

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

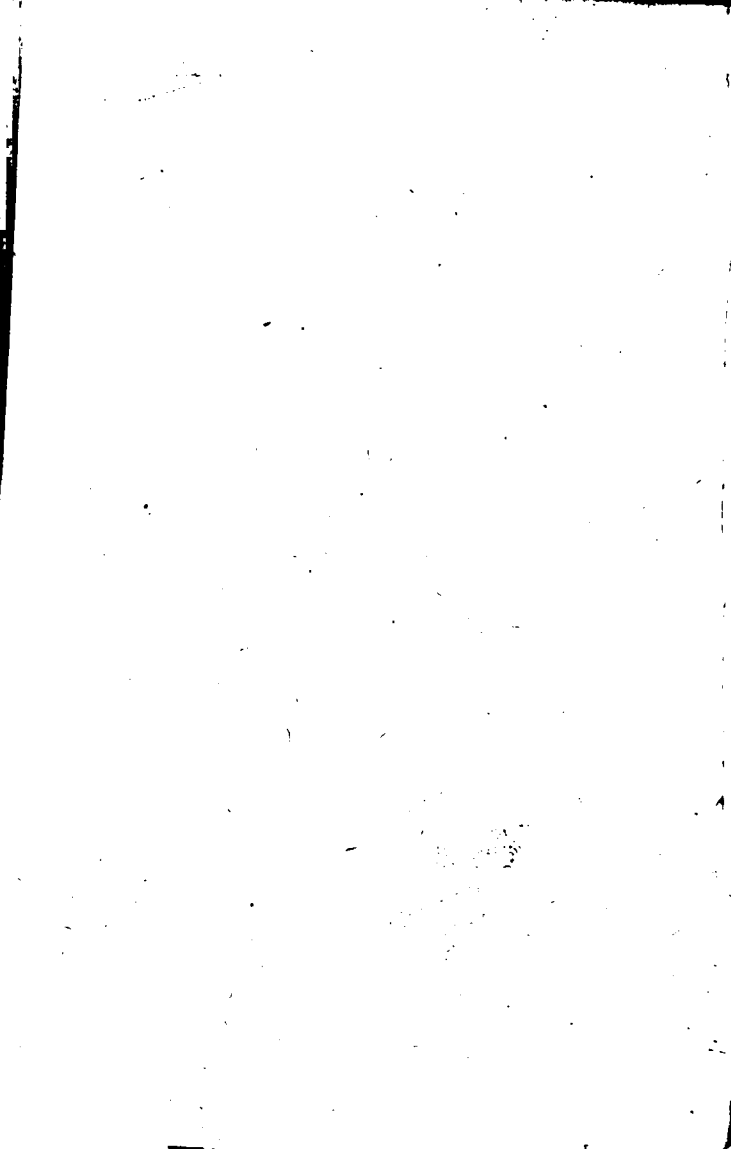
LVCIANI SA-
MOSATENI OPERVM
Tomus III.

Cum GILBERTI COGNATIO
ANNIS SAMBVCI Annotatio
*nibus, ad finem cuiusq; Dialo-
gi adiectis.*

BASILEAE.

45. X. 31

4

DEORVM DIA- LOGI.

ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΙΣ ΕΤ ΓΑ-
γανύμεδης. nymedis.

Iacobo Micillo interprete.

I V P I T E R.

Α Γε, ὦ Γανύμεδς, ἥ
κομῆς γὰρ ἐνθα ἵχρῶ,
φίλυσόν μὲ ἦδ' ἐσ
πὺς ἀδῆς ἐκίτε ῥάμφο' ἄγο
κὺλον μὲ ἵχρῶτα, ἔδ' ἔνυχας
ἐξῆς, ἔπ' ὅρα, οἷος ἱφάνομ' ἔλ
σοι π' ἰλῶς ἀναι δονῶρ.
Γα. αὐδρῶπι, ἐν αἰτὶς ἀρτί
ἦδ' α, καὶ λήλαπ' ἀμῆνης ἡρ-
πασάς μὲ ἀπὸ μίσητ' ποίμο
νίν; πῶς εἶναι τὰ μὲν π' ὅρα ἱ-
κῶνά σοι θ' ἱφρῶναι, σὺ δ' ἀλο
λ' ἦδ' αὐαπ' ἱφρῶναι; Ζ.
ἀλλ' ἔτι αὐδρῶπι, ἐν ἱφρῶναι,
ἦ μῆρῶναι, ἔτι αἰτὶς. ὁ δὲ
πᾶντων βασιλὺς τῶν διῶν
ἔτις ἀμὲν, πρὶς τῶν λαιρῶν ἀλ-
λάξας ἑμαυτόν. Γα. τί φῆς;
σὺ γὰρ ὁ παῖν ἱφρῶναι; ἀτα
πῶς σύγγα ἐν ἵχρῶ, ἔδ' αὐα
παῖα,

hic Pan ille est: deinde quomodo fistulā non habes, neq; cor-

Α GE ὁ δ' Ganyme-
des (peruenimus
enim quò oportebat)
osculare me iam ut uideas
nō amplius rostrum a-
duncum me habere, neque
ungues acutos, neque alas,
qualis uidebar tibi modò cū
uolucris esse apparebam.

GA. Mi homo, an non aequila
modò fuisti, ac de-
lans rapuisti me à medio ouili?
Quo pacto igitur alae
illae ablatae tibi sunt, tu uerò
ipse alius quispiā subito appares?
IVP. Sed neque homo quem
uides, adulescentule, neq; aquila,
sed omnium rex deorum ego ipse
sum, qui me ipsam ad tempus ita
transformaui.

GAN. Quid ais

aaaa a nua,

θαλα, ἡ δὲ λάσει· ἂ τὰ σκί-
 λι; Ζ. μίνον γὰρ ἰκάνον ἔα
 γῆ διόν; Γα. νάι. καὶ θύμεν
 γι αὐτῷ ἱερεῖον τεύχεον ὡδὶ τὸ
 σπῆλαιον ἄγρον δού, ἐνθα ἔσχε-
 πι. σὺ δὲ αὐτὸ ἀπαποδιδέε τις
 αἰτά μοι δοκᾷ. Ζ. ὦ φίλοι,
 Διὸς ἢ ἐκ ἡμετέρας ὄνομα, ἡ δὲ
 θυμὸν αὐτοῦ ἐν τῷ Γαργάρῳ ἔ-
 νειλε, καὶ ἔρεντων ἔσχε, καὶ ἀ-
 τραπᾶς ποιοῦντες; Γα. σὺ,
 ὦ βέλτιστε, φῆς ἄναι, ὃς πρώτῳ
 ἀσπίχτας ἡμῶν πῶν πολλῶν
 χάλασαν, ὃ οἰκῶν ὑπὲρ αὐτῶν
 γόμην, ὃ ποιῶν τὸν ψέγον,
 ὃ τὸν κελὸν ὃ πατὴρ ἰδυσσον;
 αἰτᾷ ἡ Αἰνύσων ἡ μὲν αὐτῶν
 πασαι, ὦ βασιλοῦ τῶν θιῶν;
 τὰ δὲ πρόβατα ἰσως οἱ λυκοὶ
 διυρπάσαντες ἔδω, ἡρῶμοις ἐπι-
 πιστόντες. Ζ. ἔτι γὰρ μίλλε σοι
 τῶν προβάτων ἀθανάτων γε-
 γνημένῳ, καὶ ἐνταῦθα σιω-
 πομένῳ μὲν ἡμῶν; Γα. τί
 λήγεις; ὃ γὰρ ἀσπίχτας μὲν ἔδω
 ἔς πῶν ἰδῶν τέμνρον; Ζ. ἔα
 λαμῶς. ἐπεὶ μάτῳ αἰὶδος ἔλω
 αὐτὴν θύς γεγεννημένη. Γα.

me tandem in Idam bodie?

I V P. Nequaquam,

quoniam frustra aquila fuisset pro deo factus.

nua neq; hirsutus es. curra?

I V P. Solū enim illū existi

mas Deum? G A. Etiam:

atq; adeo sacrificamus ipsi,

coleatum hircū ad speluncā

agētes, in qua ipse posu⁹ est.

Tu uerò plagiarius quispiā

uideris mihi esse. I V P. Dic

mibi, Iouis uerò nomen non

audisti? neq; etiā b aram uia

disti illius in Gargaro, pluen

tis scilicet atq; tonantis, &

fulgurā facientis? G A N.

Tu te optime uir ais esse, qui

paulò antè effudisti nobis co

piose grandinem, qui habi

tare supra nos diceris, faciēs

strepitum, cui arietem pater

sacrificauit? Deniq; quidnā

improbè tentantem me sūro

sum rapuisti rex Deorū? Iā

uerò et oues fortassis lupi dē

ripuerunt, desertas illas ina

uadendo. I V P. Adhuc ea

nim cura est tibi ouium, im

mortali factō, & hic cōuer

saturo nobiscum? G A N.

Quid dicis? An non deduces

I V P. Nequaquam,

quoniam frustra aquila fuisset pro deo factus.

G A N.

Igitur

ἄνθρωπος ἰδέσθαι με ὁ πατήρ,
 καὶ ἀγαπητὴν με ἐκρίστωρ,
 καὶ πλεῖστα ὑποφωτισθῶμαι,
 καταλιπὼν τὸ ποίμνιον. Ζ.
 πῶς γὰρ ἰκάνεις ὀψιταί σοι; ΓΑ.
 μεθ' ἑαυτοῦ ποθὼ γὰρ ἔδωκ' αὐτόν.
 αἰδ' ἀπαξέας με, ὑποσχόμεναι
 σοι καὶ ἄλλοι παρ' αὐτῷ κερδὸν
 τυθῆσθαι λύτρα ὑπὲρ ἐμῶ.
 ἐχόμενός τ' ἐστὶν τριετὴ τὸν μῆνα
 γὰρ, ὅς ἐστιν πρὸς τὴν νοε-
 μήν. Ζ. ὡς ἀφίλως ὁ παῖς
 ὅσῃ, καὶ ἀπλοῖκός, καὶ αὐτὸ
 δὲ τῷ πατρί, αἰδ' ὡς γὰρ
 μεθ' ἑαυτοῦ μεθ' ἑαυτοῦ πάντα χαί-
 ρειν ἔα, καὶ ὅτι λάβῃ αὐτῶν,
 ἔτι ποιμνίον, καὶ τῆς ἰδέας. σὺ γὰρ
 (ἔδωκ' ἡμεῖς ἡμεῖς) πολλο-
 λὰ καὶ ποιήσεις ἐν τοῦτο καὶ ἔτι
 πατρί, καὶ τὴν πατρίδα,
 καὶ αὐτὸ μεθ' ἑαυτοῦ καὶ γάλακ-
 τος ἀμβροσίαν ἔδωκ', καὶ νικ-
 τας πῆρ. τῷτο μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἡμῖν αὐτοῖς παρῆκε
 ἐχέων, τὸ γὰρ μίγιστον, ἐκίτε
 αὐτῶν, ἀλλ' ἀθάνατος γε-
 νήσῃ καὶ ἄσθρα σε φαίνεσθαι
 ποιήσω ἡμέτερον, καὶ ὅλας δὲ
 ἐστ', non amplius homo, sed immortalis eris. et tunc etiam sy-
 dus c tuum apparere faciam uel errimum: et domino fe-

Igitur inquit et me pater, et
 indignabitur non inueniēs,
 uerbera q; postea capiam, re-
 linquens ouile. IVP. Vbi
 ille uidebit te? GAN. Ne-
 quaquam? desidero uero iā
 ipsum. Quod si uero dimi-
 tes me, promitto tibi et ad-
 lium hircum ab ipso immo-
 latū iri, redēptionis precium
 pro me uidelicet. Habemus
 autem triennem illū, et ma-
 gnū, qui praeit ceteris in pa-
 scua. IVP. Quam sim-
 plex hic puer est, et mini-
 me malus: atq; id ipsum solū,
 puer adhuc. Verum ὁ Ga-
 nymedes, illa quidē omnia
 ualere sine, et obliuiscere ip-
 forum, ouilis uidelicet, et I-
 dae. Tu autem (iā enim cœo-
 lestis es) multa benefacies
 hinc et patri et patriæ. Ac
 pro lacte quidem et caseo
 Ambrosiam edas, et Nectar
 bibas. Hoc tamē et alijs no-
 bis ipse infundendo praebe-
 bis. Quod autem maximum

δαίμων ἰσθ'. Γα. ὅν δὲ παί-
 ζαν ἱπθυμῶσιν, τίς συμπαίξει
 αὐτοῖς; ἰσθ' γὰρ τῇ ἰδῇ πολλοὶ ὀ-
 λικνῶνται ὁμῶς. Ζ. ἔχεις καὶ
 πῶδα τὸν συμπαίξιμόν σου
 πῶτον ἱρῶτα, καὶ ἄστραγάλους
 πολλούς. θάρρα μόνον, καὶ
 παύσῃς ἰδίῃ, καὶ μηδὲν ἔτι πό-
 δει τῶν κάτω. Γα. τί δὲ ὕ-
 μιν χρῄσιμος αὐτῶν γροίμῳ; ὃ
 ποιμαίνων διδῶσι ἑλγνταῦδα;
 Ζ. ὅκ. ἀλλ' οἶνοχόρσας, καὶ
 ἐπὶ τῷ νίκῳ, καὶ τῷ ἄλφῳ, καὶ ὡδὶ
 μιλήσῃ τῷ συμποσίῳ. Γα. ἔτε-
 μῆρ' ὃ χαλιπρὸν εἶδα γὰρ ὡς χρὴ
 ἐγχείαι τὸ γάλα, καὶ ἀνὰ δυνά-
 τος ἱσχυρίσθαι. Ζ. ἰδὲ πάσι
 ὅτοι γάλακτες μνημονούει, καὶ
 αὐτῶν ποιεῖ διακονήσας οἰ-
 τας, ταυτὶ δ' ἔρανος ἔστι, καὶ
 πίνεμεν, ὥσπερ ἱφίῳ, τὸ νίκ-
 τας. Γα. ἡδίστον, ὃ Ζεὺς, τῷ γὰρ
 λακίῳ; Ζ. ὡς μετ' ὀλίγον,
 καὶ γούσῃ μεν, καὶ ἔτι ποθέ-
 σαι τὸ γάλα. Γα. λωιμήσο-
 μαι ἢ πῶ τ' νυκτός, ὃ μετὰ τῷ
 ὀλικιώτῃ ἱρῶτῃ; Ζ. ὅκ. ἀλλ'
 ἀλλὰ διὰ τὸ σὺν ἀνέρωπασα, ὡς

lix eris. GAN. Si uerò
 ludere cupiam, quis colludet
 mecū? in Ida enim multi coe-
 taneieramus. IVP. Ha-
 bebis & hic collusorem tibi
 hunc Cupidinem, & astraga-
 los ualde multos. Confide
 solūm, & letus sis, & nihil
 desideres inferiorū. GAN.
 Quid uerò uobis utilis ero?
 An oues pascere oportebit
 & hic? IVP. Non, sed
 ministrabis uinum, et ad neo-
 ctar paulo post ordinaberis,
 & procurabis conuiuium.
 GAN. Hoc quidē nō dif-
 ficile. scio enim ut oporteat
 effundere lac, & coronare
 poculum pastorale. IVP.
 Vide, rursus hic lactis memi-
 nit, & hominibus se minis-
 trare putat. Hoc uerò coelū
 est, & bibimus (quē admo-
 dum dixi) ne ctar. GAN.
 Dulcius ὃ Iupiter lacte?
 IVP. Scies post pusillum:
 & cum gustaueris, non amo-
 plius desiderabis lac.
 GAN. Porro ubi dormiam nocte? An cum coetaneo
 Cupidine? IVP. Non, sed ob hoc te rapui, ut
 simul

ἅμα καθύδοιμην. Γα. μὴ
 ἔστι γὰρ ἐν αὐτῷ δύναμις, ἀλλ' ἢ
 διου σοι καθύδοιμεν μετ' ἑμῶ;

Ζ. ναὶ μετὰ γὰρ τοῦτο, εἴτε
 ἂν σὺ, Γανύμηδες, ἔτι ἡ-
 λός. Γα. τί γὰρ σι πρὸς τὸν
 ὕπνον ἐνέσσει τὸ κάλλος; Ζ.
 ἔχει τί βελγυῖον ὅσον, καὶ μα-
 λακώτερον ἰσχυρὸν αὐτόν.

Γα. καὶ μὴν οὐ πατὴρ ἔχει
 θεὸς μοι συγκαθύδοντι, καὶ
 δικυῖται ἰσχυρῶς, ὥς ἀφ' αὐτοῦ αὐ-
 τὸ τὸν ὕπνον σφριόμηναι, καὶ
 λακτίζον, καί τι φθιγγόμενος
 μίλ' ἐν ἑστέ καθύδοιμι, ὥς τε
 παρὰ τὴν μητέρα ἱκίμηναι
 καὶ μητρὸς ὁμιλίαν τὰ πολλὰ ὡ-
 ρα δέσσει, αἰ διὰ τῆς, ὥς φησὶ,
 ἀνδρ' ἀσπείρει, καὶ ἀθάναι αὐ-
 τοῖς ἐν τῷ γυναι, ὃ πρὸ γυναι-
 κῆς ἀγρυπνῶν. ἄνεχθ' ὡς γὰρ
 σι σωίχῃς σφριόμηναι.

Ζ. τίτ' αὐτό μοι τὸ ὕπνον
 ποιῶναι, αἰ ἀγρυπνήσομαι με-
 τὰ σὺ. φιλοῦν γὰρ διατηρεῖν
 πολλάναι, καὶ παρ' ἑστέων.
 Γα. αὐτοῖς αὐτὸ δίδας, ἐγὼ

ἀν

ceris, si tecum uigilare cogas. Osculabor enim interea te
 eo sapius, & amplectar.

GAN. Ipse uideris, ego

aaaa 4

uero

Δὲ κοιμήσιμῃ, οὗ κατὰ φίλῳ
 τῷ. Ζ. ἀσέμνῃ τότε τί
 πρακτίον· οὐδὲ δὲ ἀπαγίαν-
 τόν, ὃ Ἑρμῆ, καὶ πτόντα τῷ
 ἀθανασίας, ἄγχι οἰνοχούσονται
 ἡμῖν, διδάξας πρότερον ὡς
 χρὴ ὀρέσθαι τὸν
 σκύφον.

uerò dormiā te deoscu' ante.
 IVP. Videbimus tūc quid
 agendum. Nunc uerò abduc
 ipsum Mercuri, & postea-
 quam de immortalitate bio
 berit, duc ut ministret nobis,
 docens prius quemadmodū
 oporteat porrigere scyphū.

GILBERTI COGNATI AN- notationes.

a Ganymedes fuit Trois regis Dardanorum filius, & ob
 admirandam pulchritudinem à Ioue in forma aquilæ raptus,
 quem Iuppiter pincernam suam fecit, amota Hebe Iunonis fi
 lia, eo quòd dū Ioui apud Aethiopas comessanti ministraret,
 cadens, corporis sui obscœna omnibus superis monstrauit. Xe
 nophon in Symposio docet, Ganymedem in cœlum à Ioue per
 lectum, non corporis, sed animi gratia, & si Iouem pungat Lu
 cianus. Silius Italicus ad Ganymedis & Europe fabulas respi
 cit, quum sic loquentem uoluptatem introduxit. lib. 15.

Illā ego sum, uerti superum quæ sæpe parentem

Nunc auis in formam, nunc torua in cornua tauri.

b Aram uidisti in Gargaro.) Græci Iouem ὀμβρίον uene
 ratī sunt, ut testatur Strabo, & Pausanias: & ὕβριον, ut Arrianus
 & Phurnutus, Latini Pluuium uerterunt. Tibullus:

Aridi nec pluuio supplicat herba Ioui.

Seneca lib. natur. quæstionum 4. hoc carmen Ouidio tribuit.

c Sydus tuum.) Aquarium notat, quem Ganyme
 dem esse perhibent. Licet ἀσπὸν λευγῶς sit, non
 ἀσπὴ, aquarius.

DEORVM DIALOGI 9
 ΗΡΑΣ ΚΑΙ ΙΥΝΟΝΙΣ ΕΤ
 ΔΙΘ. ΙΟΥΝ.

Iacobo Micyllo interprete.

I V N O.

ΕΞ ἡ τὸ μὲν ἄριστον τῆτο,
 ὦ Ζεῦ, τὸ φρύγιον ἀπὸ
 Ἰδῆς ἀρπάσας, δού-
 ρο αὐτῷ γαῖον, ἔλατ' ἵμ μοι προ-
 σίχας τὸν νῦν. Ζ. καὶ ἔτε-
 γθ, ὦ Ηρα, ἡλοῖσπ' αἶς, ἤδη ἀφί-
 λης ἔτω καὶ ἀλυπόταστον; ἐγὼ
 ἥ ἔμην ταῖς γυναιξὶ μόναις
 χαλιπὲρ σιᾶναι, ἐπὶ σφ' αὖ
 ἐμιλῶσασι μού. Ηρ. ἔδ'
 ἐκᾶνα μὲν σὺ ποιεῖς, ἐδὲ πρὶς
 ποντα σιωπῶ, ὅς ἀπάντων
 διῶρ δισπότης ὢν, ἀπολιπὼν
 ἐμὶ τῶν νόμων γαμειτῶν, ἐπὶ
 τῶν γλῶσσῶν μοιχοῦσιν,
 χρυσίου ἢ ταῦρ' ὅ γ' ἄμεινος.
 πλὴν ἀλλ' ἐκᾶναι μὲν σοι
 καὶ ἐν γῇ μένουσιν, τὸ δ' Ἰδᾶ
 οὐ τῆτι πάσιον ἀρπάσας,
 αὐτῶς

ΕX quo adolescentulæ
 hunc Iupiter; Phry-
 gium istū dico, ab Ida
 raptum huc adduxisti, mi-
 nimus aduertis mihi animum.
 IVP. Etiam ob hunc, Iu-
 no, zelotypa iam es, simpli-
 cem adeo, & minime mole-
 stus Ego uerò putabā mulie-
 ribus solis difficilem te esse
 quæcunq; conuersantur me-
 cum. IVN. Neque illa
 quidem rectè facis, nec con-
 uenientia tibi ipsi, qui om-
 nium deorum dominus exis-
 tens, relinquens me legiti-
 mam uxorem, in terram de-
 scendis, ibiq; adulteria exer-
 ces in aurum uel taurum cō-
 uersus. Veruntamē illæ mu-
 lieres tibi in terra manenti:

ideo autem hoc puero rapto, etiam in cælum subuolasti,

αἰνῆσαι, ὃ γυναιότατι διῶν,
 καὶ συνοικῆ νῦν ἐπὶ λιβαλῆν
 μοι ἱπαχθῆν, οἶνεχθῆν δὲ τῷ λῶ
 γυῖτῳ, ὡς ὑπέραι οἶνεχθῆν: καὶ
 ἀπυγορῶνα σιν ἀφ' ὅτι ἦεν
 καὶ ὁ Ἡφαιστῶς, διακονῶμενοι:
 σὺ δὲ καὶ τῶν λυλίκων ἐν αὐτῷ
 ἄλλως λάβεις παρ' αὐτῶν, ὃ φι-
 λῶσαις πρῶτον αὐτῶν, ἀπ' αὐ-
 τῶν ὁρώων, καὶ τὸ φίλιμά
 σοι ἦδιον τῇ νύκτι. καὶ διὰ
 τῆς ἐλπίδος πολλὰς αἰ-
 τῆς πικρῆς, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀπο-
 γουσαίμεθ' ἄλλον, ἰδμεν
 ἱκάνη. καὶ πῦντ' ἀπολα-
 θῶν τῶν λυλίκων, ὅσον ὑπόλοι-
 πον ἐν αὐτῇ, πίνεις, ὅθεν καὶ
 αὐτὸς ἐπίει, καὶ ἐνθα πρῶτον
 μοι τὰ χάλια, ἵνα καὶ πίνης
 ἅμα καὶ φίλῃς. πρῶτον ὃ ὅρα
 σιλῶς, καὶ ἀπ' αὐτῶν παῖδ' ἔρ,
 ἀποδοίμεθ' ἑλπίδα, καὶ
 τὴν λιβαλῆν, ἐκείνην ἀτρα-
 γαλῆσθαι μετ' αὐτῇ, πῶγονα
 τελευτῶν λιβαλῆν. πᾶν
 ταῦτ' ἐν ὁρῷ ταῦτα, ὥς μὴ
 οἷς λαοθάλασσιν. Ζ. καὶ τί δὲ
 τὸν

barbam ipse tantam & tam promissam habens. Omnia
 igitur uideo hæc: quare ne te putes latere, IVPIT. At
 quid

Deorum generosissime: &
 nunc ille nobiscum habitat,
 ante oculos mihi adductus
 quasi amulus, scilicet ut po-
 cillaretur tibi, sic enim aiunt.
 Itaque ne uerò carebas pocilla-
 toribus? aut defessi adeò sunt
 & Hebe & Vulcanus mi-
 nistrando? Tu uerò etiam ca-
 licem non aliter ab eo acci-
 pis, quàm simul & osculas-
 tus fueris ipsum antea, omni-
 bus aspicientibus: & deoscu-
 latio ista suauior tibi est ipso
 Nectare. Atque ob id æpenu-
 mero neque stitens petis bibe-
 re. Interdum autem etià ubi
 degustasti solum, porrigere
 ipsi soles: deinde bibente ip-
 so arripis calicem, & quan-
 tum in illo reliquum restat,
 omne ebibis, ea etiam parte,
 unde ipse bibit, et ubi appli-
 cuit labia, ut & bibas simul
 et osculeris. Nuper uerò rex
 ille atque omnium pater, dea-
 positus ægide ac fulmine, se-
 disti talis ludendo cum illo,

DE ORVM

νῆρ, ὦ Ηρα, μὴ ῥέκιον ἔτω κα-
 νον μίτῃ πίνοντα καταφι-
 λᾶν, καὶ ἔθιδαι, ἄμφοϊν, καὶ
 τῷ φιλόμαϊ, καὶ τῷ νύκταρι·
 ὅν γᾶρ ἐπιτίβῃ αὐτῷ, ὅσον ἄ-
 παξ φιλοῦσά σοι, ἐκίτε μίμνη-
 μαι, προτιμώτερον ἢ νύκτα·
 οἰομένη τὸ φίλον αἶναι. Ηρα.
 παιδορατῶν ἔτοι λόγοι, ἐγὼ δὲ
 μὴ ἔτω μανάλω, ὡς τὰ χάλυ-
 προστριγυλῶν τῷ μαλθακῷ τῷ
 πυρρῷ ἔτως ἐκτιθλυμίνω.
 Ζ. μὴ με λαιδορῇ, ὃ γυναικῶ-
 τε, τοῖς παιδικοῖς. οὐτοσε γὰρ ὁ
 θυλιδρίας, ὁ βάρβαρος, ὁ μαλ-
 θακὲς, ὁ δεινὸς καὶ πειθανότορος.
 ἔβλεμαι δὲ ἀπ᾽ αὐρ, μὴ σε πα-
 ροξύνω ἐπιπλύν. Ηρα. ἔ-
 δι καὶ γαμήσας αὐτὸν ἐμὴ
 ἵνικα. μίμνησαι γῆρ, οἷά μοι
 διὰ τὸν εἰσοχθὲν τῆτιν ἐμπα-
 ροινῆς. Ζ. ἔκ, ἀλλὰ τὸν Η-
 ραιετον ἴδαι τὸν σὸν ἡὶν οἶνο-
 χοῖν ἐμὴν χρυσόβητα, ἐν τῇ
 μαμίνῃ ἡκῆτα, ἐν τῇ σπιν-
 θήρῃ ἀνάπλωρ, ἄρτι πλῶ-
 πν-

DIALOGI

11

quid adeò graue hoc, ὁ Ιυ-
 no, adolescentem adeò pula-
 chrum inter bibendum deo-
 sculari, oblectariq; utroque
 illo, & osculo uidelicet, &
 nectare? Quid si igitur uel
 semel cōmittam ipsi quò &
 te osculetur? nō amplius ac-
 cusabis me quòd osculum il-
 lius præstantius nectare pu-
 to. IVN. Pædiconum uero
 hæc sunt. Ego uerò non
 ita insani uero, ut labia mea
 applicē molliculo isti Phry-
 gi, adeoq; effeminato. IV-
 PIT. Ne conuiciaris, gene-
 rosissima tu, amores meos.
 nā mulierosus, & barbarus
 et molliculus iste, suauior et
 desiderabilior, nolo autē dice-
 re amplius, ne te magis irri-
 tem. IVN. Vtinam uerò
 & in uxorem illum duxisses
 mei gratia. Memineris igi-
 tur qualibet mibi propter e-
 gregium istum pocillatorem
 temulenter insultas. IVP.

Imò uerò Vulcanum istū fio-
 lium tuum oportebat nobis pocillari, claudicantem uideli-
 cet, & à fornace uenientem, plenum adhuc fauillis,
 depo-

πυράγρου ἀποϊβίμηνον, καὶ
 ἀπ' ἑκείνων αὐτῶν τ' ἀκτύ-
 λων λαμβάνειν ἡμᾶς τίω ἴω-
 λικα, καὶ ἔπεισασαμένους φι-
 λῶσαι μεταξὺ, ὅν ἔδ' αὖ ὃ μὴ
 τῆρ σὺ ἠδίωνε φιλέσεις, ἔπει-
 ῶ ἀσέβητα καὶ ἠδαικαλὸν τὸ
 πρῶτον· ἡδίωνε τῶντα. ὃ γὰρ
 καὶ παρὰ πολλοὺς εἰνοχόῃ· ἰ-
 κῶν· ἡμπερὶ τῷ συμποσίῳ
 τῶν βιωῶν, ὃ Γασυμέδης δὲ κα-
 ταπικτῆς αὖτις ἐς τίω ἰο-
 δὸν· καθάρους γὰρ, καὶ ῥοδοδάκ-
 τυλός, καὶ ἱπταμένους ὀρίσ-
 γας τὸ ἱκνομα. καὶ ὃ σὶ λυπα-
 μάστιγα, καὶ φίλῃ ἡδίων τ' ἴκ-
 ταρ. Ἡρα. νῦν καὶ χα-
 λῶς, ὃ Ζεὺς, ὃ Ἡφαιστός, καὶ οἱ
 διάκτυλοι αὐτ' ἀνῆλθοι τ' οὐ-
 λύνειν, καὶ ἀσέβητα μισέει. καὶ
 καυτιᾶς ἔργων αὐτῶν, ὃ δὲ
 περὶ τὸν καλὸν κομῶν τῶν
 ὃ ἰδὲ ἀνὴρ ἴσῃ. πάλα δὲ ἔχ-
 ῶρας τῶντα, ἔδ' οἱ σπινθῆ-
 ρος, ἔδ' ὃ ἑκάμιν· ἀπὲρ ἴσῃ
 πορ σὶ μὴ ἔχῃ πίνειν παρ' αὐ-
 τῷ. Ζ. λυπαῖς, ὃ Ἡρα,
 σιχατέρη· ὃ δὲ ἄλλο, ἑκά-
 μιν ἰδὲ τίνεις τὸν ἔρωτα

depositopaulò antè forcipe,
 ab illis ipsis digitis accipe
 re nos calicē, attrahēq; ip-
 sum interea osculari : quem
 neq; mater tu libetèr oscula-
 ta fueris, præ fuligine quasi
 tota illius exusta facie . Ni-
 mirum suavia hæc, adeoq;
 multum etiam pocillator i-
 ste cohonestat decorum con-
 uivium, nonne? Ganymedes
 autem hic iterū in Idā hinc
 ablegandus est? quippe pu-
 rus ac candidus est, et digi-
 tos habet roseos: etiam scite
 porrigit poculum : quod
 te omnium mordet maximè,
 osculatur dulcius ipso nectā-
 re. IV N. Nunc tibi
 claudus, ὃ Iupiter, Vulca-
 nus est, refertus fuligine,
 atq; nausea afficeris cū aspi-
 cis ipsum, ex quo formosum
 capillatum istum Ida co-
 nutrit. Olim autem non ui-
 debas ista, neq; tum fauillæ,
 neq; fornax ipsa absterre-
 bat te, quò minus biberes il-
 lo porrigēte. IV P. Aegri-
 tudine, Iuno, te ipsam afficis, nihil aliud, mibi amorem

Ἰαλότυπος. εἰ δὲ ἄχθῃ παρὰ
 παιδὸς ὤραϊς δαχμὲν τὸ ἐν
 πομα, σοὶ μὲν ὁ ὕδρ οἰνοχόηται.
 σὺ δέ, ὦ Γανύμηδον, ἱμοὶ μέν
 τῷ ἀναδίδου τίς κούλικα, καὶ
 ἐφ' ἑκάστη. δὲς φίλει με, καὶ ὅτι
 πλῆρη ὀρέγεις: καὶ αὖθις ὀπό-
 τι παρ' ἑμὲ ἀπολαμβάνεις.
 τί τῷτε δακρύεις; μὴ δίδου
 οἰμώζεται γὰρ, ὡς τις σὺ λυ-
 πῶν ἴδῃ.

metue. Malum enim feret, si quis tibi molestus esse uoluerit.

eo magis incendis, quia ze-
 lotypa es. Quod si uero gra-
 uaris à puero formoso ac-
 cipere poculum, tibi qui-
 dem filius ministret potum.
 Tu uero Ganymedes mibi
 soli imple calicem, & cum
 quolibet bis osculare me, et
 cum plenum porrigis, & cū
 rursum à me illum accipis.

Quid ita lachrymaris? Ne

ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΚΑΙ VENERIS ET
 Ερωτῶ. Cupidinis.

Brasmo Roterodamo interprete.

V E N V S.

Ως τίς ποτε Ερως ὦρα, οἷα
 ποιῶσι. ἢ τὰ ἐν τῇ γῇ
 λίγῃ, ὅποια τὸς ἀν-
 θρώπους ἀναπάθει, καὶ αὐτῷ
 ὁ κατ' ἀλλήλων ἐργάζεσθαι.
 ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τῇ ἕρανῳ, ὅς
 τὸν μὲν Δία πολλὰ μορφῶν ἔπι
 δακρύεις, ἀλλὰ τῷ ἑμὲ δ, ἵνα αὐ-
 σοι

C Upido gnate, uide
 quæ facis flagitia.
 Non iam de his lo-
 quor, quæ te impulsore mor-
 tales in terra, uel in se quis-
 que, uel inuicem alij in alios
 faciunt: uerùm de his ago,
 quæ apud superos quo-
 que designas, qui quidem
 tibi

Iouem ipsum cogis uarias assumere formas, in quodcunq;

σοι ὡδὲ τῷ κλέῳι Διὶ. τίς σε
 λύνω; ἢ καθάρεις ἐν τῷ ἔργῳ
 οὗ, τὸν ἥλιον δὲ παρὰ τῷ Κλυ-
 μένῳ βραδυόσας ἐνίετι ἀναγο-
 πάσεις ἐπιλαλῶμεν ὅτι ἐπὶ πά-
 σίας. ἃ μὲν γὰρ ἐς ἐμὴν τῶν μητί-
 ρα ὑβρίσας, θάρρῳ ποιεῖς. ἄλ-
 λὰ σὺ, ὃ πολυπρότατος, καὶ τῶν
 Πέσσοι αὐτῶν γράων ἤδης, καὶ με-
 τέρῃσι σέθεν θιῶν, ἀνίπτεσας
 παιδικῶν, καὶ τὸ φρύγιον με-
 γάλιον ἐκείνου ποτῆρ. καὶ νῦν ἔ-
 μήνε μέμνησθαι ἐκὸς σὺ, καὶ ἴδου-
 ξαμένους λίσσας, παραλα-
 βῶσα καὶ τὰς Κορύβαντας, ἅτι
 μανικὸς καὶ αὐτὸς ὄντας, αὐτὸν καὶ
 ἰάτῳ τῶν Ἰδῶν ποριποιῶσι.
 ὃ μὲν ὁλολύφουσι ὡδὲ τῷ Ἀτρί, οἱ
 Κορύβαντες ἔχοντες, ὃ μὲν αὐτῶν τίμ-
 νειται εἶφαί τὸν πῆχυν. ὃ δὲ αὐ-
 αῖς τῶν πέμων, ἵεται μίμνηνός
 διὰ τῶν ὀρέων. ὃ δὲ αὐτῶν τῶν λί-
 ρατι, ὃ δὲ ὠδὲ βομβῇ τῷ τυμ-
 πάνῳ, ὃ ἐπὶ κίτυπῃ τῷ ἑνὶ βῆ-
 λῳ. καὶ ὅλως, ὅρυνθαι καὶ με-
 νία τὰ ἐν τῇ Ἰδίᾳ ἀπαυγῇ ὄντι.
 Διὶ δὲ τοῖσι πάντας. Διὶ
 tur insanus, | alius cornu canit, alius tympano tonat, alius
 cymbalo perstrepat: breuiter, omnis undequaq; Ida tu-
 multus atq; insaniae plena est. Proinde cuncta timeo: me-

tibi protēpore visum fuerit,
 cū uertēs. Tum a Luna c' cae-
 lo deuocas. Quin et b Solē
 aliquoties compellis lentum
 apud Clymenem cessare, au-
 rigandi muneris oblitum. nā
 quicquid iniuriæ in me ma-
 trem etiam committis, auda-
 cter ac tanquam tutò facis.
 Verūm tu quidem o deorum
 omniū cōfidentissime, c' Rbeā
 insuper ipsam iā annū, prae-
 terea deorū tam multorū pa-
 rentem, eò perpulisti, ut pue-
 sionē adamet, atq; d in Pbr-
 ygium illum adolescentulum
 depereat: ac tua iam opera
 insanit, iunctisq; leonibus,
 adhibitis itē Corybantibus,
 (quippe qui et ipsi furore
 quodā sunt afflati) per Idā
 montem sursum ac deorsum
 oberrat, ipsa quidē Attis' a-
 more ciulans: ceterū Cory-
 bantum alius suum ipse pec-
 nem ense defecat, alius de-
 missa coma per montes fero-
 tus

ἴδω τὸ τοιοῦτο, ὃ τὸ μέγα σίκα
 πὺρ τιῶσα, μὲ ἀπομανῶσά
 πῶς ὁ Ρία, ὃ ἡ μάλλιν ἐστὶ ἐν
 αὐτῇ ὄσα, λιλοῦσθ τὸς Κορύ
 βαῖτας συλλαβήντας σι δια-
 σπάρσασθαι, ὃ τοῖς λίνοι παρα-
 βαλῶν. ταῦτα ἡ Διακρινδανὸς
 ἐπὶ σι ὁρῶσα. Εἰ. ὁ ἄρρα
 μῦθος, ἰπὰ καὶ τίς λίσιμ αὐ-
 τοῖς ὅδε ξυνῶδες ἀμὲ καὶ πηλ-
 λάμης ἰπαναδῶς ἰδὲ τὰ νῦν
 σα, καὶ ὅτι κόμης λαβὲ μὲν,
 ὅτι οὐκ αὐτὸς, οἱ δὲ σάινυοί
 με, καὶ πῶς χῆρα διχόμηνι,
 ἵε τὸ γέμα πρὸς λιχμυρῶν
 νοι, ἀποδιδίκαί μοι. αὐτὸ μὲν
 γὰρ ὁ Ρία, πῶς αὐτὸν ἰκάνη σχρο-
 λῶ ἀγάγει ἰπ' ἑμὶ, ἵαν ὄσα
 ἐν τῷ Ἀττῇ; καὶ τίς τίς ἑγὼ ἀδ-
 αῦ, ὅτι νῦν τὰ καλὰ οἶά ἔγω;
 ὅμως δὲ μὲ ἰφίπδι τῶν κα-
 λῶν, μὲ τῶν ἑμὶ ἀτιῶδι
 πύτων. ὃ βίλας σὺ, ὃ μῦθος,
 αὐτὸ μὲν ἰφῆρ, μὲν σι
 σὺ Ἀριε, μὲν ἰπῶν σι;

Ἀφρ. ὡς δανὶς δ, καὶ
 ἰρατῆς ἀπῶν. ἀλλὰ με-
 re bis de rebus ne in me crimen conferte. Num vis ipsa tu
 mater uti neq; tu possis Martem ames, neq; ille te?

ΥΕΝ. Ut es perniciosa, nulla in re non superas! Atta-
 men

tuo ne tale quid accidat,
 quandoquidem te prodixi,
 ut siquādo resipiscat Rhea,
 uel potius si pergat insanire,
 Corybantibus imperet, ut te
 correptum discerpant, aut
 leonibus obijciant. Hic me
 sollicitat metus, quod videā
 tibi periculum imminere.

CVP. Ocioso animo esto
 mater: siquidem leonibus co-
 tiam ipsis iā familiaris sum
 factus, ita ut saepe numero
 consensis eorum tergis, pre-
 hensaq; iuba, equitis ritu in-
 fidens illos agitem. At uerō
 illi interim mihi caudis ab-
 blandiuntur, ac manum ori
 insertam recepiant, labiūq;
 deinde mihi reddunt inno-
 cuā. Porro Rhea ipsi quan-
 do tandem uacauerit ut me
 ulciscatur, quam in Atte sit
 tota? Postremo quid ego pec-
 co, quā res pulchras ut sum
 offero ac demonstrō? Vos ne
 appetite res pulchras, qua-

νόη μὲν πρὸς τῶν λόγων. *men horum quæ dixi, alio
quando memineris.*

GIBERTI COGNATI AN-
notationes.

ARGVMENTVM.

Eiusdem ferè argumenti Dialogus sequitur Veneris quoque & Cupidinis, quæ poetæ Martis & Veneris filium, atque ingentis potentie amoris esse deum uoluerunt. Pingitur imberbis, alatus, cæcus, & facem gestans atque sagittas. de eo extant carmina Marulli & Pij pontificis.

a Iouem ipsum cogis uarias assumere formas.) Erasmus non ster Chiliad 1, Centuria 3, adagio primo: Aut regē aut fatuū nasci oportet: Quis nepos inquit, quis balatro unquā nugatius est nugatius, aut nequius nequā fuit, quā Iupiter cui regnū mundi dederunt poetæ. Technis fallit uxorem, nunc cygnus, nunc taurus, nunc aurum factus, insidias struit mulierculis. Subornat Ganymedes, ac cælum nothis implet. Hactenus Erasmus. Amoris impatientia se uertit in cuculum, in aquilam, in olorem & Satyrum, in Amphytrionem, in ignem, in pastorem, in serpentem, ut scribit Ouid. in 6 Metamorph:

b Rheam.) Hoc nomine Cybele uocata est. Hæc poetæ Iouis, & aliorum plurium deorum matrem dixerunt, eiq; quadrigam à quatuor leonibus tractam assignauerunt & capiti eius turritam coronam & sceptrum manibus addiderunt. Et cum incederet, sacerdotes dicti Galli & Corybætes, sacro correpti furore, præcedebant cymbala pulsantes,

alios item ad similem agentes rabiem.

A P O L

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΚΑΙ APOLLINIS ΕΤ
Ερμῆ. Mercurij.

Eodem interprete.

APOLLO.

ΤΙ γιγῶς, ὦ Ερμῆ: Ερ.
ὅτι γιγῶς ἰαῖα, ὦ Α-
πολλων, ἦδερ. Αῶ.
ἀπὶ ἔρ, ὡς καὶ αὐτὸς ἀνέσας
ἔχω ξυγγιγῶν. Ερ. ἢ ἀφ' οὗτι
ξυῶσα τῷ Αρῶ κατέληπται,
καὶ ὁ Ηφαῖστος ἰδὼς αὐτὸς
ξυλλαβῶν. Απ. πῶς; ἢ οὐ γὰρ
τι ἰρῶν ἴσικας. Ερ. ἐκ πολέ-
λῃ, εἶμαι, ταῦτα εἰδὼς ἰθὺ-
ρῶς αὐτὸς. καὶ πρὶ τῶν οὐ
νῶν ἀφ' αὐτῆ δις μὰ πρὶ θείας, ἢ
γὰρ το ἀπὶ τῶν ἐπὶ τῶν καί με
νομ, εἴτα ὁ μὲν Αρῶς ἀσέρχεται
λαβῶν, ὡς ὦτο, καθορῶ ἢ
αὐτὸν ὁ ἥλιος, καὶ λίγει πρὶς
τὸν Ηφαῖστον. ἰπὲρ ἢ ἰκίβησας
τῷ λίχει, καὶ ἰρ ἰργῶ ὄσαν, καὶ
ἰντὸς ἰγίγινετο τῶν ἀρκύων,
πρὶ πλίκης ἢ αὐτοῖς τὰ δις
μὰ, ἰφίστατ ἢ αὐτοῖς ὁ Ηφαῖ-
στος. ἰκάνη ἢ ἔρ (καὶ γὰρ ἰτυχι
γυμῶ

Quid rides Mercu-
ri? MER. Quo-
niam maximè ri-
dícula, Apollo, uidi. AP
Dic igitur, ut & ipse audio
tis illis tecum ridere possim.
MER. Venus cum Marte
cōcumbens deprehensa est,
ac Vulcanus comprehensos
illos uinculis constrinxit.

AP O. Quomodo? Suas
ue enim quiddam dicere uis-
deris. MER. Longo iam
tēpore, opinor, cognitis his
quæ agebantur, expiscatus
est illos, et lecto oculis qui-
busdam uinculis circunda-
to, abiens ad fornacem opus
faciebat. Post hæc Mars in-
greditur secretò, ut quidem
ipse putabat. Videt autem
ipsum ex alto Sol, & rē ad
Vulcanū defert. Vbi igitur
lectum conscendissent, & in opere essent, & iam intra
retia tenerentur, circumuoluuntur ipsis quidem uincula,
astat autem Vulcanus. Illa igitur (nam & fortè tum
bbb b nuda

γυμνὴ ἴσα)· ἐν ἄλλῃ ἵπῳ
 ἱγκάλυψατο αἰδομένη. ὁ δὲ
 Ἀρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγῆν
 ἐπαρᾶτο, καὶ ἔλπιε ῥῆξαι τὰ
 δισμάλιστα ἃ σιωπῇ ἐν ἁ-
 φῶντι ἰχέμενον αὐτὸν, ἐκί-
 πον. ΑΠ. τί ὅν; ἀπίλυσε
 οὗτος ὁ ἠφαιστῆς; Ερ. ἔδω-
 κεν· ἀλλὰ ξυγκαλίσας τὸς
 θεοὺς, ὑπιδέμεντος τὴν μοιχείαν
 αὐτοῖς. οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμφότεροι
 πάντες προσκύνουσιν, ξυκαλι-
 μένοι ἐνδυομένοι. καὶ τὸ δια-
 μαυρίσθον ἡμοὶ ἴδοξε, μενο-
 χεῖ αὐτὸ γυγνόμενον τὸ ἔργον.

ΑΠ. ὁ δὲ χαλκιδὸς ἐκείνῳ
 ἐν αἰδέσσει καὶ αὐτοῖς ἐπιδεικ-
 νόμενῳ τὴν αἰσχύνην τῇ
 γάμῃ; Ερ. μὰ Δῖ', ὅς γε καὶ
 ἐπιγλαῖ αὐτοῖς ἐφίπῳ. ἰγὼ
 μέν τοι, ἃ χρὴ τὰ λυθία ἀπῆρ-
 ἐφδόνον τῷ Ἀρει, μὲν μόνον μοι
 χάσσεσθαι τὴν καλλίστην θεῶν,
 ἀλλὰ καὶ διδιδυμῶ μετ' αὐ-
 τῷ. ΑΠ. ἐκὼν καὶ διδιδυμῶ
 αὐτὸν ὑπὸ μανίας ὑπὲρ τούτων;

Ego uero, si opus est uerum dicere, inuidebam Marti,
 non solum quod cum formosissima dea adulterium ex-
 ercuisset, sed etiam quod colligatus cum ipsa una esset.
 ΑΠΟ. Proinde & tu ligari hoc pacto sustineres?

nuda erat) pudore affecta,
 non habebat quo se tegeret.
 Mars uero ab initio fugere
 tentabat, sperabatq; se uin-
 cula illa disrupturū esse: cæ-
 terum posteaquam intelle-
 xit se undique captum teneo-
 ri, neq; effugere quoquā pos-
 se, supplicare cœpit. ΑΠΟ.
 Quid igitur? soluitne ipsos
 Vulcanus? ΜΕΡ. Nondū,
 sed conuocatis dijs spectan-
 dum ipsis exhibuit adulte-
 rium. Illi autē nudi ambo,
 & colligati mutuò, inclina-
 tis deorsum capitibus erube-
 scebant. Atque adeò specta-
 culum hoc dulcissimum mi-
 hi uisum est, cum tantum non
 ipsum opus exhiberent. ΑΠ
 ΟΛ. At faber ille an non pu-
 dore afficitur etiam ipse cū
 spectandā ita exhibet cōiu-
 gij sui turpitudinē? ΜΕΡ.

Non per Iouem, quippe qui
 etiam arrideat ipsis affans.
 dicere, inuidebam Marti,
 non solum quod cum formosissima dea adulterium ex-
 ercuisset, sed etiam quod colligatus cum ipsa una esset.

ΜΕΡ.

MARINORVM DIALOGI. 19

Ἐγὼ. οὐδ' ἐκ αὐτοῦ Ἀπολλων;
ἰδί μόνον ἐπιθεῖν. ἐπαινέσο
μαι γάρ σι, ἔν μὲν τὰ ἱεροῦ
αὐτὸς αἶψα ἰδών.

MER. Tu uerò non, Apol
lo? Aspice modò et accedens
(colaudabo enim te) si non
eadem ipse quoque optabis
ubi uideris.

GILBERTI COGNATI

annotationes.

ARGVMENTVM.

Martis & Veneris concubitus ab Homero Odyss. 6 & Oui
dio Metamorph. 4 narratur. Luciano in Demonaste.

MARINI DIALOGI.

ΔΩΡΙΔΟΣ, ΚΑΙ DORIDIS ET
Γαλατίας. Galatæ.

Brasmo Roterodamo interprete.

DORIS.

KΑλὲρ ἱερὰ τὴν, ὧ Γαλά
τεια, φασὶ τὸν σικυ-
λὸν ἔτεν ποιμενέειν.
πομιμῶναι σοι. Γα. μὲν
πᾶσι Δωρί. Ποσειδῶντος γὰρ
ἦν ὅσπερ, ἐποῖς αὐτῇ, Δω. τί
ἔν, εἰ καὶ τῷ Διὶ αὐτῇ πάρε
ἔν, ἄγχι ὅσπερ καὶ λάσει
ἱεραίνετο, καὶ τὸ πάντων ἄμω
φώτατον, μονόφθαλμος. εἰς
τὸ γίνεσθαι οὐδὲν αὐτῇ τὸ αὐτὸν
πρὸς τὴν μορφήν. Γα. ἔστι
formosissimum, unoculus? An uerò credis genus illi quic-
quam profuturum ad formam? GAL. Ne isthuc

FORMOSVM de
mâtem, Galatæa, nē-
pe Siculum istum pa-
storem aiunt amore tui de-
perire. GALA. Ne ride
Doris: etenim qualis qualis
est, Neptuno patre proge-
tus est. DOR. Quid tū po-
stea, si uel Ioue ipso sit pro-
genitus, quum usq; adeò a-
grestis atque bispidus appa-
reat, quodq; est omnium de-
bbbb 2 quidem

λάσιον αὐτῷ, ἢ ὡς φησὶ ἄγχιον,
 ἀμειψόμεν ὅστιν ἀνδρῶδες γάρ.
 ὅτι ὀφθαλμοὺς ὑπερέπεα τῷ
 μετώπῳ, ἵδμεν ἰνδρὶς ὄφρα ἐο
 ρῶν, ἢ ἂν δύο ἦσαν. Δι. ἰσι-
 κας, ὦ Γαλάτεια, ἐκ ἱραστῶν,
 ἀλλ' ἐρῶμεν ἵχαν' ἢ πολυ-
 φημον, οἷα ἱπανθεῖ αὐτήν.
 Γα. ἐκ ἐρῶμεν, ἀλλὰ τό πά-
 ρον ὁσέδιστον τῷτο ἐφίρω ὑ-
 μῶν. καὶ μοι δοκῆτι ὑπὸ φθί-
 νος αὐτὸ ποιεῖν, ὅτι ποιμαίνων
 ποτὶ, ἀπὸ δὲ σκοπιᾶς παύσα-
 σαι ὑμᾶς ἵδμεν ὡς δὲ τὸ ἰόνον,
 ἐν τοῖς πρόποσι τ' Αἴτνης, κα-
 θ' ἑμιαὺ τῷ ἐρῶν καὶ δὲ θα-
 λᾶτις αἰγιαλὸς ἀπομακρύν-
 ται, ὑμᾶς μὲν ἵδμεν προσέβ-
 ψον, ἰγὼ δὲ δὲ ἀπασῶν ὑμῶν
 λίαν ἵδμεν, ἢ καὶ μόνῃ μοι ἐν
 πᾶσι τὸν ὀφθαλμὸν. ταῦτα
 ὑμᾶς αὖτις. Λάγμα γὰρ ὡς ἀ-
 μείνων ἐμὶ, καὶ ἀξίανται,
 ὑμᾶς δὲ παρῶσθαι. Δι.
 αἰ ποιεῖν ἢ ἰνδρὶ καλὸν τί-
 ν' ὄψιν

quidē ipsum, quod bispidus
 est atq; agrestis, ut tu uocas,
 illū deformat: quoniam uirile ma-
 gis est. Porro oculus media
 in fronte, decet etiā, quo qui-
 dem nihilo segnius cernit,
 quā si duo forent. D O R.
 Videris Galatea non aman-
 tem habere Polyphemum,
 sed illū potius adamare: sic
 eum praedicas. G A L. E-
 quidem haud adamo, sed ta-
 mē insignem istam uestram
 insultandi opprobriūq; pe-
 tulantiā ferre non queo. Ac
 mihi nimirū inuidētia qua-
 dam isthuc facere uidemini,
 propterea quod ille quū for-
 tē aliquando gregem pasceo-
 ret suū, nosq; ē littorali spe-
 cula in littore ludentes cer-
 neret in prominētibus Acto-
 na pedibus, quā uidelicet in-
 ter montem & mare litus
 sese in longum porrigit, uos
 ne aspexerit quidem: at ego

omnium una uisa sim formosissima, eoq; in unam me con-
 iecerit oculum. Ea res uos malē habet: nam argumentum
 est me forma praestantiorē esse, ac digniorē quā amari:
 uos contrā fastidit. esse. D O R. An istud tibi putas in-
 uidē-

ἔψιν ἰδέσθαι, ἐπιφθονῶς οἶα
 γιγνόμεναι; καὶ τοι τί ἄλλο ἐν
 σοὶ ἐπαυίσσασθαι ἄρσος, ὃ τὸ λου-
 πὸν μόνον; καὶ τὸτο οἶμαι, ἵ-
 τι ξυυόθης ὅττι τυγῶ καὶ γὰρ
 λαμπρῇ, πάντας ἢ τὰ ὁμοίαν τῶ
 τοις ὄντων καλὰ, ἐπὶ τάγῃ
 ἄλλα ἐπὶ τ' αὖ ἰδυήσῃ μοι
 δῶρ οἷα τυγχάνεις ὅσα πλὴν
 ἔψιν, ἀπὸ πείρας τινὸς ἢ πο-
 τι γαλῆναι αἶα, ἐπικύψασθαι ἐς
 τὸ ὕδωρ, ἰδεῖσθαι πλὴν ὅδιν ἄλ-
 λο, ὃ χρῶσθαι λουκλὸν ἀκριβῶς.
 δεῖ καὶ αὐτῶν δὲ τὸτο, ἢ μὴ
 ἐπιπρίπτει αὐτῶ καὶ τὸ ἐρύθνη-
 μα. ΓΑ. καὶ μὴν ἰγὼ μὲν
 ὃ ἀκράτως λουκλὸν, ὅμως ἱρα-
 πλὴν ὕμν τῶτον ἔχω. ὕμνων δὲ
 δεῖ ἔστιν ὅντινα ὃ ποιμὼν, ὃ
 παῖς, ὃ πορθμὺς ἐπαυῶ. ὃ
 δὲ πολύφημος, τάτι ἄλλα, καὶ
 ρησιμὸς ὅστις. ΔΩ. οἷός περ, ὃ
 Γαλάττας, ὅστις αὐτῶν αὐτῶν
 δεῖν, ὃ ἐπὶ τὴν μάστιγιν
 ἐπὶ σὶ. Αφροδίτη φίλον, ὅστις αὐ-
 τοις ἰγὼν δαῖς ἰδέσθαι, καὶ αὐτὸ
 δὲ ὃ πικρὸς, οἷα ἑρπύλλων ἰδέ-
 σθαι

uidendū uideri, si primū
 pastori, deinde lusco formos-
 sa uisa sis? quanquam quid
 aliud ille potuit in te proba-
 re, præter candorem? Is illi
 placet opinor, quod caseo et
 lacti assueuerit: proinde qco
 quid his sit simile, id proti-
 nus pulchrum iudicat. Alio
 qui ubi libebit scire quā sis
 facie, de scopulo quopiam in
 aquam, si quando tranquilla
 steterit, despectans, temeti-
 sam contemplare: uidebis al-
 liud nihil nisi perpetuū cano-
 dorem. uerūm is quidem nō
 probatur, nisi rubor admix-
 tus illi, decus illi iunxerit.

GAL. Atqui ego illa im-
 modicè candida, tamē eius-
 modi habeo amantem: quū
 interim ē uobis nulla sit, quā
 uel pastor, uel nauta, uel por-
 titor aliquis miretur. cate-
 rūm Polyphemus (ut alia ne
 dicam) etiam canendi peri-
 tus est. DOR. Tace δ Ga-
 latea: audiuius illū canen-

tem, quum nuper pruriret in te: sed ὀ sancta^b Venus, a-
 sinum rudere dixisses. nam lyrae corpus simillimū erat cer-

φεγγυμὲν τῶν σαρκῶν. καὶ
 τὰ μὲν ἑσθλὰ, πῶς τε ὅσπερ
 ἦσαν, συγῶσαι δι' αὐτὰ, καὶ
 ἐνέψας τὰ νύκτα, ἑδὲ κόλλω-
 πι πορίσσειψαι, ἐμυλῶσαι ἄ-
 μυσόν τι, καὶ ἀπώδον, ἄλλο
 μὲν αὐτὸς βοῶν, ἄλλο ἢ ὁ λυ-
 ρα ὑπύχει, ὅτι ἑλὶ κατέχειν
 τὴν γήλωνα ἰδυάμεθα, ἡδὲ
 τῷ ἰρωτικῷ ἱκάνῃ ἄσματι.
 ὁ μὲν γὰρ ἔχον, ἑδ' ἀποκρίνι
 δαι αὐτῷ ἔβηλε, ὅτω λάλῃ
 ἔστα, βρυχυμὲν, ἀλλ' ἥσχιόν
 το, εἰ φωνήε μιμνήσκου τρα-
 χῆαν ὠδῶν, καὶ ἡσυχίαν
 εἶπον. ἰφθίμῃ ὁ ἐπὶ ῥατῇ ἐν
 ταῖς ἀγκάλαις ἀδρυμάτιον,
 ἔφκτε σκύλακα, καὶ τὸ λίσσιον
 αὐτῷ προσεικένετα. τίς ἐκ αὐ-
 φρονήσῃ σοι, ὦ Γαλάτῃ, τοῖς
 πεῖρατῃ; Γαλ. ἐκὼν σὺ,
 Δωρί, ἀἴξον ἑμὶν τὸν σιωπο-
 ῦν, ἡλαλίω Ἀυλονότι ὄντα, καὶ
 ὦ Δικαστορεν, καὶ ἡδιστῆσαν
 ἄμνηνον ἐπιστάμενον. Δω.
 ἀλλ' ἱερπτός μὲν ἑλὶς ἐστὶ
 μοι, ἑδὲ σιμνύομαι ἐπὶ ῥατος
 ἄνω.

uino capiti osibus renuda-
 to: tum cornua perinde qua-
 si cubiti prominebāt, ἡς iun-
 ctis inducētisq; fidibus, quas
 ne collope quidem circum
 torquebat. agreste quiddam
 & absonū cantillabat, quē
 aliud interim ipse uoce cane-
 ret, aliud lyra succineret: ita
 ut temperare nobis nequi-
 uerimus quin rideremus a-
 matoriam illam cantionem.
 Nam Echo ne respōdere qui-
 dem illi uoluit balanti, quē
 sit adeo garrula: imo pudus
 isset si uisa fuisset stridulum
 illius & ridiculum cantum
 imitari. Ad hæc gestabat
 in ulnis amasius iste delicias
 suas, urfi catulum pilis bir-
 tum, ipsi non dissimile. Quis
 autē non inuideat tibi ami-
 cum istum Galateæ? GAL.
 Quin tu igitur Dori tuum i-
 pfius amicum nobis commō-
 stra, qui meo sit formosior,
 quiq; doctius ac melius uel
 uoce canat, uel cithara.

DOR. Mihi quidem nullus est amator, neq; me hoc no-
 mine iactō, quasi sim uelementer amabilis: ueruntamen
 istius-

ἄνα τοῦτο δὲ, οἷοι δὲ ἐν-
 κλωψὲ δὲ, λινάδας ἀπόζωρ,
 ὡσπορὶ τράγῳ ἡμιφάγῳ,
 ὡς φασι, καὶ σιτῆμεν τὰς
 ἰδιόδημνται τῶν ξένων, οἱ
 γίνονται, καὶ σὺ αὐτῶν
 ῥῶτε αὐτῶν.

istiusmodi amicū, qua-
 lis est Polyphemus, nempe to-
 tus hircum olens, tum cru-
 dis uictitans carnibus, et ho-
 stites, si qui appulerint, de-
 uorās, tibi habeas, eumq; tu
 mutuum ames.

GILBERTI COGNATI AN- notationes.

ARGVMENTVM.

Marini dei ἑσάλιοι à Luciano uocantur, à quibusdā θαλάσσιοις
 Ingens horum turba fuit, quorū princeps Neptunus & eo an-
 tiquiores Nereus & Oceanus.

2 Qua sit facie.) Negat quidem Seruius ex Mari effigiem
 ullo pacto posse reddi, sed Lucianus hīc aliter sentit, & in Al-
 cyone: Nonne uidēs inquit, ut superiora sint serenitate con-
 spicua, fluctibus autem sedatum mare ac tranquillū, ὁμοιορ,
 ὡς ἐν τῇ κατόπτρῳ id est speculo (ut sic dicā,) cōsimile. Theo-
 critus in Bucoliastis Idyllio. sexto :

καὶ γὰρ βυρ οὐδ' ἴδω καὶ κερὸς ὅσμι λίγοντι
 ἢ γὰρ ὡραῖς πόντον ἰστέλειπον, ἢς δὲ γαλαῖα·
 καὶ καλὰ μὲν τὰ γυνῖα, καλὰ δ' ἱμῖν αἰμῖα κῶρα, &c.

Quod est huiusmo di:

*Nec tam sum forma turpis quam dicor: in unda
 Nuper enim uidi ipse meos de littore nultūs,
 Cum nulli flarent tranquilla per aquora uentis.*

Hinc illud Maronis sumptum est:

— Nuper me in littore uidi.

Quum placidum uentis flaret in aere. —

Sed & nos ex Seneca paulo plura in Alcione
 annotauimus.

ΖΕΦΥΡΟΥ ΚΑΙ ΖΕΡΗΥΡΙ ΕΤ
Νότος. Noti.

Iacobo Micyllo interprete.

ZEPHYRVS.

ΟΥ πάποτε πομπὴν
ἐγὼ μεγαλοπρεπὴς
ἐν ἡλίου τῇ βα-
λάντῃ, ἀφ' ἧς αἶμαι, καὶ πνέου-
σιν ἐν αἵθερ, ὦ Νότι: Νό-
τις ταύτῃ λίγαι, ὦ Ζίφυ-
ρ, τίς πομπή; ἢ τίς οἱ
τίμωσι δόξαν; Ζί. ἡδίστη
θιάμα! ἀπιδάσθαι, εἶον
ἐν ἄλλο ἰδοὺς ἔτι. Νό. παρὰ
τὴν Ερυθραὴν γὰρ δάλασσαν ἐρ-
γάζομαι, ἐκίπνουσα δέ τι καὶ
μὲρ τῆς Ἰνδικῆς, ὅσα παρὰ
λαοὺς χώρας. ἰδοὺν ἔν οἷδα,
ἄν λῆγας. Ζί. ἀλλὰ τὸν Σε-
δόνιον Αἰγύπτον αἰδοῖς: Νό-
τις, τὸν δ' Εὐρώπης παῖδρα.
τί μόν; Ζί. πόρῃ αὖτ' ἰκέ-
ναι διευξέσομαι σοι. Νό-
τις ὅτι ὁ Ζεὺς ἱερατῆς ἐκ πο-
λὺ δ' αἰσῶς: τότ' οὖν καὶ πᾶ-
σαι ἡπιστάμεθα. Ζί. ἐκὼν
βοῦν. Νότις. Num quod Iupiter iam olim amare puel-
lam coepit? Nam hoc etiam pridem sciui.

NUnquā equidē pom-
pam magnificēti-
orem uidi in maxi, ex
quo ego sum et spiro: tu uerō
an nō uidisti Note? NOT.
Quānamnam hanc dicis Ze-
phyre pompam? aut quānam
sunt qui illam duxerunt?
ZEPH. Suauissimo spe-
ctaculo caruisti, et quale nō
facile aliud unquam uideris.
NOT. Iuxta Rubrum ma-
re occupatus fui, afflawi au-
tem et partem Indiae non-
nullam, quantū uidelicet e-
ius terrae mari adiacet. pro-
inde nihil eorum noui quae
tu dicis. ZEPH. Quid? Si-
donium illum a Agenorē ui-
disti? NOT. Etiam, Euro-
pa patrem scilicet. Quid tū?
ZEPH. De illa ipsa narra-
bo tibi. NOT. Num quod Iupiter iam olim amare puel-
lam coepit? Nam hoc etiam pridem sciui. ZEPH. Igi-

τὴν μὲν ὁρῶτα εἶδα, τὰ μὲν
τὰ ταῦτα ἡ ἕδρα ἀκυσεν. ἡ δὲ
Εὐρώπη κατὰ λαλῶν ἰδὼν τὴν
ἡδύνα παύσασα, τὰς ἡλικιώτι
δας παραλαβῶσα· ὁ Ζεὺς δὲ
ταύτης ἀκῶσας ἑαυτὸν, σωί-
παισεν αὐταῖς κάλλιπ' ὅφρα
νύμην' : λυγρὸς τι γὰρ ἦν
ἀνεκδῶς, καὶ τὰ λείρατα δύ-
καμπὲς, καὶ τὸ βλέμμα ἡμι-
ρ'. ἰσχυρὰ ἦν καὶ αὐτὸς ἐπὶ
τῷ θρόνῳ, καὶ ἱμυκῶτο ἡ δι-
στον, ὥστε τὴν Εὐρώπην τοιο-
μῶσαι καὶ ἀναβῆναι αὐτόν.
ὥς ἡ τῶτ' ἰγίνετο, Δρομάῳ
μὲν ὁ Ζεὺς ὄρμησεν ἐπὶ τὴν
βάλασσαν, φέρον αὐτὴν, καὶ
ἐνέχθη ἱμυκῶν. ἡ δὲ πᾶν
ἐκπλαγῆσα τῷ πρῶγμαϊ, τῇ
λαοῦ μὲν ἔχιστο τῷ λείρατῳ,
ὥς μὴ ἀπολιθάνοι, τῇ ἑτέρῃ
δὲ ἐνιμυκῶν τὸν πῆλον
ξυῶχε. Νό. ἔδ' ὅτ' ὅτ' ἑλ-
μα, ὡ Ζήφυρε, ἄδεις, καὶ ἱρῶ-
πὸν, νυχόμενον τῷ Δία, φέροντα
τὴν

tur quod ad amorem atti-
net, nosti : quæ uerò postea
consecuta sunt, ea nunc au-
di. Descenderat Europa ad
littus ludendi gratia, assum-
ptis secum equalibus suis. In-
piter autem in formam tau-
ri assimilatus, ludebat unā
cum ipsis, pulcherrimus tū
apparens. Nam & candi-
dus erat, ut nihil suprā, &
cornua habeat reflexa pul-
chrè, uultumq; præse fere-
bat admodum mansuetū ac
placidum. Saltabat igitur et
ipse in littore, & mugiebat
suauissimè, ita ut Europa e-
tiam cōscendere ipsum iam
sustineret. Cæterum ubi hoc
factum est, citato cursu lupi
ter quidem unā cum illa in
mare prorupit, atq; ibi, uti
inciderat, natabat. illa uerò
admodum perculsa animo
ex hac re, sinistra apprehen-
dit ac tenuit cornua, ut ne
delaberetur : altera autē ma-

nu diffluentem uento uestem continebat. NOT. Dul-
ce hoc spectaculum, Zephyre, uidisti, & amatorium,
natantem uidelicet Iouem, & ferentem secum amo-

τὴν ἀγαπῶμεν. Ζί. καὶ
 μὴ τὰ μετὰ ταῦτα ἴδω πα-
 ραπλὺν, ὡς Νότι, ὃς τι γὰρ θά-
 λαττα οὐδὺς ἀνώμων ἐγένετο,
 καὶ τὴν γαλήνην ἔσπεπασα-
 μέν, λίσσιν παρήχον ἑαυτὸν.
 ἡμᾶς ἢ πάντοτε ἡσυχίαν ἄ-
 γοντες, ἴδω ἄλλο, ὃ διατα-
 μένον τῶν γιγνομένων παρ-
 κελθεῖμεν. Εὐρωτὸς ἢ παρ-
 ατρίμενοι, μικρὸν ὑπὲρ τὴν
 θάλατταν, ὡς ἐνίστη ἄκροις
 τοῖς ποσὶν ἀδιψάειν τῷ ὕδα-
 τι, ἡμετέρας τὰς δάδας φέ-
 ροντες, ἡδὴ ἡμᾶς ὕμελάων.
 αἱ Νηρηίδες ἢ ἀναδύσαι, πα-
 ρέποντες ἐπὶ τῷ δελφίνῳ ἐπι-
 κροῦσαι, ἡμῶν νηοὶ αἱ πολ-
 λαί. τό, τι τῷ Τελώνῳ γίνετο,
 ὅτι ἄλλο μὴ φοβερὸν ἴδω τῷ
 θαλαττίῳ, ἅπαντα πῶριχό-
 ρον τὴν παῖδα, ὃ μὲν γὰρ ποσει-
 δῶν ἐπιβυθὺς ἄρμαίετο, πα-
 ρεχόμενος τι, καὶ τὴν Ἀμφι-
 τριτὴν ἔχον, προῦγι γιγνόμε-
 νος, προδοιπορῶν νηχεμένῳ τῷ ἁ-
 διφῷ. ἐπὶ πᾶσι ἢ τὴν Ἀφει-

mores suos. ZEPH. At ne-
 rò quæ cōsecuta sunt, suavis
 ra multo, Note. Nam et ma-
 re statim compositis flucti-
 bus quietū fuit, & trāquil-
 litate ultero attracta, placi-
 dum ac planū seipsū præ-
 buit. Nos autem omnes si-
 lentium agentes, nihil aliud
 quàm spectatores tantū eo-
 rum quæ fiebant, quasi quo-
 dam comites sequebamur.
 Cupidines uerò iuxta uoli-
 tantes, paulum supra mare,
 ita ut interim summis pedi-
 bus contingerent aquā, ac-
 census ferentes faces, Hyme-
 naum cantabant. Nereides
 autem emersæ undis, delphis
 num tergis insidentes obe-
 quitabant applaudentes, se-
 minudæ plethæq. Præterea et
 Tritonum genus, & si quid
 aliud marinorū aspectu me-
 tuendum non est, omnia illa
 circum puellam quasi cho-
 ream ducebāt. Nam ipse qui
 duo

δὲ τὴν αὐτὴν Τρίτωνος ἰσθμὸν,
 αὐτὸν ἀνέχων καὶ ἀνὰ μὲν τὴν αὐτὴν
 θάλασσαν ἐπιπλέουσιν τῇ
 Νύμφῃ. ταῦτα ἰκρυίνοντες ἄ-
 χει δὲ Κρήτης ἐγένετο. ἰπὸ δὲ
 ἡπίον τῇ νόστῃ, ὁ μὲν ταύρου
 δὲ ἔτι φαινόμενος, ἐπιλαβόμενον
 δὲ δὲ χερσὶ δὲ Ζεύς ἀπὸ γῆ-
 νος Εὐρώπῃς ἐς τὸ Δίκτην
 αὐτὸν, ἐνυθρῖσας, καὶ κάτω
 ὄρυσας. ἐπίστατο γὰρ ὅτι, ἰφὲς
 τοῦ αἵματος. ἡμῶς δὲ ἡμπερόν
 τος, ἄλλο δὲ ἄλλο τὸ πλάγος
 μὲν δὲ Διὸς καὶ τοῦ μὲν. Νό-
 ῳ μακάρεϊ Ζεφυρὶ δὲ Δίας· ἰ-
 γὰρ δὲ γρύπας καὶ ἰλίφαντας,
 καὶ μίλαντας αὐδρώπας ἰσ-
 γον.

hæc uideris: ego uero interea Gryphas & Elephantos
 & nigros homines aspiciebam.

duo Tritones uehebāt in cō-
 cha recubantē, ac flores om-
 nis generis aspergentē spō-
 sa. Atque hæc à Phœnicia
 usq; in Cretam sicbāt. Postea
 quam autem in insulam ascē-
 dit, ipse quidem taurus non
 amplius apparebat: Iupiter
 autem apprehensam manu
 Europā, in antrum Dictæi
 abduxit, erubescētem, at-
 que oculos demittentem: in-
 telligebat enim iam ob quā
 rem ita duceretur. Nos au-
 tem incumbentes mari, alius
 aliam illius partem fluctibus
 agitabamus. NOT. O
 beatum Zephyre te, qui ist-

GILBERTI COGNATI

annotatiōnes.

1 Agnorem.) Europa Agnoris regis Phœnicum filia, à
 Ioue sub tauri specie rapta, & in Cretam auecta dicitur. Atq;
 ex ea postea Ioui nati feruntur Minos, Rhadamanthus, & Sar-
 pedon. Ouid in fine 2. libri Metamorph. eandem fabulam ex-
 ponit. Et Herodotus libro primo statim ab initio. Ab ea ter-
 tiam mundi partem denominatam ferunt. Theocritus in Eu-
 ropa siue Eidyllio 20 suo more hanc fabulam depingit: à quo
 Quidius quædam sumpsisse uidetur. Herod. lib. 4. ait, nesciri,
 nec

nec proditam esse à quoquam, unde dicta sit Europa, nisi quod
ab Europa Tyria dictam referant.

IOANNIS SAMBVCI

annotationes.

μεταμόρφωσις Iouis in Taurum.

Indutus faciem tauri deus ille cornuscus,

Auxit pulchram, de grege Mercurij.

Hac fuerat Cadmi soror, alto & Agenore nata,

Efficiunt fœdum uina Venusq; pecus.

Nunquam.) αὐθις.

Tu uero non uidisti.) ἰδῶν.

Quam nam hanc dicis.) ἀντὶ τῶν ἰδῶν. Iuxta rubrum mare.)

Causa τῆς ἀπολείψως. Proinde nihil eorum.) Conclusio.

Quid? Sidonium illum.) παρασκην. De illa ipsa narrabo.)

ὑποχρῖς. Qui uero postea.) ἀξίως ad προσοχήν. De-

scenderat.) Narratio. Nani & candidus.) ὑποῦκως.

At uero quæ consecuta sunt.) ταμὶα ταῦτα. Cupidines ue-

ro.) Descriptio pompæ. Postquam autem in Insulam.) το-

πογραφία. Iupiter autem.) ταῖς ἐν ἡμῖν.

Nos autem incum-

bentes.) πρὸς ἡμῖν. O' beatum Zephyre.) Conclusio.

ΠΑΝΟΠΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΟΠΕΣ ΕΤ

Γαλλῆν.

Galenes.

Iacobo Micillo interprete.

ΠΑΝΟΠΕ.

Eἰδὼς, ὦ Γαλλῆν, χθὲς,
οἷά τί ποίησεν ὁ Εἰς πα-
ρὰ τὸ Δῆνον ἐν Θιτ-

ταλίᾳ, δίδωμι μὴ καὶ αὐτὸν ἰ-

κλῆθαι ἐς τὸ συμπόσιον; Γα.

ὁ ξωστισώμῳ ὑμῖν ἔγγιστον

πρὸς ἡμῖν ἰκλῆθαι μοι, ὦ Πα-

νόπε, ἀνύμωτον ἐν ἡσυχίᾳ φν

Neptunus iusserat tranquillum interea, Panope, serua-

repe-

Vidisti 'ne, Galene,
heri qualia fecit Be-
ris ad cenam in

Thessalia, propterea quod

non & ipsa uocata fuerat

ad conuiuium? GAL.

Haud conuiuata equidem

uobiscum tum fui: nam me

repe-

λήτῃαυ τὸ πύλαγ^Θ. τί ὦρ
 ἐπίπλεον ὃ ἔρῃς μὲ παρῶσα;
 πα. ὃ οἷτις καὶ ὃ Γαλιὺς
 ἀπὸ τῆς θαλάσσης τὸν θάλα-
 μόν, ὅπῃ δὲ Ἀμφιτρίτης καὶ
 τῷ Ποσειδῶν^Θ παραπληροῦν
 τῶν ὃ ἔρῃς δὲ ἰν τούτῳ λα-
 βῶσα πάντας (ἰδὼν δὲ ὃ ῥα-
 δῖος, τῶν ᾧ πινύτων, ἐνίων
 ὃ ἡρώτων, ὃ τῷ Ἀπόλλω-
 νι ἡδονῶν, ὃ τῷ Μῆναιος
 ἡδονῶν προσείχοντων τὸν
 ὦρ) ἐνθάδε ἰς τὸ συμπόσι-
 ον μῆλόν τι πᾶγκαλον, χρυ-
 σῶν ὄλων, ὃ Γαλιὺς, ἐπιγίγρε-
 σθαι ὃ ἡ καλὴ λαβίτη. λυλιν-
 δεμῶν ὃ ἔτε, ὃ σὺ πρὸ ὀρι-
 στήδου ὃ καὶ ἐνθα ἡρᾶται καὶ
 Ἀφροδίτη καὶ Ἀθηνᾶ καὶ τῆς
 νύκτος, καὶ πρὸ ὃ Ἑρμῆς ἀνι-
 μῶν ὃ ἐπιγίγρεται τὰ γράμμα-
 μαί, αἱ ᾧ Νηρηίδου ὃ μῆν
 ἀπὸ τῆς θαλάσσης. τί γὰρ ἰδὼν
 ποίῃ, ἐκείνων παρῶν; αἱ
 ὃ ἀνὴρ πινύτης, ἡδονῶν καὶ αὐ-
 τῷ εἶναι τὸ μῆλόν ὃ ἔτε. καὶ ὃ
 μῶν ὃ Ζεὺς δῖος ὃ αὐτὸς,
 silentio sedebamus: (quid enim agendum erat illis presenti-
 bus?) illæ uerò inter se contendebant, ac quælibet suum il-
 lud esse uolebat. Et nisi Iupiter se ipsam interposuisset,

re pelagus. Sed quid fecit
 Erīs, cum præsens non ad-
 esset? PAN. Thetis ac Pe-
 leus concesserant intro in
 thalamum, deducentibus i-
 psos Amphitrite ac Neptu-
 no. Interea autem Erīs, clā-
 ceteris omnibus (id quod fa-
 cile illi tum fuit, alijs bibeno-
 tibus, quibusdam autem ap-
 plaudentibus uel Apollini ci-
 tharam personanti, uel Mus-
 sis ore modulantibus adbio-
 bendo animum) proiacit in
 conuiuium pomum quoddā
 admodum pulchrum, atq;
 aureum, Galene, totum. In-
 scriptum autem erat his uer-
 bis: Formosa accipiat. Dum
 igitur uolutatur hoc, tan-
 quam ex composito iactum
 peruenit eò loci, ubi Iuno
 & Venus & Minerva ac-
 cumbebāt. Deinde ubi Mer-
 curius sublato illo legit ea
 quibus illud inscriptū erat
 nos quidem Nereides cum

καὶ ἄχρει χειρῶν προχώρησι
τὸ προάγμεν. ἀλλ' ἐκείνῳ, αὐ-
τὸς ᾧ ἔπεινῶ, φουσι, πρὸς τὸ
τε, καί τοι ἐκείναι αὐτὸν δικά-
σαι ἔξιν. ἀπὶ τῆς δὲ τῶν ἰ-
δῶν, παρὰ τὸν Πριάμην παῖδα,
ὃς οἶδε τι διαγνῶναι τὴν καλ-
λίονα, φιλόκαλόν μιν, καὶ ἐν
αὐτῇ ἐρίῳι κρινάμεναι.

ΓΑ. τί ἔρ αι βία, ὦ Πανόπ-
πες; ΠΑ. τὴν δόξαν, οἶμα, ἀπὶ αὐ-
τοῦ πρὸς τὴν ἰδῶν. ΓΑ. καὶ
τίς ἔξει μετὰ μικρόν, ἀπαγο-
γίλων ἡμῶν τὴν κρατῆσαν;
ΠΑ. ἔδει σοι, φρενὶ, ἐν ἄλλῃ
κρατῆσει, ὅτι Αφροδίτης ἀγωνι-
ζομένης, ἢ μὴ τι πάνυ ὁ δια-
τυτὸς ἀμειβόμενος.

nunc tibi affirmo, quod nulla alia uincet, ueniente in certa-
men Venere, nisi arbiter ipse omnino cecutiat.

IOANNIS SAMBUCI

Annotationes.

Δικηγέτης, de pomo contentionis ab Eride tri-
bus formosissimis deabus obiecto.

Hic narrat Panopes Erides pomumq; dolumq;

Vt lites illo mouerit atq; graues

Priamides legitur iudex, malumq; reportat,

Blanda Venus: tantum caca libido potest.

Audistine.) πρώτησις αὐτῇ τοῦ προομίου. Propterea quodd
non.) ἀπιστολογία. Haud conuiuata.) ἀγνοσία. Sed quid fe-
cit.) παρασκευὴ ἡλικία. Thetis ac Peleus cōcesserāt.) ἀμνηστία.
Interea autem.) occasio. Id quod facile.) ἡ δόξα. Pro-
iccis

etiā ad manus usq; res hęc
processisset. Verum ille, ip-
se quidem, inquit, non ferē
iudicium de hoc (tamen si il-
la ipsum iudicare uellent)
sed in Idam ad Priami filiū
abite, qui ἔω discernere no-
uit quæ nā nam formosior
sit, utpote elegantia studio-
sus ἔω ipse: ἔω non facile,
talis cum sit, iudicauerit ma-
le. GALE. Quid igitur
ad hęc Dea illa, Pano-
pes? PAN. Hodie, arbi-
tror, in Idam abeūt. GAL.
Et quis ueniet paulò post
qui nobis renūciat eam quæ
uicerit? PAN. At iam

nunc tibi affirmo, quod nulla alia uincet, ueniente in certa-
men Venere, nisi arbiter ipse omnino cecutiat.

IOANNIS SAMBUCI

Annotationes.

Δικηγέτης, de pomo contentionis ab Eride tri-
bus formosissimis deabus obiecto.

Hic narrat Panopes Erides pomumq; dolumq;

Vt lites illo mouerit atq; graues

Priamides legitur iudex, malumq; reportat,

Blanda Venus: tantum caca libido potest.

Audistine.) πρώτησις αὐτῇ τοῦ προομίου. Propterea quodd
non.) ἀπιστολογία. Haud conuiuata.) ἀγνοσία. Sed quid fe-
cit.) παρασκευὴ ἡλικία. Thetis ac Peleus cōcesserāt.) ἀμνηστία.
Interea autem.) occasio. Id quod facile.) ἡ δόξα. Pro-
iccis

MORTVORVM DIALOGI 51
 fecit in conuiuium.) τὸ πρᾶξαι ἡγοῦμεν. Dum igitur.) τὰ
 μέγα. Ille uero.) καὶ βασις. Et nisi Iupiter.) τὸ ἰαβυσόμι-
 νον κατὰ πλάσιν. Non feram iudicium.) Recusat Iupiter iu-
 dicium. Sed in Idam ad Priami filium abite.) Iudicem aliū
 constituit. Quid igitur.) Per ad iudicem abeunt. An
 iam nunc tibi.) τὸ μάντιμα κατὰ πρόκριμα.

MORTVORVM DIALOGI.

ΣΙΜΥΛΟΥ ΚΑΙ ΣΙΜΥΛΙ ΕΤ

ΠΟΛΥΣΤΡΑΤΙ.

Polystrati.

Erasmo Roterodamo interprete.

SIMYLVS.

Η Καὶ πῶς, ὦ Πολύστρα-
 τε, καὶ σὺ παρ' ἡμῶν,
 εἰς εἶμας, ὃ πολὺ ἀν-
 ωδυνῆσταιν ἱκανῶν, βιβίω-
 νας. **ΠΟ.** ὁπῶς ἐπὶ τοῖς ἐν-
 νοχέουσιν, ὦ Σίμυλα. **ΣΙ.**
 πῶς ἔτι μετ' ἐμὶ ταῦτ' ἵδιναι
 τριάντους; ἰγὼ γὰρ ἀμφὶ τὰ
 ἰδιδυμένοντά σου ἐντὸς, ἀπώ-
 λαιον. **ΠΟ.** ὑπερβόλαια, ἀ-
 πώλαιον παράδοξον ἔτι δόξα.
ΣΙ. παράδοξον, ἀ γόρουν τι
 καὶ ἀδυνάτον, ἀτιμὸν τι προ-
 ρίτι, ὃ ἀδυνάτον ὡς τῷ βίῳ ἰσ-
 δύασαι. **ΠΟ.** τὸ μὲν πρῶτον
 ἀπαντὰ ἰδιωτάμην, ἔτι καὶ πᾶς
 ἄλλος ὁρᾷς ὅσον πολλοὶ, καὶ
 rat esse in uita suauet

V Enisti tandem &
 tu Polystrate ad
 nos, quum annos ui-
 xeris haud multo pauciores
 centum opinor. **POL.**
 Nonaginta octo Simyle.
SIM. Sed qui nam trigin-
 ta istos annos egisti, quibus
 mihi fueras superstes? Nam
 ipse perij te ferme septuag-
 genario. **POL.** Quam
 suauissime profectò, etiam
 si hoc mirum tibi uidebitur.
SIM. Mirum uerò, si quis
 dem tibi primum seni, deo
 inde inualido, postremo e-
 tiam orbo quicquam poteo
 non possem: præterea pueri formosi cōplures aderant, tum
 mulie-

γυναικὸς ἀφρόταται, καὶ μύ-
 ρα, καὶ οἶνον ἀνθοσμίας, καὶ
 βάπτειν ὑπὲρ τὰς ἐν Σικι-
 λιά. Σί. λατὰ ταῦτα. ἰγὼ
 γὰρ σὶ πάνυ φαιδόμενον ἔπι-
 τάμην. ΠΟ. ἀλλ' ὑπὲρ ῥέ μοι,
 ὦ γυναι, παρ' ἄλλων τὰ γὰρ
 θά, καὶ ἔωθεν μὲρ οὐθὺς ἰδὲ
 θύρας ἐφοίτων μάλα πολλοί.
 μετὰ δέ, παύσῃά μοι δῶρα
 προσέγγιτο ἀπαύλαχρον τ' εὖ
 κάλλιστα. Σί. ἱτυράνυσας,
 ὦ πολυτραί, μετ' ἐμῖ; ΠΟ.
 ἔκ, ἀλλ' ἐρατὰς ἄχρ' μυρίαις.
 Σί. ἰγίλασα. ἐρατὰς σὺ τιλλί-
 κῆτον ὦν, ὀδόντας τίτλαρες
 ἔχων; ΠΟ. νῦν Δία τὸτο ἀρί-
 στος γιγνέσθαι τῇ πόλει καὶ γί-
 γνουσα μί, καὶ φαλακρὸν, ὡς δα-
 ρῆς, ὄντα, καὶ λαμψύτα προσέ-
 τι, καὶ κορυφώτα ὑπορόδον-
 το θοραπύοντο, καὶ μάλα
 κάθητον ἦν αὐτῶν δρυτινα
 αὐτὸ καὶ μόνον προσέβλεψα.

Σί.

mulieres nitidissima, ungue-
 ta, uinum mirè frangrās, pō-
 stremò mensa uel a Siculis
 illis lautiores. SIM. No-
 ua narra's: nam ego te pla-
 ne fordidum ac parcissimū
 esse sciebam. P O L. Atqui,
 uir praeclare, ex alienis aro-
 cis opes mihi subscatebāt.
 Tum diluculo protinus quā
 plurimi mortales ad fores
 meas uentitabant, simulq;
 ex omni rerum genere, quae
 terrarum ubiuis pulcherri-
 ma reperiuntur, munera de
 portabantur. SIM. Num
 me defuncto regnum gessis-
 isti? P O L. Minimè: ue-
 rum amantes habebam in-
 numeros. SIM. Non
 possum non ridere. tūne ad-
 mantes, tantus natus quum
 esses, uixq; tibi dentes su-
 pereissent quatuor? P O L.
 Habebam per Iouem equi-
 dem optimates ciuitatis?

quumq; essem tum senex, tum caluus, sicuti uides, praeter
 rea lippiens etiam, ac senio cæcutiens, postremò natibus
 muccosis, tamen cupidissimè mihi inserviebant, adeò ut
 is felix uideretur, quemcunque uel aspexissem modò.

SIM.

Σί. μῶν καὶ σὺ τίνα, ὡς πόρθ
Φάου τίν Αφροδίτῳ, καὶ Χίῳ
δειπνέουσας, αὐτὰ σοὶ σύξα
μύνω ἰδοὺς νύον εἶναι, καὶ ἡσ
λὸν δὲ ὑπαρχῆς, καὶ ἀξίως
τοῦ; Πο. ἔνι, ἀλλὰ τοιούτῳ
ᾧ, περιπόνησθαι ἔμ. Σί.
αἰνίγματ' αὖ λήγαι. Πο. καὶ
μὴν πρόσθελός γινώσκεις οὐτο
σοὶ πολὺς ᾧ, ὁ παρὰ τὸς ἀ
τίκτες καὶ πλοῦσις γέφυρας.
Σί. θυμὸν μανθάνω σε τὸ κάλ
λῳ, ὡς θαυμάσιον, ὅτι παρὰ τ'
χρυσῆς Αφροδίτης ἔμ. Πο.
αὐτὰρ, ὡς Σίμυλι, δὲ ὁλίγα τῶν
ἱρατῶν ἀπολάλυναι, μόνον
χὶ προσκυνοῦμεν ὑπ' αὐτῶν.
ἢ ἰδρυμένη μὴν ἂν πολλάνισ,
καὶ ἀπὸ κλειῶν αὐτῶν τινὰς
ἰνίστησι. οἱ δὲ ἡμιλῶντες, καὶ ἀλ
λάνας ὑπερβάλλουσιν τῇ πε
ρί μὲ φιλομίμῳ. Σί. τίλῳ
δ' ἔμ, πῶς ἰδὲ λαλῶσαι περὶ τ'
ἡμεμάτων; Πο. ἐς τὸ φαει
ρὸν

SIM. Num tu quaq̃, quē
admodum c Pbaon ille, Ve
nerē aliquā d Chio trans
uexisti, ut ob id optanti tibi
illa dederit rursum ad iuue
tam redire, ac denuō formo
sum atque amabilem fieri?
POL. Haudquaquā: quin
magis quum talis essem, qua
lem dixi, tamē supra modū
adamabar. SIM. Aeni
gmata c narras. POL.
Atqui notissimus est hic a
mor, quā uulgo sit frequens,
nempe erga senes orbos di
uites. SIM. Nunc tua for
ma unde tibi profecta fue
rit, intelligo, uir egregie,
nimirum ab aurea illa Ve
nere. POL. Veruntamen
nō parum multas commo
ditates ab amantibus tuli,
Simyle, propemodū etiam
adoratus ab illis. Porro se
pius etiam quasi procax illis
illudebā, excludens interdū

nonnullos eorū. interim illi inter sese decertabant, & in
ambiendis primis apud me partibus alium alius anteire
nitebatur. SIM. Sed age, de facultatibus tuis quid
tandem statueras? POL. Palam quidem affirmabā,

ρὸν μὲν, ἵνα στερῶν αὐτὸν ἑλκυσθὲν
 μοι ἀπολιπῶν ἴφασκον· ὁ δ'
 ἐπίσθιόν τι, καὶ λελασμένον ἰκνῶ
 τὸν παρισπασθῆναι ἑκτόν.
 ἄλλας δὲ τὰς ἀληθεῖς διαβύ-
 κας ἰκνῶντας ἰχθυὶ καὶ ἰλιπύρ,
 οἰμώσαν ἀπασὶ φράσας. Σί.
 Τίνα δ' αἱ τελευτῶσαι τὴν ἑλκυσ-
 τήν μοι ἰσχυρὴν; ἤ περ τίνα τῶν
 ἀπὸ τῆς γένεσι; Πό. ὁ μὰ Δί', ἀλ-
 λὰ τῶν νεώτερων τίνα τὴν μετὰ κίαν
 τὴν ὠρίων φέρουσα. Σί. ἀμφὶ πό-
 σε ἔτι, ὦ πολὺ τρωῶν; Πό. οὐκ
 ἀλλ' ἀμφὶ τὰ ἔκκοσι. Σί. ἤδη
 μαυρῶνται αἱ τινὰ σοὶ ἰκνῶνται
 ἔχοντες. Πό. πολλὰ ἀλλὰ
 πολλὰ ἰκνῶνται ἀξιώτῃ καὶ ἑλκυσ-
 τήν μοι, καὶ καὶ βαρβαρῶν ἤν,
 καὶ ὁλοκρῶν, ὅν ἤδη καὶ αὐτοὶ
 οἱ ἀριστοὶ θορακιστοὶν, ἰκνῶ-
 νται τῶν νεώτερων ἰκνῶνται μοι,
 καὶ νεώτερων τοῖς σὺν πατρίδαις
 ἀριθμῶνται, ὅπερ ἐν ἑλκυστῇ μὲν
 τὸ γένος, καὶ βαρβαρῶν, καὶ
 δεξιῇ δὲ σὺν γένει καὶ, καὶ Νι-
 ρίως καλλιῶν, καὶ Ὀδυσσεὺς
 σὺν ἰσχυρῶν λιγυρῶν ἄνδρα.
 inter patricos numeratur, subra-
 so mento, barbaroq;
 cultu ac lingua: quia cum
 Codro generosiore, Ne-
 reo, I formosiore, in Ulysse prudentiore esse prædicat.

me unumquemque illorum
 relicturum heredem: idq;
 illi quum crederent futurū,
 certatim se quisq; obsequē-
 tiores atque adulantiores
 præbebat. Caterum alias
 illas ueras tabulas, quas apud
 me seruauerā, reliqui;
 in quibus omnes illos explore
 re iussi. SIM. At postre-
 ma illa tabula quem pro-
 nunciabant heredem? num
 cognatis quæpiā? P O L I.
 Non per Iouem, imò noui-
 tium quendam ex formosis
 illis adolescentulis, natione
 Phrygæ. SIM. Quot an-
 nos natū Polystrate? P O.
 Viginti ferme. SIM. Iam
 intelligo quibus obsequiis il-
 le te demetuerit. P O. At
 tamē multo illi dignior qui
 scriberetur hæres, etiam si
 Barbarus herat ac perditus,
 quem iam ipsi etiā optima-
 tes colunt, captantq;. Is igitur
 mihi extitit hæres, idq;
 subra-
 so mento, barbaroq;
 Codro generosiore, Ne-
 reo, I formosiore, in Ulysse prudentiore esse prædicat.

SIM.

Σί. ἔμει μέλει καὶ τραῖκας
 σάτω ἢ Ἑλλάδι, ἢ Δονά. ἢ
 πάντοι δὲ μὴ λυγρονομάτω.
 οὐκ ἔστι μόνον.

SIM. Non laboro, uel teo-
 tius Gracia sit imperator,
 si libet, modo ne illi potian-
 tur hereditate.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Mensæ Siculis lautiores.) Ea semel de Siculorum
 delicijs in animos hominum impressa opinio, perpetuo
 inualuit, quibus olim nihil inquinatius, nec mollius. Plato
 hanc dictionem usurpauit πολυτελῶν γ. Athenæus libro duo-
 decimo copiosè de illis. Macrobius libro Saturnalium se-
 ptimo: Modum cum seruat qui sui potens est, & in mensa Si-
 cula uel Asiana. Hæc pro lautis & opiparis leguntur. Lucian.
 in Demosthenis encômio uocauit Syracusanas, immodicè lati-
 tas & opiparas. Syracusani enim opibus adfluentes, conuiuio-
 rum luxui nimium indulgebant. b Ex alienis arcibus
 opes mihi subscatebant.) Quibus rebus sibi comparauerit di-
 uitias, exponit. c Phaonem à Venere iuuentuti resti-
 tutum, extat epistola Sapphus inter Ouidianas. Is transien-
 dis uiatoribus de ripa in ripam uictum sibi queritauit. Cumq;
 semel Venerem, nulla promissa mercede transuexisset, igno-
 rans quod dea esset, ab ea unguenti alabastrum dicitur acce-
 pisse mercedis loco, eoq; oblitus omnium formosissimus eua-
 sisse, eximiaq; pulchritudine cum alias mulieres Mityleneas,
 tum præcipuè Sappho poetriam ad sui amorem allexisset.

d Chio.) Insula maris Aegæi, quæ habet 28. milliaria in
 circuitu, unde & laudatissima mastiche adfertur. & Homerus
 uates Chius est dictus. e Aenigmata narras.) obscu-
 re loqueris. Nam ænigma, autore Quintiliano, nihil aliud est
 quàm obscura allegoria. Scrupos ueteres appellarunt.

f Plorare iussi.) Ita autem Græcos loqui solitos, ut plora-
 re iuberent eos quos à se contumeliosè dimitterent, notum
 est. Idem in Tragopodagra: ἴτω ὃ τοῦτοις πάσιν οἰμώζειν λίγω.
 Id est, sed omnibus illis nil nisi plorare impero. Idem in pri-
 mo Necricorum dialogo: σὺ δὲ οἰμώζειν αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λίγω.

de est: Tu uerò plorare illos meo nomine iube. De hac autem Ipruagata uoce fufius à nobis scriptum est in collectaneo Adagiorum. g Phrygem.) *ἡ φρυγία* gentile, à Phrygia deductum, cuius fœmininũ est Phrygia. Virg. 9. Aeneid. O uerè Phrygię, neq; enim Phryges. Phrygia minoris Asię regio, Cariz, Lydiz, Mysiæ & Bithyniæ finitima. Cic. pro Luc. Flacco in testes Asiaticos: Asia uestra constat ex Phrygia, Mysia, Caria, Lydia. Vtrum igitur nostrum, an uestrum est hoc prouerbium: Phrygem plagis fieri solere meliorem? Barbarus.) Phryges pro barbaris habiti fuerunt. Ioan. Trezes in historia omnigena, *ὡς βαρβαρῶν καὶ τρωῶν τοιοῦτον διαπίπτει*. id est: & factus es barbarus tanto tempore apud Troianos commoratus. In Phrygia autem est Troia prouincia, cuius caput Ilium fuit, olim regio Priami. i Inter patricos.) Senatorum progenies, quibus plebei opponebantur, *ἡ πατρίδα*. k Codrus generosorem.) hinc *ἀπὸ κώδρου*, id est Codri genus dicuntur, qui antiqua prosapię nobilitate illustres sunt: ut Themistius refert. Codrus enim singulari in patriam pietate præcipuè nobilis fuit. Nam quum Atticis bellum esset aduersus Doreas, proditumq; esset oraculo, uictoriam penes Atheniensem populum futuram, si rex illorum ab hostibus fuisset occisus: Codrus patrię gloriam sua incolumitate chariorem habens, ignota specie hostem prouocauit, & interemptus est. hæc etiam apud Zenobium interpretati sumus. Hanc rem latè describit oratione aduersus Leocratem Lycurgus, & Velleius Paterculus.

l Nireo formosorem.) Erat omnium Græcorum qui ad Troiam nauigarunt speciosissimus: infra tamen Achillem, sed erat imbecillis. m Vlyse prudentiorem.) Fingitur ab Homero uir multa præditus prudentia & facundia: egregius bello, & laborum patientissimus.

ΔΙΑΚΟΥ, ΠΡΩΤΕ-
σιλάς, Μενελάου, καὶ Πά-
ριδος.

ABACI, PROTE-
silai, Menelai, ac
Paridis.

Iacobo Micyllo interprete.

ABACVS.

Τι ἄγχις, ὦ Πρωσίλας,
τὴν Ελίνην προσπι-
νύς; Πρω. ὅτι διὰ
ταύτην, ὦ Αἰακί, ἀπὸ θανάτου,
ἐμμετὰ μὲν ἔδμεν κατὰ τοιο-
πῶν, χάραξί τιον νόγαμιν
γυνῆκα. Αἰ. αὐτίκα τοίνυν ἢ
Μενέλαον, ἵσθις ὑμᾶς ὑπὲρ τοι-
αύτης γυναικὸς ὑπὸ Τροίαν
ἔσχεον. Πρω. εὐλόγησε, ἐκ
νόμου κατὰ τῶν. Με. ἐν
ἐμὶ, ὦ βέλτεσι, ἀλλὰ δικαίως
σου τὴν χάριν, ἵς ἐμὶ ἔξιν
τὴν γυνῆκα, παρὰ πάντα τὰ
δίκαια, ὅχις ἀρκέσει· ἔστις
γὰρ ἐχὺν μόνον, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσι
τοῖς ἑλλήσιν τι καὶ βαρύνον
ἔξιν ἀγγαγῶν, τοσούτοις βα-
ρύνει αὐτὸ γυναικὸς.
Πρω. ἄρα νυν ἔτι· σὶ τοιγα-
ρῶν, ὦ Δόσπαρ, ἐν ἀφῶν πε-
τὶ ἀπὸ ἔχρατον. Πά. ἔδι-
να ποιῶν, ὦ Πρωσίλας, καὶ
ταῦτα,

Quamobrem Pro-
tesilae in Helenā
irruens, strangu-
las illam? PRO. Quia huius
causa, Aeace, imperfe-
cta quidem domo relicta,
et uisua uxore, quam nup-
per duxi, reddita, mortuus
sum. ABA. Accusa igitur
Menelaum, qui uos omnes
pro tali coniuge recupe-
randa contra Troiam du-
xit. MEN. Nequaquam
me, sed multo iusti⁹ Paridē,
qui hospiti mibi uxore con-
tra omne ius eripuit. Hic e-
nim nō modò abs te, uerū
ab omnibus tum Graecis tū
Barbaris merito strangula-
ri debebat, ut qui tam mul-
tis mortis causa extiterit.

PROT. Melius hoc. Pro-
inde, malè nominate Pari,
nunquam te dimittam è ma-

cccc 3 qua

ταῦτα, ἐμπετυχον ὄντα σοι. Ἰ-
 ρωϊνὸς γὰρ καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος, καὶ
 τῷ αὐτῷ βίῳ ἡγετοσχεύει. εἰς
 ὧς αἰετὶς ἀκρόσιον τι ἔστι, καὶ
 τοῖς ἑμῶς δαίμων ἄγχι, ἵνδ' αὖ
 ἀνὴρ ἴδῃ, καὶ ἀδύνατον ὄντων
 αὐτὸν ἀντιτάξαι αὐτῷ. Πρω. ὦ
 λίγαι, ἂν δὲ ἔρ μοι τ' ἱερὰ ἔρ
 ταῦτα λαβὼν δυνάστην ἔρ.
 Αἰ. ἰγὼ σοι καὶ παρὶ τ' ἱερῷ
 ἀπεικρινῶμαι τὰ δίκαια. φύ-
 σις γὰρ αὐτὸς μὲν, τ' ἱερῷ τῷ
 παρίδῃ ἵσως γυγνῆσθαι αἰ-
 οῖται. τῷ βασιλεῖ δὲ σοι ὁ δίκαιος
 ἄλλω, ὃ πρωτοστάται, ὃ σιωπο-
 ντῶν, ὃς ἡλαστόμενος. ὃς τοιοῦ-
 τος γυναικὸς, ἵνα προσφίρι-
 σθῇ τῷ Τρωάδῃ, ὅτε φιλοκινδύ-
 νως καὶ ἀπεικρινῶμαι πρὸς
 πύδουσαι τ' ἄλλω, δόξας ἱερ-
 αῖας, δι' ἧν πρὸς τ' ἱερῷ αἰ-
 οῦσιν ἀπὸ βασιλῆος. Πρω. ἔρ
 ἔρ καὶ ὑπὲρ ἱμαῖός σοι, ὦ Αἰ-
 κῆ, ἀπεικρινῶμαι δίκαιότ' ἔρ. ὃ
 γὰρ ἰγὼ τῷ αὐτῷ αἰετῶς, ἀλλ' ὃ μοι
 desperatus ante reliquos omnes in litus exilijssti, gloria
 nimirum cupidus, propter quam & primus in egressu na-
 vium occisus fuisti. PROT. Proinde & ego pro me
 ipso tibi Aeace respondeo multo iustiora quàm tu. Neq̃
 enim ego mihi horum causa fui, sed fatum, & quod iam
 inde

que eo magis, quòd eandem
 tecum artem exerceo. Nam
 & amorì etiam deditus ip-
 se sum, et ab eodẽ deo quasi
 uinctus teneor. Nosti autem
 quòd quædam sunt quæ in-
 uitis nobis geruntur, & ne-
 scio quis deus nos ducit quo-
 cunque ipsi placet, atque im-
 possibile est illi repugnare.
 PROT. Rectè dicis. Vti-
 nam igitur Cupidinem ip-
 sum hic comprehendere mi-
 bi liceat. AEAC. At ego
 etiam pro Cupidine tibi re-
 spondebo quæ iusta uiden-
 tur. Sic enim ille dicet, sese
 quidẽ Paridi fuisse fortassis
 causam amandi: sed mortis
 causam tibi fuisse neminem
 aliũ, quàm te ipsum Protes-
 lae, qui clam uxore nuper
 ducta, postquam appropina-
 quabatis Troadi, ita omni
 contempto periculo, & uo-
 luit

παρὰ τὸ ἀρχῆς ἔτος ὠδὴ· inde ab initio ita prædestina
 παλῶσαι. Αἰ. ἰσθῆς. τί ἐν tum fuerat, ABAC, Pro
 τῆτος αἰτίας; bē. quid ergo istos accusas?

IOANNIS SAMBVCI

Annotationes.

De Protefilao, primo Græcorum, interfecto.

Atridi eripiens Helenam Priameia proles,

Amisit regnum post duo lustra suum.

Protefilæus erat cecidit qui primus Achivum:

Ardoris Paridis causa Cupido fuit.

Quamobrem.) Inuestigatio facti. Quia huius.) causæ red
 ditio. Accusa igitur Menelaum.) Culpam in Menelaū reijcit.
 Multo iustius Paridem.) Verior causa. Hic enim.) ἀποστροφῇ,
 strangulatur Paris. Mortis causa extitit.) ὁδὸς. Iniu-
 riam adeo.) Ratio. Idē: eo magis.) Confirmatio μίσασι καὶ
 τὸ ἀνγκάσιον σιωπῶς. Rectē dicis utinam.) ἰπικρισίς καὶ ἰνχί-
 At ego pro Cupidine respondebo.) ὑπόχρησις. Sic enim ille
 dicet.) ἀπολογία τοῦ ἑωσέως πλάσσειν. Ita omni contem-
 pto.) τὸ αἶσιον κωπῆν. Gloriz nimirum.) τὸ αἰτιαθῆναι. Proia-
 de.) Ἐπίλογος μίσασι καὶ τὸν τῶν σιωπῶν μοῖραν.

MENIPPOY, AIA

καὶ, Πυθαγόρῃ καὶ Σω

κράτει.

MENIPPI ET

Acaci, Pythagoræ &

Socratis.

Iacobo Micyllo interprete.

MENIPPVS.

Πρὸς τὸ πλῆθυν, ὁ
 Αἰακί, παρὶ τῆς αἰ-

μεινὰ ἐν Ἀδὲ πάσῃ

τα. Αἰ. ἔρῃσιον, ὃ μίνιπα

πρὸς τῆς αἰσῆς, ὅσα μὲν τὸν ἰσθῆς

αἰσῆς

PER Plutonē, ὁ Acaci
 ce, expone mihi quæ-

so hic quæ apud infeo-

ros sunt omnia. ABAC.

Haud facile, Menippe, om-

nias uerum quæ summatim,

cccc 4

λαύδα, μάθαν. οὔτοι μὲν
 ὅτι Κίρβρος ὄσιν, οἶδα, καὶ
 τὴ πορθεία τῶτον, ὅς σι διαπύ-
 ραι, καὶ τὴν λίμην, καὶ τὴν
 πυρραγίαν ἔδω ἰώρακας
 ἰσὺν. Μί. οἶδα ταῦτα, καὶ
 σί, ὅτι πυρραγίαν. καὶ τὴν βα-
 σιλίαν ἰδόν, καὶ τὰς Εὐρυπύ-
 τες δ' αὐθρύπτει μοι τὴν πᾶ-
 λαν δᾶξον, καὶ μέλιντα τὴν
 ἑσπέρην αὐτῇ. Αἰ. ἔτ' ἢ
 Ἀγαμέμνων, ἔτ' ἢ Ἀχιλ-
 λεύς, ἔτ' ἢ Ἰδομενέως πλε-
 οῖον ἰππῶν ὀδυνάων, ἵτα Αἰ-
 κε καὶ Διομήδης, καὶ οἱ ἄλ-
 γοι τῇ ἑλλάδι. Μί. βαδὺ
 ὁμαρ, οἶσσι τὴν βαρύνειν τὰ
 ἑσπέρην χαμαὶ ἱρρίπτει, ἃ
 γυντα καὶ ἄμορφα, κόνις πᾶν-
 τα, καὶ λῆρ' ὅσων, ἄμφο-
 τὴν ὅς ἀλφειὸς κάρυα. ἔτ' ἢ
 Αἰ. ὦ Αἰακί, τίς ὄσιν; Αἰ.
 Κύρος ὄσιν. ἔτ' ἢ Κροῖσος,
 καὶ παρ' αὐτῷ Σαρδανάπα-
 λος. ὅς ὑπὲρ τούτους Μίδας,
 mi proiecta iacent, ignobilia atque obscura, cinis ac pul-
 vis omnia, et nugæ meræ: denique (uerè ut abs te dictum
 est) capita infirma et caduca. Sed hic, Aeace, quis-
 nam est? AB A C. Cyrus est, ille autem Cræsus, et iu-
 xta ipsum Sardanapalus. Ultra hos autem Midas, et de-

et ueluti per capita indica-
 ri possunt, hæc accipe. Hic
 quidem quod Cerberus sit,
 nosti. Deinde et portitorē
 hunc nosti, qui te traiecit;
 præterea et lacum, et Py-
 riplegethontem iam uidi-
 sti cum ingressus es. MEN.
 Noui hæc, et præterea te
 quoque, quod hic in uestibula
 sedes, atque aditum obser-
 uas. Etiam regem ipsum uio-
 di, et Furios. Homines ue-
 rò priscos quæso ostende, et
 maxime eos qui inter cæte-
 ros nobiliores fuerunt. AB A.

Hic quidem Agamem-
 non est, ille autem Achilles.
 Rursum hic Idomenem. qui
 propius aſidet post hunc, V-
 lyſſes: deinceps Ajax, et Dio-
 medes, et cæteri Græcorū
 præstantissimi. MEN. Pa-
 πα Homere, ut tibi Rhapso-
 diarum tuarum capita bu-
 mi proiecta iacent, ignobilia atque obscura, cinis ac pul-
 vis omnia, et nugæ meræ: denique (uerè ut abs te dictum
 est) capita infirma et caduca. Sed hic, Aeace, quis-
 nam est? AB A C. Cyrus est, ille autem Cræsus, et iu-
 xta ipsum Sardanapalus. Ultra hos autem Midas, et de-
 inceps

ἰσάντο ὃ ἕξῃς. Μί. ἄτα
 σι, ὃ βάλαμα, ὃ ἑλλὰς ἱερὸν
 τα, ἰσχυρότα μὴ τὸν ἑλλὰς
 σκοπὸν, διὰ ὃ τ' ὄρωρ πλῆρ
 ἱσχυμέντα; αἰ. ὃ καὶ ἰκροῖ
 οἷς ὄρω; τ' Σαρδανάπαλον ὃ.
 ὃ Αἰανί, παλάμαι μὴ ἑλὰ
 ἀρρῆς ἰσχυρῶν. Αἰ. με-
 δαίμων; διαβύβας γὰρ αὐτὸ τὸ
 ἑρῶν, γυναικὸς ἔν. Μί.
 ἑλῶν, ἀλλὰ προσέξομαι γὰρ
 πάντως ἀφ' ὧν κίβητι. Αἰ.
 ἑλῶν οὐδ' ἐπιδάξω καὶ τὸς σφῆς.
 Μί. νὺ Δία γὰρ Αἰ. πρῶ-
 τος ἑστὸς οὐδ' ἐπιδάξω καὶ τὸς σφῆς.
 Μί. καὶ ἔτι Εὐφροῖ, ὃ Ἀπολ-
 λων, ὃ ἔτι, καὶ ἰδὲ καὶ. Πυ. νὺ,
 καὶ σὺ γὰρ ὃ Μένειππον. Μί. ἐπὶ
 ἐτι χρυσὸς ὃ καὶ ἔτι σφῆς.
 Πυ. ὃ γὰρ, ἀλλὰ φέρεται ὃ τε
 οὐδ' ἐπιδάξω καὶ τὸς σφῆς. Μί.
 ἑλῶν, ὃ γὰρ, ὃ τε τὸ
 οὐδ' ἐπιδάξω καὶ τὸς σφῆς. Πυ. ἄρα μὴ
 πορ' ἄλλα παρὰ τὴν αἰὶν δόγμα

inceps ille Xerxes. MEN.
 Et te, ὃ scelestē, tota exhor-
 ruit Gracia, uingentē pon-
 tibus Hellespontium, & per
 ipsos montes natiuis traj-
 cere affectantem? Qualis
 uerò et ipse Croesus est? Cae-
 terum Sardanapalo quaso
 huic, Aeace, permitte ut deo
 mulceā caput, inflicto coa-
 lapso. ABAC. Nequa-
 quam: comminueres enim
 ipsi caluariam, muliebris ac
 fragilis adeo cli sit. MBN.
 At certē tamē amplexabor
 illum, utpote semiuirum ac
 mulierosum planē. ABAC.
 Visne tibi ostēdam & do-
 ctos illos? MBN. Per lo-
 uem etiam. ABAC. Pri-
 mus enī hic tibi Pyibago-
 ras est. MBN. Sane Ba-
 phorbe, siue Apollo, siue de-
 nique quodcumque uoles.
 PYTH. Haec enī, & ta

utique Menippe. MBN. Quid? an non amplius aureum
 istud femur habes? PYTH. Nō; sed age credo siquid man-
 ducabile tibi habet per a ista. MBN. Fabas habet,
 quare nihil hic est quod tu manducare queas. PY-
 THAG. De modo. Nam hic apud maiores die daga-

πῶς πῦρ ἄρ' ἔστι; Αἰ. μὴ
 Νέστορ, καὶ Παλαμῆδης ἐκ
 ὧν ληρῶ τὰ πολλά. Μί. ὁ-
 μως ἰδὲ δὴ μὴ ἰδὼν αὐτὸν, ἔ-
 π' ἐνθάδ' ἔστιν. Αἰ. ὁρᾷς.
 τὸν φαλακρὸν; Μί. ἅπαν-
 τὸν φαλακρὸν ὄντα, ὥςτις πάν-
 των αὐτῷ ἐν τῷ τὸ γινώσκω.
 Αἰ. τίς σιμὴν λίγην. Μί. καὶ
 τῶν ὁμοίων, σιμὴ γὰρ ἅπαν-
 τὸν. Σω. ἱμὶ ἴστας, ὦ Μένι-
 ππ; Μί. καὶ μάλα, ὦ Σώκρα-
 τος. Σω. τί τὰ ἐν Αθύαις;
 Μί. πολλοὶ τῶν νῦν φιλοσο-
 φῶν λίγους καὶ τὰ γινώσκω
 καὶ αὐτὰ καὶ βαδίσματα ἀνὰ
 σκευὴς, ἀνδρὶ φιλόσοφῳ μά-
 λα πολλοί· τὰ δ' ἄλλα ἰσχυ-
 ραί, οἷμα, οἷος ἦν παρὰ σοι
 Ἀρίστιππ, καὶ Πλάτων αὐ-
 τὸς, ὁ μὲν ἀπεινῶν μῦθον, ὁ
 δὲ τὸν ἐν Σικελίᾳ τυράννον ἐ-
 βαρύνοντα μαθόν. Σω. πορὶ
 ἡμῶν δὲ τί φρονέουσιν; Μί. ἀ-
 δαίμων, ὦ Σώκρατες, αὐτὸν
 πᾶσι, τὰ γὰρ ταῦτα. πάν-
 τος

rum tandem esse & A.C. cū
 Nestore ac Palamede ille
 plerumq; nugatur. M.B.N.
 Cuperem tamen uidere ip-
 sum, sicubi locorum hic fo-
 ret. & A.C. Vidēsne cal-
 uum illum? M.B.N. At om-
 nes hic calui sunt, quare om-
 nium aque notatio hac fue-
 rit. & A.C. Simum istum
 dico. M.B.N. Etiam hoc
 simile omnium est: nam &
 simi omnes sunt. S.O.C.R.
 Mene quæris Menippe?
 M.B.N. Te ipsum Socrates.
 S.O.C.R. Quo pacto res
 Athenis se habent? M.B.N.
 Multi iuniorum philosopha-
 ri se profitentur: ac habitū
 certè ipsum & incessum si
 quis aspiciat, meri philoso-
 phi uidetur, admodum mul-
 ti. Ceterum autem uidisti
 opinor qualis et Aristippus
 huc ad te uenerit, & Plato
 ipse, alter quidem olens una-
 guenta, alter autem in Sici-
 lia tyrannis adulari doctus.

S.O.C. At de me quid sentiunt? M.B.N. Beatus, So-
 crates, quispiam es, quod ad huiusmodi res utique perti-
 net.

τὸν ἄνθρωπον θανάσιον εἶναι
 αὐτὸν γιγνέσθαι, καὶ πάντα
 ὑποκλίνειται ταῦτα (ἀνδρῶν, οἷο
 μακρὰ λυθὲς λίγαν) ἵδιον αὖ
 ὁρᾷ, ΣΟ. καὶ αὐτὸς ἴφα-
 σιν ταῦτα πρὸς αὐτὸν, οἱ δὲ
 ἀρνούσαντες ἦντο τὸ πρᾶγμα
 εἶναι. ΜΕ. τίνας δ' ἔτι ἴσιν,
 οἱ περὶ οἷς ΣΟ. Χαρίμδε,
 ὁ Μένιππος, καὶ Φαίδρος, καὶ
 ὁ Κλινίος, ΜΕ. ὡς ὁ Φύ-
 λλας, ὅτε ἔχοντα ὅλα μάλιστα
 πλὴν σοφῆς τέχνης, καὶ ἐν ὁλί-
 γων ἡντων καλῶν. ΣΟ. τί
 γὰρ αὖ ἄλλο ἔδιδον πράττειμι;
 ἀλλὰ πολλοὶν ὁμῶν πατάσας
 εἰς αἰὸν. ΜΕ. καὶ Δ' ὡς
 ὁ Κρίσιος γὰρ ἐν Σαρδανάπας,
 ἀνδρῶν ἄπειρος, πολλοὶν οἰκίσαντες
 αὐτῶν ἵστα γὰρ ἐν ὁλίγῳ γὰρ
 λέοντι, οἱ μὲν οὖν ἀνέκοντες.
 Αἰ. ἔγωγε ἔδωκα ἄπειρος, καὶ ἔτι
 τις ὁμῶς νεκρῶν λάβει διαφύ-
 γῶν τὰ πολλὰ δ' ἰσχυρῶς ἔ-
 ψα, ὁ Μένιππος. ΜΕ. ἀπὸ τοῦ
 καὶ ταῦτα γὰρ ἐκείνῳ, ὁ Αἰανί-
 ραντες illos audiat. AEAC. Et ego quoque iam abeo,

ne quis mortuorum clam nobis subducatur fesc. Pleraque autem
 alia uidebis, Menippe, quando iterum conueniemus.
 MEN. Abeat licet: nam haec Aeace uidisse sufficit.

net. Omnes itaque te admira-
 bilem fuisse uirum existima-
 mant, atque omnia cognos-
 uisse haec (decet enim opi-
 nor uerum hic dicere) cum
 nihil scires. SOC. Et ipse
 se dicebam haec ad illos, sed
 illi tuam simulationem quā-
 dam eam rem esse putabāt.
 MEN. Sed quānā isti sunt
 circa te? SOC. Charmi-
 des, Menippe, et Phaedrus,
 et Clinia filius ille. MEN.
 Euge Socrates, quoniam
 hic artem tuam exerceas, ne
 que formosos istos negligis.
 SOC. Quid enim aliud
 quod quidem suauis sit, a-
 gerem? Sed huc propius nos
 biscum recumbe, si uidetur.
 MENIP. Non, per Iouem
 ad Cræsum enim Sardapa-
 nalum redeo, prope illos
 habitaturus. Videor quippe
 mihi non pauca habiturus
 ibi esse quæ uideā, quādo plo-

ANNOTATIONES. IOANNIS SAMBUCI

45

Annotationes.

Διτυτυκίης, Δακτικίης, καὶ Ἀρτυνικίης.

Aeacus ostendit qui sunt in Ditis aeterno

Obscuros manes, sulphureosq; locos

Dein etiam bello fortes, multosq; sophorum,

Quorum aliquot ridet ipse Menipe miser.

Per plutonem.) ἀξίωσις. Hand facile.) προσοχή, ὥς ἡ

τάσασις. Hic quidem.) Λισσολικὴ ἀφήγησις. Noui hæc.)

μυῖα ντολογία. Homines uerò.) ἀξίωσις. Agamemnon est.)

ἡ Λισίς: commonstrat illi primum duces, reges & imperato-

res. Papæ Homere.) ἑκφυμασμός. Ibi rhapsodiarum.) Ho-

merus pater fabularum. Capita humi proiecta.) ἀμυλῶνα

παρῶνα capita sine robore, clausula frequens apud Homerum.

Deinde ille.) ἀπαρροφή ad Xerxen. Cæterum.) Petitio de Sar-

danapalo, nequaquam recusatio. Comminueres enim.)

σπῶμμα. Vis me tibi.) Transito ad doctos. Aeripes opti-

me.) id est, Empedocles, qui se in Aetnam ex melancholia con-

iecit. Inanis quædam.) Ἀ' causis. Hæc te conflagrare.)

Alludit ad id, quodd Empedocles dicitur æreis crepidis usus

fuisse, ut est apud Diogenem. Simum istum.) ἡρασίς ἀνοτίς

uel signis. Me' ne quæris.) ἰρωήματικόν. Quo pacto.) ἰπαγ-

γελικόν. Beatus.) Iudicium superiorum de Socrate. Sed

qui nam.) οἱ περὶ τὸν σκεπταίω. Ad Cræsum.) Redit ad Cræ-

sum & Sardanapalum. Video quippe.) ἰπισθηαρίσιον

τὸν διαλογόν.

ΠΡΩΤΕΣΙΛΑΟΥ, PROTESI LAI,

πλάτωνος καὶ Πλάτωνος.

Plutonis & Pro-

φόνος.

serpina.

Iacobo Micillo interprete.

PROTESILAVS.

Ω Δίωπαια, καὶ βα-
σιλεὺς, καὶ ἡμίθεοι
Ζεὺς, καὶ σὺ Διόνυσος

O DOMINE, &
rex, ὁ νοστὴρ Iupi-
ter, & tu Cæteris
filia

θύγασθ, μὴ ὑπερίδῃσι δέουσιν
 ἱρωτικῶν. Πλὺ. οὐδὲ τίς τῶν
 δὲ παρ' ἡμῶν; ὃ τις ὦν τυγο
 χῶντος; Πρω. αἰμὶ ῥ' Πρωσι
 σίλας, ὁ Ἰφίκλεις, θυλάκιος,
 συστρατιώτης τῶν Ἀχαιῶν, καὶ
 πρῶτος ἀποθανόντων τῶν ἰπ
 λῶν δέσμιος ὃ ἀρτίως πρὸς ἐλί
 γον ἀναβιβῆναι πάλιν. Πλὺ. ἔ
 τιν ῥ' ὁ δῶκε, ὃ Πρωσισίλας,
 πάντες νεκροὶ ἱρώσι, πλὴν ὅ
 δας αὐτῶν τύχη. Πρω. ἀλλ' ὃ
 ἔσθ, Ἀδωνεύς, ἱρὸς ἐσ
 γωγί, τῶν γυναικῶν, ὃν νύγα
 μος ἐστὶ ἐν τῷ θαλάμῳ κατὰ
 λυπῶν, ὃ ἄλλω ἀποπλῶν, εἴ
 τα θανάσιμα ἐν τῇ ἀποβά
 σε ἀπὸ θανάτου ὑπὸ τῶν ἑκέρων.
 ὃ ἐν ἱρώσι καὶ γυναικῶν ὃ μι
 κρὸς ἀποκταίει με, ὃ δέσπο
 τα καὶ βλάπτει καὶ πρὸς ἐλί
 γον ὀφθαίς αὐτῇ, κατὰ βλῶναι
 πάλιν. Πλὺ. ἐκ ἐπιδό, ὃ
 Πρωσισίλας, τὸ Ἀδωνεύς ὕδωρ;
 Πρω. καὶ μάλα, ὃ δέσποτα.
 καὶ ὃ πρῶτον ἀπὸ τοῦ γον ὃν.
 Πλὺ.

loq; si uel paululum ab ipsa conspectus fuero, rursum huc
 descendere. PLVL. Non bibisti, Protefilae, aquam Le
 tbaam? PRO. Bibi equidē, sed hac res praeualuit pon
 dere.

filia, ne despicite preces a
 matorum. PLV. Tu uero
 quid precaris à nobis, aut
 quis denique es? PROT.
 Equidem Protefilas sum,
 filius Ipbisli, patria Phyla
 cens, qui cū reliquis Græ
 cis in expeditione ad Troiā
 profectus, ac primis omniū
 contra illum pugnando oc
 cisus sum. Precor autem, ut
 dimissus hinc, modicum te
 poris in uitam redire denuo
 permittat. PLVT. Hunc
 amorem, Protefilae, omnes
 mortui amāt: sed nullus tam
 men ipsorum potitur eo.

PROT. At non uitam ὁ
 Pluto tātopere amo, uerūm
 equidem uxorem, quam ne
 per ductam, domi reliqui,
 atque in bellum nauigando
 profectus sum: deinde in fe
 lixin egressu nauis ab Hecto
 re occisus sum. Amor itaque
 iste uxorē non mediocriter
 me, ὁ Domine, enecat: uo

Πλὺ. ἰκῶν πόριμανεν, ἀφίξε-
ται γὰρ ἰκάνου ποτὶ, καὶ ἰδὲ
σε ἀνελθῶν δίδου. Πρω. ἀλλ'
ὃ φίλον τίς διατριβῶ, ὃ πλὺ-
του, ἑράδου ἢ καὶ αὐτὸς ἔδου,
καὶ οἶδα οἶον τὸ ἔργον ὅστις.

Πλὺ. ἄτα ἴσιν ἐνέου, μίαν
ἡμέραν ἀναβῶναι, μετ' ὀλί-
γον τὰ αὐτὰ ὀδύρεσθαι.

Πρω. οἶμα πάσαν κῆκάντων
ἀπολυθῶν παρ' ὑμῶν, ὥστε
αὐτ' ἰδὲ, δὴ νικρὸς λόφος
μετ' ὀλίγον. Πλὺ. ὃ τίς με
γροῖσαι ταῦτα, ὃ δὲ ἰχθυῖο

πώποιν. Πρω. ἀναμύσσει
σε, ὃ πλῆτων. Ορφέα γὰρ δι' αὐ-
τὴν ταύτην τὴν αἰτίαν τὴν
Εὐρυδικῶν παρέδοι, καὶ τὴν
ἡμογενῶν με Αλκυονίδων παρ-
τίμαρτι, Ηρακλῆα χαρίζου-
ναι. Πλὺ. θιλόσεις ἢ ὅτι

ἡρώϊον γυμνὸν ὦν, καὶ ἄμω-
ρον, τὴν καλὴν σε ἰκάνει νόμος
φαιλῶναι: πῶς ἢ ἡρώϊον προ-
σέβηται σε, ὃ δὲ διαγινώσκει δι-
σκαλῶν: ποῖ ἔσονται γὰρ, ὃ οἶδα,

Optaris autem, cum ista nuda atque deformi caluaria,
formosae illi sponse tuae in conspectum uenire? Quo pa-
cto autem illa etiam aspiciat te, quae ne dignoscere quo-
dem amplius te poterit? Terrebitur enim, sat scio, atque
aufuso

dere. PLVT. Igitur ex-
pectari adueniet enim & il-
la quandoq; neque nunc o-
pus quicquā erit iterū ascen-
dere te. PROT. Sed morā
hanc ferre nequeo. Amasti
autem tu quoque aliquādo,
ac nosti qualis res amor sit.

PLVT. Et quid adeo iuu-
bit te unum diem reuiuifce-
re, deinde autem paulo post
eadē hanc lugere? PROT.

Spero me etiam illam addu-
cturū esse, ut hac ad uos se-
quatur me: quare pro uino
mortuo paulo post duos re-
cipies. PLVT. Haud fas
est ista fieri: neque etiam si-
mile unquam factum est.

PROT. At ego in memo-
riam tibi reuocabo, Pluto.
Nā a Orpheo ob ipsam hanc
causam Eurydicen uxorem
reddidisti: et cognatā meā
Alcestin emisisti, Herculi
gratificantes. PLVT.

καὶ φεύγειται σι, καὶ μάττω
 ἔσθ' ἑσταύττω ἑδὸν ἀνελαν-
 θῶς. ΠΡΟ. ἐκὼρ, ὡ αὐγ, σὺ
 καὶ τῷτ' ἴασαι, καὶ τὸν Ερ-
 μῆν ἑλάνθορ, ἱπιδαν ἰν τῷ
 φωτὶ ἦδ' ὁ Πρωτισίλαος ἦ,
 καθιπόμηνον ἰν τῇ ῥάβδῳ,
 πρηνίαν σὺνδ' ἡλὸν ἀπὸργά
 σσάσαι αὐτ', οἷον ἔν ἰν τῷ πα-
 γῷ. ΠΛ. ἰπὶ πόρσιφόνῃ
 σσάσαι αὐτ', ἀγαγαγὼν τῶτον
 αὐδ' ἰν, πείσορ συμφίον. σὺ δὲ
 μίμνησο, μίαν λατὼν ἡμῶν.

tibi hoc uidetur, age perductum hunc iterum ad superos,
 Mercuri, sponsum facito. Tu uero memineris, non amplius
 quam unum diem tibi permissum esse.

aufugiet, tuq; frustra tantū
 iter exantlaueris, PRO-
 SERPINA. Proinde mi
 uir, tu isti quoque rei medi-
 cinam aliquam adhibe, ac
 Mercuriū iube, ut postquā
 ad lucem peruenierit Proteo-
 filam, cōtactum uirga, mox
 in adolescentem formosum
 conuertat illum, qualis uide-
 licet antea fuit cū ex spōsae
 thalamo prodiret. PL V.

Quoniam, Proserpina, &

GILBERTI COGNATI

annotationes.

a Orpheo.) Fabula de Eurydice uxore Orphei, satis ex quar-
 to Georgicon Vergilij nota est.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΜΕΝΙΠΠΙ ΕΤ

Ταρισίαν.

Tiresia.

Iacobo Micyllo interprete.

ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Ω ταρισία, εἰ μὴ καὶ τυ-
 φλὸς εἶ, ἐκίτε δια-
 γνῶναι ῥάδιον. ἀπα-
 σι γὰρ ἡμῖν ὁμοία τὰ ὀφθαλμοῦ
 ἔχοντα,

A N uero & a caecis
 sis Tiresia, non am-
 plius cognitu faci-
 le est: nobis enim cunctis a-
 que sunt nati oculi, ac so-
 le illo.

ἄρα, μέντοι ἢ αἱ χῶραι αὐτῶν,
 τὰ δ' ἄλλα, ὥς ἔστ' αὐτῶν ἀπὸ
 ἔχεις, τίς δ' οἰνῶς ἦν, ὃ τίς δ'
 Λυγκεύς ἦν, τίς μὲν τοι μάστιγι
 ἦδ' αὖ, καὶ ὅτι ἀμφιτόρα ἰγύνε,
 μέντοι αὐτὸν καὶ γυνὴ, τῶν ποιε
 τῶν ἀκούσας, οἶδα πρὸς τῶν
 θῶν τοιγαυτὲρ ἀπὸ μοι, ὅτι
 γὰρ ἰσαράβης ἦδ' αὖ τῶν
 βίον, ὅτι αὐτὸν ἦδ' αὖ, ἢ δ' οὐ
 ναικῶν; Τὰ. ἀμάντων ἦν
 παραπλήν, ὃ Μίνιππη, δ' οὐκ
 καὶ ἀπαραγμοῦν γὰρ,
 καὶ δισπύσει τῶν ἀνδρῶν αἰ
 γωνάκῳ. καὶ ἔτι πολὺ μὲν
 ἀνάγκη αὐτῶν, ἔτι παρ' ἰ-
 παλξιν ἰσάναι, ἔτ' ἰν' ἐκκλησ
 οῖα διαφίριδαι, ἔτ' ἰν' οὐκ
 σπρίοις διζήσιν. Μί. ὃ
 γὰρ ἀκούσας, ὃ Τερψία, ὃ
 Εὐελπίδα Μυδάας, οἶα ἄρα,
 οἰκτάρησας τὴν γυναικῶν, ὃ
 ἀδελφῆς ἔσας, καὶ ἀφίρτων
 τινα τὴν ἰατὴν ὁδῶν πόνον
 ὑφισταμένης; ἀτὰρ ἀπὸ μοι (ὃ
 πύμνησι γὰρ μὴ τὰ Μυδάας
 λαμβῶν) καὶ ἰτινὸς πρὸς ὁδὸν
 τὴν γυνὴν ἦδ' αὖ; ὃ τὰρ καὶ ἄγ-
 στήναι; Verum dic mibi (

la illorū sedes relietæ: quod
 autem ad cætera attinet, nō
 facile dixeris, qui Phineus,
 aut qui Lyncæus fuerit. At
 uerō quod uates fueris, &
 quod utrunq; solus teipsum
 perbibuaris marem ac fœ-
 minam, auditis aliquando
 poetis noui. Proinde per
 deos dic mibi, utram uitam
 expertus es suauiore, uir-
 ne quando fuisti, an cum fœ-
 mina? TIRE. Potior mul-
 to fuit, Menippe, muliebris
 uitæ: expeditior enim, et do-
 minantur quoque uiris mu-
 licres: neque ipsis necesse est
 in bellum proficisci, neq; ad
 propugnacula stare, neq; in
 cōcionibus disfidere, neque
 in foro atque iudicijs contē-
 dere. MBN. Quid? an
 non audisti Tiresia Euripi-
 dis Medeam, qualia dixerit
 cum mulierum genus deple-
 rando commemorat? quā-
 misere sint, & intolerabi-
 lem parturiendo laborē su-
 dd d d mulier

οὐ διττίλσας ἢ ἰκανὸν ἐν
 βίῳ; ΤΑ. τί τῆτο, ὦ Μίνιπο
 πι, ἱερῆς; Μί. ὤδιν χαλι
 πόν, ὦ Τερσία, πλὴν ἀπέ-
 κριται, ἢ σοι ῥέδιον. ΤΑ. ὦ
 παῖρα μὴ ὤμῳ, ὅτι ἔτιμον δ'
 ὅμως. Μί. ἰκανὸν τῆτο, εἰ
 γὰρ καὶ μύθων εἶχες, ἰδὲ λόμῳ
 ὠδίνω. ΤΑ. ὦ χερ ἀγλαῶ.
 Μί. χρόνῳ δὲ σοι ὁ μύθος ὁ-
 φασίδι, καὶ τὸ μέγιστον τὸ γυναι-
 κῶν ἀπεφράγη, καὶ οἱ μαῖοι
 ἀπὸ τῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ αὐτῶν
 αὐτῶν, καὶ παύοντα ὀβριγ-
 νας; ὦ αὐτίκα ἢ γυναικὶς
 αὐτῶν αὐτῶν; ΤΑ. ὤχι δ'
 γὰρ τί σοι βελίση τὸ ἱερύτῃμα.
 Δοκῶς δ' ἔρ μοι ἀπιστῶν, εἰ
 ταῦτ' ὅπως ἰγίνετο. Μί. ὦ χερ
 γὰρ ἀπιστῶν, ὦ Τερσία τοῖς τει-
 ῶτοις, ἀλλὰ καθάπερ ἵνα βλά-
 κα, μὴ ὀβριγνῶτα εἴτι Διὶ α-
 τὰ ὄσιν, εἴτι καὶ μὴ, παραδὲ
 χιῶται; ΤΑ. οὐ ἔρ ἐδὲ τῆλ
 λα πιστῶν ὅτι γυνίῳ, ὦ
 πῶρ

mulier effes: an uero sterilis
 et absq; semine uitam illam
 degisti? T I R. Quid hoc,
 Menippe, interrogas?
 M E N. Nihil acerbè, Ti-
 resia: uerum responde, si tibi
 molustum non est. T I R.
 Non fui sterilis quidem, sed
 neq; peperī tamē. M E N.
 Sufficit hoc. Vtrum enim et
 uulnam habuisses, scire uo-
 lebam. T I R E. Habui sci-
 licet. M E N. Successu au-
 tem temporis uulnane illa
 euauuit, & membrum mis-
 liebre obturatū est, mamila
 laq; uerum complanata, de
 inde uirile succreuit, et baro-
 bam produxisti, an uero re-
 pentē ex muliere uir factus
 prodixisti? T I R E. Non uir
 deo quid sibi uelit interro-
 gatio hæc. Videris autem
 mihi pro dubio habere, fa-
 ctūne hoc ita sit, an non.
 M E N. Quid? an non dubio

tare, Tiresia, de-
 buiuscemodi rebus conuenit, sed perim-
 de ac fatuum aliquem, non perpen-
 sis, fieri ne possunt, an
 non, protinus pro ueris recipere? T I R. Tum inigitur
 neque cætera credis hoc pacto contigisse, puta quum au-
 dieris

πρὸς αὐτὸν ἀνέστη, ἵστηναι ἐν γυναικῶν ἱγίεντι τινός, ἢ δίνδρα, ἢ θυρία, τίνω Ἀελόνα, ἢ τίνω Δάφνῳ, ἢ τίνω Ἐλυσίῳ θυγατέρα; Μί. ὡς περὶ κλέπτου ἐν τούτῳ, ἀσσεμαῖ, τι καὶ λίγισι. οὐ γάρ, ὡς βέλτεσι, ἐπὶ τῇ γυναικὶ ἔστι, καὶ ἡμεῖς εὖ τὴν τίτην, ὡς περὶ καὶ ὑποφύου, ἢ ἡμεῖς αὐτὴ καὶ μάστις ἡμαδὸν ἵστα; Τη. ἰστέ, ἀγνίς τε περὶ ἡμῶν ἀπάντα, ὡς καὶ δειλὸς τινὲς ἐμὲ τῶν διῶν, καὶ ὅς μὴ ἤρα ἰστέροςί μου, ὅς δὲ ζωὴς περιμυθίσαστο τῇ μαστὶ καὶ τίνω συμφορᾷ. Μί. ἔτι ἔχει, ὡς Τηρεσία, τῶν ψευδῶν τῶν; ἀλλὰ κατὰ τὴν μάστις εὖ τοι ποιῇ, ἰδοὺ γὰρ ὑμῖν μὴ δὲν ἵγνις λίγισι.

mibi dedi? MEN. Adhucne Tiresia mendacis istis capeas? Sed facis hoc more uatum. Consuetum enim uobis hoc est, nihil iam sani dicere.

dicis ut quaedam ex mulieribus aues factae sint, aut arbores, aut ferae, Philomela uidelicet, aut Daphne, aut Lycæonis istius filia?

MEN. Quod si quando es in illas incidere, tū quid ipse dicant quoque, scibos: tu uero, o optime, ecquid cum mulier esses, uaticinatus quoque es tum, quemadmodum postea? an uero pariter et uir et uates didicisti esse?

TIR. Vides ut cuncta ea quae de me feruntur, ignoras? puta quo pacto et Iulæ quendam Deorum diremi, et Iuno uisu me priuauit: Iupiter autem in solatiū dāni eius, uaticinandi artem

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Cæcus.) Tiresias fuit Thebanus nates, captus luminibus, quod d Minervam lauante inspexisset. Fabulantur quoque postea, eum in feminam ē mare fuisse mutatum, de quo uide Ouid. 3 Metamorph. apud quem, utriusque sexum expertus, muliebrem pronunciat suauiore.

ΚΑΤΑΠΛΟΥΣ Η CATAPLVS SI
τύραννος. *ue Tyrannus.*

ΧΑΡΩΝΟΣ, ΚΛΩ	CHARONTIS,
<i>θως, Ερμῆ, Κυνίσκου, Μισυππίου</i>	<i>Clotho, Mercurij, Cynisci,</i>
<i>θως, Μικύλλου, Πλασίου, Τισι-</i>	<i>Megapenthi, Micylli, Diuis-</i>
<i>φίππου, Ράδαμανθυ,</i>	<i>tis, Tisiphonis, Rhadaman-</i>
<i>κλίνης καὶ Λύου</i>	<i>thi, Lecti, & Lue-</i>
<i>χως.</i>	<i>cernæ.</i>

Petro Mosellano interprete.

ARGVMENTVM.

Vti suprà in Menippo, diuitum exitus ac pœnas descripsit, recitato etiam decreto, quo animæ illorum in asinos migrare iubentur, ita hic sub Megapenthis persona, Tyrannorum uitam, mores, exitus, & quæ tandem post hanc uitam, animorum supplicia & cruciatus illos maneant, exponit: amplificatis etiam his antithesi quadam, dum sutorem Micylum, & philosophum Cyniseum, utrunque pauperem, alterum etiam uirtuti ac sapientiæ deditum, cum illo componit. Illud uidelicet innuens, quod qui potentiam & diuitias sectantur, & uitam plerumque pessimam atque nequissimam agant, mortem quam grauissimo animo patiantur. Contra autem qui à rebus istis mundanis, iisdemque malorum omnium principiis & causis, animum remotum ac liberum habent, quique uirtutem præ ijs quæ uulgi appetit & miratur, colunt, illos & mortem contemnere solere, neque ullis conscientie flagris facile perterrerent. Tractat autem hæc pro more ac instituto suo, fabuloso rursum dramate quodam ficta umbrarum transfretatione apud Acherontem: in qua dum & tyrannus hic traijciendus foret, mora cæteris, renitente ac mortem deprecante illo, iniicitur. Quam rem Charonte atque alijs grauius ferentibus, tandem Mercurius collo attractu illum in nauem compellit, adiuantibus ad id pauperibus illis Cynisco & Micyllo. Porro ubi iam traiectum esset, rursus apud Rhadamanthum eodem pacto iudicium subterfugere uelle idem fingit: sed tamen & ibi in me-

224

AGE uero ô Cloo-
tho, nauis quidem
hæc iam dudū nos
expectat parata, & ad na-
uigationē commodē admo-
dum instructa, siquidem et
sentinam exhausimus, &
malum ereximus, tū & ue-
lum est passum, ac remi suo
loco collocati omnes, ita ut
(quod in me est) obstet pla-
ne nihil quin anchora sub-
tracta iam huic soluamus.
Verū Mercurius, qui iam
diu adesse debuisset, solus est
in mora. Itaq; quum bodie
iā ter traiecisse licuisset, ue-
storibus, ut uides, adhuc ua-
cuum est nauigium, & iam
ad uesperā uergit dies: nos
autem nondum ne obolum
quidem demernimus. Por-
rò Pluto, sat scio, me huius
moræ auctorem suspicabi-
legocij culpa. Ille autem bo-
dux, quemadmodum & a-
pud superos obliuionis
d d d d 3 fonte,

θῆς ὕδωρ πιπνυῖς, αὐατρί-
 ψαι πρὸς ἡμᾶς ἐπιλέλυται. καὶ
 ὅτοι παλαιὰς μετὰ τῶν ἱφύ-
 θων, ἢ λιβαρίστῃ, ἢ λόγῳ τινὰς
 διεξέρχεται, ἐπὶ δακνύμελο
 τὴν λῆρην τὴν αὐτῇ ἢ τάχα
 περὶ ἡλωπῶσαι ὁ γυνάκλειας
 παρὰ τῶν, μία γὰρ αὐτῇ καὶ
 αὐτὴ τῶν τυχῶν, ἰδὲ ἢ ἰλθ
 θορίάῃ πρὸς ἡμᾶς, καὶ ταῦ-
 τα, ὅς ἡμίσεας ἡμίτερον ὦν.
 κλω. τί διείδεις, ὦ Χάρων.
 τίς τις ἀσχετρία προσέπρω αὐ-
 τῇ, ἢ Διὸς ἰδὲ πλοῖον διαβί-
 νει ἀποχρῆσθαι πρὸς τὰ
 αὐτῶν πράγματῃ, δισπύτεις δι-
 κῆνδρὸς ὄντων. Χά. ἀλλ'
 ὅχι ὥστῃ, ὦ Κλωδί, πῶς τὸ μίον
 ἔστι δισπύτεις καὶ ἐν τῇ μίον,
 ἐπὶ ἰδὲ ἡμῶς πῶς αὐτὴν ἀ-
 πύσαι δίκην ἡμισχετρία μὲν.
 ἀλλ' ἐγὼ εἶδαι πῶς αὐτίαν.
 παρ' ἡμῶν μὲν γὰρ ἀσφάδην
 μίνον, καὶ χοῶς, καὶ πῶσαναι,
 καὶ ἐν γίγναται, τὰ δ' ἄλ-

fonte, ad nos redire oblitus
 est: ut conijcio, cū ephe-
 bis luētur, aut citharam
 pulsat, aut fabulam aliquam
 denarrat, scilicet quā sit
 bellus nugator ostendās: uel
 etiam inuicim dum regredi-
 tur, inter uiam furandi stu-
 dio forsā occupatur. nam
 ex artibus quas profutur,
 hac uel præcipua est. Ad
 hunc ergo modum pro suo
 arbitrio liberē nobiscum a-
 git, nihil etiā ueritus quod
 media ex parte est noster.

CLOTHO. At quid no-
 sti ὁ Charō, an negotio ali-
 quo detineatur, Ioue uideli-
 cet postulante ut in procu-
 randis Superūm rebus plus
 quā iustum tempus insu-
 mat? Hermes autem est et il-
 le. CHAR. At non ita, ut
 ultra iustum modum conso-
 mui mancipio debeat im-
 peritare: quando nos, cum abeundi tempus esset, ne unquā
 quidem eum detinuimus. Sed ego rei causam propemo-
 dum coniecturis assequor: nempe apud nos malua tana-
 tum est cum libamentis, ut placentula, silicerniaq; cete-
 ra uero caligo et nebula, tenebrae; in caelo aut, praeter quā
 quod

καὶ ἴδεις ἢ ὁμίχλῃ ἢ σκότει.
 ἢ τῷ ὑπαιφάνειαν πάντα,
 καὶ ὅτι ἀμβροσία πολλή, καὶ
 τὸ νίκτωρ ἀφθονον, ὥστε μοι ἦ
 διον παρ' ἐκείνου βραδύναμ
 ἔοικε. καὶ παρ' ὑμῶν μὲν αὖ
 πάλαι, ἐκβάπτετο ἐκδομυκτη
 ρίς τινὲς ἀποδιδράσκων. ἵπα
 δὲ αὖτε ἡμῶν ἐκβάπτετο, σχε
 δὴ καὶ βάδιω, μόγις ποτὶ ἡμ
 ἐρξέτω. καὶ. μάλιστα χα
 λείπαι, ὦ Χάρων· πησίον
 γὰρ αὐτοὺς ἔτῃ, ὡς ἴδεις, πολε
 λὺς τινες ἡμῶν ἄγον, μάλλον
 δὲ, ὥσπερ τι ἀπόλιον, ἀθρόως
 αὐτοὺς τῇ ῥάβδῳ σέβω. ἀλλὰ
 τί τῷτο δαδὲ μέσον τινὰ ἢ
 αὐτοῖς, καὶ ἄλλον γινώσκω,
 ὅνα δὲ τινὰ καὶ πύργον ὀξυμο
 μέσον, καὶ φύλον ἢ τῇ χειρὶ
 ὀρῶ ἐχούσα, δριμύτην ὀρῶν, καὶ
 τὸς ἄλλους ἐπισπένδοντα. ὅχ
 ἔρως δὲ καὶ τὸν Ἑρμῖον αὐτὸν
 ἔδρωτε ῥύμην, καὶ τὸ πόδι
 ἐκκινώμενον, καὶ πνέουσαν
 πα. μυσὶν γῆν ἀδματῶ αὐ
 τῇ

à tergo imminentem. An non & Mercurium ipsum uides
 sudore perfusum, pedibus puluere conspersis, tum &
 crebrò anhelantem, adeò ut os ei suspirijs sit distantum?

d d d d & Quid

quòd clara ac lucida sunt
 omnia, ambrosia multa præ
 riter & nectar affatim sup
 petit, adeò ut mihi quoque
 hoc nomine suauius luben
 tiusq; apud illos cunctari
 uideatur. quin & à nobis
 subuolare consuevit, perino
 de ac si è carcere aliquo au
 fugeret. ubi uerò descenden
 di fuerit tempus, lentè ad
 modum & pedetentim uix
 tandem accedit. CLO
 THO. Mitte iram istam
 ô Charon, siquidem hic pro
 pè adest, complureis secum
 adducens: imò, ut cernis, dē
 sam turbā uelut gregē uirgæ
 præ se agit. Sed quid hoc?
 Vincitum hercle quēdam iis
 ipsis conspicio, tū alium ri
 su diffluentem, porro alium
 quendam pera succinctum,
 ac baculum manu gestan
 tem, asperumq; ac toruum
 quiddam obtuentem: deniq;
 que alijs, ut gradum addāt,

τῷ τῷ φέρμα; τί ταῦτα ὦ Ερμῆ;
 τίς ὁ σπουδὴ; τί ἀρπαγμὸν γὰρ
 ἔμην ἰσικας. Ερ. τίδ' ἄλλο,
 ὦ Κλωθεῖ, ὅ τι τοιοῦτον αἰετὶς
 οὐκ ἀποδράσασθαι μετὰ δαίμονι
 κούρῃ, ὅλγυ δαῖμον λαπένας ὅ
 μιν τέρμασιν ἰγνύμενος; Κλω.

τίς δὲ ὄσται; ὅ τι βεβλήμενος
 ἀπὸ δίδρασκῆς; Ερ. τὸ μὲν
 πρόσθεν, ὅτι βῶ μάλλον ἴδω
 λῆτο. ἔστι δὲ βασιλεύς τις ὃ τὸ
 γένος, ἀπὸ γῆς τῆς ἰδρυμῶν,
 καὶ ὅν ἀνὰ κούρην, πολλὰς τι
 νὰς οὐδαμῶς ἐστὶν ὁ δαίμων
 γινῆ. Κλω. ἰδ' ὁ μέγας
 ἀπὸ δίδρασκῆς, ὡς ἐκτείνωνται
 δὴ δαίμονες. ἐκτείνωνται ὅ
 δὲ τῷ ἐκτείνωσιν αὐτῷ
 γένος; Ερ. ἀπὸ δίδρα-
 σκῆς, λίγας; ἀ γὰρ μὴ ὁ γένος
 παρ' ὅτι, ὅ τὸ ξύλον, σιωπῶν
 γινῆ μοι, καὶ συλλαβόντος αὐ-
 τὸν ἰσικας, ἵνα ὅσον ὅ
 μᾶς ἀποφυγῶν. ἀφ' ὃ γὰρ μοι
 παραδίδωκεν αὐτὸν ὁ Ἀτρεΐδης,
 παρ'

Quid hoc rei est ὁ Mercuri?
 Hem, quæ est hæc trepidatio?
 Nobis certè uehementer perturbatus uidere.

MER. Quid aliud, ὁ Clotho, quàm quòd dum celestium
 hunc aufugientem prosequor,
 penè acciderit ut ego ad hæc
 nauem hodie nò fuissẽm redi-
 turus? CLOTH. At
 quĩnam est? aut quid sibi
 querens, conatus est trans-
 fugere? MERC. Hoc quĩ-
 dem est uel cuius manifestum
 est, quòd diutius uiuere co-
 gitauit. Est autem uel rex
 quispiã, uel tyrannus, quã-
 tum ex eius eiulatu conijce-
 re licuit, nam ingenti quadã
 ex felicitate se deiectione que-
 rebatur. CLO. Et quĩnam
 filium, quòd ei erat innexum,
 iam defecisset, stultus tamẽ
 ille, quasi superuiuere, que-
 at, aufugit? MERC V.

Aufugit narras? Quòd si
 non generosissimus hic, qui baculum manu gestat, mibi
 fuisset auxilio, sicq; ipsum comprehensum uinculis al-
 ligassemus, è nostris profectò manibus egregiè effu-
 gisset. Etenim ex quo eum mibi tradidit Atropos, per om-
 nem

παρ' ὅλῳ τῷ ὁδῷ αὐτίται-
 νι καὶ αὐτίσπα, καὶ τὸ πόδι
 αὐτιράδων πρὸς τὸ δαφνίον, ὃ
 παυσιλῶς δυνάμεται ἔμ, ἐνί-
 σι δὲ καὶ ἐνί τῷ, καὶ ἐνί τῷ
 πᾶσι, ἀφελῶναι πρὸς ὁλίγον
 ἀξίῳ, καὶ πολλὰ δῶσιν ἑπι-
 στήμῳ. ἐγὼ δὲ, ὡς πρὸς ἁ-
 πλῶς, ἐκ ἀνίμ, ὅρῳ ἀδωάτων
 ἐφίμῳ. ἐπὶ ἡ κατ' αὐτὸ
 ἦδ' ἐν τῷ σόμῳ ἔμ, ἐμ τὸς
 νικρὸς, ὡς ἐν, ἀπαριθμῶ-
 τ' ἐν τῷ Αἰανῷ, ἐκ ἀνίμ, λογι-
 σμῶς αὐτὸς, πρὸς τὸ παρὰ
 ἐν τῷ ἀδελφῷ πᾶσι αὐ-
 τῷ σύμβολον λαβῶν, ἐκ οἷο ἱ-
 ππῶς ὁ ῥισκατάρῳ ἑπιπῶν
 ἔχῃ, ἐνί δὲ ἔμ νικρὸς ἐν τῷ
 λογισμῷ, καὶ ὁ Αἰανὸς ἀδελ-
 φὸς τὰς ὁφρῶς, μὲν ἡδὲ πᾶ-
 των, ὡς ἐμ, φρεσι, χρῶ τῷ ἡλι-
 πτῇ. ἄλλοι σοὶ αἱ ἐν ἑρῶν
 παιδία, τὰ νικρῶν, ἡ ἀνιμῶν,
 καὶ ὁ δαμῶν λαβῶν δυνάμει.
 πᾶσι τῶν, ὡς ἐρῶς, πρὸς τοῖς
 χιλίοις ἐκ τὸ σύμβολον ἱπ-
 πῶν τῷ σοὶ, quod eiusmodi ludos in cælo reddere conce-
 ditur: umbrarum autem res omnino sunt planæ, neque
 quicquam nos aliqua uia fallere potest. Quatuor supra
 mille, ut uides, summa habet inscriptos, tu uero uno

nem uiam retrahere atque
 obniti nunquam destitit.
 Quin pedibus solo oppositis
 ita se affirmavit, ut inter du-
 cendum nobis non parū ne-
 gocij exhibuerit. Aliquoties
 autem supplicabat ac depre-
 cabatur, ingentia daturus
 se pollicens, si uel paululum
 dimitteretur. Ego uero cum
 hominem ea quæ continge-
 re non possent, ambire uida-
 rem, ut & me decuit, mini-
 me dimisi. At ubi iā ad ip-
 sum ostium usq; peruenissemus,
 ipseq; umbras, ut moris
 est, Acaco^b adnumerarem,
 & ille uniuersas ad summā
 à sorore tua transmissam re-
 censeret, perditissimus hic
 nescio quomodo clam nobis
 aufugerat. Itaque quæ sum-
 mæ unius deesset, Acacus ad-
 ductis supercilijs: Nō in om-
 nibus, inquit, passim tu fu-
 randi artificium intende. Sae-
 d d d d 5 minus

χαρισμένης· σὺ δὲ μοι παρ
 ὄνα ἦσαι ἄγαν, ἃ μὲ τότε
 φῆς, ὡς παραλλήλῃς οἱ ὁ
 Ἀΐας. ἰγὼ δὲ ἰδυθείας
 πρὸς τὸν λόγον, ταχίως ἔπι-
 μέδω τὸν κατὰ τὴν ὁδὸν,
 ἕκτα δὲ περιβόητον ἔλαμψε
 ἔτιρ ἄλιν, σωῆς τὴν ἀπό-
 δραστον ἰλίαν, ὡς ἄχρ, τά-
 χος καὶ τὴν ἄγασαν πρὸς τὸ
 φῆς. ὑπὲρ δ' αὐταίριτός μοι
 ὁ βίλτις ἐστὶ, καὶ ὡς φη
 ἀπὶ θεπλῆς δύνειτο, καὶ
 παλαμάσμενος αὐτὸν ἔδε ἰν
 Ταυάρῳ, παρὰ τοσούτον ἄλδι
 διαφυγῶν. ΚΛΩ. ὁμῶς ᾗ,
 ὡς Χάρων, ὁλγυρίαν ἔδε ἔρ-
 μῃ κατ' ἐγγυῶσιν οὐκ ἔμελλε.
 τί ἔρ ἐτι διαμείλμενος, ὡς ἔχ
 ἰκασθε ὁμῶς γιγνημένους δια-
 τριβῆς. ΚΛΩ. ὑλὸ γὰρ, ἰκ-
 βανίτῳσαν, ἰγὼ ᾗ πρὸς χρο-
 σαμένον τὸ βίβλιον, καὶ πρὸ
 ἡλὸ ἀποβάθρῳ καθίζουμένον,
 ὡς ἔδε, ἰκβάνοντα ἰκαστορ
 αὐτῶν διαγνώσσομαι, τίς, καὶ
 πῶς, καὶ ὅν τινα τριβῶς τὸν
 τρέπον. σὺ δὲ παραλαβάνου
 σοῖδας, καὶ σωτῖδας, ὡς ἔρμῃ.
 ex more dignoscant. Tu autem ὁ Mercuri, ipsos exci-

minus adducis: nisi forsitan
 excusas quòd te circumue-
 nerit Atropos. Ad hunc ego
 sermonem rubore perfusus,
 quæ in uia acciderat, in meo
 moriam reuocare cœpi. Et
 cum oculis in orbem ductis,
 hunc nusquam cerneret, fa-
 cile animo collegi eū transo-
 fugisse. quare uiam quæ re-
 fectā ad Tænarium reducit,
 quān potui celeriter reme-
 tior: hic autem optimis uir
 sua sponte me comitabatur.
 Itaque uelut ē carceribus co-
 missi, celeri cursu uolātes ip-
 sum iam in Tænaro depreco-
 bendimus. usque adeo parū
 abfuit quin effugisset.

CL O T. Et nos, ὁ Cbarō,
 Mercurium adhuc ignania
 dānamus? CH A R. Quid
 ergo diutius cūctamur, qua
 si non satis sit moratum?

CL O. Probè dicis. inscena-
 dant. Ego uerò, sumpto in
 manum libello, ingredientem
 singulos, qui, ex unde nati,
 quoq; modo uitæ functi sint,

pe, ex

πὺ δὲ τὰ νεογνὰ ταυτὶ πρῶτα
 ἔμβαλῶ, τί γὰρ αὖ καὶ ἀποκρί-
 ναι τὸ μοι; Ερ. ἰδὲ δέ σοι,
 ὦ περὶ θεοῦ, τὸν ἀριθμὸν. ὅτε
 οἱ τριακσίσι μετὰ τῶν ἱπτι-
 θαμνῶν. Χά. βαβαὶ ὦ
 συναγρίας, ὁμφοκίας ἡμῖν νο-
 κρὸς ἤκεις ἄγνη. Ερ. βῆλα,
 ὦ κλωβί, τὰς ἀηλεύτους ἰδὲ
 πῶς γίγνεται λίγες; οὕτω πείτ.
 τί γὰρ με δὲ πρᾶγμα ἴσῃς;
 τὰ πρὸ Εὐκλείδου πως νῦν ἴθι
 τάσσου; οἱ ὑπὲρ ἑξήκοντα ὁ-
 μάς παρῇτι ἦδου. τί τὸ τοῦ; ὅτι
 ἱπακύνσι με, βιβυμελῶσι τὰ
 ὅσα ὑπὸ τῶν ἱπτιῶν. Λίθου τὰ
 χα καὶ τέττοιο ἀρήμενον πα-
 γαγαῶν. Ερ. ἰδὲ πάλιν
 ὅτοι δυνᾷς δύνῃς τι τρανό-
 σιαι, τανόροι πάντες, καὶ πύ-
 παροι, καὶ ἡσθ' ἄρα τι τρα-
 γυμνῶσι. Κλω. νὸ Δι', ἰπὲρ
 ἀταρτίαις γι πάντες ἦλα ἀο-
 σί, τὰς ῥομαίσις ἰδὲ ἵστοις,
 ὦ Ερμῶ, παρῇσι. καὶ πρῶ.
 ὀρτέβι. MERCVR. En duodequadrageinta flaceidi
 omnes, & apprimè maturi, ac in ipso planè tempore
 decerpti. CLOTH. Per Iouem: quandoquidem iam
 omnes sunt uue passæ. Saucios ô Mercuri nunc addu-

pe, et omnes suo ordine cola-
 locato. Verum tu infantulos
 istos primum injce. quid eo-
 nim mihi interroganti quio-
 uerint responderet MER.
 En tibi ô portitor, sunt hi nu-
 mero trecenti, præter eos
 qui à parentibus sunt expo-
 siti. CHAR. Papæ, quæ est
 hæc soli fertilitas? egregius
 es umbrarum ductor: uuas
 immaturas nobis adducis.
 MERCVR. Vin tu ô Clo-
 tho, ab his indefletos intro-
 ducamus? CLOT. Vetu-
 losistos dicis? maxime. Quid
 enim attinet, ut quæ ante
 Euclidem bucusque contige-
 runt, sciscitando ipsa mihi
 negocia faceßsam? Vos qui
 plus sexaginta annos nati es-
 stis, adeste. Sed quid hoc?
 Itan' corû aures annis sunt
 obturatæ, ut me non exau-
 dian inclamantem? Forsan
 & hos sublato importare
 cito,

τὸν μὲν ἔπειτα, ἵππας ἀπὸ δα-
 σόντων ἔπειτα μᾶλλον ἢ αὐτὸ
 σφίσι τὰ γυγραμμένα ὑμῶν
 ἐπισκίψουσιν, πολλοὺς δὲ ἀ-
 ποθροῦν ἰδὼν χθὺς ἐν μεδίᾳ
 τίτλας ὡδὶ τοῖς ὀφθαλμοῖν-
 τα, καὶ τὸ σφύρτε ὑπὲρ μὲν
 αὐτῶν Γοβάρῳ. Εἰ. Πάρο-
 σι. ΚΛΩ. Δὲ ἱσταμένους
 ἀπὸ σφαζαν ἱππῶν, καὶ δὲ φιλό-
 σοιφῶν Θιαγίνης, διὰ τίνος
 ταύρας, τίνος Μυγαρόβου. Εἰ.
 ὑπὸ πλεσίῳ. ΚΛΩ. πῶς δὲ
 διὰ πρὸς τὴν βασιλέως ὅπως ἀλ-
 λήλων ἀποθανόντων. Εἰ. πα-
 ριστάειν. ΚΛΩ. δὲ ὑπὸ τῷ μὲν
 καὶ καὶ τὴν γυναικὸς φονεῖν.
 Εἰ. ἰδὲ σοὶ πλεσίῳ. ΚΛΩ.
 τὸς ἐν δυναστείῳ δὴ ταύρας
 βράγχι, λίγῳ δὲ τὸς ἐν τυμῷ
 πάντι, καὶ τὸς αὐτοκτονο-
 μένους. ἰδὲ ὑπὸ λαγῶν ἀπο-
 θανόντων ἐκ καὶ διὰ πῶς ἀ-
 σιν, ὡς Εἰ. Εἰ. πᾶσι
 οἷον

cito. Vos quo mortis generis
 vitam clauseritis, mihi pri-
 mum dicite. Sed cur non po-
 samet, quæ cuique uestrum
 sint inscripta, inspicio? O-
 ctogintam prælio cadere be-
 ri apud Medos decretum e-
 rat, atq. unâ cum his et O-
 xyarte filium Gobarem.

ΜΕΡ. Adfunt. CLOT. Pre amoris impatiētia sibi
 ipsi mortem conscivere se-
 ptem: in primis autē Tbea-
 genes philosophus, propte-
 rea quod scorto Megarēsi,
 cuius amore flagrabat, po-
 tiri nō posset. ΜΕΡC V.
 En tibi propē adfunt.

CLOT. Porro ubi illi qui
 de imperio certando, mu-
 tuis se cadibus confecerunt.
 ΜΕΡC V. Hic adstant.
 CLO. At quem adulter,
 in hoc iuvante uxore, neci
 dedit, is ubi est? ΜΕΡ.

En tibi hic adest. CLOT.

Quos iudicium sententia capitis damnavit, tandem ad-
 sint, eos inquam qui carnificinam senserunt, quiq. in
 crucem sunt adaecti. Tum sexdecim illi qui à latroni-
 bus sunt iugulati, ubi sunt ο Mercuri? ΜΕΡC V. Ad-
 sunt

οἳ δὲ εἰ βαρματῖαι, ἔε ἰρῆς.
 τὰς ᾗ γυνῆκαι ἄμα βύλας,
 παραγάγῃ; κλω. μάλα γε,
 καὶ τὸς ἀπὸ ναυαγίων γι' ἄ-
 μα γὰρ τεινᾶσι, καὶ τὸν ὁμοίῳ
 ῥόπῃ, καὶ τὸς ἀπὸ πυρὸς ᾗ,
 καὶ τέττοις ἄμα, καὶ τ' ἰατρὸν
 μὲν αὐτῶν Αγαθοκλῆς. πῶ ᾗ
 ὁ φιλόσοφος Κυνίσκος, ὁρῶ-
 ῖα δὲ Εκάτης τὸ δῶπον φα-
 γόντα, καὶ τὰ ἐκ τ' ἑκατε-
 σίων ὡς, καὶ πρὸς τέτοις γε
 στυγερῶν ὡμῶν, ἀποθανῶν;
 Κω. πάλαι σοι παρίσταται,
 ὁ βελτίστη κλωβοῖ. τί δὲ μὴ ἀ-
 δινέσασθαι, τισὶν ἄσασαι
 αὐτὸν τὸν χρόνον; σχιδὸν γὰρ
 ὅλον μοι τὸν ἄτραπετον ἐπί-
 κλωσας. καὶ τοι πολλάκις ἰ-
 παρὰ θλῶν τὸ θυμὸν δινέσας
 ἰδὼν, ἀλλ' ἐκείδ' ὅπως ἄρῃ
 ῥητορ ὢν. κλω. ἱερὸν σοι
 καὶ ἰατρὸν εἶναι τῶν αὐθιγῶν
 πίνων ἀμαρτυμάτων ἀπὸ λήμ-
 πωτον, ἀλλ' ἐμβαίνει ἀγῶν
 τύχη.

nam, tamen quum nescio quomodo infragile esset, quod
 moliebar, efficere non potui. CLOT. Equidem te
 humanorum peccatorum uelut inspectorem ac medicum
 relinquebam. Iam autem quod felix faustumq; sit, in-
 scende.

sunt saucij illi, quos uides.
 Mulieres porro non & eas
 unā uis adducit CLO. Ma-
 xime, paritet et eos qui nau-
 fragio perierūt. Simul enim
 & eadē mortis ratione ui-
 tam exiuerūt. Sed & quos
 febris interemit, hos simul
 adducito. Tū Agathoclem
 medicum. Sed ubinam phio-
 losophus Cyniscus, quē He-
 cates coena ac ouis iustiali-
 bus, cumq; his sepia cruda
 deuoratis uitā finire decre-
 tum erat? CYN. Iamdudū
 hic tibi assisto, ὅτε tu praecla-
 rissima Clotho. Verūm hoc
 interim mecum admiror, quo-
 nam iniuriae genere maie-
 statem tuam laeserim, quod
 me tam longo tempore apud
 superos errare permiseris.
 Nam uniuersam colum fere
 uni mihi adglomerasti. Ipse
 certē quanquam filium ip-
 sum dirumpere saepe sum co-

τύχη. Κυν. μὰ Δι', ὅρ' μὲν
 πρότερόν γε τυττονὶ τὸν διὰ
 μέσον ἰμβιβασώμεθα. Διδίκα
 γὰρ, μὴ σὶ παρ' ἡσέσῃ διόμοιο
 ὦ. Κλω. φίρ' ἴδω τίς ὅστι.
 Ερ. Μεγαπένθεσ ὁ Λακύνθης,
 τὸς αὖτ' ὦ. Κλω. ἰπύβαινε
 σύ. Μι. μεδασμῶν, ὃ δίσταται
 να κλωθεῖ· ἀλλὰ μὲ πρὸς δλί-
 γον ἴασιν αὐτὸν ἄν, ἅτά σσι
 αὐτίμωλ' ἤξω, ἡαλῶν' ὦ με
 ἀφρός. Κλω. τί δ' ἴτιμ, ὃ χέ-
 ριν ἀφικνιάσαι δίδασ; Μι.
 τίς ἐκίαν ἐκτιλίσαι μοι πρὸς
 τόρον ἐπὶ βίβον. ἡμίτιλ' ὦ γδ
 ὃ δέμ' ἡαλῶν' ἡαλῶν' ἡαλῶν'. Κλ.
 ἀφρός, ἀλλ' ἰμβαν. Μι. ὃ
 πολὺν χρόνον, ὃ Μόρφα, αὐτῶ.
 μίασ μὲ ἴασιν μῶναι τίς δὲ
 ἡμίγαν, ἄχρ' αὖ τι ἐπισπῶ-
 ψω τῇ ζωῶνι πρὸ τῶν χρο-
 νιάτων, ἵνα τὸν μίγαν εἶχον
 θυσανρὸν ἡαλῶν' ἡαλῶν'.
 Κλω. ἀφρ' ὦ, ἐκ αὖ τύχης.
 Μι. ἀπολάττω ὅρ' χρυσὸς το-
 σῶτ' ὦ;

tem mihi apud superos agendum concede, quo tempuscu-
 lo de pecunijs nostris uxori nonnihil iniungam, atque
 ubi defossum thesaurum habuerim, demonstrarem. CLO.
 Frustra laboras, stat sententia. MEG. Ergo tantum
 auri

scende. CYN. Minime
 gentium, priusquam uincti
 hūc inscendere compuleri-
 mus. uereor enim, ne te pre-
 cibus suis a sententia dimo-
 ueat. CLOTH. Age,
 uideam quis est. MEG.
 Megapenthes Lacydæ fi-
 lius, tyrannus. CLO. In-
 scende tu. MEGAP. Nil
 minus ὁ regina Clotho,
 potius autem ad superos me
 remeare paulisper finito.
 Quod si feceris denuo, ultro
 me huc recipiam, uel nullo
 uocante. CLO. At quid nā
 est cuius gratia tantopere in
 uitam redire gestis? MEG.
 Equidem domum semiper-
 fectam reliqui, quā ut prius
 per te liceat ad fastigiū per-
 ducere, uehementer oro.
 CLO. Nugas agis, quis
 mox inscendit? MEG.
 Non multum temporis fla-
 gito ὁ Parca: diem hūc sal-

οὔτις· κλω. ὑπ' ἀπειλήται,
 θάρρα τέτυγε ἱννα, μεγα-
 λῶς γὰρ αὐτὸν δόσεις ἀντίφαις
 παραλύσει. Μι. ὦ εἰδ-
 ῖρας ἑχέρις, ὅν ὑπὸ ραβ-
 μίς ἐγωγὼ ἔ' προαπίστανα;
 κλω. ἰκῶντο αὐτὸς, καὶ ἐπι-
 βίευστά σοι ἔτε τιτ' ἀρᾶν-
 τα, καὶ μὴδ' ἄν τι πρὸς, τὰς
 παλαπιδάς, καὶ τίω ἰδῶ-
 τα, καὶ τὴν χρυσὴν ἑλὸν σε
 παραλαβόν. Μι. ἀδικᾷς, ὦ
 Κλωεὶ, τὰ μὰ τοῖς πολεμικοῖς
 τάτοις διατίμωσα. κλω. σὺ
 γὰρ ἐχὶ Κυδωνίᾳ αὐτὰ ὄντα,
 ὦ γυναικί, παραλῆσας, ἀ-
 πικτάναις τε αὐτὸν, καὶ τὰ
 παιδία ἐπεὶ ἱμπνύοντι ἐπιρρά-
 ξαι· Μι. ἀλλὰ τῶν ἱμᾶ ἦν.
 κλω. ὑπὲρ θύῃαι σοι ἐχρίεις
 ἔλαθ' ἐλθέσις. Μι. ἄνω-
 σον, ὦ Κλωεὶ, ἄ σοι ἰλίσ, με-
 λαρὲς ἀπὸ νύκτος ἀπὸν βίβλα-
 μαι. ὑμᾶς ἢ ἀπύσσει πρὸς ὀλί-
 γον. αὐ μὲν κ' ἔφ' ἔς ἀποδράναι· χι-
 λιά σοι τάλασ' ἄν χρυσὸς ἐπι-
 σῆμα δώσῃ ἐπισχεῖμαι σέ-
 μδον.

auri peribit? C L O. Quin tu hac gratia animo es ocioso, nam Megacles potietur, tuus consobrinus. M E G. O insignem contumeliã, ille mihi inimicus, quẽ ego præsegnita nõ occidi? C L O. Ille ipse, qui non modò non paulo plures quàm tu uiuet annos, uerùm & pellices tuas, & uestes, et quicquid est auri, nanciscetur. M E. Præter æquum facis ò Cleobus, quòd hominibus inimicis, et hostiliter iniectis meis fortunæ attribuis. C L O. Quasi uerò tu non eadẽ bac uia quæ Cydimachi erāt, natus esses, non solū ipso occiso, sed & liberis eius in conspectu spirantis adhuc & palpitantis mactatis. M E. Sed iam tum mea erant.

CLOT. Itaque tui domi
nij tempus iam effluxit.

MEGAP. *Ausculat o
Clotho, quæ tibi priuatim
semotis arbitris dicere uolo.*

nos hinc paulisper abscedite. Si me effugere permiseris, auri puri mille talenta me tibi hodie daturum repono.

μῦθον. ΚΛΩ. ἴτι γὰρ χρυ-
 σὸν, ὃ γιγῶι, καὶ τάλαντα διὰ
 μνῆμους ἔχας; ΜΙ. καὶ τὸς
 δύο ἢ ἑκατῶρας, ἢ βύλαι, πρὸ
 δόσω, ὅς ἐλαθον, ἀπειπάντας
 κλίνουσι, ἑλκοντες ἐκάτι-
 ρον χρυσοῦ ἀπὸ φθῆ τάλαντα
 ἐκατόν. ΚΛΩ. ἔλατ' ἰκὺν, ἴσι-
 μι γὰρ ἐν ἐπιμβύβιαδαι ἡμῖν
 ἰκόν. ΜΙ. μαρτυρομαι ὑμᾶς,
 ἀτίλκις μέλει τὸ ταχέως, καὶ τὰ
 σιῶρια. βετίλισα γὰρ αὐτὸν αὐ-
 τὰ, ἐπιβὺς πέντε μῖνας ἡμέ-
 ρας. ΚΛΩ. ἀμίλυσον, ἄλλο
 ταχέως. ΜΙ. καὶ μὴν τότε γι-
 γνῶντος δὴ γινώσκον αὐτῶν. ΚΛ.
 τί ποῖον; ΜΙ. ἐς τοσοῦτον ἐ-
 πιβῶναι, μέχρις αὐτὸν ὑπαγά-
 γωμαι Πισιδας, καὶ Λυδοῖς
 ἐπιβῶν τὸς φόρους, καὶ μνῆμα
 ἐαυτοῦ παμμίγιστον ἀναστή-
 σαι, ἐπιγράψω ὅποσα ἐπραξα
 μεγάλα καὶ τρατογικά, πα-
 ρὰ τὸν βίον. ΚΛΩ. ἔτ' ἔτι, ἐν
 ἑτὲ μίαν ἡμέραν αὐτῶν, ἀλλὰ
 σχεδὸν ἔκτισον ἐτῶν διατε-
 λῶν.

to erecto, inscripsero quaecunque in uita gessi uel ma-
 gna, uel egregij Imperatoris uirtute digna. CLOT.
 Quid? tu non unam postulas diem, sed ferme uiginti an-
 norum

mitto. CLO. Ridiculum
 caput, adhuc aurum & ta-
 lenta habes in memoria?

MEGAP. Sedenim, quā-
 do ita uis, duos crateras ad-
 dam, quos occiso Cleocrito
 mihi uendicaui. Eorum u-
 terque auri puri defecatiq;
 cētum aequat talenta. CL.
 Corripite hominem: neque
 enim apparet eum sua spēte
 ingressurum. MEGAP.

Testor uos, murus manet
 imperfectus, & nauium sta-
 tio inchoata: quæ omnia, si
 quinq; saltem dies amplius
 uiuere licuisset, ad fastigiū
 perduxissem. CLOT. Sec-
 urus es, alius extruct. ME.

Atqui hoc saltem equū pos-
 tulare uideor. CLOT.

Quid hoc? MEGAP. Ut
 tantisper superesset, dū
 Pisides sub iugum misero,
 & Lydis tributum impera-
 uero, dumq; mihi ipsi ma-
 gnificentissimo monumen-

ΜΕΓ. ΜΑ. καὶ μὴ ἰγγυντὰς
 ἡμῶν ἵτοιμασθ' παρασχέδαι ἔ-
 τάχῃ, καὶ ὅτι παυόδω. αὐτὸς
 λυθὲν ἔσθ', καὶ αὐτὸν ταυδρὸν ἡμῶν
 πῶς ἡμῶν παραδύσω τὸν
 Ἀγαπότηρ. ΚΛΩ. ὦ μισερὶ,
 ἢ ἔνυχ' ἀλλὰ τίς ἔστι γυνή
 καὶ ἀκαλιπάρ; ΜΑ. πάλαι
 ταῦτ' ἐνχρῆμιον. πῶς δ' ἐγὼ
 βίλιον. ΚΛΩ. ἔξω ἀπὸ πάντων
 σιμῶν ὁλίγον, καὶ ἔτι νῦν
 βασιλεὺς αὐτῶν. ΜΑ. ἀλλὰ τὸτό γε μὴ πῶς
 τάχῃ ὡς Μιδράμοια. ΚΛΩ. τὸ
 πῶς; ΜΑ. ἀδύνατον βλεπεῖν,
 τὰ μὲν ἡμῶν ἐν τινὶ ἔστι τρό-
 πος. ΚΛΩ. ἀπὸ, μᾶλλον γὰρ
 αὐτῶν μάθω. τίς μὲν γυνὴ
 καὶ σὺ Μιδάσι δ' αὖτις ἔστι, καὶ
 πάλαι ἔσθ' αὐτῶν ἐμίσχονος.
 ΜΑ. ὁ καὶ ἀράτῃ, ὅν ἐγὼ πρὸς
 ἡμῶν αὐτῇ, ἀφ' ἡμῶν ἰλίου
 ὁδοῦ. ΚΛΩ. ὁ θυγάτηρ δὲ
 σὺ ταῦς παλλακίσαι ἔστιν ἐν τῷ τυ-
 γαστῶν ἔστι ἡ καὶ ἀκαλιπάρ.

Principio uxore tua Midas scruis potietur, quam iam antea
 quoque non semel constupraverat. MEGAPEN.
 Illene scelerosus, quem equidem dum uxori gratificari stu-
 deo, manumisi? CLOT. At filia tua in pellicum gre-
 gem, eius qui iam tyrannidem exercet, adnumerabitur.

norum moram. MEG.

Atqui sponsores vobis exhibere sum paratus, & tam brevis mora, & mei reditus.

Quinetiam, si cordi fuerit, obsidem pro me relinquam Agapetum. CLO. O scelustum: cum ne, quem relinquere in terris superstitem semper tibi in votis erat?

MEGAP. Olim is erat animus: nunc autem, quod melius est, uideo. CLO.

Veniet & ille tibi baud ita multo post, ab eo qui nunc regem agit, e medio sublatus. MEGAPEN. Ceterum illud saltem non negabis o Clotho. CLO.

Quid hoc tandem est? ME. Equidem scire gestio, ut sese res mea habitura sit post me. CLO. Ausculta, tamen si ubi audieris, sat scio, animo magis angaris. Prin-

αἰώνις ἢ καὶ ἀνδραγαθός, ὅς
 ὁ πόλις αὐτίκός σοι πάλας,
 πάντες ἀνατρεβαμένοι, γέ-
 λωπα παρίξουσιν τοῖς θωμενοῖς.
 Μί. ἀπὲ μοι, τὴ φίλων ἢ ἐδαι-
 ἀγαυακτὰ τοῖς θρωμενοῖς;
 Κλω. τίς γὰρ ἦν σοι φίλος,
 ὃ ἐκ τίνος αἰτίας δικάσις γι-
 νόμενος; ἀγνοῖς ὅτι καὶ πᾶν-
 τὸς οἱ προσκυνοῦντο, καὶ τὴ
 λεγομένων καὶ πρᾶτομένων
 ἱκαστὰ ἱπαινεῦντο, ὃ φόβος ὃ
 ἐλπίσι ταῦτ' ἰδρῶν, ὃ ἀρχὴ
 οὗτο φίλοι, καὶ πρὸς τὴ λα-
 ρὴν ἀποδίδουσι; Μί. καὶ μὴ
 σπίνδοντο ἐν τοῖς συμποσί-
 οισι, μεγάλα τῇ φωνῇ ἱπθυχο-
 τό μοι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, προσ-
 ποθεῶν ἱκαστὸς αὐτὸν ἱτοι-
 μαί, ὃ εἶδον τι εἶναι, καὶ ὅλως
 ὁρῶ αὐτοῖς ἦν ἰγὰ. Κλω.
 τοιγαρὶν παρ' ἐνὶ αὐτῷ χθρὸς
 δειπνήσας ἀπιδανός. τὸ γὰρ
 τιλοῦται σοι πᾶν ἐνιχθρὸν,
 ἱκαστὸς δούρι κατ' ἐπιμψί σοι.

Μί.

Porro imagines & statuas
 quas olim ciuitas tibi erexit,
 iam euersa omnes, spectan-
 tibus risum mouent. ME-
 Hoc mihi expedias uelim:
 nullus amicorum meorum
 illis qui hoc faciunt obstitit?
 CLOT. At quis nam tibi
 amicus erat? aut ex qua cau-
 sa iusta quempiam tibi con-
 ciliaras? Nescio, quod qui
 uos uelut deos adorant, &
 quaecūq; uel feceritis, uel di-
 xeritis, laudant: aut timore,
 aut certe sui compendij spe
 ea omnia faciunt, nimirum
 imperij ipsius amici, ac in-
 terum temporis seruientes.

ME GAP. Atqui si quan-
 do in conuiujs ex more ui-
 num libarent, magna uoce
 omnia mihi bona precabā-
 tur, adeo ut si fieri posset, us-
 nusquisque eorū etiam pro
 me mortem subire paratus
 esset. In summa, per nō al-
 liud quā nomē meum ius-

vabant. CLOT. Propterea ex cena quam heri cum
 quodam eorum capisti, statim mortem oppetisti. Nam
 poculum tibi postremo temperatum, huc te demisit.

ME

Μι. τὴτ' ἄρα πικρὸν τι ἔσθ' ὅ
 δόμῳ. τί βυλόμῳ; ἢ, ταῦτ'
 ἔπραξι; Κλω. πολλὰ μὲν ἀνα
 κρίνεις, ἐμβλῶναι δὲ οὐκ. Μι.
 ἔρ μὲν πόντος μάστιγα, ὦ Κλω
 τοῖ, διὰ πρὸς ἐπιδερμὸς καὶ πρὸς
 ὀλίγον ἐς τὸ φῶς ἀνακλύψαι
 πάλην. Κλω. τί δὲ τὸτ'
 ἔστι; εἰμὶ γὰρ τι παμμίγι-
 σθὲν ἄναι. Μι. Καίμιν ὁ ἰ-
 μὸς οἰκίτης, ἐπὶ τάχιστα μὲν
 ἀποθανόντα εἶδε, περὶ δὲ ἄλλω
 ὀφίαν ἀνελθόν ἐς τὸ οἶκον,
 ἐνθα καὶ μὲν, σχολῆς ἔσθ' (ὅ
 δὲ ἐξ ὁδὸς ἐφύλαττε μὲν) γλυ
 κίστην τῷ παλλακίδῳ μὲν (ὃ
 πάλας ἦ, οἶμαι, λικινοῦντα)
 ἐπισπασάμενος τῷ βύρῳ,
 ἐν πύλῃ, καθάπερ ἐδρὸς ἐνο
 δον παρόντος, εἶτα ἐπὶ δὲ
 αἷλις εἶχε ἃ ἐπιθυμίας, ἀπο
 θλίψας ἐς ἐμὴν, σὺ μὲν τοι, φη
 σίμ, ὦ μίσηρ ἀνθρώπων, πλε
 γὰς μοι πολλάκις ἐδὲρ ἀδι
 κῆντι ἐνίταναι καὶ ταῦτ' αἰ
 μα λίστην, παρτίλλαι τίμει, καὶ

uerò cum iam animum uoluptate expleisset, oculis in

me defixis: Tu quidem, inquit, homuncio scelestè, sæ

pe mihi nihil commerito uerbera non pauca inflixisti.

Et cum dicto, comam mihi uellicabat, ac caput tuberi-

MEGAP. Hoc illud est,
 quod amarum quiddā guo
 staram. Sed quid ex eo sce
 lere sibi uoluit? CLO. Ni
 mis multa percunctari, quā
 iam dudū inscendendi tēpus
 fuisset. MEGAP. Vnum
 adhuc restat scrupulus, qui
 me omnium maxime solici
 tat, cuiusq; gratia in uitam
 uel tantillum respicere ge
 stiebam. CLOT. Quid
 hoc eādem est? ingens enim
 aliquod fore apparet. ME.
 Carion famulus meus sta
 tim ut me mortuum aduer
 tit, circa uesperam conclauē
 in quo iacebam, ingressus,
 cum deserta omnia offen
 disse (neque enim quisquā
 mei curam gerebat) attrax
 itis foribus, tanquam nemo
 adesset, pollicem meam Gly
 cerium subegit, cum qua, o
 pinor, iam multò antè rem
 habere consueuerat. Postea

ἡστὰ κέρρει ἔπαι. τίλθ' δὲ,
 πλατὺ χερυψάμενθ', καὶ ἡσ-
 ταπύσας με, καὶ ἐν τῶν τῶν
 ἀσέλγῳ χώρῳ ἀπὸ τοῦ πᾶν,
 ἔχρη. ἐν δὲ ἐν τοῖς πρᾶμῳ
 μὲν, ἐν ἵχθῳ δὲ ὅμως ὅ, τι καὶ
 θράσους αὐτὸν, αὐθ' ἔδῃ καὶ
 ψυχρὸς ὢν, καὶ ὁ μῖστος ὃ πάσι
 δίκαιον, ἐπὶ ψέφῃ, προσιόντων
 τινῶν, ἡδὲ, οὐδὲν χρίσασα
 τὸς ὀφθαλμοῖς, ὡς λακρύσας
 σαπ' ἐμὴν, ἡκούσας, καὶ τὸ
 νομα ἐπὶ παλαιῶν, ἀπυλλὰν
 τῆς, ὅν ἐλαβεῖμαι. ΚΛΩ.
 πᾶνσι ἀπειλῶν, ἀλλ' ἐμὴ-
 θι, ἡμῶς ἔδῃ σὶ ἀπαιτῶν ἡδὲ
 τὸ διαπύσθῃ. Μι. καὶ τίς
 ἀξιῶσαι ἡστ' αὐθρὸς τυράν-
 νος ψῆφον λαβῆν; ΚΛΩ. ἡσ-
 τὰ τυράννου μὲν ἔλεις, ἡστὰ
 νεκρῷ ὃ ῥαδάμανθους, ὃν αὐ-
 τίνα μάλα ὄφει δίκαιον, καὶ
 ἡστ' ἀξίαν ἐπὶ ἰδύνῃ ἐκείνῳ
 τῶν δίκων. τὸ τῶν δὲ ἵχθῳ, μὴ
 διαίρει. Μι. καὶ ἰδύνῃ
 με πείσομαι, ὦ Μοῖρα, τῶν πτο-
 νῶν ἵνα, ἡμῶν δὲ αὐτὸν ἔ-
 δῃς μοχ ἀκρίβητος experieris. Quare in praesentia non
 amplius cunctare. MBG. Privatim /altem, & unum
 ex pauperibus istis facias licebit: imò pro rege servum, mo-

bus opplebat. Tandem autē
 quum recte ampliter didu-
 cto in me despuisset, ac ut in
 impiorum regionem face-
 serem iussisset, abiit. Ibi e-
 go, quanquam ira succen-
 debar, tamen quia iam fri-
 gidas & exanguis erā, ho-
 minem ulcisci nō potui. Por-
 τὸ scelerata famula, cum ad-
 venientium quorundam stre-
 pitū sensisset, scilicet ut me
 lugere videretur, oculis spu-
 to inunctis, eiulando, no-
 menq; meū lugubri voce ino-
 clamando, abscedebat: quos
 si prehendero. CLOT.
 Quin tu minis omisis cele-
 riter inscendis? Iam dudum
 enim tempus, ut in iudicium
 concedas. MEGAP. At
 quis cōtra hominem regem
 pronunciare audebit? CL.
 Contra regē quidem nemo:
 uerū cōtra umbram Rha-
 damanthus, quem in senten-
 tias pro cuiusq; merito ferē-
 do reco

πάλιν ἐκστάντες, ἀναβιβάσαι
 μοι (ασου μόνον. ΚΛΩ. πῶ ᾗ
 ὁ τὸ ξύλον; καὶ σὺ ᾗ ὁ Ερμῆ
 σὺρσι; αὐτὸν ἄσιν ἔπειδ' ὅ
 γὰρ ἀνιβαίνουσιν. Ερ. ἵε
 στυγὴν ὀρεκίτα. Λίχτε τῶτε
 σὺ πορθμῷ, καὶ τὸν δῶνα, καὶ
 ὅπως ἀσφαλὺς, ἀμίλητος πρὸς
 τοὺς ἄλλους. Μι. καὶ
 μὴ ἐν τῇ προδρίᾳ λαβήσω
 δάμι δᾷ. ΚΛΩ. ἴτι τί; Μι.
 ὅτι τὸ δᾷ τὸν αὐτὸν ὅρ, καὶ
 ἀσφαλὺς ἔχον μύριον. ΚΛ.
 ὡς ὁ δᾷς ἐπὶ παρτίλλῃ
 καρίων, ὅτι οἱ σκαῶν ἴστα;
 πικρὰν δ' ὅρ τὴν τυραννίδα
 ἔχας, γὰρ δὲ αὐτὸν ἔχου.
 Μι. τοιμῶσα γὰρ κυνίσκῳ ἱ.
 παστέρεσσι μοι ὁ δᾷς;
 ἐπὶ γὰρ ἐπὶ πρῶτον, ἴτι ἱλῶδι.
 ῥῶ ἄγας, καὶ τραχὺς ὁ δᾷ,
 καὶ ἱππομύκων, μὴ γὰρ δᾷ
 προσπατῆρα; ΚΛΩ.
 τω γὰρ ῥῳ μὴ καὶ σὺ, τῇ ἱ.
 σὺ προσπατῆρα; Μι.
 ἀπὶ μοι ὁ κλυθὶ, ἱμῶ ᾗ
 ὁ δᾷ

ei affixi? CLOT. Propterea tu nunc hic ma-
 nobis male adstrictus. MI. Dic mihi o Clotho, quando

dō reuiuiscere sinas. CL.
 Vbis qui baculo armatus
 est? tu Mercuri? Quin
 hominem correpto pede in-
 tro trahitis? Neque enim vo-
 luntarius inscēderit unquā.
 M E R C V. Sequere nunc
 unā cum illo altero, atq; ut
 malo fortiter adalligetur cu-
 ra. M E G A P. Atqui cō-
 uenit honestissimo me sedeo
 re loco. C L O T. Quid ita
 uerō? M E G A P. Quòd
 rex fuerim, per Iouem, tu
 satellites habuerim complu-
 reis. C L O. Et iniuria te
 uellicabat Carion, hominē
 scium adeò, ac intractabili-
 lem? Iam certè tyrannidem
 admodum acerbam experie-
 ris, nimirum huius gustato
 baculo. M E G A P. Et Cy-
 niscus mihi baculum illideo
 re audebit? Non ego te nuo-
 per, quòd liberius tu aspec-
 rim, quàm pro maiestate,
 obiurgasses, tantum nō cru-

οὐδ' αὖς ὑμῖν λόγος· ὃ δ' ὁτι
 πῖνας ἄμ', ἀλλὰ τῷτο καὶ τὸ
 ταῖσιν ἐμὲν αἰ μὴ δῶ· ΚΛΩ.
 σὺ ἢ τίς εἶ; ΜΙ. ὁ σκνυ-
 τέμ' Μίνυλλ'. ΚΛΩ. ἡ-
 τα ἄχθῃ βραδύων; ὅχ' ὄρε,
 ὁπίσθε τὴν τῶν σκνυτῶν
 δώσω, ἀφ' ὧν πρὸς ὀλίγον·
 θάυμα γὰρ ἔχεις, εἰ μὴ ἀγ-
 πρὸς καὶ σοὶ ὃ διαβίβῃ. ΜΙ.
 ἄκουσιν, ὃ βελτίστη Μειρῶν· οὐ
 πάντ' ἐμὶ τῷ Κύνελωπ' ἰκνῶ
 καὶ σφραῖνα διαρῖα, τὸ ὑπὶ
 σκνυτῶν, ὅτι πύματον ἰγὼ τ'
 οὐτὶν κατ' ἰδομαι αὖ τι γὰρ
 πρῶτον, αὖ τι πύματον, εἰ κὺ
 τοὶ ἰδόντες περιμεύουσιν. ἄλ-
 λως τι, ὃ δ' ἰμῶν τὰ μὰ ταῖς τ'
 πλυσίον· ἐν διαμύρῳ γὰρ ὅ
 μῶν οἱ βίαι, φασίμ, ὃ μὴ γὰρ τῶ-
 ρων', ἀνδράμωρ ἵνα δει-
 κῶν παρὰ τὸ βίον, φοβρὸς ἄπα-
 σι, καὶ περιβλεπ', ἀπει-
 πῶν χρυσὸν τιστόν, καὶ ἀρ-
 γύρεον καὶ ἰδῶτα, καὶ ἰππε-
 ῖς δῶπνα, καὶ παῖδας ὠραίους,
 ὧν ὅσ' αἰὶν (quemadmodum aiunt) perpendiculo inter se
 distant: quandoquidem tyrannus, qui in uita borren-
 dius omnibus & suspiciendus uidebatur, nunc auro, argen-
 to, uestibusq; exutus, tum et equis, cœnis, pueris floridis,

uobis mei nulla est cura, quia pauper sum, propterea
 me postremum inscendere
 oportet? CLOT. Tu uero
 quis tandem es? MIC.
 Equidem sum Micellus suc-
 tor. CLOT. Quid quod
 tam grauius fers moram?
 Non uides, quam multa se
 daturum polliceatur hic Ty-
 rannus, si uel paulum in uita
 tam remittatur? Vnde mira-
 ri succurrit, cur non & tibi
 mora sit iucunda. MIC.
 Ausculta rem paucis Parca-
 rum optima. Non admodum
 me delectat munus illud Cy-
 clopis, uidelicet in hunc mo-
 dum polliceri,
 Post omneis alios tandem
 ipse uorabitur Vitis.
 Siue enim primū deuoret, si
 ue postremū, idem me den-
 tes manent. Sedenim neque
 alias meæ res ut diuitum se
 habent. Nostra enim & il-

καὶ γυναικας δούλους, εἰκό-
 ται εἶναι, καὶ ἀποσπόμε-
 νον αὐτῶν ἔχει· τοῦ γὰρ οἶδ' ἐ-
 ποιεῖ, καὶ ἀπορρίψαι τι, προσέ-
 χεται τοῖς τεύχεσι τῆς ψυχῆς, καὶ
 ἐκιδίχει ἀπὸ πλάτης αὐτῆς.
 αἰνέει αὐτοῖς πάλαι προσ-
 τιτάνῃα. μᾶλλον δὲ ὡς πο-
 ῦντος τοῖς ἐπὶ τῇ ἀισθη-
 τῇ, ὅς αὐτῶν συμβιβασ-
 αῖτες, ἀμίαντα ὑπὸ ἀπάγῃ τοῖς
 αὐτοῖς μὴ βίαις, ἀναγκύουσι.
 καὶ τὰλλα οὐκ ὀτρύνει, ἀλλ'
 καὶ πρὸς ταύτῃα ὑπομένει· αὐ-
 τῶν ὡς τὴν ἑλπίδα φέρουσιν ἐ-
 δὲν, ἐπιστρέφεται γὰρ αἰς τὸ
 πῖνον, ὡς ποῦ εἰ ἀνείρωδον, καὶ
 πόρρωθεν ἀποδίσκον τὰ ἐν
 τῇ φωνῇ βέλοντες, οἷα δὲ μάταια
 ἰκάνει· ἐπὶ οἷα, καὶ παρὰ τὴν
 ἐλπίδα ἀπιδιδράσκον, ὑπὸ αὐ-
 τῶν καὶ ἀπαρῶν. ἐγὼ δὲ,
 ἅτε μάλιν ἔχων ἐνὶ χυρῶν ἐν
 τῇ βίῃ, ἐκ ἄγρου, ἐκ σωσιμῆ-
 ας, ἐκ χρυσῶν, ἐκ σιδήρων, ἐκ δό-
 ξου, ἐκ ἀνέμων, ἀνέμων δὲ συ-
 νῶν, καὶ πάλιν δὲ μένον
 non domum magnificè extructam, non aurum, non su-
 pellectilem, non nominis gloriam, non imagines, ad mor-
 tem expeditus meruō eram. At statim ut mihi solum in-

mulieribus formosis post
 se relictis, eorum desiderio
 non iniuria cruciatur, ac à
 tot cōmodis se abstrahi fert
 grauiter: quibus, nescio quo
 modo, anima ipsa uelut glu-
 tino hæret affixa, neq; se fa-
 cile finit auelli, ut quæ eis iā
 diu inhererit: quin magis tā
 quam uinculum aliquod est
 infragile, cui ipsos illigari ir-
 retitur; cōtingit, adeo ut ubi
 quispiam eos abducere pa-
 rarit, plorent. Ac cum in cæ-
 teris sint feroces, in hac ta-
 men uia quæ ad inferos du-
 cit, meticulose deprehēdun-
 tur. Itaque subinde dant ter-
 ga, et ad ea quæ proculius
 luce apud superos gerūtur,
 respicere gestiunt: sicut stul-
 tus hic faciebat, qui non so-
 lum in itinere aufugere co-
 nabatur, uerum etiam hic
 mortē frustra deprecatur.

At ego, ut qui in uita pignus
 haberem nullum, non agrū,

ὁ Ἀφροδίτης ἐνδοξοί μοι, ἄσμε-
 νος ἀπορίψας τὴν σμιλῶν
 καὶ τὸ λεπτύμα, λεπιδάττω
 καὶ ἐν ταύτῃ χροοῖν ἔχων, ἀνα-
 πνέσας σὺν δὲ αὐτοῖς διδύμοις,
 ἔστι τὴν μεγαλήτεράν ἀποσι-
 ψάμενος, ἀπόμειν, μάλλον ἢ
 ὑγρόμενος ἐν τῷ πρὸς αὐτοὺς, ἔ-
 στιν δὲ μοι τὴν κατίπερ ἐπίστρε-
 φει, καὶ μετὰ ταῖς. καὶ ἐν δὲ
 ἔστι κατὰ τὰ παρ' ὑμῖν πάν-
 τα ἔρω. τί, τί γὰρ ἰσοτιμίαν ἂ-
 πασι μὲν ἔσται, καὶ μετὰ τῇ
 πολλοῖς διαφύγειν, ὑπὲρ ἑ-
 διστον ἔμοι γ' ἔν δὲ ἀνὰ τὴν καὶ
 ρομαίᾳ δὲ, μετὰ ἀπαυτῶν
 χρεῖα τὸς ὀφείλοντας ἰσταῖν
 ἔσται, μετὰ φόβος ἐκείνων· τί
 ἢ μίγιστον, μετὰ ῥιγῶν τὴν χρε-
 μῶν, μετὰ νουῶν, μετὰ ὑπὲρ
 τῶν δυνάμεϊν ὅρων ῥαπίζεσθαι.
 αἰετὸν δὲ πᾶσα, καὶ τὰ πράγ-
 ματα ἐν τῇ μεταλλῇ αὐτοῖς αὐ-
 μεῖα. ἔμοις μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν
 τοῦ γιγνώσκειν, ἀντιῶν δὲ
 quam pendi, neque, quod omnium maximum est, bybero
 no tempore quenquam rigere, neque egrotare, neque po-
 tentiores in humiliores pugnos ingerere. Postremo pa-
 ce consistunt omnia, & in contrarium tota vitæ ratio
 uersa. Siquidem nos pauperculi ridemus, discruciantur

nunt Atropos, abiecit &
 subula, & loco geniculari,
 tantum crepidam quandam
 manu portans uolūtarius se
 quebar, usque adeo haud gra-
 natum, ut dum præfestinans
 di studio subsulto, neque cal-
 ceos subligarim, neque atrea-
 mentum absterferim: imò
 uero præcurrebam, quæ an-
 te me essent spectare gesti-
 ens. Neque enim à tergo mi-
 hi erat relictum quicquam,
 quod me uel conuertere, uel
 reuocare potuisset. Et per-
 louem, quæcunque hic apud
 nos uideo, mirum quam mihi
 hi placeant: nam pares bo-
 norum gradus hic dari, nec
 quenquam uicino præstare,
 res mihi omnium lōgē suas
 uisima uidetur. Deinde cō-
 iecturam facio, ne as quidē
 alienum hic à creditoribus
 repositi, neque tributum cuius
 autem

ἢ οἰμῶσιν οἱ πλεῖστοι. κλ.
 πάλαι ὅρσι, ὦ Μίνυλλι, γι-
 λῶντα ἰώρων. τίδ' ἦν ὁ σιμα-
 λισταὶ ἐνὶ γυλῶν; Μί. ἀν-
 σον, ὦ τιματώτα μοι βῆρ.
 παροικῶν αὐτὸν ὑράνῳ, πᾶν
 ἀπελθὼς ἰώρων τὰ γιγνόμενα
 ὑπ' αὐτῷ, καὶ μοι ἰδὼς τότε το-
 σόθεν τις ἄναι. τί γὰρ πορφύ-
 ρας τοῦ αὐτοῦ ὄρων, ἱμακάρειον
 καὶ τ' ἀπολευθέντων τὸ πλεῖστον,
 καὶ τ' χρυσόν, καὶ τὰ λιθολόη-
 λιστα ἱερώματα, καὶ τὰς ἐλπί-
 ρας τὰς ἀργυρίποδας. ἔτι δὲ
 καὶ ἡ κνίσσα ἡ τ' σκευασομένη.
 οὐκ ἔστι δὲ ἀπτον, ἀπίναναι
 μοι. ὥς τε ὑπεράνθρωπος τις
 αὐτῶν, καὶ φισόλησθαι κατιφαί-
 νεισθαι, καὶ μόνον καλλιῶν, καὶ
 ὑψηλότερον ὅλην πύκα βασι-
 λικῶν, ἱερώματα τῇ τύχῃ,
 καὶ σιμῶς πρεσβύων, καὶ ἰσο-
 τὸν ὀφθαλμῶν, καὶ τὸς ἰσχυ-
 ραύτους ἐκπλήττων. ἰπὶ δὲ
 ἀπιδανῶν, αὐτίστ' ἐκ παστέλλων
 iestate in publicum prodiret, & se ipse subinde erigens
 uelut resupinaret, obuijsque stuporem iniiceret, ceteris
 mortalibus pulchrior, & fortunæ beneficio toto pend
 regio cubito sublimior uidebatur. Sed ubi iam uita fun-
 ctus esset, ipse quidem istis delicijs exutus, ridiculo fuit

autem & plorant diuites.
 C L O. Ergo quum iamdu-
 dum ridentem te conspexerim,
 quid tandem sit quod
 potissimum tibi risum mo-
 uerit, audire percipio. M I.
 Ausculta, dearum mihi ma-
 xime uerenda. Cum apud
 superos propter tyrannum
 habitarem, quæ apud eum
 fierent, nimis quàm accura-
 te inspectabam. Ac tum qui-
 dem feliciter ex æquo cum
 dijs uiuere mihi uidebatur.
 Nam cum purpuræ florems
 spectarem, et comitantium
 turbam numerarem, aurū
 ac pocula gemmis distincta
 mirarer, lectos argenteis pe-
 dibus suffultos superēibeas-
 tum planè hominem prædi-
 cabam. Ad hæc, eorum quæ
 in cœnam apparabantur, ni-
 dor sæpe me prurire facie-
 bat. Iam uero quum pro ma-
 cccc s omni.

ὄφθα μοι, ἀποδυσάμενος τὴν
 τρυφὴν : ἡμᾶς αὐτὸν ἴτι μᾶλλον
 ἡατιγίλων, οἷον ἡάβαρμα ἴτι
 ὅπασιν, ἀπὸ τῆς κνίσσεως τινεμαί
 ρίμετο αὐτὸν τὴν ἀνδραμο-
 νίαν, καὶ μηχανίζων ἰδὼν τῷ
 αἵματι τῶν ἐν τῇ Λακωνικῇ
 θαλάττῃ κοχλίδων, ἢ μόνον ἢ
 πῶτον, ἀλλὰ καὶ τὸν Λανσο-
 φῶν γνίφοντα ἰδὼν, γίνεσθαι καὶ
 μὴ αἰγινώσκοντα, ὅτι μὴ ἀπὶ
 Λανσοφῶν χρημάτων, ἀλλ' ἄ-
 γουσι αὐτὸν ἀπιδαν, τῷ ἀσώ-
 τῳ Ροδοχάρει τὴν εὐσίαν ἀπο-
 λιπὼν (οὗτος γὰρ ἄγχιτα ἦν
 αὐτῷ γένος, καὶ πρῶτος ἰδὼν
 τὸν ἡλῶρον ἱκαλῶντι, ἡατὰ τὸν
 νόμον ἢ ἐκ ἰγερὸν ὅπως ἡατα-
 παύσω τὸν γίλωτα καὶ μάλι-
 στα μινυμελῶς, ὥς ὠχρεῖς
 αὐτὸν καὶ αὐχμυρὸς ἦν φρονί-
 σος, τὸ μίτωπον ἀνάπλωσι, καὶ
 μένους τοῖς Λακτύλοις πλο-
 σῶν, οἷς τέλασθαι καὶ μυριά-
 στας ἡλογίσει, ἡατὰ μῆκρὸν
 risum sistere nullo modo potui, praesertim recordatus
 quam in uita pallidus semper et squalidus obambu-
 lasset, et uultu prae curarum magnitudine tristi. Deinde
 quod solis digitis opulentus fuisset, quibus talenta et
 milliones supputare consueuisset, ea paulatim et minime

omnibus: ego uero meā stul-
 ticiam multo magis ridebā,
 qui eiusmodi nō hominem,
 sed hominis probrū, ad stu-
 porem usque miratus fuiss-
 sem, cuius felicitatem ex-
 pularum tantūm nidore es-
 timasssem, quemq; ob san-
 guinem qui Laconici maris
 testudinibus innascitur, bea-
 tum praedicasssem. Neq; uo-
 rō hic solūm mihi tūdo fuit,
 uerūm etiam cum Gniphoo-
 nem illum feneratorem ge-
 mentem uiderem, et quod
 pecunijs, dum licuisset, usus
 non fuisset, propriam sortē
 deplorantem : imō quod ne
 semel quidem illis a se gusta-
 tis, uerūm luxu perditō Rho-
 dochari relictis, ē uiuis ex-
 cessissset (hic enim qui a ge-
 nere proximus erat, in hac
 re ditatem lege uocabatur)
 hac inquam cū cernerem,
 talis

συλλύγων τὰ μετ' ὀλίγων ἰκα-
 λυθσέμενα πρὸς τὸ μακα-
 ρίον Ροδοχάρους. ἀλλὰ τί ἐκ αὐ-
 τοῦ γέμεθα ἤδη; καὶ μεταφύ-
 γαρ πλείονος, τὰ λοιπὰ γίλα
 σέμεθα, οἰμώζοντας αὐτὸς ὀ-
 γώσῃς. Κλω. ἔμβανε, ἵνα
 καὶ ἀνιμώσῃται ὁ περιβήμες τὸ
 ἀγκύριον. Χα. ἔτ' οὐ πῶς ῥί-
 σῃ; πλεῖστον ἤδη τὸ σκάφος,
 αὐτὸ περιμέλει, ἐς αὐτίον ἵκ-
 νησι διαπορθμούμενον.
 Μί. ἀδικῶς, ὦ Χάρων, ἔωλεν
 ἤδη νεκρὸν ἀπαρμηκάνον. ἀ-
 μίλα γράφομαι σὲ παρανέ-
 μων ὡδὶ τῇ Ραδαμανθού. οἱ
 μοι τῶν κακῶν, ἤδη πλείους,
 ἐγὼ ἤ μόνος ἐν ταῦτα πόρρι
 λείπομαι. λέάτοι τί ἐδινάχε-
 μοι κατ' αὐτὴς; ἢ γὰρ δίδω-
 μὲ ἀπαγορεύσας ἀποπνιγῶ,
 ἤδη τιθνὺς, ἄλλως τι ἐδὲ τ'
 ὀβολὸν ἔχων τὰ περιθμία κατὰ
 βαλῶν. Κλω. τί τῶς; περί-
 μανει, ὦ Μικυλλί, ἢ δέμεις ἔ-
 τω σὲ διελθῶν. Μί. καὶ μὴν
 ἴσως

ceat, ne obolus quidem est quo naulum reddam. C L O.
 Quid hoc rei ὦ Micylle? quin isthic manes? haud finis
 est Micyllum ista ratione transfretare. M I C. Et quid si
 citius

tatim corradendo, quæ fore-
 tunatissimus Rhodochares
 haud ita multò post fuerat
 egregiè distracturus. Sed
 quid iam, nō hinc soluimus?
 Etenim siquid reliquum est,
 hoc inter nauigandum ride-
 bimus, quando & hos plo-
 rantes uidere licebit. C L.
 Inscende tandem, ut ancho-
 rā portitor subtrahat. C H.
 Quid hic? quò fertur? Inibi
 opperire. Cras te prima lu-
 ce transiciemus. M I C. Ini-
 quis es, ὦ Charon, qui me
 umbram iam penè exoletā
 relinquis. Age age, ut lubet
 equidem tibi diē dicā apud
 Rbadamanthum. Hei mise-
 ro mihi, iam nauigant, at eo
 go hic solus relinquor. At
 qui cur non ad eos natando
 contendo? Neque enim cum
 iam antè sim mortuus, perio-
 culum est ne denudò submer-
 sus præfocari queam. Deino
 de, ut maximè nauigare li-

ἴσως ὑμῶν καὶ προαίχθησο
 μυ. Κλυ. μαδαμῶς, ἀλλὰ
 προσιλάσασθαι ἀναλαμβάνω
 αὐτὸν, καὶ οὐδ' ἔρμῃ σιωπᾶσα
 σον. Χά. πῶς γὰρ παρὶ δαί-
 σαι; μετὰ γὰρ πάντα, ὡς ἔρξῃ.
 Ερ. ἰδὲ τὸς ὅμους, ἃ δεικνύει,
 τυράννου. Κλυ. καλῶς ὁ Ερ-
 μῆς ἐντροπίζον. ἀνὰ βῆται ὅν, καὶ
 νῦν τίνοις τῇ ἀλειτουργίᾳ ἡλῆα.
 πάτα. ὅμους δ' οὐκ ἐπὶ μέλει.
 Κυ. ὦ Χάρμην· ἡλικίᾳ ἔχεις σοὶ
 τὰς ἀλειτουργίας ἐν τοῦτον ἀπὸν.
 ἔγωγε τὸ ὄβολον μὲν ἐν αὐτῷ ἔχοιμι
 δυνάμις σοικαὶ ἀπλούσεως. πλὴν
 γὰρ ὁ δὲν ὅστις πᾶσαι, ὅν ἐο
 ρξῃ, καὶ τότε τῇ ξύλῃ; τὰλλοι
 αἱ, ὅν αὐτῶν ἰδὲ λῆς, ἴτοιμοι
 καὶ πρόσκειμαι ὕπνῳ. μὴ μὲν
 αἱ ἰδὲ λῆς, ὅν αὐτῶν καὶ κατὰ
 ρόν μου ἰδὲ λῆς αἱ μόνον.
 Χά. ἔστις, καὶ τότε γὰρ ἰκα-
 νὸν πρὸς σὺ λαβᾶν. Κυ. ὅ
 καὶ ἀπὸ λούσεως δίνω; Χά.
 ὅ

citum quam uos, ripam attie-
 gero? CLOTHO. Ne-
 quaquam: potius naue adae-
 cta cū recipiamus. Tu Mer-
 curi corripe hominē. CH.
 At ubi nunc sedebit, cum, ut
 cernis, plena sint omnia?
 MERCUR. Si uidebitur,
 Tyranni humeris infidat.
 CLOTHO. Quam hoc
 appositē Mercurio uenit in-
 mentem. Ascende ergo, atq;
 scelesti huius dorsum forti-
 ter proculca. Nos autem
 prosperiter nauigemus.
 CYNISCVS. Aequum
 fuerit, ὁ Charon, ut iam hic
 tibi, quod uerum est, dete-
 gam. Equidem obolum quē
 pro traiectu debebo, solue-
 re non potero, quando prae-
 ter peram quam uides, &
 baculum, habeo planē ni-
 hil. Caterū si uel sentina
 sit exhaurienda, uel agen-
 dus remus, en tibi adsum pa-

ratus. Porro Charontem Cynisci non poenitebit, dummo-
 do agilem & firmum dederis remum. CHARON.
 Remige. Nam à te uel hoc lucri facere, fuerit satis.
 CYNIS. Non & cantu remiges accendere profuerit?
 CHA.

Χά. νὴ Διὸς, ὡς παρ' ἰδῆς λί-
 λασμά τι τ' ναυτικῶν. ΚΥ.
 σίδα καὶ πολλὰ, ὦ Χάρων,
 τῶν ναυτικῶν, ἀλλ' ὄρεαι ἀν-
 τιπαῦσι μ' εἴ τοι διακρύπτου,
 ὥστε ὁμῖν τὸ ἄσμεα ἱπποταρχ-
 θήσῃαι. ΠΛ. οἶμοι τῶν ἡθῶ
 μάταιον οἶμοι τ' ἀγῶν. ἐπ' ὅτοι
 τίλιν οἰκίαν σὶν ἀπ' ἡλίου, ὅσα
 τάλαστα δ' ἡλιγενέμεθα σπα-
 θήσῃ λαβὼν; αἰ, αἰ, τ' νε γυνῶν
 με παιδίον. τίς ἄρα τὰς ἀμο-
 πύλλας τρυγίον, ἅς πόρυσιν
 ἱφυστοσάμενος; Ερ. Μικυλλε,
 σὺ δ' ἐλὼν οἰμώσεις; καὶ μὲν
 ἐθίμῃς ἀδακρυτὶ διαπλυσά-
 τιναι. Μί. ἀπαγί, ἐλὼν ὅστιν
 ἴφ' ὅτῃ αὖ οἰμώξωμαι ἀνέπλε-
 ῶν. Ερ. ὅπως αὖ μινεὶον τι
 πρὸς τὸ ἴθ' ἐπιγίναξον.
 Μί. οἰμώξωμαι τίνων, ἱπποδά-
 σοι, ὦ Ερμῆ, Διὸς οἶμοι τῶν
 πατ' ὅματων, οἶμοι τῶν ἡγε-
 πίδων τῶν ποταμῶν, ἐπ' ὅτοι
 τῶν σαβρῶν ἡσυχιάτων. ἐκ
 ἔτι δ' ἡλικιδάμην ἡσυχίαν ἔ-
 ἔσπιναν ἄσπιν' ἀμυλῶν, ἐπ'
 τῷ

CHARON. Per lo-
 nem, si quidem nauticam a-
 liquam cantilenam tenes.
 CYNIS. Teneo, & quā-
 dem multas. Verūm, sicuti
 tute uides, obstreperunt hi plo-
 rando, sic ut canens ipse in-
 terturbetur. DIVE S. Hei
 mihi, quæ reliqui prædia.
 ALIVS. Heu quān fero-
 tiles agros. Me miserū, qua-
 lem reliqui domum. ALI.
 Ve, ue infantulis meis.
 AGRICOL. Quis nunc
 uvas decerpēt eunibus, quas
 hoc anno plantavi? MBR.
 Tu uerò Micylle, nihil plo-
 ras? Atqui fas non est quen-
 quam cura lachrymas per-
 nauigare. MIC. Bona
 uerba. Nam cū secundo fla-
 tu nauigem, quid plorē non
 uideo. MBR CV. Atta-
 men pro more paulisper in-
 gemitō. MIC. Quin hac
 gratia, quando ita uis, plo-
 rabo? Hei mihi, quos lora re-
 liqui, hei crepidas antiqua-
 eas. Eheu marcidos calceos. Non ego infelix posthac &
 mane ad uesperam usque sine cibo peragam, nec byemīs
 tempore

ἔχειμῶν ὁ αὐτοπόδιός τις καὶ
 εὐκρίνῃ ὁ πρῶτος ἔσται, τὸς
 ὁδόντας ἐκὸς ἑλκὺς συγκρο-
 τῶν. τίς ἄρα μετὶς σμῆλιν
 ἔξει, καὶ τὸ κρεῖττον ἔσται; ἰνα-
 νῶς τιβάνης, σχιδὸν ἢ ἡδὴ
 καὶ καταπιπλῶσκα μὲν. Χά.
 ἄγε δὲ τὰ περὶ μὲν πρῶτον
 εὐκρίνῃ ἀπὸ δέξιν, καὶ οὐδὲ δός.
 παρὰ πάντων ἡδὴ ἔχω, δός
 καὶ οὐδὲ ὁδοῦν, ὃ Μικύλλε.
 Μί. πάρεστι, ὃ Χάριον, ἢ καὶ
 ὁδοῦν, φασιν, ὃς γὰρ φασιν,
 παρὰ Μικύλλε ἡδὴ τινὰ ὁδοῦν
 πρῶτον ἔσται. ἀρχὴν ἢ οὐτι
 οἶδα, εἰ τὴν ἄγωνίαν ὅσον ὁδο-
 λός, ἢ στρογγύλον. Χά. ὃ ἡ-
 λῶς ναυτιλίας, καὶ ἰπικῶν δὲ
 τῆμερον ἀποβαίνει δὲ ἑμῶς.
 ἔγω δὲ ἵππας καὶ βῆς καὶ λῶ-
 νας, καὶ τὰ λοιπὰ ἴσως μετῆμι.
 διαπλῶσαι γὰρ ἡλῶνα δὲ.
 Κλ. ἄπαγε αὐτὸς, ὃ Εὐμῆ, πα-
 γαλαβῶν. ἔγω δὲ αὐτὸν ἐς
 τὸ αὐτὸν ἔσται ἀποπλῶσμαι,
 Ἰνδοπάτῳ καὶ Ἡραμίθῳ τὸς
 Σῆρας διαξῶσαι. τιθῶσι γὰρ
 δὲ

cito. Equidem in aduersam ripam renavigabo, Indopa-
 ten ὁ Heramithren aduectura: quandoquidem hi de
 agro.

tempore sine calceis ὁ se-
 minudus oberrabo, dentes
 præ frigoris acerbitate com-
 plectendo. Quis tandē meam
 habebit subulam? quis acicu-
 lam? Satin lamentatum ὁ
 Mercuri? Iam enim iam ri-
 pā ferme attigimus. CH.
 Age uerò prius naulum red-
 dite. Tu redde. ab alijs om-
 nibus habeo. Obolum redo
 de Micylle. MIC. Ioca-
 ris ὁ Charon, aut, quemad-
 modum aiunt, in aqua scri-
 bis, qui à Micyllo obolū ex-
 pectes. Ipse certè antequàm
 huc uenissē, quadrangu-
 lusne esset obolus, an rotun-
 dus, ne noueram quidem.

CHARON. Egregiam
 uerò ὁ quæstuosam navi-
 gationem hodiernam. Ab-
 scedite tamen. Ego uerò ad
 equos, boues ὁ canes, reli-
 quas; id genus animalia me
 recipiam: nam ὁ ea traij-
 cere oportet. CLO. Mer-
 curi, tu hos exceptos abdu-

Ὡς πρὸς ἀλλήλων, πρὸ γὰρ
 ἔρην μαχόμενοι. Ερ. προῖον
 μὲν, ὃ ἔτι, μᾶλλον δὲ πά-
 ντων ἱφὺς ἱππῶδὶ μοι. Μί. Ἡρά
 κλεις τὸ ζῆφν, πῶ νῦν ὁ καλὸς
 Μίγυλλος; ἢ τῷ διαγνῶ τις
 ἰσταῖθα, ὃ καλλίωρ φέρωνε
 Συμμίχης; πάντα γὰρ ἴσα, καὶ
 ὁμῆχρα, καὶ ἔστιν ἔτι καλὸν,
 ἔτι καλλίωρ. ἀλλ' ὅδε καὶ τὸ
 πρῶτον, πρότερον τίς ἄ-
 μωρον ἂντα δοκῶν, ἰσότημον
 γίγνεται τῇ πορφύρῃ τῷ βα-
 σιλῆος. ἀφανὲς γὰρ ἄμφω, καὶ
 ὑπὸ τῷ αὐτῷ σκότῳ κατὰ δι-
 δοκῆτα. Κυνίσκι, σὺ δὲ πῶς πο-
 τι ἄρα ὄν τυγχάνεις; ΚΥ. ἰν-
 τῶνδε λίγην σοι Μίκυλλι, ἀλλ'
 ἄμω αὖ δοκῶ βαδίσμεν. Μί.
 σὺ λίγας, ἐμβαλὶ μοι πῶς δι-
 ξιάς. ἀπὶ μοι, ἰταλῶδες γὰρ, ὃ
 Κυνίσκι, τὰ Ελευσίνια ἔχ' ὁ-
 μοια τοῖς ἱκῶ τὰ ἰνδάδι σοι
 δοκῶ; ΚΥ. ὦ λίγας· ἰδὲ ἔν
 προσέχεται ἀσπυρῶς αὖτις, φο-
 βερὸν τι καὶ ἀπειλητικὸν προσ-
 βλέπει.

agrorum finibus rixando,
 mutuò se confecerūt. ΜΒ.
 Hecus uos, progrediamur. i-
 mō uerò omnes uno agmine
 me sequimini. ΜΙC. Ο'
 Hercules, quæ est hæc cali-
 go? Vbi nunc formosus ille
 Megillus? Aut quonam indi-
 cio quis Phryne formosiorē
 Symmachem hic dignoscere
 ret? Hic enim paria et eius-
 dem coloris omnia, adeò ut
 nihil sit neq; formosum, ne-
 que formosius. Quin pallia-
 strum meum, quod antebac
 sædū uidebatur, æquè nunc
 est in precio, quàm ipsa re-
 gis purpura: nempe quòd
 ambo sint obscura, ac eis dē
 tenebris obducta. Tu autē
 Cynisce ubi tandē es? CΥ.
 En tibi Micylle hic adsum:
 sed si commodum uidetur,
 pariter eamus. ΜΙCΥL.
 Probè dicis: dextram mihi
 injice. Dic mihi, quando E-
 leusinis sacris initiatus es, nō

tibi hæc similia uidentur illis quæ istic fiunt? CΥΝΙS.
 Rectè confers. En adeò, quædam facem gestans accedit,
 obtinens terrificum quiddam & minabundum. An non
 est

ἐλπίσας, ὃ ἄρα περ ἐμνήσθη ἰ-
 στας· Μί. ὡς γὰρ ἀπὸ γινώσκου
 ματῶ. Ερ. παραλάμβαναι τὸ
 πῦρ, ὃ Τισιφὼν, τὴν ἑταίρην ἰδὼν
 τοῖς χιλίοις. Τι. καὶ μὴν πᾶ-
 σαν γινώσκου ὁ Ραδάμανθυς ἔτι
 ὑμᾶς περιμελέει. Ρα. πρὸς αὐ-
 τὸν γινώσκου, ὃ ἐμνήσθη, σὺ δὲ, ὃ Ερ-
 μῆς, ἡγήσῃ, καὶ προσκάλει.
 Κυ. ὃ Ραδάμανθυς, πρὸς τὸ
 πατρὸς, ἡμῖν πρῶτον ἐπίσκε-
 ψαι παραγαγῶν. Ρα. τίνας
 ἔλκε; Κυ. πάντως βέλ-
 λους ἡμετέροισιν ἐστὶν, ἃ σὺ
 ἐκρίνας ποιεῖν δέξασθαι
 αὐτῶν πρὸς τὸ βίον. ἐπεὶ αὖ ἀξί-
 ον ἐστὶν ἕλκω, μὴ δὲ πρό-
 τερν αὐτὸς φανῆς εἶδος εἶμι,
 καὶ οἶόν τινα ἔβωσα τρόπον.
 Ρα. τίς δὲ σὺ; Κυ. Κυνί-
 σκος, ὃ ἄρτι, πῶς γινώσκου
 φιλοσοφῶ. Ρα. Δούρ' ἰδὼν,
 καὶ πρῶτον ἐστὶν πῶς δὴ πῶς
 ἡμετέροισιν, σὺ δὲ προσκάλει
 ἡμετέροισιν. Ερ. ἢ τίς Κυνί-
 σκος τυττὶ ἡμετέροισιν, Δούρ' ἔτι

est Brinnys? MICYL. Apparet certe ex habitu.
 MERCVRIVS. Exci-
 pe hos ὁ Tisiphone; supra
 mille quatuor. TISIP.
 Atqui iamdudum Rhada-
 manibus hic uos expectat.
 RHADAMAN. Adduc
 ipsos ὁ Brinny. Tu uero
 Mercuri, ut est præconis mu-
 nus, editis nominibus singu-
 los accerse. CYN. Orha-
 damâthe, per patrem te ob-
 secro, meâ causâ primûm
 omnium cognoscas. RH.
 Qua gratia? CYNIS.
 Omnino gestit animus accu-
 sare quendam de malis quæ
 in uita me conscio commi-
 sit. Alioqui ni prius qui sim,
 & qua ratione uitæ cursum
 transegerim, fiat manife-
 stum, non dignus ero cui fio-
 des adhibeatur. RHAD.
 Quis ergo es? CYNIS.
 Cyniscus sum, ὁ præclare,
 professione Philosophus.

RHADA. Huc ades, &

primûm ad iudicium assiste. Tu uero accusatores accer-
 se. MERCVR. Si quis Cynisci huius est accusator,
 huc

ὑπέρβηται. ἔδωκε περισίρχεται.

Ρα. ἀλλ' ἐχ' ἱκανὸν τῷτο, ὃ
Κωίσιον· ἀπόδουθι δὲ, ὅπως ἰ-
πισκεπόμεσθα ἀπὸ τῶν σιγμά-
των. Κυ. πῶ γὰρ ἰγὼ σιγμα-
τίας ἰγρομέλω; Ρα. ὁπότε
αὖ τις ὑμῶν ποιεῖ τὰ ἐργάσσα-
ται παρὰ τὸν βίον, καθ' ἕνα
τῶν αὐτῶν ἀφανῶν σιγμάτων
ἰδὼ δ' ὁ ψυχῆς περιφύγει. Κυ.
ἰδὼ σιγμάτων περιστάς, ὃ-
τι ἀσάφιστα ταῦτα, ἀπὸρ οὐ
φύει, τὰ σιγμάτων. Ρα. καθά-
ρως ὡς ἐπίπαν ὑποσὶ, πλὴν τῶ
τῶν βίων ἢ τῶν τῶν ἀμυν-
τῶν πάντων, καὶ ἀσάφων σι-
γμάτων. καθ' ὅτι τί τῷτο; ἰχνη-
μεν καὶ σιγμάτων τῶν ἰχνημα-
των, ἐκ εἶδα δ' ὅπως ἐξαλύ-
σονται, μᾶλλον ἢ ἰκνέσονται.
ὡς ταῦτα, ὃ Κωίσιον, ὃ πῶς
καθάρως δὲ ὑπερβύς ἀσάφισ-
τας; Κυ. ἰγὼ σοὶ φράσω·
πάντα ποιεῖς δι' ἀπαιδου-
σίαν γρομέλω; καὶ πολλὰ
διὰ τῷτο ἰμπερίσας σιγμα-
τα ἰπαδὸν τάχιστα φιλοσοφῶν
ὑπερβύ.

invidiosus essem, atque hoc nomine compluribus commeru-
issem notis, sapientiæ studio me ipse dedere cœpi: cu-

buc prodeat. RHAD.

Nullus accedit: quanquam
hoc satis non est, ὃ Cynisce,
sed uestimenta detrabe, ut
de te; notis tuis inspectis,
pronunciem: CYNIS.

At ubi Cyniscus notis esset
inustus? RHADAM.

Quot scelera quisque uestrium
in uita patrarit; tot notis;
sed quæ non facile appareo-
ant, in anima circumfert.

CYNIS. En tibi nudus
assisto: quare notas quas dis-
cis, inuestiges licebit. RH.

Hic per omnia est purus,
præter treis quatuordecim
trices admodum oblitera-
tas, ac uixdum conspicuas.

At at quid hoc? uestigia cer-
te, et inustionum signa. Ve-
rum haud scio quomodo
sunt deleta, imò uerò in to-
tum excisa. Quid hæc ὃ Cyo-
nisce? aut quæ denuò purus
es factus: CYNIS. E-
quidem rem tibi indicabo.

Olim cum per imperitiam

ἄρξά μιν, καὶ ὀλίγου ἀπάσας
 τὰς ἐκείνου ἐν τῇ ψυχῇ ἀπε-
 λυσάμεν. ΡΑ. ἀγαθὸν γὰρ ἔ-
 στω, καὶ αὐτοσυμμάτῳ χρὴ
 σάμεν τῷ φαρμάκῳ· ἀλλ'
 ἀπὸ τοῦ ἐς τὰς Μανικῶν νό-
 σος, τοῖς ἀρίστοις σωσιόμι-
 νον, ἡλίσχυρόντας γὰρ πρέτι-
 ον, ὃ φησὶ τυράννη, ἄλλοτε
 προσκάλει. ΜΙ. καὶ τὸ μὲν, ὃ
 παρὰ δέμας, μικρόν ἐστι, καὶ
 βραχέας τινὲς ἐξετάσεις δι-
 μένων. πάλαι γὰρ σοὶ καὶ γυ-
 μνὸς εἰμι, ὥστε πιστεύειν. ΡΑ.
 τίς δὲ ὧν τυγχάνεις; ΜΙ. ὁ
 σκυλοτόμος Μικύλλος. ΡΑ.
 οὐ γὰρ, ὦ Μικύλλε, ἡ βαρὺς ἀ-
 ποιῶς καὶ ἀντίγραφον, ἀ-
 πὸ τοῦ καὶ σὺ παρὰ Κωϊστικόν
 πτατοῖ, τὸν τύραννον ἔδει προσ-
 κάλει. ΕΡ. Μιγαπίνθης
 Λακύνθης ἡκίστω. ποῖ τρίφης;
 πρὸς τοῖς, σὲ τὸν τύραννον προ-
 σκαπῶ. πρὸς ἀλλ' αὐτὸν, ὦ Τι-
 σιφόνῃ, ἐς τὸ μίσον, ἡδὲ τρά-
 χηλον ὠδῶσα. σὺ γὰρ, ὦ Κωϊστικέ,
 ἡλίσχυρός, καὶ δειλιχὴ ἔδει,
 πλά-

ius beneficio haud ita mul-
 to post uniuersas maculas ex
 animo absterfi. RHAD.
 Bono profectò & præsenti-
 ssimo es usus remedio. Sed
 iam hinc in Beatorum insu-
 las abito (illic enim inter o-
 ptimos locum habebis) si
 prius, Tyrannum de quo di-
 cis, accusaris. Alios aduoca
 Mercuri. MIC. Quod ad
 meam causam attinet, parū
 sanè est, & breui cognitio-
 ne indiget. Iamdudum enim
 hic tibi nudus adsum: quare
 me introspicias licebit.
 RHAD. At quis tandem
 es? MIC. Sum Micyllus
 futor. RHAD. Euge ὁ
 Micylle, purus es omnino,
 & ne punctulo quidem no-
 tatus. Concede et tu ad hęc
 Cyniscum. Accerse nunc ty-
 rannum. MERC V. Me-
 gapēthes Lacydæ filius pro-
 deat. Quorsum te agis? Ac-
 ced: e noco tyranne. Quis
 ipsum, ὁ Tisiphone, in me-
 dium projcis, capite in terram statuto? Bene habet.
 Tu nunc ὁ Cynisce accusa, & hominem de sceleribus
 conuino

ἡλικίαν γὰρ αὐτὸν ἔτισσι. ΚΥ.
 τὸ μὲν ὅλον ἔστι λίγην ἰδέσθαι,
 γυνὴν γὰρ αὐτὴν αὐτίκα μάλο
 λα, οἷός τις, ἀπὸ τῶν τιγμῶ
 των, ὁμῶς δὲ καὶ αὐτὸς ἀπικασ
 λύψῃ σοι. ἢ καὶ δὲ, καὶ τὸ λό
 γον δέξω φανερῶτερον. ἔτισσι
 γὰρ ὁ τρισηπατάριος, ὁ πόσον
 μὲν ἰλιώτης ὦν ἔπραξε, παρὰ
 λαίψῃ μοι δοκῶ. ἰπὶ δὲ τῶν
 δρακοντάτων περισταυρώμα
 τος, καὶ δορυφόρους συναγα
 γῶν, ἱπαναγὰς τῇ πόλει τυ
 ραννῶν καὶ τῶν, ἀκρίτως μὲν
 ἀπικτανὴν πλείονας, ὃ μύρις.
 τὰς δὲ ἑσίας ἱπῶν ἀφαιρῶ
 μὲν, καὶ πᾶσι πρὸς τὸ ἀ
 πρότατον ἐφικόμενος, ἔστι
 μίαν μὲν ἀκαλασίας ἰδὼν
 παραλίλοιπον. ἀπὸ δὲ ὁ
 μέντοι καὶ ὕβρις καὶ τῶν ἀθ
 λίων πολιῶν ἰχθύσατο, παρὰ
 δίους διαφθάρων, καὶ ἰφθίμους
 καὶ μασχύνων, καὶ πάντα τρό
 πον τοῖς ὑπὸ νόμοις ἐμπαροί
 σῶν. καὶ ἀποροφίας μέλει, καὶ
 τύφῃ,

conuince. Iam enim hic tibi
 propter adest. CYN.
 Principio quamuis in accu
 sando ne uerbis quidem o
 pus fuisset, quandoquidem
 cuius moneta sit, uel ab ip
 sis notis agnoscere potes, ta
 men quod res fiat sole clari
 or, et ipse tibi uirum dete
 gere, sermonesq; depingere
 conabor. Ac flagitia que
 ter scelestum nebulo tantisper
 dum priuatam agebat uitā
 peregit, equidem censeo præ
 termittenda. Sed ubi par
 tim hominum perditissimo
 rum atque audacissimorum,
 quos in hoc sibi cōciliarat,
 fauore, partim satellitū col
 lecta manu, tyrānidem ar
 ripuit, plus sexcentos indi
 cta causa trucidauit. Dein
 de cum hac uia singulorum
 ciuium opes exhauriendo,
 diuitias summas corrasif
 set, nullam libidinis speciem
 intentatam reliquit. Quin

genus omne cum iniuriæ tum crudelitatis in miseros ciues
 exercuit, uirgines uitando, adolescentes stuprando: breu
 iter, modis omnibus in subditos debacchando. Iam pro

τούτῳ, καὶ ἔτι πρὸς τὰς ἐπιτυχὰς
 νομίαις φρονήμασι, ὅτι καὶ
 ἀξίως δυνάμει αὐτῷ αὐτῷ
 λαβὼν τὸν δίκην. ῥέδιον γὰρ
 αὐτῷ τῷ ἡλίῳ, ὅτι αὐτὸν ἀναρ-
 δαμνῶντι προσέβλεψεν. ὃ μὲν
 καὶ τὸν ἐλάσινον πρὸς τὸ
 μέγιστον πανουργὸν αὐτῷ τίς αὐ-
 διουρήσασθαι δυνάσκει, ὅτι ἐν
 αὐτῷ οἰκιστῶν ἀπίσχυ-
 ροι καὶ τὰντα, ὅτι μὲν ἄλλως
 ἐφ' αὐτῷ ὅτι καὶ αὐτῷ δικο-
 βολῶν, αὐτῷ αὐτῷ, προσκαλί-
 σαι τὸν ἑαυτῷ πικρὸν μέ-
 γιστον μάλιστα, ὡς ὅτι
 ῥέδιον, πάροις, καὶ πρὸς αὐ-
 τὸν ἄγχιον αὐτῷ, ὅτι πάν-
 τες, ὃ Ραδάμασθον, πρὸς τὸ
 ἀλγιστὸν τιθῶσιν, οἱ μὲν ἑω-
 κῶν ἵνα αὐτῷ ἐπιβό-
 λων ἴδωσιν, οἱ ἡλίῳ πρὸς ὅ-
 βρον ἀπαγορεύων ἀγανακτῶ-
 σαντες, οἱ ἡλίῳ ὅτι ἐπὶ αὐτῷ, οἱ
 αὐτῷ ὅτι ἡσυχία ἀξίως καὶ σὺ
 φρονῶν, καὶ ὅτι αὐτῷ ἡρίσκοντο
 τοῖς

fasti, pro superbia, proque ad-
 ius in obuios omnes premit-
 tu, supplicium factis dignū
 sumere non potestis, quando
 minori periculo in solem
 quā in buas defixis oculis
 tueri licuisset. Porro noua
 supplicia, et ad crudelita-
 tem eius explendam recens
 inuenta, quis poterit recen-
 sere, qui ne ab intima quidē
 familiaritate cōiunctis abo-
 stinuerit? Quod si ab eo in-
 teremptos hic aduocatis, fa-
 cile cōperies hac baudqua-
 quam à me calumniandi stu-
 dio confingi. Imò uerò non
 uocati, et uoluntatē, ut ui-
 des, hic adsunt, ipsumque cir-
 cumsistentes male urgēt. Hi
 omnes, ὃ Rhadamante, bu-
 ius crudelitate uitam amiser-
 runt: quorum alij formosa-
 rum uxorū gratia insidijs
 sunt circunuenti: alij, quòd
 liberorum suorum, quos ad
 iniuriam uolenter abduce-

bat, nomine stomacharentur, sunt trucidati: alij, quòd
 opibus illorum insidiaretur: porro alij, quòd boni essent
 et prudētes, quibus haudquaquam cum illis factis con-
 uenire

φῆς δρωμύλοισι. ΡΑ. τί πρὸς
πάντα φῆς, ὦ μαρίσυ; ΜΙ.
τὰς μὲν φέρετε ἔργασμαι, δε-
λίγεις τὰ δ' ἄλλα πάντα, τὰς
μοσχίας, καὶ τὰς τῶν ἰφθύων
ἑβρας, καὶ τὰς διαφθοὰς τῶν
παρθένων, τὰυτα πάντα ΚΥ.
νόσκῃς μὲν ἡσπιδόσας. ΚΥ.
ἔκῃρ καὶ τούτων, ὦ Ραδάμαν-
θυ, παρίξου μοι μάστιγας. ΡΑ.
τίνας τέτις λίγεις; ΚΥ. προσ-
πάλλωμι, ὦ Ερμῆ, τὸν Λύχ-
νον αὐτῷ, καὶ τὴν Κλίνην· μαρ-
τυρήσονται γὰρ αὐτοὶ παρὸν-
τος, οἷα πράττειν ἱσχυκίσαν-
το αὐτῷ, Ερ. ὁ Κλίνη, καὶ ὁ
Λόχνης ὁ Μεγαπίνθης παρὶς
τῶν ἰσχυκίσαντων ἡπαύσαν-
τος. ΡΑ. ἡπάτι δὲ ὑμῶς, ἃ
σώσιτε Μεγαπίνθης τέττα· προ-
τίρα δ' οὐδ' ὁ Κλίνη λίγεις. ΚΛΙ.
πάντα ἀληθῆ καὶ ἡγόρευσι ΚΥο
νόσκῃς ἰγὼ μὲν τοῖς ταῦτα ἡ-
πῆν, ὦ Δίος παῖς Ραδάμανθυ,
αἰσχύνωμαι, τοιούτῳ ἡν, ἃ ἐπ'
ἐμὲ διεπράττειτο. ΡΑ. σαφί-
στα μὲν δὲν ἡσπιδόσας,
μὲν δ'

the, hæc dicere sanè pudet: eiusmodi sunt, quæ supra me
patrauit. RHAD. Itaque eum testimonio tuo apertis-

uenire poterat. RHAD.
Quid ad hæc dicis sacrile-
ge? MEGAP. Cades
quas dicit, equidem perpe-
travi: cetera uerò omnia,
nempe adulteria, læsam pu-
berum pudicitiam, uirginū
stupra, hæc omnia Cyniscus
falsò criminatur. CYN.
Quin & horum testes pro-
feram, ὦ Rhadamanthe.

RHAD. Quos eos dicis?
CYN. Mercuri, eius mi-
hi Lucernam aduoca, &
Lectum. Hæc enim in me-
diū progressa, quæ sese con-
scijs hic ter, sceleratus patra-
rit, testabuntur. MERC.
Et Lectus et Lucerna Me-
gapenthis huc assint. Bene
sanè quòd obsequuntur.

RHAD. Exponite ergo
uos, quæ uobis testibus como-
miserit hic Megapenthes.
Tu Lecte dic prior. L. H.
Vera planè sunt omnia de
quibus à Cynisco accusatur:
me tamè, ὁ βέρε Rhadamã-
the

μὲν δ' ἀπὲρ αὐτὰ ἐπιμύθεον.
 καὶ οὐ γὰρ ἂν ἴδωμεν ὅτι μάρτυ-
 ρα. Λύ. ἔγὼ τὰ μὲν οὐκ ἴ-
 ραν μὲν ἔνθα εἶδα, ὅ γ' ἔτι παρὼν.
 ὁ δὲ τῶν νυκτῶν ἰπποῖα, καὶ
 ἱπποσχηρ, ὅτι τοῦ λίγην. πάλιν ἀλ-
 λὰ ἰδοὺ σάμῳ γιγνώσκω, καὶ
 ἄρρητα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ὡς
 πομπικαίετα, καὶ τοὺς πολλὰς
 αἰς ἰσὺν τῶν αἰσῶν ἔκρινον,
 ἀποσβένναι βέλων. ὁ δὲ καὶ πρὶ
 σὺν γὰρ μετὰ τοῖς δρυμάνουσιν, καὶ τὸ
 φῶς μετὰ πάντα τρέπον. κατὰ
 ρίαντες. Ρα. ἄλλος ὅδε τῶν
 μαρτύρων· ἀλλὰ καὶ ἀπὸ δυο-
 βί τῶν περὶ τοῦ ἰδῶν, ἵνα καὶ τὸν
 ἀριθμὸν ἰδοῖμεν τῶν τρυμμάτων.
 παπὰ, ὅλ' ὅσοι πικρὸν
 καὶ κατέγραφε, μᾶλλον δὲ
 ἰνὸς αἰὶς ἔστιν ἀπὸ τῶν τρυμμά-
 των. τίνα δὲ ἰσὺν αἰσῶν τρέ-
 που; ἄρ' ἴς τ' πυρρὸν γέγονε
 ὅστις ἰμὸς ἵστος, ὁ παραδότης,
 κέρβερος. ΚΥ. μηδ' αὖτε, ἀλλ'
 ὁ δέλοις, ἔγὼ σοὶ λαμβάνω τινα
 καὶ πρὶς αὐτῶν τιμωρίαν ὡς
 πᾶσι.

est puniendus? in Phlegethontemne injiciendus, an
 tradendus Cerbero? CYN. Minime, sed si tibi est cordi,
 novum quoddam supplicium, hoc plane dignum indi-
 caba.

finē damnus, cum eius facti-
 mora ne dicere quidem susti-
 neas. Et tu iam Lucerna da
 testimonium. LVCER. Equidem quæ interdum sine
 facta, nescio: neq; enim ade-
 ram. Verum quæ noctu uel
 in alios fecit, uel ipse est pas-
 sus, horreo dicere. Cate-
 rum neperanda multa, &
 quouis iniuriæ genere supe-
 riora sæpenumero specta-
 ui, adeo ut & ipsa quidem
 aliquoties extingui gestiens,
 oleum ultro nō adhiberim.
 At ille quò mibi lucem mo-
 dis omnibus conspurcaret,
 etiam abominandis facino-
 ribus me inuitam adhibuit.
 RHAD. Satis est testimo-
 niorum. Sed purpuram hæc
 exue, ut & notarum nume-
 rum conspiciamus. Papa
 hic totus est lividus & in-
 signis, imò præ cicatricum
 crebritate caruleus. Nunc
 autem quo tormenti genere

ποθήματα. ΠΑ. λίγῃ, ὡς ἰ-
 γώσῃ μίγιστον ἰδὲ τὴν χά-
 ριν ἄσπορῶν. ΚΥ. ἴθι, ὅτι,
 οἶμαι, τῆς ἀποθέσεως πᾶ-
 ρε, πίναν τὸ Δούτις ὕδωρ.
 ΡΑ. πάντῃ μὲν ἄντα. ΚΥ. ἔτι
 μόνον, ὅτι ἀπὸ τῶν ἀπαι-
 ῖται. ΕΡ. διατί δὲ; ΚΥ.
 χαλκῶν ὄντων ὑφ' ἑστὶν τῶν δι-
 κῶν, καὶ μετὰ τὸ ἴθι, ὅτι, πῶς
 ὅσον ἰδύσασθαι ἐν τοῖς αἰῶσι, καὶ
 ἀναπνεύσει μὲν τῶν θυ-
 φῶν. ΡΑ. εὖ λίγῃς, καὶ ἡ-
 γασθῆναι, καὶ παρὰ τὸν
 Τάστανον ἀπαχθῆναι ὅσοι δι-
 δίδω, μετὰ τὸ ἴθι, ὅτι, ἐπεὶ
 ἡμῶν τὸν βίον.

recolere cœperit. RHA. Probè dicis. Itaque ad eum
 modum damnatus esto, & ad Tantalum uinculis allig-
 ator, semperq; in animis uersato, quæ dum uixit, per-
 egit incunde.

cabo. RHAD. Dic mo-
 dō: nam ego tibi uel hoc no-
 mine magnam habebō gra-
 tiam. CYN. Mos est, ni
 fallor, ut qui moriuntur, ex
 obliuionis fonte bibant.

RHAD. Est quidem. Sed
 quid tum? CYN. Hic er-
 go solus à potu arceatur.

RHAD. At quæ gratia?
 CYN. Hac nia graueis fa-
 nè et molestias dabit pœnæ:
 uidelicet cum recordabitur
 & qui fuerit, quantaq; a-
 pud superos potentia præ-
 ualuerit: in primis autē ubi
 delicias illas suas in animo

Probè dicis. Itaque ad eum
 modum damnatus esto, & ad Tantalum uinculis allig-
 ator, semperq; in animis uersato, quæ dum uixit, per-
 egit incunde.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Artibus. Ppoetz Mercurium furem, & furum præfidentem
 constituunt. unde ἐφ' ἧς, & manibus aduncis in dialogo Apol-
 linis & Vulcani supra dictus est. b Acaco adnumerarem.)
 Is unus est inferorum iudex. Tres enim dicuntur esse: Rha-
 damanthus, Minos, Aeacus, omnes reges Cretenses, & ob iusti-
 tiam filij Iouis dicti: ob seueritatem autem, apud inferos esse
 existimati. c Quot scelera.) Eorum animis, qui magnis se-
 lacinoribus, dum uitam agerent, obstrinxerūt, maculas inultas

esset docet, Platonem ridens, qui sic in Gorgia loquitur: Ἀλλὰ πολλὰ κίς τ' μεγαλοβασίλειος ὑπελαβόμενος, ἢ ἀλλὰ οὐ τοσοῦτον βασιλείως ἢ δυνάσεως καὶ ἐξουσίης ὅν τῆς τύχης, ἀλλὰ διαμασε γωμῶντω, οὐδὲν μίσκην ὑπὸ ἐπιτορκῶν ἐδουλικίας. Hoc attigit li. in Ruff. 2. Claudianus: Quid demens manifesta negas? en peccus inuictæ Deformant maculæ. Solet autem is poeta diuigi-
ni illius hominis sententias mutuari.

SE Q V V N T V R O R A T I O N E S,
quarum quædam adhuc inter Mortuorum
dialogos, quædam adhuc inter Saturnales
epistolas prius relatæ fuere: non-
nullæ quoq; Dramaticæ.

ΠΕΡΙ ΟΡΧΗΣΕΩΣ.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΔΕ ΣΑΛΤΑ-
Κῆσιμον. tione:
Vincentio Obsopæo interprete.

ARGVMENTVM.

Defendit hac oratione saltandi artem Lucianus cōtra Cra-
tonem quendam, à quo studium eius rei reprehendebatur ut
effœminatum ac molle, ac uiro præsertim philosopho indi-
gnum. Colligit autem honestatē ac dignitatem artis primū
ab antiquitate, multis ac uarijs exemplis, ostendens quantum
in usu saltandi studium ueteribus fuerit, & quantopere eo om-
nes propē gentes iam inde ab initio delectatæ sint, quib. item
laudibus eam artem cū poetæ tum alij quidam celebrarint,
confutata interim tragœdiæ comœdiæq; præstantia, quarum
certamina atque actiones Crato saltationibus anteposuerat.
Deinde & præstantiam artis à difficultate commēdat, docens
multarum ac uariarum rerum peritum, multisq; tum ingenij
tum corporis dotibus saltatorem præditum esse oportere.
Inter

Inter quæ & effectum ac uim artis prosequitur: docens non oblectare tantum eam, uerum & corporis agilitatem quandam decentem atque utilem inde comparari, roburque & uires augeri. Deinde & animi quandam sapientiam ac mores hominum formari. Idque exemplis tum philosophorum, tum barbarorum quorundam amplificat. Postremo & uitia saltatorum aliquot recenset, & precipue quantum noceat, aut aliis, ista uel in primis in hac arte cacozelia seu nimia affectatio, exemplis docet, quæ res & ipsa ad difficultatem artis confirmandam pertinet. Exordium ab occasione sumitur: à quo mox Cratonis reprehensio sequitur, qui studium huius rei in Luciano reprehendit, à personæ qualitate, & modo rei: addita etiam amplificatione quadam à collatione, quam antequam ad rem accedit, Lucianus ab inæqualitate refutat, ipsumque Cratonem indignè & absurdè facere ostendit, qui rem nec uisam, nec cognitam, temerè reprehendat. Atque ita ad argumentum, illo auscultandi operam pollicente, descendit.

LUCIANVS.

Πά τοίνυν, ὦ
Κράτωρ, δα
νὴν τινὰ τὰ
πλεῖστα ἡγε
ρίαν ἔχει πολ.

λῶ, οἷμαί, παρθενοδυσμελὲς,
καὶ γόγγυσας ὀρχήσασθαι, καὶ
αὐτῷ ὀρχηστικῆς, καὶ προσί
τι ἡμῶν γε, τῶν χαρύντων τῇ
τοιούτῃ θίᾳ, ὡς ὕδρ' φαίλω καὶ
γυναικίῳ πρᾶγματι μεγά
λῳ σπουδῇ ποιημένων, ἀκκ
σον, ἴσον τ' ὀρθῇ διαμέρτη
κας, καὶ ὡς λίαν θᾶτα σπαστὴν,
τῷ

OSTEA
quæ à tu Cra
ton iam o
lim acerba

quadam accusatione adorna
ta, ac diu multumque medi
tata, in ius uocasti cum sal
tationes, tum ipsum saltandi
artificium, insuper autem et
nos reos fecisti tali gaudent
es spectaculo, quasi in re
friuola & muliebri multum
ponamus opera: audi obsec
ro quantum à recto aber
raris, tum quemadmodum

ffff

s

dece

ἔμειψεν τῶν ἐν τῷ βίῳ ἀγα-
θῶν καὶ ἀγορῶν, καὶ συγγνώ-
μην σοι, ὃ δὲ ἀρχὴς βίῳ αὐχμη-
ρῶ συζῶν, καὶ μόνον τὸ σπλε-
νὸν, ἀγαθὸν ὑγίμην, ἔσθ'.
ἀπαρίσκει αὐτῶν, καὶ ἀγορῶν
ἀξία εἶναι νομίζων. Κρῖ.
αὐτὸς δὲ τις ὢν, ὃ λῶσι, καὶ
ταῦτα, παιδάκι συνήρην,
καὶ φιλοσοφίᾳ τὰ μέγιστα ὠμι-
λῶν, ἀφίμην, ὃ Λυκίην,
ἔπειτα τὰ βελτίω σπουδάζειν,
καὶ τοῖς παλαιῶν σωφάναι,
ἐκείνοι καὶ αὐτὸν ἐκείνους, δε-
λνδρίαν αὐτοῦ ποιεῖν, ἰδὼν
οἱ μαλακῶς, καὶ ἄσμενον
ἀκρίτως ἱναμνυμένον,
καὶ μιμνήσκον ἱρῶν καὶ γύ-
νακα τῶν πάλαι, τὰς μαχλο-
τάτας φαίδρας καὶ παρθενό-
τας, καὶ Ροδόπας τινὰς, καὶ
ταῦτα πάντα ἐκ ἐρέμας
καὶ τῶν τῶν, καὶ ποδῶν
ἐκείνων, καὶ ἀγίλας ὡς ἀ-
λοῦς πράγματι, καὶ ἡμι-
πῖβος περσπεντὴν, τὴν πρὶς
σεculi mulierculas amato-
rias imitantem, nempe libidinosissimas Phedras, &
Parthenopas, & Rhodopas, & hæc omnia cum pul-
sationibus, & lasciviis & obscænis carminibus, & pe-
dum strepitu: hæc inquam res est per quam ridicula, &

deceptus per imprudentiā,
rem omnium in mortaliū
uita optimam innocēter ac-
cusaris. Et equidem uenia
tibi habenda est, si statim
sub initium asperæ uitæ te-
met assuescens, & tantum
quod durum fuerat, bonum
existimans, rerū ductus im-
peritiā, istā accusatione di-
gna censueris. C. R. A. Cū
uir fies, ὁ optime, & ma-
ximè disciplinis liberalibus
innutritus, nec non in Phi-
losophiæ studijs mediocriter
uersatus, posthabeas autem
ὁ Luciane rerum optimarū
exercitium, & priscorum
illorum conuietum, cate-
rūm sedere sustineas in thea-
tro omnium posticas sannas
excipiens, & hominem efo-
æminatum spectans mol-
libus uestimentis indutum,
ac cantilenis lasciuis & tur-
que

σα ἰλασθῆναι αὐτοῖς, καὶ εἴη
σοὶ περὶ πούλα. ὥς ἴδωμι πού-
λάμην, ὥς ἴδωμι ταυτὴν θε-
σφαλίαν, ἐν ἧ ἡδὼν μόνον
ἐστὶν οὐ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἡδὼν, ἡ
πλάτωνος καὶ Χρυσίππου καὶ
Λυσιπύρου ἰαλασθῆναι, ἡ δὲ
θεσφαλίαν, τὰ ἴμοια πεινῶντος τοῖς
τὰ ὕδα πλῆθι ἰαλασθῆναι καὶ
ταῦτα, μῆτις ἄλλου ἔνταυ-
ρα ἰαλασθῆναι, καὶ διαμάχων
ἐνταῦθα, ἡ τῶν τριῶν δίοι-
τοι, τῶν ἑκκλησιῶν αὐτοῦ, καὶ
τῶν ἑκκλησιῶν τὰ ἴμοια προσ-
εσθῆναι, καὶ μάλα τῆς σιμο-
τῆς τραγῳδίας, καὶ τῆς φθο-
ροτάτης λυμῆδης, ἡ πρὸ
καὶ ἰαλασθῆναι ἄντα ὅξιντα. πολ-
λὰς οὖν, ὡς γινώσκω, ἡ ἀπὸ ἰα-
λάμης οὐδὲ δίοιτος πρὸς τὸς πρὸ
πλάτωνος, ἡ βέβαια μὴ πρὸ
τῶν πρὸ ἰαλασθῆναι, καὶ ἡ
τῶν πρὸ ἰαλασθῆναι ἀγίαν δὲ
λάμην. ἡ δὲ τοι τὸ γινώσκω
ἰαλασθῆναι, εἶμαι, ἀρτίως

quæ hominem ingenuū, qua-
lem te esse conspicio, mini-
me deceat. Quare ego cum
certior factus essem huic id
turpi te incumbere specta-
culo, non tantum me tui pu-
duit, sed uehementer etiam
discruciatum sum animo, si
Platonis et Chrysippi et
Aristotelis oblitus, sederes
non dissimilia cum ijs pas-
sus, quorum aures penna lea-
uiter perfricantur: maxime
uerò, alijs innumeris discipuli-
nis existentibus, et specta-
culis grauibz et ferijs, si
quis omnino choraules exi-
gat, ac citharædos artificio
se canentes requirat. Cum d
primis uerò, cum grauem ali-
quam spectando tragædiā,
aut plenam hilaritatis co-
mædiam, non minorem uo-
luptatem capere possis, de
quarum palmario certamē-
ti na quoq; poetis proponi so-

lent. Multa itaq; et accurata, o generose, defensione ac
pud eruditos tibi opus erit, si nolis per omnia uideri ex-
cidisse, et e bonorum grege exactus esse. Atque istud
mibi optimum factu uidetur, ut his omnibus constans

τὸ παῖδ' ἰσχυρὰ, καὶ μηδὲ τίς
 ἀρχὴν ἡμολογῶν τι τοῦτο
 πρὸς χρυσοῦς δαίσει. πρὸς δὲ
 τὸ πῦρ ὄρα, ἵππος μὲν λάδης θο-
 μῖρ δὲ αὐδρὸς τῷ πέλας Λυ-
 δάτις, ὃ βάκχε γυμνός.
 ἔπειθ' ὅσον αὖ ἱκλῆμα δὲ μό-
 τον, αἰὲν ἡδὲ ἡμῶν, ὃ μέσι,
 λαίῃα τὸν Ὀδυσῆα, τῷ λυτῷ
 ἀποσπῆσαι ὄφθ', ὡς τὰς σο-
 νόβης διαφρίδας ἰσχυρὰς,
 πρὶν λάδης τάλως, ὑπὸ τῷ
 τῷ θιάτρῳ Σαρδάνων λαίῃα
 μίνος. λαί τοι ἱκλῆμα μὲν τοῖς
 ὡς μίνους ἰσχυρὰς, καὶ διὰ
 τῷ τε καὶ ἱκλῆμα πρὸς τὸν πα-
 ρέλλω αὐτῶν· οὐδ' ἡδὲ
 ὀφθαλμῶν ἱσχυρὰς ἴσως διδασ-
 κῆναι. Λυ. παπῶν ὃ Κρά-
 των, ὡς ἡ ἀρχὴν τινος ἱκυ-
 σαι ἴφ' ὅμως τὸν σὺν ἡμῶν.
 πλὴν τί γι' ἀνάδραγμα, τίς
 τῶν Λωτοφάγων καὶ Σαρδάνων
 αἰὲν, πάντων αὐτοῖς ἰσχυρὰς
 μοι δίκης ἀρεκίνας, ὅρ' ἡ-
 πονθῆ, παρ' ἴσῳ τοῖς μὲν τῷ

in negatione medearis, neq̃
 sub initium fatearis aliquid
 tale te flagitiose deliquisse.
 In reliquum uerò caue, ne
 nobis ignorantibus ex uiro
 quem olim egisti, in Lyden
 quampiam aut Baccbā, a-
 missa pristina facie trans-
 muteris. Quia in re non tibi
 solum, sed et nobis culpa im-
 putanda foret, si non Vlyssis
 in morem à loto degue-
 stata abstractum, ad consue-
 ta literarū & Philosophiæ
 commercia & studia te re-
 duceremus, priusquam omino
 deceptus à Sirenibus
 in theatro excubantibus oc-
 cuperis. Iam illæ solis insi-
 dantur auribus, camq̃ ob-
 re hæcæ nauigio prætereun-
 tibus cera opus est. Cateo-
 rum tu & ab oculis uidere
 prorsus illarū præstigijs esse
 subactus. LVC. Papæ
 c d Craton, quàm uerò robu-

ἄντ' ἡδοκμήναι, καὶ τῶν
Σαρλώων ἀκρόασιμ, ὅλινθ' ὅ
ἤμ' τι ἰδουδῆς, καὶ τ' ἀκρόα-
σιμ τῶν τιμίμ. ἰμοὶ ὃ πρὶς
τῷ πλὺ ὁδονῶ παραπολὺ ὅ
δίνω πικρύναι, καὶ τίλθ' ἀ-
γαθὸν ἀποβίβασθ'. ἔγ' ἴς ἴς λῶ
θλὼ τῶν εἰκοι, ἔδ' αἰ ἀγνο-
σίαν τ' ἕκ' ἱμαυθὸν πορίσθαι
μαί, ἀλλ' ἀχρὲς μάλιν ὀκνέ-
σασθ' ἀπ' αὐρ, μακρῷ πινυτά-
τορ, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ δια-
ρατικώτορ, ἐκ τ' διάβρ' ὅ
πανιγλῶδα. μάλιν δὲ τί τ'
Ομόρ' αὐτὸ ἀπ' αὐρ καλὸν, ὅ-
τι ὁ τότε ἰδὼν τὸ θάμα, τορ-
ψάμεθ' νῆται, καὶ πλάσθαι
ἐδῶς. Κρά. Ἡράκλειτ, ὃ Λυ-
κίνι, εἶα τίπονθας, ὅς ἐδ' αἰ-
σχύνῃ ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ
σιμνωομένη ἰσικας. τὸ γούῳ
δανότατον τὸτό ὅσιν, ὅτι μὴ
ἰάσιμ τινὰ ἡμῖν ὑποφάνης ἐλ-
πίδα, ἐπ' αὐτῶν τῶν μὲν τὰ ὅτ' ὅ
αἰσχρὰ καὶ καλὰ ἔπυσθαι. Λυ.

ἰπὶ

istorum ne pudeat quidem, sed iactanter etiam laudi tibi
ducere uideris. Igitur quod hac in re grauissimum est, nul-
lam spem curationis aut remedij nobis ostendisti, qui lau-
dibus efferre audeas tam execranda et turpia. L V.

nim is qui lotum degustas-
uerant, ac Sirenas cantulan-
tes audierāt, exitio fuit mā-
dicationis et auditionis pro-
lubium. Mihi uerò præter-
quam quod uoluptatem spe-
ctando cepi mirificam et
iucundissimam, etiam finis
peruenustē cecidit. Neque
enim in obliuionem rerum
domesticarum, aut negotio-
rum præsentium incognitio-
nem delapsus sum: sed si mi-
hi ingenue ueritas fatenda
est, longē sapientia excul-
tior, ac in rebus humanis
multo solertior atq; proui-
dētior ex theatro regressus
sum. Magis autem illud Ho-
meri in præsentia adducere
perpulchrum esse existimo,
quod is cui illud uisum sit spe-
ctaculum, Multorum gna-
rus simul oblectatus abiuit.

CRA. O' Dij immortales,
Luciane, qualia pateris, quē

ἀπὶ μοι, ὦ Κράτων, ταυ-
τὶ δὲ πρὸς ἑρχάτως, καὶ τῶν
ἐν τῷ θεάτρῳ γυμνῶν ἰδὼν
πολλὰν αὐτοῖς ἐπιτιμᾷ; ὃ
ἀπ' ἀρὰς ὦν ἔθελμα; ὃ
ἐμοὶ ἀσχετὸν αὐτὸ καὶ καί-
ατον, ὡς φῆς, νομίζεις; ἢ ἢ
γὰρ ἂν ὁ θεὸς ἡμῖν καὶ οὐ
γεννησάμενος αὐτὸν, ὅρα μὴ ἀ-
λογῶ ἢ ἐπιτίμῃς ἐν αὐτῷ
ἀδίκῃ, καὶ βροχία, καὶ ἡγο-
ρουῦν ὦν ἀγνοεῖ. Κρά-
τει γὰρ τὸτό μοι ἰδοὺ πόρῳ ὦν,
ἐν βαθεῖ τῷ πόντῳ, καὶ πο-
λὺ τῇ κόμῃ, καθῆδαι μίσθῳ
ἐν τοῖς γυνάκοις, καὶ τοῖς μι-
κροῖς ἐν ἀνδράσι θεαταῖς, ἡρο-
πύῳ τὰ τι προσίτι, καὶ παύ-
ους ἀπριπιάτους ἐπιβόωντα,
ὁλίβρωτινι αὐθρόπῳ, ὡς ἔδην
ἴδιον καὶ ἀκλῶν μῆνῳ; Λυ-
συγνητά σε ταῦτα, ὦ Κρά-
των. ὃ δὲ μοι πρὸς αὐτῷ, καὶ
ὅσον πῖρας ἵνα παρὰ σχοίς
ἑαυτὸν, ἀναπιάσας τὸς ὀφ-
θαλ-

Age hoc mihi respōde Cra-
ton: istud de saltatione, tum
ea quæ fieri in theatro con-
sueverunt, corā mne tibi ui-
sa sunt, ut ea ita crebrò pro-
brosis dictis insecteris: aut
an potius spectaculi prorsus
expers atq; ignarus, nihilo
secus tamen illud ut turpe
atq; execrandum (ut ais)
existimas? Quòd si enim alio
quando ea præsens uidiști,
iam nobis & tu hac stulta
spectandi curiositate paria
fecisti. Sin non, uide ne parū
modesta & nimis temera-
ria tua uideatur esse insecta-
tio, ea in crimen uocans, de
quibus nihil habes comper-
ti. C R A. Ergo hoc mihi
adhuc supererat, ut in tam
profunda barba et cano ca-
pite sederem inter muliercu-
las, & insanientes illos spe-
ctatores, applaudēs & præ-
conijs ineptissimis acclamās

homuncioni cuiquam perduto, nulla necessitate lachry-
mas profundenti? L V C. Est equidem hoc tibi igno-
scendum, ὦ Craton: illud tamen pro certo exploratum
habeo, si meis monitis morem gerens, tantum tempu-
sculi

Θαλαμῶν, ὡς οἶδα ὡς ἐν αὐτά.
σχοιο αὐτῶν, μὴ ἔχῃ πρὸ τῶν ἄλ-
λων βίαν ἐν ἐπιτηδεύματι α-
λαμβάνων, ὅθεν καὶ ὕψι α-
γαθῶς, καὶ ἀνέσθῃ ἀπαύσει.

Κρά. μὴ ὤραισιν ἀρᾷ ἰσχύ-
μῳ, ἢ τι τοιοῦτον ἀνασχοί-
μῳ ποτὶ, ἵς αὐτὸ δασύς τε
ἄλλο τὰ σκέλη, καὶ τὸ γένειον
ἀπαράτιλτος, ὡς νῦν γὰρ καὶ
οἱ ἥδ' ἰλιῶ, τιλίως ἑμὴν ἐκ-
βιβασθῶμεν. Δν. βύλα
οὖν, ἀφίμνησθ', ὡς ἰταῦρε, τῶν
βλασφημιῶν τούτων, ἀνδραί-
μα τι πορὶ ὀρχήσεως λίγαντος,
καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἡσυχῶν, καὶ
ὡς ἐτόρπυνέ μενον, ἀλλὰ καὶ
ὠφελιμὸς ὅστι τοῖς διαμύνοις,
καὶ ὅσα παιδεύει, καὶ ὅσα δι-
δάσκει, καὶ ὡς ἐνυμνῇ τῶν δο-
ρῶντων τὰς ψυχὰς, ἡμελλίτοις
θεάμασι μὴ γυμνάσει, καὶ ἀ-
ρίτοις ἀνέσμασι μὴ ἐνδραφίβη-
σαι, καὶ κοινόν τι ψυχῆς καὶ
σώμα-

sculi spectandis saltationi-
bus impertires, quātum uel
periculo faciēdo sufficeret,
nihil tibi posthac rebus omo-
nibus fore prius aut anti-
quius, quā ut loco commo-
do occupato, seruire queas
spectaculis, unde exacte ex-
uidere, et clarē audire pos-
sis omnia. CRAT. Nun-
quā ego forma fiam ama-
bilis, si quid tale unquā prius
dens ac sciēs fecero, semper
auiem membris hirsutis, et
barba incompta atq; horri-
da, ut me nunc tui ex animo
miseret, omnibus modis insa-
nientis. LVC. Vis ergo,
ō amice, et omiſſis blasphem-
iis atq; conuicijs, arrectis
auribus attente mihi dare
operam nonnihil super sal-
tatione, eiusq; uirtutibus dis-
serenti, tum quemadmodū
non solum oblectamento sit

spectantibus, uerumetiam emolumento: tum, quantis de
rebus hominum animos commodē admoneat, et erudiat:
præterea, quemadmodum spectantium mentes aptē com-
ponat, pulcherrimis exercens spectaculis, ac optimis præ-
ceptis imbuens: ad hæc, communem quandam corporis
et ani:

σώματις ἡέλλας ἐπισκευνμί
 νη: τὸ γὰρ καὶ μετὰ μουσικῆς καὶ
 ῥυθμῶς τῶντα πάντα ποιᾶν,
 ἢ ψῶν αὐτῶς, ἀλλ' ἐπα-
 νῶ αὐτὸν. Κρά. ἡμεῖς μὲν δ'
 πάντων σχολῆς μεμνηνότες αὐ-
 θρώπων ἀκροᾶσθαι, τίς νῦν σιν
 τίς αὐτῶς ἐπισκευνμί. οὐ γὰρ,
 ἢ βέλαι, λῆρόν τινα ἡλπίσκοντες
 δάσασθαι, ἔτοιμα φιλικῶς
 παύσειν ληϊστέρας ὑποστῆναι,
 καὶ παρασχῆναι τὰ ὅσα, καὶ αὐτὸν
 παρὰ παρακλῆναι τῶν φάσεων
 ἀνὰ μέν. ὥστε ἔδει σιωπῆ-
 σθαι σοι, καὶ λίγιστά σοι εἰ-
 λαις, ὡς μετὰ ἀκρόατος τινος.
 Λγ. ὡγὶ ὦ Κράτωρ, καὶ τέ-
 τε ἐλπίδων μάστιγα. εἴ σοι γὰρ
 ἡμεῖς ὀλίγον, ἢ λῆρ' ἐναι σοι
 δόξα τὰ ληϊστέρας. καὶ πρῶ-
 τόν γε ἡμεῖς πάντων ὑποστῆ-
 ναι σοι δεκάς, ὡς δ' ἐν ὁρώμεν
 τὸ ὅτι ὁρχόμενος ἐπὶ τῷ δόματι
 τῶν ὁρώμεν, ἢ δὲ χεῖρας καὶ πρῶτον
 ἀρξά.

Et anima pulchritudine os-
 tendens: Etenim quæ illi
 accedunt à Musica & mo-
 dulationibus, hæc inquam
 omnia facere, non dedecori
 aut uituperio, sed illi potius
 laudi tribuenda sunt. CR.
 Quanquam mihi in præsen-
 tia oculum non est insanien-
 tem hominem auscultandi;
 suum ipsius morbum laudi-
 bus effferentem: attamen si
 nugis & inanibus fabularū
 commentis me opplere tibi
 consultum factu visum est;
 paratus sum in hoc tibi of-
 ficiose inservire, et aures præ-
 bere, uel sine cera inutilia
 uerba obaudire ualēs. Qua-
 re compressa uoce hanc tibi
 operā dabo. Dic uerò quod-
 cunq; animo tuo libitum fue-
 rit, quasi nemine auscultan-
 te. LV C. Euge ὦ Cratō,
 istuc ipsum omnium maxio-
 mē mibi egenti in optatis

fuit. Paulò enim post ipsa re comperies, num nugæ tibi cen-
 sendæ sint quæ in medium producturus sum. Ac prin-
 cipio h quidem illud planissime mibi ignorare uidere;
 quàm non nouitium inuentum sit saltatio, neque heri
 aut

ἄρχαίον, οἷον καὶ τὰς πρὸ
 πάτεραι ἡμῶν, ἢ τὰς ἐκείνων,
 ἀλλ' οἱ γὰρ τὰ λαβύτατα ὀρχή-
 σιναι περὶ γυναικολογικῶν,
 ἅμα τῇ πρώτῃ γένεσι τῶν ὁ-
 λῶν φάινει αὐτοὶ καὶ ὀρχήσιν
 ἀναφύωσι, τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ
 ὅπως σωσάσθαι φαίνονται. ὁ
 γοῦν χορεία τ' ἄστειον, καὶ ὁ
 πρὸς τὰς ἀπλανεῖς τῶν πλα-
 νήτων συμπλοκή, καὶ οὐρυ-
 μιᾶ αὐτῶν λειωνία, καὶ οὐ-
 τανκίᾳ ἁρμονία, τὰς πρώτο-
 γόνου ὀρχήσιναι διγύματ' ὄντι.
 ἡμεῖς ὀλίγον δι' αὐφαυμένον,
 καὶ ὅτι πρὸς τὸ βίηλον αὐτῶν
 δέκας τυγχάνουσα, οὐκ οἶκον
 ἐστὶν ἀκρότατον ἀποτίθημι, καὶ
 καὶ γιγνῆσθαι ποικίλον τι, καὶ
 παναρμόνιον καὶ πολὺ μῶσον
 ἀγαθόν. πρῶτον δὲ φάσι Ρίαν
 ὁδῶσαν τῇ τέχνῃ, ἐν Φρυγίᾳ
 καὶ τὰς Κερυβάντας, ἐν Κρήτῃ
 δὲ τὰς Κερῦτας ὀρχήσθαι λι-
 λούσαι, καὶ ὁ τὰ μέτρα ὡνα-

aut nuper natum & ince-
 ptū, puta apud maiores no-
 stros, aut illorum: Sed qui su-
 per saltationis ortu quam
 uerissima perscrutati sunt,
 affirmant illā unā cū muno-
 di ac omnium rerum gene-
 ratione natam esse, & cum
 Amore deo illo uetustissimo
 in lucem prodijisse. Etenim
 ipsa i siderum chorea, &
 errantium cum non erran-
 tibus coniunctio, eorundēq;
 modulata atq; cōcinna par-
 ticipatio, & illa bella tam
 pulchrē instituta harmonia,
 primogenitæ saltationis ar-
 gumenta fuere, & indicia
 certissima. Ea uerò tempo-
 ris progressu subinde incre-
 mētis aucta maioribus, neq;
 non additiones melioris in-
 uenti sortita non modicas,
 summo nunc absoluta uide-
 tur esse fastigio, ac res esse

τοι δὲ τίχῃσι αὐτῶν. οἱ γὰρ πε-
 ριμήμενοι, δεισιδαιμονεῖς αὐ-
 τῇ τὸν Δία, ὥς τε καὶ σῶτρα ἰ-
 ππῆσι αὐτῶν ἐφάλησαν ἑμο-
 λογεῖν αὐτοῖς, ἰαφυγῶν Δία
 πῶς αὐτῶν ὄρχησιν τὰς πα-
 τρώεας ἐδιδύκεας. ἐν ὁπλοῖσι δ' αὐ-
 τῶν ὁ ὄρχησις ἦν, τὰ ξίφει μα-
 ταξὺ ἑρμηνεύτων πρὸς τὰς
 ἀσπίδας, καὶ περὶ αὐτῶν ἐν-
 δύνει, καὶ πολυμήκορ. μὴ δὲ
 Διὶ, Κρητῶν οἱ ἑρμῆσι τοῖς ἐνδρῶ-
 γῶσι ἐπὶ τῇ δεισιδαιμονίᾳ αὐτῶν, ἀρι-
 στοὶ ὄρχησται ἐγένοντο, οὐχὶ οἱ ἰ-
 διῶται μόνον, ἀλλὰ καὶ οἱ βα-
 σιλικῶτες, καὶ πρωταῖοι
 ἀξιωματοὶ. ἰγυῖο Ὀμηροῦ τὸν
 Μερμερίων ἐκ αἰσχύνῃσι βυλ-
 μενοῖ, ἀλλὰ κοσμεῖσθαι, ὄρχη-
 σθὶν προσῆπι. καὶ οὕτως ἀρε-
 τῇ οὐ μόνον ἦν, καὶ γνώμῃ
 ἀπασιν ὑπὲρ τῆς ὄρχηστικῆς, ὥ-
 στε οὐχὶ ἑλλήνων μόνον ταῦτα
 ἐπίστασθαι περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ
 οἱ Τρῶες αὐτοῖς, καὶ τοῖς πολέ-
 μοις ὄντο. ἰώρων γὰρ οἶμαι, καὶ
 ναῖται. ἰτακ: in tantum claritudinis & notitiae ob saltandi
 peritiam apud omnes uenerat, ut haec non Graeci solum
 de illo comperta tenerent, sed & Troianis hostibus non i-
 gnota forent. Videbant enim, ut mea est opinio, eius in bel-

ex illorū arte compendium.
 Quippe circumfalcantes Io-
 uem illi seruauerūt incolumē,
 ita ut Iupiter nō grauātē fa-
 teatur salutis cōtributa praē-
 mia se illis debere, per illorū
 saltationē patrios dentes efo-
 fugiens. Porro autē haec sal-
 tatio ab armatis desaltaba-
 tur, gladios ad scuta colli-
 dentibus, ac bellicum quida-
 dam & attonitum saltanti-
 bus. Mox uerō inter Creten-
 ses ut quisq; maximē nobi-
 litate praecebat, summū
 studio hanc rem exercētes,
 praestantissimi saltatores red-
 debantur, non tantum ho-
 mines priuati, & humili
 loco orti, sed nobiliores quo-
 que, & regū sanguinis, &
 primates in populo. Home-
 merus quoq; Merionem nō
 suggillare, uerū pulcher-
 rimo laudis testimonio orna-
 re uolens, saltatorem nomi-
 lando

τῶν ἰλιον, τῆς αὐτῶν δ-
 σον, ὃ ἵκάντ' ὀρχητικῇ ἡσθα-
 λῇ, καὶ εἰς ἰδαφῶν ἡστίρρι-
 ψι. Λακεδαιμόνιοι μὲν, ἀρι-
 τοὶ Ἑλλήνων εἶναι δοκιοῦντο,
 παρὰ Πολυδάδου καὶ Καστο-
 ρῶν ἡστυατίσιν μαδόντο
 (ἐρχέσις ἦ καὶ τότε εἶδ' ὅς
 ἐν Καρύαις εἰ Λακωνικῆς δι-
 δασκόμενον) ἀπαύξα μὲν
 Μουσῶν ποιεῖν, ἄλλ' ἔτι πολυ-
 μάμ' πρὸς αὐλὴν καὶ ῥυθμὸν,
 καὶ οὐτακτον ἱμβασιν ἔτι πο-
 δός. καὶ τὸ πρῶτον σφόδρα
 Λακεδαιμόνιοι πρὸς τῶν μά-
 χλῳ ὃ αὐλὸς ἐνδίδωσι. τοιγα-
 ροῦ καὶ ἐκράτου ἀπάντων,
 μσοικῆς αὐτοῖς καὶ σφρυ-
 γίας ὕψελους, ἰδαίς δ' αὖ καὶ
 τὸς ἰθάυς αὐτῶν ὃ μᾶλλον ὀρ-
 χᾶσαι, ὃ ἐπλομαχῆρ' ἀνελ-
 νούας. ὅταν γὰρ ἀκροχαιεσέ-
 μηροι, καὶ παύσαντο ἄλλή-
 λης, καὶ παύδιντο ἐν τῷ μέρει
 παύσονται, εἰς ὀρχησιν αὖ-
 τοῖς ὃ ἀγωνία τελευτᾷ. καὶ αὖ-
 λῆς

dis dare operam. Vbi enim iam summis colluctati sunt
 digitis, ac mutuis ictibus semet ceciderunt, quiescunt pa-
 rumper, & omne illorum certamen in saltationem so-
 lutum

qui interea semper ilion fuit
 inexpugnabile, donec illius
 saltatione captum concide-
 deret, & direptum solo a-
 quaretur. Lacedæmonij n-
 quaq; qui Græcorum præ-
 stantissimi esse censebantur,
 cum à Castore & Polluce
 Caryatissare perdidicissent,
 quæ saltationis species à Ca-
 rylis urbe Laconia ducta eo-
 rat, omnia cum carminibus
 facere soliti sunt, adeo ut ad
 tiliarum quoq; modulos &
 rhythmum, & moderatum
 pedis ingressum, præliū cō-
 mittere illi genti moris fue-
 rit. Ac primum quidem con-
 ferendarum manuum signū
 Lacedæmonijs tibia dari so-
 litum est: proinde de omni-
 bus quoq; reportant victo-
 riam, musica & modulorū
 concinnitate illos ducente.
 Videres itaq; illorū ephe-
 bos nullo minore cura salta-
 tioni, quam armis exercen-

αὐτὸς μὲν ἐν τῷ μέσῳ ἵσταν-
 ται, ἰσαυλῶν καὶ ἰσχυρῶν τῷ
 ποδὶ. οἱ δὲ ἑατὰ τοῖς ἄλλοις
 λαοῖς ἐπὶ μέσῳ, σχήματα πά-
 ντοια ἐκιδάσκονται, πρὸς ῥυθ-
 μὸν ἱμαίνοντες, ἅρτι μὲν πο-
 λιμικά, καὶ μετ' ὀλίγον ἢ φο-
 ρεῦτικά, ἢ Διόνυσον καὶ Ἀφρο-
 δίτη φίλα. τοῦ γὰρ καὶ τοῦ
 ἔσματος, ὃ μάλιστα ἑρχόμενοι ἔ-
 λθουσιν, Ἀφροδίτης ἐκίχου-
 σις ἔστι, καὶ Ἐρώτων, ὡς συγ-
 γαμῆσιν αὐτοῖς, καὶ συνορ-
 χήσιν, καὶ θάτερον ἢ τῶν ἔσ-
 μάτων (αὐτοῖς γὰρ ἔλθεται) διδασ-
 καλίας ἔχει, ὡς χρὴ ὀρχεῖσθαι.
 πόρρω γάρ, φασιν, ὃ παιδὸς
 πόδα μετέβαλε, καὶ ἑμμένει
 τι βέλτερον. τοῖσι γὰρ, ἄμεινον
 ὀρχεῖσθαι. ὁμοίαν ἢ καὶ οἱ τὸν
 ὄρμον ἑαλόμενον ὀρχόμενοι
 ποιεῖσιν. ὃ ὄρμος, ὀρχασίς
 ἔστι κινεῖν ἐφ' ἑαυτὸν καὶ παρ-
 ἑαυτὸν, παρ' ἑνα χροδίντων, καὶ
 ὡς ἀλλοῦς ὄρμον ἑμμένον. καὶ
 ὁρᾶται μὲν ὁ ἑρμῆς, τὰ νε-
 νικά

lutum conuertitur. Quorum
 in medio tibicen locatus est,
 tibiam incinens, ac pedibus
 instrepens. Caterum illi per
 ordinem alter alterum sequen-
 tes, omnigenas figuras cor-
 poris agilitate exprimunt ad
 rhythmum ingredientes, al-
 ias quidem bellicas, alias ue-
 ro saltatorias, quæ Baccho
 & Veneri gratæ sunt. Quin
 etiam cantus quem inter sal-
 tandum modulantur, Vene-
 ris & Cupidinum cognomē
 to nobilitatus est, quasi una
 cum Venere & Cupidini-
 bus communi choreæ salta-
 tioni indulgerent. Et altera
 quidem cātīlena (duæ enim
 canuntur) rationem quoque
 & præcepta saltandi in se
 complectitur. Procul, aiunt,
 ô pueri, promouete pedem,
 & saltate perfectius. Non
 disparia faciunt quibus Hor-
 mum saltare curæ est. Hor-
 mum autem genus saltationis

est adolescentium uirginibusq. cōmune, alternatim ad cho-
 ream dispositis, ut planè bormū, hoc est segmentū referant.
 Solet autem adolescens chorū ducere, moro iuuenili sal-

νικᾷ ὀρχήμενος, καὶ ἴσους ὀ-
 τθρον ἐν πολέμῳ χρέσσεται. ὁ
 παρθένος δὲ ἱππὶα λεομήτω,
 τὸ βῆλον χροσθεὶν διδάσκου-
 σθαι, ὡς ἀνὰ τὸν ἥρμαρ ἐν σπ-
 φροσύνῃ καὶ ἀνδρείᾳ πλο-
 κόμενον. καὶ αἱ γυμνοποδῖαι
 ἧ, αὐταῖς ὁμοίως ὀρχασίς ὄσση
 ἢ ὁ Ὀμηρος ὑπὲρ Ἀριάδνης,
 ἐν τῇ ἀσπίδι παπύει, καὶ τῷ
 χειρῷ, ἐν αὐτῇ Δαίδαλός τις
 κροσσῶ, ὡς ἀνιγνυκότες οἱ παο-
 γίσμι· καὶ τὰς ὀρχαστάς ἧ τὰς
 ἀνὰ, ὡς ἐκὰς ὁ ποιητὴς λυθυσ-
 τῆρας καλᾷ, ὅς γε μὲν ἔχει
 ῥῶ. καὶ πάλιν, αἱ ἐν τῇ ἀσπίδι
 λίγαι, Κῆροι δὲ ὀρχηστῆρες ἐ-
 λίναντες, ὡς τι καλὰ μνησθὲν τότε
 τῷ Ἡφαίστῳ ἐμπροσθέν· τῇ
 ἀσπίδι, τὰς μὲν γὰρ Φαίαντας
 καὶ Πάριον ἀνὰς ὅν ὀρχήσας
 χαίρειν, ἀβρὸς τιθέντας, καὶ
 ἐν πάσῃ συναιμονίᾳ διατρί-
 βοντες. ὁ γοῦν Ὀμηρος τὸ
 αὐτῶν μέλιντα βαρμάζοντα πε-
 ποίει τὸν Ὀδυσσεῖα, καὶ τὰς

μαρ-

tans, quo postea in adorien-
 dis hostibus usurus sit. Seque-
 batur hunc puella modestia
 quadam conspicua, quæ fœ-
 mineum saltum decenter ad
 modū peragebat: ut hormū
 ex temperantia & fortitu-
 dine compositum recte dice-
 re possimus. Ceterum quæ
 PHOMERUS super Ariadne in
 clypeo memoria prodidit,
 deq; choro quem illi Dæda-
 lus instituerat, ea, ut iam o-
 lim tibi lecta, præteribo si-
 lentio. Præterea duos illos
 saltatores, quos eodem in lo-
 co Poeta cybisteteras vocat,
 chorion ducētes. Rursus quæ
 in clypeo memorat, In me-
 dioq; duos iuvenes agitare
 choreas Cernere erat, tan-
 quam rem omnium pulcher-
 rimam, saltationem Vulca-
 nus clypeo addidisset. Ete-
 nim Phæacæ saltatione, ut
 par erat, uehementer fuisse
 oblectatos, mirum uideri nō
 debet, cum tantis affluerent
 delicijs, ac in omni rerum abundantia & fortunæ in-
 dulgentia uictarent. Quare HOMERUS Vlyssē ex om-
 nibus

ἀρχιμαρτυρὰς τῶν πολεμῶν θεῶν
 πορ. ἢ μὲν γὰρ Θεσσαλίας τοσού-
 του ἐπὶ δαμνικῶν ὀρχηστικῶν ἢ ἀ-
 σκεσιας, ὅτε τὸς προστάτας, καὶ
 προαγωνιστὰς αὐτῶν, προορ-
 χησθῆρας ἐκάλουν. καὶ δὲ λα-
 οὶ τὸτο αἱ τῶν ἀνδριάντων
 ἐπιγραφαὶ, ὅς τοις ἀριστοῦσι
 σὺν αὐτάσασιν ῥήκοντι γὰρ,
 φησι, προορχησθῆρα ἃ πόλις.
 καὶ αὐτοί, Εἰλατίνου τὰς ἀν-
 νας ὁ δαμνῶ, οὗ ὀρχησαμένων
 τὰν μάχων. ἢ λέγειν, ὅτι τὴν
 πλὴν ἀρχαίαν ὁ δαμνῶ ὅσον
 ἡρώων, αὐτοῦ ὀρχήσας, Ὀρφέως
 ἀπαλά καὶ Μισσαίης, καὶ τῶν
 πέντε ἀρίστων ὀρχησῶν, καὶ π-
 ροσαμείων αὐτὰς, ὅς τι ἐλά-
 λισαν καὶ πῶτο νομοθετησάσα-
 των, σὺν θυμῷ καὶ ὀρχήσας
 μυῖσαι. ὅτι δ' ὕτως ἔχει, τὰ
 μὲν ὄργια σιωπῶν ἄξιον, τῶν
 ἀμυντῶν ἱερα. ἢ αὖν ὃ πᾶν
 τὸν ἀκέραιον, ὅτι τὸς ὁραγο-
 ροῦον-

nib. quæ uisenda apud Pbæ-
 cas conspexerat, hoc cū pri-
 mis admirantem testatur, ag-
 gilesq; pedum motiones spe-
 ctantem. Iam in Thessalia
 eò usq; progressum est salta-
 tionis exercitium, ut populū
 præsides, & antesignanos
 illorū, præsaltatores uocare
 non dubitarint. Cui rei etiā
 num statuarū inscriptiones
 & tituli suo suffragātur te-
 stimonio, quas hys qui in bello
 optimam nauassent operam
 exexerunt. Prætulit, inquit,
 præsaltatorem ciuitas. Et i-
 terum, Bilationi posuit hanc
 imaginem populus, propte-
 rea quòd pugnam probè de-
 saltarit. Mitto q illud, apud
 ueteres nullas unquam fuisse
 celebratas festiuitates aut ce-
 remonias citra saltationem;
 quippe quas ab Orpheo &
 Musæo, optimis tunc saltato-

nibus, constitutas fuisse satis certè constat, qui & hoc, ut
 cætera omnia, ut honestissimum quiddam legibus sana-
 xisse uidentur, initiari cum rythmo & saltatione. Quòd
 autem hoc ita se habeat, reticenda erant orgia, propter
 propbanos nondum initiatos. Illud autem omnes au-

ρδόντας τὰ μυθήρια, ὁρχαί
 δαι λίγαισι οἱ πολλοί. ἰρ
 Δήλω δὲ γι εὐδὲ αἱ θυοίαι
 αὐτὸ ὁρχήσας, ἀλλὰ σὺν ταύ
 τῇ, καὶ μετὰ μουσικῆς ἔγινον-
 το. πάλιν χερσὶ συνελθόν-
 τες ἰν αὐτῷ καὶ λιβαρά, οἱ δὲ
 ἰχόρδον, ὑπερχοῦντο δὲ οἱ
 ἀφῖτοι προκρινόντες δὲ αὐ-
 τῶν, τὰ γούν τοῖς χοροῖς γρα-
 φόμενα τέτοις ἔσματα, ὑπερ-
 χήματα ἰσαλῆτο, καὶ ἰμπίπλα
 φοτῶν τοῖς τῶν ἡλύρα. καὶ τί
 σοι τὸς Ἑλλήνας λίγω, ὅπως καὶ
 ἰνδοί, ἰσαλῶν ἰνδοῦ ἀναστάν-
 τες, προσόχοντα τὸν ἥλιον,
 ἔχοντες ὑμᾶς, τῶν χῆρα ἰν
 σάντες, ἔγχεσθα ἰν ἡλῷ ὑμῶν
 εἶναι τῶν δούλων; ἀλλ' ἰκάνει
 πρὸς τῶν ἀνατολῶν πάντες,
 ὁρχήσας δὲ ἥλιον ἀσπάζονται
 σχηματίζοντες ἰκάντες σιωπῇ,
 καὶ μιμέμενοι τῶν χορῶν δὲ θεῶν.
 καὶ τῶν δὲ ἰνδοῦ καὶ δούλων,
 καὶ χοροῖ, καὶ θυοίαι. Διὸ καὶ τῶν

τις

diunt, quod ij qui linguae us-
 tio atq; incōtinentia myste-
 ria prodidissent, pleriq; eos
 desaltasse dūctitarent. Porro
 autē in Delo nulla sacra per-
 agebantur, quibus saltatio
 non fuisset adhibita, sed &
 cum illa & cum musica cū-
 eta persoluebantur. Ingres-
 si uerò puerorum chori, ti-
 bia & citbara praecinēti-
 bus saltabant: quos subsēcu-
 ti optimi, facto delectu cho-
 reis excipiebant. Itaq; &
 cantilenas illiusmodi choreis
 conscriptas hyporchemata
 nominare consueverunt, ta-
 libusq; lyra impleta fuerat.
 Quid uerò Graecorum gen-
 tes tibi commemorem, cum
 Indi quoq; posteaquam ma-
 ne ē strato surrexerint, So-
 lem precibus uenarati fue-
 rint, nō quemadmodum nos
 deosculata manu perfectā
 precationē esse arbitramur:

uerū illi ad Orientem conuersi, saltatione Solem con-
 salutant, sed cum silentio seipso conformantes, dei cho-
 ream imitari atq; effingere conantur? Et haec Indorum
 est precatio, & chori, et sacrificium. Duabus uerò ui-
 cib;

φοις ἰλαυνῶται τὸν θῖον καὶ ἀρο-
χμῶδες καὶ ἀνομῶδες ἡ ἡ-
μίραι. Αἰθιοπὸς δὲ γὰρ, καὶ πο-
λυμῶτος, οὐκ ὀρχήσεται αὐτὸ
δρῦσι. καὶ ἐν αὐτῷ ἀφίη τὸ βί-
λῳ Αἰθιοπῶν αὐτῶν, ἀφαιλὼν ὅτι
καταλῆς (ταύτη γὰρ αὐτῷ φα-
ρίτραις χρῶνται, πορριδιόντες
αὐτῶν ἀντιστοίχον τὰ βίλα) ὅ-
τι μὴ πρότερον ὀρχήσεται, καὶ
τῷ σχήματι ἀπαλῆσαι, καὶ
προικροβῆσαι τῷ ὀρχήσει τὸν
πολύμωρον. ἄξιον δὲ, ἵππῃ τῷ
Ἰνδικῷ, καὶ τῷ Αἰθιοπῶν
ἀντιπαραστήσει, καὶ ἰς τῷ
γάτορα αὐτῶν Αἰγυπτίῳ καὶ
ταῖς τῷ λόγῳ. Διὸ γάρ-
μοι ὁ παλαιὸς μῦθος καὶ Πρω-
τίαν τὸν Αἰγυπτίον, ἐν ἄλλο
τι ὀρχήσων τινὰ γυνῆναι λέ-
γειν, μιμητικὸν αὐδρῶτον,
καὶ πρὸς πάντα σχηματίζε-
σθαι καὶ μεταβάλλειν διωά-
μενον, ὡς καὶ ὁ λατὸς ὑγρό-
τητα μιμῆσαι, καὶ πρὸς ὅσα
τεταγμένον τῷ ὅτι λινύσειε σφο-
δρότερον, καὶ λινύσειε ἀγριότερον,

cibus ad hūc modum Deum
placare solēt, nempe mane
et uesperari. Atenim Aethio-
pes non alia quā saltandi
ratione illatis iam signis bel-
lum ingrediuntur, nec quā
quam Aethiopum uel sagit-
tā excussam emitteret auul-
sam à capite (hoc enim uice
pharetræ utuntur, radiorū
instar tela capiti circumpo-
nentes) nisi prius saltauerit,
et saltatione hosti terrorē
incusserit. Cōsentaneum ue-
rò esse opinor, posteaquam
totam Indiam et Aethiopiā
peragrauimus, ut in uicinā
Aegyptum oratione diuer-
tamus. Etenim uetus illa fa-
bula Proteum Aegyptium
nihil aliud quā saltatorem
fuisse eximium, mihi planē
confirmare uidetur, hominē
effingendi imitandiq; peri-
tum, quiq; semet in uarias re-
rū facies demutare et trāse
formare potuerit, ut modò
in aquas tenues dilapsus abi-

ret imitando, modò ignis celeritatem et uebementiam
agilitate corporis, mox leonis immanitatem, ac pardae

καὶ παραλάλωσι θυμῷ, καὶ
 ἀνδρὶ δύνειμα, καὶ ὅπως, ὅ,
 τι καὶ θέλουσιν. ὁ δὲ μὴδ',
 παραλαβὼν πρὸς τὸ παρα-
 δοξότερον τῶν φύσιν αὐτῆ,
 διαγύσας, ὡς γυγνομένης ταύ-
 τα, ἀπὸρ ἱμεμῆτο. ἔπειθ' αὖ
 καὶ τοῖς νῦν ὀρχημέλουσιν προ-
 σιγῇ. ἰδοὺς τ' αὖ οὖν αὐτὸς
 πρὸς τὸν αὐτὸν λαὸν ὡπλίως
 διαλλαττομένης, καὶ αὐτὸν με-
 μελῆς τὸν Πρωτῖα, ἀπάσας
 ἢ χεὶρ καὶ τῶν Εμπυσαν, τῶν
 ἐς μυρίας μορφὰς μεταβαλλο-
 μένων, τοιαύτῳ τινὰ αὐτορ-
 πῶν ὑπὸ τῷ μύθῳ παραδιδό-
 δαι. ἰδὲ τότε δεικνὺς μὲν αὖ
 Ἐρωμένῳ ὀρχήσιν, ἀμνη-
 μουσῇ, ἣν οἱ ὀρχήσαντες αὐ-
 τῶν, τῷ πολυμικρῶν τῶν
 θῶν Ἀρεῖ, οἱ Σάλιοι καλούμε-
 ναι (ἱεροσύνης δὲ τότε ἵστα-
 μα) ὀρχοῦνται σιμνοτάτῳ ἱ-
 ἄμα καὶ ἱεροτάτῳ. Βιβυῶς ἢ
 μὴδ'.

se homines. Ad hæc iustum esse opinor, ne Romanorum
 quidem saltationem præterire tacitam, quam nobilissi-
 mi quique illorum, quos uocant ὁ Σάλιος (est autem
 nomen sacerdotij) Marti Deo bellicosissimo saltant gra-
 uissimè, ὁ religiosisssimè. Neque uerò Bithynicæ fabu-
 læ como

lis impetum, deinde arboris
 motum flexibilem: postre-
 mō in summa quicquid colli
 buisset, exprimeret. Cete-
 rum fabula eas Protei pro-
 prietates ad inusitatiorē opi-
 nionem detorquens, eam eo-
 ius naturam fuisse commen-
 ta est, quasi ea ipsa quoq; fie-
 ret, quæ cumq; saltandi arti-
 ficio imitaretur. Qua facul-
 tate ὁ eos qui hodie salto-
 tionibus nauant operā, præ-
 ditos esse animadertimus, ui-
 deamusq; illos eodem tempore
 diuersissimis modis immutas-
 ri, ac planè ipsius Protei esse
 seculi æmulos. Et si quid con-
 iectura assequendum est, ὁ
 Empusam ὁ suspicor (quæ
 ὁ ipsa in uarias rerum fa-
 cies semet transfundere dis-
 cta est) non aliam quàm sal-
 tatricem fuisse, fabularum
 inuolucro significare uoluisse

ῥῆδ' καὶ εἶτ', ὡς πᾶν
 τῶν Ἰταλιῶν ἀλλήτρ'.
 οἱ τὸν Πρίαπον, δαίμονα πο-
 λιμνῶν, τῶν Τυτάνων οἶμα
 ἔνα, ὃ τῶν Ἰδαίων δακτύλων,
 ἔτο ἔργον πεποιμένον, τὸ ἐν
 πλῆθει παιδούων, παραλαβόν.
 τὰ παρὰ τ' Ἡρας τ' Ἀρε, πᾶ-
 ρα ῥ' ἴτε, σκληρὸν ἢ, καὶ πῆρα
 τ' ἑνὶ μέρει ἀδριανόν, μὲν πρό-
 τερ' ἐπλομαχῶν διδάξαι,
 πῆρ' ἑλπίων ὄρχηστῶν ἀπαρ-
 γάσσει. καὶ ἡδὲ τέττω καὶ μι-
 αῖς αὐτῶ παρὰ τ' Ἡρας ἰγύν-
 το, δικάτω αὖ τῶν ἐν τ' πολέ-
 με πρὸς γυμνῶν τῶν Ἀρε,
 παρ' αὐτῶ λαμβάνων. τὰ μὲν
 γὰρ Διονυσιακὰ καὶ Βακχικὰ
 οἶμαί σε μὲν πρὸς μὲν ἑμὸν
 ἀκούσαι, ὃ τ' ἔργον ἐκείνα πᾶν
 τα ὅν. ῥῆδ' γοῦν ὅσον τῶν
 γυμναστικῶν ὀρχήσων, ἑρ-
 δακ', καὶ σικιννίδ', καὶ
 ἑμμελίαι, οἱ Διόνυσον βράπων
 πᾶν οἱ Σάτυροι, ταύτας ἰφθί-
 μόντες, ἀπ' αὐτ' ἐκείνων ὠνό-
 μασαν. καὶ ταύτῃ τῇ τέχνῃ

χρῶν

la commentum abltalorum
 instituto abhorret admodū,
 perhibētium x Priapū deū
 bellicosum, unū (ut opinor)
 ex Titanibus, aut Idæis Da-
 ctylis, illud opus factum, reo-
 bus militaribus instituēdum
 fuisse, quem Mars à Iunone
 offerente acceptum adhuc
 puerum, durum porrò, &
 rudem, & supra modum ui-
 rilem, non prius armorū peo-
 ritum reddidit, quàm perfe-
 ctum eūdem saltatorem ef-
 fecisset. Quamobrē & mer-
 ces illi à Iunone destinata
 est, ut ab illo semper decimā
 partem spoliōrū in bello par-
 torum reciperet. Vt autem
 Dionysiaca & Bacchica tio-
 bi expediam, opinor te non
 expectaturū ut audias, cuius
 tota actio nihil aliud quàm
 saltationem completitur.

Cum y itaq; tria sint celeberrimarum saltationum gene-
 ra, Cordacis & Sicinnudis
 & Emmeliae, Bacchi mini-
 stri Satyri bis à se ipsis ino-

mentis, de se cuique nomen indiderunt : & hac saltandi
 arte

χρῆμα & ἰαδίονο, Τυρ-
 ρίωτε καὶ Ἰνδοὺ καὶ Λυδοὺ
 ἱκερώτατο, καὶ φίλον ἔτω μὲν
 χιμὸν τοῖς αὐτοῖς θιάσοις λα-
 τυχρότατο· ὥστ' ὃ θαυμάσιον,
 ὅρα μὲν αὐτοῖον ἢ, καὶ παρὰ
 ἱπιπλάσμα· θὰν τι ἄμα
 καὶ μυτικῶ, καὶ τοσούτοις θύοις
 ἱσπιδασμελὲς, καὶ ὡδὲ τιμῶ
 αὐτῶν δρωμελὲς, καὶ τοσαύ-
 τῳ τέρψιν ἄμα καὶ παιδαγ-
 γωρίων παρὰ χρομῶ. θαυμά-
 ζω δὲ σε ἡγήσαντο, ἡ δὲ Ομο-
 ρε καὶ Ησίοδος μάλα καὶ ἱρασιλῶ
 ὄντα σε (πῶς γὰρ ὡδὲ τὸς ποι-
 ῆτας ἱππῶν) πῶς αὐτι-
 φθίγγαδαι ἱκάνοις πολυμῶς,
 πρὸ τῶν πάντων ἄρχοις. ἱ-
 παύοις. ὁ μὲν γὰρ Ομορε, τὰ
 ἡδίστα καὶ ἡδέστα καὶ ταλάν-
 γων, ὕπνου καὶ φιλέτηκα καὶ
 μολπῶν καὶ ὀρχοῖς, μόνῳ τῷ
 πῶν ἀμύμονα ὠνόμασι, πρὸς
 μαρτυροῦσι τὸ Δία, καὶ τὸ ἦο
 Λὺ τῇ μολπῇ, ἀπὸρ ἀμφι-
 τέρχ

arte utēs Bacchus, Tyrrhe-
 nos & Indos & Lydos de-
 uictos subiugauit, ac gentes
 adeò bellicosas ipsis saltem
 thyr̄sis defaltauit. Quocir-
 ca, ô admirande, uide ne pa-
 rû pius aut religiosus sit,
 in crimē uocare exercitium
 adeò diuinum et mysticum,
 & cui colendo tāti Dî na-
 uarint operam, quodq; in il-
 lorum honorem et cultû to-
 ties peragitur, insuper quod
 tantum oblectamentum si-
 mul atq; institutionem adeò
 utilem exhibere solet. Illud
 ego & demiror, non ignorans
 Homeri atq; Hesiodi te ama-
 torem esse maximum (iterû
 enim ad poetas me conferā)
 qua fronte illis contradicere
 audeas, præ omnibus salta-
 tionem summè laudantibus.
 Siquidem Homerus cunctas res
 mortalium longe iucundissi-
 mas iuxta ac elegantissimas

uno quasi fasce coniunctim efferret, nempe somnum, a-
 morem, cantum, atq; saltationem: banc A tamen solam
 præclaro nobilitauit encomio, inculcata eadem nomie
 nata, ascribens per Iouem cantui dulcedinem, quæ utra-
 que

ὅρα τῇ ὀρχηστῇ πρόσσι, καὶ
 φθὴ γλυκερὰ, καὶ ὀρχησμοὺς
 ἀμήμους, ὃν σὺ νῦν κομᾷδαι
 ἐπινοῇς. καὶ πάλιν ἐν ἱερῷ
 μέγα δὲ ποιεῖς, ἀλλὰ μὴ
 γὰρ ἰδοὺς θῶς πολυμέλια ἔργα,
 ἀλλὰ δ' ὀρχησθῆναι, καὶ ἱμνο
 ρήσασθαι αἰετῶν. ἱμνοῦσθαι γὰρ
 ὡς ἀληθῆς ὁ μὲν ὀρχήσῃ
 ὡς δὲ, καὶ ἀνερὸς θῶς τῷτο ἡλ
 λιστον, καὶ ἰσικον ὡς δύο διυρε
 κὼς ὁ Ὁμηρεὶς τὰ πάντα πράγ
 ματα, πόλιν καὶ ἀνθρώπων, τοῖς
 ἑπὶ πολέμῳ μέγα ταῦτα ὡς ἡλ
 λιστα ἀντίθεσθαι, ὁ δ' ἡσίο
 δος, ὁ παρ' ἄλλης ἀκούσας,
 ἀλλ' ἰδὼν αὐτὸς ἑσθὲν ἄνθρω
 ὀρχησθῆναι τὰς Μῦσας, ἐν ἁρ
 χῇ τῶν ἱερῶν τῷτο πορὶ αὐτῶν
 πρὸ μέγιστον ἰκνώμεν διηγᾶ
 σθαι, ὅτι πορὶ ἡρώων ἰσχυρὰ
 πρὸς ἀπαλοῖσιρ ὀρχησθῆναι,
 πρὸ πατρὸς τὴν βοῴν πορὶ
 χοροῦσθαι, ἀλλὰ σὺ μὴ ὧ γὰρ
 Hesiodus, qui non ab alio percensente hoc auditu perce
 pit, sed ipse statim sub auroræ exortum Musas saltan
 tes uiderit, in carminis sui initio de illis hoc summum &
 elegantissimum referre non est ueritus encomium, nimi
 rum eas circa fontem floridum mollibus saltare pedi
 bus, iuxta patris aram agentes tripudium. At tu, ὦ gene
 rose,

que saltandi artificio adesse
 uidemus, & dulces modu
 los, & saltationem inculpa
 tam, quam uituperare cogi
 tas. Rursus alia in parte sue
 Poeseos ita inquit:

Iuppiter hūc belli reddit uir
 tute potentem,
 At leuibz membris aliū salo
 tare peritum:
 Est quem dulcisona sustollit
 uoce canendi.

Suauis profecto est uocum
 modulatio, quæ saltationi
 adiuncta est, ac munus quod
 à dijs immortalibus presta
 ri potuit lōgē pulcherrimū.
 Ac mihi apparet Homerus
 omnes res mortalium in duo
 tantum diuifisse, nempe in
 bellum & pacem: ceterum
 rebus bellicis tantum hæc tā
 quam præstantissima studia
 pacis opposuisse. At B uero

ναί, μόνον·) θυμαχῶν, ὁδρί-
 ζας αἰς τὴν ὀρχηστὴν. ὁ Σο-
 κράτης δὲ, σοφώτατος αὐτῶν
 (ὃ γὰρ πιστὸν ἵερ τῷ τοῦ πορὶ αὐ-
 τῷ λήγοντι τῷ πυθίῳ) ὁ μόνον
 ἐπὶ τῇ τῇ ὀρχηστῇ, ἀλλὰ
 καὶ ἐκ μαθῶν αὐτῶν ἦεν, μί-
 γριστον νόμον εὐρυδμῆα καὶ οὐ-
 μεσία, καὶ λιγύσαι ἱμεμελῆ, καὶ
 δυσχεμισιὼν καὶ λιγυμελῆ· καὶ
 ἐν ἡλᾶτο γόρῳ αὐτῶν, ἐν τῷ
 σπαλαιστάτων μαθημάτων
 καὶ τῷ ὀρχηστῇ εἶναι. καὶ
 ἐμμελῆ γὰρ ἐκείνῳ πορὶ ὀρχη-
 στῇ ὁ μετρίως σπαλαιστάται,
 ὅς γὰρ καὶ τὰ μικρὰ ἐν ὅκναι
 μαυδάνειν, ἀλλὰ καὶ αἰς τὰ
 διδασκαλῆα τῶν αὐλοφίδων
 ἱφοίτα, καὶ παρ' ἑταίρους γυναι-
 κὸς ἐν ἀκροῖς σπαλαῖον τι
 ἀκροῖν, ὅσον Ἀσπασίαν. καὶ τοῖς
 ἐκείνῳ ἀρτί-ἀρχομελῆ ἐπὶ-
 ρα τὴν τέχνην, καὶ ὅσον αἰς
 τοῦτον ἐκείνῳ διερρωμι-
 σὶν· αἰς τὸς νῦν ὑπὸ μίγριστον
 πρὸς αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν,
 ὃ

rose, tantum non cum: Diss
 ipsis pugnans, saltationem
 conscindis contumeliosis co-
 uicis. Ceterum C ipse Socra-
 tes, uir omnium sapientissi-
 mus, si Pythio hoc illum testi-
 monio cohonestati fides ha-
 benda est, non tantum salta-
 tionem laudibus extulit, sed
 illam quoq; discere non eru-
 buit aut grauatus est, plurio-
 mum tribuens uenustæ con-
 cinnitati et elegantiae, tum
 apto motui, neq; nõ mouëtis
 affirmationi. Nec ueritus
 est iam natu grandior salta-
 tionem inter serias habere
 disciplinis: uidebaturq; non
 parum huic rei perdiscendæ
 impensurus operæ, quem le-
 uiora ac uiliora perdiscere
 non piguit: sed tibicinarum
 quoq; scholas frequētare so-
 lebat, neq; à meretrice mu-
 liere Aspasia D quiddam au-
 dire dedignatus est. Atque
 ille artem non ita pridem na-

tam uidit, necdum tanta elegantiæ et pulchritudinis ac-
 cessione auctam et elatam. Qui si nunc eos quorum
 opera in summum usque fastigium euecta est, spectaret,
 sat

ὡς οἶδα, πάντων ἀνθρώπων γι-
 νῆσθαι, μόνῃ τῷ θεῷ ματι-
 τῶν τὸν νοῦν αὐτοῦ προσέχει, καὶ
 τὰς ψαῦδας οὐκ αὐτὸν ἀλλὰ τι-
 πρὸ αὐτοῦ ἐκδιδάσκει. Δουλοῦ-
 ῖς μοι, ὅταν ὑμῶν ἡμεῖς καὶ
 τραγῳδίας ἰπανῶς, ἰπικῶν.
 Διὰ ὅτι καὶ ἰπικὸς ἰπικὸς ἰπικὸς
 οὐκ ὁρᾷ οὐκ ἰπικὸς ἰπικὸς ἰπικὸς
 ὅτιν. οὐκ ὁρᾷ οὐκ ἰπικὸς ἰπικὸς
 μίλῃα, μῦθος δὲ ὁ κέρ-
 διαξ. ἰπικὸς δὲ καὶ τρίτη, σικιν-
 νιδῶν. πρὸς λαμβανόμενος. ἰπ-
 κὸς δὲ ἰπικὸς καὶ πρὸς ἰπικὸς
 ὁρᾷ οὐκ ἰπικὸς τὴν τραγῳδίαν,
 καὶ τὴν ὑμῶν, καὶ αὐτὸς τὴν
 ὑμῶν, καὶ ὑμῶν, ἰπικὸς
 τὰ ταῦτα, καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον
 προσέπειν, φέρεται, ἀντιφά-
 σις τῇ ὁρᾷ ἰπικὸν αὐ-
 τῶν. καὶ τὸν μὲν αὐτὸν, αὐ-
 τὸν, καὶ τὴν ὑμῶν παρῶ-
 ν, μὲν, μὲν γὰρ ὁ ὁρᾷ οὐκ
 πρὸς τὴν καὶ ταῦτα. τὴν τρα-
 γῳδίαν δὲ γὰρ ἀπὸ τῶν σχήμα-
 τος πρὸς τὴν κατὰ μὲν,
 οἷα ὅτιν, ὡς ὁ διχῶς ἄμα
 καὶ

scio illum omnibus reli-
 quis poshabitis, hisce tan-
 tum spectaculis operam da-
 turum, neque pueros quic-
 quam perinde atque sal-
 tationem docturum. Vide-
 ris E autem mihi laudans
 Comœdiam atque Tragœ-
 diam, obliuiscere, in utra-
 que illarum proprium quod-
 dam saltationis genus exer-
 cere. ac tragicam quidē esse
 Emmeliam, comicam uerὸ
 esse Cordaca. Nonnunquam
 usurpari & tertiam, nempe
 Sicinnidē. Postea uerὸ quam
 in principio saltationi tra-
 gœdiam & comœdiam, ti-
 bicinasq; & citharam ante
 ferre non dubitaris, tanquā
 ista in certamen ueniant, at-
 que per hoc grauius dicenda
 sint: age uicissim ista singu-
 latim excutiamus, tibias au-
 tem & citharam relinqua-
 mus. Etenim & ista salta-
 tionis partes sunt, ducendis
 choreis subseruientes. Porro
 autem ipsam tragœdiā pri-
 mum ab habitu contem-
 plumur, cuiusmodi sit, quā iur-
 pe &

καὶ φοβερὸν διαμα, ὡς μῆκος
 ἄρρυθμον ὁσημῶς αὐθρο
 π, ἰμβάταις ὑψιλοῖς ἰπο-
 χύμῳ, πρόσπορον ὑπὲρ ἑκα-
 φαλῆς ἀναϊνόμενον ἰπικά-
 μῳ, καὶ σῶμα λεχνὸς πάμ-
 ριγα, ὡς ἑσπερίῳ τῶν
 διατάς. ἰὼ λίγαυρ προσδρῖν
 διακαὶ προγατρίδια, προδι-
 τῶν καὶ ἐπιτιχυντῶν παχύτυ-
 τα προσποιούμεν, ὡς μὲν ἔ-
 μένετο ἢ ἀρρυθμία ἐν λιπῶ
 μάλλον ἰλιγγεῖο. ἄτ' ἐνδοθεν
 αὐτὸς ἑκταγῶς, ἑαυτὸν αὐα
 κλῶν καὶ ἑσπερίῳ, ἰνίσι καὶ
 πρὸς ἑσπερίῳ τὰ ἰαμβῶν, καὶ τὸ
 δὲ αἰσχιστον, μιλιῶν τὰς
 συμφορὰς, καὶ μένετο ἑσπερίῳ
 ὑπὸ ἑσπερίῳ παρὶχωρ ἑαυτὸν.
 τὰ γὰρ ἄλλα τοῖς ποιηταῖς ἑ-
 μένετο, πρὸ πολλῶν ποτιγγο-
 μένοις, καὶ μένετο μὲν Ἀνδρομά-
 χα τις ἢ ἑκατὶ ὄντι, φορητὸς ἢ
 ὄντι. ὅταν ἢ ἑσπερίῳ αὐτὸς
 αἰσινῶν μονοῦ, ἑσπερίῳ
 αὐτῶν, καὶ μένετο τῶν λωπῶν
 αἰδῶ

pe & minime iucundum spes
 Etaculum, homo longitudi-
 ne deformi atq; incomposi-
 ta exornatus, altis calcea-
 mentis ingrediens, caput lar-
 ua minaci obductum habēs,
 tum peraplo ore biantē, qua-
 si spectatores esset deuora-
 turus. Mitto adscititia pedo-
 ra, & uentres facticios, ad-
 iunctam & arte compositā
 corporis crassitudinem, ne
 longitudine discors composi-
 tio in tenui corpusculo ma-
 gis reprehendenda ueniat.
 Deinde indecora histrionis
 uociferatio, iam seipsum in-
 clamantis, iam uerberantis,
 aliquando etiā iambicos uer-
 sículos cantillantis, & quod
 turpissimum est, grauissimas
 calamitates modulantis, ac
 sola uoce semetipsum repre-
 hendendū exhibentis. Quip-
 pe alia priscorum poetarum
 industria inuenta sunt. Et
 quamdiu quis Andromae-
 chen agit, aut Hecubam, too-
 lerabilis est concio: ubi uero ipse Hercules carmine lugu-
 bri in scenam ingressus est, sui oblitus, neque leoninam,
 neq;

αὐτὸς δὲ, μὲν τὸ ῥέπαλον, ὃ
 πρίναιται, σολεικίαν ἢ φρε-
 νῶν ἀκρίως φαίει αὐτὸς τις τὸ
 πρῶγμα. καὶ γὰρ αὐτὸ, ὅπερ ἐν
 κάλας τῇ ὀρχηστῇ, τὸ αὐ-
 δρασε ὄντας μιμᾶσθαι γυναι-
 κας, ἡ δὲ τὸν τῦτο καὶ τὴν τρα-
 γωδίας καὶ τὴν ἡμιωδίας ἔχο-
 κλημα αὐτὸν εἶναι. πλάσσει γυνῶν
 αὐτὰς τῶν ἀνδρῶν αἱ γυνῶν
 κού. ὃ ἡμιωδία δὲ, καὶ τῶν
 προσώπων αὐτῶν τὸ ἡλικί-
 λατον, μίξις τῆς τέρπνης αὐτῇ
 ὑφίσταται, οἷα δὲ καὶ καὶ τὸ
 βίον καὶ μαγάρων πρόσπα.
 τὸ δὲ τῇ ὀρχηστῇ σχῆμα, ὡς ἂν
 πείσμιον καὶ δύσπριπτον, ἐκίμει
 χρὸ λίγαν. ἀλλὰ γὰρ τοῖς μὴ
 τυφλοῖς ταῦτα, τὸ δὲ πρῶτον
 ποιοῦν αὐτὸ, ὡς κάλλιστον, καὶ
 τῷ ὑποκαμύλῳ δρᾶματι ἐπι-
 κρῖναι, ὃ ἡμιωδία δὲ, ὡς ἐκείνη,
 ἀλλὰ συμμεινυμένη. ἔχει γὰρ
 πολλὰς τὰς ἐκείνης αὐτῇ βυθ-
 τας. πάλαι μὲν γὰρ αὐτοὶ καὶ
 ὁ δὲ, καὶ ἡρχοῦντο, αὐτὸν ἡμι-
 αὐτὸν

neq; clauam quæ præponi-
 tur, ueneratur: adeo ut sanæ
 mentis homo quispiam iure
 optimo talem actionem so-
 læcissimum uitiosum possit re-
 prehendere. Iam quod cum
 primis quoque in saltatione
 damnaſti, uiros bistriones
 mulierū mores imitari, hoc
 equidem commune quoq; est
 & tragœdiæ & comœdiæ
 uitium. Btenim in utraq; plu-
 res introducuntur mulieres
 quàm uiri. Quinetiam Co-
 mœdia partem personarum
 omnium maxime ridiculam,
 & oblectationis plenā huius
 tribuit, uidelicet lampadum
 & tubicinarum & coquo-
 rum personarum. Sedenim sal-
 tationis habitus quàm decēs
 sit & modestus, quorsum at-
 tinet dicere, cum cæcis quo-
 que ista sint perspicua? Lar-
 ua ipsa pulcherrima, & sub
 iectæ fabulæ respondens, nō
 immanè hiât, ut illæ, sed sal-
 tationi per omnia conuenit.

Habet enim permultos sub illa uociferantes. Olim uerò
 ipsi quoque saltatores caneant, & unâ saltabant. De-

ἀλλ' ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τὸ ἔργον τῶν
 ὁδῶν ἐπιταράττει, ἀμεινόμενος
 δόξας ἄλλας αὐτοῖς ὑπάρχειν.
 αἱ δ' ὑποβίσεις ποιεῖν ἀμει-
 νόφρων, καὶ ἔστιν τι διακρινόμε-
 νον τῶν βραγυῶν αἰδομένων
 πινάκων, πλὴν ὅτι ποικιλιώτερον
 αὐτὰς, καὶ πολυματέστερον, καὶ
 μυρίας μεταβολὰς ἔχειν. ἡ
 δὲ μὴ ἐναγώνιος ὁ ὄρχηστος.
 ἐκείνου φρενὴς αἰτία, τὸ
 δόξας τοῖς ἀγνοήτοις μέ-
 γιστον καὶ σμινότερον τὸ πρᾶγ-
 μα, ὃ ὅτι αἱ ὀρίτασιν ἡλικίᾳ
 ὡς αὐτὸν λίγην, ὅτι πόλιν ἐν Ἰτα-
 λίᾳ, τὴν Χαλκιδικὴν γένους ὁ
 ἀρίστης, καὶ τῷ τοῦ, ὅσπερ τι νό-
 μημα, τῷ παρ' αὐτοῖς ἀγῶνι
 προσέθεντο, ἵνα δέοι ἐν-
 ταῦθα ὅσον ἀπολογέσασθαι ὑ-
 πὲρ τῶν παραλαβόμενων
 τῷ λόγῳ, παμπέλιον ὄν-
 των, ὡς μὴ δόξαν ἀγνοίας
 ὁ ἀμαθίας παράσχωμαι. οὐ
 γὰρ

inde animaduertentes con-
 tinuo motu grauari anbeli-
 tum, & per hunc turbari
 cantilenam, uisum est factu
 longè consiliū, ut alij sal-
 tationibus succinerent. Porro
 autem argumēta utrisq; cō-
 munia sunt: neq; ulla in re à
 tragicis distinctim separata
 sunt saltatoria, quàm quòd
 multipliciori uarietate exor-
 nata sunt illa, maioriq; stu-
 dio perdiscenda, atq; infini-
 tis mutationes habentia.
 Quòd G autem saltationum
 nulla sunt certamina, hęc e-
 go causam esse opinor, quòd
 certaminum auctoribus res
 maior & grauior uisa sit
 esse saltatio, quàm ut de ea
 exactè pronuciari possit.
 Ut præteream ciuitatē in I-
 talia Chalcidici generis præ-
 stantissimam, & hanc quē-
 admodum ornamentum ali-
 quod certamini quòd apud
 ipsos decertandum præponitur, adiecisse. Iam uerò sua
 per his respondere tibi stat sententia, quæ oratione mi-
 hi omissa sunt, quæ non pauca esse uideo, ne quam igno-
 rantia aut imperitia opinionem apud te incurram. Ne-
 que

γὰρ μιλύου, ὅτι πολλοὶ πρὸ
 θμῶν πρὸ ὀρχήσεως συγγι-
 γραφέντες, τὴν πλάττω δια-
 φιλῶν δι' γραφῆς ἰποιόσαντες,
 πάντα δι' ὀρχήσεως τὰ ἑλ-
 ἐνξίοντες, καὶ οὐ μάλιστα αὐ-
 τῶν ἀσφαλίσαντες, καὶ οἷα ἰ-
 πλάτη, καὶ ὅφ' ἵτε ὑρίθη, πο-
 λυμαθῆας ταύτῃ ἐπίδραξιν
 ἐγγέλτοι παρίξιν. ἰγὼ δ' ἢ μά-
 λιστα μὲν τὴν πρὸ ταῦτα φι-
 λωτιμίαν ἀπαρέκαλόν τι καὶ
 ἐφίμαλῃ, καὶ ἱμαυτῶν ἑκαίρον
 οἶμαι εἶναι, καὶ διὰ τὸ τοῦ
 γίγναι. ἰπεία δ' ἡ ἀκλινὸς ἀξίῳ
 ἐννοῶν καὶ μινυῖσαι, ὅτι μοι
 θυὸ ὃ πᾶσαν ὀρχήσιν πρόστα-
 ται γυναιλογῶν, ἐλὶ τὸ τοῦ
 πρὸ σκεπὸν ὑπερσάμῳ τῷ
 λόγῳ, ὀρχήσιν ὀνόματα
 ἡσυχασμένας, πλὴν ἰ-
 σον ἢ ἀρχὴ ὀλίγων ἱπινυ-
 δῶν, τὰς γυναικίνας αὐ-
 τῶν προχρησάμεναι. ἀλλὰ
 τό γι

que mihi obscurum est, cō-
 plures ante nos de saltatio-
 ne libellos conscripsisse, ac
 omnem suam in scribēdo o-
 peram et industriam in hoc
 posuisse, ut omnia saltationis
 genera atq; species numero
 comprehenderent, earum
 demq; nomina perccenserēt,
 tum cuiusmodi unaquaque
 illarum, aut quo auctore fo-
 ret inuenta, quo instituto ma-
 gnā multiplicis sciētiae o-
 pinionem sibi adiuncturos
 existimabant. Ego uerò hęc
 ambitiosam super hisce re-
 bus contentionem, & ine-
 ptam, & serā cognitionis,
 & mihi ipsi in præsens mi-
 nimē tempestiuam & accō-
 modam esse arbitror, eamq;
 ob rem illa supersedeo. Dein
 de & hoc te cogitare uelim,
 ac tenere memoria, quod ne
 que in præsentia statuerim
 omnem saltationem à pria

ma stirpe repetitam uelle indagare: neq; hunc orationis
 meæ scopum esse propositum, saltationum nomina nume-
 ro complecti uelle, præter paucas illas quarum initio
 memini, tanquam generosioribus propositis. Verum

τό γιν τῷ πρόντι μοι λιφά
 λαον ἔ λόγῃ τὸ τοῦ ὅτι, τίῳ
 νῦν ἔρχοιρ λιανθῶσαν ἱπαι
 νίσι, καὶ δάξαι ἱσπῖν αὐτῇ
 τῶν πρῶτῶν καὶ χρύσιμα πῶριλα
 βῶσα ἵχει, ὃ πάλαι ἀρξάμελῶν
 ἰς τοσῶτον λιάλλῃ ἡδίστῃ
 καί, ἀλλὰ κατὰ τὸν σιβάτον
 μέλισσα. αἱ μὲν γὰρ πρῶται
 ἱπῶναι, ὥσπερ τινὲς ῥίξαι καὶ
 θιμίλιαι ὅλ ὀρχήσις ὄσαν.
 τὸ δὲ αὐτῶν αὐτῶν, καὶ τὸν
 τιλιώτατον ἱερπὸν, ἱσπῶ
 νῦν μέλισσα ἰς τὸ ἀκρότατον
 ἀποτιτίλισται, τῶτον νῦν ὃ ἡμί-
 τῶν λόγῳ διειρήνῃ, πα-
 ρὰς τὸ δορυαῦσρῖν, ἢ γί-
 ρανον ὀρχᾶσαι, καὶ τὰ ἄλλα,
 ὥς μὲν τῇ νῦν ταύτῃ ἐτι
 προσήκουσα· ὃ δὲ γδῖναι το
 φρύγιον ὀρχήσις ἡδῶ, τὸ
 παρσίον καὶ συμπᾶνόν, με-
 τὰ μένους γιγνόμενον, ἀγροί-
 κων πολλάνις πρὸς αὐλημα
 γυναικῶν ὀρχαμέλων, σφο-
 δρᾶ

boc H orationis meae caput
 & summa futura est, ut eā
 saltandi rationem quae nunc
 cōstituta in usu uersatur, lau-
 dibus illustrem planumq; fa-
 ciam, quantum cū uolupta-
 tis, tum fructus in se comple-
 ctatur: & quā non nuper
 primū incepta, ad tantum
 uenustatis & elegantiae cul-
 men & fastigium peruene-
 rit, nec minus de se exhibēs
 reuerentiae. Quippe priores
 illae, perinde ut radices &
 saltationis fundamenta fue-
 runt. Eius autem floridam
 uenustatem, & fructum ab-
 solutissimum, qui nunc om-
 nium perfectissime cunctis
 augmentis ematuruit, illam
 nūc in praesens oratione nos-
 tra explicabimus, postha-
 bita Thermaysiride, &
 gruum saltatione, & alijs
 praesenti parum conuenien-
 tibus. Sed ne Phrygiam qui-
 dem illam saltandi speciem,

aptam conuiujs & compotationibus, & quae tantum
 ebrietate duce exerceri solet, hominibus rusticis saepe-
 numero ad tibiam muliebriter saltantibus saltus duos
 & la-

ὅρα καὶ λαματὰ πηλὴμα-
 τα, καὶ νῦν ἔτι ταῖς ἀγροικίαις
 ἐπιπολάσονται, καὶ ἀγνοίας πα-
 ρίλιπον· ἀλλ' ἵτι μὴδὲν ταῦ-
 τα τῇ νῦν ὀρχήσεται κοινῶν. καὶ
 γὰρ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις, ἵνα
 μὴ τίνα ἴδω ἐπαινεῖ ταύτης,
 τὰ δὲ πάντων ἀπαξιοῖ, διακρί-
 νοντα ἱεῖς τι τὸ τέρπνον, καὶ τὸ
 χρῆσιμον, καὶ ἀπαικύνον αὐ-
 τῶν τὰ ἀσχημένιστα, προ-
 σιμῶν δὲ καὶ βαρύνων δαι-
 τῶν, καὶ πορὶ μὲν αὐτῆς ὀρ-
 χήσεως τοιαῦτα. τὸ γὰρ, πᾶν
 τα ἐπιξιόντα, μυκῶν τὸν
 λόγον, ἀπειρότατον. καὶ δὲ τὸν
 ὀρχηστὴν αὐτὸν ἔχειν χρὴ, καὶ
 ὅπως δὴ ἡσυχάζει, καὶ ἀμι-
 μαθῆναι, καὶ οἷς ἡρατύνει
 τὸ ἔργον, ἡδύσει δέοιμι, ὡς
 μάθης, ἐν τῶν ῥαδιῶν, καὶ τῶν
 ἀμυταχειρίων εὐσαι πῶ
 τέχνῳ, ἀλλὰ πάσης παιδού-
 σις ἐν τὸ ἀκρότατον ἀφικνε-
 μένῳ, ἐμυσικῆς μόνον, ἀλλὰ

καὶ

et laboriosos, et quos etiā
 num agrestium studio reli-
 ctos uidemus, prae ignoran-
 tia obticui: sed quia à prae-
 senti saltatione omnibus mo-
 dis aliena est, nec quicquam
 cū illo cōmune habet: quan-
 doquidem ipse quoque Pla-
 to in Legibus nonnullas illius
 species cōmendat, nonnullas
 uerò in totum reprobat, di-
 uidens eas iuxta uoluptatem
 et utilitatē, exigens ex illis
 quae sunt indecentiores, an-
 teponens autem et admi-
 rans reliquas. Et de ipsa qui-
 dem saltandi ratione haec di-
 cta sufficiant. Et enim sin-
 gulis persequendis orationē
 extendere, absurdum mihi
 uidetur, et ineptum. Iam
 uerò ea quae saltatorem exi-
 mium habere oportet, tum
 qua ratione ijs quae perdidit-
 cit, recte uti, quibuscūq; rebus
 artem possit assequi, tibi ex-

pediam, ut cognoscas quā non ista ars omnino sit com-
 prehensu facilis, et cuiusvis ingenio obuia et exposita,
 sed omnium disciplinarum exactissime cognitarum ad-
 miniculo excolenda sit, non musices tantum, uerum etiā

καὶ ῥυθμικῆς, καὶ γωμικῆς,
 καὶ ἂν οὗς φιλοσοφίας
 μέλιστα, ἂν τι φυσικῆς, καὶ
 ἂν ἠθικῆς· τίς γὰρ διαλεκτι-
 κὴν αὐτῆς περιόριον, ἢ κα-
 ρον αὐτῇ ἐνδύμενον. ἢ μὲν ἡ-
 δὲ ῥητορικῆς ἀφίστηται, ἀλλὰ
 καὶ ταύτης μίσηται, καὶ ὁ-
 σον ἔστι τι καὶ πάθος ἐπιδρα-
 τικὸν ὄσσην, ὅν καὶ εἰ ἐτόρετο
 γλίχουσαι. ἢ ἀπῆλλαπται δὲ
 καὶ γραφικῆς καὶ πλαστικῆς,
 ἀλλὰ καὶ τίς ἴσται ταύτας εὐρυ-
 μίαν μέλιστα μιμνήσκου φα-
 νήσθαι, ὥς μηδὲν ἀμάνου μέ-
 γαλειον αὐτῆς, μήτι Ἀπι-
 λλῶν ἔσθαι ἀνῆκον· πρὶ πάντων
 δὲ, Μνημοσύνην, καὶ τίς οὐ θυ-
 γατὸρά αὐτῆς Πολύμνησαν, ἴ-
 λιαρ ἔχουσαν αὐτῇ πρόκατον, καὶ
 μεμνηδῶσαν παρῶσαν ἀπάν-
 των. κατὰ γὰρ τοὺς τὴν Οὐμ-
 νικὸν Κάλχωνά, τὸν Ὀρχηστῶν
 ἀδελφὸν χρὸν, τάτι ἵστα, τὰτ'
 βασίμβουσαν, πρὸτ' ἵστα, ὥς μο-
 δὸν αὐτῇ διαλασθεάνουσαν, ἀλλ'
 ἔσθαι πρόχειρον ἢ μὲν μὲν αὐ-
 τῶν

uentura trabantur. Ne quid rerum prorsus ignoret: sed
 memoriam habeat promptam, & expeditam. Caput
 autem

rhythmicæ & Geometri-
 ces, cum primis uerò philo-
 sophiæ tuæ naturalis & mo-
 ralis. Solūm uerò Dialecticā
 illi tanquam superfluum &
 parum commodam existi-
 matum est. Neq; uerò abhor-
 ret à Rhetorica, sed et illius
 est particeps, quatenus mo-
 res atq; affectus demonstrat,
 quorum indicandorum cupi-
 di sunt etiā Rhetores. Sed
 nec à graphica exclusa est,
 & plastice: uerūm harū in
 membris exprimendis con-
 cinnitatem magnopere imi-
 tari uidetur, adeo ut ne Pbi-
 dias quidem in tantum, aut
 Apelles in ea uidetur præcel-
 lere. Ante omnia uerò præ-
 sens & singularis in saltato-
 re requiritur Memoria, e-
 iusq; filia Polymnia, ut om-
 nium rerū callentissimè me-
 mor sit. Etenim iuxta Cal-
 chantem Homericum, salta-
 torem scire necesse est, quæ
 sint, quæ fuerint, quæ mox

autem

DE SALTATIONE.

79

τῶν. καὶ τὸ μὲν λιφάλαον ὅτι
καίτοις, μιμητικὸν τῆς ἔξω
ἐπιστήμης, καὶ δασκτικόν, καὶ
τῶν ἰννοεινόντων διαγυροῦσι-
κῶ, καὶ τῶν ἀφαιρῶν σαφηνί-
σκει. καὶ ὅτι ὁ Θεοφίλιος
πρὸς τὴν Περικλέους ἐφθ, ἵπαι-
νόν τὴν αὐτῶν, τὴν καὶ τὸ τῷ
ὄρχηστῇ ἀκρότατον αὐτὸν ἰκνῶ-
μιον εἶναι, γινώσκει τὰ δεικνύ-
μενα, καὶ ἐκμύλωνται αὐτά. ἐκμύ-
ναι δὲ τῶν, τίς σαφέναι
τῶν σχημάτων λέγει. ὃ δὲ πᾶ-
σα τῇ ἐργῇ χειρὶ γὰρ, ὃ παλαιὰ
ἱστορία ὄντι, ὡς προῦπον, καὶ
ὃ πρόχειρον αὐτῶν μνήμη, καὶ
μὴ δὲ διπράπαις ἐπίδει-
ξις. ἀπὸ γὰρ χάρις ὁδὸς, καὶ
ὅτι πρῶτος τὸ κίσιμον γινώσκων
ἀρξάμενον, καὶ αὐτὸν ἀπαν-
τα εἰδέναι, ἄχρι τῆς ἑσπέρης
ἐκλωπάρου τῶν Αἰγυπτίων.
τῆς γὰρ τῆς διακτύματι πόρι-
σίδου ὅμιν ὃ τῷ ὄρχηστῇ πολυ-
μάθου τῆς διὰ μίση μάλα
ἴστω, ὅραον τομὸν, Ἀφροδίτης
γονάς, τῆς αὐτῆς μάχης, Διὸς
ἐκτελλοῖς περιγραφὴς ἐστὶν ἡμῖν
multiplex illa saltatori
paranda cognitio. Media omnia perfectissime
calleat, Caeli sectionem, Veneris partus, Titanum

autem argumenti est, imita-
tionis atq; demonstrationis
scientia, ac rerum mente co-
ceptarum explicatio, neque
non obscurorum perspicua
declaratio. Et quod de Peri-
cle literis ac memoriae pro-
didit Thucydides, eum uirum
collaudans, hanc summam ex-
clarissimam esse saltatoris lau-
dem, nosse quid deceat, et
idipsum explicare posse. Ex-
plicationem autem, habitum
perspicuitatem ego dico. Cae-
terum ad hanc rem potissi-
mum facere uidetur omnis
illa rerum priscarum histo-
ria, ut à me praedictum est,
cū prompta memoria, tum
decenti gesticatione con-
iuncta demonstratio. Statim
enim à Chao et prima ter-
ra generatione facta exor-
dio, cuncta illi ad unguem co-
gnita esse necesse est, usque
ad Cleopatram Aegyptiae tē-
pora. Hoc enim seculorum in-
b b b b 4 u

γίνισιν, Ρίως ἀπάτω, λίθων
 ὑποβολῶν, Κρίνε δόρυ μὰ, τὸν
 τῶν φιλῶν ἀδελφῶν ἐλῶρον,
 ἄτα ἱφῶς Τιγάντων ὑπαστά-
 ταισι, πυρὸς ἐλοπλῶν, αὐθρύ-
 πων πλάσι, Προμηθεὺς ἐλόλα-
 σιν, ἱμῶν ἰσχυρὸν ὑπαστόν.
 καὶ μετὰ ταῦτα, Δάλε πλά-
 νῳ, καὶ Λητῶς ὠδίναις, καὶ
 Πύθωνος ἀνάρβυσιν, καὶ Τι-
 τυὸς ἐπιβολῇ, καὶ τὸ μῖσον ὅλ-
 γης ὑποσέμενον πῆσσαι τῶν
 αἰτῶν. Δὲν ὑπάλιννα ὑδὶ τοσ-
 τοῖς, καὶ τῶν μεγάλων ὑδὶ τῶν.
 τὸ το βίον ναυαγίον, καὶ λάρ-
 νακα μίαν, λείψασιν τὸ αὐτὸ
 θρησκείῃ γένος φυλάττεισαν, καὶ
 ἐκ λίθων αὐθρύπας πάλιν. ἃ
 τα λάρνακα παραγμῶν, καὶ Ἡο-
 ρας δόλῳ, καὶ Σιμίλῃς ὑπ-
 τάφλιν, καὶ Διονύσου ἀμφο-
 τέρων τὰς γονάς, καὶ ὅσα πε-
 ρὶ Ἀθλῶας, καὶ ὅσα Ἡφαίστου καὶ
 Εὐριπιδίου, καὶ τῶν ἱερῶν παρὰ
 τῶν Ἀττικῶν, καὶ ἀνερρόθιον,
 καὶ τῶν πρώτων ἐν Ἀγῶνι πά-
 δολον, καὶ Σεμελῆς conflagationem, καὶ Bacchi utran-
 que stirpem. Tum quaecunque de Minerva referuntur
 in fabulis, quaecunq; de Vulcano, atque Erichthonio: ac
 disceptationem illam de Attica, καὶ primum in Areopa-

uis incunabula καὶ natiuitas
 tem, Rheæ fraudulentam im-
 posturā, lapidis suppositio-
 nem, Saturni L uincula, triῶν
 fratrum regna per sortem di-
 uisa. Deinde Gigantum se-
 ditiosam rebellionem, ignem
 furto Promethei subtrahunt,
 hominum formationē, Pro-
 methei supplicium, amoris
 utriusque robur καὶ uiolen-
 tiam. Post hæc Delirrationem,
 καὶ Latonæ ex partu
 dolores, καὶ Pythonis cædē,
 καὶ Tityi insidias. ac mox,
 quemadmodum medium ter-
 ræ aquilarum uolatu inueni-
 tum sit. Ad hæc Deucalio-
 nem, ac magnum illud id æ-
 tatis naufragium, tum uni-
 cam illam arcā humani ge-
 neris reliquias conseruantē.
 Præterea quemadmodum de-
 nuò ex lapidibus homines
 prognati sunt. Mox Iacchi
 dilanationem, καὶ Iunonis
 go ike

γῶ κίριον, καὶ ὅλως τὴν Ἀττικὴν
 πᾶσαν μυθολογίαν. ὁ δὲ
 ῥίθως δὲ, τὴν Δῆμον ὅτι πλά
 στω, καὶ Κόρυς ὑπὸν, καὶ Κε
 λεῦ ξυρίαν, καὶ Τελπιδίαν
 γυργίαν, καὶ Ἰκαρίαν ἀμπι
 λαργίαν, καὶ τὴν Ηριγίαν συ
 φορᾶν, καὶ ὅσα περὶ Βορέας, καὶ
 ὅσα περὶ Ωρεσθίας, καὶ ὅσα
 οἴως καὶ Αἰγίως, ἵτις τὴν Με
 δάαν ἀποδοχὴν, καὶ αὐτὴν εἰς
 Πέρσας φυγὴν, καὶ τὰς Ερυχ
 δίαν θυγατρῆας, καὶ τὰς Παν
 δίων, ἅτις ἐν Θρήνη ἱπα
 θον καὶ ἱπράξαν. ἅτα δὲ Ἀκ
 μαας, καὶ ἡ Φυλλίς, καὶ ἡ προ
 τέρα δὲ τῆς Ελίουσ ἀρπαγὴ,
 καὶ ἡ τρατία τῶν Διοσκύρων
 ἐπὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἱππολύ
 τος πάθος, καὶ Ἡρακλείδων ἡ
 θεοδότης. Ἀττικὰ γὰρ καὶ ταῦτα
 ἀπότως ἀννομήσοιτο. ταῦτα μὲν
 τὰ Ἀθωαίων, ὀλίγα πάν
 τ' ἀγμάτων ἵναι καὶ πολλῶν
 τῶν παραλειμμένων διηλο
 βὴν expeditio, neque non mors Hippolyti, & Hera
 clidarum reditus. Iure enim & ista in fabulis Atticis cen
 sebuntur. Et hæc quidem ex rebus gestis Atheniensium sa
 ne quam pauca exempli gratia ex multis à me præter
 missis percurri. Deinceps uero memoria quoque tenen

go iudicium. In summa, totū
 illum sermonem Atticum fa
 bulosis narrationibus refer
 tißimum. Præcipue tamen
 memoria teneat Cereris er
 rorem, atq; inuentam Pro
 serpinam, & Celei hospita
 litatem, & Triptolemi agri
 culturam, & uitium plana
 tionem factam ab Icaro,
 & Erigones ærumnâs præ
 terea quæcunque de Borea,
 quæcunq; de Orithyia, &
 Theseo & Aegeo memoria
 prodita sunt. Adde hīs Me
 deæ susceptionem, eiusq; deo
 nuō in Persas fugam, ac re
 gis Erechthei filias, & na
 tas Pandionis, tum quæcun
 que in Thracia perpeße
 sunt, & fecerunt. Deinde nō
 ignorandus est illi Acamas,
 non Phyllis, non primus ra
 ptus Helenæ, tum Castoris
 atque Pollucis aduersus ur
 bē b b b 5 da cist

θεν. ἰξῆς ἢ Μιγαρα, καὶ Νι-
 σσῶ, καὶ Σκύλλα, καὶ περιφρο-
 σῆς πλάνη, καὶ Μίνω
 πέρι, καὶ πρὸς τὴν εὐφροσύνην
 ἀχαριστία, οἷς ἰξῆς ἡ Κιθαίρων
 καὶ τὰ Θερμαίων, καὶ τὰ Λαβ-
 δακιδῶν πάθος, καὶ Κάδμου
 ἐπιδημία, καὶ βοὸς ὑπλάσις, καὶ
 Ἰφίτης ἐδύση, καὶ Σπαρτῶν
 ἀνδροσύη, καὶ αὐτοί, τὰ Κάδ-
 μου αἰς δρόμους μεταβολή, καὶ
 πρὸς ὧσαν τέχισις, καὶ μυσία
 τῶ τέχισι, καὶ τῆς γυναικὸς
 αὐτῆς τῆς Νιόβης ἡ μεγάλην-
 χία, καὶ ἡ ἐπὶ τῷ πίνειν σιγῇ,
 καὶ τὰ Προβίος καὶ Ακταίον-
 ος, καὶ τὰ Οἰκιστῶν, καὶ
 Ἡρακλῆς συν τοῖς ἄλλοις αὐ-
 τῶ ἀπασι, καὶ ἡ τῶν παίδων
 σφαγή. αὐτὴ ἡ Κόρυς, πλὴν
 καὶ αὐτῆς μύθου, τὴν Γλαυ-
 κῆν καὶ τὸν Κρίοντα ἔχουσα. καὶ
 πρὸς αὐτὴν, τὸν Βιλλεργόντιον,
 καὶ τὴν Σθενόβοιαν, καὶ Ἡλίου μά-
 χην καὶ Ποσειδῶν καὶ με-
 τὰ ταῦτα, τὴν Ἀδάμαντα

da est Megara, & Nisus, et
 Scylla, & crines prupiaci,
 & Minos regis Cretensis
 discessus, ac erga bene de se
 meritam ingratitude. Qui-
 bus postea annectenda sunt
 cum Cithærone quæcunque
 Thebanis civibus acta sunt,
 & Labdacidarum erum-
 na, & Cadmi peregrina-
 tio, & bouis procubitus,
 & dentes serpentini, & sco-
 minatorum ortus. Et rursus
 Cadmi in serpentem trans-
 mutatio, & ad lyram præ-
 cinentem murorum substra-
 ctio, & murorum instaura-
 toris insania, & uxoris eius,
 nepe Niobes sibi ac suis exi-
 tiosa iactantia, & in luctu
 silentium: tum quæcunque de
 Pentheo, quæcunque de Actæo-
 ne, quæcunque de Oedipode,
 quæcunque de Hercule cū om-
 nibus illius certaminibus li-
 teris prodita sunt, eiusque libe-
 rorum per insaniam facta internecio. Deinde Corinthus,
 & ipsa plena fabulis, Glaucam & Creonta habens,
 & ante illos Bellerophontem, & Sthenobeam, So-
 lis & Neptuni pugnam. Post hæc autem Athamantis
 furor

παύσας, καὶ τῶν Νηφίλους πάσι
 θυρῶν τῇ ἑστῇ τῶν διατόμων
 θυγῶν, Ἰνὺς καὶ Μελικέρτε ὑπο
 δοχῶν, ὡδὶ τέτοις, τὰ Πιλοπι
 δῶρ, καὶ Μυκλήναι, καὶ τὰ ἐν αὐ
 ταῖς, καὶ πρὸ αὐτῶν, Ἰσάχους καὶ ἰὼ,
 καὶ ὁ φερρὸς αὐτῶν Ἀργῶ, καὶ Ἀ
 ρβύς καὶ Θένστις καὶ Ἀδρίπυ, καὶ
 τὸ χρυσοῦν ἄλκας, καὶ Πιλο
 πάας γὰρ, καὶ Ἀγαμέμνο
 νος σφαγῇ, καὶ Κλυταίμνηστρας
 τιμωρίᾳ, καὶ ἴτι πρὸ τέτων, ὁ τῶν
 ἱππῶν λαχόντων στρατῆς, καὶ ὁ τῶν
 θυγάτων γαμβρῶν τῶν Ἀδράστου
 ὑποδοχῇ, καὶ ὁ ἐν αὐτοῖς χρυσο
 μίδας, καὶ ὁ τῶν πεισίων ἀταφία,
 καὶ Ἀντιγόνη διὰ τὰυτά, καὶ Μα
 κριάνης ἀπώλεια, καὶ τὰ ἐν Νεο
 μίᾳ δὲ, ὁ Ὑφίπυλος καὶ Ἀρχέμο
 ρῶ, ἀναγκαῖα τὰ τῶν ἐρχομένων
 μνημονεύματα, καὶ πρὸ αὐτῶν ὁ
 σῖλαι τῶν Δαναῶν παρθένου
 σιν, καὶ πόρνοις γίνεσιν, καὶ
 τὸν ὡδὶ τὰς Γοργόνας ἄνθρωπον
 αὐτῶν προσημύλον. ὁ οὖν ἰσάας
 καὶ ὁ Λιβιοπικὴ διήγησις,

furentem insaniam, ac Nuo
 bis liberorum in ariete fugā
 aeriam, Inus & Melicertæ
 susceptionem. Ad hæc, neq;
 Pelopidarum facta saltatori
 negligenda sunt, neq; Myce
 næ, & quæcumq; in illis mee
 morabiliter gesta sunt. Et an
 te illos Inachus et Io, & ip
 sius custos Argus, et Atreus,
 & Thyestes, & Aerope, et
 uellus aureū, & Pelopiæ nu
 ptia, & Agamemnonis in
 terfectio, et Clytēestras sup
 pliciū. Iam adhuc ante illos
 septē principū aduersus The
 bas expeditio, & generorū
 exulū Adraști susceptio, &
 oraculum de illis proditum:
 præterea ducum in bello cæ
 sorum interdicta sepultura,
 & propter hanc Antigoo
 nes & Mœnecei miserabi
 lis interitus. Insuper quæcum
 que feruntur in Nemea Hy
 psipyle & Archemorus sala
 tori monumenta cum primis necessaria. At etiam quæ an
 te illa tempora acciderunt, exactè callebit, Danaes uirgini
 tatem, Persei natiuitatem, certamen quod aduersus Gor
 gonas suscepit. Adde illis & Acthiopicam narrationem,
 Cassio.

Κασσιόπαι καὶ Ἀνδρoμέδαι καὶ
 Κυβώτι, ὅς τε καὶ ἄλλοις ἰγνα-
 τίλιξεν ὁ τῶν μετὰ ταῦτα πί-
 νει. ὑπὸ κῆρυκα δὲ τὰ ἀρχαῖα, τὰ
 Αἰγυπτίᾳ καὶ Δαναῶν εἰσὶν αἱ,
 καὶ τῶν ἰπιδυλῶν ἰπιδυ-
 λῶν. ἐκ δὲ λίγα δὲ καὶ ὁ Λακων-
 δαίμων τοιχῶτα πρὸς ἡμᾶς,
 τὸν Ὑάκινθον, καὶ τὸν Ἐπιδυ-
 λῶν αὐτοκρατῶν Ζήφυρον.
 καὶ τῶν ὑπὸ τῷ Δίῳ καὶ τῷ
 ῥακίῳ σφραγῶν, καὶ τὸ ἐκ τῶν αἵμα-
 τος αὐτοῦ, καὶ τῶν ἐκ αὐτῶν
 αἰσθησάντων ἐπιγραφῶν, καὶ τῶν
 Τυοδάρῳ ἀδελφῶν, καὶ τῶν
 Διὸς ὑπὸ τέτῳ κατ' Ἀσκλη-
 πιδος ὄργῳ, ἵτι δὲ καὶ τὸν Πά-
 ριδον ἔξρισιμῶν, καὶ τῶν Εὐ-
 ρυστῶν ἀρπαγῶν, μετὰ τῶν ὑπὸ
 τῷ Μόδῳ πρὸς τὸν τοιμίστιον γὰρ
 τῇ Σπαρτιατικῇ ἱστορίᾳ καὶ
 τῶν Ἰλιακῶν συνῶσθαι, πολ-
 λῶν ἔσσαν, καὶ πολυπρόσω-
 πον. καὶ ἵππετον γοῦν τὸ ἐκ
 πρὸς τὸν, δρᾶμα τῇ σκευῇ πρὸς
 πρὸς τὸν. καὶ μεμνηδὲς δὲ τέτῳ
 αἰ, μάλιστα ἀπὸ τῆς ἀρπα-
 γῆς

Cassiopeam, & Andromae-
 dam, & Cepheum, quos ino-
 ter astra annumeravit quo-
 que hominum id ætatis cre-
 duitas. Quinetiam illa non
 ignorabit prisca facta Ae-
 gypti & Danaï, & insidiis
 quibus petita sunt nuptiæ.
 Non pauca uerò eius gene-
 ris suppeditabit & Lacedæ-
 mon, uidelicet Hyacinthum,
 & Apollinis riualem Ze-
 phyrum, & pueri exitium
 à disco illatum, enatumq; ex
 illius sanguine flosculum, &
 gementem in eodem inscri-
 ptionem α α, & Tyndarū
 à morte reducem, & Iouis
 ob hoc ipsum aduersus Aes-
 culapium exandescentiā.
 Præterea Paridis apud Me-
 nelaum hospitium, & He-
 lenæ raptum post factū pro-
 pter pomum iudicium. Plac-
 ne enim existimet Sparta-
 næ historia & Iliacam esse
 adiunctam, copiosam pro-
 fectō & multiplicem. Itaq;

iuxta unumquemq; apud Troiam occisorum fabula agen-
 da scenæ proponitur. Consentaneum uerò est, ut horum
 subin.

ἦδ' ἐνδοτ', ἔχει τῶν ἐν τοῖς
 πόσιν γιγνημένων, καὶ τ' ἀ-
 νὰς πλάνας, καὶ Διδοῦς ὄρω
 τῶ. ὧν ἐκ ἀλλότρια καὶ τὰ
 πόρ' τὸν Ὀρίστῳ δράμαϊα, καὶ
 τὰ ἐν Σκυθίᾳ τῷ ἔρωι τιτελ-
 μημένα, ἐκ ἀπώδ' αἰ καὶ τὰ
 πόρ' τέτυκ, ἀλλὰ τοῖς Ἰωάνοις
 συγγενῶ, Ἀχιλλεύς ἐν Σπύρῳ
 παρθένουσι, Ὀδυσσεύς μα-
 νία, καὶ Φιλοκτήτης ἱερμία, καὶ
 ὄλων ἢ πᾶσα Ὀδυσσεύς πλά-
 να, καὶ Κίρκη καὶ Τηλέγενη, καὶ
 ἢ Λίλυς τῶν αὐτῶν δωσάδων,
 καὶ τὰ ἄλλα μέχρι τῶν μυθ-
 ούων τιμωρίας. καὶ πόρ' τέ-
 τυκ, ἢ ἑστὰ Παλαμίδος ἐπιβυ-
 λῶ, καὶ ἢ Ναυπλίου ὄργῳ, καὶ ἢ
 Αἰάντ' ὁ μανία, καὶ ἢ θατίρῳ
 ἐν ταῖς πύτραις ἀπώλεια. ἔχ' ἢ
 πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἢ τοῖς
 ὀρχαῖσαι παρρωμύοις, τὸν
 Οἰνέμαον, τὸν Μυρτίλον, τὸν
 Κρόνον, τὸν Δία, τὸς πρώτους
 τῶν Ὀλυμπίων ἀγωνιστάς.
 πολλὰ ἢ καὶ ἢ ἑστ' Ἀρκαδίων
 μυθοο

tium. Quin etiam Elis multas occasiones præbebit sal-
 tare conantibus: Oenomaū, Myrtilum, Saturnum, Iouem,
 primos Olympiarum athletas. Atqui nec Arcadia fabu-
 larum

subinde memor sit, cum pri-
 mis uero eorum quæ mox à
 raptu usq; ad Græcorū pro-
 cetum in patriam reditum
 peracta sunt. Neque Acneæ
 erroris obliuiscatur, neq; Di-
 donis amoris. Inter quæ lo-
 cum quoq; habebunt quæ de
 Oreste circumferuntur fa-
 bulæ, tum qualia sat̃ fidē-
 ter ausus est in Scythia. Sed
 nec illa quæ antehac gesta
 sunt, inepta putabit. Arbil-
 lis in Scyro cum uirginibus
 conuersationem, Vlyssis in-
 saniam, Philoctetæ à Græ-
 cis derelictionē. In summa,
 totam Vlysseam errationē,
 ὦ Circen, ὦ Telegonum,
 ὦ Aeoli in uentos imperiū,
 aliaq; usq; ad procorum sup-
 plicia. Ante hac uero quibus
 scycophantijs Palamedi pero-
 niciem machinatus est, ὦ
 ira Nauplii, ὦ Aiæis furē-
 tis insania, ὦ alterum ad pe-
 tras naufragiū facientis exi-

μυθολογία, Δάφνηςφυγὴ, Καλλι-
 στῆς θυεῖσις, Κενταύρων
 παροινία, καὶ Πανὸς γοναί, Αλ-
 φειῦ ὄρεαι, καὶ Υφθαλῖ ἀπειδυ-
 μία· ἀλλὰ ἡμῶν δε τῶν Κρήτιω
 ἀφίκη τῷ λόγῳ, πάμπαντα ἡμῶν
 πᾶσιν ὁ ὄρχησις ἱραοῖσιζαι, τῶν
 Ευρώπην, τῶν Παισιφάων, τῶν
 ταύρων ἀμφοτέρων, τῶν Λαβύριν-
 θων, τῶν Αἰτιάων, τῶν Φαί-
 δρων, τῶν Ανδρόγειων, τῶν Δαί-
 δαλων, τῶν Ικαρίων, τῶν Γλαυκῶ-
 νων, τῶν Πολυίδων μαυρίων, τῶν
 Τάων, τῶν χαλκῶν τῶν
 Κρήτης πόριον. ἡμῶν δὲ
 Αἰτωλίας μετὰ τῆς, ἡμῶν πολ-
 λὰ ὁ ὄρχησις καταλαμβάνει,
 τῶν Αλβανίων, τῶν Μιλιαγῶν,
 τῶν Αταλάντων, τῶν Δαλίων,
 καὶ πᾶσι καὶ καὶ Ηρακλῆος πᾶ-
 λων, καὶ Σπρίων γένεσιν, καὶ
 Βηχιάων ἀνέδοσιν· καὶ με-
 τὰ τῶν μαρίων, Αλμαίων καὶ
 οἰκισιν. ἅτα Νίαιον, καὶ Δία
 νίρας ζυλῶσιον, ἡμῶν τῶν ἰν-
 οῖτη πυρίων, ἡμῶν Θράκων πολ-
 λὰ τῶν ὄρχησιμῶν ἀναγνώσιν,
 τῶν

larum expers est, Daphnē
 fugam, Callistū ferinam uis-
 tam, Centaurorum temulen-
 tiam, Panos parentes, Al-
 phei amorem, & Hyphali
 peregrinationem exhibens.
 Iam si oratione in Cretā de-
 scenderit, permulta inde su-
 met saltatio, Europam; Pa-
 siphaen, tauros utroq; La-
 byrinthum, Ariaden, Pha-
 dram, Androgeum, Dæda-
 lum, Icarum, Glaucum, Po-
 lyidi uaticinium, Talo, &
 neum Cretæ custodem. At si
 in Aetoliam diuerteris, ba-
 bet & illic non pauca quæ
 mutuo sumet saltatio: Al-
 thæam, Meleagrum, Atæ-
 lanten, Dalum, fluminis cū
 Hercule luctam, Sirenum
 procreationem, Echinea-
 dum retributionem, & post
 insaniam, Alcæonīs ba-
 bitationem: deinde Neso-
 sum, & Deianiræ zeloty-
 piam. cui applicanda est
 Herculis in Oeta monte py-
 ra, & conflagratio. Habet

etiam Thracia non parum multa saltanti necessaria: nemo
 pe Oro

τὸν Οὐφία, τὴν ἱεάντι σπαργ
 μὸν, καὶ τὴν λάλῃν αὐτῇ ἐν
 φασίῳ, τὴν ἱπιπλίσσῃ τῇ λυ
 ρα, καὶ τὸν Αἴμον, καὶ τὴν
 Ροδίππῳ, καὶ τὴν Λυκέρῃου
 κίλασιν. καὶ Θιαιαλίᾳ ἣ ἐστὶ
 πλάω παρτέχῃ, τὸν Πιλάω,
 τὴν Ιάσονα, τὴν Αλκυσίαν, τὸν
 τῶν προτέκνῃα τῶν τῆλιν,
 τὴν Ἀργῶ, τὴν λάλῃν αὐτῇ
 τρέπῃ, τὰ ἐν Λύμῳ, ἢ Αἰό
 τῳ, τὴν Μελιδάσιν ἱστίον, τὸν
 Ἀψύρῃ σπαργμὸν, καὶ τὰ ἐν
 τῇ παράκλῃ γροῖμῃ, καὶ
 μῖτᾳ ταῦτα τὸν Πρωτισίαν,
 καὶ τὴν Λαοδάμασιν. ἡ δὲ αὖ
 τὴν Ἀσίαν πάλιν διαβῇ, πῶ
 λὰ ἡφῆς Ἀράμαϊα, ὃ γὰρ Σά-
 μος εὐνὸς, καὶ τὸ Πελουπό
 σσι πάλιν, καὶ ἐν Βυγαῖσι
 αὐτῇ μέχρι Περσῶν πλάνῃ.
 καὶ τὰ ἐν ἀρχαῖοις, ὃ τῇ
 Ταντάλῃ φληαρία, καὶ ὃ παρ'
 αὐτῇ θῶν ἱστίασι, καὶ ὃ Πίλο-
 πος ἱερουργία, καὶ ὃ ἱλιθῶ-
 τινος ὅμοιος αὐτῇ. καὶ ἐν Ἰτα
 λίᾳ δὲ, ὃ Ηελῶνι, καὶ Φαίθῳ,
 Tantalus loquax incontinenti
 dem convivium, & Pelopi
 rēdātinus bivorety. In Italia

pe Orpheū, & illius factū
à mulerculis dilaniationē,
eiusq; caput loquens, idemq;
una cum lyra natans. Præ-
terea Hamum & Rdodo-
pen, tum Lycurgi suppli-
cium. Porro Theſſalia ad-
huc plura his ſubminiſtras-
bit, Peliam, Iaſonem, Alce-
ſtin, claſſem quinquaginta
nanibus congregatam, Ar-
go, & loquacem eius cari-
nam. Inſuper res in Lemno
geſtas, Acetam, Medæ ſom-
nium, Abſyrti dilaceratio-
nem, tum omnia illa quæ in-
ter nauigandum acciderūt.
Poſt hæc autem Proteſilaū
& Laodamiam. Rurſus ſi
in Aſiam poſtliminiō te con-
tuleris, multam ibi inuenies
fabularum copiam. Statim
enim tibi occurreret Samus,
mox Polycratis calamitas,
atque filiæ eius uſque ad Por-
ſæ erratio. Quin etiam his
adhuc antiquiora, nimirum
a, tum deorum apud eun-
carnea de paſtio, eiusq; ele-
terō Bridaum & Phaetbon,
& po.

καὶ αἰγυγιοὶ ἀδελφαὶ θρῶνσαι,
 καὶ ἤλεκτρον δακρύσαι. ἴσι
 ται δὲ ὁ τοῦτο καὶ τὰς Ἑσπε-
 ρίδας, καὶ τὸν φρυγὸν τῆς χρυ-
 σῆς ὀπίρας δράκοντα, καὶ τὸν
 Ἀτλαντὶ καὶ μέγαν, καὶ τὸν Γε-
 ρυόντιον, καὶ τὸν ἐν Ερυθραίᾳ ἰ-
 λασι τῶν βοῶν. ἐν ἀγνοήσῃ
 δὲ καὶ τὰς μυθικὰς μεταμορ-
 φώσεις ἀπάσας, ὅσαι εἰς δέν-
 δρα, καὶ θηρία καὶ ὄρνιθα ἡλλάττο-
 σαι, καὶ ὅσαι ἐν γυναικῶν αὐτῶν
 ἀρσὲς γίνονται. τὸν Καννίαν λέ-
 γον, καὶ τὸν Τειρεσίαν, καὶ τὴν
 τοῖδαν, καὶ ἐν Φοινίκῃ τὴν Μύρ-
 ραν, καὶ τὸν Αἰγύπτιον ἱερεῖον πῦν
 θος καὶ μετὰ τὸν ἱερεῖον. καὶ τὰ ταῦτα ἰ-
 σιται, καὶ τὰ νῦν ὁρᾶται δὲ, ὅσα
 μετὰ τὸν Μακεδόνων ἀρχὴν
 ἐτολμάθη ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου,
 καὶ παρὰ Σιλύνης, ὡς τὸν Στρα-
 τονίαν ἐρωτῶντα γὰρ Αἰγυπ-
 τίων, μυθικώτατα ὄντα, ἔστι-
 ναι μὴ, συμβολικώτατον δὲ
 ἐπιδείξαι. τὸν Ἐπαφόν λέ-
 γον, καὶ τὸν Ὀσίριον, καὶ τὰς τῶν
 θῶν αἰετῶν ἡμιβοῶν.
 πρὸ πάντων δὲ, τὰ πρὸ τῆς
 ἱερ-

& populi lugentes sorores,
 & electrum lacbrymātes.
 Sciet eiusmodi quoq; Hespero-
 ridas, et custodem aurei frus-
 ctus Draconem, & Atlan-
 tis laborem, & Geryonem,
 tum boum ex Erythria aba-
 ctionem. Neque ignorabit
 omnes fabulosus formarum
 transformationes, quacun-
 que in arbores aut animātes
 aut aues transmutatae sunt,
 & quot ex mulieribus uiri
 facti sunt. dico autem Cae-
 nea, & uatem Tiresiam. Su-
 per haec in Phœnicia Myr-
 rham, & luctum illum As-
 syrium, qui geminus est. Et
 haec habebit cognita, & ad
 hoc recentiora, quaecunque
 post Macedonum imperium
 ausus est Antipater, & Se-
 leucus ob amorem Stratonio-
 ces. Aegyptiorum quae ma-
 gis erunt arcana, cognoscet
 quidem, ea autem saltando
 repraesentabit significātius:
 Epaphum dico, & Osirim,
 praeterea Deorum in anima

lia transmutationes. Ante omnia uerò ea quae circa amo-
 res

ἰσῆσαι αὐτῶν, καὶ αὐτὰ τῷ
 Διὶ, καὶ αἰς ὅσα ἰαυτὸν μι-
 τωσάμενον, ἔειπαι ἢ καὶ τῶν
 ἐν Ἀδῇ ἄπαντα τραγῳδίαν,
 καὶ τὰς λιλάσεις, καὶ τὰς ἐφ'
 ἑκάστῃ αὐτίαι, καὶ τῶν Περσίδων
 καὶ Θουσίως ἄχρι τῆς Ἀδῆς ἰτα-
 ράων. συνελθόντι δὲ ἀπ' αὐρῶν ὁ-
 δὸν τῶν καὶ τῷ Ομήρῳ καὶ Ἡ-
 ορίδῃ, καὶ τῶν ἁρίτων ποιη-
 τῶν, καὶ μάστιγα δὲ τραγῳ-
 δίας λιγομύων, ἀγνοήσεις.
 πάντα πάν ὀλίγα ἐκ πολ-
 λῶν, μάλλον δὲ ἀπ' αὐρῶν τὸ
 πλεονεξέων, τὰ λιφάλαυ
 δις ὅρα κατ' ἑλίκην, τὰ ἄλλα
 τοῖς τι ποιηταῖς ἑκάστῳ ἀφ' ἑστέ, καὶ
 τοῖς ὀρχησταῖς αὐτοῖς δυνάμει
 καὶ σοὶ προσεξορίσιν καὶ ὁ-
 μοιότητι τῇ προερμύνειν. ἄ-
 πορ' ἀπαντὰ πρόχρεα, καὶ πρὸς
 τὴν ἑαυτὸν ἱκανοῦ τῷ ὀρχηστῇ
 προπεριεργεῖα καὶ προῖξιν
 μισθμῖνα καὶ ὡδα ἀναγνώριον.
 ἐπὶ δὲ μιμητικῆς ὅσῃ, καὶ λιγέ
 tatoribus demonstranda reliqui, ac tibi quoque iuxta di-
 Etorum similitudinem indaganda. Quae omnia in nume-
 rato parata saltatori reponenda sunt, ut cum tempus
 exegerit, nullo negotio possit expromere. Quoniam
 uero M imitatrix est saltatio, motubusque et gesticula-

res illorum uariè et miris-
 ficè contigerunt, quæque de
 loue ipso feruntur fabulae,
 tum in quasque facies se-
 met transfiguravit. Omo-
 nem uerò inferorum tragœ-
 diam tanquam digitos un-
 guesque suos tenebit, tum sup-
 pliorum genera, et quæ
 cuiusque causa extiterit, et
 Pirithoi et Thesei indiuidu-
 sam usque ad inferos amici-
 ciam. Ut autem uno quasi fas-
 ce summatim perstringam
 omnia, nihil quod ab Home-
 ro et Hesiodo, tum ab reli-
 quis poetis eximij et excelsa
 lentibus maxime tragicis di-
 ctum est, ignorabit. Hæc ad
 modum pauca ex multis, aut
 potius ex innumeris istâ syl-
 uam, rerumque saltationi ne-
 cessariarum saltem capita alia
 quot percensui. Reliqua ue-
 rò cum poetis, tum ipsis sal-
 tationis

μᾶσι τὰ ἀδόμενα διέξεν ὑπὸ
 χυῖται, ἀναγκάζοντάς τῳ, ὅπως
 καὶ τοῖς ῥήτοσι, σαφένειαν ἀσ-
 κᾶν, ὥς ἵκασιν τῶν διανο-
 μένων ὑπὸ αὐτῶν διελθεῖν, μη-
 δεὶς δευγυῖς διόμενον· ἀλλ'
 ὅπως ἴφθιμους χρῆσται,
 αὐτὸν διόμενον ὀρχησιν
 καὶ λιρῶν σαίνειν, καὶ μὴ λα-
 λῶν· ὅτι τὸ ὀρχηστὴν ἀνέξεν, ὃ δὲ
 καὶ Δημήτριον τὸν λιρινὸν
 παθεῖν λέγουσιν, ἐπεί θ' καὶ αὐ-
 τὸς ὁμοίᾳ σοι καθήγορει τὸ ὀρ-
 χηστικῆς, λέγων τὰ αὐτὰ καὶ
 τῶν συγγενῶν καὶ τῶν λιρ-
 πων πάροργον τι τὸν ὀρχηστὴν
 εἶναι, μολὼν αὐτὸν πρὸς τὸ
 δράμα σπουδαῖον, κινῶμι-
 νον ἢ ἀλογον ἄλλως λίνεσιν,
 καὶ μάταιον, ὃ δεῖν αὐτῇ νῦν
 προσόν· ὅτι δὲ αὐθρόπων
 τοῖς παρὰ τὸ πρᾶγμα γον-
 τισμένοις, ἐδῆτι Σερικῇ, καὶ
 προσωπῶν οὐκ ἐπὶ, αὐτῶν καὶ
 τὸρετίσμασι, καὶ τῇ τ' ἀδύῳ
 οὐφω.

tum modò insulsum & uanum adhiberet, ab omni ra-
 tione atq; intelligentia seiunctum. Caterum homines qui
 hac in re præstigijs illuderentur, uestitu serico, perso-
 natuq; aptè accommodato, tibiaq; & lasciuis cantilenis,

tione ea quæ cantantur, se-
 metexpressuram pollicetur,
 summo opere illi necessarium
 est, (quod & rhetores facti-
 tare consueuerunt) ut per-
 spicuitatem exerceat, ut unū
 quodq; quod ab illa demon-
 stratum fuerit, ita clarè, ita
 perspicuè ob oculos positum
 representetur, ut nullius e-
 narratoris egeat opera. Sed,
 quod Pythico oraculo prodi-
 tum est, oportet saltationis
 spectatorem & mutum sal-
 tatorem intelligere, & ni-
 hil nisi loquētē audire. Id quod
 Demetrio Cynico quoq; ac-
 cidisse fama est: quandoqui-
 dem & ipse non secus atque
 tu in iudicium O uocare so-
 lebat Orchesticen, dicēs ti-
 bia & fistularum & stre-
 pituum superuacuum quido-
 dam esse saltatorem, quippe
 qui argumento conficiendæ
 fabulæ parum afferret, mo-

DE SALTATIONE.

ὑφ' ὧν ὁ δὲ μὲν ἰδὼν καὶ
 ὁ δὲ τὸ ὄρχηστῶν πρῶτα, ὁ δὲ
 τε, καὶ τὸν Νέρωνα δὲ δεικ-
 μῶν ὄρχηστῆς, ὃν ἀκούοντες,
 ὡς φασιν· ἀλλ' ὁ καὶ τις ἄλλο
 λῶν, ἐν τῇ ἱστορίᾳ μνήμη, καὶ
 λινύσιος καὶ αἱ λινύσιων,
 ἰδὼν τὸ Δημήτριον δὲ γυναι-
 κιστάτην, οἶμαι, τὴν δέξασιν,
 ἰδὼν ὄρχηστῆρον· ἵσταται κα-
 ταγέρων αὐτῷ. καὶ ὑπὸ χιτῶ-
 νι αὐτῷ αὐτῷ καὶ ἁσμάτων
 ἐπιλέγειν αὐτῷ, καὶ αὐτῷ
 ἱστορίᾳ, ὅσον γὰρ τοῖς τι-
 λυπῶσι, καὶ τοῖς αὐλῶσι, καὶ
 αὐτῷ παραγγέλλας τῷ χερσὶ,
 αὐτῷ ἰφ' ἑαυτῷ ὄρχηστῶν τὴν
 Ἀφροδίτης καὶ Ἀριᾶ μοι-
 χίας, ὅλιον μανθόντα, καὶ ἡ-
 φασιν ἐπιβελούοντα, καὶ τοῖς
 δούμοις ἀμφοτέρω, τὴν τι-
 Ἀφροδίτῃ καὶ τὸν Ἀρσάκῃ
 νόοντα· καὶ τὸν ἱστορίαν
 διὲς ἱστορίαν αὐτῶν, καὶ αὐδ-
 μολῶν μὲν τὴν Ἀφροδίτῃ, ὑπο-
 δεικνύοντα, καὶ ἱστορίαν τὸν

canentiū modulata con-
 cinnitate, quibus exornaretur,
 nequaquam saltatoris
 esse officium. Saltator P er-
 go Neronis tempestate exi-
 mius & celebris, nec, ut feo-
 rebatur, imprudens, sed si
 quis etiam alius, historiariū
 memoria & mouendi ele-
 ganti artificio præcellēs plu-
 rimum, precatus est Deme-
 trium sapientissimis, ut mibi
 uideretur, precibus, ut eum sal-
 tantem spectare uelit: dein-
 de si uideretur, reprehende-
 ret, ac saltationem acerbissimē
 me accusatam exhibilaret at-
 que exploderet. Polliceba-
 tur ad hæc, se nullis tibijs et
 cantilenis adhibitis saltatu-
 rum: quemadmodum & feo-
 cit. Etenim Q strepitib. &
 tibijs & choro imposito si-
 lentio, ipse per se saltauit Ve-
 neris & Martis adulteriū,
 Solem furtiui cōcubitus pro

Ἀρε, καὶ ἴσα τῇ ἰστορίᾳ ταύτῃ
 πρόσσιτον, ἅς τιν' Ἰὸν Δημέριον
 ὑποφωτιστὰ τοῖς γιγνομέ-
 νοις, τὸτον ἱππικὸν ἀποδιδόναι
 ἢ μίγιστον τῷ ὀρχηστῇ· αὐτὴν
 γὰρ, καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ ἀνι-
 σφρίζετο· ἀκῶα αὐθροπῆ, ἃ
 ποιᾷς, ἐχέω μόνον, ἀλλὰ μὲν
 Δονῆς τὰς χοροὺς αὐτὰς λα-
 λῶν, ἰπὰ δὲ κατὰ τὸν Νέρω-
 να ἰσμελὴ τῷ λόγῳ, βέλομαι καὶ
 βαρβαρὸς ἀνδρὸς τὸ ἰδοὶ τὸ αὐτὸ
 ὀρχηστῇ γυρομέλῳ ἀπᾶν, ὁ-
 πρὸς μίγιστον ἱππικὸν ὀρχηστι-
 κὸς γίνετο· αὐτὸ γὰρ ἰπὸς πόν-
 το βαρβαρὸν βασιλικὸς τις
 αὐθροπῆ, κατὰ τι χρεῖσθαι
 κωμὸς ὡς τὸ Νέριον, ἰδιῶτα μὲν
 τὰ τῶν ἄλλων τὸν ὀρχηστὴν ἰ-
 κῆτον, ὅτι σαφὲς ὀρχηστὴν,
 ὡς καὶ τὸ μὴ ἱππικὸν τῶν
 ἀδελφῶν (ὁμίλλω γὰρ τις
 αὐτὸν ὑγχαίνει) σιωπᾶν ἀπάν-
 των, καὶ δὲ ἀπὸ τῶν ἡδὲ ἐς τὴν οὐ-
 κίαν τὸ Νέριον διεξιμελὲς, καὶ
 ὁ, τι

spicue, ut quanquam nihil eorum quæ caneantur, au-
 dire poterat (erat enim lingua semigræcus quispiam)
 omnia tamen callide intelligeret. Iam uerò cum iterum
 ad suos regressurus esset barbarus, cumq; Nero benignius
 atq;

tem supplicantem: præterea
 quasq; alias hæc fabula
 partes complectitur, adeo
 ut Demetrius ipsa artificio
 sa saltatione iam exhibita-
 tus, maxima laude saltatorē
 extulerit. Exclamabat enim
 uoce quàm potuit acutissi-
 ma in hæc uerba prorum-
 pens: Audio, ô homo, cuius-
 modi facias: neq; enim tane-
 tum uideo, sed mihi uidēre
 ipsis loqui manibus. Quoniā
 uerò circa Neronis tempora
 nostra uersatur oratio, ani-
 mus est uiri barbari super eo-
 dem saltatore tibi referre te-
 stimonium, quò laudem præ-
 clarissimam saltandi artifi-
 cio attributam esse cogno-
 scas. Quippe R' e barbaris
 quidam homo regius e Pon-
 to, cum ex negotio ad Nero-
 nem Romam uenisset, unaq;
 cum alijs hūc spectasset sal-
 tatorem, adeo saltantem per-

β, τα βάλω, αὐτῶν λιλούον-
 τ'·, καὶ δώσω ἐπιτοχάς·
 οὐ· τὸν ἐρχομένον, ἴφω, δὲ, τὰ
 μέγιστα σύφρασις. Ἐ δὲ Νέρων
 οὐ· ὁρμήν, τί ἄν σοι χράσις
 μὲν γίνωτο καὶ· προσοίκους,
 ἀφ' ἧς, βραχέως ἔχω, ὅχι ὁμογλώτ-
 τας, καὶ ἐρμηνεύω ἐξ ἑαυτοῦ δι-
 ποῶν πρὸς αὐτὸς. ἔν ἔν τι-
 οὐ· δίδωμαι, διαδύω ἐν τ'·,
 ἵνα γὰρ μοι ἐρμηνεύσαι. τοσού-
 τον ἄρα λαλῶν αὐτὸς ὁ μίμν-
 σις ὅτι ἐρχομένης, ἐπίσημός τι
 καὶ σαφὲς φανῆσαι. ὃ ἢ πλά-
 σαι διαβῶ, καὶ ὁ σκοπὸς ὅτι
 ἐρχομένης, ὃ ὑπὸ κησὶς ἔσται,
 ὡς ἴφω, λαλῶ τὰ αὐτὰ, καὶ
 τοῖς ῥήτοσιν ἐπιμνηστέον,
 καὶ μέγιστα τοῖς τὰς λαλῶν
 σαι ταύτας μελίτας διελί-
 σιν· οἷον γὰρ καὶ ἐν ἱερίοις
 πολλοὶ ἐπαινεμένοι, τῷ ἱε-
 ρεῖναι τοῖς ὑποκαμένοις προ-
 σώπει, καὶ μὴ ἀπὸ δὲ εἶναι
 τὰ λιγέμενα τῶν ἀσχομέ-
 νων ἀρετῶν ὅτι γυναικῶν,
 tionibus, quas uocant, uacant. At hæc quoque in saltatori-
 bus præcipuè laudi datur, ut personis in scenam introdu-
 ctis saltator per omnia gestu respondeat, neq; ea quæ
 dicuntur, ab introductis optimatibus, aut tyrannicidis,

atq; amantius inuitaret, &
 si quid uellet postulare, libe-
 raliter iuberet, scq; promptè
 daturum polliceretur: Da
 mihi, inquit, hūc saltatorem,
 & me hoc muiere plurimū
 exhilarabis. Percontāte ue-
 rò Nerone, cui rei domi tuæ
 utilis tibi futurus est? Sunt
 mihi, inquit, uicini barbari
 lingua diffares. ad illos in-
 telligendos interpretum pa-
 rare copiā haud mihi prom-
 ptum & facile est. Itaque si
 alicuius egens ero, ille in-
 nuens singula quæq; mihi in-
 terpretabitur. Tantum con-
 secuta erat agilis saltationis
 imitatio, cum clara & ma-
 nifesta apparuisset. Cete-
 rum exercitium iuxta quod
 immorandum est, & salta-
 tionis scopus est representao-
 tio, ut dixi, eadem opera &
 rhetoribus exercenda, ma-
 xime uerò ijs qui declama-

ἢ πρῶτων ἢ γιωργῶν· ἄλλ' ἐν ἑκάστῳ τούτων τὸ ἴδιον, καὶ τὸ διαίρητον δέκνυνται. ἰδίῳ γοῦν σοι καὶ ἄλλῃ βαρβάρῃ ῥῆσιν ἡδὲ ταύτοις ἀπαῖν. ἰδὼν γὰρ πῶς πρὸς ὥπα τῷ ὀρχηστῇ παρδονδασμελὴν (τούτων γὰρ μέρῶν τὸ δῆμα ἦν) ἰσῦται ἓνα, ὅρῳ τὸν ὀρχηστῶν, τίνες οἱ ὀρχησόμενοι καὶ ὑπεκρινόμενοι τὰ λοιπὰ προσωπία ἴσθ'. ἰπὸν ἱμαθῶν ὅτι αὐτοὺς ὑποκρινῆται, καὶ ὑπορχέσεται τὰ πάντα, ἱλιθῆσαι, ἴφκ, ὧ βέλτισσι, σῶμα μὴ τὸτο ἦν, πολλὰς δὲ τὰς ψυχὰς ἔχον. ταῦτα μὲν ἡ βαρβαρὸς. ἔκ ἀπεικόντως δὲ καὶ οἱ Ἰταλιῶται τὸν ὀρχηστῶν πεντόμιμον καλῶσιν, ἀπὸ τῆ δρωμελὲς σχιδόν· ἡ δὲ γὰρ καὶ ἡ ποιητικὴ παραινῖσις ἰκάνη, τὸ, ὧ πάε, ποντίς θερὸς περβαίου νόον ἰσχυρῶν, πάσαις πολιῆσιν ὁμίλῃ, καὶ τῷ ὀρχηστῇ ἀσσυγκῆα, καὶ δὲ προσφῶντα τοῖς πράγμασι, σωσις

ναοῦ

aut mendicis, aut agricolis discrepent: sed in unoquoque illorum demonstratur proprietas & excellentia. Volo itaque & alterius tibi barbari orationem ea ipsa de re percensere. Etenim scū quinque personas uidisset T saltatori apparatus (tot enim partibus seu actibus cōstabat fabula) unum uidens saltatorem, quærebat quinam reliqui essent futuri qui alias personas saltando repræsentarent. Postea uerò quàm certior factus est illū omnia saltatione sua repræsentaturū: Fefellisti nos, inquit, ὦ optime, quòd cum corpus unum tibi sit, animas plures habbas. Et hæc quidem barbarus. Non iniuriā uerò & Itali saltatorē Pantomimi nomine cohonestarunt, ab ipso penè factō ad hoc introducti. Nec inelegans habenda est illa poetica cohortatio: O fili, Polypi v mentem obtinens in omnibus uersare urbibus. saltatori equidem pernecessaria, quem rebus adhaerentem oportet semetipsum quibusq; factis applica-

re.

tio: O fili, Polypi v mentem obtinens in omnibus uersare urbibus. saltatori equidem pernecessaria, quem rebus adhaerentem oportet semetipsum quibusq; factis applica-

παντὶ ἰκνύται ἐκάστῳ τῶν ὄρων
 μέλῳ, τὸ δὲ ἔλεον, ὅθεν καὶ πά-
 ρου λέξασιν, καὶ ὑποκρινάμενοι
 ὁ ἴρῃσις ἐπαγγέλλεται, τὸν
 μὲν ἰκνύοντα, οὐδὲ δὲ ὀργισί-
 μιν τινα ἐσάγασα, καὶ ἄλλο
 λον μεμνῶτα, καὶ ἄλλοι λι-
 λυπημένον, καὶ ἀψύχοντα ταῦ-
 τα μεμνημένους. τὸ γοῦν
 πρᾶξις ὁδοῦ τοῦ ὅτι αὐτῆς ὁ-
 μίῃται, ἄρτι μὲν Αθάμανος με-
 μνῶν, ἄρτι δὲ Ἰνὸ φοβερὸν
 λέειν οὖναι. καὶ ἄλλοι Ατρεΐδης
 ὁ αὐτὸς, καὶ μετὰ μικρὸν Θυί-
 σης, ἔτα Αἰγιδῶς ὁ Αἰό-
 ρος, καὶ πάντα ταῦτα εἰς αὐ-
 θρωπίας ὅτι τὰ μὲν οὖν ἄλλα
 θεάματα καὶ ἀνέσματα, ἵνδ
 ἐκάστῳ ἔργῳ πλὴν ἐπίδειξιν ἐ-
 χῃ. ὁ γὰρ αὐτὸς ὅτι ὁ λιθῶν,
 ὁ δὲ φωνῆς μιμηδία, ὁ τραγι-
 κὸν δράμα, ὁ γὰρ λιθῶν γὰρ
 αὐτοποιία ὁ ὀρχηστὴς, τὰ πά-
 ντα ἐχὺ συλλαβῶν, καὶ ἵντι ποι-
 κῶν καὶ παμμιγῶν τὸν παρὰ
 πᾶσι αὐτῶν ἴδῃν, αὐτὸν, σὺν γ-
 γῃ, πᾶσι ὑπὸν, ὑμῶν

ψόφον,

quendam & mixtum ex omnibus illius videre appa-
 ratum, tibiam, fistulam, pedum strepitum, clangorē cymbali,

re. Præcipuè Χυερὸ mores
 & affectus se demonstratu-
 ram & simulaturam polli-
 cetur saltatio, nunc quidem
 amantem, deinde irascētem
 introducens, mox alium in-
 sanientem, alium animo per-
 turbatū, ac omnia talia ual-
 de concinnè & modeste. Et
 quod omnium maximè mi-
 randū est, una eademq; die
 nunc quidem Athamanta fu-
 rentem, nunc Ino metuen-
 tem exprimit. Et alias ipse
 ille Atreus est, alias Thyee-
 stes, post pusillū Aegisthus,
 deinde Aerope. Et omnia
 hæc unius hominis artificio-
 se refert industria. Alia qui-
 dem spectacula & discipli-
 næ unam quampiam rem os-
 tendunt: aut enim tibia est,
 aut cithara, aut uocis modu-
 latio, aut fabula tragica, aut
 plausibilis aliqua comœdia.
 ceterum saltator hæc om-
 nia simul comprehensa in se
 complectitur, & est uarium

ψῆφον, ὑπερὶ τῆ δὲ φωνίας,
 ἐδόντων ἰμοφονίαν· ἔτι δὲ τὰ
 μὴ ἄλλα, δατοῦ τῶν ἐν τῇ
 αὐθρόπῳ ἔργα ὄντι, τὰ μὴ
 ψυχῆς, τὰ δὲ σῶματι, ἐν
 δὲ τῇ ἐρχόμεναι ἀμφοτέρω συμ-
 μίμνηται. καὶ γὰρ διανοίας
 ἐπίδειξιν τὰ γιγνόμενα ἔχει,
 καὶ σωματικῆς ἀσκήσεως ἰ-
 νίργειαν. τὸ δὲ μίχιστον, ὃ
 σοφία τῶν ἀφαιμένων, καὶ
 μηδὲν ἔξω λόγῳ. Λεβωνάξ
 γοῦν ὁ Μιτυληναῖος, αὐτὸς
 καλὸς καὶ ἀγαθὸς, χειροσφύς
 τῆς ὀρχήστρας ἀπικαλῶν, καὶ
 ἰδὼν πλὴν θίαν αὐτῶν, ὡς βιλ-
 τίων ἀναστρέψων ἀπὸ τῆς θιά-
 ρος. Τιμοκράτης δὲ, ὁ διδάσ-
 καλὸς αὐτῷ, ἰδὼν πρὸς ἁπάς,
 ἐκ ἐπιτιμῶν ἐπιστὰς, ὀρχη-
 σθὼν τὰ αὐτῷ ποιοῦντα· οἷς
 μὲν, ἔφη, θιάματι ἢ πρὸς φι-
 λισοφίαν αὐδῶς ἀπεστρέφον;
 εἰ δ' ἐστὶν ἀληθὺς, ἂν πρὸ ψυ-
 χῆς ὁ Πλάτων λόγῳ, τὰ τρία
 μέρη αὐτῆς λαλῶς ὁ ὀρχηστὴς
 δέ-

representatoris uocem con-
 cinnam, canentium concen-
 tum consonum & unanio-
 mem. Præterea alia quidem
 alterutrius in homine partis
 sunt opera : alia enim sunt
 mentis, alia corporis : cate-
 rùm in saltatione ista mixta
 sunt. Etenim mentis demon-
 strationem, corporei exero-
 citij actione, ipsis rebus quæ
 sunt inesse uidemus. Maxio-
 mi uerò omnium ducenda est
 rerum quæ geruntur sapien-
 tia, & quòd nihil citra ra-
 tionem cōmittitur. Quocir-
 ca Y Lesbonax Mitylenæus,
 planè uir honestus ac bonus,
 saltatores Chirifophos, id
 est manu sapientes nomina-
 re solitus est : ibatq; frequen-
 ter ad illorū spectacula, quæ
 si melior à theatro subinde
 esset reuersurus. Timocrates
 autem eius præceptor, uisò
 quondam semel, non de in-
 dustria assistens, saltatore

suis rebus indulgente: Quali me, inquit, spectaculo priua-
 uit uerecundia, quam è philosophia hauseram? Quòd si
 uera sunt quæ de anima Platonem differuisse constat, tres
 eius

ἀκνυται, τὸ θυμικόν, ὅταν ὀρ-
γυζέμεσθαι ἐπὶ ἀκνυται· τὸ
ἐπιθυμητικόν, ὅταν ἐρωῖται
ἐκπερίεσθαι· τὸ λογιστικόν, ὅ-
ταν ἰκασα τῶν παθῶν χαλι-
σάσθαι. τὸ μὲν γὰρ ἐν ἅπασιν
τι μίρεται ὀργήσιν, καὶ ἀπορ-
θῆναι ἐν ταῖς αἰσθήσεσι, παρὶ-
σπαρῆαι· καὶ αὖτε ἐν τοῖς
καὶ ἐν τοῖς ὀργήμασιν ἐν-
μορφίαι, τί ἄλλο, ἢ τὸ τῆς Ἀρε-
στέως ἰκανοσύνη, τὸ καλ-
λῶς ἰκανοῦσθαι, καὶ μίρεται
εὐρίαν ὁρμηλύνει τὰ γὰρ καὶ
τὸ αἶμα· ἕκαστα δὲ τινὲς καὶ
σφριττέσθαι τι νουθεσιμίο-
ν ἐκ τῶν ὀργηστικῶν προ-
σπαύειν σιωπῆς, ὅτι καὶ αὐτὸ
πυθαγορικόν τι δόγμα αἰνίτ-
ται. ὅτι καὶ τῶν ἄλλων ἐπὶ
ταπεινότητι, καὶ μὴ τὸ τέρ-
πειν, τῶν καὶ τὸ χρήσιμον ἐπὶ
σχισμῶν, μένει ὁ ὀργισμὸς
ἀμφὶ ἴσιν, καὶ πάλιν τὸ χρῆ-
σιμον ὑφελιμότερον, ὅσον με-
τὰ

eius partes pulcherrimè o-
stendit saltator: uim irascen-
di, quoties iratum exprimit:
desiderandi, quoties aman-
tem repræsentat: ratiocinan-
di, quando singulos affectus
quasi frenis quibusdam coer-
citos explicat. Et hoc in om-
nes saltationis partes, quæ
admodum tactus inter sen-
sus corporeos, disseminatum
est. Porro autem cū pulchritu-
dinis tantam rationem ha-
bere soleat, atque inter sal-
tandum decentis concin-
næ formositatis, quid aliud
quàm Aristotelis pulchritu-
dinem confirmare uidetur,
eandem collaudantis, atque
inter bona tertio loco cono-
stituentis? Audiui uerò alium
super saltantium personarū
silentio longè iuuenilim diso-
ferentem, quòd eo Pythago-
rica disciplina dogma sub-
obscurè significari uideatur.
Præterea cū aliæ uitæ a-

ctiōnes, illæ quidem oblectationem, aliæ uerò utilitatem
exercentibus suppeditent, soli saltationi utraq; hæc iux-
tā adesse uidemus, ac utilitatem longè præstantiorem, qua-

τὰ τὸ τέρπνυ γίγνεται. πόσῳ
 γὰρ τὸ τοῦ ὀρέῃ ἢ λίου, ἢ πικ-
 τοῦντος νεκρικοῦ, καὶ αἵμα-
 τι ριμῶδες, καὶ παλαιόντας
 ἄλλους ἐκ νέου, ὅς ἢ ὀρχοῖς
 πολλὰν ἀσφαλὲς τέρψιν ἄμα
 καὶ δυνάμειότῳ, καὶ τέρ-
 πνότητι ἐπιλάμπνυται; τίς
 μὲν οὖν γὰρ οὐκ ἴσως λίνουσι
 ἂν ὀρχηστικῇ, καὶ τροφῇ αὐ-
 τῆς, καὶ πρὸς αἰσθητικῇ, καὶ πρὸς
 ἀμύμῳ, καὶ ὑπὸ τῶν αἰσθητικῶν, τοῖς
 μὲν ἄλλοις τέρπνυ ἔχει συμ-
 βίβον ὁρῶσι, τοῖς δὲ ἐν ὀργῇ
 οἰσιν αὐτοῖς ὑγρὸν τῶν γυμ-
 νασίων γὰρ τὸ ἐκείνῳ τῇ
 ἄμα καὶ δυνάμει τῶν τῶν
 φάσιν αὐτῶν γὰρ αἰσθητικῇ, καὶ
 τῶν μὲν τὸ σῶμα, καὶ ἡ ἀμύ-
 μῳ καὶ κρῖσι, καὶ οὐκ ὀρ-
 χῆται πρὸς μεταβολὴν ἀλλὰ
 πρὸς ἰσχύος τῇ ἐκείνῳ πρὸς
 ποιοῦν τοῖς σώματι. πῶς οὖν
 οὐκ ἀποχρηστικῶν τῇ χοῦμα ἢ
 ὀρχοῖς; θύγουσα μὲν τῶν
 ψυχῶν, ἀποχρηστικῇ καὶ τῶν
 μα, τέρπεται ἢ τῶν ὀρῶντας,
 καὶ μεδιόκρι ῥοβόρ τοῖς σώματι
 solidius confirmet. Qui ergo
 saltatio res erit non omnium elegantissima, & quæ & men-

tenus cum uoluptate illa ex-
 hibetur. Quæ enim hoc
 spectatu iucundius; quàm ui-
 dere pugnis decertantes iu-
 uenes, ac sanguine diffluent-
 es, aliosq; luctantes in pul-
 uere, quos non raro saltatio
 & longè tutius simul atque
 decentius, & maiori cum uo-
 luptate demonstrat? Quæ cir-
 ca apti decentesq; in saltan-
 do motus, ac corporis inuer-
 siones & circumductiones,
 insuper saltus & resupina-
 tiones quibus utitur, alijs e-
 quidem sæpenumero fuere
 oblectamento spectantibus:
 ipsis autem hæc eadem exer-
 centibus saluberrima. Bte-
 nim illud ego gymnasijs pul-
 cherrimum, & maxime om-
 nium conducibile haud du-
 bie dixero, quòd corpus eo
 molliant, & membra flexi-
 biliora iuxta ac leuiora effi-
 ciant, & ad omnem muta-
 tionē promptiora instituāt,
 neq; mediocri robore corpora
 solidius confirmet. Qui ergo
 saltatio res erit non omnium elegantissima, & quæ & men-
 tem acuat, & corpus exerceat, & spectantes oblectet, &

διδόντα δὲ πολλὰ τῷ πά-
 λαϊ ὑπ' αὐλοῖς καὶ λυμβάλοις,
 καὶ μιλῶν ὀρυθμῖα, καὶ λε-
 γόσα, διὰ τι ὀφθαλμῶν καὶ
 ἀκοῆς. εἰ γυνὴ φωνῆς σύμμο-
 ριον ἵσταται, πῶ αὖ ἀλλαχόθεν
 ἰσθροῖς, ἢ ποῖον πολυφωνότι-
 ρον ἄκροσμα, ἢ ἱμνολίτθρον;
 εἴτι αὐλὸς καὶ σφύγγος τὸ λε-
 γνυτότερον, ἢ τις καὶ τέτταρ' ἐν
 ὄρχεσα ἀπολαύσαι σοι πάρος
 εἰν. ἰὼ λίγαν, ὥς ἀμάντων τὸ
 ἦδ' ὅς, ἱμνῶν τῇ τριαύτῃ βίῃ,
 γνύσθῃ, ὅταν ἴρῃς τὸ δῖαίρου.
 μισοῦ μὲν τὰ λεανῶς γιγνέ-
 μενα, ἐπιδακρύουσι δὲ τοῖς ἀδι-
 κημένοις· καὶ ἴλως, τὰ ἦδ' ὅς τῷ
 ὀρνύτων παιδαγωγῶν. ὁ δ'
 ἔστι μάλιστα ὑδὲ τῶν ὀρχητῶν
 ἐπαύσσει, τῷ τῷ ἦδ' ὅς ἰρῶ, τὸ καὶ
 ἰσχυῖντι ἄμα καὶ ὑγρότητα τῷ
 μιλῶν ἐπιτυδύσων, ὅσπερ ὁ-
 μοίως παρὰ λῶσον εἶναι με δο-
 καῖ, ὥς εἰ τις ἐν τῷ αὐτῷ καὶ
 Ηρακλῆους τὸ λαρτόρον, καὶ
 Αφροδίτης τὸ ἄβρον δανύει.
 Eturum sum : membrorum robur atque molliem recte
 exercere, utrumque iuxta mihi admirandum uidetur : ut
 si quis in eodem argumento iam robur Herculeum, mox
 Veneris teneram & delicatam ostentaret molliem.

multas res priscae homines
 doceat, tibijs, cymbalis, nu-
 meroso carminum concentu
 animum, quantum ad oculos
 & aures attinet, ex aequo
 demulcens? Itaque si perfeo
 Etiam vocum modulationem
 requiris, ubi alibi inuenies
 aut chorum pleniorē, aut
 concinniorē? Quod si tibiæ
 aut fistulae sono dulcissimo
 caperis, sufficiens in salta-
 tione quoque fruendi tibi pa-
 rata est copia. Mitto dicere,
 quod moribus quoque emen-
 datis multo euades melior,
 crebro hisce utēs spectacu-
 lis, quoties uideris theatrum
 abominari & odio profe-
 qui malefacta, cōtra lacry-
 mis deflere innocenter affe-
 ctos iniuria: in summa, to-
 tam spectantium uitam eo
 mendari. Quod autem præ-
 cipua in saltatoribus laude
 extollendū est, illud iam di-

ἰδίῳ δὲ ἔδε καὶ ὑποδιδάσκει
 σοι τὸ λέγειν, ἐπίου καὶ ἄνευ
 τὸν ἄριστον ἰρκασιῶν, ἐν τῇ ψυ-
 χῇ καὶ σώματι· καὶ τοι οἷ μὲν
 ψυχῇ προῖπαι τὰ πλάττειν,
 μνημονεύειν τι γὰρ, καὶ σὺ-
 φρεῖ καὶ ξυνοῖον, καὶ ἐξωὶ ἐπι-
 νοῖσαι, καὶ λαρεῖ μάστιγα ἐ-
 τοχέειναι φημι δὴν αὐτὸν, ἐ-
 τι δὲ λιρτικόν τι ποιημάτων
 καὶ ᾠδῶν, καὶ μιλῶν τῶν
 ἀρίστων διαγινωσκόντων, καὶ τῶν
 λακκοῦ περιουσιῶν ἱεργῆς
 κέρ. τὸ ἵ σῶμα, κατὰ τὸν πο-
 λυλάττειν λαρόνα, ἥδη ἰσιδά-
 ξαι μοι δοκῶ· μέγα γὰρ ὕψος
 λὸς ἄγαν ἔστιν, καὶ πῶρα ἔμ-
 ῖρις ἐπιμέλει, μέγα ταπεινός,
 καὶ εὐαδῶν τῶν φύσιν, ἅλλ-
 ἑμμετρεῖ· ἀκριβῶς· ἔτι πολὺ-
 σκεπτεῖ, ἀπειθῶν γὰρ· οὐτι
 λατρεῖς ἢ ἐπὶ ὀβολῶν, σιγῇ
 τῶν δὲ τότε, καὶ νεανῶν. ἰθι-
 λω γούν σοι καὶ δόμος τινός, ὃ
 φάσιν τὰ τοιαῦτα ἐπισκευά-
 σθαι, sed moderatæ staturæ per omnia: neque car-
 nosius admodum, et obesus (absurdum enim est) neque
 rursus corpore impense tenui: hoc enim aridi cadaue-
 ris præ se fert imaginem. Memorabo uerò tibi populi cu-
 iusdam ad huiusmodi notanda non inertis exclamatio-
 nes.

Iam uerò oratione tibi ostē-
 surus sion, qualē & corpore
 & animo optimū saltatorē
 esse oporteat. Et sanè mentis
 dotes iā magna ex parte exe-
 cutus sum. Quippe memoria
 præcellere, ac præcipua in-
 genij indole clarum, ad hæc
 solerti & acuta intelligen-
 tia præditum esse illum oport-
 tere aio, & qui potissimum
 temporis rationem habere
 poterit: præterea autem, ut
 poematum ingeniosus cen-
 sor sit, tum cantuum atq; car-
 minum præstantissimorum
 peritus expensor, uitiosè ue-
 rò factorum reprehensor ar-
 gutus. Cæterum corporis
 modum iuxta Ἴ Polycleti ca-
 nonem adumbrabo, ut neq;
 impensè altus sit, neq; præ-
 ter modum crassus, neq; bre-
 vis nimium aut humilis, neq;
 natura depressus, nanus aut

τιδω, βίαις ἀπ' αὐ. οἱ γὰρ Ἀν-
τιοχῆς, εὐφυντάτε πόλις, καὶ
ἔρχαντο μάλιστα πρὸς βούου-
σα, ὅπως ἐπιτεροῦ τῶν λιγυ-
μῶν καὶ τῶν γιγνόμενων
ἡσασα, ὡς μηδὲνα μηδὲν αὐ-
τῶν διαλασθάνειν. μικρὸν ὅ-
τε γὰρ ὄρχηστὴ ἀσπιδόνη, καὶ
τὴν ἑλτορα ὄρχημῶν, μίαν φη-
σὶ πάντες ἀνβύσαν, ὡς Ἀ-
φροδίτη, ἑλτορ δὲ πῶς ἄλλο-
τε διπλοῖται μικρὸς τινὲς ὑπὲρ
τὸ μίτριον, ὄρχησθαι τὴν Κα-
παρία ἐπιχειροῦντες, καὶ πρὸς
βάλλειν τοῖς Θεβαίων τά-
χισιν, ὑπὲρθε, ἴφασαν,
τὸ τάχως, ὅτε αὖ σοι δὴ ἡλί-
μακός. καὶ ἡδὲ τὸ παχὺ
δὲ, καὶ πρὸς ὄρχηστὴν, πε-
δῶν μεγάλη παρμυλίου, διό-
μινα, ἴφασαν, φῶσα τῆς ἐν
μίλει. τὸ δὲ ἰσχυρὸν τῶ
πάνω λιπρῶ ἐπιβύσαν, ἡσά-
σως ἔχει, ὡς νοσεῖται. τότε
ὁ τῶ γιγνόμενῳ ἐπιμυθῶν,
ἀλλ'

nes. Antiochia ciues habet
ingeniosissimos, quibus stu-
dio est saltationem omnibus
alijs anteponeere exercitijs:
adeoque dictorum et facto-
rum obseruantes sunt, ut ni-
hil omnino earum rerū, il-
lorū subterfugere possit iuo-
diciū. Ergo cum corpuscu-
lo admodum modiculo salta-
tor in scenam ingressus sal-
taret Hectorē, uno ore om-
nes exclamauerunt, Astya-
naetē uidemus: ubi autem
Hectorē mansisse dicemus?
Rursus alio tempore quopiā
præter modum longo Capa-
nea saltare conante, idemque
Thebanorum muros adie-
cturus esset: Transcende, ino-
quiunt, muros, nihil tibi sca-
lis opus est. Quinetiam imo-
pendio corpulentum et oo-
besum saltatorem falsè sub-
sannauerunt, qui cum ingentē
saltum facere adniteretur,
Theatrum nobis, inquiunt,

suffulciendum fuerat. Contrā, nimium arido et tenui,
tanquam male habenti, bene ualere certatim precati sunt.
Horū profectō non concitandi risus gratia mentionem ad-
duxi,

φάρμακον λαβιδανόν, καὶ λατὰ τὸν
 ποιητὴν, νηπυθ. ε. τι καὶ ἄχο-
 λων πινόν. σημάειον δὲ ὅτι πρὸς
 τὰ γιγνόμενα οικειότητος,
 καὶ τὸ γνωρίσαι ἑκάστην τῶν
 ὀρώντων τὰ διακνύμενα, τὸ
 διακρύβειν πολλὰν τὴν θία-
 τὰς, ὅπόταν τι οἰκτρὸν καὶ ἰο-
 λιανὸν φαίνηται, ὃ μὲν γὰρ βακ-
 χικὴ ὄρχησις, ἐν Ἰωνίᾳ μάλιστα,
 καὶ ἐν Πόντῳ σπουδαζο-
 μένη, καὶ τοὶ Σατυρικὴ ὄσα,
 οὕτω λεγέσθαι τὴν ἀνθρώ-
 πους ἑκάστη, ὥστε λατὰ ἴδον τιταγ-
 μένων ἑκάστη καὶ ἑρὸν, ἀπάν-
 των ἐπιλαθόμενοι τῶν ἄλο-
 λων, λάβλυνται δι' ἡμέρας, τὴν
 τῶν καὶ Κορύθαντας, καὶ Σα-
 τύρους καὶ βυκέλους ὀρώντες.
 καὶ ὀρχησύνται γὰρ ταῦτα οἱ δι-
 γνήταροι, καὶ πρωτὸν ὄντες
 ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων, ὃς ἰ-
 πως αἰδέμενοι, ἀλλὰ καὶ μί-
 γα φρονεούτες ὡς τῷ πράγμα-
 τι μᾶλλον πόρ, ὃ ἐπ' ὁμοφρο-
 σιν καὶ λητρυγίας, καὶ ἀξιώμασι
 σιγῆς, ciuitatib. primores atq; principes, nō reuerētiæ gratia,
 sed potius ob hoc ipsum magnos sese ferebāt, magis q̄ ob ge-
 neris claritudinē, καὶ obsequia, et dignitates quæ debebātur

egreditur fronte iam serena
 ta hilarior, quasi pharma-
 cum quoddam priorum ma-
 lorum obliuionem inducens,
 et iuxta poetam dolorē et
 acerbitem omnem abster-
 gens, hausisset. Quod autem
 ista populo fuerint familia-
 ria, ac quisque spectantium
 ea quæ inter saltandum de-
 monstrantur callidē cognos-
 scat, argumēto sunt specta-
 torū profusa nō rarō lachry-
 mæ, quoties casus aliquis a-
 cerbus et miserabilis produ-
 ctus fuerit. Bacchica saltatio
 in Ionia præcipuē et Ponto
 tanto certē studio celebris,
 quā et satyrā uocat, usq; a-
 deò hominib. ea detētis uolu-
 ptati esse cōsuevit, ut statutis
 temporib. cæterarū rerū obli-
 ti omniū, perpetuos dies desi-
 deāt spectātes Titanas et Co-
 rybātas, et Satyros et bubul-
 cos. Saltabātq; id genus saltā-
 tiōes nobilissimi quiq; ex sin-

προγενεῖσι, ἐπὶ δὲ τὰς ἀρι-
 τὰς ἰσχυρὰς ὀρχηστῖνας, ἀνὰ
 καὶ τὰς κακίας αὐτῶν. τὰς
 μὲν οὖν ἐν σώματι ὕδατος
 ἔχοντες δὲ τὴν διανοίαν οὕτως
 ἐπιτηδῶν, οἶμαι, διώκοντες αὐ-
 τοὺς γὰρ αὐτῶν, ὑπὸ ἀμα-
 θίας (ἀμύχανον γὰρ ἀπαντας
 εἶναι σοφούς) καὶ σολοικίας δε-
 οῦσιν ἐν τῇ ὀρχήσει ἐπιδύνων
 τῶν οἱ μὲν ἄλογα λινύμενοι,
 καὶ μετὰ τὴν αἴσθησιν, πρὸς τὴν
 χειρὶν ἑτέρας μὲν γὰρ ὁ πούς,
 ἑτέρας δὲ ὁ ῥυθμὸς λήγει. οἱ δὲ
 ὠρυθμα μὲν, τὰ πράγματα
 δὲ μετὰ χροῖαν, ὃ πρόχρονον,
 οἷον ἰγὼ πρὶν ἰδῶν μέμνημαι·
 τὰς γὰρ Διὸς γονὰς ὀρχήμεναι
 τίς, καὶ τὴν τῆς κρόνου τιμωφά-
 γίαν, παρρηχάτο τὰς οὐκ ἐν
 συμφορᾷ, τῷ ἑμοίῳ παρηγ-
 γμίν. καὶ ἄλλοι τὴν Σιμέ-
 λην ὑποκρινόμενοι, βαλλομένη
 πρὸς ἱερῶν, τὴν Γλαυκὴν αὖ
 τῇ ἑκάστῃ, μεταγχεύειραν οὐ-
 σαρ, ἀλλ' οὐκ ἀπὶ γὰρ τῇ τοιού-
 των

nobilibus. Postea uero quānt
 uirtutes saltatorias percur-
 ri, audi iam nūc deinceps et
 saltatorum uitia. • Sedenim
 quæ corpus plerunq; comi-
 tantur, iam ostendi: mentis
 autem uitia ad hūc ferè mo-
 dum, ut opinor, obseruabis.
 Permulti enim illorum pro-
 pter inscitiam (fieri enim
 non potest ut omnes sapien-
 tia exornati sint) turpibus
 inter saltandum solæcisimis
 delinquant. Illi quidem dum
 citra rationem mouentur,
 ac nihil, ut aiunt, ad chordā.
 Alia quippe pes, alia rhy-
 thmus loquitur. Cæterum
 alij quidem saltando à rhy-
 thmo non discrepant, res au-
 tem parum apte & tempe-
 stiue saltationi accommo-
 dant: quorum ego permul-
 ta uidens memini. Quidam
 enim Iouis parentes saltans,
 neq; non Saturnum deuoran-
 tem liberos, Thyestæ cala-

mitates adsaltabat. Rursus alius Semelen percussam ful-
 mine representaturus, Glaucen illi assimilabat, tempus
 re longè posteriorem. Atqui nequaquam eiusmodi saltato-
 rum

τῶν ὀρχηστῶν, ὀρχήσεις αὐ-
 τῶν, οἵμαί, καὶ ἀγνοήσεις, ὅτι
 οὐδ' ἔργον αὐτὸ μισήσεις, ἀλλὰ
 τὰς μὲν, ὡς πόρ' ἴσιν, ἀμαθῶς
 νομίζεις. ἰπαινεῖς δὲ τὰς
 ἰνυμνούς, καὶ κατὰ ῥυθμὸν αὐ-
 τῶν, ἰκασῶς ἰκαστα δρῶν-
 τας. ὅπως ἔ, τὸν ὀρχηστὴν δὲ
 παρ' ἀχρόβη ἀπικνεῖσθαι, ὡς
 ἀναιτὸ πᾶν δρῶν, δύμορ-
 φον, σύμμετρον, αὐτὸ αὐτῶ
 ἰσιν, ἀσυναφάντην, ἀνι-
 πίαν, μὴ δαμῶς ἑλλίπεις,
 ἐν τῶν ἀρίστων λιπρὰ μὲν
 τὰς ἰνυμνούς, οὐκ ἔτι πᾶν
 δάσκαλον, βαδίζων τὰς ἰνυμνούς, αὐ-
 θρόνιστον μάλιστα, ὁ γὰρ ἰπαι-
 νῶν αὐτῶ τὸν αὐτὸ γίγνεται ἐν
 τῶν παρὰ τῶν θιαστῶν, ὅταν
 ἰκασῶν τῶν ὀρχηστῶν γινώσκῃ
 τὰ αὐτῶ. μᾶλλον δὲ ὡς πόρ' ἰπ
 κατὰ τὴν τῶ ὀρχηστῶν αὐτὸν
 βλῆναι, καὶ ἂν πᾶσαι αὐτὸς
 καὶ ἂν πᾶσαι αὐτὸν, τότε γὰρ ὅτι
 κατὰ

torum gratia, saltationem
 respuendam esse censeo: ne-
 que ipsum odio persequendū
 exercitium, sed illi potius, ut
 sunt, imperiti habendi sunt.
 Laudandos autem eos qui le-
 gitime ac iuxta rhythmum
 satis artificiose cuncta obe-
 unt. In summa, oportet salta-
 torem omnibus numeris esse
 absolutissimū, ut totū quod
 agit, sit concinnum, sit apte
 accommodatū, ac intra men-
 suram cohibitum, sibi ipsi
 nō diuersum, à sycophantiæ
 morsu alienum, reprehensi-
 onis minime obnoxium, &
 in quo nihil desiderari pos-
 sit. Est præterea summopere
 necessarium, ut saltator opti-
 mis cogitationibus tempeo-
 ranter instructus sit, acuto
 ingenij acumine docilis, mē-
 te ad deliberandum profun-
 da. Summa uerò in illo re-

quiritur humanitas. Statim enim solidam à spectatorio
 laudem consequitur, quoties quisque uidentium sua ip-
 sius ad ea illo representante cognouerit. Magis uerò ues-
 lut in speculo, in saltatore se ipse conspexerit, tum qualia
 passus sit, quæq; quondam facit illi studio fuerit. Ne-

ἡσυχίαν ἑαυτοὺς οἱ ἀνθρώποι
 ἐφ' ἰδούς διώκοντες, ἀλλ' ἀ-
 θροῖν πρὸς τὸν ἵππικον ἐκίον-
 ται, τὰς δὲ ἰαυτὴ ψυχῆς ἱκασ-
 τῶ ἀκόντας ἐρῶντες, καὶ αὐ-
 τοὺς γυμνίζοντες. ἀτιχύνει γὰρ
 τὸ Διελφικὸν ἱκάνει, τὸ Γυῶβι
 σκωτὸν, ἐκ δὲ Δίας ἱκάνει αὐ-
 τοὺς περιγίγνεται. καὶ ἀπέρχον-
 ται ἀπὸ τοῦ θιάτρου, ἀτιχρὺ αἰο-
 ρῶσθαι, καὶ ἀφούγαν, μιμνᾶσθαι
 αὐτόν, καὶ δὲ πρότερον ὀγνύ-
 σαι διδασκῶντες. γίγνεται δὲ,
 ὡς περὶ λέγει, ὅτι καὶ ἐν ἐρ-
 χέσθαι, ὡς πρὸς τῶν πολλῶν λιο-
 γομῶν ἡλικιολογία, ὡς φανέν-
 των τῶν μέτρων δὲ μιμνᾶσθαι,
 καὶ πέρα τῆ διουσιᾶς ἱππικα-
 σάντων. καὶ αἱ μίγα τὴ δαΐξαι
 διότι, ὡς φανέντων ἱππικῶν.
 μέτρων καὶ αἱ ἀπαιτῶν, ἡσυχίαν
 πορβολῶν δακρυμολογίαν, καὶ ἰα-
 αὐδράδα, ὡς καὶ ἀγρίδ καὶ θηριώ-
 δες προαγόντων. εἰς γὰρ ποτα-
 μίμνῃσαι ἰδὼν ποιῶντα ἐρ-
 τετ modum demonstrantibus: rursus si quid molle ac te-
 nerum representandum est, illud plus satis effeminanti-
 bus: porro actiones graves atque viriles ad immanitatem
 usque ferinam euehentibus. Quod ego quondam saltato-
 rem facientem videns, memoria tenco, antea quidem

que enim tunc prae voluptate
 te homines se cobibere que-
 unt, sed certatim ad effun-
 dendas laudes prorunt, quise
 que suae ipsius animae simu-
 lacra conspiciens, ac semeti-
 ipsum cognoscens. Planè e-
 nim Delphicum illud uerbum,
 Nosce te ipsam, ex eiusmodi
 reportant spectaculo, atque
 e theatro discedunt, postea
 quam quae expetenda quaeque
 fugienda sint, perdidicerint,
 et eorum quae prius ignora-
 bant, periti euaserint. Acci-
 dit uero quemadmodum in
 orationibus, sic pari quoque
 ratione in saltationibus, ea
 quae multis uitio datur caco-
 zelia, hoc est mala affecta-
 tio, imitationis modum trans-
 gredientibus, ac prout quam-
 par fuerat, actione exceden-
 tibus, et si magnū quiddam
 demonstrandū est, illud prae-
 ter modum demonstrantibus: rursus si quid molle ac te-
 nerum representandum est, illud plus satis effeminanti-
 bus: porro actiones graves atque viriles ad immanitatem
 usque ferinam euehentibus. Quod ego quondam saltato-
 rem facientem uidens, memoria tenco, antea quidem

ἡρώδης, ἀδελφίμου ἑαυτοῦ πρό-
 τερου, σιωτῶν μὴ τῆλλα, καὶ
 θαυμάζοντα ὡς ἀλυσθεῖς ἄξιον;
 ἐκ οἷα δὲ ἔστιν τόχῃ δεῖο
 ἀχόμενα ὑπὲρ τοῦ, δὲ ὑπὲρ
 βολῶν μιμήσιναι θροναύου.
 ὁρχόμενοι γὰρ τὴν Αἴαντα,
 μετὰ τὴν ἔσθῃ αὐτοῦ μινυό-
 μενοι, αἰετὸν ὑπὲρ ἑξί-
 σθον, ὡς ἐκ ὑποκρίνασθαι μα-
 θίαν, ἀλλὰ μινυόσθαι αὐτοῖς ἀ-
 πέτως αὐτοῖς ἰδέσθον. ἴνδῃ γὰρ
 τῶν τῶ σιδεῶν ὑπὲρ ἑξί-
 σθον τῶν ἰδόντων κατὰ τὴν
 ἔσθῃ ἴνδῃ δὲ τῶν ὑπακούοντων
 τῶν αὐτῶν ἀρπάσας, τὴν ὀδυ-
 σίαν πλασίων ἰσθῶν, καὶ ἰδὼν
 τῇ νύκτι μίαν φρονεῖν, δὲ
 καὶ τὴν ἑσπέρην, κατὰ τὴν νύκτα.
 καὶ δὲ γὰρ μὴ ὁ πῶς καὶ τὸς,
 καὶ τὸ πῶς ὁ πῶς ἀπὸ
 φρενῶν, ἀπὸ τῶν αὐτῶν
 μιν ὀδυνοῖς, ὁρχατὴ παρα-
 κλίνουσι περιπλάττειν. ἀλλὰ τὸ
 γὰρ διὰ τὴν ἀπὸ σιωπῆς
 τῶν Αἰώνων, καὶ ἰσθῶν,
 καὶ ἰσθῶν, καὶ τὰς ἰδόντας
 τῶν πεδῶν. Atqui uniuersa spectantium co-
 rona simili morbo uesaniae correpta, una cum Aiaco pa-
 riter insaniebat, et exiliis res uociferabantur, ac uestes

mirum, nec non celebrem sal-
 tandi artificem, cetera sane
 prudentem, nec hominum
 opinione indignum. uerum
 baud scio quo casu tunc in ita
 deformē representationem
 immoderata affectatione de-
 lapsus sit. Quippe cum illi
 Ajax desaltandus esset mox
 furēns post uictoriam, tano-
 tum a saltationis decoro ex-
 cidit, ut nullo modo Aiachis
 furentis insaniam represen-
 tare, sed ipse omnium iudicio
 planē furere atq; debac-
 chari uideretur. Vnius enim
 ferreis calceamentis instre-
 pentium uestimentum uiolē-
 ter discidit, alterius ē Mu-
 sicorum numero correptam
 tibiam, Vlyssis iuxta stantis
 ob positam armorum uicto-
 riam gestientis capiti illidēs
 incussit: et nisi tiara obsti-
 tisset, et plaga uiolentiā ex-
 cepisset, infelix ille Vlysses
 perisset, ad uerberantis sal-
 tatoris pedes prolapsus. Atqui uniuersa spectantium co-
 rona simili morbo uesaniae correpta, una cum Aiaco pa-
 riter insaniebat, et exiliis res uociferabantur, ac uestes

ἀπὶ ῥίπτουσιν. οἱ μὲν συρφετώ-
 δεις, καὶ αὐτὸ ἰδιώται, τὸ μὲν
 εὐσχεύοντο· ἐκ ἑσθλασμίνοι,
 ἐδὲ τὸ χῆρον ἢ τὸ λιγύτερον ἐ-
 γῶντο, δὴ καὶ δὲ μίμνον τὸ
 πάθος τὰ τοιαῦτα οἰόμενοι ἀ-
 νῆσαι. οἱ ἄσφοδτοί δὲ, σωίεν-
 τε μὲν, καὶ αἰδέμενοι ἰδί-
 ωδες γιγνόμενοι, ἐκ ἐλέγχον-
 τε ὃ σιωπῇ τὸ πρᾶγμα. τοῖς
 δὲ παῖνοις καὶ αὐτοὶ τίν αὖτις
 ὡς οἱ ὀρχήσας ἐπιμαλύνοντο
 τοῖς καὶ ἀκριβῶς ἐρῶντο, ὅτι
 ἐκ Αἰῶντο, ἀλλ' ὀρχητὸ μα-
 νίας τὰ γιγνόμενα ἦν. ἢ γὰρ
 ἀρκιῶδες τέτοις ὁ γυνῶντο,
 ἀλλὰ καὶ μακρῶ τέτοις γελοι-
 τόρον ἱπράξει. καταβὰς γὰρ
 εἰς τὸ μέσον ἐν τῇ βουλῇ, δύο
 ὑπατικῶν μίσο· ἐκαδίστο,
 πάντων διδιδίων μὴ καὶ αὐτῶν
 τινά, ὡς πρὸς λιγύον, μασιγῶ-
 ση λαβῶν, καὶ τὸ πρᾶγμα οἱ
 μὲν ἐθελύμαζον, οἱ δὲ ἐγίγνω-
 οἱ δὲ ἐκπύοντο, μὴ ἄρα ἐν
 τῷ ἄγαν μιμήσας εἰς τίν τ'
 πά-

à se projeciebant. Itaq; uul-
 gus, neque non idiotæ, deco-
 ri non admodum obseruan-
 tes, neque quòd bene neque
 quòd secus fit discernere que-
 untes, hæc omnia ad summā
 doloris exprimendi affecta-
 tionē pertinere arbitraban-
 tur. Ciuiliores uerò, tametsi
 rem probè callebant, ac non
 parum ob factū pudore suf-
 funderentur, neq; tamen il-
 lud reprehendebant filitio:
 ipsa porrò laude saltatoris
 amentiam honestè contegea-
 bant, planè perspicientes hæc
 non Aiakis, sed saltatoris ues-
 sania esse perpetrata. Neq;
 uerò generosus ille hisce con-
 tentus quietè egit, sed aliud
 quiddam multo magis admi-
 sit ridiculum. Progressus e-
 nim in medium senatorum,
 inter duos Consules confedit
 medius, admodum metuen-
 tes ne unum ex illis correptū
 flagellis quemadmodum a-
 rietem caderet. Quam auda-

ciam partim ex illis admirabantur, partim ridebant: non
 nulli uerò suspicabantur, ne ex immodica insanie affe-
 ctatione

ἡβήεις ἀλῦθαι καὶ λυγρὸν.
καὶ αὐτὸν μὲν τοὶ φασὶν ἀνα-
στροφῆς, ἔτι μετανοῦσαι ἰφ'-
οἷς ποιεῖν, ὥστε καὶ νοῦσαι
ἐπὶ λύπῃ, ὡς ἀλκῶς ἡδὲ μα-
ρίᾳ καὶ γυναικὶ. καὶ ἰδέ-
σθαι γὰρ ἰσχυρῶς αὐτὸς. αἰ-
σχύνης γὰρ ἡδὲ τῶν συγ-
γραφέων αὐτὸν, τὸν Αἴαντα ὅς
ἤσκαλλε αὐτοῖς, παρὰ τοῦ
μὲν τὸν ὑπερηφάνον, ἰφ'-
πρὸς τὸ διατρεῖν. ἰσχυρῶς ἔτι
ἡ παρὰ τοῦ μὲν Αἴαντος, ἡ δὲ αὐ-
τὸν ἡνίκα αὐτὸς αὐταγνοῖται,
καὶ αὐτὸν ἰφ'-τῷ γὰρ ὁμοῖον
Αἴαντος αὐτὸν γράφει, ὅς
ἐκ κοσμίως καὶ σωφρονῶς τῶν
μαρίων ὑπερήφανος, ὡς ἰσχυ-
ρῶς, μάλιστα ἐν τῶν ὀρ-
γάνων ἰσχυρῶς, καὶ μὴ παροινί-
σας ἄς τῶν ὑπερήφανων. ταῦτά
σοι, ὡς φησὶν, ὅτι ἐκ πα-
πολλῶν παρὰ τοῖς ἰσχυρῶς
ἰσχυρῶς καὶ ἰσχυρῶς, ὡς
μὴ

sic & temperanter eius representavit insaniam, ut ma-
gnam inde laudem reportaret, saltationis finis nusquam
egressus, neq; representando furenter in quenquam de
bacchatus. Hæc tibi H. ô amice, pauca sanè ex perquam mul-
tis decerpta, ostendi saltationis studia atque exercitia, ne
kkkk 3 prorsus

Etatione uero furoris morbo
implicatus esset. Et sanè pere-
bibebant illum, postquam à
tanta uesaniæ temulentia so-
brius esset factus, in tantum
ob hæc quæ turpiter admise-
rat, affectum esse pœnitentia,
ut præ nimia mentis mœ-
stitia egrotus decumberet,
reuera ita propter immodio-
cè affectatam insaniam per-
turbatus. Atqui ne ipse qui-
dem hoc occultè aut dissimu-
lanter habuit, sed satis mani-
feste declarauit. Siquidem
postulantibus iterum aqua-
libus, ut Aiacem in illorum
gratiam desaltaret, adhibito
representatore, inquit ad
theatrū, Satis superq; esse se
mel insaniuisse. Maxime ue-
rò omnium eius animum di-
scruciauit æmulus. Cū enim
idem Ajax illi ex composito
desaltandus esset, adeò mode

μὴ πᾶν ἄχθῃς με, ἱερτικῶς
 θυμῶν αὐτά. αἱ δὲ βελούχαι
 λειπυγῶσά μοι ἢ βίαι, αἱ δὲ
 δαίγυ' πᾶν ἀλυσόμερόν σε,
 καὶ ὀρχασίμωνόν τε γὰρ προ-
 στί. ὥς δὲ ἀνὴρ ἀνέστη τὴν ἢ
 κίρκης ἐν αὐτῷ πρὸς αἱ ἀπῶν,
 τὸ ὁσῶμά μ' ἔχει, ὥς ὅτι πᾶν
 τὰ ἀνδρῶν ἰδὼν ἄλλοις, βελυ-
 θῶν γὰρ, καὶ μὴ Δί', ἔνθ' ἡ κεφα-
 λῶν, ὃ οὐδὲν ἀφ' αὐτῶν ἔξε, ἀλλ'
 ἡ μὲν νῖς σὺν ἱματιῶν ὅσον
 ἔσται, οὐδὲν ὅσον ὁ δὲ ἐνέ-
 γων τὴν λυκῶν ἄλλ' ἡ μετα-
 δώσει πᾶν, ἵπτος γὰρ ἡ οὐκ
 ὅσον πρὸς ἢ Ἐρμῆ ῥάβδῳ ἢ
 χροῦς λίγῃ, ὅτι καὶ αὐτῶν
 ἱμάτια βελῶν δὲ αὐτῶν, ὅν
 ἰβίαν, τὸν δ' αὐτὴ καὶ ἄντων
 τὰς ἰγῶν, τὴν αὐτῶν ἔρχε-
 σις πᾶν, καὶ τὰ ἱμάτια δια-
 γῶν, καὶ ἰγῶν ἰσχυρῶς ποιεῖν,
 καὶ ἰπὶ γῶν τῶν ἀνδρῶν,
 πρὸς ἱμάτια τῶν δρυμῶν.
 ἔξω. καὶ μὴν ὅσον ἔγῳ, ὃ Δυ-
 νῖν,

de somnum soluat, rursus alios dormientes excitet: hoc pla-
 né efficit saltatio, & oculos demulcens, & excubare fa-
 ciens, & mentem ad singula humane vite acta accuo-
 ratius discutienda excitans. C R A. Atqui iam tuis me

prorsus indigné aut dolenté
 ter patieris, si ista libenter et
 magna cum uoluptate spe-
 ctare soleā. Caterum si ani-
 mus est te mecum eiusmodi
 participem esse spectaculi,
 sat scio illius illecebris te cao-
 ptum iri, insuper etiam tri-
 pudiatuum. Itaq; nihil opus
 est ut illud Circes dictum ti-
 bi occinam,

Obstupui quòd te nil phar-
 maca nostra bibentem
 Demulseré.

Haud dubiè enim demul-
 ceberis: & per Iouem, neq;
 asini caput, neq; porci cor-
 habebis, uerum mens tibi fir-
 mior erit & cultior. Tu uen-
 rò præ uoluptate quoniam spe-
 ctando mirificam capies, uò
 multum Cyceoni potando
 tribues. Nam quod Home-
 rus de Mercurij uirga aurea
 affirmat, quòd illius admini-
 culo quorum oculos uoluerit

Luciane

ἔστι, πᾶσι τοῖς σοῖς, καὶ αἰν-
 ῶν ἡμεῶν ἔχῃ καὶ τὰ ὦτα
 καὶ τὰ ὕμνα. καὶ μίμνῃ
 οἱ, ὡς εἰδότες, ἰπιδαν ἄς τὸ
 θεῶν ἡς, καὶ ἡμοὶ παρὰ οἱαν
 τῶν ἡν καταλαμβαίμεν, ὡς
 μὲν μὲν ἐκὼν οὐκ ὅτῳ
 ὅμῃ ἰπιδαν.

Luciane dictis persuasisti,
 iamq; mihi patent & aures
 & oculi. Et uide, o amice, ut
 memoria teneas, ut si quādo
 posthac in theatrum ueris,
 me tecū unā pariter specta-
 tū abducas, ne tu solus inde
 nobis sapientior regrediaris.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

ARGUMENTVM.

Habes studiose Lector ex hoc Dialogo priscorum hominū
 & ingenij, & studij, & eruditionis testimonium præclarum &
 memorabile, ex quo quantum à priscorum honestate & indu-
 stria absimus & degenerauerimus, haud difficulter cognosces.
 Priora. n. secula floruerunt saltatoribus & mimis & histrioni-
 bus: quorum eruditioni & ingenio pauci nunc etiam eminen-
 ter docti respondere possint. Quod si tales id ætatis fuere sal-
 tatores. cuiusmodi uerè eruditos ipsos floruisse ingenijs existi-
 mandū est, nempe poetas Tragicos & Comicos, qui suas fabu-
 las hisce desaltandas obtulerunt? Nostræ autē quid in se ha-
 bent aut ingenij aut honestatis saltationes, nisi ridiculam quan-
 dam chordacā? & uerè chordacā, & complexus meretricios,
 quib. animi incenduntur: ad libidinem. Imò pueri, puellæ, uiri-
 que, matronæ, plebsq; patresq; profani & sacri, sæpe ad mediū
 ipsam noctem: interdum ad alterum solem choreas protrahūt,
 in quibus uidere est, quanta cura obseruent ut rem omniū
 stultissimā, insanizq; spectaculū, quā scitissimè moderen-
 tur: quam rem nisi tiliarum concentus temperaret, & insania
 commendaret, nihil absurdius, nihil furenti similis spectari
 posset. Et ex hac tamen laudata saltatione, castæ matronæ, in-
 corruptæq; uirgines, meretrices prodeunt prostitutz.

Posteaquam tu Craton.) Saltationis laus & origo.
 Macrobius lib. 3. cap. 14. Saturnalium, ubi de saltandi & can-

sandi apud ueteres ratione scribit, sic ait: Ecce enim ubi ab illo ordiari tempore, quod fuit optimis moribus. Inter duo Punica bella, ingenui, quid dicam ingenui? filij senatorum in ludum saltatorum commeabant, & illa crotala gestantes saltare discabant: taceo quod matronæ etiam saltationem non inhonestam putabant, sed inter probas quoque earum erat saltandi cura, dummodo non curiosa, usque ad artis perfectionem. Hinc Salustius in Catilinario Semproniam reprehendit, non quod saltaret, sed quod elegantius quam necesse est probe. Aemilius Probus in uita Epaminundæ scribit, cantare & saltare in Græcia laude digna fuisse. Calius Rodig. lib. 5. lectionum antiquarum de Græco penudersumpsit, Saltationis rationem non fuisse ueteribus uulgarem aut contemptibilem. b Iam olim aserba.) Sumpsit exordium ab occasione, cum docilitate. c Cum uir fies discipl.) Reprehensio saltationum, à personæ conditione. Hominem ingenuum minimè decet turpi incumbere spectaculo. Aemilius Probus in uita Epaminundæ scribit, quod Romæ turpe erat cantare, & saltare. Salustius in Catilinario dixit, canere, psallere & saltare esse instrumenta luxuriæ quibus adolescentium animi ad libidinem incitantur. unde Horatius libro tertio, Ode sexta:

Motus docere gaudet Ionicas

Matura uirgo, & fingitur artibus

Iam nunc, & incestos amores

De tenero meditatur ungui, &c.

L. Murenæ Seruius Sulpitius in maledicti loco obiecit, quod esset saltator. In huius defensione Ciceronis uerba sunt hæc: Non mox ferè saltat nisi fortè insanit, neque in solitudine, neque in conuiuio moderato, atque honesto: intempestiui conuiuij, amœni loci, multarum deliciarum comes est extrema saltatio. Idem lib. 3. de Oratore, saltationis duo genera esse significat: alteram Scenicam & histrionicam, quæ infamis & uiro indigna est: alteram uirilem, quæ ab armis aut palestra sumpta est. Hanc Quin- til. lib. j. cap. 11. ueteribus Romanis dedecori fuisse negat.

d Cum primis.) Saltationi, opponit tragædiarum & comediarum certamina, quam collationem Lucianus infra refutat. e Papæ.) Confutat hanc collationem. f Istud de.) Confutatio reprehensionis, ab absurdo. g O' amice.) Propositio, & iam totius orationis. h Principio.) Argumentum ab antiqui-

antiquitate. i Siderū chorea.) Exemplo siderum. k Corybantas.) Corybantū & Curetum. Hoc idem de Curetibus & Ioue, leges apud Strabonem, & in his quæ annotauimus in Dialogo Venæris & Cupidinis. Sunt autem Corybantes, Cybeles siue Rheę sacerdotes, qui in sacrificijs matris deorum armati saltantes, casti & puri sunt assumpti: Corybantes appellati, quodd inter saltandū capita iacent. l Homerū quoq; Merionem.) Amplificat testimonio Homeri. m Neoptolemo.) Pyrrhus ex Deidamia Achilles filius, Neoptolemus appellatus est, propterea quodd admodum adolescens ad bellum Troianum fuit perductus. Is Pyrrhicum tripudij genus inuenisse fertur, quodd Pollux lib. 4. Pyrrhico euidā tribuit. n Lacedæmonij.) Lacedæmoniorum exemplo amplificat. o Videre itaq;.) Hypotyposis saltationum Laconum. p Homerus.) Alia Homeri exempla. q Mitto illud.) eorum quæ in sacris solennia fuerunt. r Proteum.) Protei fabulam notiozem arbitror, quā ut hic sit recensenda. Extat apud Homerum Odysseæ quarto, & apud Maronem quarto item Georgicon. Illam Herodotus historia prima, & post eum Diodorus alijsq; plures, ad Aegyptiorum regum morem referunt. Sed præstat ut Diodori ex libro secundo uerba transcribam. Consuetudo, inquit, regibus Aegyptijs causam huiusmodi transmutationes fingendi præbuit. Nam Aegyptijs mos erat regibus, ut leonis, aut tauri, aut draconis priorē partem in capite ferrent, insignia principatus: quandoque uerō arborem, aliquando ignem, quandoque redolentia supra caput unguenta. Hæc tum ad decorem spectant, atq; ornatum: tum stuporem ac superstitionem quandam aspicientibus iniiciebant, &c. quæ breuitatis causa prætereo. Extat & de eo apud eundem Lucianum non illepidus Dialogus, quem uidere potes. Illic enim paulo plura annotauimus. s Protei esse æmulos.) Id est, ipsum referre Proteum: hoc est, in omnem speciem uertentes se, sursum ac deorsum seipsos distorquentes. t Empusam suspicor.) Meminit huius etiam Aristophanes in Ranis:

καὶ μὲν ὄρω τὴν τὸν Δία μέγα.

Ποῦ γὰρ Δι, Διγὸν, παντοδραπὸν τοῦν γίγνηται.

τότε μὲν βοῶς, νυνὶ δ' οὐράϊς, τότε δ' ἄν γυνή.

Ὁρμολύτη τις ποῦ καὶ φησὶ ἐν αὐτῷ ἡν.

Δὲν οὐκ ἔστι ἄν γυνή ἴση, ἀλλ' ἡ Δι κούρη.

kkkk s

μπατῆ

Ἐμψα (ἡ τοῖον γ' ἔστι. Id est:

At maximam profecto uideo beluam.

Qualem? Nouam, qua in cuncta subito uertitur,

Modo bos, modo autem mula, rursum femina

Pulcherrima. Age ubi est? recta ad illam iam fero.

At rursus haud est mulier, imò iam canis.

Empusa proinde est.

Interpres ascribit, Empusam spectrum quoddam esse, quod ab Hecate soleat emitti uidendum miseris & calamitosis. Id subinde consuevit alijs atq; alijs formis exhibere sese, maximè meridianis horis, ijs qui parentat manibus. Sunt qui ipsam hæc Hecaten affirmant esse. Narrant autem, uno uideri pede. Unde & nomen iadicum putant ἠμψα (ἡ, εἰς τὴν ἰστροδία. In Hebræo sum psalmis *אֲמִיגִיבִין* dicitur meridianum. u. Salios.) Salios 12 Martis Gradiui sacerdotes Numa Pompilius legit, ut ait Linius lib. 1. ab V. C. quorum primus præsul uocabatur. Quem numerum deinde Tullus Hostilius duplicasse fertur. Quorum sacra & festi dies cænis sumptuosis cū cantu & symphonia oppipare celebrare soliti sunt Romani, in quibus subtiles coronas, & alia conuiujs oblectamenta adhibebant. Quod sacerdotium quanti fuerit, ex eo colligere licet, quod nisi ex patricijs ad hunc honorem nemo admissus sit, nisi liber & cuius patrinus & matrinus foret. Dicti sunt autem à saliendo, quod facere in comitijs quotannis & solebant & debebant, uersicoloribus tunicis ornati, per urbem tripudiantes, carmina Salaria appellata canenes pergebant, succincti æneis baltheis, togis nexis fibulis, quas trabeas uocabant. in capite pileos gestabant, dictos apices, accincti gladijs: dextra lanceam aut uirgam ferebant, laua peltam Thraciam, quod Aacyle dicebatur: hoc est circumancisum. id cælo lapsum in Numæ regiam existimatum, ad cuius formam 12 numero summa arte consecit Mamurius artifex: nulla alia mercede ex opere contentus, nisi quod in fine sacri, Mamurij nomen accineretur. præsul in saltando primas tenebat partes: & ducem agens, duos ex alijs Salijs habebat comites, quorum alterum uatem, alterum magistrum uocabant. Sanè non Romani solum in sacris quibusdam, saltationibus & hyporchematibus utebantur: sed aliæ omnes ferè nationes. Nam ut scribit Aschegus, deis peculiaribus

res sue fuerunt saltationes. Quin nulla sacra in Delo fie-
bant, quibus non esset adhibita saltatio. Nec ab Orpheo aut
Musæo ulla instituta sacra fuisse constat, sine saltatione. Indi
mane & uesperī cū saltatione Solem salutabant. Longus sim,
si uelim omnes recensere. x Priapum.) Sic planius: Pri-
apum Iuno Marti dedit, puerum adhuc rudem, sed multa prædi-
tum uiriliter, qui non prius à Marte armorum disciplina pe-
ritus, quàm saltator bonus factus est. Vnde & illi merces à Iuno
ne constituta, ut ab eo decimam spoliū partem in bello re-
ciperet. y Cum itaq; tria sint celeberrimarum saltatio-
num genera.) Saltationum non unum fuit genus prioribus, si-
quidem Iul. Pollux lib. 4. cap. 14 inter uaria saltationum gene-
ra commemorat *ὑμνολογία* Tragicorum, à cantu nuncupatam;
κωμολογία Comicoꝝ, *σατυρικὴ* Satyricorum. *πυρρικός* & *ταλ-
λικός* *ἰνοπλὺς* uocat, quod armati saltarent. Refert illic & alia
saltationum genera, si quis auct ea cognoscere. Deniq; Homē-
ri scholiastes in Iliad. α. tria saltationum genera commem-
orat. Vide etiam Cælium Rodig. Lætionum antiquarum lib. 5.
cap. 3. & 4. Erasmus in adagio, Pyrrichen oculis præferens.
z Demiror.) Argumentum à laude, qua à ueteribus celebra-
tur saltatio. A Hanc tamē.) Exempla Homeri. B At uerò.)
Hesiodi. C Ipse.) Socrates. D Socratis Aspasia.) De Aspasia
Milesia fœmina, formosissima pellice, uide 13 Athenzi, ubi de
Phryne & alijs tum temporis famigeratis scortis multa dicun-
tur. Plutarchum quoq; in Pericle. E Videris autem.) Colla-
tio tragœdiæ & comœdiæ, quibus saltationem antepōnit.
F Cum cæcis quoq; sint perspicua.) Hyperbole frequens in
Luciano, de re uehementer perspicua. Plutarchus τὸν *συμμο-
σιακόν* Decade secunda refert, Antigoniū regem unoculum,
allato instrumento prægrandibus scripto literis, dixisse, *ταρτί-
μω* & *τυφλῷ* *ἄλλα*: Hæc quidem uel cæco perspicua sunt.
G Quod autem saltationum.) Hactenus ex antiquitate & ue-
terum usu laudauit saltationem, iam ex difficultate artis eius-
dem dignitatem ostendit. H Verum hoc orationis.) Repe-
titiō propositionis, cum commonitione. I Iam uerò &
quæ saltatorem.) Quarum rerum cognitio saltatori necessa-
ria. K Titanum pugnam.) Iouis & Titanum bellum
non minus quàm Troiauum durauit, nec fuit contentio de pau-
pere regno, quemadmodum inter Eteocli & Polynici: sed de

ipso cælo. nec potuit absolui, priusquam Iupiter sibi uno-
cos Cyclopas, fulmen, tonitru, & alios tales ministros, quibus
eruentus ille deus utitur, aduocaret. L Saturni uincula.)
Iupiter patrem Saturnum regno expulisse, & apud inferos in
perpetuo carcere conclusisse dicitur. Virg. 3. Aeneid.

Primus ab Aethereo uenit Saturnus olympo,

Arma Iouis fugiens, & regnis exul adeptis.

Et Claudianus de Raptu libro primo:

— *Patesceta ciebo*

Tartara, Saturni ueteres laxabo catenas.

M Quoniam uerò imitatrix.) Agilitas saltatoris, & perspi-
cuitas gestulationis. **N** Demetrio Cynico.) Probat exem-
plo Demetrii philosophi, & testimonio. **O** In iudicium.)
Accusat orchestren, id est saltationis artem. Superuacuum.)
parergon, hoc est, præter rem additamentum. **P** Saltator.)
Subiungit historias. **Q** Etenim strepitibus.) Homerica fa-
bula. **R** Quippe è barbaris quidã.) Alia barbari cuiusdam.
S Etenim cum.) Aliud alterius barbari. **T** Saltatorem.)
orchestren **V** Polypi mentem.) pro tempore alios atque
alios mores, alium atq; alium uultum sumens. Sumptum uide-
tur ex hoc disticho incerti authoris, quod Clearchus in prouer-
bijs, teste Athenæo, citat:

πολυποδὶ μοι τῆνον ἔχωρ νόον ἀμφίλοχ' ἦρω,
τοῖσιν ἰφάρμεζων ὕρ καὶ πρὸς δῆμον ἰκνῆ. Id est:

Polypi ingenio sis nate. Amphiloche heras,

Et temet populo quemcunq; accesseris aptes.

De Polypi ingenio meminit idem Lucianus in sermone Mene-
lai & Protei. Præterea Plinius libro nono, capite uigesimo o-
no. Plutarchus in Causis naturalibus, citat ex Pindaro uersus
hos: πονίῳ θηρὲς χρωτὶ μέλιστα τὸν νόον προσφέρων ταῖς πάσαις πε-
λάσιν ἱμῖλ. Id est, Marinæ beluæ eolori maximè mentē accom-
modans, cum omnibus ciuitatibus consuetudinem habet. En-
polis apud Athenæum, ἄνθρωπος πολίτης πολὺ πᾶσι τὸν χρόνον. Id est,
Urbanus homo qui moribus sit polypus. **X** Præcipuè uerò
mores.) Effectus & usus artis. **Y** Lesboux Mityl.) Sobrietas
& prudentia saltatorum. **Z** Præterea cum.) A' iucundo
& utili. α Etenim illud ego.) Effectus, & quæ saltationem
sequuntur. β Iam uerò urat.) Hæcæus ingenij dotes: iam
et cor-

& corporis recenset, in saltatione. 7 Polycleti ean.) Polycleti nobilis eum primis statuarij meminit Plinius, & de eo memoranda tradit lib. 34. cap. 4. Α Vsq; aded uerò.) Redit ad affectus artis. 1 Sed enim quæ.) Vitia saltatorum, ex quibus rursus dignitas & difficultas artis colligitur. 2 Hæc tibi, 3 amice.) Conclusio, à necessitate.

ΕΥΝΟΥΧΟΣ.

ΕΥΝΥΧΥΣ, ΣΕΥ

Pamphilus.

ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΚΑΙ ΠΑΜΦΙΛΙ ΕΤ

Λυκίου.

Lycini.

Erasmio Rotterodamo interprete.

ARGUMENTVM.

Historica quædam narratio est, qua Dioclis & Bagoz Peripateticorum philosophorum inter se contentionem exponit. Eunuchus autem inscribitur, quodd potissima cōtentionis pars in eo uersetur, utrum Eunuchus debeat aut possit philosophū agere: cum alter ab indignitate rei, & ab accidentibus philosophicæ professionis hoc negaret: alter autem exemplis, & sine seu officio philosophi, item à cōsequentibus sese tueretur. Vbi interim tacitè illud quoq; indicat Lucianus, quodd ea tum ætate philosophi ex uitij & sceleribus magis quàm ex doctrina & uitæ integritate censebantur. Exordium ab admiratione trahitur, qua attentos facit, amplificando conditionem & professionem personarum, & rei qualitatem.

Οθεν ὁ Λυκίῳ, ὃ τί γινώσκῃ, ὑμῖν ἀρῖστα: ἀεὶ μέλλῃ γὰρ φαν

NDE nobis a aduenis Luciane, seu quid nam rides? Semper

ἀπὸς ὧν τυγχάνουσ, τὸν δὲ πλείον τῶ σωμάτων ἐν αἰμοὶ δο

tu quidem & alias consueuisti nobis hilaris ac festiuus aliquid solito uidetur esse, de quo

πᾶσι, ὅτι καὶ ὑπὸ τῆς ἀντιθέσεως
 παρὰ τὸν γίγνεται. Λυ. ὅ
 ἀγνοῖς μὴ ἔκκει σοι, ὡς Πάμφι
 λος γίγνεται. Δι' αὐτὴν καὶ κοι
 νὸν ποιεῖσθαί σοι, ὅν α
 νδρὶ οἷα δίκην δικάζομεν
 παρὰ γένεσιν, φιλοσοφῶν πρὸς
 ἀλλήλους ἱριζόντων. Πάμ. καὶ
 εἴτε μὴ ὡς ἀλλοῦς γίγνεται λί
 γαι, τὸ φιλοσοφῶντας δικάζ
 ομεν πρὸς ἀλλήλους. Διόρ, ὡ
 καὶ τι μίγα ἔν, κατ' ἀρμόδιον
 ἐν σοφίᾳ διαλέγεσθαι ἢ ἐγκλέ
 ματα. Λυ. πόθεν, ὡς μακά
 ρη, κατ' ἀρμόδιον ἱκανοί, οἱ γι
 γνόμενοι, ὅλας ἀμάξας
 βλαπομένην κατὰ κίβδασαν
 ἀλλήλων, ἐκπράττοντες καὶ ὑ
 πόδοι διατείνοντες. Πάμ. ὡ
 πῶς ὡς Λυκίῳ πρὸς τῶν λόγων
 διαφύροντες, τὰ συνέθεντα ἑα
 ῖν ὁδοῖοι τυγχάνουσιν. Λυ.
 ὡς λαμψὺς, ἀλλ' ἱστορεῖν τι τῶ
 σο ὅν. ἱστοροῖς γὰρ ἄμφω, καὶ
 ἀπὸ τῶ αὐτοῦ λόγου, δίκην δὲ ὡ
 μὲν σωστέον ἢ δικάσαι ψ
 φισο

quo risum nec compesce
 re queas. LVCIA. M.
 foro tibi adsum o Pamphi
 le: porro mox efficiam ut te
 quoque mecum rideas, simul
 atque audieris cuiusmodi li
 tis adfuerim actioni, duobus
 philosophis inter sese contem
 dentibus. P A M. Iam istuc
 ipsum profecto ridiculum est
 quod ais, philosophos inuicem
 lites agitare. Nam etiam si
 quid magni fuisset negotij,
 inter ipsos modestè citraque
 pugnam controversiam com
 positam oportuit. L V C.
 Quid autem tranquille compo
 nant illi, qui quidem solida plau
 stra conuicijs onusta alter in
 alterum effuderint, uocife
 rates, miraque peruicacia con
 tendentes? P A M. Videli
 cet de disciplinis atque opi
 nionibus Luciane, ita ut as
 solent, dissentiebant, quod e
 rant diuersa factionis? L.
 Nequaquam, imò aliud quid
 dam erat hoc de quo dissi

debant: nam eiusdem sectæ erant ambo, eiusdemque scho
 la, et tamen orta inter eos lis erat. Porro iudices qui co
 gnosce

οἶμαι τὸν ἑταῖρον. Λυ. αὐτὴ, ὃ
 Πάμφιλι, ὃ Ἑλένη, ὑπὲρ ὧν ἡμο-
 νομάχην πρὸς ἀλλήλους. καὶ
 ἄχρι γὰρ τούτου γυλοῖον ἔστιν ὅν
 ἰσχυρίσθαι, ὡς τὸ φιλοσόφως εἶναι
 φάσκονταί, καὶ χρημάτων ἡ
 παρρησία, ἡ κατὰ ἐπὶ τοῦ-
 τω, ὡς ὑπὲρ πατέρων καὶ
 ἀδελφῶν, καὶ ἰσχυρῶν πατέρων,
 καὶ τὰ φωνήεντων ἀπο-
 γινώσκω. Πάμ. καὶ μὴ
 καὶ τὸ δόγμα τούτου γὰρ ὅτι τοῖς
 περὶ πατέρων, τὸ μὴ σφόδρα
 καταφρονῶν χρημάτων, ἀλλὰ
 τρίτον τι ἀγαθὸν καὶ τούτο οἶ-
 δω. Λυ. ὁρθῶς λίγας. φασὶ
 γὰρ οὐκ αὐτὰ καὶ κατὰ τὰ
 πατέρων ἐγγίνεσθαι αὐτοῖς ὁ πόλις.
 καὶ τὰ μετὰ ταῦτα ἢ ἢ ὅτι ἄ-
 νθρωποι, πολλοὶ μὲν γὰρ καὶ ἄλλοι
 πρὸς περὶ πατέρων τῶ ἀποδανόντος
 ἰσχυρῶν ἐγγινώσκουσιν. ἀλλὰ δὲ μάλι-
 κα ὅσον οἱ ἀμφότεροι αὐτῶν,
 Διοκλῆς ἢ ὁ πρὸς βότρυς, οἶδω
 ὅτι λίγας, τὸν ἰσχυρῶν, καὶ βα-
 γώας

fallor) ἐ Peripateticis. L V.
 Hæc ipsa Pamphile Helena,
 propter quam illi inter sese
 singulari certamine confla-
 bant. Et hæc tamen quidē
 nihil etiam ridendū erat in
 illis, præter hoc, quod quum
 philosophos esse se profite-
 rentur, ac pecunias pro ni-
 hilo ducere: tamen eam gra-
 tia perinde atque pro patria
 in discrimen adducta, pro
 religione maiorum, pro mo-
 numentis progenitorum de-
 certarent. P A M. Atqui Pe-
 ripateticorum istud est deo-
 cretum, non admodum esse
 negligendas pecunias, uerum
 eas in tertio quoddam bono-
 rum ordine esse ponendas.
 L V C I A. Recte dicis. nā
 ista quidem aiunt. Proinde
 bellum hoc ex maiorum iu-
 dicio sententiaq; illis extitit:
 uerum quæ postea conse-
 quuta sint, iam ausculta. Prio-

mum e complures quidem alij in defuncti illius funebribus
 ludis decertabant, sed inter hos præcipue duo uiribus pa-
 res: puta Diocles ille senex: nosti quem dicam, conten-
 tiosum illum inquam: præterea f Bagoas, qui quidem ea
 species

γῶας ὁ δυνῶχ^{ος} εἶναι δοκῶν.
 τὰ μὲν οὖν τῶν λόγων προ-
 γίνιστο αὐτοῖς, καὶ τὴν ἱμπα-
 ρίαν ἰκάντο^ς τῶν δογμάτων
 ἐπιστάσαντο. καὶ ὅτι τῶν Διο-
 σκοτίδης, καὶ τῶν ἰκάνων δο-
 κειῶτων ἔχουσιν, καὶ μὰ τὸ Δί,
 ὁ δυνῶχ^{ος} αὐτῶν ἀμείνων ὄν.
 τοῦ δ' οὖν τίλ^{ος} τὸ δίκης ἐστὶ
 πόριδον ἀφίμην^{ος} γὰρ ὁ Διο-
 κλῆς τὸ δεικνύειν τὰ αὐτῶν, με-
 τίδανον ὡς τὸν Βαγῶαν, καὶ
 διελίχσαν ἱπαρᾶτο μάστιγα
 τὸν βίον αὐτῶν. κατὰ ταῦτα δὲ
 καὶ ὁ Βαγῶας ἀντιξήτασι τὸν
 ἰκάνον βίον. Πάμ. ἀκότως ὦ
 Δυνῶχι, καὶ τὰ πλείω γὰρ τῶ λό-
 γῳ πόρι τέτα μᾶλλον ἔχουσιν εἶ-
 ναι αὐτοῖς, ὡς ἔγωγε, ὁ δυνάσων
 ἐτύγχανον, ὡς τῶ τοῦτον τὸ
 πλεον διατρέψαι αὐτοὶ μοι δο-
 κῶ, τὸν ἀμείνον βιοῦντα μᾶλο-
 ν, ὃ τ' ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῖς
 προχειρότερον ἵπτων, καὶ οἰκισ-
 τὸν τῇ νίκη νομίσων. Δυν. οὐ
 λίγας, καὶ μὴ οὐκ ἔστιν ἐν τέτῳ
 ἔχεις.

uter ad disputandum ac dicendum promptior : atq; illi
 potius quam huic uictoriam adiudicasset. LVCIA.

Recte dicit. Equidē isti tuæ sententiæ meum & ipse calcu-

specie est, ut Eunuchus esse
 uideatur. Inter hos initio de
 doctrina, deq; philosophiæ
 decretis atq; opinionibus est
 decertatum. uterq; sui speci-
 men ac documentum dedit,
 quod esset Aristotelicæ fa-
 ctionis, quodq; eius placita
 sequeretur ostendit. At per
 Iouem in hoc certamine neu-
 ter alicro superior erat. Lis
 igitur hac deflexit denique.
 Diocles desinens iam crudi-
 tionis suæ periculum ac spe-
 cimen ostendere, ad Bagoā
 descendit, ac uitam illius in
 primis carpere est aggres-
 sus: Bagoas itidem huius ui-
 tæ uicissim taxabat. P A M.
 Idq; merito Luciane. Siqui-
 dem eius rei magis erat has-
 benda ratio. Proinde si ego
 forte iudex causæ sedissem,
 magis in hoc, ut mihi uide-
 tur, futurus eram occupatus:
 potiusq; spectasset uter mo-
 ribus esset præstātor, quam

ἔχεις. ἐπεὶ ὅμως ἄλλοι μὲν ἄχρον βλασφημιῶν, ἄλλοι δὲ ἐλιγχνόν, τὸ τελευτᾶν ἔδει ἡ Διοκλῆς ἐφη, μὴ ὅμως πῶς ἀρχὴν βιαιότητος εἶναι, τῷ Βαγῶν μίαν ποιῆσαι φιλοσοφίας, καὶ τῶν ἐπ' αὐτῇ ἀρετῶν, σύνδεσθαι γὰρ οὐκ ἔστι. ἀλλὰ τοὺς τοιοῦτους ἄλλοις τέτοιον ἀποικησῶναι ἔστι, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτοῖς, καὶ περὶ ῥαυτῶν, καὶ τῶν κοινῶν ἐπαύτων συλλόγων· δυσκοινοῦντες τὴν ἀποφάντων, καὶ ἀνυπόκρινται βία, αἱ τὴν ἐν βίῳ ἐκείνῃ ἀκρίας, ἴδοι τοιοῦτον τινα. καὶ ποῦ δὲ ἢ ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι αὐτὰ ἔτι γυναικαὶ εἶναι τὴν σύνδεσθαι λόγον, ἀλλὰ τι σὺν βίῳ καὶ μὴ τῷ, καὶ τῷ τῷ δόξῃ, ἔξω τ' ἀσθενείας φύσει. Πάμ. καὶ οὐ γὰρ τὸ ἐγκλημα φησὶ, ὡς Λυκίῳ. καὶ ἔδει γὰρ καὶ αὐτὸς, ὡς ἴταροι, προάγουμαι, ὅτι παραδόξως ταύτης κατηγόριος ἀνὴρ. τί δ' αὖ ἐν αὐτῷ, ἄρα πῶς εὐτυχίαν ἔλαβον,

lum addo. Verum ubi iam conuictus, ubi maledictis essent satiati, tandem Diocles illud dicebat, nefas esse uel conari aut proponere Bagoā, uti cum philosophiæ studio, cuius pulcherrimis illius praeceptis commercium haberet, qui quidem eunuchus esset: imò hoc hominum genus nō solum ab eiusmodi contubernio secludi oportere, uerum ab ipsis etiam sacris, ac uisitis puris: breuiter, ab omnibus publicis coetibus ejici, ostendēs inauspicatum quoddam & occursum infaustum spectaculum fore, si quis mane domo egressus uel uideat istiusmodi quippiam. Atque hac de re multis uerbis discerebat, affirmans eunuchū neq; uirum esse, neque mulierem, sed quiddam uirine compositum & conflatum, planeq; monstrum ab hominum natura specieq; alienū.

P A M. Nouam accusandi rationem nobis narras Luciane. Iamq; & ipse ridere compellor, crimen audiens tam inauditum. Sed aliter ille quid? Num obticebat?

γῆν, ὃ τί πρὸς ταῦτα καὶ αὐ-
 τοὺς αὐταπαρῖτόλημους; Δυ-
 τὰ μὲν πρῶτα, ὡς αἰδῶς καὶ
 δειλίας, εἰκῶν γὰρ αὐτοῖς τὸ
 τοῦτο, ἐπιπολὺν οἰώπα, καὶ
 ἑρυθρία, καὶ ἰδίῳ φανερὸς ἦν.
 τίλθ' αἰ, λιπὲρ τι καὶ γυναι-
 κῶν ἐμφυγξάμενος, ὃ δίκαια
 ποιῶν ἴφα τὸν Διοκλίαν, φιλο-
 σοφίας ἀποκλείουσα, δυνῆχοι
 ὄντα, ὅς καὶ γυναιξὶ μιτῶναι.
 καὶ παρήγοισ' Ασπασίαν καὶ
 Διοτίμαν καὶ Θαργυλίαν, σωμα-
 γορήσοντας αὐτῶ, καὶ τις Ἀκα-
 δαμακίδης δυνῆχ' ἐκ Κιλτῶν,
 ὁλίγον πρὸ ἡμῶν δούλοισι
 σκεῖν τοῖς Ἑλλήσι, ὃ Διοκλῆς
 δὲ καὶ κῆνον αὐτὸν, ἡπὸρ ἦν καὶ
 τῶν ὁμοίων μετιπιατό, ἄρξεν
 αὐτὸν, ὃ καὶ πλάγεις αὐτῷ πλὺν
 παρὰ τοῖς πολλοῖς δόξαν. καὶ
 τινες καὶ αὐτοὺς ἐπιμνημόσυν-
 οῦσι, καὶ πρὸς ἡμῶν, ὡς
 τι Στωϊκῶν, καὶ Κυνικῶν μά-
 λιστα ἡρμενεύει πρὸς τὸ γιγνώ-
 σθαι,

bat. an uicissim et ipse quid-
 dam ausus est ad ista respon-
 dere? LVCIA. Initio qui-
 dem pudore ac metu (nam
 id est istis familiare) diutius
 obticebat, erubescens inte-
 rim, palamq; praeseferens id
 quod erat. Tandem & au-
 tem tenuit quandam ac mu-
 liebrem edens uocem, nega-
 bat aequum facere Dioclem,
 qui se quod eunuchus esset,
 ob id a Philosophia secluderet,
 cum qua foeminis etiam
 esset commercium. Allega-
 bantur Aspasia, Diotima,
 Thargelia, quae caussam il-
 lius adiuuabant. Praterca
 Academicus quidam eunu-
 chus natione Gallus, qui pau-
 lo ante nostram aetatem ma-
 ximi nominis apud Gracos
 floruisset. Porro Diocles et-
 iam illum ipsum, si quidem
 extaret, ac simili negotio se-
 se misceret, prohibeturū sese
 respondit, nihil expauescētū

opinionem quam apud uulgus obtinebat. Ad haec, quum ip-
 se quaedam dicta in illum iaciebat, tum referebat in eum
 quae a Stoicis maximeq; Cynicis dicta ad risum concitan-

τέρου, ὡς τῷ ἀτιλῇ τὸ σῶμα-
 τος. ἐν τούτοις ὅν τῆς δινα-
 τῆς ἢ διαβίβῃ. καὶ τὸ λιπα-
 λαον ἢ δὴ τὸ σκίμματ' τῷ.
 τοῖς ἰνύχαιον ὅν, ἢ δὴ δινα-
 τῆς δυνάχ' ὡς φιλοσοφίαν
 παρὰ λῆν, καὶ νῶν προτα-
 σίας ἰγχεθ' ὡς ἀξίον, τῷ
 μὲν καὶ σχῆμα, καὶ σῶματ'
 ἀπορίαν προσεῖναι φιλοσόφῳ.
 δὲν λήγοντ' καὶ τὸ μέγιστον,
 πῶγονα βαδὺν ἔχειν αὐτὸν, καὶ
 τοῖς προσιῶσι καὶ μαυθάνειν
 βυλομύοις ἀξίόπιστον, καὶ πρί-
 ποιῶν τῆς μυρίας, ἢ καὶ πα-
 ρὰ βασιλῆως ἀποφίρειναι, τὸ δὲ
 τῷ δυνάχ' καὶ τῶν βακῆλων
 χῆρον εἶναι. τὸς μὲν γὰρ ὡς πε-
 ρεῖναι ποτὶ αὐδράας, τῶτον
 δὲ ὅς ἀρχῆς δυνάς ἀποικιό-
 φθαι, καὶ ἀμφίβολόν τι ἴσως εἶ-
 ναι, κατὰ τῶν αὐτῆς ἰσχύωναι,
 αἰ μὴ τι πορίσθῃς, μὴτε ἰσ-
 ραφίρ ἰναριθμοῖντο αὐν. τὸ δὲ ὅς
 σωματικῶν λήγοντ' εἶναι

dum erant idonea, de corpore
 mutilo atq; imperfecto.
 Hac in re iudicium cognitio
 uersabatur. Denique totius
 causæ iam illud caput esse
 cœpit, num Eunuchus ido-
 neus esset censendus qui ad
 philosophiā admitteretur,
 quiq; iuuenibus præfici po-
 stularet, quum alter interim
 formam etiam ac corporis
 integritatem in philosopho
 requirendam esse diceret.

Maxime uerò uti barbā al-
 tā ac promissam gerat, quod
 uidelicet ijs qui discendi cu-
 pidi aduenirent, uir grauis
 appareat, & is cui fides ba-
 beri debeat, neque indignus
 uidetur decē illis drachma-
 rum millibus quæ forent ab
 Imperatore capiēda. Cate-
 rùm h. Eunuchorum condi-
 tionem etiam quā Spado-
 num esse uiliorem. Nam illos
 aliquando uirile quiddam expertos fuisse: at hunc ab ip-
 so statim ortu fuisse exortum, planeq; animal esse quoddam
 uarium atq; anceps, non aliter quām cornices, quæ neq;
 inter columbas, neque inter coruos numerari queant. Al-
 ter contrā responderet, eo iudicio non de corporis agi
 figura,

πλερίσιν, ἀλλ' ἀλλὰ ψυχῆς
καὶ ἁγνότητος ὀξείας δὴν
γίγνεται, καὶ τὴν δογματικὴν
ἐπιστήμην. ἂν ὁ Ἀριστοτέλης ἰ-
καλεῖτο μάρτυς τὸ λόγος, ὅτι ὁ
πορβολὴν βασιλέως Ἐρμῆαν
τὸν εὐνύχην, τὸν ἐκ τῆς Ἀταρ-
νῆς τύραννον, ἄχει τὴν καὶ ἐν-
αὐτῷ, κατὰ ταῦτα τοῖς
θεοῖς, καὶ τοῖς καὶ ἐπὶ τὸ μα-
ταίως ὁ Βασιλεὺς τοῦτον, ὡς
πολὺν ἐπιστάτην. ὁ δὲ
καὶ τοῖς νόμοις διδάσκαλος,
ὁ δὲ διαβολὴν τινὰ πρὸς αὐ-
τὸς ἐνδείξασθαι δυνάμενος,
ὁ δὲ τὴν Σωκράτους ἐκείνου ἐγκλη-
μα παθεῖν αὐτόν, ὡς διαφθάρῃ
τὰ μαθήματα, ἐκείνῳ δὲ καὶ ὅτι
ἀγνοοῖ μάλιστα ἰσχυρῶς, κα-
θ' ἡμέραν τὸτο, ὡς γὰρ ὅτι, προ-
σέβηται. ὁ γὰρ ἀπὸ πώγωνος,
ἐφ' ἧς, καὶ ὁ κρινόμενος δὲ τὸς
φιλοσοφίας, τὸν τρέφον
αὐτὸν δικαστὸρα προκρίβωσιν
πάντων, ἐν τούτῳ τρίτῳ ἄλλο
καὶ παρὸς, τὸ δὲ ἐνταῦθα
ἀφ' αὐτῶν καὶ ὁ, καὶ μὴν, ἐφ' ἧς,
ὁ αὐτὸς δικαστὴς, ἐνταῦθα ὁ

τὰς

figura, uerum de animi uir-
tute, proinde mentis quali-
tatem expēdi oportere, deq;
dogmatum cognitione quae
rendum esse. Eius rei testis
citatus Aristoteles, qui qui-
dem Hermeam eunuchum
Atarne oriundum tyrannū
supra modum sit admiratus,
adeo ut illi perinde atq; Dīs
sacrafecerit. Ausus est
illud addere Bagoas, multo
magis idoneum esse eunu-
chum cui adolescentes eru-
diendi credantur, quod ab
hoc nulla in illos calumnia
possit haerere, neq; Socrati-
cum illud crimen in hunc co-
petat, quod adolescentulos
corrumpat. Deinde quae
ille potissimum in mentum
imberbe fuerat cauillatus,
ea hic facete, ut ipsi quidem
uidebatur, reiecit. Etenim si
ē barba prolixitate, inquit,
philosophos aestimare con-
uenit, nimirum hircus ante
omneis primas tenebit. Hic
tertius quidam assistens (no-

men hominis silebitur) Atqui iudices, inquit, 1 hic ma-

llll

3

ls

τὰς γυνάμεις λῆθ', καὶ τὸ φά-
 νημα γυναικῶν, καὶ τὰ ἄλ-
 λα σύννεχα λοιπῶς, ἀποδύσαι
 τε, πάντων αὐτῶν ὅμῳ φανῆ-
 ται· αἱ δὲ μὲν, ψεύδονται οἱ πλε-
 οὖν αὐτῶν λίγον δὲ, καὶ μοιχὸς
 ἴαται ποτὶ, ὡς ὁ Αἴων φησὶν,
 ἀπὸ βραίων ἀπὸ βροχίων ἔχων. ἀλλὰ τό-
 τι μὲν ἐς τὸν σύννεχον ἀναφυ-
 γῶν, καὶ τὸ τοιοῦτον φύγῃον ὑ-
 πόμην, ἀφ' αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς αὐ-
 τῶν τῆς λατρυγίας τῶν τότε
 διακρίτων, ἀπὸ γὰρ τοῦ φανερῶς
 ὅψιν. νῦν ὅ, καὶ παλιν φαν-
 οῦσά μοι δοκῇ, τὸ προσημειῶν μί-
 α δὲ ἵναι. τότε μὲν δὲ λιγομί-
 νων, παρὰ πάντων μὲν γίλως
 ἰγνῶντο, ὡς τὸ ἀνός. Βαγῶας ὅ
 μᾶλλον ἰταράτῃ, καὶ παρ-
 τῶν ἡμῶν ἐς μυρία τραπόμενος
 χρεῖματα, καὶ ψυχρῶ τῶ ἰδρῶ-
 τι φέρονται. καὶ ὅτι συγκα-
 ταίθεται τῶ ὅτι μοιχῶας ἐγ-
 κλήμασι καλῶς ἔχειν ὥστε, ὅτι
 ἀχρεῖον αὐτῶ τῶν λατρυγίαν
 ταῦτ' ὡς τὸν παρόντα ἀγῶ-
 να ὅ γὰρ αὐτῶ. Πάμ. γι-
 λῶς,

lis leuibus, ac fæminea uoce,
 reliquoq; corporis habitu eu-
 nucho adsimilis, si quis uestes
 detrabat, egregie uir esse ui-
 debitur. Alioqui mentiuntur
 qui ferunt, eum aliquando in
 adulterio deprehensum, mē-
 bra in membris, ut legum ta-
 bula loquuntur, habentem
 atque id quidē temporis ad
 eunuchum confugisse, eaq;
 reperta latebra absolutum
 fuisse, quum iudicibus crimē
 persuaderi non posset, ut qui
 ē specie hominem iudicaret
 eunucham. At nunc mihi
 palinodiam cantaturus uide-
 tur, idq; propter ostentatum
 præmium. Hæc quum dice-
 rentur, omnib. ut par erat,
 risus est obortus. Porro Ba-
 goas magis etiam perturba-
 batur, omnē in speciem sese
 uarians, atq; in innumerabi-
 les uersus colores, tum frigore
 sudore fluens: ac neq; de-
 corum sibi existimabat adul-
 terij crimen agnoscere, neq;
 rursum eam accusationē ino-

utilem ad præsens certamen arbitrabatur. P. A. M. Pro-
 fectō

αἰα, ὡς Λυκίτι, ὡς ἀληθῶς ταῦ
 τα, καὶ τοιαῦτα ἢ πλὴν τυχεῶσαν
 ὑμῖν διατριβῶν περισχῆδαι.
 τὸ δ' αὖτ' εἰλῶ τί γινώσκῃτε, καὶ
 πῶς ἔγνωσαν ὑπὲρ αὐτῶν οἱ
 δικασταί; Λυ. ἔχ' ὁμολογεῖται
 πάντοτε ἡσασιν, ἀλλ' οἱ μὲν ἡ-
 ξίουσι, ἀποδοῦναι αὐτῶν, ὡ-
 σπερ τοὺς ἀργυροκόπους, ὅπως
 πάν, ἢ διώκοντες φιλοσοφῶν τὰ
 γὰρ πρὸς τῶν ὀρχήρων. οἱ δὲ ἐτι
 γινώσκουσιν, μεταστειλαμένους
 τινὰς τῶν δὲ οἰκίμας, ὅπως
 κῶν, διελούσιν αὐτῶν σωθῆναι,
 καὶ ὅπως ἰδίᾳ τινὰ τῶν δικα-
 στῶν τὸν πρὸς βούτατον τε καὶ
 πιστάτην, ἰφιστάτα ὄρεν, ἢ
 φιλοσοφῶν. μετὰ δὲ, ἰπὶ πάν-
 τας ὁ γὰρ κατὰ χεῖρ, καὶ ὁ δὲ
 ὅπως οὐ πλὴν γαστράδα ἔλγῃ,
 θρασυμένῳ καὶ αὐτῷ, ἔγνω-
 σαν ἀναπόμπῃν ἐς πλὴν ἰτα-
 λίαν ὑπὸ τῶν πλὴν διάνων καὶ
 οὐκ αὐτῶν μὲν πρὸς πλὴν τῶν
 λόγων ὑπὸ δειξίμῃ, ὡς φασί, γυμ-
 νάζεσθαι, καὶ παρασκευά-
 ζεσθαι,

no adesset cui non doleret alius risu concussa, visum est
 ut integra caussa in Italiam reijceretur. Et nunc alter, ut
 aiunt, ad eloquentiae ostentationem semet exercet atque

fectō deridicula sunt ista Lu-
 ciane, neq; uulgarem uobis,
 uti coniectandum est, uolu-
 ptatem praeberunt. Verūm
 quò tandem res euasit, et
 quid super his pronunciarūt
 iudices? L V C I A. Nō e-
 rat eadem omnium senten-
 tia: uerūm alijs quidem ui-
 sum est, uti nudato illo, quē
 admodum in empticijs seruis
 fieri consuevit, inspicere, et
 num in ijs quae ad penē per-
 tinent, philosophari posset.
 Alij uerò sententiam dixere
 multo magis etiam hac ridi-
 culam: nempe ut accersitis ē
 lūstro mulieribus aliquot, in-
 berent illum cum illis cōgre-
 di, ac uiri officio fungia stā-
 te interim ē iudicibus quoa-
 piam, qui quidem esset natu-
 maximus, fideq; spectatissi-
 ma, qui inspicere non phi-
 losophum praestaret. Hae
 ubi omnium risu fuissent ex-
 cepta, neq; quisquam omni-

ῖται, καὶ κατηγορίᾳ συνη-
 τᾷ. καὶ τὸ ᾧ μοιχᾶς ἐγκλη-
 μα ὑποκινῶ, ἵνα αντιότατον αὐ-
 τῷ. καὶ οὕτῃ κατὰ τὰς φαν-
 λας τῶν ῥητόρων τὸτο ποιῶν,
 καὶ αἰς τὰς αὐδράς τὴν ἀντί-
 δικον ἐκ τῆ ἐγκλήματῃ κα-
 ταλέγων. τῷ Βαγιά δὲ ἱτόρα,
 ὡς φασί, μέλει, καὶ ἀνδρίζεται
 τὰ πολλὰ, καὶ διὰ χάρις ἔχει
 τὸ πρᾶγμα. καὶ τίλῃ, ἡρατὺς
 σαρ ἰλπίσαι, ἢ ἐπιλέγει, ὡς ὃ
 δὲν χάρων ὅτι τῶν τὰς ἱππε-
 ἀναβαλόντων ὄντων αὐτῇ γὰρ,
 ὃ ἱταίρι, φιλοσοφίας ἀρίστῃ
 ἡρίσις ἰοικρῶ ἄναι, καὶ ἀπόδε-
 ξις ἀναστικτῇ, ὅτι καὶ ὁ
 ἦν, ἐτι δὲ μοι νομιδῇ τίῃ ἰο-
 σίην, σύξαιμῳ αὐ, οὐ τίῳ γνῶ-
 μῳ, ὃ τῷ γλῶτῃαν, ἀλλὰ τὸ
 αἰδέσθην ἱτοιμῶν ἐξ φιλοσοφίας
 ἔχειν.

modum adolescens, non animum & linguam, sed penam
 haberet ad philosophiam idoneum.

instruit, et accusationē quādam
 elaboratissimam meditatur,
 adulterij crimen aggrediens,
 id quod ipsi maxime aduerso-
 satur. Quod quidem & hic
 facit iuxta malorum rheto-
 torum morem, quem ex ipso
 crimine aduersarium inter
 uiros recenset. Contra Ba-
 goas diuersa cura, quemade-
 modum audio, & assidue ui-
 rum agit, negociumq; prae-
 manibus habet. Postremo
 uicturum sese sperat, si mo-
 do docere possit se nullo de-
 teriore esse equis incuntio-
 bus asinis. Id enim amice ui-
 sum est optimū philosophiae
 documentum, atq; una de-
 monstratio, quae refelli non
 queat. Proinde optarim, ut
 filius qui mihi est adhuc ad-

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Vndenobis.) Exordium ab admiratione, qua attentos
 facit, amplificatione rei à modo & personarum professione pe-
 titā. b Scis Pam.) Narratio à causa litis. c Porro prae-
 mium illud.) Carmen est Homericum ex Iliad. χ. de Achille
 & Hector-

& Hectore pro uita certantibus. Carmen integrum sic habet:

Ἰππὶ οὐχ ἰσθμίων, οὐδὲ βοῦλον

Ἀπρίδιον, ἀτὰρ ποσσὶ ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,

Ἀλλὰ περὶ τύχης θίον ἐκτοφὶ ἐκπρόδαμοιο. Id est:

Neque enim illis uictima siue bucula captabatur, quippe hæc præmia cursus; uerùm de uita currebant Hectoris. Vergil. lib. 12 Aeneidos hoc ita interpretatus est: Neque leuia aut ludicra petuntur præmia, sed Turni de uita & sanguine certant. Vsurpantur à Luciano, contra philosophos turpiter apud Iudices de salario contententes. d Poeta.) Appellatiuum est, loco proprii, per excellentiam. Iustinianus in principio libri primæ Institutionum suarum: Sed quoties, inquit, non addimus nomen cuius sit ciuitatis, nostrum ius significamus: sicut cum poetā, nec addimus nomen, subauditur apud Græcos egregius Homerus, apud nos Vergilius. e Primum cōplures.) Modus & personæ. f Βαγιάς.) Barbara lingua significat eunuchū, quo nomine Lucianus philosophum quēdam inducit, qui uultu corporisq; figura eunuchum præ se ferret. Quin Ouid. de amoribus, seruum puellæ custodē Bagoum appellat: Quem penes est dominam seruandi cura Bagou. g Tandem autem.) Defensio ab exemplis. h Cæterùm.) Accusatio ab accidentibus. i Eius rei.) Defensio à fine & officio. k Deinde quæ ille.) A sequentibus. l Atqui Iud.) Noua obiectio, & occasio suspensæ sententiæ.

ΕΡΩΤΗΣ.

A M O R E S.

ΑΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ

ΛΥΚΙΑΝΟΥ ΕΤ

Θωμῆος.

Theomnestus.

Incerto interprete.

A R G V M E N T V M.

Hoc dialogo de amoribus & eorum uoluptate disputatur, introductis Chariclis & Callicratidæ personis: quorum alter amorem mulierum ut antiquiorem, & naturæ magis consentaneum, deinde & diuturniorem, magisq; mutuum, & utrinq; oblectantem defendit: alter autem turpem istum in pueros affectum, sed honesto tamen & philosophico nomine palliatum commendat, confutato eo quod alter de naturæ ductu oppo-

IIII 5

suerat,

fuert, & propofita muliebrium uitiorum insolentia ac fœditate. Occafio dialogi ex repetitione & memoria antehabiti fermonis fumitur, inuitante ad hoc etiam temporis opportunitate. Exordium autem & præparatio difputationis ab attentione, & rei magnitudine. quam longa deinde narratio fequitur, continens cauffam & quafi fundamentum totius negocij: in qua illa quoq; non indigna lectu funt, defcriptio templi Gnidiz Veneris, & exemplum impotentis amoris, quo quidam ipfam deæ ftatuam noctu aggreffus eft: cuius côm memoratio contentioni ac difputationi principium & ingreffum facit. Ceterum haud fcio an & hic philofophos tacitè perstringat Lucianus, dum pæderaftas effe, folis illis permittit.

Ρωτικὴς παι-
διᾶς, ἐταῦ-
ρος Θιδμυνησι,
ὅς ἐκδινοῦντι
πλάγυρας ἡ-

μῶν τὰ λιπαρότα πρὸς τὰς
σωιχὰς σπελάς ὦτα. καί μοι
σφίδρα διψῶντι τσιάντος αἰ-
σιωε, εὐκαρῶς ἡ τῶν ἱλαρῶν
σε λόγων ἱερῶν χάρις. ἀδρὸν
γὰρ ἡ ψυχὴ διλιωκὴς σπελάς
αἰνίχιδαι. πρὸς δὲ οἱ φιλότι-
μοι πέντοι, μικρὰ τῶν ἱπαχθῶν
φροντίδων χαλαρῶντο, ὡς
ἡδονὰς αἰνίχιδαι. πρὸν δὲ μοι,
ὑπὸ τῷ ἱερῶν, ἡ τῶν ἀνελάτων
σεν λόγων αἰμύλῳ καὶ γλυ-

καῖα

Ματορία quo-
dam lusu, a-
mice Theom-
neſte, ſummo
ſtatim mane

impleuiſti nobis aures, con-
tinuo ſerioq; ſtudio iam de-
ſeſſus. Ac mihi uehementer
ſitienti talem aliquam rela-
xationem, in tempore adeò
iucundorum iſtorum ſermo-
num tuorum gratia affluxit.
Infirmior enim animus eſt,
quàm ut ſtudia continua ſuo-
ſtinere queat. Deſiderāt au-
tem labores paulo conten-
tiores, ut curis grauioribus
atq; moleſtis pauliſſer rela-

xatis, in uoluptates remittantur. Admodum igitur me
ab auroram bodie laſciuorum iſtorum uerborum blan-

das

ἦν παθὼν κατὰ φύσιν. ὥς
 ἑλίου δῆρ, Αἰγυπτίῳ ἐνὶ μι-
 λῶν ἄναι, τοῖς Μιλησίων τοῖς λό-
 γοις ὑπὲρ κλέμεν. ἄχθο-
 μά τι, ὃ τὸς σὺς ὄρωτας, οἷς
 πλάτεις ὑπὲρ σκοπὸς, ὅτι πῶ
 παύσαι διηγέμεν. καὶ σι-
 πρὸς αὐτὸς αὐτιδολέμεν Αφρο-
 διτῆς, ἢ πορτῆς με λέγειν ἰο-
 πας, ἢ τις ἀρρῶν, ἢ καὶ νῆ Δία
 θύλως ἐφάτα σοι πῶθ, ἢ ῥέ-
 ρια τῇ μετὰ ἐκκαλέσασθαι. καὶ
 γὰρ ἄλλος ἰορταστὴν ἀγομεν
 ἐμῶν, Ἡράκλεια βύοντο. ἐκ
 ἀγνοῆς δὲ δὴ πρὸς διδρ,
 οἷς ἐξὲς ἢ πρὸς Αφροδιτῶν
 ἡδίστα ἢ δονῶ μοι τῶν λό-
 γων τὰς θυσίας προσέειπαι.
 Οἱ, δᾶτ' ὅσον αὖ μοι, ὃ Δυκίτι,
 δαδάτῃς λυμῆα, καὶ πυνά-
 ἀπ' ἐρανὸς νιφάδας ἀριθμέ-
 σαι, ὃ τὸς ἐμὸς ἰρωτας. ἰγώ
 γ' ἢ ἀπασαν αὐτῶν λεγὼν
 ἀπολιτῆσθαι φάρμακον νομίζω,
 καὶ ἢ ἀπὸ ἑνὸς πλῆθος βί-
 σωσιρ,

da ac dulcis suadela exhibi-
 larauit. Quare parum ab-
 fuit quin Aristides ille uo-
 derer mihi esse, Milesijs ser-
 monibus suprâ quàm delio-
 nitus. Doleoq; per amores
 equidem tuos, quibus latus
 adeò scopus inuentus est,
 quòd narrare desisti: ac te
 per ipsam obsecramus Ve-
 nerem, si abundè mihi di-
 cere uideris siue masculum
 aliquod, siue etiam per Io-
 uem muliebrem te inceſſit de-
 siderium, ut id paulatim
 memoria repetendo excita-
 re uelis. Nam alioqui festum
 & solennè celebramus diē,
 Herculi sacra peragētes. Ca-
 terum haud ignoras scilicet
 deum hunc, quàm acer &
 procliuius erga Venerē fue-
 rit. proinde lubentissimè ui-
 detur mihi sermonum hæc
 sacrificia admissurus esse.

THEO. Citius uerò mihi,
 Luciane, maris fluctus, &

densas è cælo delabentes niues numeraueris, quàm meos
 amores. Ego itaq; totam ipsorum uacuum reddidisse phaa-
 retram me puto: ac si quando ad alium aliquem auola-

αυσι, αὐτοπλῶ αὐτῶν ἡ δι-
 ξία γιλαδύσεται. σκληρὸν γὰρ
 ἐκείνῳ αὐτοπλάτῳ ὁμοκίαις εἰς
 πᾶσι φέβεται λιγυρίαις, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
 ἄλλων ἐπιθυμίαις βυκολῶμαι.
 διὰ δὲ τοῦτο ἰρωτόν ἐσθλὸν, καὶ
 πρὶν ἢ λυγρὰ τῶν προτέρων, ἀφ-
 ᾧ χεῖναι δούτοροι. κέρλευα Λορε-
 σῶν δὲ παλαιονύς ὕδρας πο-
 λυπλοκώτερα, μὴ δὲ ἰολαῦν βο-
 θῆν ἔχειν διαμάχῃ. πρὶν γὰρ
 ἢ σβίννυται πῦρ, οὕτω τῶν ὑ-
 γρῶν τοῖς ἑμμοασιν ἰνοικᾷ μύ-
 σφ, ὅς ἀπαν λιάλλῳ εἰς αὐτὸν
 ἀρπάζειν, ἐπὶ ἡδονῇ πόρῳ παύ-
 ται. καὶ σιωπῇ ἀπορῶν ἐπὶ ἑ-
 χσταί μοι, τίς οὗτῳ Ἀφροδί-
 τῃς ὁ χόλῳ. ἢ γὰρ Ἡλιάδης ἰ-
 γώ τῃς, ἢ δὲ Λημνιάδων ἱρι-
 ἢ δὲ ἰππολύτου ἀγροικίαν ὠ-
 φρυνώμεθῳ, ὥς ἰριδίαι τῇς θῆ-
 πῳ ἀπαντοῦν ταύτῳ ὀργῶν.
 Λν. πῶς αὖτε τῶν ἐπιπλάτου
 καὶ δυσχορῶν ταύτης ὑπερρί-
 σιως, Θιόμνησι. ἤχθῃ γὰρ, ὅτι
 τῇ τῷ βίῳ ἡ τύχη προσκαλῶ-
 γισί

re uolent, inermis ipsorum
 dextera ridebitur. Propemo-
 dum enim ex eo cum a pri-
 ma pubertatis etate egres-
 sus, inter adolescentes rece-
 ptus sum, alijs atq; alijs sub-
 inde concupiscentijs delusus
 pereo, alijsq; amores alijs suc-
 cedunt: ac priusquam desi-
 nant priores, incipiunt se-
 quentes, capita prorsus Lero-
 nae rediuiua istius Hydra
 lōgē magis multiplicia, neq;
 etiam iolaum aliquem auxi-
 liatorem recipere sustinen-
 tia. Neq; enim igne ignis ex-
 tingui solet. Adeo humidus
 quidā oculis inhabitat meis
 asilus, qui omnem formā ad
 sese rapiens, nulla satietate
 expletur. Ac assidue dubita-
 re in mentē uenit mihi, quae-
 nam haec Veneris ira sit. Nō
 enim ex Heliadis quispiam
 ego sum, neque Lemniadium
 contentio, neq; etiam Hippo-
 lyteum agreste ac durum il-

lud supercilium indutus, ut ob id irritare Dea inexple-
 bilem hanc iram in me debeam. LVC. Omitte fictio-
 ciam hanc. Theomnestē & difficilem responsionem. An
 tu enim

ῥωσὶ σι. καὶ χαλὶ πῶν εἶναι νο-
μίζεις, ἢ γυναιξὶν ὠραίαις, ἢ
μὲν τὰ πάσι τὸ καλὸν αὐ-
θιόντων ἐμὴν; ἀλλὰ σοι καὶ
καθαράων τάχα διδόναι πρὸς
τὸ δυσχερὲς ὄντων ἔσθαι. Δι-
τὸν γὰρ τὸ πάθος, ἀλλ' οὐχὶ
τῷτον ἢ πολλὴν ἐκχέας λῆρον.
δουδαίμονα σκῶτον εἶναι νοο-
μῖς, ὅτι σοὶ εἰς τὴν αὐτὴν
ῥαὺ γυναικῶν ἐκπλοσσοι, οὐδ'
ἐμπορὶ καὶ ἄλλαι, καὶ τραγιώ-
τῳ ἐν ὅποις βίον. ἀλλὰ λιπα-
ρὰ παλαιάσθαι μέλῳ σοι, καὶ
φαιδρὰ μὲν ἰδὼς, μὲν πῶς
δὴ τῷ τρυφῶν καθεμῶν,
διακρίδων δ' ἡσυχίας καὶ νό-
μους ἐκίμῳ. τῶν γὰρ μὲν ἰρ-
τικῶν ἐμῶν καὶ αὐτὸ τὸ βα-
σανίζον δυσχερὲς, καὶ γλυκὺς
δὲ τὸ πᾶν δάκναι. πειράο-
σας γὰρ ἐλπίδας, τυχὼν δ' ἄ-
πολλοῦ καὶ. ἰσὺ δὲ ἰδὼν τὸ
παρῶν, καὶ τὸ μέλλον. ἔ-

ναγχ

tu enim grauius fers, quod
per fortunam talem uitā for-
titus es; & acerbum esse pu-
tas, si cū mulieribus formo-
sis, & cū pueris suauiter
efflorescentibus subinde con-
uersaris? An tibi etiā pur-
gationibus forsā opus erit
contra difficilem adeo hunc
morbū? Graue enim malū
hoc scilicet est. Quintuplo
minus multa hac dementia abs-
te proiecta, beatum esse te ip-
sum existima, quod tibi Deus
nō squalidam agriculturam
exercendam sortitō assigna-
uit, aut mercatorum erro-
res ac peregrinationes, aut
etiam militarem in armis de-
gendam uitam; sed tibi pino-
gues ac nitidæ palæstræ cu-
ra sunt, ac splendida quidem
uestis usq; ad pedes delicatē
demissa, compositio autē co-
mæ discriminatim exercita-

& apparatus. Amatoriarum uerō oblectationum etiam ip-
sa tentatio iuuat, ac dulcis desiderij dens mordet. Nam ino-
tenim dum periculum facis, speras: ubi uerō uoti compos-
factus es, frueris eo quod optasti. Aequali autem uolupta-
te afficiunt, & quod adest iam, & quod futurum spe-
ratur.

σαρχῶ γυνὴ διγυμελὲς οὐ τὸ
πολλὴν, ὥς καὶ παρ' Ἡσιόδῳ,
κατάλογον, ὧν ἀρχὴν θεν ἡρά-
δης, ἱλαρὰν μὲν τῶν ὀμμάτων
αἰβόλαις ταχέως ἀνυγράνουν-
το. τίς φωνὴ δ' ἰσὺ τῇ Λυ-
κάμβῃ θυγατρὶ, ληπτόν ἀφ-
αίωτον, ἀπ' αὐτῆς τῷ σχήματι
δύβους δὴλ' ἔς, ἐκ ἰκάνων μὲν
χωρ, ἀλλὰ καὶ ἐκ αὐαῖς μὲν
μὲν ἔρῳ. ἀλλ' εἴ τι σοὶ, τὸ ἱλα-
τὰ τίς Ἀφροδίτῳ, πόρπλη
λάψανον ἀφῆται, μὲν ἀπο-
κρύψῃ, τῷ δὲ Ἡρακλῇ τίς θυ-
σίαν ἰντιλῶ παρὰ σαρ. Θι. βυ-
φάγος μὲν ὁ δαίμων, ὃ Λυκί-
τι, καὶ τὰς ἀκάπτοις, ὥς φα-
σι, τῶν θυσιῶν ἕκιστα τόρπ-
οι. ἐπεὶ δ' αὐτῆς τίς ἰν-
σιον ἰορτὴν λόγῳ γιγασμένην,
αἰετὶ ἱμαὶ διγυμῶς, δὲ ἰωθινῶ
παρὰ λαβῆσαι, λόγον ἔχουσιν· ὃ
ἔσθ' ἡ Μῶσα ἐκ σωκῆτος μεθαρ-
μοσαμένην σπυδαῖς, ἱλαρῶς
τῷ δὲ σωδελυμῶν ὁρᾶται.

ἡαί

festiuitatem sermone celebramus, meae quidem narra-
tiones à summo statim mane in medium allatae, ad satietatem
iam peruenere. Tua uero Musa à consuetudo resoluta atque
dimissa studio, bilarem cum deo diem hunc totum pera-
gat.

ratur. Paulò antè igitur cum
narrares longum istum, pe-
rinde ut & apud Hesiodum
est, catalogum eorum quos
ab initio inde amasti, suaves
quidem oculorū tuorū ictus
molliiter subinde liquecebāt.
Vocem autem ad modū Ly-
cambæ illius filiae tenuem ac
dulcem emittens, ex ipso sta-
tim habitu præ te ferebas,
quòd non illos solū, uerūm
etiam ipsam illorum memo-
riam amares. Sed si quid tibi
ex ea quam secundum Ve-
nerem navigationem perfe-
cisti, reliquum relictum est,
nihil quaeso illius nos celat
Herculi autem sacrificiū hoc
absolutum atque perfectum
præbe. THEO. Tauri-
uorū a quidē Luciane deus
iste est, et sacrificijs illis quæ
sine nidore perficiuntur, ut
aiunt, minime delectatur.

Sed postquā annuam ipsius

καὶ μοι γὰρ δικατὺς ἴσθ', ἵνα
 πᾶσι μὲν αἱ ἰσότηρες οἱ τῷ πά-
 θοντι ῥίπονται ὅγῃ, τὸς φιλόπαι-
 δας, ὃ τὸς γυναικίαις ἀσμελί-
 ζονται : ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ πλε-
 γαίς ἱκατόρῳ, ἡσθ' ἀπὸ ἀπαι-
 βῆς τρυταύη, τῷ ἐκ' ἀμφό-
 τερων πλάσιγξιν ἰσότητος τῷ
 λατοῦμαι. σὺ δ' ἐκτὸς ὅρ,
 ἀδικατὺς ἡσθ', τῷ λογισμῷ
 τὸ βέλτερον αἰρήσῃ, πᾶσι δὲ
 περιλῶν ἀκκισμῶν, ὃ φιλό-
 τας, ὅρ παλίστουκί σοι ψῆφον
 ὃ πρὶ τῶν ἱμῶν ἰσότητων ἡρί-
 σις, ὅδ' αἰρεῖ. ΔΥ. πᾶ-
 δας, ὃ Θώμηντι, καὶ γί-
 λωτις ὅγῃ τῷ δόγματι, ὃ
 δ' ἰσότηταί τε καὶ σπου-
 δαί. ἔγωγ' οὖν ὃ ἐκίγῃς τῷ
 ἐπιχαρῆσις ὃ φάμην, ἀδῶς
 ἔτι λίσσῃ, ἀλλ' ἐν παλαιῇ,
 ὃ ἵτου ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀν-
 κῶς, πρὶ τούτοις σωτό-
 ρος, ὡς ἀλλομελῶν, ἔτι τῷ
 μνέ-

gat. Ac mihi quæso æquus
 iudex esse uelis, quoniam in
 neutram adeò partem huius
 cupiditatis inclinatū aut pro
 num te uideo, utrum melius
 habere putes eos qui masculos
 amant, an qui fœminis de-
 lectantur. Nam ego quidem,
 qui utrinque æquē ictus sum,
 perinde atq; accurata ac pro-
 ba aliqua trutina, ambabus
 ex utraq; parte lancibus æ-
 qualiter huc atq; illuc incli-
 nor. Tu uerò, qui extra hanc
 sortem es, incorrupto iudice,
 ratione uidelicet, quod me-
 lius fuerit, dignosces ac secer-
 nes. Proinde omni recusandi
 pretextu ac simulatione de-
 posita, ὃ amice, calculū quē
 tibi commendauit ac credidit
 illud de meis amoribus cō-
 uocatum iudicium, iam tan-
 dem feras. LVCIA. Lu-
 dum, Theomneste, aut risum
 putas narrationem hanc. Ea
 uerò etiam scrium quoddam

promittit. Ego itaq; nuper adeò eius rei periculum facere
 cæpi, sat scio, nimīū, & non olim, ex quo duos quosdam ui-
 ros audiui de hac re contentiosè admodū quasi dimicantes.

μνήμην ἱκανὴν ἔχει, διήρπτε
 δ' αὐτῶν ἅμα τοῖς λόγοις τὰ
 πάθη, καὶ ἔχ' ὥσπερ σὺ, κατ'
 ἀποκρίαν ψυχῆς αὐπνέειν,
 διετρεῖς ἀρνεύσασθαι μὲν, τὸν μὲν
 βυκολίῳ, τ' δ' ἄργυρα μῆλα
 νεμόμεν. ἀλλ' ἂν μὲν παρ' οὐρανῷ
 παιδικαῖς ἤδικο, τίῳ θέλειαν
 Ἀφροδίτῃ βαρύνειν ἡγούμε-
 νος, ὃ δ' ἀγνός, ἱρτός, ἀρ-
 ἔστος, εἰς γυναῖκας ἐπ' ἵκετο. δι-
 οῖρ οὖν μαχομένους παθοῖν, ἀν-
 γυναικίστας ἀμιλλαν, ὃ δ' αὖ
 αἰπὴν διωαίμην ὡς ὑπὸ φρεσὶ
 φραδύνει, καὶ μοι τὰ τῶν λό-
 γων ἔχει τὰς ἀναιδῆς ἐνδοφά-
 γισται σχισθῆν, ὡς ἀρτίως ἀν-
 μέλῃ, πᾶσαν οὖν ἰδιότητι μύσειως
 ἀφορμὴν ἐκ ποσὶν ἀποβιμ-
 νοι, ἀπὸ ἀμφοῖν ἕκαστα λε-
 γόντες, κατὰ τὸ ἀκριβὲς ἐπί-
 ξημί σοι. Θι, καὶ μὴ ἔγωγε
 ἀπαντᾶς ἐνδοῖν, ἀπαντᾶς γὰρ
 παθεῖν δέμαί σε, διγμύεις Αἰα-
 κιδῶν, ἐπὶ τοῖς λήξεσιν αἰείδων,

pote quæ nuper ad eò dicta sunt. Omnem igitur obiur-
 gationis prætextum & causam e medio submouendo,
 illa quæ tum ambos audiri dicere, quàm accuratè fieri pos-
 test, tibi cōmemorabo. THE. Atqui ego quidē hinc surgēs,
 exaduersum tibi sedebo, Acacidem expectans, dum carmi-
 na finiat

memoriam adhuc recentem,
 & paulo antè facta repeten-
 tem habeo. Diuisi autem eo-
 rum erant cum orationibus
 etiā ipsi affectus, & non per
 inde ac tu, qui facilitate qua
 dā animi peruigil & insom-
 nis duplicè capis mercedem,

Hanc, armenta regens, pe-
 cora illam candida pascens.

Sed alter quidē puero-
 rum amore supra modum ob-
 lectabatur, muliebrem uenere-
 rem tāquam barathrū quod-
 dam ducens : alter autem à
 masculo amore purum se ge-
 rens, in foeminas quasi atto-
 nitus ferebatur. Duobus igi-
 tur inter se pugnantibus affe-
 ctibus, instituto certamine,
 baud facile dixero quantum
 uoluptatis ex ea recepi. At
 mihi uerborum illorum ta-
 mē uestigia propemodū aus-
 ribus impressa hærent, uti

ὅς δ' ἔμῃ τὰ πάλαι ἑλὶα δὲ
ἑρωτικῆς διαφορᾶς, μιλιῶδῆς
πράξιν. Λυ. ἐπ' ἰταλίας
μοι πλὴν διανομίνω, ἰαχίωσαν
τοῦ σκάφ' οὐ βίβιστο, τοῦ-
των τῶν δικρέτων, οἷς μάλι-
τα χρῆσθαι λιβυρνοὶ διοκῶσι,
ἔθνη Ἰωνίῳ κόλπῳ παρῶσι-
μίνω. ὡς δ' ἐνὶ, πάντας ἐπι-
χρῆς θύε προσκυύσας, καὶ
Δία ξειτιορ ἰλιω σωιστάφα-
δαι δὲ ἀπιδέμω στρατιᾶς ἐπι-
καλισάμεν, ἀπ' ἅτις οὐ
κὼ λούγα κατέμω ὑπὲρ θάλασ-
σαν. ἔτα τὸς παρὰ πῖμπιν ἰά-
μι διξισάμεν (ἡκολύθη ἡ)
παιδείας λιπαρῆς ἔχλ, οἱ
σωιστὲς ἔμῃ ἐντυγχάνοντες,
αἰσίων διξισύγνωστο) τ' πρὸς
μυς γούῳ ἐπίδας, ἰγγὺς ἱμα-
τὸν ἰδρῶτα τὸ κυβερνῆτα. καὶ
ροθίῳ τῷ τῶν ἱλατῶρων μετὰ
μικρὸν ἀπὸ δὲ γῆς ἀδαχθῆν.
τὸς, ἰπαιδὺ μάλα καὶ λιτόο
πιν ἔμῃς ἰκόμενον αὐραῖ,
τὸν ἰσὸν ἐν τῶν μισοποιῶν,
ἀνα.

na finiat ille. Tu uero nobis
ueterem gloriam amatoriae
perage differentiae canendo.
LVCIA. Insituenti mihi
in Italiam nauigare, uelox
atq; citatum nauigium appa-
ratū erat, ex biremibus istis
quoddam, quibus maxime
Liburni, quae gens ad Ioniū
finum habitat, uidentur uti.
Postquam autem iam nauia
gandi tempus erat, uniuersos
deos patrios comprecatus, ac-
loue hospitali, ut propitius
expeditionem peregrae susce-
ptam coadiuuare uellet, in-
uocato, ab urbe uehiculo in-
mentario ad mare descendi.
Deinde ualere iussis ijs qui
nos deduxerant, (sequeba-
tur autem eruditorum turba
sedula ac frequens: qui cum
assidue nobiscū uersati fuis-
sent, aegre atque inuitō à no-
bis segregari se patiebātur)
cōscensa puppi, iuxta guber-
natorem assedi. Atq; impetu
remigum paulatim à terra

in altum prouecti, postquam admodum ex a tergo exci-
tando fluctus prosequiebantur nos aura, malo ex medio

in in in

naui

ἀναρῇ κερχυσίῳ τὸ λείρας· πρὶς
 πάλαι μὲν, ἄτ' ἀθρόας κατατὰ τ'
 κάλων τὰς ἰδούας ἐκχέαις,
 ὅριμα πικραμένα τῷ λίαν,
 κατ' ἰδίῳ, οἶμαι, βίλως ἰλάτ-
 τονι ροίῳ διιπτάμεντα, βρὺν τ'
 λώματ' ὑποβρυχομένους, πόρ-
 τιν σκίσεισαν αὐτὸ πρόρσαν·
 ἀλλ' ἄγε μὴν ἐν τῷ μεταξὺ
 παράπλῳ σπευδῆς ἢ παιδίας
 ἰχθύων σιωπῶντες, λαιρὸς οὐ
 πάῃν κηρύσσοντες, ὥς δὲ τῆς Κι-
 λικίας τινὶ ἱερῶν ἀμειψόμε-
 νός, ἀχέμεθα τ' Παμφυλίας κόλ-
 πος, Χελιδονίας ὑποβρυχόμενός,
 οὐκ ἀμώχθῃ τῆς αὐτοῦ τῆς
 παλαιᾶς ΕΛΛΑΔΟΣ ὅρος, ἰνά-
 γε τῶν Λυκιστῶν πόλιων ἐ-
 πιξερύμεθα, μύθοις τὰ πολλὰ
 χαίροντες, ἰδίῳ γὰρ ἐν αὐ-
 ταῖς σαφὲς εὐδαιμονίας ὄρα-
 ται λείψανον, ἄχει τῆς Ηλιά-
 ΔΟΣ ἀψάμενοι Ρόδου, τὸ σιω-
 χὲς τοῦ μεταξὺ πλοῦ διασπα-
 ρῶσαι πρὸς ὀλίγον ἡγρῖνασ-
 μεν, οἱ μὲν οὖν ἱρίται το σκά-
 φῃ ἱερῶν ἐς γλῶσσάσπασ-
 ρον,

navis erecto, summo carche-
 sio antennam adstrinximus.
 Deinde cōferta per funes ve-
 la effundentes, sensim imple-
 tis vento linteis, nibilo mino-
 re cursu, opinor, quàm sagit-
 ta peruolauimus, fluctibus
 grauiter fremenibus infra
 circa proscindentē ipsos pro-
 ram. At uerò quæ inter na-
 uigandum seria uel etiam io-
 cōsa contulerimus; longius
 hic persequi tempus nō sinit.
 Postquam autem maritimā
 Cilicie orā præteruecti, Pā-
 phylum sinum contigimus,
 ultra Chelidoneas felices il-
 los ueteris Græciæ terminos
 haud citra laborem cursu e-
 lati, ad singulas Lyciæ ciui-
 tates hospitio diuertimus, ser-
 monibus ac fabulis ut pluri-
 mum nos oblectantes (neque
 enim ullum in ipsis manife-
 stum prioris felicitatis cernit-
 ur uestigium reliquum) do-
 nec ad Solis sacram delati
 tms

σασίν, ἰγγύς ἰσκέλευσαν.
 ἰγώ δ' αὐτρίπισμῶν μοι ξυῶ
 ὅτ' ἀπαντικρὺ τῷ Διονυσίῳ,
 ἑπὶ σχολῶν ἰδάλισον, ὑπερ-
 φύς ἀπολύσεις ἑμπιπλά-
 μην. ἴσι γὰρ ὄντως ἡ πό-
 λς Ἡλῖς, πρίμων ἔχουσα τῷ
 θεῷ τὸ κάλλος. ἑκπρεῖδ' ὁ-
 τὰς ἐν τῷ Διονυσίῳ ποῶς, ἑκά-
 στῳ γραφῶν ἑκατόπλυνον, ἅμα
 τῷ τέρποντι. ὃ ὕψις, ἑρμῆ-
 κους μύθευς ἀσυνέμην.
 οὐδὲν γὰρ μοι δύσ' ἢ καὶ τρεῖς
 προσφύουσιν, ὀλίγου διαφο-
 ροί, πᾶσαν ἱστορίαν ἀφ' ἑνὸς
 μῦθου. τὰ δὲ πολλὰ καὶ αὐτὸς
 ἀκασίᾳ περιλάμβανον. ἔδ' ὁ δὲ
 ὃ θῆκε ἅλως ἔχοντι, καὶ διακο-
 μῶν μοι βαλίσαν οἰκασί, τὸ
 ἔδιδον ἰδὲ ξυγὰς ἀπὸ τῶν μοι
 ἑκπρεῖδ', αὐτὸς ἐν παλαιῷ χρό-
 νῳ σωθήεις, ὅς ἐν αὐτὸς ἀγ-
 νοῖν μοι δοκῶς, πολλὰ καὶ ἑμὴν
 ἰδὼν ἐπιφροῦντας ἰνταῦδα,
 τὸν ἐν Κορίνθῳ Χαρικλῆα
 σιασίαν, οὐκ ἄμεινον ἔχον-
 τά τι,

tus tentoria fixerūt. Ego ue-
 rō, parato mihi hospitio ere-
 gionē templi Dionysij, ociose
 per urbem incedebam, im-
 mensa adeo uoluptate inte-
 rim fructus. Est enim re ipsa
 ciuitas hac Solis, conuenien-
 tem huic deo pulchritudinē
 praeficiens. Obambulās au-
 tem in Dionysij porticibus;
 unamquamque praeclurā con-
 templabar, una cum uolupta-
 te ea quam uidendo capie-
 bam, Heroicas quoque fabulas
 memoria repetens. Statim
 enim mihi duo, uel etiam tres
 propemodū praecepti supero-
 uenere, qui mihi omnem hi-
 storiam enarrabant. Plerae-
 que autem et ipse coniectu-
 ra praeicipiebant: ceterum cū
 iam contemplatione ista sa-
 tiatus essem, ac domū ire co-
 gitarem, dulcissimum pere-
 gre obtigit mihi lucrum, ui-
 ri longo iā olim tempore mi-
 hi noti ac familiares, quos ne
 que ipsum ignorare te puto,

cum saepe ad nos itantes hic uideris, nempe Chariclē illum
 Corinθium, adolescentem haudquaquam deformem, de-

τά τι, καὶ κομμητικῆς ἀσκή-
σεως, ἅτι, οἶμαι, γυναικοῖς ἰνω-
ραῖς ὁμῶς, ἅμα δ' αὐτῶ καὶ
Καλλικράτιδος τὸν Ἀθηνῶν,
τὸν τρόπον ἀπλοῖον. προηγα-
μῶς γὰρ πολιτικῶν λόγων
πρόειπτο καὶ ταυτησὶ δὲ ἄγο-
ραῖς ῥητορικῆς. ὅν δὲ καὶ τῷ
σώματι γυμνασινός, ὃ δὲ ἄλλο
λό τι, μοι δοκῶν, τὰς παλαι-
ας ἀγαθῶν, ὃ δὲ διὰ τὰς πα-
λαιὰς ἐργασίας ὅπως γὰρ εἰς τὸ
ἐπιδύτο. τῷ δὲ πρὸς τὸ θῆλυ μί-
ση, πολλὰ καὶ Προμηθεὺς λατρε-
ῖται. πόρρωθεν οὖν ἰδὼν ἰκέο
τόρος μί, γὰρ καὶ καὶ χερσὶς πλείοι
προσείδραμον. εἴθ' ὅποιος φίλοι
ἀξιωματικοί, πρὸς αὐτὸν ἐλ-
θὼν ἰκέτορ. ὃ δὲ ξίω μί. καὶ
γὰρ φιλοσπουῶντας δρῶν, πι-
ρατόρ. τὸ μὲν τῷ μόνον ἔ-
παρ, ὃ Καλλικράτιδα καὶ
Χαρίκλας, ἅμφω καλῶς ἔχον
ὄσιν ὑμᾶς παρ' ἡμῶν φειτῶν,
ἵνα

ditum nonnihil comendi &
fucādi corporis studio, ut qui
mulieribus, opinor, forma
atq; elegantia ista commen-
dari affectaret. Vnā autem
cum ipso & Callicratidem
istum Atheniensem, moribus
ac habitu simpliciore. Nā
se uelut ducem atque antesi-
gnanum in ciuilibus oratio-
nibus & in hoc forensi dis-
cendi genere gerebat. Erat
autem & corporis exercita-
tionibus deditus, ob nihil a-
liud, ut mihi uidetur, pala-
stras tantopere amās, quā
ob puerorum amores: pror-
sus enim in hoc quasi attoni-
tus ferebatur. Ob odium au-
tē quo foeminas omnes pro-
sequebatur, etiā Prometheo
malē imprecari solebat. Cū
igitur à longē uterq; me con-
spicatus esset, gaudio atque
læticia pleni accurrunt. Dein

de, quemadmodum fieri consuevit; salutato atq; excepto
me, uterq; ut ad se uenirem rogabant. Atque ego cum ui-
derem ipsos de hac re inter se contendendo linguis pro-
cedere: Hodie quidem, respondens inquam, Callicratida
& Charicles, ambos uos decet apud me frequentes esse;

ut ne

ἵνα μὴ πλὴν τῶν ὀρίων ἱγέρου-
ται. ταῖς δὲ ἡμέραις ἡμέρας
(τῆς γὰρ ἐνταῦθα ἡ τίτλας
ῥαί δίδυμνα μέλει) ἀμοι-
βαίως ἀνθιστάσιντι με, ἡλὲρ
διακελεύεις ὁ πρότερος. Δοκῶ
ταῦτα. ἡ ἀκένω μὲν τῶν ἡ-
μέραν ἱστάρχων ἰγὼ, τῇ δ' ἡ-
πίστῃ Καλλικρατίδας, ἔτα-
μεν αὐτὸν ὁ Χαρίκλῆς. ἰώ-
ρην δὲ καὶ παρὰ τῶν ἱστία-
σιν, ἡναργῇ ῥινατόρος διαβί-
σις τεκμήρια. ὁ μὲν γὰρ Ἀθε-
ναῖος ὁ δὲ μορφος παισὶν ὀβή-
σκει, καὶ πᾶς οἰκίτης αὐτῷ
σχιδὸν ἀγίναος ἦν, μέχρι τῶ
πρώτου ἐπογραφίνος αὐ-
τοῖς χυρὴν παραμύθου, ἡ πε-
δανὸν ἡ ἰδίοις αἰ παρειαὶ πυνκα
δῶσι, οἰνοτόμοι, καὶ τῶν Ἀ-
θῶναι χωρίων ἐν Αἰμόνους ἀ-
πιστάλλου. Χαρίκλῆς γὰρ μὲν
πολὺς ὀρχηστρίδων καὶ μουσ-
γῶν χορὸς ἵππευ. καὶ πᾶν τὸ
δωμάτιον, ὡς ἐν ὁδομοφο-
ρίοις, γυναικῶν μετὲν ἦν, αὐ-
quos ille Athenis habebat, procuratores amandaban-
tur. At uerò Chariclem magnus saltatricum & psaltria-
rum chorus sequebatur, ac tota illius domuncula, perin-
de ut in Cereris sacris, mulieribus referta erat, uiro ali-

ut ne cōtentionem maiorem
inter uos excitetis. Sequenti-
bus autē diebus (nā tres aut
quatuor etiam hic commo-
rari constiui) per uices acci-
pietis me mutuo, sorte inter
uos missa uter id priore loco
faciat. Hæc ita tum placue-
re. Atque illa quidem die con-
uiuij præfectus ego fui: se-
quenti autem Callicratidas,
et post ipsum Charicles. Por-
rò animaduertebam etiā in-
ter ipsos conuiuiorum appa-
ratus, manifesta utriusq; af-
fectionis indicia. Nam Athe-
nienſis quidē ille pueris per-
quam formosis instructus e-
rat, & propemodum omnes
illius serui imberbes erāt, nō
amplius ab illo retineri soli-
ti, quàm dum prima lanugio
ne inficerentur: postquā au-
tem barba frequentiore ge-
næ illorum addensabantur,
dispensatores, & fundorum
quos

ἄρως ἢ ἀναρῆ παρόντες, ἀ
 μή τι πεν ὑπὸν, ὃ γέρον ὑ-
 πόβουλιξ, ὁψοποιὸς ἀφθάν, τῷ
 χρίνῃ βαλοτυπίας ὑποψίαμ
 οὐκ ἔχοντες. ὃν μὲν οὖν, ὡς
 ἐφ' ἡμῶν, καὶ ταῦτ' ἱκανὰ ὅτι ἀμ-
 φοτέρων γυνάμει δάγματα.
 παλιάνις γιμνῶν, ἐπ' ὀλίγον
 ἀψιμαχίας τινὲς ἐπ' αὐτοῖς ἰ-
 κισθῆσαν, ὅς ὡς πύρας ἔχον
 τι τὴν ἴστυν, ἀλλ' ἐπὶ λαι-
 ρὸς ὅν ἀνὰ γάλα, σύμπλονε
 ἰθιήσαντας αὐτοὺς ἐπὶ γόμῳ.
 δις τοῦτο γὰρ ἔς Ἰταλίου ἀ-
 παύσαν ἡμῖν ἐμοί. καὶ ἀπο-
 ξαυ ἡμῖν, κνίδῳ προσερμίσαι
 κατὰ θίαν, καὶ τὸ Ἀφροδίτης
 ἰδῆν ποθέσαντες ἰδῆν (ὑ-
 μνᾶται δὲ τὴν τὸν Πραξι-
 τέλους ἀνὰ θείας ὄντως ἐπα-
 φροδίτου) ὑρῖμα τῇ γῇ προ-
 σωίχθημεν, αὐτῆς, οἶμαι, ὅτι
 θεῶν λιπαρῶν γαλήνῃ πομπο-
 τοκύνους τὸ σκάφος. τοῖς μὲν
 οὖν ἄλλοις ἡμῶν αἱ σκῶν
 δὲ, ὅτι Veneris templum uidendi desiderium nos inces-
 sisset (celebratur autem ibi Praxitelis facilitatis ac prom-
 ptitudinis illud uerè Venercum ὅτι amabile) paulatim
 ad terram subuecti sumus, ipsa opinor dea pulchra tran-
 quillitate nauigium deducente. Cæteris igitur solitæ res

quo ne puncto tēporis ibi ap-
 parēte, nisi sicubi infans ali-
 quis, aut senex decrepitu, co-
 quus uidelicet conspiceretur,
 in quem propter ætatem ze-
 lotypia suspicio amplius ulla
 cadere non posset. Erāt igitur
 ὅτι hac, ut dixi, satis mul-
 ta atq; aperta utriusque ani-
 mi documenta. Veruntamen
 aliquoties etiam breues quæ-
 dam quasi futuri certaminis
 coitiones inter ipsos incepta
 bantur, tanquam finem ali-
 quem quæstio hæc haudqua-
 quam haberet. At postquam
 iam tempus erat ut iterum in
 altum proueberemur, socios
 nauigationis, uolentes alio-
 qui ipsos, abducere mecum
 studebā: constituiebant enim
 in Italiā nauigare, æquē atq;
 ego. Et cum nobis uisum esset
 in Gnidum, appulsa ibi na-
 ue, spectandi causa ascen-
 dere,

θαῖς παρασπονδαί, ἰγὼ δὲ ἐν-
 ρωτικὸν ἰδύγῳ ἐκατόρῳθον
 ἰθαφάμελον, ἡνὶ κληρὸν πορὶ ἡμ-
 τῶν Κνιδίον, ἐν ἀγέλασι δὲ
 ἡδραμντικῆς ἀπολασίας με-
 τήκων, ὡς ἐν Ἀφροδίτης ἀφ-
 λαι. τοῖας δὲ Σωφράτης, καὶ
 τὰλλα, ὅσα τὸρ πρην ἡμᾶς ἰδύ-
 νοντο, πρῶτον ἱμπεριελθόντες,
 ἡδὲ τὸν νῶτον δὲ Ἀφροδίτης βα-
 λισμεν, νῶ μὲν, ἰγὼ τὴν κα-
 ρικλῆς, πάνυ προθύμως, καλ-
 λικρατίδας δ', ὡς ἡδὲ βίαν
 θήλειαν ἀκων, ἡδὲ αὖν, οἶμαι.
 δὲ Κνιδίας Ἀφροδίτης ἔν ἱ-
 ρισπιῶς αὐτὴ κατὰ λαξόμον
 νῶ ἱρώτα. καὶ πῶς οὐδὲν ἡ-
 μῖν, ἀπ' αὐτ' ἔτι μελέως, Ἀφρο-
 δίσίω προσέπνυσαν αὐραί·
 τὸ γὰρ αἶθριον, ἐν αἰς ἰδαφος
 ἄγροον μάλιστα, λίθων πλάξ
 λάσας ἰστρομλόν, ἀλλ' ὡς ἐν
 Ἀφροδίτης, ἄπασ ὅν γόνιμον
 ἡμῶν καρπῶν, ἀ τὰς πό-
 μως σὺβαλίσιρ ἄχρι πύρ-
 ρου βρύοντα, τὸν πῶς αἶρα οὐ
 νωρίο

atq; arma curæ fueret; ego ue-
 rò amatoriū istud par utrinq; sus-
 pensum habens, Gnidium circumcirca obambula-
 bam, non sine risu figulinae
 istius propteruitatis participē
 me præbendo, ut in Veneris
 civitate. Porticus autem So-
 strati, ac cætera quæ nos ob-
 lectare poterant, principio
 circummeundo uisentes, mox
 ad templū Veneris imus, nos
 quidem duo, ego uidelicet et
 Charicles admodum alacri-
 ter, Callicratidas autem ut
 ad spectaculum muliebri, in-
 uitus, libetius, ut opinor, pro
 Venere Gnidia Thespiensem
 illum Cupidinem permuta-
 tionē facta habiturus. Ac sta-
 tim quodammodo nobis ab
 ingressu luci Venereæ aspi-
 rarūt auræ. Serenitas enim,
 ac lumen illud supernum, nō
 in solum sterile maxime, sed
 lapideis tabulis constratum,
 excipiebatur: sed erat illud,
 utpote in Veneris templo, fœ-

cundum mitibus ac frugiferis arboribus, quæ frondibus
 uirentibus in longum usque promanantibus, aerem cir-
 cumcirca

υμρόφω . ὡς ἰτὶς γι μὲν ὁ
 πυκνὸν καρπὸν ἰτὶς ἔχει μύρ-
 ρίνου, παρὰ τὴν ἀποσεισάν-
 τιν, λαφύλας πικρὰς, τῶν
 τειλαίων ἀνδρῶν ἵκαστον, ὁ-
 σα ἑάλλας μίσλας, οὐδ' αὖ-
 τὰ γίνονται ὅταν χρόνος πο-
 λὺν καθάσται, ἀλλ' ὅταν ἀν-
 μὴς σφρυγῶνται, νύκτας ἡλυσί-
 ῳ ὥρια, τότε τοῖς δ' ἀνιμνί-
 οισι τὰ καρπῶν μὲν ἄλλως ἄ-
 γονα, τὴν δ' ἐν μορφῇ ἵκον-
 τα καρπὸν, ὑπερίσταν γι καὶ
 πλαταίνων ἀνιμνίαν μύκην καὶ
 σὺν αὐταῖς αὐτόμολον Ἀφρο-
 δίτης, ὁ δ' ἐν πάλαι φυγὰς,
 Δάφνη, παρὰ γι μὲν ἀνδρῶν,
 ὡς ἰτὶς γι μὲν ἀνδρῶν, προ-
 σέειπεν ἰτὶς, ἀμφιλαφῆς ἀμ-
 πιλοι πυκνοῖς κατ' ἑρτίω βό-
 τρυσι, τὸρ πνεύματα γὰρ Ἀφρο-
 δίτην μετὰ Διονύσου, καὶ τὸ παρ
 ὁμοῖον ὁ δ' ἐν σὺγκρατον, ὁ δ'
 ἀποστέλλει ἀλλήλων, ὅτ' ἴσιν
 συφραίνουσιν. ὅρ δ' ἐκ τῆς αἰ-
 γαν παλιν σκίσει ὕλας ἱλαρὰς

ἡλίο

cum circa quasi concameraba-
 bant. Abunde uero illa fru-
 gibus densa myrtus, b apud
 dominam suam copiosa na-
 scens, effloruerat: deinde ὅ
 aliarum arborum singulae, quae-
 cumque pulchritudine prae-
 stant, neque ipsae quanquam
 longa exacta iam aetate cae-
 nae, arescentes, sed prae uigo-
 re quasi iuuenescentes, nouis
 subinde ramis formosae atq;
 integrae erant. His autem ino-
 termixta erant etiam illa fru-
 ticum genera, quae alioqui
 fructum quidem feracia non
 sunt: ceterum pro fructu pul-
 chritudinem habent, cyparissorum
 uidelicet ὅ platano-
 rum aeris proceritates: ὅ inter
 ipsas transfuga Veneris, deae i-
 psi olim fugitiua facta, lau-
 rus. Cuius uero arbori cir-
 cumuoluta studiosa illa amo-
 ris hedera c obserpebat, ὅ
 uites fecundae crebris race-
 mis dependebant. Est enim

iucundior Venus cum Baccho, ὅ temperatum illud dul-
 ce quod ab utrisque uenit. Quod si autem a se mutuo dis-
 iungantur, minus exhilarant. Brant autem sub umbris istis
 opacis

ἡλυσίαι, τοῖς ἐν τῇ αἰῶνι θύλῃ-
 σιν, αἷς ἂν τῶν μὲν ἀστιαῶν,
 σπασίως ἐπιφοίτων τινὲς ἂν
 θρόνῳ δ' ὁ πολιτικὸς ὄχλῳ
 ἐπαυγύουζον, ἔντως Ἀφροδι-
 σιάζοντο. ἐπεὶ δ' ἰκανῶς τοῖς
 φυτόις ἐτόρθη μὲν, ἔσθ' ἔτι νῦν
 παρέχει μὲν. ὁ μὲν ἔρ θιὸς ἐν
 μέσῳ λαθιδρύται. παρίας δὲ
 λίθου δάδαλα μακάλλιστον, ὑ-
 πόρθεφαιον, καὶ σισυρότι γί-
 λωτι μικρὸν ὑπομειδιῶσα.
 πᾶν δὲ τοῦ κάλλους αὐτῆς ἀ-
 κάλυπτον, οὐδ' αἰμιᾶς ἐδιδῶτο
 ἀμπεχέουσι, γιγνύμεναι, πλὴν
 ἔσα τῇ ἐτόρθε χειρὶ πλὴν αἰδῶ
 λαλιδότως ἐπιπρύπτει. τοσοῦ-
 τό γε μὴν ὁ δαμιουργὸς ἰσχυροῦ
 τέχνης, ὥστε πλὴν ἀντίτυπον οὐ-
 πν, καὶ καρτορὰν τῇ λίθου φύ-
 σιν ἐκείνῃς μέλισσι ἐπιπρί-
 πει. ὁ γοῦν Χαροκλῆς ἐμμενο-
 νίς τι καὶ παράφορον ἐμφο-
 σας ὀτυχίστατον, αἶπει, θιῶν
 ὁ δὲ αὐτῶν λίθου ἀνθὺς Ἀρης, καὶ
 ἄμα προσδραμὼν, λιπαροῖς
 τοῖς χάλλισι, ἐφ' ἑσθ' ἔρ δυν-
 νατὸν,

opacis & obscuris, amoenae
 quadam cella, corū usui qui
 intus conuiuia agitare uellet,
 comparata: in quas urbano-
 rum quidem rari commea-
 bant ulli, sed populi frequen-
 tes turbae solenniter conue-
 niebant, re ipsa Veneri indu-
 gentes. Postquam autē abun-
 dē plantis istis oblectati fui-
 mus, intrō in templū ingressi
 sumus. Ipsa igitur dea in me-
 dio posita est, ex Pario mar-
 more, opus sanē pulcherrimū
 atq; praeclarum, & risu quo-
 dam simulato parum subri-
 dens. Tota δ' autem pulchritu-
 do eius detecta, nulla ueste
 ipsam tegente, nuda conspi-
 citur, nisi quatenus altera
 manu pudenda, quasi oblita
 sui, abscondit. Tantum uerō
 artifex illa ars ualuit, ut soli-
 da adeo ac dura marmoris
 natura singula etiam mem-
 bra deceret. Charicles igi-
 tur insanum quiddam & fa-
 ribundum exclamans: O for-

tunatissime, inquit, deorum, Mars, qui e propter hanc uino
 Et tu fuisti. Et simul accurrens plenis labijs, quoad fieri po-

νατὸν, ἐκείνων τὸν αἰχμήα,
 ἑκατεφίλει. σιγῇ δ' ἐφιστὼς ὁ
 Καλλικρατίδας, ἑατὰ νοῦν ἀ-
 πιθεύμαζον. ἴσι δ' ἀμφιδυ-
 ρεῖ αὐτ' ὁ νῆας, καὶ τοῖς θέλ-
 σι τῶν θεῶν ἰδῆν ἀνορθῶς καὶ
 ἑατὰ νότον, καὶ ἵνα μηδὲν αὐ-
 τῶς ἀθεύμαστον ᾖ. Δι' οὐμὰς
 γίαις οὖν ἔστι, τῇ ἰσορροπῇ
 παρὰ τοῖς, τῶν ὑπιδρῶν ἀμφο-
 ρίαν διαβρῆσαι. Δόξαν οὖν ἰ-
 λῶν τῶν θεῶν ἰδῆν, ὡς τὸ ἑατὰ
 περὶ τὸν ποταμὸν. ἄν-
 ατογίαις δ' ὅρας ἐκ τῆς ἑατὰ
 ἀφ' ἑατὰ, ἐναι πιστῶς
 νῆα γυναικί, ἀμφοτέρω ἀφ' ἑατὰ
 ὅρας ἐκ τῆς ἑατὰ. ὁ γοῦν ἀ-
 θῶν, ὅσον πρὸς μικρὸν βλί-
 πον, ἰπὸς τὰ παλαιὰ μέγα
 θεῶν ἑατὰ πρὸς, ἀθῶν, πο-
 λὺν τῇ Χαριτί, ἑατὰ
 ὅσον ἀνδρῶν. Ἡρῆας,
 ἴση μὲν τῶν μεταφρίων δὲ
 γυναικί, πῶς δ' ἀμφιλαφῶς
 αἰ λαγόν, ἀγκάλισμα χεῖ-
 ρων. ὡς δ' ἀνδρῶν, ἑατὰ

γλα

tuit extento collo, deoscula-
 batur illam. Tacite autē ad-
 stans Callicratides, secum im-
 animo admirabatur. Est au-
 tē biforis ipsius aedes, ut posse
 sint, qui volunt deam ipsam
 adigentiū inspiciere, etiam a
 tergo contemplari, & ut ni-
 bil ipsius cū admiratione nō
 spectes. Facile itaq; licet per
 alteram portam accedenti-
 bus, posteriorem quoque for-
 mositatem contueri. Proin-
 de cum uisum nobis esset to-
 tam ipsam deā uidere, in po-
 steriorem templi partem cir-
 cumiuiimus, ac reclusa ianua
 ab aedituo, qui & ipse credi-
 tur mulier esse, repente obstu-
 puimus ad pulchritudinē il-
 lam. Atheniensis itaque iste,
 qui tacite paulò antè uide-
 bat, postquā eas quæ in pue-
 ris appetuntur partes aspe-
 xit, cōtinuò longè quàm Cha-
 ricles in saniore modo exclā-
 mauit: Hercules, inquires,
 quanta scapularum concin-

nitās? Vt autem extuberantes nitent lumbi, amplexan-
 tis manus implentes! Quam scitè circūductæ cluniū pul-
 pa, in

αἷς τοπάξω, φύσιν ἕμῳ τῷ
 λάβω, τὸ βλαπόμενον ἄνω. πᾶ-
 ϑ' γὰρ ὅτι τούτων ὄντων ἐξ-
 πολλὰ δὲ τοῖς κατ' ἄκρον ἀο-
 πῶσι δυνάμεσι καλοῖς, ὃ τὴν
 παρὰ τοῖς ἀνθρώποις μέλει, αὐτὸν
 ἀποκρίνεται φωνῇ τινι κα-
 λῶς νομίζω, καὶ κατὰ τὸ το-
 ῦτο πρᾶξις ἴσως αὐτῶν, ὅτι τῷ
 λάβω τὸ δύσμορφον, ἐν τοῖς ὅ-
 τινι ἐκείνῳ δυνάμεσι μέ-
 λωσι καὶ ἀνθρώπων. ὃ δὲ παρ-
 ῶσα πλεονάζει ἡμῶν ἰσχυροῦς,
 ἀπὸ τοῦ λόγου ἐκείνου παρὰ τοῦ
 ἱστορίου. ἴσως γὰρ, ἐν αὐτῷ γί-
 νηται καὶ αὐτῶν (ὃ ὅτι πρᾶξις αὐτῶ-
 ν αὐτὸν ἰσχυροῦς) πολλὰ
 καὶ ἐπιφοιτῶντα τῷ τι μέλει,
 σὺν δυνάμει δυνάμει ὁρατῶ-
 ναι ὅτι δὲ, καὶ παρὰ τοῦ αὐ-
 τοῦ ἐκείνου τῷ αὐτῷ, κατ'
 ἀρχὰς ἔχειν δυνάμει δυνάμει
 ἀγιστάς δυνάμεις. ἐν τῷ γὰρ
 ἰσχυρῶς καί τις, πολλὰ προλαμ-
 βάνω τὸν ὄντορα, ἐπιφοίτα,
 καὶ

apparebat, esse putabam. Nā
 neq; huiusmodi rerum ca-
 sus alieni sunt. Multis autem
 quibus extremē, & uelut ad
 unguē pulchris esse licebat,
 fortuna interim aliquid, quod
 in mora sit, obijcit. Proinde
 nigram quandam maculam
 natura aspersam marmori
 esse existimās, etiā hac parte
 Praxitelē admirabar, quod
 eam lapidis deformitatem in
 illis potissimum partibus ab-
 scondisset, quæ minus coar-
 gui ac deprehēdi possent. At
 ea quæ nobis propē stabat
 templi ministra, incredibilis
 cuiusdam orationis nouā his-
 toriam narrauit. Nam ado-
 lescentē quēdam inquit haud
 quaquam ignobili genere na-
 tum (nomen autem ipsa res
 gesta taceri fecit) crebrò ad
 delubrum hoc uenitantiem,
 infelici quodam genio impul-
 sum, deam ipsam amare cœ-

pisse: & quia totos plerunq; dies in templo commoraba-
 tur, à principio sanctimonie cuiusdam religiosioris speciem
 de se præbuisse. Nam statim à lecto matutino, multò au-
 roram præuertentem, huc uenire solitum fuisse: ac post
 occasum

ἤγε μὲν τὰ δόσιον ἄκων ἰβάδι
 ἴσον οἰκάδι, τίον δ' ἰάλω ἡμίρην
 ἀπαυτινὴν ἃ βῆ καβίζομεν
 νος, ὁρθεὶς ἐπ' αὐτὴν διδωκῶς
 τὰς τῶν ὀμμάτων βολὰς ἀπὸ
 γειῶν. ἄσκημοι δ' αὐτῷ ψιδυρι
 σμοί, καὶ λιλιπτομένης λαλιᾶς
 ἱρωτικαὶ δεικτραίνοντο μίμ
 ψαις, ἐπὶ δὲ καὶ καὶ μικρὰ τ'
 πάθος ἰαυτ' ἀποβυκαλῶσαι βί
 λισαι, πρὸς αὐτῶν, τῇ δὲ τρα
 πίζῃ τίτλαρας ἀτραγάλης. Λι
 βυκὺς δὲρνὸς ἀπαρβύμας,
 δειπνίσου τίω ἰλπίδα. καὶ
 βαλῶν μὲν ἰδὲ σκοπῶ, μέλι
 τα δ' ἔπειτα τίω δῶρ αὐτῶν
 δόλοισι, μελῶδες ἀτραγά
 λης πρὸς τῷ ἰσῷ σχήματι, πρὸ
 σικῶναι, ἃ ἰπιδυμίας ταύξει
 δαι νομίσαν, ἃ δ' ἰπιδία φιλαί,
 φαύλως κατὰ τῇ τραπίζῃ ρί
 ψαρον, οἱ δ' ἰδὲ τὸ δυσσχημό
 τερν ἀναστῶν, ἰλν κνίδα
 καταρῶμεν, ὥς ἐπ' ἀνκί
 σῃ κυμφορῇ καὶ κατὰ, καὶ
 αἰ δὲ ὀλίγῃ σωκράτους, ἰτί

89

occasum solis inuitum egre
 domum redisse, atque totum
 diem ex aduerso dea seden
 do, rectos in ipsam perpetuò
 oculorum ictus direxisse. Ob
 scure autem, inquit, interina
 secum ipse nescio quæ susur
 rabat, & suffurante quodā
 sermone amatorias perage
 bat querelas. Cæterum ubi iā
 paulisper affectus illius mo
 lestiam à se remouere uole
 bat, affatus deam, in mensam
 autem quatuor talis Libycæ
 capreæ dinumeratis, luden
 do sp̃e experiebatur. Ac quo
 ties id quod intendebat, iece
 rat, maximeq; si quando deā
 ipsam iactu feliciore sortitus
 erat, nullo uidelicet talo eā
 dem figura cum alio aliquo
 cadente, adorabat illam: spe
 rās se id quod expetebat, cō
 secuturum esse. Sin autem
 (quemadmodum solet) sim
 plicius paulo per mensam ie
 cisset, ac tali id quod ab omi
 nibus erat, surgendo reddidissent, toti Gnido malè
 imprecabatur, uelut ob cladem aliquam immedicabilem,
 & mœrore plenum erat: & paulò post correptis illis, alio
 iactu,

γὰρ βόλῃ τῶν περὶ ἀφοχίας ἐν
 θοράσσουσιν. ὕδην δὲ πάλιν αὐ-
 τῷ τ' πάθος ἐκτετακμένον, τοῖ-
 σι δ' ἀπὸ ἰχθυόσας, καὶ πᾶς
 μαλακῶν ἀνδρῶν φλοῖος Ἀ-
 φροδίτῃ καλῶν ἐκέρυσσεν. ἐ-
 νιμάτο δ' ὀξίος Διὶ Πραξιτέ-
 λης. καὶ πᾶν δ', τι καμνίον
 ἀνπερὶ οἷον φυλάττειτο,
 τὸτ' ἦν ἀνάθημα αὐτῷ θεῷ. πῶ-
 ρας, αἱ σφοδρὰ τῶν ἐν αὐτῷ
 πόθων ἐπιτάσεις ἀπηνόη-
 σαι. ὑρίθην δὲ τέλμα αὐτῷ ἐπιθυ-
 μίας μακροπός. ὕδην γὰρ ὑπὲρ
 ἀνδρῶν ὑλὴν ἐλίνυσεν, ὁρίσας
 λαβῶν τὴν παρόντας, ὅππῃ
 αὐτῶν παρειαίρην, καὶ τὰς
 ἀφανὺς ἐνδοξάτω, σχεδὸν δ' αὖ
 ἀναπνύων ἡτρίμει. σιωπῶν δ'
 τ' ἰακόνων ἐξέωσεν τῶν θυρῶν
 ἐφελκυσσάμενον, ἐνδον δ' ἑλθὼν
 τοὺς Ἀγχίσιους καθέμενον. καὶ τί
 γὰρ ἀρρήτου νυκτὸς ἐγὼ τόλο-
 μαν, ὃ ἄλλως ἐπ' ἀνελπίς ὅ-
 μῃρ διπυλῆσαι; τ' ἐρωτικῶν πι-
 τε ἀδὸ se tacitus continebat, ut propē ne anhelitum quidem

iactu, quod male antea cecid-
 derat, emendabat. Iam uero
 ubi affectus atque animus ibi-
 lius magis accendebatur, om-
 nis paries insculpebatur, &
 ut quæque arbor mollis erat,
 ita cortex illius formosam
 Venerem prædicabat. eodē
 autem in precio cū Ioue Pra-
 xiteles erat: & quicquid pre-
 ciosum ac pulchrum illi do-
 mi repositum inter ornamen-
 ta fuerat, id omne donarium
 deæ offerebatur. Postremo
 nimia in eo desideriorum uo-
 bementia, in insaniam uersa
 est. Inuenta autem est concu-
 piscencia illius mastrupatrix
 quædam audacia. Cum enim
 iam ad occasum Sol inclinā-
 ret, sensim ac tacite, ita ut
 qui aderant, non animaduer-
 terent, post ianuam clam ir-
 repfit, & stans ita ut cerni
 non posset, in interiore paro-

plexuum

ἐπελκνῶν ἰχνη ταῦτα μὲν ὁ-
μῶσαν ὤφθη, καὶ τὸν σπῆλον αἰ-
χρὸν ὁ θῶς, ὡς ἐπαθόν, ἐλγυχον.
αὐτὸν γὰρ μὲν τὸν νικαῖον, ὡς
ὁ δαμῶδες ἰστὲν λόγῳ, ὃ κα-
τὰ πειρῶν φασιν, ὃ κατὰ πει-
λαγίς ἐνμαλῶ ἐνιχθῆναι, πᾶσι
πᾶσι ἀφανὲς γινώσκω. ταῦτα
δὲ ἱσχυρὸν διεγυμνῶν, μετα-
ξὺ τῶ λόγῳ διαβόησαι, ἅπαν ὁ
Χαρίκλῆς· ἀκούω τὸ θῆλυ ἐξ
λίθινον ἢ φιλεῖται· τί δ', ἢ τις
ἐμψυχον αἰεὶ τοῦτο λέλλῳ;
ἀρ' ἔκ σου ὁ μία νύξ τῶν ἑλπίδων
σκηπτῶν ἰτιμᾶτο; μεδιάσας
δὲ ὁ Καλλιμαράτιδας, ὃ δὲ πῶ,
φασί, ἰσχυρὸν, ὃ Χαρίκλῆς, αἰ-
πῶν ἀνιστόμῳ τοιούτων
διεγυμνῶν, ἵταν ἐν θεί-
σι γινώσκω. καὶ νῦν δὲ
ἐλ' ἐκ σου ἱσχυρὸν ἀπο-
δίτῃς ἰσχυρὸν ὅτι τὸ δῶγ-
μα, πᾶσι ἰσχυρὸν τῶ Χαρίκλῆ-
ς, ἅπαν πᾶσι μοι ἰδοξί-
αι γὰρ ὁ Καλλιμαράτιδας. ἵ-
πῃ γὰρ, ὡς ἐφ' ἑαυτὸν νικαῖας,
πᾶσι.

plexuum uestigia hæc postri-
die conspēcta sunt, & macu-
lam hanc habebat dea, indi-
cem uidelicet eorū quæ passa
fuerat. Ipsum uerò adolescē-
tem, ut uulgo fama refert, uel
de petris alicubi aiunt, uel in
fluctibus marinos præcipitem
datum omnino euanuisse. At
quæ hæc cum ministra tem-
pli ita narraret, interea ex-
clamans Charicles: Proinde
fæmininum genus, inquit, e-
tiam si saxum fuerit, ama-
tur. Quid autem si quis ani-
matā uideret huiusmodi foro-
mam, an non uia nox ipsis
Iouis sceptris equiparetur?
Subridens autem Callicra-
tidas: Nondum, inquit, scimus
Charicles, an multas auditu-
ri simus huiusmodi narratio-
nes, si quando Thebæijs quoq;
essemus. Et nunc sanè tuæ i-
stius Veneris, cuius tanta a-
mulatione teneris, manife-
stum adeò hoc indicium est.

Hic, quò pacto, interro-
gante Charicle: admodum uersimiliter dicere Callicra-
tidæ uisus mihi est. Dixit enim, quòd cum adolescens
ille

παννύχῃ σχιλθε λαβόμενθ',
 ὡδ' ὅλλω τῷ πᾶσιτες ἔχουσιν ὅσοι
 αἰῶν ὑποδύναι, παιδικῶς τῷ
 αἰῶνι προσωμίησι, βελυδείς,
 οἷα ὅτι, μηδὲ πρίσθῃ εἶναι
 τὸ βῆλυ. πολλῶν δ' αὖ ἀκρίτων
 ἀφουλακτῶν μέλων λόγων, τὸν
 συμμιγῆ καὶ ἀπαύσας ἰγὼ θόρυ-
 γον, αὐδρὺς (ἴπυρ) ἰταῖροι, τ'
 καὶ ἄ πόσων ἔχουσι ἱεράσιαι;
 ὡς δ' ὑπὲρ πᾶσι ὅτι νόμῳ παι-
 δέας. ἀπαλλαγέντων δ' αὖ τ' ἀ-
 τῶν καὶ καὶ πόδας ἔδωκεν ἔχου-
 σι φιλονεικίας, ἰν' ἑκάστῳ
 πῶς αὐτὸς ἰαυτὴν δόξῃ, ἰκά-
 ποθ' ἀποτέναδι. καὶ γὰρ
 ἔδωκεν ἑκάστῳ ἰαυτὴν ἀπί-
 σαι. τῇ δὲ σχολῇ καὶ ἀκρησίων
 εἰς ἰλαρίαν, καὶ μὴ τὸν πό-
 θον ὡφελῆσαι διωαμένῳ σπουδῶν.
 ἡκιστα αὐτῶν οὐδ' ὅτι τὸν (πο-
 λὺς γὰρ ὁ κατ' ἐξουσίαν ἐπι-
 φοιτῶν ὄχλος) εἰς ἑν τῶν
 συμποσίων ἀποκλίνωμεν, ὅ-
 πως δὲ ὑγιείας ἀκέραια τι καὶ
 λίγην,

ille amator ocium ac spaciū
 totius noctis consecutus fuis-
 set, ut facile totam affectus
 istius exatiandi facultatem
 haberet, quasi cum puero tao-
 men, marmori cobæsisset: il-
 lud nimirum uolens, neq; an-
 teriore parte scēminam ua-
 lere. Multis itaq; absq; dele-
 ctu ac temere utrinq; uerbis
 effutitis, ego promiscuo eorū
 tumultu ac turba compositis,
 Viri, inquam, amici, mode-
 stam atq; ordinatam insiſtite
 disputationem: quoniam de-
 cora ac decens lex eruditio-
 nis atq; doctrinæ est. Subla-
 ta igitur incompōsita hac, et
 nullum finem habente con-
 tentione, uicissim pro sua u-
 terq; sententia iustam ac soli-
 dam orationem instituite. Ne-
 que enim etiamdum tempus
 est ut ad nauē redeamus. Ac
 ocio hoc utendum est ad bi-
 laritatem, & ad ea studia
 quæ cum delectatione pro-

desse possint. Proinde abscedentes hinc ē templo (multa
 enim religionis gratia turba huc uentitat) in unum aliquod
 istorum conuiuiorum accumbamus, ut per ocium & cum
 silentio

λίγαρ, ἀτ' ἢ βυλομένοισι,
 θῆμι, μιμηθῆναι δ', ὡς ὁ τῶνδε
 ὅτι τῶνδε, ἐκ' ἐτ' αὖτις ἡμῖν πε-
 ρὶ τῶν ἰσῶν διαχλῆσαι. καλῶς
 ἔδοξα ταῦτα λίγαρ, καὶ συγ-
 παταίνουσάτωρ, θῆμι μὲν ἰγώ
 μὲν ὁ λόγος, ὁ δὲ μῖα μὲν
 πεισσοῦς φροντίδα, εἰ δ' ἂν ἰδῶ
 σπονδαίαι, μεγάλην ἐν ἑαυτοῖς
 σκίψην αὖν καὶ κάτω λυκλούω
 τῶν, ὡς πρὶ τῆς προπομ-
 πίας ἀγωνισμῶν Πλαταιῶν
 σιν. ἰπὰ ἢ ἡκομῶν ἄς τι σπον-
 ρίαι καὶ παλίνσκησι, ὅρα δὲ
 ρε, ἀπαυδῆμον, ἡδύς, εἰ-
 πῶν, ὁ τόπος, ἰγώ καὶ γὰρ οἱ
 ἑατὰ κορυφῶν λυγρῶν ὑπερ-
 σι τ' ἰγῶν, ἐν μίᾳ πάντῃ δι-
 παστῶν καθιζέμεν αὐτῶν
 ἐπ' αὐταῖς ὁφρῶσι τῶν ἡλιαῖ
 ἀνέμων. πρὸς δ' ἀμφοτέρω
 ροῖς ἐλθόντων ὑπὲρ τῶν, τίνα χρὴ
 πρῶτον εἰπῶν, ἰπὰ δὲ χαρ-
 μῶν ἐκλεγχῶν πρῶτον, ὅτι
 οὗτος ἐν ἀρχῇ τῶν λόγων διημι-
 sonant cicada) in medio admodum iudiciali more con-
 sidebam, ipsam illam supercilijs præ me ferens Eliæam.
 Proposita autem utrisq; sorte super eo, utrum priore lo-
 co dicere oporteret, posteaquam Charicles priorem lo-
 cum sortitus est, continuo ut auspicaretur orationē, hor-

silentio & audire & dice-
 re quæ cuiq; libet, liceat. Il-
 lud autē meminēritis, quod
 qui hodie uictus fuerit, is in
 posterum nobis de hisdē re-
 bus amplius molestus futu-
 rus non sit. Rectē uisus sum
 hac dicere. Et eodem cohor-
 tantibus etiam illis, exiui-
 mus, ego quidem latus, nula
 me premente cura: illi ue-
 rò cogitabūdi, magnam a-
 pud sese in animis disputa-
 tionem sursum ac deorsum
 uersantes, perinde ac si de
 principatu ac ductu apud
 Plataeas certaturi essent.
 Postquam autē uenimus in
 densum quoddam atq; um-
 brosum pro æstatis tempore
 receptaculum, ubi como-
 modè requiescere licebat:
 Suauis hic locus, inquit
 ego, (nam & supra uerti-
 cem canorum quoddam re-

λαυσάμεν. ὃ ἢ τῇ δειξιᾷ τὸ πρό-
σωπον ἀνατρίψας, ὕσυχῃ καὶ
μικρὸν ἱπισχὼν, ἀρχίζαι τῇ δει-
ψῃ. Σὶ δὲ ποιεῖς τῶν ὡς οὗ
λόγων, Ἀφροδίτη, σὶ βουδὲν αἰ-
μαὶ δέσσεις καλῶσι. ἅπαν-
τι μὲν γὰρ ὄργῃ, καὶ βραχὺ
τῆς ἰδίας. παθεὶς ἱπιστάξῃ,
τιλαιότατόν ὄσιν. οἱ δ' ἔρωτι
καὶ λόγοι παρσιτῶς σε δύν-
ται, σὺ γὰρ αὐτῶν γενισιωτά-
τη μήτηρ. ἴδι δὲ γυναιξὶ σωῶ
γὰρ, ὃ βύλας. χάρισαι ἢ καὶ
τῆς αὐδράσι μέλει. ἄρριπον,
ὡς ἔγχεσθαι. ἔγωγ' ἔν δὲ
θὺς ἐν ἀρχῇ τῶ λόγου, τίω προμή-
τορα, καὶ πᾶσις γενέσις πρω-
τόρριπον, ὡν ἄξιω μάρτυρα ἱ-
πιναλῶμαι. λίγω ἢ τίω ἰδραὺ
τ' ἔλκω φύσιν, ἢ τὰ πρῶτα πε-
ξαμένη στοιχᾶς τῇ νόμῳ, γλῶ-
σσῃ, πῦρ, ὕδωρ, τῇ πρὸς ἄλλη-
λα τῶν ἐπιπράσι, πᾶν ἱ-
σωρόνυσον ἐμφυχον. ἱπισα-
μελὲν δ' ὅτι θνητὺς ἐς μὲν ὕ-
λην

tatus sum. Ille uero cum dex-
tera faciem paulum attri-
uisset cum silentio, & pa-
rūper sustinisset sese, mox
ad hunc ferme modum or-
ditur: Te dominā orationi
meae, Venus, te auxiliatricē
preces meae uocant. Nam
cum omne opus, si uel exi-
guum propriae suadela in-
stillaueris illi, absolutissimū
esse solet, tū uero amatorij
sermōnes praeter ceterate
indigent. Tu enim eorū ger-
mana adco mater es. Ades
itaque mulieribus patrona,
femina nimirum ipsa. Lar-
gire autem & uiris ut ma-
neant mares, perinde atque
generati sunt. Ego igitur sta-
tim ab initio orationis pri-
mam omnium matrem, &
totius generationis radicem
ac seminarium, eorum quae
propono testem aduoco. Di-
co autem sacram illam uni-

uersorum naturam, quae primis illis inter se conglutina-
tis elementis mundi, terra uidelicet, aere, igne, & a-
qua, mutua illorum & temperata commixtione omne
procreauit animatum. Sciens deinde, quod omnes morta-
lis

ἡ δὲ ἀμειβγγυα, καὶ βραχυτε-
χρὸν ἔστιν ἐκαστὴν ἡγεμονίαν
ταύτην, πλὴν ἡτοῦ φοροῦν ἄλλου
γενέσιον ἐμμελῶς, καὶ τῷ
θεοῦ ὁμοῦ τὸ τιμὴν αὐ-
τιμῆται, ἵνα ταῦς παρ' ἄλ-
λῳ διαδοχῇς εἰς τὸν αἰ-
χρόνον ἵσμεν, ἵνα δ' ὅς ἀπὸ
γενέσιον ἐκαστὴν γενεῶν, δι-
πλὴν ἐκαστὴν φύσιν ἐμμε-
λῶς, τοῖς ἄλλοις ἰδίαις
καταβολαῖς σπορῶν χαρ-
σάμεν, τὸ θεῶν δ' ὡς πορ γο-
νῆς τι ἀρχὴν ἀποφύνασκα, καὶ
τὸν ὅς ἀμφοτέρω γένει πόθεν
ἐκδορῶσμεν, συνίσταται ἀπὸ
ἀλλήλων θεοῦ ἀνάγκης ὅσιον,
καταγράφασκα μέλαν ὡς ἂν
ἐκαστὴς φύσις ἐκαστὸν, καὶ
μέτε τὸ θεῶν παρὰ φύσιν ἀρ-
θροῦναι, μέτε τ' ἄλλοις ἀπρι-
πῶς μαλακίσταται. διὰ τὸ δ'
αἰσὼ γυναιξὶν ἀνδρῶν ἰμι-
λῶς, μέχρι δούρι τὸν αὐ-
δρῶντιον βίον ἀδανάτοις
δία

lis sumus materiae opificiū,
quod breue adeo tem-
pus uiuendi unicuique fato
præstitutum est: alterius in-
teritum, ut alterius ortus es-
set, ex cogitauit: ac morien-
ti, id quod nascitur, educto
so appendit, ut mutuis suc-
cessionibus in perpetuū tem-
pus uiueremus. Postquam
autem impossibile propè e-
rat ex singulis seorsim alio
quid procreari, duplicem in
unoquoq; genere naturam
effinxit. Nam maribus qui-
dem propria seminiū quasi
quædam fundamenta lar-
gita est, feminam autem pe-
rinde ut receptaculū quodā
genitalis seminis esse fecit.
Communi igitur utriq;
sexui desiderio indito, con-
iunxit inter se mutuo illos,
lege necessitatis sancta qua
dam præscriptos, ut mane-
rent propria uterq; natura

contenti, & neque fœmina præter naturam in marem
transfret, neque mas indecore ac turpiter emollesceret.
Atque hoc pacto uirorum cum mulieribus conuersa-
tiones, in hoc usque tempore hominum uitam immorta-

διαδοχᾶς φυλάττειν· ἡ δὲ
 αὐτὴ ἀπ' αὐτοῦ αὐτῇ γυναι-
 δαι. Δυσὶν δ' ὀνομάττειν οὐκ ἔστι
 μῖτον, πᾶσαι τιμαὶ μένουσιν,
 θῖσις πατρὶ μητόρᾳ προσκυ-
 νούτων. κατ' ἀρχᾶς μὲν οὖν,
 ἔθ' ἡρώϊκα φρονῶν ὁ βίῃ, καὶ
 τίῳ γάτονα θῖν σίβω ἀρι-
 τίῳ, οἷς ἰννομοβιτικῶν ἡ φύσις,
 ἐπεισέρχεται, καὶ καθ' ἡλικίας
 μήτρα γυναιξὶ ζυγνύμενη,
 γυναικῶν πατόρῳ ἐγγύοντο
 τίκων. κατὰ μικρὸν δ' ὁ χρό-
 νος ἀπ' ἑκένου τὸ μέγιστος, ἵς
 τὰ δὲ ἡδονῆς κατὰβαίνων βί-
 αρα, ξένους ὁδοῦς, καὶ πα-
 γκαλμελίας ἀπολαύσεων ἐ-
 τιμῇ. ἂν δ' ἡ πάντα τολμῶσα
 τρυφῇ, τίῳ φύσιν αὐτίῳ πα-
 ρώμοποι. καὶ τις ἄρα πρῶτος
 ὀφθαλμοῖς τὸ ἄρρεν εἶδεν, ὡς
 δῆλον, Δυσὶν δ' ἀτόρῳ, ἡ τυραν-
 νικῶς βιασάμενός, ἡ κρίσις
 πανόργως. σωῆλθε δ' εἰς μίαν
 καί τῳ μία φύσις· αὐτὸς δ' ἐν
 ἀλλή-

libus quibusdam successio-
 nibus conseruant: neq; quis
 quam uir ex uiro se narium
 esse gloriatur. Intra duo au-
 tē nomina uenerabilia omo-
 nis honor manet eorum qui
 ex aequo matrem ac patrem
 adorant. Ab initio igitur cū
 adhuc Heroica saperet ui-
 ta, & uicinam decorum co-
 leret uirtutem, legibus à nas-
 tura constitutis obtempera-
 bat: ac secundū ætatis men-
 suram cum mulieribus con-
 iuncti, generosorum patres
 fiebant liberorū. Paulo au-
 tem post tempus à magni-
 tudine illa ad uoluptatis de-
 scendendo uoragines, nouas
 & commutatas fruēdi uias
 aperuit. Deinde, quæ nihil
 non audet, uoluptas, naturā
 ipsam contempta lege uiol-
 lauit. Atq; aliquis igitur pri-
 mus oculis aspexit matrem
 perinde ut fœminam, ex
 alterutra uidelicet horum

caussa, aut quòd ui tyrannica eò illum compulerit; aut
 quòd uerbis dolose ac fraudulenter induxit. Conuenit
 autem in unum lectum una eademq; natura: ac seipsos
 inter

ἁλλήλοισι ἐρῶντες, ὅδ' ἂν δρῶ-
 σιν, οὐδ' ἂν πάσχοιεν, ἢ διου-
 τε. κατὰ πινυῶν δέ, φασιν,
 ἀγούων σπέρματι, δλίγης ὅ-
 δουης ἀντικαταλλάξαι το μ-
 γάλῳ ἀδοξίαν, εἰ ποῖς τι μὲν,
 αἰς τοσούτον τυραννικῆς βίας ὅ
 πόλεμα πρόνοτον, ὡς μέχρι σ-
 θήρῳ τῷ φύσιν ἰσοσυνάσαι·
 τῷ δ' ἀρρίνων τὸ ἄρρεν ἐκ-
 παρῶσαντες, ἔρπον ἡδουῆς πα-
 ριληνοῖα μίτρα. οἱ δ' ἀδελφοὶ καὶ
 συγγενεῖς, ἢ ἐπιπλήιον ὥσι
 παῖδες, ὅδ' ἐτι μέντοι αὐ-
 δρόν, ἀμφίβολον αἰνιγμα δι-
 πλῆς φύσεως, εὐτ' αἰς ὃ γιγί-
 νεται, φυλαχθῆντες, ὅτ' ἐ-
 χοντες, ἢ ὃ μετέβησαν. τὸ δ'
 ἐν νύκτι περπατῶν αὐτῶν,
 αἰς γῆρας αὐτῶς μαρμαίρει πρῶ-
 ρον. ἀμα γὰρ ἐν πασι τοῖς ἀριθ-
 μοῦνται, καὶ γιγνήσκουσιν, ὅ-
 δ' ἐν αὐτῶν μεταίχμιον ἔχον-
 τες, οὕτως ὃ μισρὰ, καὶ πα-
 ροῖς κακῶ δαδάσκαλ' ὅρῳ,

ἄλλω

inter se mutuò aspicientes,
 neq; eorum quæ faciūt, ne-
 que quæ patiuntur, pudore
 afficiuntur. Per rupes autē,
 ut dici solet, steriles proie-
 cto semine, permutatione
 facta, pro modica uolupta-
 te magnam accipiunt infamiam.
 Dixeris uerò eousq;
 tyrannicæ uiolentiæ auda-
 ciam ipsam progressam ef-
 se, ut iam et ferro naturam
 sacrilego quodā modo de-
 prædantur: ac marum uiri-
 litate exhausta & exina-
 nita, inuenerunt uoluptatis
 superuacaneos & apposi-
 cios modos. Miseri autem
 illi & infelices, ut eò magis
 pueri sint, iam ne uiri quidē
 amplius manent, ambiguū
 naturæ duplicis obscura-
 mentum, cum neq; ad quod
 nati sint, conseruentur, ne-
 que id ad quod trāsire, ha-
 beant : flos autem ille qui
 in inuētute adest ac manet, in senium præmaturum mar-
 cescere ipsos facit. Simul enim inter pueros numeran-
 tur, & iam consenuēre, nullum uirilittatis interuallum
 habentes. Ita scelesti illa, & omnis mali magistra, mol-
 lities,

ἄλλω ἀπ' ἄλλης ἰδούρας ἀναί-
 σχώτους ἐκινύσσει, μέχρι δ' ὅ-
 τε ῥηθῶναι δυνάμενος σὺν
 πῶς ἐξου κατόλιθον, ἴνα με-
 λιν ἀγνοῇ μίρον ἀσιλγίας.
 αἱ δ' ἐφ' ὧν ὁ πρόνοια θόρυβον
 ἐταξεν ὑμῶς, ἵνα γ' ἴδρυτο,
 πάντες μετὰ γυναικῶν αὐτοῖσι.
 λίαν δ' ἐρκεσθῆναι, καὶ πάντας
 ὀνείδους ὁ βίον ὑπερβαίνει, ἀ-
 μέλῳ παρὰ τοῖς δὲ μὲν ἐν πον-
 γῇ διαβόου παραχαράξας
 δυνάμεις ἴσους, ἀχρεόντων
 ὁ δ' ἐφ' οὗτοι νομοθεσία φυλάτ-
 τει, λίαν δ' ἐν ἐπιμαίνονται
 ἀνδρῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡ-
 φροδίτη πρὸς τὸ θῆλυ πῶς
 ἱριξεν αὐτῶν ἡμεῖς καὶ ταῦ-
 ρ' ἀγλαῖα βροτῶν ἐπιθόρ-
 νουται, καὶ ἡμεῖς ὅλῳ πῶς ποί-
 νῳ ἄρ' ἔσται πλεονεξία.
 τὸ δ' αὖ, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀνὰ
 μεταδιδόναι καὶ πρὸς; λυκαί-
 νας δ' ἡμεῖς γυνώσκουσι; κα-
 θόλου δ' ἀπ' αὐτῶν, ὅτι αἱ αἰεταὶ
 ζουῦσι

rum armenti dux cum bobus miscetur, & aries totum gre-
 gem masculino implet semine. Quid autem? An non suum
 cubilia sectantur apri? lupus autem inuenit lupi? Et ut
 in summa dicam, neque quæ aerem uolatu perstreperunt
 auer,

lities, uoluptates impudicas
 aliam ex alia excogitando,
 in eum morbum qui ne dici
 quidem amplius decorè po-
 test, prolapsa est, ut nullam
 uidelicet partem petulan-
 tia & obscenitatis igno-
 raret. Quod si uero in ijs de
 quibus ipsa Prouidentia le-
 gem sanciuir, unusquisq; no-
 strum sese firmaret ac per-
 sisteret conuersationibus ijs
 quæ cum mulieribus fiunt,
 contenti essemus, & ab om-
 ni conuicio ac probro uita
 nostra pura atq; integra fo-
 ret. Certè inter ea animan-
 tia quæ nihil ex mala atque
 peruersa affectatione de-
 prauare possunt, illibata na-
 turæ legislatura illa custodi-
 tur. Leones non insaniunt
 in leones: sed quæ tempore
 suo accedit uenus, in foemio-
 neum sexum concupiscen-
 tiam illorum excitat. Tau-

ζῶντων ἄνθρωποι, ὅν' ἴσα τῶν ὑ-
γρὰν καὶ ὑδατῶν ἀλυσί-
ξιν, ἀλλ' ἔσ' ἡδὲ γῆς τι ζῶν
ἄφροσ ὁμιλίας ἰπυρίχθον.
μέλας ὃ ἀκίνητα δὲ πρηνόιας
τὰ δόγματα. ὑμᾶς δ' ὡ μᾶ-
λλον ἡδὲ τῷ φρονεῖν δὺλογόμο-
νοι, θαρίον ὡς ἀλυσθῆς φῶλον,
αἰσθητικοί, τίνοι λαοῦν ἡδὲ πᾶ-
σαν νομίζουσιν, ἡδὲ τῶν κατ'
ἀλλήλων ὕβριν ἐρέθισιν; τίνας
τ' ψυχῆς τυφλῶν ἀναιδυσίαν
καταχέουσιν, ἀμφὶν ὑποχέ-
πατι, φεύγοντων ἀ' ἀπὸν καὶ
ἀπὸν, καὶ ἀπὸν καὶ ἀπὸν ὡς
ἀπὸν φεύγοντες; καὶ καὶ ἵνα τοι
αὐτὰ ζῶντων πάντων ἰσομέ-
τρον, ὃ ὡς ἴσται. ἀλλὰ γὰρ ἵνα τοι
ταῖς Σωκρατικαῖς καὶ ὁ θαυ-
μαστὴς ἐναφύνται λόγῳ, ὑφ'
οὗ πᾶσι καὶ μὴν ἀπὸν, τι-
νάων ἐν δὲ λογισμῶν φαντα-
κίζονται. τὸ δ' ἡδὲ κατὰ φρε-
νυσιν ἡδὲ ἀπὸν ἔχον, οὐκ αὖ
ἐπαχθῆναι δύναιτο, ψυχῆς
γὰρ ἴσται πλάττονται, καὶ τὸ τῷ
σώματι

aves, neque quæ humidam
aquæ sortita sunt mansio-
nem, neq; etiam aliquod in
terris animal cōgressum ma-
ris appetit, sed manent ino-
ter ea immota Providentiæ
decreta. Vos autem, ὁ fru-
stra sapientiæ nomine iacta-
ti, animal, ut uerè dicam, ui-
le ac malum, homines, quò-
nam nouo morbo delinquē-
tes, in mutuā inter uos con-
tumeliā accensi estis? Quò-
nā animi cæco stupore ef-
fuso, ad eò ab utraque aber-
ratis uia, fugientes uidelicet
ea quæ sectari uos decebat,
et contrā sectantes illa à
quibus refugere oportebat?
Ac singula talia æmulari
omnibus uolētibus, ne unus
quidem postremò reliquus
erit. Atenim hīc Socraticis
istis etiam præclara illa o-
ratio renascitur, quæ puero-
rum quidem auditus, perfe-
ctis ratiocinandi uiribus ad

huc carentes, decipiuntur: illud autem quod iam per pru-
dentiam ad summum euasit, subduci facile nequit. A-
rmini enim amorem quendam

communiscuntur: et cum

corpora

σώματι· ὁμορφον αἰδέμε-
 νοι φιλήν, ἀριτῆς καλῶσιν αὐ-
 τὸς ἰστέαι, ἰφ' οἷς μοι πολλά
 κίς παγχάλαρ ἐπὶ ῥήλαι. τί γὰρ
 παθόντες, ὧ σίμμοι φιλόσοφοι,
 τὸ μὲν ἔδει μακρῷ χρόνῳ δι-
 δασκὸς ἑαυτὴ πῦραν, ὁ ποῖός ἐ-
 στί, ὧ πολὺ πρὸς ὄψιν, καὶ
 γῆρας ἀριτῶν μακρυῶν, δι' ὅ-
 γωρίας παραπίμπι. πᾶς δὲ
 ὁ σοφὸς ἔρω. Ἐπὶ τὸ νόον ἐπὶ ὄν-
 ται, μηδὲ πω τῶν λογισμῶν ἐν
 αὐτῷ, πρὸς ἃ τραπήσονται, ἡρί-
 σιν ἐχόντων ἢ νόμον· ὅστι, πᾶ-
 σαν μὲν ἀμφοτέρων πονηρίας
 εἶναι κατὰ κρητόν, οὐδὲν δ' ὡς
 ἀγαθὸν ἐκαστὸν εἶδαι τὸ καλόν·
 ἀλλὰ τοι κατὰ τὸν μέγαν ἀν-
 θέας προφάτω Ὀμηρον, Εἶδ' οὖ-
 τις ἀνιδρότορ· ὅτι πᾶσι ἀνὴρ,
 ἀλλὰ θύς μορφῶν ἐπὶ σὺν σίφει,
 οἱ δὲ τ' ἐς αὐτὸν Τρῶπόμενοι
 λαύουσιν, ὅδ' ἀσφαλῶς ἀγο-
 ράει, Αἰδοὶ μελιχίην, μετὰ δὲ
 πρίπει ἀγρομέλοισιν, Εργάμε-
 ταις ἰερῆς Ὁμεροῦ, Ἄλλοι pulchro minus enitet ore,
 At formam Deus exornat uirtute loquendi,
 Quisq; uidet illum, uerbis mulcentur: at ipse
 Intrepidus fatuit suauis commixta pudore,
 Et medios inter uultu supereminet omnes,

corporis pulchritudinē ue-
 reantur amare, uirtutis uo-
 cant sese amatores. Ob quæ
 sæpenumero risu diffluere,
 in mentem mihi uenit. Nā
 quid uobis accidit, ὁ nimirū
 graues philosophi, quod id
 quod longo iam tēpore sui
 experimentum de se quale
 sit, præbuit, cui canities ac-
 cedens & senectus, uirtutis
 testimonium dat, per negligē-
 tiam adeò dimittitis: om-
 nis autem ille præclarus a-
 mor in iuuenem cōcitatur,
 cum tamen in eo ratio &
 uis colligendi nondum ha-
 beant ad quæ iudicium con-
 uertant. An hæc ueluti lex
 quædam est, ut omnis quidē
 deformitas malitiæ dam-
 nata sit: pulchrum autem
 quod est, id recta uia ut bo-
 num & honestū laudetur?

At uerò iuxta magnū ueri-
 tatis interpretē Homerū,

Alium pulchro minus enitet ore,

At formam Deus exornat uirtute loquendi,

Quisq; uidet illum, uerbis mulcentur: at ipse

Intrepidus fatuit suauis commixta pudore,

Et medios inter uultu supereminet omnes,

Perq;

νημ δ' αὐτὰ ἄστυ, θύμῳ ὡς εἰσο-
 ροῦσι. καὶ πάλιν ἐπὶ πρὸς λί-
 γων, οὐκ ἄρα σέ γ' ἰδὼ ἔδω
 καὶ φρένδρ ἦσαν. Αἰεὶ τὸ
 καλὸ Νιρέως ὁ σοφὸς Ὀδυσσεὺς
 πῶς ἐπαινεῖται. πῶς οὖν φρε-
 νήσιος μὲν ἢ δικαιοσύνης· ἦ
 τι λοιπὸν ἀρετῶν, αἱ τελευτε
 αὐδράσι συγκληρὸν εἰλόχασι
 τάξι, ἢ λείας ἔως ἐνρίχαι, τὸ
 δ' ὡ παῖσι καλὸν ὄξυτάτας
 ὁρμὰς παύων ἰγέραι· πᾶν
 γὰρ ἰσθμὶ ἰδεῖ Φαίδρῳ, διὰ
 Λυσίαν, ὃ Πλάτων, ὅν πρὸς
 καὶ ἢ τίω ἀρετῶν φιλεῖν Αλ-
 κibiάδης εἰνὸς ἦν, διότι ἠκροῖ
 ρίασι τὰ δῶν ἀγάλματ' α, καὶ
 τίω ἐν Ελευσίνι ἱελετίω αἱ πα-
 ρὰ πότον ὀρχοῦνται φωναί·
 τίς ἱερατὴς ὁμολογᾷ γυνῶναι,
 προδιδόμενῳν Αθλιῶν, καὶ
 Δικιλέας ἐπιταχισμένης, καὶ
 βίαι τυραννίδι βλίπουντος· ἀλλ'
 ἄχρι μὲν ἔδωκεν, κατὰ τ' ἰσθμὸν
 πλά.

Perq; urbem afficiunt ue-
 nientem numinis instar.

Et rursum alibi dicens
 inquit:

At tibi formoso sub corpora
 re nulla fuit mens.

Certè formoso illo Nireo
 cordatus Vlysses magis lau-
 datur. Quo pacto igitur sa-
 pientiae quidè, aut iusticiae,
 ac ceterarum virtutū, quae
 cum perfectis uiris confor-
 tem et quasi hereditarium
 pacta sunt ordinem, nullus
 amor conueniens uobis est,
 pulchritudo autem in pue-
 ris illa, uehementissimos afo-
 lectuum impetus excitat?
 Prorsus enim amari oport-
 tebat Phædrū propter Ly-
 sian, ὃ Plato, quem prodie-
 dit? Aut uirtutem Alcibia-
 dis amari probabile fuit,
 quando ille deorum statuas
 amputando uiolabat, & sa-

cris Eleusinijs illae inter potandum iactatae uoces insul-
 tabant? & Quis igitur amatorem illius fuisse se perbi-
 bet, cum Athenae proderentur, & Decelia munitio-
 nibus obfirmaretur, ac tota uita ad tyrannidem spe-
 ctaret? At donec quidem barba nondum (iuxta sacrum

πλάτωνα, πῶ γυνεῖ ἱμπίπλα
το, πᾶσιρ ἱπέρασθ' ὕρ. μετα
θὰς δ' ἀπὸ τῷ παιδὶ αἰς τὸν
αὐδρα, καθ' ἣν ἑλικίαν ὁ
τίως ἀπὸ τῶν φρίνκοις ὀλόκλη.
ρον ἄχ' τὸν λογισμὸν, ὑπὸ πᾶν
των ἱμοῦτο. τί δὲ πᾶσισιρ
αἰσχροῖς ἐνομάτων ἱπιγρᾶς
φιντοῦ αἰδῶ, ψυχῆς ἀριτῶν
πάγσι τίς τῷ σώματι δὲ
πρίπειαν, οἱ φιλῖνοι μᾶλλον, ὃ
φιλοσοφοῖ; καὶ ταῦτα μὴ ἑμῖν,
ὕπὲρ τῷ μὲν δεκάμ' ἱπισήμων
αὐδρῶν φιλαπυχθιμόνως μνη
μονόσαν, ἡδὲ τοσοῦτον ἄρῃα
διμικρά δ' ἀπὸ τ' ἄγαν σπε
δῆς ἡδὲ τίς ὑμῖν ἵκται, ὃ καλ
λικρατίδα, καταθὰς ἑδονῶν,
ἱπιδάξω πασιδικῆς χρήσιως
πολύ τίς γυναικείας ἡμένας.
καὶ τόγ' ἡρώτον, ἐγὼ πᾶσαν
ἀπὸ λαυσίμ' ἡγῶμαι τέρπνοτι
σαν εἶναι, τίς χρῆσιμὸς ὅς.
ἐξ ἧς γὰρ ἑδονῆ, παραπλάσσει φθά
σαι, πρὶν ἢ γυνωδιῶσι πικαν
μῖνα. τὸ δ' εὐφραίνον, ἐν τῷ
lectationem cenſeo incundiorem eſſe, quæ diuturnior eſt.
Acuta ſiquidem uoluptas, quæ celeriter præteruolet: priuſ-
quam ſatis percipiatur cognitione ac ſenſu, deſinit. Illud
autem quod læticiam affert, quæ magis abundat, eo potius
eſt.

illum Platonem) obſitus e-
rat, omnibus amabilis fuit:
poſtquam autem tranſijt à
puero in uirum, quæ ætate
intellectus (qui tamen im-
perfectus erat) totâ ac ple-
nam ratiocinandi uim con-
ſequebatur, ab omnibus o-
dio habebatur. Quid igitur
affectibus turpibus uerbo-
rum prætendentes uerecū-
diam, animi uirtutem appet-
lant, corporis elegantiam,
iuuenum iſti amatores ma-
gis quàm ſapientiæ? Atque
hæc quidem à nobis dicta
ſufficiant, ne uideamur cla-
rorum uirorum inuidioſè
nimis mentionem facere. Pæ-
rumper autem à uehemen-
tiori ſtudio ad ueſtram Cal-
licratida uoluptatem deſcē-
dendo, oſtendam puerorum
conſuetudine muliebrem mul-
to potiorem eſſe. Ac princi-
piò quidem omnem ego de-

παράλυσιν ἡρώτων. ὡς εἴθε καὶ
 βίη μακρὰς προθεσμίας ἢ μι-
 κρολόγου ἢ μὴν ἐπέκλυσεν με-
 ρα, καὶ τὸ πᾶν ἔρ διενεχθῆς
 ὑγίεια, μεθιμῆς λύπης τῶν
 διασείων ἐννευμένων· ἰορτίω
 γὰρ αὐτῷ, καὶ παύσειν, τὸν ὀ-
 λον χεῖρον ἔργον. ἀλλ' ἐπὶ
 τῶν μακρότων ἀγαθῶν ὁ βά-
 σταν· ἀείμην ἐνέμισον, ὅ-
 ὅν γε τοῖς παρῶν ἢ λίγα τὰ
 παρίκοντα. γυνὴ μὲν οὖν ἔ-
 ποδ' ἀφένον μήχρ' ἡλικίας
 μέσης, πρὶν ὅτε τέλος τῶν ἐ-
 σχάτων βυτίδα τῷ γόνυ ἐπι-
 δραμῶν, δούκην αὐτῶν ἀνδρά-
 σιν ἐμίλημα. μὲν παρίκοντα
 εἰ ἦραι, ὅμως ἢ ἱμπερία ἔχει
 τι λῆξαι τῶν τῶν σοφώτερον.
 αἱ δ' ἀποσιρ ἐτῶν ἀποπερῆς
 πᾶσι δ' αὖτις, αὐτὸς ἐμογι δοκῶ
 πασχέμεν, ἀμφίβολον Ἀφρο-
 δίτην μὴ δεινῶν. σκληροὶ γὰρ
 αἱ τῶν μάλιν ἀπανδρῶν ἐντὸς
 ἔχου.

sunt, effluxere, habet tamen aliquid experientia dictu sa-
 pientius ac doctius quàm iuniores. At uerò si quis pue-
 rum viginti annorum aggrediatur, ille mihi certè uidetur
 pathica affectione laborare, ambiguam uidelicet ue-
 nerem sectando. Nam & duri sunt membrorum

est. Quare utinā & uita lon-
 giores terminos parca ac te-
 nax illa nobis præfinisset
 Parca, & totum hoc spao-
 cium perpetua sanitas gu-
 bernaret, nulla mentis per-
 turbatione atq; molestia in-
 terueniente. Festum enim
 diem, & quasi quendam so-
 lennem conuentum, totum
 hoc tempus perageremus.
 Verùm postquam maiori-
 bus bonis malignus deus in-
 uidit, in præsentibus utique
 rebus dulcissima illa sunt,
 quæ quàm longissimè extē-
 duntur. Mulier itaq; ab eo
 quando uirgo fuit, usq; ad
 mediam uitæ atate, prius-
 quam omnino postrema il-
 la senectutis ruga superue-
 nit, ad amplexandum apta
 ac digna uiris conuersatio
 est: atq; etiam si illa quæ for-
 ma atque ætatis tenerioris

ὄναι. καὶ τραχὺ μὲν, ἀντὶ τῆς
 πάλλαι μαλακῆς, πυκαδίην ἰού-
 λαις τὸ γίνεσθαι· οἱ δ' οὐφθαλμοὶ
 ὀφθαλμοὶ, ὡς ποταμὸς ἐν πύλιν-
 τος. ἅδ' ὅστις τῶν ἀφαιρέσει-
 γα, τοῖς περιερακώσι μὲν ἡ-
 δύναι παρίεμι, γυναικὶ δ' αἰ-
 πάσει ἢ τοῦ χροῦ ματ' ἐπιστρί-
 βει χάρις, καὶ διαφιλάς μὲν
 ἀπὸ τῶν βοστρύχων ὅτι λιπα-
 ρῆς ἔστι, ὑπεκρίνεται τὸ κα-
 λὸν αὐτῶν ὁμοίαι περιφύον-
 τος. οἱ μὲν ἐπιστρίπτει λίχνο-
 ται, μεταφρίνεται κόσμῳ· οἱ δ' ἡ,
 παρ' ὧτα καὶ ἑροτάφει, πολὺ
 τῶν ἐν λαμπρῶν ἐλότεροι σι-
 λίνων. τὸ δ' ἄλλο σῶμα, μὴ δ'
 ἀκρῶς τριχὸς αὐταῖς ὑποφυσ-
 μέναι, ὑλὴν ἔχει, φασίμ, ἢ σιδῶ-
 νίας ὑλὴς διαφυγγέσθαι ἀπα-
 τράπτει. τί δ' ἔχει τῶν ὑδονῶν
 καὶ τὰς ἀντιπαθῆς μεταδιδω-
 τῶν, ἵππειάδ' ὅστις τοῖς δια-
 τλήσειν οἱ πᾶσιν ὁ δὲ οὐφθαλ-
 μόνται; σχιδόν γὰρ, ἢ κατὰ
 ipsis subnascente, electro, ut aiunt, aut vitro Sidonio
 perspicuum magis effulget. Cur autem non et uolupta-
 tum mutuos atque alternos affectus persequar, quandoqui-
 dem ex aequo cum ijs qui agendo afficiuntur, patientes quos-
 que laticiam capiunt? Propemodum enim non eodem mo-

tori iam adulti et uiriles,
 et asperum quidem, pro
 eo quod dudum molle ac te-
 nerum fuit, densatum cre-
 bra lanugine mentum: fe-
 mora autem idonea ac com-
 moda illa, setis quasi quodā
 squalore obducta. Quae ue-
 rò sunt his oculiorea, uo-
 bis qui periculum eius rei
 fecistis, cognoscenda relin-
 quo. In muliere autem sem-
 per omni et coloris resplē-
 det gratia, et largae capil-
 lorum capitis textura, pe-
 rinde ac suauiter florescen-
 tes hyacinthi nigricantes,
 aliae quidem per tergum ef-
 funduntur, scapularum ni-
 mirum decus, aliae uerò se-
 cundum aures et tempo-
 ra, multo quàm in pratibus a-
 pium est, crispiores. Reli-
 quum uerò corpus ne mini-
 mo quidem crinis uestigio
 do ut

ἐν τὰ τοῖς ἀλόγοις ζώοις, τὰς
 μούρῃς διαβρίας ἀσμερῆστοι
 μιν, ἀλλὰ πῶς φιλιταίρῳ ἡσίο
 θυνία συζυγόντο, ἔδωκε τὰ τι
 ἀγαθὰ σὺν ἀλλήλοις ἔγχευε,
 καὶ τὰ δυσχερῆ ἐκφέτορα
 μετ' ἀλλήλων, ὅθεν εὐρίθι τρά
 πιζα κοινὴ. καὶ φιλίας μισίτην
 τράπιζαν παραβιμνήσκει, γαστρί
 τιν' ὀφθαλμίνῳ ἀπομυρῶμεν
 ἀπέλαυσιν, οὐ μόνον τὸν Θά
 σιον, ἀὶ τῷχοι, πίνοντες οἶνον,
 οὐδὲ καθ' αὐτοὺς τῶν πικρυ
 λῶν πιμπλάμενοι σιτίῳ, ἀλλὰ
 καὶ δοκῇ τέρπειν ἰκάσθω τὸ
 μετ' ἄλλου. καὶ τὰς ἡδονὰς
 κοινωσάμενοι, μᾶλλον εὐφρα
 σίμεθα. αἱ μὲν γὰρ γυναῖκες οἱ
 σὺνδοι, οἱ ἀπὸ λαύσεως ἀντί
 δισιν ὁμοίαν ἔχουσιν. ἀλλήλους
 γὰρ ὅς ἱος διαβιντο, ἔδωκε
 ἀπολλάττεσθαι, ἀ γὰρ μὴ δυνά
 ται Τηρεσία προσκίτεον, ὅτι ὁ
 θύλεια τέρψις ἐλκε μίσην κλίσσ
 ῃ καὶ τίν' ἄρρηκτα. καλὸν δ'
 οἶμα,

do ut bruta animantia, so
 litaris conuersationes so
 mamus, sed amica quod
 dammodo societate coniu
 git, & suauiora quæ bo
 na sunt inter nos mutuò, exi
 stimamus: & aduersa iti
 dem inter nos mutuò, le
 uiora. Vnde & inuen
 ta est mensa communis, &
 amicitiae mediatrice illam
 medio posita, debitam uen
 tri adnumeramus uolupta
 tem, non soli Thasium, si id
 fortè contingat, bibentes ui
 num: neq; singuli per se pro
 ciosis ac charis implètes nos
 obsonijs, sed illud suaue ac
 delectabile putantes, quod
 quisq; cum alio capit: ac uo
 luptates inter nos commu
 nicantes, maiori leticia af
 ficimur. Illi igitur cum mu
 lieribus congressus, delecta
 tionis permutationem ac ui
 cissitudinē parem habent.

Nam inter se mutuò utrinq;

ex aequo afficientes, cum maiori uoluptate dissoluuntur.
 Nisi uerò Tiresiae iudici accedendum fuerit, quod uideli
 cet mulieris delectatio toto gradu uirilem præcedit. Hono
 rum

εἶμαι, μὴ φιλαύτης ἀπολαύ-
σαι βελήσαντες, ὅπως ἰδίᾳ τι
χρηστὸν ἀπείσονται, σκεπῆρ,
ὅλῳ παρὰ τὴν λαμβάνουσαι
ἴδοντων, ἀλλ' ἐκείνῳ μόρισμαί-
νους, ὃ τυγχάνουσιν, ἀντιπαρε-
σχῆν ὁμοίᾳ. τότε ἢ ἐν αὐτῇ
παίδων ἄπει τις, ὅχουτω μί-
μνησθ' ἀλλ' ὃ μὴ διαβῆς, ἢ νομί-
ζα ποτὶ ταῦτα, τίῳ ἰδοντῶ
ἡμέτερον λαβὼν ἀπέρχεται, τῷ
ἢ ὑβρισμῶν κατ' ἀρχὰς μὲν
ἰδούσας καὶ δάκρυα, μικρὸν ἢ
ἐκὸς χρόνον δ' ἀλγυδόν, χα-
λασάσας, πλείον, ὥς φασιν, ὅ-
σον αὐτὴν ὀχλήσασαι, ἰδοντὴ δ'
ἡδ' ἡτισσοῦν. ἢ ἢ δὲ τι καὶ πικρὸν
ὀργιστόν τι παρ' (δὲ ἢ ἐν Ἀ-
φροδίτῃς τιμῆσι) γυναικὶ μὴ,
ὡς Καλλικρατίδα, καὶ παιδι-
κώτερον χρώμενον ἔστιν ὅ-
φρασθῆναι, διπλοσίας ἀπο-
λαύσας ἰδοὺς αὐοίζαντα. τὸ
δὲ ἄρρητον οὐδ' ἐν τρόπῳ χαρί-
ζεται βύλειαν ἀπολαύσειν, ὥς

stum autem esse arbitror,
non ambitiosè, ac sibi tantū
frui uolendo, quo pacto pri-
uatim aliquid commodi au-
ferant, spectare, totam ab
aliquo accipientes uolupta-
tem: sed illo quod percipiū-
diuiso, paria facere, & simi-
lia recōpensare. Atqui hoc
de pueris dicere nemo adeò
insanus est qui possit: sed al-
ter quidem affectus, quocū-
que tandem modo hæc exis-
timat, uoluptate uelut ex-
empta, ac propria quadam
percepta, abit: illi uerò qui
contumeliā hanc passus est,
principiò quidem dolores
ac lachrymæ oboriuntur:
paulò uerò post ubi per tem-
pus dolor aliquid remisit,
magis, ut aiunt, nihil quic-
quam molestè feceris, uolu-
ptas autem ne ulla quidem
aliqua. Quòd si autem &

Quare

τοιαῦτα σωτήνους μεταξὺ πα-
 θαινόμενον, ὃ Χαρικλῆς ἱπαύ-
 σατο, λαιόν τι καὶ θυρωρῶδες
 ἐν τοῖς ὄμμασιν ὑποβλήπων.
 ἴδους δὲ μοι καὶ καθαρσίῳ χρῆ-
 σθαι πρὸς τὰς παιδικὰς ἐρω-
 τὰς. ἰγὼ δὲ, ὅσυχῃ μαδιάσας,
 καὶ πρὸς τὸν Ἀδωάδου ἥρμα
 τῷ ὀφθαλμῷ παραβαλὼν, παι-
 διὰς, ἴφν, καὶ γίλωτ, ὧ καλ-
 λικρατίδα, Δικαστὴς καθιδά-
 σθαι προσελούσας, ἐκ οἷο' ὁ-
 πως ἐπὶ τῇ Χαρικλῆς λαιό-
 πητ, ἡδὲ σπελαιότορον ἔγ-
 μαι. σχεδὸν γὰρ, ὡς ἐν Ἀρείῳ
 πάγῳ, πρὶ φόνος καὶ πυρκα-
 ῖας, ἢ νῦν Δία, φαρμάκων ἀγῶ-
 νισόμενον, ὑπερφύως ἱπαύε-
 σατο. λαιρὸς οὖν ὁ νῦν, εἰ ποτε
 καὶ πρότερον, ἀπαΐην σι τὰς
 Ἀθήνας. Ὀδρινῶ δὲ πείθῃ, καὶ
 τῶν δίκαιητόρων τὰς Μανί-
 δόσις ἀσθωπλισμένης γλώσ-
 σας, ἐνὶ τῷ σῶ λόγῳ διαρί-
 ψαι, μᾶς τῶν ἐν πυνυὶ διμυ-
 γριῶν ἀνὰ μνηδίστι. μικρὸν
 οὖν

Talia cum magna contem-
 platione, atque inter dicendum
 grauitus affectus postquam
 Charicles dixisset, cōticuit,
 uehemens quiddam atq; fe-
 rinum ex oculis intuēs. Vi-
 debatur autem mihi et ex-
 piatione uti contra mascu-
 los amores. Ego uerò tacite
 subridens, & ad Atheniē-
 sem oculos sensim conuer-
 tens: Lusus, inquam, & ri-
 sus, Callicratida, iudicem
 confedissee me arbitratus, ne
 scio quo pacto, Chariclis
 uehementia ad serias atque
 seueras cogitationes abreo-
 ptus sum. Propemodum eo-
 nim quasi in uico Martio
 de cæde atq; incendio, aut
 per Iouem etiam de uenefi-
 cio certaretur, supra modū
 grauitus affectus fuit. Tem-
 pus igitur si unquam antea
 fuit, nunc maxime est, ut A-
 thenas ipse repetas. Periculi
 autem pare, ac decem illo-

rum Rhetorū linguæ cōtra Macedonas armatas, unica tua
 oratione exerceas, actionū earū quæ in Pnyce haberi cōsue-
 uerunt, unam aliquā ob oculos ponendo. Postquā igitur pau-
 lulū

αὐτὸν ἐπισχῶν ὁ Καλλικρατί-
δης (ὡς αὖτὲ ἀπὸ τῆς προσώπου
μοι τιμωρομένου, καὶ λίαν ἀ-
γωνίας μετὰς ἑνὸς) λόγων ἀ-
μυβῶν ἐν ἑκείνῳ, ὅτι γυναι-
κὴν ἐκκλησία, καὶ δικαστήρια,
καὶ πολιτικῶν πραγμάτων ἔμ-
μετρία, στρατηγὸς αὖτὲ πρὸς
πάντας ἐκικηροτόνους, καὶ σε
χαλκῶν ἀνδριάντων ἐν ταῖς
ἀγοραῖς, ὃ Χάρικλεις, ἐτίμων·
σχιδὸν γὰρ ὅτι αὐταὶ πρὸς
αὐτῶν, ἐπὶ τοῖς πρᾶξι κατὰ
σοφίαν ἐδίδου, ἃ τίς αὐταῖς
πλὴν τῆς λέγειν ἐβούλετο ἰφθί-
μῳ, οὕτω μετὰ σπουδῆς αὐτὴν
ἐπαινεῖ. ὅχι ὅτι Σπαρτιάταις ἀνθι-
πλισμένην τιμῶσιν, ἀλλ' ὅτι ἐν
Ἀργεὶ βδελύσσεται γυναι-
κῶν ἄρεα. ὅχι τὸ μελιχρὲν αὐ-
χμα Λαβδινῶν Σάπφω, καὶ
ὅτι Πυθαγορεὺς ἐβόησε θυγά-
τηρ, Θιαιώ. τάχα δ' ὅτι Περικ-
λῆς ὅπως αὐτὴν Ἀσπασίαν σὺν
ζήνῳ, ἀλλ' ἐκείνην πρὸς οὐρανὸν
cessit ἡ Telephila, propter quam Argis inter Deos nu-
meratur Mars muliebris. Non mellita illa, qua se Les-
bus iactat; Sappho: & Pythagorica doctrina filia
Theano. Fortassis autem neque Pericles ita i Aspasiae
sua patrocinatus est. Verum enim quando honestum

lulum sustinisset Callicra-
tidas, uidebatur autem (quan-
tum de facie coniecturam
mibi facere licebat) conten-
tionis atq; timoris, minisq;
plenus esse, orationem supe-
riori aduersariam orditur.
Si mulieribus, inquit, concio-
num & fori, ceterarumq;
civilium rerum tractanda-
rum facultas aliqua foret,
dux nimirum aut praeses il-
larum suffragijs iampridem
creatus esses: ac te statuis æ-
reis per fora passim positis,
Charicles; uenerarentur.
Fermè enim ne ipse quidem
de se ipsis, quæcūq; aliquā-
do sapientia atq; doctrina
excellere existimatae sunt,
si quis ipsis dicendi potesta-
tem permetteret, cum tanto
studio tantaq; contentione
dicerent: non illa quæ con-
tra Spartanos armata pro-
cederet.

πῆς ἀρρεσται ἐπὶ θαλάμῳ λίσ-
 γαν, ἀπωμὲν καὶ αὐδρὸς ὕ-
 πῃς αὐδρῶν. σὺ δὲ ἴλιος Ἀφρο-
 δίτη γυνὴ· καὶ γὰρ ἡμῖν τὴν
 σὸν ἔρωτα τιμῶμεν. Εγὼ
 δ' ἔρ' ἐνὶ μέσσοις ἄχρει παιδίᾳ,
 ἰλαραὺν τίμω ἔριμ' ἡμῶν πρηνό-
 φαι, ἰπὼ δὲ οἱ παρὰ τέττε λέ-
 γει καὶ φιλοσοφῶν ὑπὲρ γυναι-
 κῶν ἱεροσθέντα, ἀσμένως ἴδὼν
 αἰφορμὴν ἤρπαια· μόν' ὃ γὰρ
 ἔ' ἀρρελὼν ἔρωε, λοιπὸν ἀριστερὴ καὶ
 ἑλκοντὲς ἔστυν ἔργον. σὺ δ' αἰμὴν
 γδ' αὖ, ἡ πόρ' ἦν ἐν Διωατῶ,
 τίμω ἰκάνουρ ποτὶ τῶν Σακρα-
 τικῶν λόγων, πλεονέκτιστον,
 Ἀκαδημίας καὶ Λυκαίου δίνου
 δριμ' ἀνυχίστην, ἱγγυὲς ἡ-
 μῶν ἱσταύει, πεφυκῆσθαι ἐνθ' ὃ
 φαίδρε προσηγάλλεσσι ἦν, ὥς
 πόρ' ἔ' ἰσθρὲς ἄπρ' αὐτῆς, πλεό-
 των ἀψάμελ' ὃ χαρίτων. αὖ-
 τὲ τάχα αὖ, ὥσπερ' ἔ' ἐν Δω-
 δωνῇ φηγὸς, ἐκ τῶν ὀρεδάμο-
 συν ἰσθρὰν ἀπορρέψασα φηνὴν,
 πρὶς παιδικῆς σὺ φήμους ἔρω-
 ται, ἵτις τῇ καλοῦ μινυμελὲς
 φαί.

Foras ex illa Dodonaea, ex ramis sacram crumpens uocem,
 puerorum amores predicasset, memor adhuc formosi
 illius

adeo est mares pro mulie-
 ribus dicere, dicamus san-
 c' uiri pro uiris. Tu uero
 propitia nobis sis Veni: nā
 c' nos amorem tuum uene-
 ramur. Ego itaq; existima-
 bam nō ultra ludum ac io-
 cum hilarem hanc contem-
 tionem nobis processuram
 esse: quia uero uerba ab hoc
 profecta, etiam philosopha-
 ri pro mulieribus in animū
 induxerunt, libenter occa-
 sionem hanc arripui. Solus
 enim masculus amor, com-
 mune uirtutis ac uoluptatis
 opus est. Optarim autem, si
 quo pacto fieri posset, c'
 platanum illam quæ Socra-
 ticos olim sermones auscul-
 tauit, arborem Academicam
 c' Lyceō feliciorē, pro-
 p' alicubi nobis adstare, eo
 loco tamen natam, ubi Pha-
 dri accubitus fuit, quem ad-
 modum sacer ille uir dixit,
 gratia præditus plurima.

Fortassis ipsa quoque, ut fa-

Φάδρε, πλὴν ἵπὰ τοῦτ' ἀμέ-
 χουρ' ὃ γὰρ πολλὰ μεταξὺ
 οὐριάτι σκιδέσῃ, δάλασσά τι
 ὀχέωσα, ξίνοι τίϊκ' ἄλλωρίαι
 γῆς ἀπαλέμμεθα, καὶ πλε-
 ούτωμα χαρηνλίστ' ὄζιμ ὃ
 πνίδ' ὃ, ἴμοι τάλυβις ἐν πρὶ
 δάσσομην, ἔξωτὸς ἔκτω, μέ-
 σον ὅμην σὺ δάμην ἐρεβν
 κοσρίαις περάτωσι, φιλίας σὺ
 γνύμην, ἰδρυάτω μυσκ-
 γίμην, Ερως, ὃ καὶ δὲ νύπην, ἐ-
 ποία συγράφην παῖσι χα-
 ρὸς, ἀλλ' ἵμ ὃ πρῶτόπορ' ὃ
 ἰγύννοσθ' ἀρχή, τίλκην σὺδ
 τεχέστω, σὺ γ' ὃ ἀφωτὸς καὶ
 διχυρύνει ἀμερτίας τὸ παῖ
 ἡμερμύσας, ἔσπερ σὺν ἴλου
 πόσμου τήκην τινὰ πα-
 πὴν ἀφιλῶν, τὸ πρὶ καμ-
 σον χά' ὃ, ἱκάνο μὲν ἵς ἰσχά-
 σον Ταρτάρου μυχὸς ἰφθυ-
 δάσας, ἔνθα αἱ ἀλαθῆς σιδέ-
 σται τι πύλαι, καὶ χέλει' ὃ
 σὺ δὲ, ἴπαι ἐκ' ἀρρήντιν δα-
 θίρ φερρῆς, τῆς ἱμπαλιν
 sublatο, circumfuso chaos uidelicet, illud quidem in ul-
 timi Tartari secessus fuga praecipitasti, ubi uerè stand
 Terrati postes, atq; arca limina portis
 ut ibi dura atq; insuperabili detentum custodia, à re-

illim Phædri. Verùm quia
 hoc fieri nullo pacto potest
 Nam quàm multi medij in-
 ter utrosq;
 Montes umbrosi, & reser-
 nantes aquoris undas
 hospitesq; in terra aliena re-
 lieti sumus, & quasi quaedã
 prerogatiua Chariclis Gai-
 dus est: ueritatè tamẽ band-
 quaquam prodemus. Tu mo-
 dò nobis ætherie dem in tẽ-
 pore assiste, amicitia fau-
 tor, & arcanorum sacer-
 dos Cupido, baudquaquam
 prauus infans, qualem lu-
 dendo fingunt pictorũ ma-
 nus, sed quem prima rerum
 omniũ primordia procrea-
 runt, perfectum & cõsum-
 matum iam inde ab initio
 genitum. Tu enim ex obscu-
 ra atq; confusa deformita-
 te uniuersum hoc effigiastis
 proinde tãquam sepulchro
 aliquo cõmuni totius mundi

ἰδὼς ἔργεται ἡμῶν δι' φωτὶ
 τῶν ἡμῶν τὴν νύκτα πῦρ
 σῶς, πάντες ἀψύχου τι, καὶ ψυ-
 χῶν ἔχοντες ἵκνται δημιουργοῖς.
 ἄβυσσος δὲ ἰσχυρὰς ὁμο-
 νοίας ἀνθρώποις, τὰ σιμῶντα φε-
 λίας πᾶν σιωπῶντας, ἵν' ὅς ἀ-
 πᾶν καὶ ἀπαλῶς ἴτι ψυχῆς
 ἢ συνεισσημιτρίφομεν, πρὸς
 τὸ τέλειον ἀνδρῶνται· γὰρ
 μὴ γὰρ; διαδοχῆς ἀναγ-
 καίας ὑφίσταται φάρμακον, μό-
 νον δὲ ὁ ἄρρωστος ἔρωσ, φιλοσφ-
 ρα ἡμῶν ὅστις ψυχῆς ἐκίταγ-
 μα. πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῷ περιόν-
 τῳ εἰς εὐπρίπειαν ὑποκινῶ-
 ντο ἵπτοι τιμὴ πλείων, ἢ ὅ-
 σα εἰ παρ' αὐτὰ χεῖρας ἐπιδᾶ-
 ται. καὶ πάντῃ τῷ ἀναγκάσει
 τὸ καλὸν ἡρεσῆτον. ἄλλοι μὴ
 εἰς βίαν ἀμαθῶς ὦν, ὁδὸν
 εἰς καλὴν ὁμῶν πείρας πρὸς
 τὸ βέλτερον ἀσχολῶν, ἀγαπῶ-
 ντες

ditu & uia ad superos repe-
 tenda prohiberetur. splen-
 dida autem luce obscura no-
 sti praetenta, omnium &
 inanimatorum, et animam
 habentium opifex exististi.
 Propriam autem ac singu-
 larem infundendo hominib-
 us cōcordiam, graues illos
 amicitiae affectus congluti-
 nasti: ut uidelicet ex anima
 adhuc maliciae omnis exper-
 te & tenera, beneuolentia
 illa simul exutrita, in perfe-
 ctionem & quasi quandā
 uirilem aetatem consumma-
 retur. Nam nuptiae quidem,
 successionis, necessariae inue-
 ta sunt remedia: solus autē
 masculus amor, animi phi-
 losophici quasi quoddā im-
 peratū est. Omnia uerò ea
 quae ex integro ac liberè ad
 decorem exercitatione pro-

uehuntur, plus honoris consequuntur, quàm illa quae
 praesenti necessitate opus habent. Et omnino melius est
 honestum, quàm quod fit necessariò. Proinde quàm diu
 quidem uita haec hominum rudis & indocta fuit, neque
 adhucdum quotidianam rerum experientiam, ad id quod
 melius est, per ocium conuertere licebat, demissa atque
 abiecta,

πῶς ἰπ' αὐτὰ τὰ ἀναγκάια συ-
ρισάμετο. ὅτι ἡ ἀγαθὴ διαί-
της, ἐπείγουσ' χρόνῳ οὐ πα-
ρίσχευ' ὑβρίσειν. ἡ περὶ δὲ αἰ-
μὴν ἰσπανομελέα χρῆται πύ-
ρας ὤχευ, οἱ δὲ τῶν ἐπιγιγνο-
μελῶν αἱ λογισμοὶ τῆς ἀνάγ-
κης ἀφιστίνοντο ὑποκάρου, ἐπι-
νοῶν τι τῶν ἡρεσιζόντων ἐκ τέ-
του κατ' ὀλίγον ἐπιστῆμαι συ-
νέυξοντο. τότε δ' ἡμῖν ἀπὸ
τῶν ἐντελεστέων τεχνῶν ἐνί-
στιν ἀκάζειν. αὐτίκα πρῶτοι
τινὲς αὐθροπὸι γυρόμενοι, τῷ
καθ' ἑμῶν λαμῶν φάρμακον
ἐξήτιον. αἱ δ' ἀλισκέμενοι τῇ
πρὸς τὸ παρὸν ἐνδύα, τῆς ἀ-
πορίας ἐκίωσαν ἐλπίδας τὸ βέλ-
τιον, πλὴν ἀκάζειν πόσιν ἰσίο-
τουῦτο, καὶ μαλθακὰς ῥίξας
ὀρύττοντες, καὶ τὰ πλεῖστα
ἀρουὰς κερτῶν ἐδιδόντες. ἀλλ'
ἡ μὲν ἀλόγοις ζώοις μετὰ χρό-
νον ἱρρίφει σπέρμα ἢ πυρὴ καὶ
ἡρεθῆς ἄδωρ αἱ γυναικῶν ἐπι-
μίλῃαι,

ba uictitabant, & radices mollores effodientes, & ut
plurimum quercuum fructus comedentes. At poste-
rior aetas, hæc brutis animantibus edenda abiecit: satio-
nem autem frumenti & bordei, agricolarum diligentia

abiecta, presentibus tū neo-
cessarijs rebus cōtenta erat:
urgens autem tempus, me-
lioris uiuendi rationis inue-
tionē non præbebit. At post
quam necessarij quidem us-
sus ac festinatio illa finem
iam capiebat, ac posterorū
cogitationes à necessitate li-
beratæ, melioribus subinde
occasionibus ad inueniendū
aliquid potius utebātur, pau-
latim scientiæ accreuerunt.
Atque huius rei argumenta
capere etiam ex uulgaribus
atq; inferioribus istis arti-
bus licet. Nam statim simul
atq; primi quidam homines
creati fuisse, contra famem
diurnam remeūium quære-
re cœperunt: atq; ita circū-
uenti atque compulsī præ-
senti necessitate, cum ino-
pia, eligēdi quod melius es-
set, facultatem non permit-
teret, fortuita qualibet her-

μίλαια, ὑρῖσσι παρ' ἑτοῖμα
 σέβοντο. καὶ ἰδί μιν αὖ
 ἔπεισε, ὅτι δρῦς τέχνη α-
 μύτην, τί δ' οἷα ἰν ἀρχῇ μὲν
 σὺν τῷ βίῳ, σκίπτει δὲ δι-
 σσεῖ αὐτοῖσιν, ὑλῆς, δερὶ
 δάσυσσιν, ὑμφορίσιν, καὶ σπῆ
 πυγῆς ἑρῶν, ὑλῆς καταδύ-
 σαι ἰσχυροῦς, ὃ πάλαι ρι-
 σθῶν ὃ φυτόν ἀσπασίματα:
 τίς δὲ ἀπὸ τούτων μίμνησιν
 ἰδί τὸ ὑμφορίσιν καὶ μεταγ-
 σσεῖ, ὑρῖσιν μὲν ἰσχυροῖς χλα-
 σίδας, εἰς δὲ ὑμφορίσιν. καὶ
 ἀσπασίταις αἱ παρὰ ταῦτα τέχ-
 ναι, τὸν χρόνον λαβεῖν διδ-
 σκαλιν, αὐτὴ μὲν λιτῆς ὑρῆς
 πὲρ πάλιν ἰσχυροῦς. αὐτὴ δὲ
 στυλῶν ἀσπασίταις, ὑρῆς
 σπασίταις καὶ λίθων πικρῶν
 ἀσπασίταις ἀσπασίταις, καὶ στυλῶν
 τῶν ἀσπασίταις ἀσπασίταις βα-
 ρύς χρημάτων ὑμφορίσιν.

πάλιν

ac studium inuenerunt, re-
 perta ratione qua illa quo-
 tantis renascerentur. Ac ne-
 mo adeò insanus fuerit, pu-
 to, qui dicat quòd quercus
 quàm spicae meliores sint.
 Quid autem? an' non statim
 quidem à principia uitae ho-
 mines cum tegumento cor-
 porum indigerent, uellera
 excoriatis feris induerunt,
 & speluncas montiū quae
 contra frigus subirent, ex-
 cogitarunt? aut rursus truo-
 corum aut arborum aridas
 concavitates? Facta autem
 deinde ex his imitatione, ea
 quae in melius semper pro-
 mota, uestes quidem sibi ip-
 sis texere coeperunt, ac do-
 mos aedificarunt, atq; ita in-
 terim dum nō animaduero-
 tunt, artes quae circa hac
 uersantur, accepto tempore
 quasi quodā magistro, pro-

tenui ac uili quidem panno uestem meliorem facere ac
 uariegarē coeperunt: pro contemptis autem & humili-
 bus domunculis, alta tectorum fastigia, & marmorum
 sumptuosa aedificia excogitarunt, ac nudam parietum
 deformitatem floridis colorum tincturis depinxerunt,

Nisi

ὡλλὼν ἕκαστα γὰρ τῶν τῶν
 τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἃ φησὶ
 ὁ ὕδα, κῆρυβα ἵπτι-
 θήματα λέγειν, ὡς ἀπὸ μικρᾶς
 λύσεως ἡκιστα μικρὸν ὡς τὰς
 ἰδίαις ἀντικεινὰ ἀκτῖνας, ἵνα
 ὅτι γὰρ ὡς τὸν τι, παρὰ τοῦ
 οὐ μὲν αὐτὸν, ἀλλ' ὁ διαδοχῶς
 τῶν λαμβανόντων, οἷς ἡμεῖς
 ἔδωκεν προσηύδα, τὸ ἴσθαι ἱ-
 πτόμενοι, μὴ δὲ τις ἱππας ἀρ-
 ρένων ἀπαιτᾷ περὶ τῆ πα-
 λαιοῦ χρόνου γυναικὶ γὰρ διὰ τὴν
 ἀσκητικὴν ἡμῶν φασὶν τὸ γί-
 νῃ. αἱ δὲ ποιήσαι σοφίαι, ἃ
 φιλοκάλως ταύτης ἀρτίως ἱπ-
 δουμαί, μόλις ὑπὸ τῷ μηδὲν
 ἰόντι αὐτὸν αὐτὸν ἴσθαι
 τοῦ μνηστῆρος ἡμεῶν ὕδα, ἵνα
 τῇ θάλασσῃ φιλοσοφίᾳ καὶ τῷ παι-
 δασκᾶν συνακμᾶσι. μὴ δὲ
 τα χαρίεσσας, ὅ μὴ πρότερον
 ἔγνων, τῷ περὶ τοῦ αὐτοῦ ὡς
 φῶλον δύναι, μὴ δὲ ὅτι τῷ παι-
 δισκᾶν ἱππῶν αἱ γυναικεῖς οὐ
 ὅτι πuerorum amores undā adolefcerent. Quare Cha-
 ricles ne quod antea inuentum non fuit, id postea ex-
 cogitatum, iterum tanquam uile ac malum argue, nēus
 ob id quod puerorum amoribus muliebres congressus

Nisi quod singulae istae artes
 atq; scientiae, mutae cū sint,
 et profunda obliuioni sub-
 iecta, tanquam à paruo fo-
 mite paulatim ad proprios
 efflorescendo peruenerunt
 radios. Vnusquisq; enim à se
 aliquid repertum, postero
 ri tradidit : atq; ita successu
 ista accipientium, semper
 aliquid ijs quae antea didi-
 cerat, apponendo, quod de-
 fuit expleuit. Ne quis igitur
 amores masculos ab anti-
 quis temporibus deposcat.
 Nam tum mulieribus con-
 uersari necesse erat, ne pror-
 sus absq; semine nobis genus
 nostrum interiret. Varia
 autem doctrina, & elegan-
 tioris huius uirtutis concupi-
 scentiae, uix tandem per tē-
 pus (quod nihil intentatum
 aut imperuestigatum relino-
 quit) in lucem uēturā erat,
 ut cum diuina Philosophia
 adolescerent. Quare Cha-
 ricles ne quod antea inuentum non fuit, id postea ex-
 cogitatum, iterum tanquam uile ac malum argue, nēus
 ob id quod puerorum amoribus muliebres congressus

νοδοι πρωτοτόρως ἐπιγρά-
φονται χρόνους, ἐλάττω θάτε-
ρον, ἀλλὰ τὰ μὴ παλαιὰ τῶν
ἐπιτηδεύματων, ἀναγκά-
σι μίσηται, ἀ δὲ αὐτῶν ἐνδοχῶ
λίσας τοῖς λογισμοῖς ὁ βί-
σις οὐδὲν, ὡς ἐκείνων ἀμείνω
τιμητέον. ἐμοὶ μὴ γὰρ ὀλίγον
ἡσυχία ἐναγχοῦ ἐπέει, κα-
τακλίσας ἀλογαῖς ὥα, καὶ πῶ
Σκυθῶν ὀρκίαν ἐπαινοῦν-
ται. ὀλίγος ὅς ποτε ἄγαν φη-
λονεμίας καὶ μετρώσει, γυρό-
μενος ἑλλῶν δὲ πῶ ὡς ἐνα-
τία φθιγγόμενος, εἰς ἐπιχέρ-
αίαν, ὑπερβαλόμενος τῶ τῆς
φωτῆς τόνῳ τὸ ρυθμὶ ἐκ-
πῆσι, ἀλλ' ἐπυρμύνη φωνῆ λαο-
φυγγίαν, ἐκ ἱρῶσι, φασί, ἀλο-
λῶντων λίσοντες, ἐδ' ἀρκτεὶ καὶ
οὐδὲ, ἀλλ' αὐτῶν ὅς πρὸς τὸ
θῶλον μένον ἑρμὴ ἱερατῆ, καὶ
τί θεομαστῶν; ἀ γὰρ ἐκ λογισ-
μῶ ἀδικαίως αὐτὸς τις ἵλοις, ταῦ-
τα τοῖς μὴ διωαμύροις λογιζο-
μαι, δὲ ἀφροσύνην ἐκ ἐνίστην
illorum ea concupiscentia solum dominatur, qua erga
foeminas accenduntur. Et quid hoc adeò mirum? Quae
enim ex ratiocinatione meritò aliquis capit, ea illis qui
ratiocinari nequeunt, consequi non licet: quoniam cer-

antiquioribus inscribuntur
temporibus, minores alie-
ros putes. Sed uetera quidē
exercitia, necessaria exstima-
mus: quae uero postea per
ocium cogitationibus incū-
bens uita adinuenit, ea ut
illis meliora, in precio ha-
benda atque colenda sunt.
Nam mihi quidem parum
abfuit, quin etiā ridere pau-
lo ante in mentem ueniret,
Charicle uidelicet bruta a-
nimantia, & Scytharum
solitudinem laudante. Pro-
pè autem pra nimia contē-
tione etiam poenitentia du-
cebatur quòd Gracius esset.
Neq; enim ueluti qui contra-
ria loqueretur, quae dicere
aggrediebatur, eorum uer-
ba submisso ac timido uocis
tono furtim efferebat, sed ea
lata uoce proclamās, Haud
amant, inquit, se mutuo leo-
nes, neque ursi, aut sues: sed
tè Proq

ἔχον· ἰπὰ τοι Προμηθεύς, ὃ
 θῶν τις ἄλλῃ, εἰ νοῦν ἰκάνει
 σωτήρ· ἔστιν αὐτὸν πίνων, οὐκ
 αὐτὸν μίαν, καὶ βίῃ ὄρει αὐ-
 τὸς ἐποίμην, ὃ δὲ ἄλλῃ οὐ
 τροφὴν ἔχον, ὃς ἴσθι δὲ ὑμῖν
 ἰδὼν δειμάμην, καὶ μίσλιν
 ἑστίαν τῶν ἰδίων ἰκάνει· οἱ
 πῶν, ὑπὸ τοῖς πινούσι ἐπα-
 τούνο νόμοις· τί δὲ παρὰ δό-
 ξον, εἰ ἴσθι τὸ φύσις κατὰ κρι-
 τα, μηδὲν, ὃν λογισμοὶ πα-
 ρέχονται, παρὰ τὸ προνοίας λα-
 βὴν αὐτοχρηότα, προσαφύρῃται
 μετὰ τῶν ἄλλων καὶ τὰς ἀρρε-
 νας ἐπιθυμίας· ἐκ ἱρώσι λίον-
 τος· ὃς γὰρ φιλοσοφῶν· ἐκ το-
 γῶσι μὲν ἀρκτοί· τὸ γὰρ ἐκ φιλίας
 καλὸν ἐκ ἰσάσι· αὐθρῶσι
 δ' ὅ μιν ἐπιστήμης φρόνησις,
 ἐκ τῶν πολλάνισ πειρᾶσαι τὸ
 κάλλιστον ἰλομένην, βιβαστά-
 τος ἱρώτων ἐνέμισι τὸς ἀρρε-
 νας· μὴ τοῖσι, ὃ Χάριτες, ὃς
 πολάστει βίαν συμφορήσας ἵταται
 καὶ

te Promethem, aut alius
 deorum quispiam, si mentē
 cuilibet humanam indidif-
 set, baudquaquam solitudo
 & uita montana pasceret
 illos, neque mutua atq; pro-
 miscua pabula haberēt, sed
 ex aequo nobiscum sacra ue-
 rentes, & medias ades pria-
 uatorum quisque habitans,
 communibus regerentur leo-
 gibus. Quid igitur mirum
 aut alienum, si animalia na-
 turæ dānata, quæ nihil corū
 quæ ratio suppeditat, à pro-
 uidentia accipere per fortu-
 nam unquam potuere, cum
 cæteris rebus etiam concuo-
 piscencia in mares, priuata
 sunt? Non amant sese leo-
 nēs; neq; enim pbisolophan-
 tur. Non amant ursi: non
 enim honestum ac pulchrū
 illud quod in amicitia est,
 norunt. At hominum illa cū
 scientia coniuncta pruden-

tia, ex eo quod sapiens periculum fecerat, optimum quod
 erat eligens, firmissimorum amorum iudicauit esse ma-
 sculos. Nequaquam igitur, Charicles, proteruæ & in-
 temperantis uitæ collectis meretricijs narrationibus gra-

αὐτὸς δι' ἑαυτῶν, γομνῶ ἵψ' ἄγῳ
 ὁ σιμνόντες ὁ μῦν ἑαυτῶν
 πῶς, μάλ' ὅτ' ἐκείνου ὄρωτα
 ὡς περὶ σωμαρίθμῳ, λογίζου ὅ
 ὅτ' ἂν μὲν ἡλικίας τὰ τοιαῦτα
 μετακαταδύμῳ, ὅμως δ' οὖν
 λογίζε νῦν γι, ἰππιδόπρ' οὐ
 πρότερον, ἔτι διπλῶς διὸς εἰ-
 ρως, οὐ κατὰ μίαν ἰδὺν φει-
 τῶν, οὐδ' ἔνι πινδύματι τὰς
 ὁμιτῶν ψυχὰς ἰριδίζων,
 ἀλλ' ὅ μὲν, ὡς αὐτὸς οἶμαι, πομ-
 δῶ νέπια φρονῶν, ὁ δὲ φῶς αὐ-
 τῷ τῶν διάνοιαν ὀνεικῶν δυ-
 ναμῶς λογισμῶ, πῶς ἔνι τῶν
 τῶν ἀφρόνων ψυχῶν ἀθροί-
 ται, μάλιστα δ' αὐτῷ γυναι-
 κῶν πῶς ἔνι μάλιστα. ἔτις ὅτε
 ὁ δ' ἰφίμῳ τῶν τῶν ὄρωτα
 ἑαυτῶν, ἀπρίτῳ φῶς πρὸς τὸ
 βελόμῳ ἄγῳ, ἑαυτῶν δ' ἔ-
 ἔρω, ὡς γυνῶν πατέρ' ἄγῳ,
 σιμνόντες ὁ δὲ τῶν, καὶ πῶς
 ὅτ' ἂν ἰδὺν πρὸς τῶν, σιμνόν-
 τῶν τῶν τῶν, ὡς πῶς
 τῶν ἑαυτῶν διανόμῳ ἑαυτῶν.

καὶ

uitatem nostram sermo-
 ne nudo insecteris, neue cœ-
 lestem illum Amorem infan-
 ti huic connumerēs : sed uel
 nunc tandem apud te con-
 sidera, quoniam id nunquā
 antea fecisse uideris, quod
 duplex deus Amor est, baud
 quaquam una uia uentitās,
 neq; uno spiritu animos no-
 stros accēdens, sed alter qui
 dem (quantum equidem ar-
 bitror) ualde puerilia ac
 stulta sapiens, nulla ipsius
 mentem ratione gubernan-
 te, frequens in animis insi-
 pientium congregatur. præ-
 cipue autem ipsi muliebria
 desideria curæ sunt. Et hic
 est quotidiana istius contu-
 meliæ socius, absque disci-
 mine cuiusque uolenti sese
 celeriter applicans. Alter
 autem

Amor parens ueterrimorū
 temporum,

Spectaculum uisu graue, et
 prorsus sacrum,

Custosq; temperatorū affectuum,

blandum quiddam mentibus uniuscuiusque inspirat : ac
 propi-

[illegible]

propitiū huic Deū sortiti,uo
luptatē uirtute immixtā am
plectimur. Geminos enim re
uera iuxta tragicum spiritus
efflat amor. Vnum autē &
cōmune nomē affectus dissi
miles habent. Nam & ue
recūdia utilitatē pariter et
damni ambigua atque an
ceps dea est, Quae simul
& fructus homini, & ma
la plurima cōfert. Iam uerō
neq; cōtentionū genus unum
est, Terrāq; per orbem
Versantur geminae: quarum
hanc cū laude sequuntur
Prudētes, illam damnāt ceu
fraudis amantem.
Nihil igitur nouū aut mirū,
si affectus peior uirtutē cō
muniem appellationem for
tē nactus sit, ita ut amor uo
cetur & intemperans illa
uoluptas, & modesta haec
beneuolētia. Nuptias igitur,
inquit, pro nibilo putas, &
foemineū genus ē uita expel
cōscriuabimur! Beatum san
dīmū Euripidem, si absq; illo
a et templa Deorū uēuitates,
argen-

ἀργύρου καὶ χρυσῷ τίματα παρὰ
 αὐτὸν διαδοχῆς ἐντάμνεται. αὐτὰ
 καὶ γὰρ βαρυὺν κατ' αὐχίνα συ-
 γὰρ ἡμῖν ἐπιβάσσει, τοῖς κίλιν-
 οῖσι πενθερχῶν βιάσεται·
 τὸ μὲν οὖν καλὸν αἰρώμεθα
 τοῖς λογισμοῖς· ἀπείτω δὲ τῇ ἀ-
 νάγκῃ τὸ χρηστὸν. ἄχρι τίκα-
 σαι, γυναικὸς ἀρετῆς ἐν-
 σταν, ἢ δι' τοῖς ἄλλοις ἄπαγε,
 μὴ μοι γίνωτο. τίς γὰρ αὖ οὐφρε-
 σὼν ἀνέχεται δαύματα δὲ ἐν-
 θυνῶ γυναικὸς ὤραιον μὲν, ἐ-
 πίπλητοις σοφίσμασιν; ἢ ὅτι
 ἀληθῶς χροατῆρ ἀμφοτέρω,
 ἀλλ' ὅτι δι' κόσμοι, τὸ δὲ φῶς
 οὐκ ἀπρίπτει βυκολῶσιν. ὁ
 γοῦν ἀπὸ τοῦ τυκτοῦς αἰτίας
 πρὸς ὄρθριν αὖ ἰδοὶ τις αἰ-
 σιμὸς γυναικὸς, αἰσχρὸν νε-
 μίσι θερίων, τὸ πρὸ μῆτις ὄρας
 ὀνιμαδῶν καὶ συκαλυφάντων.
 ὁ δὲ ἀπρίπτει οἶκον καθάργυ-
 ρον αὐτὰς, ὅλγῃ τῶν ἀρβύλων
 βλεπόμενοι· γὰρ δὲ δι' αὐτὰς
 γαπαι

argento atq; auro liberos &
 successione mercari posse-
 mus. Necessest enim graui
 ceruicibus nostris iugo im-
 posito, imperatis parere nos
 cogit. Quod pulchrum igitur
 est, id ratione eligimus:
 necessitati autem cedat uti-
 litas. Quantum igitur ad li-
 beros procreandos attinet,
 mulieres in numero aliquo
 sint: in ceteris uerò rebus
 apage ne mihi ulla fuerit.
 Quis enim sane mentis su-
 stinere queat, à summo sta-
 tim mane mulierem comen-
 tem atque exornantem sese,
 alienis atq; adsciticijs impo-
 sturū? Cuius uera ac natia
 facies, turpis est: peregrina
 autem ornamenta, natura
 deformitatem tegunt, atque
 aspiciētibz imponūt. Quod
 si igitur ad auroram contē-
 pletur aliquis mulieres à no-
 cturno lecto surgentes, tur-
 piores putabit esse bestijs,

quæ intra unam horam nominari aut excitari se diffi-
 cillimè patiuntur. Vnde diligenter domi concludunt se-
 se, ut ne ab ullo uiro conspiciantur. Anicula autem & an-
 cilla,

ῥακαιίδων ἡ σύμμορφος ὄχλο
 λος, ἢ ἐν κύνῃ παριστάσιν, ποί
 κίλοις φαρμάκοις κατὰ φαρμα
 κεύουσιν τὰ δυστυχῆ πρόσθετα.
 ἔγδ' ὕδατος ἀπράτῃ νόματι
 τὸν ὑψηλὸν ἀποινιφάμεθα κα
 ρον, οὐδὲν ἀπ' ἵππου σπυλὸς ἰ
 χμελὶς τινὲς πράγματι, ἀλλ'
 αἱ πελάαι τῶν διαπασμάτων
 σιωβίσεις τὸν ἀνδρὶ τῷ προσώ
 πῳ χεῖρτα φαεινύνουσιν, ὡς δὲ
 ὡδὶ διμετιλὸς πομπῆς, ἀλλό
 τες ἄλλῃ τῶν ὑπερήγορων ἰγ
 νηχείσται, λεκανίδας ἀργυ
 ρᾶς, καὶ προχέου ἐσπεῖρά τι,
 καὶ καθάπερ ἢ φαρμακοπο
 λιο πυξίδιον ὄχλον, ἀγγῶα μι
 τὰ πολλῆς λεκανοδαμνίας,
 ἢ οἷς ἐδόντων σμυκτικὰ δὲ
 πᾶμεις, ἢ βλίτταρα μιλαίνουσα
 τίχνη θεωρεῖται. τὸ δὲ πλῆ
 θος ἀναλίσκει μίρον ἢ πλοκὴν
 τῶν ῥιχθῶν· αἱ μὲν γὰρ φαρμά
 κοισι ἐρυθραίνουσιν διωαμύνοις,
 πρὸς ὅλῃς μισσημβρίαν τὴν
 πλοκάμους, ἵσα τῶν τ' ἱρίων
 χρεῖαι,

cilla, consimilis formæ turba, circumstant, uarijs medicaminibus infelices illas facies inficiendo ac medicando restituentes:

Neque enim latice meri
 Aquæ profundam ubi ab
 lucrè crapulam,
 protinus ad serium aliquod
 studium; dignum accedūt no
 gocium, sed crebæ medica
 mentorū compositiones fœ
 dam faciei cutem expoliūt.
 Perinde autem ut in publi
 ca pompa, alia subinde aliæ
 ancillarum instrumenta ma
 nibus exhibēt, pelues uide
 licet aureas, & gutturnia,
 speculaq; , & quemadmo
 dum in pharimacopolio, py
 xidum turbam, & uascula
 plena multæ infelicitatis, in
 quibus dentium uis abster
 siua, aut palpebris denigrā
 dis ars cōparata ueluti the
 saurus quispiam seruat. Plurimam autem partē cō
 sumit textura capillorū. Nā

aliæ quidem medicamentis rubefaciendi uim habenti
 bus, ad solis meridiem capillos perinde ut lanarum color
 ribus

χρυσῆς, ξανθῶ μεταβάπυσιν
 αὐθι, τίνι ἰδίᾳ κατὰ γένος
 σκεφύσιν, ἐπίσκις δὲ ἀρκῶν
 ὁ μίλαινα χαίτη νομίζεται, ἥ
 γιγναμένη τῶν πλεονέκων
 τίνι ἀνὰ λίσκουσιν, ἑλάν Αρα-
 βίαν σκελετὸν ἐκ τῶν ῥιχθῶν
 ἀπεπνύσσαι, σιδερεῖα τὴ ὄργα-
 να, πυρὸς ἀμβλῆα φλογί λισσ
 βίντα, βίᾳ τίνι ἰλίκων ὑλότη-
 τα διαπλύνει. καὶ περὶ ὄργου
 ἢ αἱ μίχρη τῶν ὀφρύων ἰφθα-
 λμοσμελὲς κόμαι, βραχὺ τῶν
 πύκτων μεταίχμιον ἀφίᾳσι, σε-
 βαρῶς δὲ, ἄχει τῶν μεταφρί-
 στων, οἱ ἐπιδόχῃ ἐπισαλεύου-
 νται πλόκαμοι. καὶ μετὰ τῶν
 ἀνδοθεῶν πείδιλα, ὅτι σαφῆς
 ἐνδοτέρῳ τὸς πέλας ἐπισφίγ-
 γοντα, καὶ λιπυφῶς ἐς πρὸς
 φασιν ἰδίᾳς, ὡς τῶν δονῶν
 γιγνυμένων· πάντα ἡ τὰ ἵνα
 τοὺς αὐτοὺς, γνωστέον τῶν
 προσώπων, χωρὶς τῶν ἀμύ-
 ρων· περικτυμένη τῶν μαζῶν,
 ὡς αὐὰ περικυρῶνσι λισμών-
 τας.

ribus flauo inficiunt fulgo-
 re, propriam damnautes na-
 turā. Aliæ uerò quibus suf-
 ficere ad formam nigra co-
 ma uidetur, omnem mari-
 torum opulentiam in hanc
 expendunt, totā propē Ara-
 biam ex capillis redolentes,
 ferreaq; instrumenta ignis
 obtusa ac modica flāma ca-
 lesacta, ui quadam cinctu-
 norum flexus inter se impleo-
 cant. At curiosius quidē cō-
 positæ illæ, et ad supercilia
 usq; attractæ comæ, breues
 interstitiū fronti relinquē.
 Post tergum autem in sca-
 pulas usq; demissi capilli, in-
 solenti quodam modo succu-
 tiuntur. Huc accedunt et
 uarijs coloribus tincta san-
 dalia, intra carnem pedes i-
 psos adstringētia, et tenuis
 atque pellucida, prætextu
 tantum assumpta, uestis, ne
 corpus ipsum nudatum esse
 uideatur. Omnia autē quæ
 intra ipsam sunt, cognitu fa-

. ἑτα.

cilia quàm facies, usq; ad turpiter propendentes istas
 mamillas, quas semper circumferunt obligatas ac uino

καὶ πᾶς θιατὺς ἐπιβίβωμ τὰς
 γιγαμηνότας. ὧν ἱνίων εἰς ἑκα-
 ποδαίμονος αὐδρῶν, ὃ δὲ αὐ-
 τὰ ἴσασσι τὰ ὀνόματα, ἑκαλιά-
 δας, εἰ τύχοι, καὶ γεγετυλλί-
 δας, ὃ τὴν Φρυγίαν δαίμονα,
 καὶ τὸν Δυσέρωτα ἑωμερ ἐπὶ
 τῷ ποιμένι. τιλιταὶ δὲ ἀπὸ ῥ-
 ῥυτοι, καὶ χορὸς αὐδρῶν, ὅπι-
 πῃ μυστήρια καὶ γὰρ τί δὲ πρὸς
 εἰρήνην διαφθερὰν ψυχῆς;
 ἐπειδὴ δὲ τέττωρ ἀπαλλαγῶ-
 σιν, οἶκοι δὲ τὰ μακρὰ λε-
 τρὰ, καὶ πολυτιλὸς ῥῆ καὶ ὁ-
 δῶα τράπεζα, πολλὸς δὲ ὁ μὴ
 τὰ τῶν αὐδρῶν ἀγκισμὸς. ἐπὶ
 δαὲν γὰρ ὑπὲρ πλὴν γίνωσκει
 ταῖς παρ' αὐταῖς γαστριμαρ-
 γίαις, ἐκ τ' ὃ δὲ τὸ φάρυγγ
 αὐταῖς παραδέχεται δυνα-
 μέν τι σιτίον, ἄκροισ δακτύ-
 λαις ἐπιγράφουσαι, τῶν παρὰ
 ποιμένων ἑκαστον ἀπογύουσι
 ται, τὴντας ὡδὲ τέτοις διηγύ-
 μναι, καὶ τὰς ἐτορδῶντας
 ὕπνου, καὶ θελύττησιν ὁπλῶν
 γήμους, ἀφ' ἧς ἀναστὰς ἑκα-
 τ', ὁδὸν λαβὼν χρεῖς ὅσι.
 diuersum corporum somnos, & muliebritate lectum
 refertum, ex quo surgens quisq; statim lauacro opus ha-

& omnis spectator atterēs
 atq; enecans maritos. Quo-
 rum nonnullorum infelices
 uiri, ne ipsa quidem nomina
 norunt, ^m Coliadas, si
 fors ita ferat, & Genetylo-
 lidas, aut Phrygiam illam
 deam, & Comum amore
 perditum in pastore. Sacri-
 ficia autē arcana, & absq;
 uiris suspecta mysteria.

Quid enim attinet & ani-
 morum corruptelas comple-
 ti? Postquam autē his per-
 actis iterum discesserunt,
 domi statim prolixa bal-
 nea, ac sumptuosa quidem
 & lauta mensa, erga uiros
 autem multa ac simulata re-
 cusatio. Postquam enim ni-
 mis quā repletæ fuerint
 sua ipsarum gulositate, cum
 amplius neq; guttur ipsarū
 cibi quicquam recipere pos-
 test, summis digitis uelut in-
 scribes, appositorum u-
 numquodq; degustant, no-
 tetes ad hæc narrantes, &
 bet.

ταυτὶ μὲν οὖν σύταθ' εἰς
 τιμῆρα, τῶν δ' ὑπερτέρων
 ἢ τις ἰθιῆσαι τὸ ἀληθὲς καὶ
 τὰ μίρον θητάζων, ὅπως καὶ
 παρὰ σῆμα Προμηθεῖ, τίω Μι-
 ναόδεσσιν ἐκάνω ἀπορρήξας
 φωνῶν. Εἴτ' ὁ Διὶ κῆρυξ προ-
 σπαταλάδω μὲν Γράφει τὸ
 Προμηθεῖα πρὸς ταῖς Πίτρας·
 Καὶ γίνετ' αὐτῷ λαμπὰς, ἄλ-
 λο δ' ὁ Διὶ Ἐργαθέων, ὁ μισθὸν
 αἴμ' ἀπάρτας τὰς βίης. Γυναι-
 κας ἱπλάσσει, ὃ πολυτίμη-
 ται βίη, Εὐνὴ μικρὴν. γα-
 μῆ τις αὐθρόπων; γαμῆ Λά-
 θεως, λειπὸν γὰρ ἐπιθυμία. καὶ
 γαμῆ λήξαι μίχῃς ἐντρο-
 φῶν. Εἴτ' ἐπιβλάται καὶ φαρμα-
 κῶν, καὶ νόσσι, Χαλκίπυτα-
 τ' ὁ φέρον, μὴ οὐ γὰρ πάντα
 τὸ βίον γυνή. τίς ταῦτα τὰ ἀ-
 γαθὰ Διῶνα; τίς βίη ὁ Δι-
 ούχης

bet. Atque hæc constan-
 tis uita argumenta sunt. At
 uerò quæ acerbiora sunt, si
 quis ueritatem ex parte mo-
 dò diligentius persequi uer-
 lit, uerè execrari Promethèū
 posset, in Menandri illam
 erumpendo uocem:

Ergo immerentem dicitur at
 Promethea

Pendè fixum Caucasī de
 rupibꝰ?

Et geritur illi lampas, et al-
 liud nihil

Boni: quod omnes autumo
 odisse superos.

Fecit mulieres, prob supreo
 me Iuppiter,

Genus scelestum. ducit ali-
 quis coniugem?

Clām ducit, & quodammo-
 do oblitus sui.

Nā cupiditates mox sequun-
 tur plurimæ,

Toroq; adulter nuptiali subsidens

Illudit. hinc nascuntur infidia & metus,

Et temperata toxico mala pocula,

Morbiq; uarij, atque omnium grauissima

Inuidia, cum qua mulier omne ænum exigit.

Quis hæc bona uidelicet sectatur? aut cui uita adeo ino-

PPPP

felix

τυχὲς αὐτοῦ, θυμὸν αἰξίον
 τίθειω ἀντιβῆναι τοῖς θύλασι
 ἀκακοῖς, τίω ἀρρεσθαι τῶν παῖ-
 δων ἀγωγῷ. ὁρῶντος ἀναστὰς
 ἐκ τοῦ ἀφύγναι κίτους, τὸν ὕδρι τῷ
 ἀμμάτῳ ἐτιλεῖ ποῦ ὕπνον ἀο-
 πονιψάμενος, ὕδατι λιτῷ,
 τίω ἰδὼν χλαμύδα τῆς ἐ-
 πιμύσεως πῶρόντας συρράψας,
 ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἐστίας θέρ-
 χεται, ἕλκτω κινυφῶς, ἡγεῖ μὲν
 δὶνα τῶν ἀπαύτων ἐξ ἱκαν-
 οῦ προσβλήπων, ἀκίλῳ δὲ καὶ
 παιδαγωγῷ, χερσὶς αὐτῷ κέσ-
 μι ἐπιπῶν, τὰ σιμνὰ τῆς
 ἀριτῆς ἐν χοροῖς ἔργων κρα-
 τοῦτόν, ἐπὶ τῷ κτηνῶν ἐντι-
 μάς, ἡμίλῳ κατὰ ψῆχον διω-
 μέναι, ἐπὶ δὲ ἰσοπῶρα τῶν ἀν-
 τιμέσων χαρακτῆρων ἀγρῶ-
 φος ἀκόντας, ἀλλ' ὃ πολὺ πῶ-
 χοι δέλτοι κατόπιρ ἀκλαυθῶ-
 σιν, ὃ παλαιῶν ὄργων ἀρίστας
 φυλάττειν βίβλοι, ἡμῶν αἰε μὲν
 σιμῶ δέτι φοιτᾶν, δὲ μάλῳς λύ-
 ρα. πᾶσι δὲ τοῖς φιλοσόφοις
 ψυχῆς μαθήματα λεπαρῶς
 διέντες libelli. Quòd si etiam in ludum Musici itare illum

oporteat, apta atq; sonora lyra. Omnibus autem phi-
 losophicis animi disciplinis abundanter exercitatus, ubi

iam

felix ac misera animum de-
 mulceat. Aequū igitur fue-
 rit, mulieribus istis malis op-
 ponere masculam puerorū
 uiuendi rationem. Nam ma-
 ne surgens ex lecto baud-
 quamquam coniugali, post-
 quam residentem in oculis
 somnum reliquum aqua sim-
 plici abstersit, sacra chla-
 myde humeralibus fibulis
 adstricta, à paternis adibus
 egreditur, demisso in terrā
 uultu, ac neminem ex omni-
 bus ex aduerso intuens. Co-
 mites autem ἐπὶ παιδαγογῷ,
 turba ipsum decēs, sequun-
 tur, uenerabilia uirtutis in-
 strumenta manib. tenentes,
 non secti pectinis incisuris,
 quibus coma demulceri que-
 at, neq; specula, repercussio-
 rum formarum absq; peni-
 cillo expressis effigies: sed
 uel multiplices pugillares
 à tergo sequuntur, uel uete-
 rum uirtutes operum custo-
 diens

ἰσθλῆσαι, ἰσθλῶν ἢ διὰ
 θύα τ' ἰγκυκλίων ἀγαθῶν πο
 ριδῆ, τὸ σῶμα ταῖς ἰσθλῆ
 ρίαις ἀσκήσειν ἰσπινῆ. Οἷο
 σαλοὶ γὰρ ἴπποι μίλλοισιν αὐ
 τῷ, καὶ βραχὺ τῶν νίβηται πο
 λοδαμύνας, ἐν ἀγλῶν μιλι
 τῶν τὰ πολιμικά, ἀκονίαις ἀ
 φιδῆς, καὶ βίαις δι' ἐστόχου διο
 ξῆας ἀποκάλω. ἂν αἱ λιπα
 ραὶ πάλαισται, καὶ πρὸς ὧν
 μισσημένον βάλλουσιν, ἰγκινῆ
 σαι τὸ σῶμα πυκνέμενον· οἱ
 τε τῶν ἰσχυνίων πόνων ἀπο
 σταλάσσοντες ἰδρωτὸν, μὴ δὲ
 λυτὰ σῶματα, καὶ τρέψαι,
 καὶ μετὰ μινδρὶν ἰπινῆφιν
 πράξαι. πάλιν γὰρ αὐτῷ δι
 δάσκοντες, καὶ πικλῶν ὀρ
 γῶν ἀντιτῆλθαι, καὶ ὅτι μιν
 ἀμύνης μινῶμαι, τίς ἀνδρῶν
 ἔρως, ἢ τίς ἡδὴ φρονήσαι μαρ
 τυρήματα, ἢ οἷοι διναισύν
 ὦν καὶ σφοδρῶν ἡσπῶ
 σιν. τοιαύταις ἀρταῖς ἀπα
 λῶν ἴτι· τῶν ψυχῶν ἰσχυρῶν,
 ὅταν ἰσχυρὰ τῶν πράξεων ἔρ
 ῶν, τῆς γαστρὸς ἀνάγκη τὴν
 At talibus uirtutibus tenerū

iam mens cyclicis illis bonis
 satiata fuerit, corpus quoq;
 liberis exercitationibus ex
 ercet. Nā Thessali equi cu
 ra illi sunt : ac breuiter iu
 uentutem domans ac subiugans,
 in pace meditatatur res
 bellicas, emittendo spicula,
 et euibrando iacula, perita
 ac certa ferendi dextera.
 Deinde et nitida palaestra,
 et ad solis meridiani
 calorem oppletur puluere
 corpus densatum, destillan
 tesq; contentiosorum labo
 rum sudores, post quos laua
 cra breuia, et mensa sobria,
 rebus paulò post gerendis
 non aduersa. Rursus enim
 ipsi tum præceptores, et uo
 terum operum exempla re
 petentes, atq; in his cum cu
 ra uersantes recordationes,
 nempe quis heros uirilis ac
 fortis fuerit, aut quis ob pri
 detiā publico testimonio lau
 datus, aut qui iusticiā ac tēo
 perantiā amplexati fuerint.
 adhuc animū imbuens, quan
 do iam uespera reb. gerēdis finē imponit, tributo quod uen

ὁραδὲ μὲν λαομὲν ἱππικῇ
 πρῆσαι, ὅστις ὕπνῳ καθύ-
 λαι, τοῖς μὲν θύειαν καμά-
 τοις ἱππευμῶν ἡδὲ χρόνον, τίς
 ἔν αὖ ἱρατὴς ἐφύε γένετο τῶν
 ὅτων; τίς δ' οὕτω τυφλαὶ μὲν
 αἱ τῶν ὀμμάτων βολαί, πηροὶ
 δέ οἱ αἰ διανοίας λογισμοί;
 πῶς δ' ἐν αὖ ἀγαπᾶσαι τὸν
 ἐν παλαίστραις μὲν Ερμῖν,
 Ἀπόλλωνα δὲ ἐν λύραις, ἱπ-
 πωνῶν δὲ ὡς Κάστορα, θάλας ἢ
 ἀριτὰς διὰ θυτῶν διώκοντα
 σώματ'; ἀλλ' ἡμοὶ μὲν, δαί-
 μονες ἑρᾶντο, βί' ἔν δὲ ἰλῶν
 κῆς οὗτ', ἀπαντακρὺ τῶ φί-
 λῳ καθύδαι, καὶ πηλοῖον
 ὅδ' ἀλλοιούτ' ἀκύνειν, ὅτιον
 τι δὲ αὐτῷ σωξείναι, καὶ παν-
 τὸς ὄργῃ κοινωνίαν ἔχειν· οὐ-
 ξαίτο μὲν ἔν ἱρῶν τις, δὲ ἔ-
 παύετο καὶ ἀκλεινοῦς βίου, τὸν
 σφραγίσαν, ἀλύπως εἰς γῆ-
 ρας ὁδόναι, μηδεμιᾶς τύ-
 χης περιέσσαντα βάσανον
 ἐπὶ ῥεῖαν. αἱ ἢ καὶ, οἷ' αὖ ῥω-
 πίνης φύσεως νόμος, νόσος ἐπὶ
 στία ad senectutem peruenire posse, nullius fortunæ in-
 uida impressione labefactatum. Quod si uerò etiam, quae
 humanæ naturæ conditio est, morbus quispiam inua-
 serit

tri ex necessitate debetur
 depenso, suauiores som-
 nos dormit, post diurnos i-
 stos labores ad tempus con-
 quiescens. Quis igitur ama-
 tor ephēbi talis non fieret?
 Aut cui ita hebes oculorum
 quidem fuerit acies, caecae
 uerò atq; offuscatae mentis
 rationes? Quomodo uerò nō
 amaret illū in palastris qui-
 dem Mercuriū, inter lyras
 autem Apollinem, equitato-
 rem uerò Castorem, diuinae
 autem uirtutes mortali pro-
 sequentem corpore? At mi-
 hi quidem, ὦ Δι' caelestes,
 utinā uita sit haec perpetua,
 ex aduerso amici sedere, &
 suaue loquentem propē au-
 dire: cum exeunte autem pa-
 riter exire: & in summa,
 omne cum eo opus commu-
 ne habere? Optarit igitur
 amator quispiā per illasam
 & inconcussam uitā ama-
 sium suum absq; omni mole

φύσας αὐτῶν, κάμνοντι σω-
 νοσέσω, καὶ διαχρημαίω βα-
 λάντης αὐαγμελὴν συμπλο-
 σμα, ἡδὲν τυραννικὴν βίαν δι-
 μάωραάψῃ, ἢ ἴσον ἑμαυτῶ
 πορθεύσω σιδερόν. ἔχθρος ἄ-
 πος, ὁ μισῶν ἐκάνον, ἑμὸς ἑ-
 ται, καὶ φιλήσω τὸς πρὸς αὐ-
 τὸν οὐνοῖν ἔχοντας. εἰ ἤλη-
 θας ὃ πολέμους θρασυαίμω,
 ἐπ' αὐτὸν ὀρμῶντας, ὀπλισά-
 μιν καὶ παρὰ δυνάμιν. ἡδὲν
 ἀποθάνῃ, ἢ ἐκ αὐτῶν μα-
 λισταίως ἢ ἐντολαίς τοῖς μετ'
 ἐκάνον ἐπ' ἑμὲ τὸργυμελὴν
 ἐπιθέσομαι, νοινὸν ἀμφοτέρω
 ἀπὸ χῶσας τάφον· ὅτι οἱς ἢ αὐα-
 μίξας ὅτις, καὶ δὲ τίς λω-
 φὴν κένεν ἀπ' ἀλλήλων δια-
 κρίνει. ταῦτα δ' ἔργῳ τοῖς χα-
 ράξουσιν οἱ ἡμοὶ πρὸς τὸς ἀ-
 ξίους ὄρωσιν, ἀλλ' ὃ βίῳ γέ-
 των ἡρωικῶν φρόνους ἐνομοθέ-
 τουν, ἢ οἱς ὁ φιλίας ὄρας
 ἄχει θανάτου σωσιφιπνύου.
 Φωκὴς ἐκ νεπύων ἔτε χρόνων,
 ὀρίστω πυλάδην σωῦντι, θύον
 σιuit, in quibus amicitiae amor ille ad mortem usq; du-
 ravit, & una cum uita tandem expiravit. Phocis ab in-
 fantilibus adhuc annis Orestem Pyladi coniunxit: Deum

serit ipsum, cum laborante
 pariter aegrotabo: & si per
 intempestum mare in aliū
 tollatur, cum eo simul nauigabo. Quod si etiam tyran-
 nica uis uincula illi inne-
 stat, par ferrum mihi ipsi
 quoq; circundabo. Et qui-
 cunq; illum oderit, idem mi-
 hi inimicus quoque erit. Si
 uero predones aut hostes
 uideam in ipsum grassantes,
 etiam ultra quam potero ar-
 mabor: & si moriatur, ui-
 uere neque ipse sustinebo.

Postrema autem mandata
 his quos proximè post illum
 amavi, ista dabo, ut commu-
 ne ambobus sepulchrum ac-
 cumulent: ossibus autē per-
 miscendo ossa, ne mutū qui-
 dem puluerem à se mutuo
 segregari sinant. Atq; hæc
 non primi ita effingunt mei
 erga dignos amores, sed illa

Dignis proxima heroum pru-
 dentia uelut quadā lege san-
 dentia uelut quadā lege san-

ἢ, τῶν πρὶς ἀλλήλους παθῶν
 μοιτίῳ λαβόντες, ὥς ἐφ' ἑνὸς
 σκάφους ἔβησαν ὡς πλοῦσαν.
 ἀμφότεροι Κλυταμνήστραν
 αὐτῶν, ὥς Ἀγκυμνήστραν
 παῖδός, ἣν ἀμφὶν Αἰγιδίῳ
 ἱφένεοντο. τὰς Ορίστῳ ἰλα-
 νθῆσαι πεινὰς πυλάδης ἐπέ-
 σαι μάλιστ', ἀντιμετῶν σω-
 γνησίῳ. τῷ δ' ἱπποκλῆϊ προ-
 δίδας ὁ δὲ τοῖς Δελιάδῳ ἰο-
 ρεῖς ἱμῆτρουν, ἀλλ' ὠδὴ τὸν
 ἰσχυρὸν Στυφῶν τὸν μόνον ἐ-
 πλοῦσαν, ὃ μὲν νεῶν, ὃ δὲ δι-
 ραπῶν. ὃ γὰρ Τανταῖος
 γῆς ἐπιβαίνοντας οὐδὲς ἔμ-
 τρεκτέον. αὐτὸς Εὐρυπύδης ἐ-
 ξουδύχουσι. καὶ τῶν βαρβάρων
 ἐν ἑνὶ κλῆϊ πλοῦσαντων, ὃ
 μὲν ὑπὸ τῷ σκῆπτρῳ μακρὰς πε-
 σῶν, ἵκντο· πυλάδης δ' Ἀφροῖν
 ἀπὸ πύλας, σῶμα δὲ τ' ἐπιμίλει,
 πῶς τε πρὸν ἄλυστον δὴ πᾶσι
 τοῖς ὑφ' αὐτοῖς, οὐκ ἱκανὸν μόνον,
 ἀλλὰ καὶ παρὸς ἰνδοανύμινος
 baris undique circumstantibus,
 alter quidem ex consue-
 ta insania collapsus iacebat: Pylades autem
 spumam oris abstergebat, atq; corporis
 Curam gerens, tegebat illud uestibus.

non amatoris modò, sed et patris affectu præ se ferens.

Quando

autem cum mutuorum affectu
 et ut mediator quendam
 accepissent, perinde
 atque in uno eodemq; uita
 nauigio simul nauigerunt.
 Ambo Clytemnestram in-
 teremerunt, uti Agamemno-
 nis filij: ab ambobus Aegi-
 sthus occidebatur: et furij
 quibus et Orestes exagitabatur,
 Pylades magis quam
 ille infestabatur: idemq; cum
 illo, cum iudicaretur, peri-
 culum sustinebat. Amato-
 riam autem amicitiam non
 Græciæ modò terminis me-
 tiebantur, sed ad extremos
 Scytharum fines nauiga-
 runt, alter quidem morbo
 laborans, alter autem cu-
 ram adhibens. Tauricam
 quippe terram ascendentes,
 statim occisa matris ultrix
 Brinnys perinde atque ho-
 spitio ipsos excepit. Ac bar-

ἔσθ'· ἐν ἡμῶν γοῦν ἐκρίθη, θα-
 πρὸν μέλ' οἷός τις ὑπὲρ τοῦ φουδου-
 θῆναι, ἢ ἰσχυροῖς Μυκλήων
 ἀπείναι, καὶ μὴ ὅσα γὰρ ἄμμοιο
 πα, μέλ' οἱ ὑπὲρ ἀλλήλων ἀμο-
 φότοροι θέλ' αἰσιν, ἐκ ἀτ' ὅτ' ἐν
 θατ' ὅτ' ἐν τῷ θῆναι ἐκ τῷ ὅτ' ἐν
 μέλ' οἱ ἀποδοίται ἡ τὰς ἐπιστο-
 λὰς ὀρέσας, ὡς πυλάδ' ἀλαβὴν
 ἀφιστόρ'· μόνον ἐν ἱερῶν
 αὐτ' ἱερῶν μέλ' οἱ γὰρ ὁ μέλ' οἱ
 γὰρ σφαγῆναι τόνδε, ἐμὲ δ' ἄρ-
 ρ' οἱ μέγα. Ὁ γὰρ σφαγῆναι γὰρ
 αὐτ' ἐγὼ τὰς συμφορὰς, καὶ μὴ
 ἐλπί' οἱ φησὶ· τῷδε γὰρ δίδωμι
 δίδωμι, πῶς γὰρ ἄρ' οἱ, ὡς οἱ
 ἀλλ' οἱ ἔχειν, ἡμῶν δ' ὁ χρῆ-
 σιμ' οἱ ἐν τῷ. Καὶ γὰρ ὅτ' οἱ ἐκ τῷ
 πᾶν· ὅταν γὰρ ἐν πᾶσι δὴν ὁ σπ-
 ρῶν οἱ ἔως ἐν τῷ σπῶν, ὑπὲρ τῷ
 δὴ λαγύρεσσιν ἀναμύνην φιλί-
 ας ἀνδρῶν, ἵνα πᾶσι φιλί-
 ας ἀνδρῶν ἐν τῷ σπῶν ἀνταποδίδω-
 σι, καὶ δυσχερὲς ἀντιδίδωμι, πῶς
 οἱ πῶς οἱ ἱερῶν οἱ σπῶν, ὡς
 πῶς ἀπ' ἐσθ' οἱ πῶς τῷ φιλέ-
 cam et atē quae iam ratione
 test, confirmatus fuerit: id q
 atque alternos amores uici
 sentire uter alterius amato

Quando igitur iudicio lata
sententia fuerat, ut altero
ad supplicium & cedere ma-
nente, alter Mycenæ pro-
ficisceretur ad afferendas
litteras: ambo manere alter
pro altero uolunt, uterq; in
altero uiuente seipsum uiue-
re existimās. Reiecit autem
& epistolas à se Orestes,
tanquā Pylade digniore qui
illis acciperet, tantum non
amator pro amato redditus.
Namq; hunc perire occisum
(inquit) onus mihi graue:
Ego enim ille sum, qui hoc
concilio nobis malum.

Et paulò post ait:
Huic quidem da literas,
Argos enim mittam, tibi ut
res bene habeat:

Occidat autē nos, cui opus.
Nam uniuersum negocium
ita se habet. Quando enim
à puero dignus ac serius ille
amor simul enutritus, in
i, aliāq; ex alijs colligere po-
od olim amatum est, mutuos
m reddit: adeoq; difficile est
existat, perinde ut ē speculo,

συνῶ δυνάεις, ὡς τὸν ἱρ-
 μισμὸν ὁμοίως ἀδύλῃ. τί δὲ ἔρ-
 τὲ λαβὼ ἑμᾶς βίᾳ ξινῶ αὐτὸ
 τρυφῶν ὄναι δίζης, θάοις νέ-
 μοις δευδὶν, ἐκ διαδοχῆς ἐφ'
 ἑμᾶς λαβὰς βίης; ἀσμελῶς
 ἢ αὐτὸ διεξάμυναι, μὴδ' ἀγνῶς
 διανοίας νουκορεῖσθαι, ὅλβι-
 γὰρ ὡς ἀλαβῶς, κατὰ τὴν τ'
 σοφῶν ἀπόφασιν, ὧ πᾶσι
 τι νίσι, καὶ μόνον ἔσθ' ἱπποί.
 Τυράσκει δ' ὁ γένην πᾶν
 ἱλαφρότατα, κῆροι τὸν φιλῶ-
 σιν, αἷ γι μὲν Σωκρατικῇ δι-
 δασκαλίᾳ, καὶ τὸ λαμπρὸν ἱ-
 κῆνο τ' ἀρετῇ διακτέμενον, τοῖς
 διὰ φιλικῆς τρέψουσιν ἱτιμήθαι.
 χρυσὸν γὰρ ἀλλοθῆαι ὁ Πύθιος
 ἰθὺσι πρὸς, αὐδρῶν ἀπαύτων
 Σωκράτους σεφώτατος, ὅς αὖ
 μα τοῖς ἄλλοις μαθημασί, ὅς
 ἔρ τ' βίον ὄνυσσι, καὶ τὸ παιδι-
 ρατῶν ὡς μάλιστα ὠφελουῶ
 προσέκατε. Δὲ ἢ τῶν νῶν ἱο-
 ρῶν, ὡς Ἀλκιβιάδης Σωκράτους,
 αδυτο δedit, Virorum omnium Socrates (inquiens)
 sapientissimus: qui pariter cum ceteris disciplinis qui-

simili amanti benivolentia, in amatū recidente ima-
 gine. Quid igitur ceu pere-
 grinam uoluptatem nobis
 exprobras, id quod uitæ nos-
 stræ proprium est, diuinis
 legibus definitum, & per
 successionem ad nos trans-
 missum? Libenter uerò ip-
 sum recipientes cum pura
 mente, ueluti sacram quan-
 dam rem tractamus. Nā ueo
 re beatus ille est, iuxta sapi-
 entum sententiam,

Cui pueri molles, & equi
 solidā ungulā habentes:
 Atq; senectæ uiro minus in-
 tolerabilis illi est.

Si quem adamant pueri.
 Socraticæ uerò doctrinæ,
 & splendidum illud uirtu-
 tis examinandæ iudicium,
 etiam Delphicis cortinis ap-
 probatum est. Oraculum co-
 nim ueritatis Pythiæ ille ex

ἄνδρ' ἑνὶ χλαμύδι παρὸς ὅ-
πως κοιμήθη, καὶ ἔγωγε τὸ
καλλιμάχου, ὡς τίλῃ τ' ἰσο-
γυν, ἔδιστα προδίδω αὖ ἄπα-
σι κέρυγμα· Αἶθε γὰρ, ὦ κέροι-
σι, ἵπ' ὀμματὰ λίχνα φέρον-
τες, Ἐρχιος ὡς ὑμῖν ὄρεσι πα-
δοφιλαῖ, Ὡς ὑμῶν ἰσάοις, πό-
λερ' ἑσθ' αὐτοῖσιν ἔχοιτι. Ταῦτ'
ἀλότ' ὦ νιαιά, σωφρόνως
παισιν ἀγαθοῖς πρόσβι, μὴ δὲ
ὀλίγῃς τὸρψιν ὑμῖν τιῶ
μακρὰν ἐκχέοντες ὕνοιον, ἃ
χερὶ τ' ἀκμῇ, πλάττῃ τὰ τῷ
φιλῶν πάθῃ προβάλλει· τὴν
δ' ἑσθ' αὖτοῖσιν ἰσάοι παρὸς κω-
σῶντι, ὡς γῆρας ἀπὸ πάθου
βίβωσι τερᾶντι τὰ πάθῃ, τοῖς
γὰρ ἐστὶ φιλοῖσιν ἔδιστα μὴ δὲ
τ' ἴσιν χρόνῳ, ὅδε μὲν ἀπρι-
πῆς σωφροσύνης παρὸς κῶντι,
αἰδοίμην ἢ μὴ τὰ θάνατον εἰς
πᾶστας ἐκφοιτῶσι λυθόντι.
αἰ ἢ δὲ φιλοῖσιν παρὸς πᾶ-
σας, αἰδῶν μὴ τὰ γλῶσσιν

χίται

inhonesta conscientia cohabitante. Celebris autem
et multa post mortem illorum fama ad omnes pas-
sam promanat. Quod si uero conuenit philosopho-
rum pueris fidem adbibere, etiam aether post terram

una atque eadem cblamyde
patris somnos dormiuit. At-
que equidem Callimachi il-
lud præconiū ad finem ora-
tionis libentissime cunctis
apponerem:

Manque, utinam, cupido se-
ctantes lumine amatores,
Hercius ut pueros iussit a-
mare senex,

Sic et ametis eos, fortique ha-
bitetis in urbe.

His cognitis, adolescentes
modeste pueris bonis con-
uersamini: neque modica
delectationis gratia, longa
effusa beneuolentia, usque ad
uigorem modò ætatis fictos
ac simulatos amandi affe-
ctus protendite: sed cœlestē
amorem adorantes, à pue-
ris usque ad senectutem sta-
biles animorum motus con-
seruate. Nam hoc pacto a-
mantibus, suauissimum qui-

dem uitæ tempus est, nulla

pppp s excipit

χρῆται τὰς ταῦτα βουλευτάς.
 οἱ δ' ἄμεινον ἀποθνήσκουσιν, ἵ-
 χουσι δ' ἀριτ' ἔχουσιν τὰ ἀφ' ἑαυ-
 τῶν. ταῦτα δ' Καλλιματί-
 δε σφίδρα παρὶν καὶ σιμνολο-
 γησαμένον, Χαρίκλεια μὲν, ἰν
 δ' αὐτοῦ λόγων περιώμενον,
 ἐπίσχεον· ὥρα γὰρ ἔν' ἡδὲ ταῦν
 ἡσπίνων. δομῶν δ' ὅ, τ' ἐφρο-
 νίδος, ἀπορήναι δ' αὖ, δι' ὀλίγον
 τὰς ἐκαστῶν λόγους ἀριθμῶσα
 μέλει, ἔν' δ' ἄν' ἔχῃ, φημί,
 καὶ περὶ μελεμένης ὑμῖν, ὅτι
 ταῦτοι, τὰ τ' λόγων ἰσχυρὰ καὶ
 περὶ διὰ δ' αὖ, δι' ὅτι καὶ ἔχῃ
 τὰ δ' αὖ, ἰρὸν μὲν φρονίδους ἰ-
 σχυρὰ τὰς ὅτι ἔχῃ. σχυρὰ
 γὰρ ἡδὲ ὅτι ὅτι, τ' ἡδὲ
 ἀπὸν ἰσχυρὰ διὰ καὶ παρὶν
 τ' καὶ πολλὰ μὲν ὅτι τὰν πρᾶ-
 γμάτων ἐμπειρία. πλάων δ' αὖ
 ὅτι τ' λόγων δ' ὅτι. ὅτι ἔχῃ
 αὖ δ' ἔχῃ, δ' ὅτι ὅτι ἰν δ' ὅτι
 καὶ, γινώσκῃ. Θρακυλῆες ἰν
 αὖν δ' ὅτι ὅτι, ἰν ἄμεινον
 φρονίδους δ' ὅτι ὅτι ὅτι.
 quod prætermisissimum sit. Ac multa quidem rerum expe-
 rientia, maior aut orationis gravitas: ut ego quidem opta-
 rim, si modo possibile foret, uel Theramenes ille cothurni-
 bus fieri, ut ambo uictores ex aquo hinc discederetis.

excipit eos qui hæc sectan-
 tur. Illi autem meliori fato
 morientes, uirtutis præmiū
 hoc incorruptibile conse-
 quuntur. Atque hæc cum
 Callicratidem ualde iuueni-
 liter iactando amplificaf-
 set, Chariclem quidem de-
 nuo dicere conātem repres-
 si. Tempus enim erat ut ad
 nauem descenderemus. Ro-
 gantibus autē, ut de eo quod
 mihi sapere uiderentur, sen-
 tentiam ferrem, paulisper
 utriusque uerbis connume-
 ratis et perpensis: Haud-
 quaquā subito, inquā, ac tes-
 mere uidentur, amici, ora-
 tiones istæ a uobis effutitæ,
 aut citra præmeditationem
 cōpositæ esse: sed continuæ,
 longæ, et per Iouem etiā
 solida cuiusdam curæ mani-
 festa hæc uestigia sunt. Pro-
 ptemodū enim nihil est quod
 ab utroque dici potuerit,
 Veritas.

παλὸν ἰσχυρὰ ἀνέστη ἐν
 ἰσχυρίᾳ, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μίᾳ
 βῆ πρὸς τὸν αὐτὸν ὃς ἐν
 κρημνιστοῦν, τὸ μέγιστον
 παρὰ τὸν ἀνὰ μοι δίκαιον
 ἀπεφαιδύμην. γὰρ μοι μὲν αὐτῶν
 ποιεῖς βιωφιλίᾳ πρᾶγμα, καὶ μοι
 κέρειον, ὅπου τὰν εὐτυχῶνται.
 παιδικὸς δ' ὄρωτας, ἴσθι φι-
 λίας ἀγὰρ δίκαια προμυῖν-
 τῶν, μόνον φιλοσοφίας ὄρωτον ὅ-
 γημα. Αἰὲν δὲ γὰρ μὴ μοι μὲν ἀ-
 πασι, παιδρῶν τῶν ὃς ἀφ' αὐτῶν
 μένους φιλοσόφους. ὅπως γὰρ
 ἐν γυναιξὶν ἐλδοκλήρῃ ἀφ' ἑλ-
 φύσει. καὶ οὐδ' ὃς Χαρίκλεις
 μολὸν ἀχθιδῆς, εἰ τῆς Αθῆ-
 ναις ὃς Κόρινθος ἔξει. ἡ γὰρ μὲν
 ἡπ' αἰδῶς συντόμῳ λόγῳ τῶν
 κρίσειν ἰσχυρὰς, ἡ γὰρ τῶν
 ἰσχυρῶν γὰρ ἡπ' ἀκαταρξίᾳ ὃς Χα-
 ρικλίας, παρὰ μικρὸν ὡς θαλά-
 ττην ἀκαταρξίᾳ. ὃς Αθηνῶν, ἡ-
 λάρῳ τῶν ὁπῶν φαιδρὸς, αὐτῶν
 ὄρωτας, πρὸς σφόδρα σολαῖς,

Veruntamen quoniam ipsi
 nihil remissuri uidemini, et
 ego inter nauigandum de
 hisdem rebus haudquaquam
 admittere turbam aliquam
 iterum constitui: id quod mi-
 hi maxime uidetur iustum
 esse, pronuntiabo. Nuptiae
 quidem ad uitam hominum
 promouendam res in pri-
 mis utilis et beata, quoties
 ex sententia contingit: pue-
 rorum P autē amores quot-
 quot amicitiae pura et ca-
 sta iura conciliant, solius phi-
 losophiae opus existimo.

Quare sane coniugio quidē
 uacandum omnibus est: pue-
 ros autem amare, solis phi-
 losophis relinquatur. Mini-
 me enim mulieribus perfe-
 cta ac solida uirtus innasci-
 tur. Tu uerō Charicles ne-
 quaquam egrē feras, si Ae-
 thenis Corinthus hic cedit.

Atq; ego quidem pra' uerecundia breui oratione iudicio ita
 tum appropinquato surrexi. Animaduvertebam enim Cha-
 riclem supra quā tristem esse, propemodum non aliter
 ac si morte damnatus esset: Atheniensis autem alter laeto
 quodam modo alacer exiliens, incedebat ualde insolenter.

Putasset

ἤκουσιν αὖ τις αὐτὸν ἐν Σαλα-
μίνι πύρσαις ὑπὸ τῶν Περσῶν
κινῶν, καὶ τὸτό γι' αὐτὸν κρείσσει
ἀπανάμω, λαμπρότερον ὅ-
μως ἐστὶν αὐτῷ αὐτὸ τὰ πρὶν.
οἴκισα, καὶ γὰρ ἔνθα ἄλλως τῷ βίῳ
μεγαλοφρονέσθω. ὅσυχῃ δὲ
τὸν Χαρίκλεια παρηγοροῦσα
μέλω, ἰδὼ τῇ θανάτῳ τῷ λό-
γῳ, σιωπῇ καὶ ῥαυμάσῳ,
ὅτι δυσχερὲς ἴσθω μὲν θύσας
τὼς σωτηρίας, ἀλλ' ὅμως
ἐν κρείσσῳ διαβῆναι, καὶ τὰ πα-
ρὰ τῇ θῷ λαλῆναι, σπουδῶς
ἐλατύνει καὶ παιδιὰν ὡ-
μιον ἐσχολοῦσα, τῇ δὲ πρὸς
αὐτὴν· σὺ δὲ ἢ οἴομαι σιγῇ,
ὅτι ἴσθω ὅμως ἐκκλίσας.
μὲν ὅμως μὲν, ἢ δὲ κατὰ
τὸν ἦδον, πῶς αὖ ἀπὸ τῆς
Θι. Μελιτιάδῳ ὅμως Κόρκεον
οἶα μὲν, πρὸς τῷ, ἵνα τοῖς ὑ-
πὸ τοῦ δεινὰς ὑπὸ τῶν ἰσχυ-
ρίων φέρῃ ψῆφον. ὅς τιν' αὖ
κρας ὁ δούλος τῶν λιγυμένων,
memoriam nobis excitasti, si tum iudex fuisses, quo pa-

Putasses ipsum circa Salae-
minem navali praelio Per-
sas superasse. Etiam illud ex
iudicio hoc consecutus sum,
quod splendidiore convivio
nos idem accepit, dum victo-
ria epulum nobis præbet.
Erat enim alias quoque, quod
ad uitam attinet, magnifi-
centior. Tacite autem Chariclem
consolatus sum ob gravitatem uerborum,
assidue admirando quod dif-
ficiliori parti tam potente
oratione patrocinatus esset.
Cæterum ea tum in Gnido
commoratio, quæque apud
ipsam deam uerbis ultro
citroque iactata sunt, habeno-
tia pariter et serium hila-
re, et eruditionem à Musis
non alienam, ad hunc ferè
modum dirempta sunt. Tu
uero Theomneste, qui anti-
quarum adeò rerum harum

ἀπ'ρίβειν ἐν τῇ Κνίδου πόλει,
 δλίγην τὸ βραχὺ τῷτο δαμά-
 τειν αὐτὸν ὅγ' ἔμην· ἔπειτα
 τὸν νῆον ἐκέντησεν. ἴμους δ' ἔρ
 (ἔπειτα γὰρ ἀπ' ἑσθ' ἐν ἑστῇ λέ-
 γειται· πᾶς ὃ γέλωτος, ἔπειτα
 εἰς τὸν ὅ· παυκρυφίαν δὲ
 αὐτὸν τὸν ἄγαν ὑπὸ τῷ πατρὶ
 τῷ κατὰ φρονέοντι λόγῳ ἐ-
 θαύμαζον ἢ, ὡς τῇ σιμνότη-
 τι, πᾶσι δ' αὖτις θυμῷ εἰς πό-
 λιν, ἐφ' ὅθ' ὡς καὶ δὲ σιωπῆμι-
 ρεύοντα, Ταυταλῶς δὲ καὶ
 ὑπερφανῶς, καὶ τοῖς ἑμμοσι
 τῷ ἑκάστῳ μονονυχίᾳ προσκλύ-
 ζοντα, ἔπειτα ἀφ' ὧσα δὲ, δὲ
 ψῆν ὑπομένειν, ὃ γὰρ ἀπόχρη-
 τὸ διαρῆν ἐφ' ὅθ' ἔμην, οὐδ' αὖ-
 παρὲν τὸν καθ' ἑμῶν καὶ λα-
 λουῖντα ἀπ' ἑσθ' ἄλλ' ὡς πρὸ
 ὁ δὲ καὶ κλίμακα συμπεφά-
 μνη· ὅθ' ὡς, πρῶτον ἔχει βαθ-
 μὸν ὅθ' ὡς, ἵνα ἴδῃ, ἔπειτα δὲ
 σιμνῇ, καὶ πρὸς ἄγαν ἐφ' ὅθ' ἔμ-
 νει.

te, in Gnido commorari me
 putabam, propemodū par-
 uam hanc domunculam ip-
 sum illud templum esse exi-
 stimans. Sed tamen (nihil
 enim, puto, in hac diei festi-
 uitate indecōre dicitur: ὅ-
 omnis risus, etiam si nimius
 ὅ affectatus fuerit, solen-
 nis esse, ὅ ad festum per-
 tinere uidetur) orationem
 illam ab amatore puerorū
 cum nimio supercilio pro-
 latam, admirabar quidem
 ob grauitatem, uerum non
 admodum ad demulcendū
 animū facere arbitrabar,
 cum puero nondum pube-
 scente consuetudinem quo-
 tidianam habere, ὅ inte-
 rim Tantali pœnas sustine-
 re, ac pulchritudine in ocu-
 lis tantū non exundante,
 cū haurire ac bibere liceat,
 sitim malle pati. Neq; enim

satis est aspicere eum quem amas, neq; ex aduerso seden-
 tem atq; loquentem audire, sed p̄inde atque scalis qui-
 busdam uoluptatis compactis, amor primum gradum
 uisus habet, ut aspiciat uidelicet amatum: deinde ubi a-
 spexerit, cupit adductum ad se propius etiam contingere.

Σικμο

ἄλλ'· τὸ αὐτὸς τυχὼν θυσίας
 ὁ ἔρως, ἑρμῆτιν τινὲς ἀπ' ἰο-
 ται πρὸς μαλ'· ἄτ' ἀπὸ μὲν
 ῥῶν προσημασμένον, ἡ δ' ἄλ'
 ἔ' ἑρμῆτιν, αὐτὸ ἐπ' ἀτάξῃ
 ἡμῶν μὲν ἐν παρθενίᾳ γίνε-
 σθαι, μὲν ἑρμῆτιν δὲ, καὶ ὅσοι
 ἦν φιλοσοφίας ἑρμῆτιν ὑπὲρ αὐ-
 τὸς τὸς κρεττάς ἐπ' ἑρμῆτιν
 σι, σιμῶν ἑρμῆτιν πομπῶν
 καὶ τὸς ἀμαθῶς ποιμαίν-
 οντων ἑρμῆτιν γὰρ ἔν, ἡ τις
 πρὸς, καὶ ὁ Σουκράτης. καὶ ὑπὸ
 μίαν Ἀλκιβιάδους αὐτῷ χλαυ-
 ῖα ἡλθὼς, ἐκ ἀπλῶς αὐτίκα.
 καὶ μὲν θουμάσας, ἡ δὲ γὰρ ὁ
 παρ' ἑρμῆτιν ὡς Ἀχιλλεύς· ὅγας
 πᾶσι μίχρη ἔ' ἡ δ' ἄλ' ἀπασσι
 πρὸς παρ' ἑρμῆτιν, Δί' ἑρμῆτιν Αἰ-
 σάκιδω, ὅποτι λῆξιν αἰάδων
 ἀλλ' ὅρ καὶ ὅτι ἑρμῆτιν φιλίας
 μισίας ὅδον, γίνωνται ἑρμῆτιν Ἀ-
 χιλλεύς ἔ' παρ' ἑρμῆτιν θάνατον,
 ἀταρμῆτιν πᾶσι πρὸς τῶν
 ἀλῆθειας ἀπ' ἑρμῆτιν, Μυρῶν
 ἐν τῶν σὺν ἀνσιβὲς ὁμιλίᾳ
 federat ὡς illorum amicitia mediatrix voluptas. Cum
 igitur generet Achilles Patrocli mortem, parum custodito
 affectu in ueritatem erupit,
 Remotū ὡς tuorum sancta conuersatio dilior, inquit.

gius persequi? Tantam igitur
 nactus potestate amor,
 calidioris cuiusdam rei opus
 attingit; atque ita à femorio
 bus quasi quodam exordio
 facto, iuxta Comicum, ip-
 sum percutit. Mibi quidem
 ita amare pueros cōtingat.
 Illi uero de sublimibus diffu-
 tantes, ὡς quicumq; philo-
 sophia superciliū ultra ip-
 sa tempora adductum ha-
 bent, tumidorum uerborum
 insolentia rudes ὡς impe-
 ritos pascant: Amori enim
 deditus fuit, ut quisquam a-
 lium, Socrates: ὡς sub uno
 eodemq; cū ipso pallio ac-
 cumbens Alcibiades, baud-
 quaquā intactus inde sur-
 rexit. Ac ne mireris. non e-
 nim neq; Patroclus ab Achil-
 le amabatur eoque modo,
 ut ex aduerso illi sederet,
 Acacidem expectans, dum
 cantus finiat ille:

καλλίωρ. τῆς γυμνῶ ὀνομαζο-
 μένης παρ' Ἑλλήσι κομῆσας,
 ὅδ' ἴν' ἄλλ' ὃ δ' ἄλλος ἱερὰς νο-
 μίζω, τάχα φῶσι τις αἰσχρὰ
 ταῦτ' εἶναι λίγιδάαι, πάλιν ἄ-
 λυθ' ἔτι, νῦν τίμινον Κνιδίαν Ἀφρο-
 δίτην. Λυ. ὅτ' αὐτίξομαί σε,
 φίλι Θεόμνησι, ἄλλω ἀρχὴν
 μεταβαλλομένους τρίτων λό-
 γων, ὅς ἐκείν' ἢ ἱερῶ μόνον
 αἰκνός ἐστι. τὰλλα δὲ τῶν ἱμῶν
 ὧτων πόρρω ἀποικισμῶν. ἀφί-
 μνησι δὲ τῷ παρίσταται πλάω
 χρόνον, εἰς ἀγῶν' ὀξυμῆν.
 ἢ ἂν γὰρ αἰκνός ἐστιν, ὑφ' ἀπ' ἱ-
 δαι τῷ βίῳ τίμινον πυρᾶν. ἔτι
 δ' ἐκ ἀτορπνῆς ὁ δία, τῶν ἱερῶ
 οἷον παρὼν ὑπεμνησκασα
 τῆς παρίσταται.

mus. Iam enim probabile est, accendi deo rogam. Est
 autem non iniucundum spectaculum, eorum quæ ille in
 Oeta passus est, memoriam in animum reuocans præsen-
 tibus & spectantibus.

Illos uerò qui apud Græcos
 Comastæ ἢ seu Comeffato-
 res appellantur, nihil aliud
 quàm certos ac manifestos
 amatores puto. Fortassis au-
 tem dixerit quispiam, turo-
 pia hæc dictu esse: uera cer-
 te tamē sunt, per ipsam Gni-
 diam Venerem. L V C.

Haudquaquam ferā te, cba-
 re Theomneste, aliud prin-
 cipium tertij sermonis seren-
 tem, quod audire solenni ac
 festo die solum par est. Cæ-
 tera uerò ab auribus meis
 procul hinc ablegare decet.
 Sed omittentes plus tempa-
 ris commorando hic accu-
 mulare, in forum hinc exea-

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Tauriuorus.) Sunt qui Herculem bis integrum deuo-
 rasse bouem scribunt, semel apud Litidum urbem, & iterum
 apud Oriopas Thyodamātis bouem. Calhimachus hymno iis
 ὅτ' ἴμιν, fabulatur Hercule iam in Deos relatum, nihilominus
 inexplebilis edacitatis esse, & gurgitē insignē. οὐ γὰρ inquit,
 πᾶσι γὰρ

ἔαυσατ' ἀδελφάρχης ἑτιοὶ παρὰ νηλεὲς ἰκλίνῃ

τῇ ποτ' ἀρῶμενον ἰσχυρῶς ἐβόλετο.

Tanta erat ingluvie, quanta, cum scinderet aruum

Occurrit Dryopum ductori Thiodamanti.

Exinde mansit apud Lindios ritus & consuetudo, ut bos arator Herculi cognomento βουονα immoletur cum multa dirarum imprecatione. Istud tegas apud Philostratum in Imaginum lib. 2. apud Lactantium lib. 2, cap. 21. & apud Nazianzenum *μηδὲν ἔτι* prima, cuius ista sunt uerba: ὁ βουόνας τ' ἡγορεῖται τυραννισκός, καὶ τ' ἀρετῶν βούρλα φέρεται, καὶ τῶν ἀλλήλων λαβίων ἐκ τῆς προξίας, hoc est: Bouimanduco ille, qui oppresso ui agricola, bouem aratorem abliguri, è re ipsa nomen adeptus. & paulo post: *λινδίοις ὡσεὶ τὸ ἀκαταπαύστῳ βουονῶν*, id est: Pium opus habebatur apud Lindios, diras imprecari Bouimanduconi Herculi, illiq; conuicia facere, cultus loco erat. Huc spectat illud ab eodem ad Nemesium obscurius dictū: καὶ λινδίοις ἰφουβρὲς ἰσχυροῖσι. Lindus quæ sacris conuiciatur. b Myrtus.) Myrtus Veneri sacra, olea Mineræ, quercus Ioui, populus alba Herculi. c Hedera.) Hedera sacra Baccho, Phœbolaurus. d Parum subridens.) Veneris Gnidiz templū, & lucum, & statuam, Lucianus hic egregiè est executus. Sed si quis plura requirat, ex nostri Plinij trigesimo sexto libro petenda sunt, ne ego longior sim. e Mars.) De adulterio Veneris, quæ cum Vulcano nupta fuit, cum Marte, uide Iepidissimam fabulam apud Homerum lib. 11. Odyss. & dialogū Apollinis & Mercurij inter deorum dialogos, similiter iucundum. Ouid. quoq; lib. 4. Metamor. f. Nullo talo.) Quoties tali quatuor ita excidebant, ut diuersa esset omnibus facies, Venerius iactus appellabatur, idemq; felicissimus erat. Martialis:

Cum steterit nullus uultu tibi talus eodem,

Munera me dices magna dedisse tibi.

g Eius igitur amore.) Vide Plutarchum in uita Alcibiadis, & Thucydidem, & Erasimum in Alcibiadis Sileno. h Pelepsi-
la.) De hac uide Pausaniam in Argolicis. i Aspasia.) Idem Lucianus in dialogo cui nomen Gallus, testatur Pythagoram Aspasiam Periclis Atheniensis scortum aliquando fuisse. Vbi Micyllus miratur nouū illud & insolens transformationis genus, quod ex scorto prodierit philosophus. k Fagus illa, Dodonea.) Vide prouerbium, Dodoneū: & Cælium Rodig.

lib. 29. ca. 17. lib. 13. ca. 3. Sophoclē in Trachinijs de geminis cō-
 Iumnis. i Prauus infans qualē.) Moschus in amore fugituo
 dicit illi malam mentē inesse & tectā, id est, multis dolis inuo-
 lutam, ac uelut cataphractam. Non idem sentire: quod sonat
 labra sua uenena, & dona fallacia esse. m Colias.) Ge-
 netyllis Veneris cognomina sunt apud Aristophanem: de qui-
 bus hæc ferē à Pausania in Atticis: Colias, inquit, promontoriū
 Atticæ, 20 stadijs ab urbe distans, quo Medorū dissectam clas-
 sem maris æstus detulit, ubi Coliados Veneris templū, & dea-
 rum quæ Genetyllides uocabantur fuit. Arpocratio quoq;
 deam à promontorio denominatam scribit, quod sit ex me-
 taphora χῶλα, id est membri nuncupatum. Aristophanis uerō
 interpret Venerem Coliada nominauit, ab adolescente quodā
 Attico. Colus autem, saltationis species pastoralis, & item
 Phrygia, quib. etiam inter conuiuia utebantur. Apparet ergo
 mulierum mores & insolentiam in publicis conuentibus, spe-
 ctaculis & saltationibus notari. n Furijs Orestes.) Del-
 phus obsessus furijs, Apollinis cōsilio uenit Athenas in Miner-
 uz delubrum, cuius consilio uincēs, reuersus est Argos. Has
 uerō furias placans uocauit Eumenidas apud Aeschylum.
 o Alcibiadem Socrates.) Huius tamen eximiam formam, ut
 Laertius prodit, aspernatus est: & cum Carmides domesticos
 illi pueros dedisset, ut ab eis domum deduceretur, suscipere
 noluit. Quin perinde ad formosos se habere dicebat, ut est in
 albo lapide linea alba. p Puerorum autem amores.) Amā-
 re puerorum indolem, qui probo ingenio uidebantur, per-
 missum Lacedæmonijs erat: cæterum abuti illis turpissimum
 habebatur, quasi corpus adamaretur potius quàm animus.
 Quod si quis accusatus esset, quod parum honestam cum illis
 habuisset consuetudinem, is per omnem uitam infamis erat, &
 à publicis honorib. submouebatur. Hoc non solum in pueris,
 quorum ætati cōsulens lex permisit grandioribus amare, sed
 citra turpitudinem, locum habet uerum etiam in coniugibus:
 non enim rectē amat uxorem, qui corpus amat potius quàm
 animum. q Comastæ.) Vox est Eidylliorum scriptoribus
 rrsitatissima, pro his qui cantu puellis blādiuntur, & earū amo-
 rem cap tāt. Introducitur à Theocrito Eidyllio 3, amator qui-
 dam Amaryllidis puellæ amore incensus, quem

Comasten uocat.

ΒΕΥΞ ΕΛΕΓΧΟΣ ΙΥΠΙΤΕΡ CON-
futatm.

Vincentio Obsopæo interprete.

ΚΥΝΙΚΟΥ ΚΑΙ· CYNISCVS ET
Zlwis. Iupiter.

ARGVMENTVM.

Summa dialogi huius est. Quando fato ac necessitate quædam omnia in hoc mundo geruntur, eiꝯ etiam Dij obnoxij sunt, superuacaneam esse omnem religionem, ac cultum diuinum: ideoꝯ neq; dijs sacrificandum esse, neque ab illis quicquam sperandum: imò ipsos illos non meliores aut etiam feliciores hominibus esse, sed solùm fati ac necessitudinis istius sempiternæ ministros, qui per se neque prodesse nobis, neque nocere possint. Nam si ulla illorũ prouidentia, aut rerum humanarum administratio foret, neq; malos ac sceleratos inuitos manere, & pios bonosꝯ beneficijs ac munere illorum prouehi debere. Nam quæ de supplicijs inferorũ ac pœnis nocentum feruntur, ea si quæ sint, eiusmodi certè esse, ut immeritò & iniuste illis eueniant qui ea patiuntur, cum nemo sua uoluntate, sed ex prædestinato fatoꝯ impellente peccet. Fingitur autem Cyniscus, uti intrepidus atq; impudentior paulo quispian cum Ioue disputare. Estꝯ hic dialogus ex illis unus, ob quos Lucianus propriè blasphemus atque ἀσεβὴς uocatus est. Quid enim in rebus mortalium sanctum aut inuiolatũ usquam erit, si religione ac metu Deorum è medio sublato, hominibus persuaferis, siue bene siue male agant, id necessitate quadam fatorum fieri, eoꝯ ipsos à crimine solutos atq; innoxios esse?

9999 2 CYNL

ΓΩ, ὦ Ζεῦ,
τὰ μὲν τοιαῦ-
τα ἐκ ἰσχυρῆς
σωσι, πλεον
ἢ χρυσόν, ὃ

βασιλείαν αὐτῶν, ἅπασαν δὲ
κλειστότατα τοῖς πολλοῖς, σοὶ δὲ
ἔκαστον ῥάδιον παρασχῆναι. ὅρῳ
γὰρ οἱ τὰ πολλὰ παρακύνου-
ται, δούχοντες αὐτῶν. ἐν δὲ
κῆρτῳ ῥᾶστερ ἐβδολώμεν πα-
ρά σὲ μοι γυγνῆσθαι. Ζεῦ. τί
τὸ τόδ' ἔστιν, ὦ Κυνίσκι; ἔγὼ δὲ
τυχέσσει, καὶ μάστιγα μείψωρ,
ὡς ἴφρι, διόμην. ΚΥ. ἀ-
πόκριναι δέ μοι πρὸς τίνα οὐ
χαλιπλῶ ἱρώτισιν. Ζεῦ.
μικρὰ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἢ δούχῃ, καὶ
πρόχειρ, ὥστε ἱρώτα, ἰπότεα
ἀνιδίληκ. ΚΥ. ἰσὺν ταῦτα,
ὦ Ζεῦ. αὐτίγυνος γὰρ δεικνύοι
καὶ σὺ τὰ Ομήρου καὶ Ησίοδου
ποιήματα. ἀπὸ οὗν μοι, εἰ ἄλλο
δὲ

Go uerò te,
Iupiter, ta-
lium rerum
gratia nuno
quam molea-

stius conturbabo, extructis
diuitiis, aut multū auri pon-
dus, aut imperij dignitatem
à te postulans: quæ quidem
uulgò non parū multis ma-
ximè in uois sunt, tibi uerò
largitu baudquaquam facio-
lia. Itaque permulta eiusmo-
di illis sollicitè expetentibus,
surdis auribus uideo te ne-
gligere. Cæterum unum il-
lud facillimum à te mihi ue-
lim cōtingere. IVP. Quid
hoc uerò rei est Cynisce? ne
que enim indigentia diutius
discruciaberis: maxime si re-
rum mediocrium, ut ais, ino-
pia cōsiliaris. CYN. Re-
sponde mihi ad quaestionem
quandam non difficilem.

IVP. Exiguum profectò uotum, & præstatu facile.
Proinde quære quacunque fert animus. CYN. Vi-
de Iupiter: etenim uerisimile est & tibi uidelicet Homæ-
ri atq; Hesiodi lecta esse poemata. Dic ergo mihi, num
uera

τίτι δὲ καὶ σφάλλονται, καὶ
 ἀπερρωτῶνται τοῖς πρότερον δι-
 ξέσθονταί. καὶ συγγνώμη, ἢ
 ἀνθρώποις ὄντων, ἀνθρώποις τὰλα-
 θῆς, ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν, ὅτι τῶν
 παρὸν ἰσχυρῶν διὰ αὐτῶν.
 ΚΥ. ἀλλὰ τὸ τοῦ μὲν ὅτι φέρεται
 μὲν. ἴτι δὲ ἡμεῖς μοι ἀπὸ
 κληῖται, ὅτι τῶν αἰ Μοῖραι αἰσι,
 κληῖται, Λαχίσσις, οἶμαι, καὶ
 Ἀτρός. Ζεύς. πάντων μὲν
 οὖν. ΚΥ. ὅτι ἡμεῖς μοι αἰσι
 καὶ ὅτι τύχη (πολυδύλατοι γὰρ
 καὶ αὐταί) τίνων αἰσιν; ὅτι τί
 δύνανται αὐτῶν ἰσχυρῶν, πό-
 τερων τὰ ἴσα τῶν μοιραῖς, ὅτι
 τί ἡμεῖς ἰσχυρῶν; ἀπὸ γὰρ αἰ-
 σῶν αὐτῶν αἰσιν, μὲν αἰ-
 σῶν τύχης καὶ ἡμεῖς μοι αἰσι
 ναὶ τῶν μοιραῖς. Ζεύς. ὅτι ἡμεῖς,
 ἀπὸ τῶν αἰσιν, ὅτι Κωί-
 σῶν τίνων δὲ οὖν ἡμεῖς αἰ-
 σῶν ποτὶ πόρῃ τῶν μοι-
 ρῶν; ΚΥ. ὅτι πόρῃ μοι,
 ὅτι Ζεύς ἡμεῖς αἰσιν, ἢ καὶ
 νῆδὸς πότῃα προδῖται sunt? Passim enim omnes affir-
 mantes audio; 'Fortuna & Fato nihil uspiam esse po-
 tentius. IVP. Haud fas est omnia tibi comperta esse, ὅ
 Cynisce. Cuius ergo gratia hæc de Parci me interro-
 gasti? CYN. Si prius mihi, Iupiter, & illud exposue-
 ris,

moriam proditum protulerint,
 tunc à uero tota uia aber-
 rant, neq; non cum priori-
 bus pugnantia atq; contraa-
 ria commemorant. Et igno-
 scendum quidem facinus, si,
 cum homines sint, ueritatē
 ignorent, præsertim illo di-
 gressio numine, quod præ-
 sens per illos canere sole-
 bat. CYN. Atqui hoc fa-
 nè ita se habere dicemus.
 Ad hæc uerò & illud mihi
 responde: Nōne tres sunt
 Parca, nempe Clotho, La-
 chesis, & Atropos? IVP.
 Rectē putas. CYN. Fatū
 ergo & Fortuna, cum &
 ipsa Dea sint, multū uulgò
 celebrata, cuiusmodi sunt,
 aut quæ nam unicuique illa-
 rum est potentia? An uerò
 æqualem cū Parci sortem
 obtinent, aut maiore quàm
 illa in rebus humanis guber-
 nis,

ὁ μὲν αὐταὶ ἄρχοι, καὶ αὐτὰς
 περὶ μὲν, ἔρῃδαι ἀπὸ τῷ λίνου
 αὐτῶν. Ζεὺς, ἀνὰ γὰρ, ὦ Κυ-
 σίσα, τί δ' οὖν ἡμετέρους;
 Κυ. ἀνμνήδω ἐκείνων τῶν
 Ομήρου πατρῶν, ἢ ὡς ποιή-
 σαι αὐτῶν, ἢ τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν
 θεῶν δημογορῶν, ὅπως ἡπά-
 λαι αὐτοῖς, ὡς ἀπὸ σειρᾶς τι
 ὅτι χρυσῆς ἀναρτησάμεν
 τὰ πάντα. ἔφη γὰρ αὐτὸς,
 τίς μὲν σειρὰν καθύσται δὲ
 ἔργον, τὸς δὲ αὖ ἀπαστας,
 αἰθλοῖντο, ἐκπριμαννυμένους,
 κατασπᾶν βιάσιν, ὃ μὲν
 κίεσπασαν γι, σὺ δὲ ἐπὶ
 τῶν ἐθελήσας, βαλὼν ἀπαν-
 ται αὐτῇ ἐν γαίᾳ ἑρύσας,
 αὐτῇ τι θαλάσῃ; τότε μὲν ὅν
 θαυμάσιον ἰδέσθαι μοι τίς
 βίαν, καὶ ἐπὶ ὅσῳ τῶν μετα-
 φῶν ἀνέστην ἐκείνων, νῦν δ' αὖ
 τὸν σὺ ἔδωκ' ἰδέσθαι τὴν σειρᾶν, καὶ
 τὴν ἀπὸ τῶν ἀπὸ λίνου τῶν μαλίσ-
 ὡς φησὶ, κριμάνην. δὲ δὲ
 ὅν μιν δικαιοτέρων αὖ ἐκλυ-
 pollere mibi uidebare: ac mirificè inhorrescebam ani-
 mo, audiēdo uersiculos. Nunc autem te ipsum uideo unā
 cum catena & uerbis tuis minacissimis, à tenui filio,
 aut ais, pendentem. Videtur itaq; mibi multo iustum clo-

ris, num & in uos illa im-
 perium obtinent, & neces-
 sum sit ex illarum lineis uos
 pendere. IVP. Necessa-
 riū omnino, ὁ Cynisce. quid
 ergo risisti? CYN. Com-
 modum Homeri illi uersicu-
 li in mentem mihi uenerūt,
 quib; te in Deorum concilio
 concionantē introduxit, &
 dignanter comminantem te
 catena quadam aurea om-
 nia sursum subducturum.
 Etenim dixeras, catenā coe-
 litis te demissurum, ac tunc
 si uelint omnes Dij ex illa
 pendentes, quāuis certatim
 summo studio te conaren-
 tur detrahere, nullo tamen
 modo te loco essent moturi.
 Te uerò, si libitū foret, nul-
 lo negotio uniuersos unā cū
 terrāq; et uasto gurgite pon-
 ti uelle subducere. Tunc e-
 quidem inusitato & admi-
 rando membrorum robore

θὼ μεγαλοχόρσασθαι, ὥς καὶ
αὐτὸν οἱ ἀσπαστοὶ βιωρῆσαι
ἐν τῷ ἄβυσσῷ, καθάπερ οἱ ἀ-
λιεῖς ἐν τῷ θαλάμῳ τὰ ἰχθυό-
δια. Ζεὺς. ὅκ οἶδ' ὅ, τι σοι
ταῦτ' ἐβλήσκει τὰ ἰσχυρότατα.
Κυ. ἰκάνω, ὦ Ζεῦ, καὶ πρὸς τῇ
μυρῶν, καὶ τῆς ἱμακρυίας,
μὴ τραχίως, μηδὲ πρὸς ὀρ-
γῶν ἀπόσεσ μου, τὰ λυθῶ μι-
τὰ παρρησίας λίγουσι. εἰ γὰρ
οὕτως ἔχει ταῦτα, καὶ πάν-
των αἱ μοῖραι ἑρατοῦσι, καὶ ὁ-
δὸν αὐτῶν ἔσθ' ὅς ἐστι ἀλλα-
γὰν τῶν ἀπαξ ἀεξέωντων αὐ-
τοῖς, τινὲς ἔνικα ὑμῖν οἱ αὐ-
θροποι βύομεν, καὶ ἱκατέμεθα
προσάγομεν, εὐχόμενοι γένε-
σθαι ὑμῖν παρ' ὑμῶν τὰ ἀγα-
θά· ἔχ' ὅρῳ γὰρ ὅ, τι αὐτὸν ἀπολαύ-
σαι μὲν τ' ἐπιμελίας ταύτης,
ὅ μὴ τι τῶν φαύλων ἀποτρο-
πὰς ὑπὲρ δαίμων δυνάμεν ὑμῖν ἐν
τῇ εὐχῶν, μὴ τι ἀγαθὸν τιν' ὅ-
θι οὐδέ τις ἐπιτυχῆν. Ζεὺς. οἶ-
δα,

ne contingere? Neque enim uideo quem fructum ex tan-
ta cura, & sacrificandi studio capimus, si neq; malorum
auersiones ipsis precibus inuenire possumus, neq; aliud
bonum diuinitus datum consequimur. IVP. Noui un-
de tibi

tho arrogāter gloriari pos-
se, quod & te ipsum in sub-
lime tractatum, & ex co-
lo pendulum uideat, quem-
admodum pisces ex cas-
tamo subductos contuentur
pisciculos. IVP. Haud co-
pertum habeo, quid ista tua
sibi uelint quæstiuncula.

CYN. Illud nimirum Iu-
piter: & per Parcas ac Fæ-
tum te obsecro, ne acerbè
atq; grauiter accipere uelis,
si ueritatē ore liberiore pro-
tulero. Si enim ista ut tu di-
cis, ita se habent, & Parcae
omnium rerum potestatem
& gubernationē obtinent,
& nihil à quoquam eorum
quod illis decretū est, immu-
tari potest: cuius ergo gra-
tia uobis nos homines sacri-
ficamus? quamobrem be-
catombas uobis ad ar. us ad-
ducimus, uotis expetentes
bona nobis uestra largiuntur

Δια, ὅθεν σοὶ τὰ νομῶν ταῦτα
 ἱρωτῶματα ὄσι, παρὰ τῶν κα-
 τράτων σοφιστῶν, οἱ μὲν δὲ
 προνοῶν ἡμᾶς τῶν ἀνθρώπων
 φασίμ. ἡκῆν. εἰ γοῦν τὰ τοιῶ-
 ντα ἱρωτῶσιμ ὑπὸ ἀσιβείας,
 ἀποβρίποντες καὶ ὑπὸ ἄλλας
 θύειν καὶ οὐχ ἰδοῦναι, ὡς εἰκόλον
 ὅμ' ἡμᾶς γὰρ ὅτι ἐπιμνησθῆναι τῶν
 πρᾶξι μνησθῆναι παρ' ἡμῖν, ὅθ'
 ὅλως τι δυνάσθαι πρὸς τὰ ἐν
 τῇ γῇ πράγματι. πλὴν ὅχι καί-
 ρος σίγη, τὰ τοιῶντα διεξίεν
 τῶν. ΚΥ. ἔμα' τ' ὅτι κλωβῶς
 ἄρακτον, ὃ Ζεὺς, ἐκ ὑπὸ ἡμῶν
 ἡμῶν ἀναπειδῆς, ταῦτά σι ὁ-
 ρώτησα· εἰ δὲ λόγῳ αὐτὸς, ἐκ
 οἷός' ἵπως εἰπὼν προῖον ἡμῖν,
 αἰετὸς ἀπὸ τοῦ, πρὸς τῶν ἀναι-
 τὰς θυσίας φασίμ. αὐτὸς δ', ἐκ
 Διὸς, διὰ βραχίον ἱρῶσι μᾶ-
 σι· οὐδ' ἔμ' ὁκνήσας ἀποκρί-
 ναῖναι, καὶ ὅπως ἀσφαλίσ-
 γον ἀποκρίνη. Ζεὺς. ἱρώτα,
 εἰ σοὶ σχολὴ τὰ τοιῶντα λεγῆναι.

Disputatio uero nostra nescio quo modo eò progressa, in hoc
 ipsum incidit, ac superuacanea hominū sacrificia esse cōfir-
 mat. Rursus uerò, si uidetur, paucis te interrogabo. tu porro
 ne graueris, precor, ad quaesita respōdere: & uide ut maxi-

me prouidēter respōdeas. IVP. Roga, si tibi ociū est talia

negandi.

Κυ. πάντα φῆς ἐν τῶν μοι
 γῶν γίγνιδαι; Ζεῦς. φε-
 ρέτω γάρ. Κυ. ὅμῃ δὲ διωπα-
 τῶν, ἀλλὰ τί τῶν ταῦτα καὶ ἀνα-
 παύσασθαι; Ζεῦς. ὁ λαμῶς. Κυ.
 βέβαια γοῶν, ἰπαγάγω καὶ τὸ
 πάντα τῶτε, ὃ δῆλον, καὶ μὴ
 ἀπὸ αὐτῆς; Ζεῦς. δῆλον
 μέν, οἱ δὲ γὰρ θεοὶ ἔστιν ὃ
 ἔστινα θεοὶ σιν, αὐτοὶ δὲ σιν
 τα πρὸς μὲν, καὶ ὡς πρὸς ὡν
 μέντοι τὰ ἀγαθὰ παρ' ἑμῶν, ὃ
 τιμῶν τὸ ἄλλως τὸ βέλτιον.
 Κυ. ἰκανὸν καὶ τῶτε, ὃ καὶ οὐ
 φῆς ἡδὲ μὴ φῆς χρυσίου γίγν-
 ιδαι τὰς δυσίας, χρυσότυπ-
 δι τινα τὸ ἀνθρώπων, τιμῶν
 τῶν τὸ βέλτιον, καὶ τοῖς τῶν
 σοφιστῶν ἐκείνων παρῶν, ὅτι
 τοῖς αὐτοῖς, καὶ ὅτι βελτίους φῆς
 τοῖς θεοῖς, καὶ ταῦτα, ὁμοδόξως
 τῶν ἀνθρώπων ὄντας, καὶ ὡς
 ταῖς αὐταῖς διωπείσας, ταῖς
 μοῖραις ταῖς μελέταις ὃ γὰρ ἀ-
 ποχρήσει αὐτοῖς τὸ ἀδανεί-
 ον colentium. At si quis ex Sophistis illis præstò esset,

nugandi. CYN. Ais ne
 omnia Parcarum nutu &
 decreto agi & fieri? IVP.
 Aio sanè. CYN. Vobis
 uerò relictam esse faculta-
 tem commutandi & regloo
 meradi? IVP. Nullo mo-
 do. CYN. Vis ergo, ut
 quod sequitur, inducam, siue
 clarum ac planum illud di-
 xero, seu secus? IVP. Cla-
 rum utique est. Nā qui Djs
 sacra faciunt, nulla neces-
 sitate adducti sacrificant, sed
 alternæ retributioni serui-
 unt, perinde ac si bona à no-
 bis mercarentur, aut alio-
 qui honesto dediti colunt
 quod uiderint esse præstan-
 tius. CYN. Et hoc abun-
 de satis esse ducis, potissi-
 mum cum affirmes nullius
 utilitatis respectu fieri sacri-
 ficia, uerum bonitate quoa-
 dam hominum præstantio-
 ra colentium. At si quis ex Sophistis illis præstò esset,
 haud dubie ex te quæreret, quo nomine Deos homini-
 bus potiores esse pronunciares, præsertim conseruos ho-
 minum existentes, eidemq; Parcarum imperio, quæ res
 rum sunt dominæ, subiectos. Neque enim, nisi me fallit
 opinio,

πρεσβυται, ὡς δὲ αὐτὸ ἀμείνους
 Διὸς ἱπὲρ τὸ γὰρ μακρῶν
 χαρὲρ ὄσων, ἢ γὰρ τὰς μετ', ὡ
 μηδὲν ἄλλο, θανάτος γὰρ εἰς ἐο
 λουθόριον ἀφάλατο. ὑμῖν δὲ
 εἰς ἀπειρον ἐκπύπτεται τὸ πρῶτον
 μα, καὶ αἰδίοις ὡς ἀσάλα γίγν
 εται, ὑπὸ μακρῶν τῶ λίνω στει
 φόμενοι. Ζῶντες, ἀλλ' ὡς Κωίω
 σκε, τὸ αἰδίου τῆτος, καὶ ἀπει
 ρον, σὺ δὲ κενὸν ὑμῖν ὄσων, καὶ ἰν
 ἀπασιν ἀγαθοῖς ὑμῖν διδύμεν.
 Κυ. ἔχ' ἀπασθεν, ὡς Ζῶν, ἀλλ
 λὰ διώριται καὶ παρ' ὑμῖν τὸ
 πρῶτον, καὶ πολλὰ παραχρῆντο
 εἰ. οὐ μὲν γὰρ σὺ δαίμων, βασι
 λυς γὰρ, καὶ διώσασαι ἀνὰ σπῆν
 τῶν γλῶ, καὶ τῶν θάλατταν, ὡ
 σπὸρ ἰμνιστὴν καλῆς· ὡς ἡ φαι
 νος, χαλὸς ἔστι, βλάπτοντες τις,
 καὶ πυρίττις τῶν τέχνων, ὡς προ
 μῆνους δὲ, καὶ ἀνδρὸς νοησὶ
 δε ποτὶ. τὸν γὰρ πατὴρ

ὡς

opinio, illi respondebis, Deo
 rum sortem hoc esse potio
 rem habendam, quod im
 mortales sint. Nam hoc ip
 so nomine infeliciores dicē
 di sunt. Homines enim & si
 aliud nihil, certe mors in li
 bertatem uēdicat: cæterum
 uobis in immēsum huius rei
 incommoditas protenditur,
 perpetuæ seruituti mancia
 patis, quæ uario multipli
 ciq; tractu sub lino subinde
 circumuoluitur. IVP. At
 qui, ὦ Cynisce, hæc perpe
 tuitas, & immensa tempo
 rum series, nostra est fe
 licitas ac uitam omnibus bo
 nis affluentē agimus. CY.
 Non omnes pari felicitate
 fruimini, ὦ Iupiter: uerum
 apud uos quoque præfinita
 est quedam dispar rerum
 fruitio, multis cōiuncta per
 turbationibus. Tu quid em

feliciter & beatē agis per omnia, cum Deorum summus
 imperator fies, possisq; & terrā & mare subducere quasi
 fune demisso: cæterum Vulcanus claud^p est, unus ex mecha
 nicis camino & igne artem fabrilē exercens: Prometheus
 uerò quondā etiam in crucem actus est. Quid autē patrem

tuum

οὐ τί αὖ λ' ὀλοίμι, πιδότλω ἔτι
 ἐν τῷ Τ. χροτάρῳ ὄντα; καὶ ἰ-
 γάρ δι' ἄφαισις ὑμῶν, καὶ τι-
 τρώσκει δα, καὶ δολούειν ἰ-
 νῆστι παρὰ τοῖς ἀνθρώποις,
 ὅτι παρ' ἀμύλαι, τὸν οὐδ' ἀδελ-
 φὸν παρὰ τῷ Λαομέδοντι, καὶ
 παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ, ἢ Ἀπόλλων.
 πάντας δέ μοι ἢ πάντων οὐδ' ἀέ-
 μωνά εἶναι δέκῃ, ἀλλ' ἰοίκασιν
 ὑμῶν οἱ μὲν τινὲς, οὐτὶς χῆς
 τε καὶ οὐμνοῖσι εἶναι, οἱ δὲ ἐμ-
 παλιν ἰὼ γὰρ λίγαν ὅτι καὶ
 ἀπ' οὐνοῖσι, ὡς παρ' ὑμῶν, καὶ
 πρὸς οὐνοῖσι ὑπὸ τῶν ἰφισύ-
 λων, καὶ ἐκ πλεονεξιάτων
 πρὸς ἑστέροις ἢ ἀκρῶ χρεῖνα γί-
 γναι· πολλοὶ δὲ καὶ κατ' ἑχέ-
 νουθεν ἦδ' ἄν, χρυσοὶ ἢ ἀργυ-
 ροὶ ὄντες, οἷς τῷ τοῖς μαρτῶ δα-
 λαδῇ. Ζεὺς. ἑστῶς; ταῦτ' ἔδω-
 κ' ἰδρυτικ', ὡς Κωϊστικῶς, ἡ αἰ-
 σι τάχα μὴ ἀμύλαισιν ποτὶ αὖ-
 τῶν.

tuium commemorem, quem
 etiamnum uinculis constri-
 ctum tartareis sub umbris
 agere constat? Quinetiam
 nefandis amoribus uos ca-
 pi perhibent, ac uulneribus
 indignè uiolari: præterea
 aliquando seruili conditio-
 ne hominibus esse deuin-
 ctos, quemadmodū fratrem
 tuū Laomedonti dicto aus-
 dientem fuisse, Apollinem
 uerò apud Admetum egisse
 in seruitio inficiari non
 potes. Hæc quum ita sint, nō
 uidetur mihi solida esse
 sincera uestra felicitas: sed
 sunt quidem uestrum non-
 nulli felices & egregiè bea-
 ti, sunt rursus qui non item.
 Mitto enim ut latrocinio nō
 secus atque nos dispoliemi-
 ni, neque non à sacrilegis
 compilemini, atque ex di-
 iisimis ad extremā rerum angustiam in prædicto temporis
 redigamini. Non pauci uerò ex uobis etiam conflati sunt,
 aurei aut argentei existentes, quibus uidelicet hoc fataliter
 decretum fuerat. I V P. Vide, ut uerba contumeliæ plena in
 nos euomās Cynisce; ac te fortasse illorum aliquando præ-
 nitabit, intemperantis linguæ pœnas sufferentem.

CYN.

τῶν. ΚΥ. φάδις ὦ Ζεὺ τῶν
ἀπειλῶν, εἰ δὲ μὴ με πε-
σομένην, ὅ, τι μὲ καὶ τῇ μοίρᾳ
πρὸ σὺ ἰδέσθῃ. ἰπὸν δ' αὐτὸς
ἰπᾶν. εἰ ὅτ' ἂν τὸς ἰδρυσθῆς κα-
λαβόμενος, ἀλλ' οἷον πλῆτοι
ἐλαφροῦσι μᾶς· ὅ γὰρ ἴ-
μαρτο, οἷμαι, ἀλῶναι αὐτὸς.
Ζεὺς. ἐκ ἐλπίδ' ὡς ἄρ' ἐκ-
ταρ τις αἰ, τῶν ἀναρριπύτων
πῶς πρόνοιαν τῷ λόγῳ; ΚΥ.
παῖν, ὦ Ζεὺ, διδίας αὐτὸς, ἐκ
οἷδ' ὅτι ἴνικα. πάντα γοῦν,
ἰπῶσα χί' ἄνω, οἷα ἰπῶντων
παιδούματ' εἶναι· ἵπ' ὃ πα-
ρὰ τίν' αὖ ἄλλ' ταλῆβις,
ὅ παρὰ σὺ μᾶθ' οἷμ'· εἰ δὲ μὴ δ'
αὐ καὶ τῷτο ὀρσίμην σι, τίς ὅ
πρόνοιαν ὑμῖν αὐτὴ ὅτ' ἵ, μοίρα-
τις, ὅ καὶ ὑπὲρ ταύτας διὸς,
ἡσπὸρ ἀρχῆσα καὶ αὐτῶν ἱ-
πᾶν; Ζεὺς. ἴδ' οὐ σοὶ καὶ
πρότερον ἴδ' ὡ, ὅ ἐμὶ τὸν ἄ-
ναι, πάντα σι ἰδῆναι. σὺ δ'
ὦ τι ὡ ἀρχὴ ἱερῶν σαρ φῶ.
ἰπῶσα υἱοῖς ἐσσι Προϊδίας: nunquid una ex Parcarum nu-
mero, an Dea quapiam his longe potentior, tanquam illa-
rum regina? IVP. Iam & antè tibi dictum est, nullo
modo fas esse te harum rerum nihil non nosse. Tu uero
sub initium cum dixisses te unum quiddam quasiurum,

CYN. Tolle minas ó im-
per. certò enim persuasum
habeo, nib. l me mali passu-
rum, quod ante te n. ibi Par-
ca sufferendum non desti-
naueru: quoniam neque il-
los ipsos sacrilegos suppli-
cio per te affl. Et s uideo, sed
plurimi manus u. stras in-
demnes effugiunt. Opinor
uero in fatiis non esse ut ca-
pti scelerum poen. is expen-
dāt. IVP. Nonne dicebam
aliquē esse illorū qui disputa-
tionibus suis dei tū providen-
tiam tollerēt? CYN. Nim iū
pertimescis. hos Iupiter, nec
scire possum cui' gratia. Pro
inde omnia quæcunq; dixe-
ro, illorum doctrinam esse
existimas. Ego uero ab alio
quouis potius quàm à te ue-
ritatem peruestigare. Cæ-
terum & hoc perlibenter
ex te quærerem, quæ nam
nullum

σαι, ὃ πᾶν πρὸς με τοιαῦτα
 διαπολογέσιν. καὶ ὅρῳ, ὅτι
 σοὶ τὸ ὑπερβαῖν ὅτι τῷ λό-
 γῳ, ἐπιλέξαι ὃ ἀγνὸς ὑμᾶς
 προνοῶντας τῶν ἀνθρώπι-
 νων. ΚΥ. ἐνὶ μὲν τῷτο, ἀλλὰ
 σὺ μὴ γὰρ ἐμπροσθεν ἱερᾶς,
 τὰς μοίρας ἔχειν τὰς πάντα
 ἐπιτελῶσαι· ἀ μὲν μῆλα μίλα
 σοὶ ἱκάνων, καὶ μετατίθωσκ
 αὐτοῖς τὰ ἀρκυμένα, καὶ ἀμ-
 φισβητᾷ ἐν ἐπιμυλίας, πα-
 ρυσάμενοι τίς ὑμαρμένω.
 ΖΩΣ. ὁ δαμῶς, ἀλλ' ὃ μοῖρα
 δι' ὑμῶν ἵναται ἐπιτελεῖ. ΚΥ.
 μανθάνω, ὡς γένοιτο καὶ διὰ
 νοοὶ τινὸς τῶν μοιρῶν ἔχειν
 φατὶ, πλὴν ἀλλὰ καὶ ὅτις ἐο-
 κᾶναι αὐτῷ εἶναι αἱ προνοῶσαι
 ὑμᾶς ὅ, ὡς περὶ σκόνην τινὰ καὶ
 ἔργαλαῖα ἐστὶ αὐτῶν. ΖΩΣ.
 πῶς λίγης; ΚΥ. ὡς περὶ, εἶμαι,
 καὶ τὸ σκίπρον τῷ τίνισι, καὶ
 τὸ τρύπανον σιδηροῦ μὲν
 τι πρὸς τίς τέχνης, ὁ δὲ δὲ
 αὐτῷ

non secus atq; fabrilia quaedam illarum instrumenta ha-
 bendi estis. IVP. Qua ratione isthuc dicis? CYN.
 Ea nempe, quemadmodum & ascia fabro ligna-
 rio, & terebrum cooperando nonnihil affert ad artem
 perficere

nullū finē facis apud me de
 rebus cuiusmodi friuolis, ac
 scitu parum necessarijs nu-
 gandi. Et iam quidem di-
 sputationis tuæ summā, quō
 tendat, perspicio, nempe ut
 planum facias in rebus hu-
 manis nihil fieri nostra pro-
 uidentia. CYN. Non meū
 hoc quidem est, sed tu pau-
 lo antè constanter affirma-
 sti Parcas esse, quarum di-
 spensatione gubernarentur
 & efficerentur omnia: nisi
 iam horum uerborū te poe-
 niteat, ac quæ dicta sunt,
 reuocāda putes, propulsoq;
 fato de habenda cura deli-
 berāris. IVP. Nequaquā,
 sed Parca nostra ope effe-
 cta reddit singula. CYN.
 Intelligo, ergo Parcarum
 famulos atq; ministros uos
 esse perhibetis. Verū &
 sic illæ sunt, quas cūcta pro-
 uidere certū est: uos autem

ἀν' ἄνθρωποι, ὡς ταῦτα τυχίτης
 ἔστιν· ὁ δ' ὕναυς ἔργον τε σκι
 πάρε, ὃ τὸ τρυφάνυ, ἀλλὰ
 τὸ ναυπηγῆ. οὕτως ἀνάλογον,
 ὃ μὲρ ναυπηγυμλὸν ἵκαται,
 ὃ ἱμαρμλὸν ἔστιν· ὅμῃς δὲ
 ἀφ' αὐτῶν τρύπανα καὶ σκίπαρνα
 ἔστι τῶν μοιρῶν. καὶ ὡς ἵσικον,
 οἱ ἀνθρώποι δὲον τῇ ἱμαρμί-
 νη θύειν, καὶ πᾶρ ἱκάνους αἰ-
 τῶν τὰ γὰρ, οἱ δὲ ἱφ' ὅμῃς
 ἵασι, προσόδοι καὶ τιμῆς γὰρ
 ραίροντόν. ὃ δ' ὁ δὲ τὸν ἱμαρ
 μλὸν τιμῶντόν. αὐτὸν, ὡς δὲον
 αὐτὸ ἱκάνον· ὃ γὰρ οἱμα
 δυνάστην αἶνα ὁ δὲ αὐτῶν ἔτι
 τῶν μοιρῶν, ἀλλὰ καὶ καὶ μὴ
 τατρίψαι τὴν δ' ἀρχὴν δὲ αὐ-
 τῶν πρὸς ἱκάνον. ὃ γοῦν Ἀτρο-
 πος δὲ ἀνάσχει το αὐτὸν, ὃ τις
 αἰς τὸν αὐτὸν τριψαί τὸν αὐ-
 τρακτόν, ἀνάλογον ὃ κλωβὸς
 πρὸς ἔργον. Ζεὺς. οὐδ' αὖ, ὃ Κυ-
 νίσκη, ὃ δὲ τῶν μοιρῶν τιμῶ-
 ναι πρὸς τὸν ἀνθρώπων ἀξίους,
 eorum subvertere, quæ initio illarum decreto immobili de
 singulis irrevocabiliter statuta sunt. Proinde nequaquā ea
 quo animo sufferet Atropos, si quis in cōtrariū stamen co-
 li transferit, laborem Clothus dissolvens. IVP. Tu iam
 Cynisce neque Parcas quidem ipsas ab hominibus colendas

perficiendam adminiculi.
 Nemo tamen, qui quidē cō-
 pos sit rationis, dixerit hæc
 ipsa esse artificem: neq; na-
 vis ascia aut terebri opus di-
 cenda est, sed eius qui namē
 fabricavit. Non dispari ra-
 tione singula fabricans fa-
 tum putandum est: ceterum
 uos sororum fatalium ascia
 et terebra estis tantummo-
 do. Et, quemadmodum non
 iniquum uidetur, homines
 multo iustius Fato sacra fa-
 cere debebant, ac ab illo bo-
 norum largitionem postu-
 lare: cum illi interim ad uos
 cursitent, prece ac muneri-
 bus deuenerantes. At neque
 si fatum sacrificijs et uotis
 colerent, rectē mihi facere
 uiderentur. Neque enim o-
 pinor ullo modo fieri posse,
 ut Parcis quoque hoc immu-
 tare liceat, neq; non aliquid
 esse.

ἀλλ' ἵστανε ἅπαντα συγχῆρ
 προαιρεῖσθαι, ἡμᾶς δὲ, εἰ καὶ
 μηδένος ἄλλ' ἵναικα, ἢ γι μασ
 τῶν δαδαι, καὶ προμηνύειν ἵ-
 πατα τῶν ὑπὲρ ᾧ μοῖρας λι-
 πορωμένων, δικαίως τιμίσμε-
 θαι αὖ. ΚΥ. τὸ μὲν ὅλον ἄο-
 χροσεν, ὡς Ζεὺς, προειδέναι τὰ
 μέλλοντα, εἰς γὰρ τὸ φυλάξαι-
 δαι αὐτὰ, παντὶ ὅπως ἀδυνάα-
 τον· εἰ μὴ παρὰ τὸ το φῆς, ὡς
 προμαδῶν, ὡς ὑπ' αἰχμῆς σι-
 διρᾶς τιθνήξῃαι, διύονται· αὖ
 ἱκφυγῆν τ' θάνατον, καὶ ἄρ-
 ξας ἑαυτὸν. ἀλλ' ἀδυνάατον·
 βιάγῃ γὰρ αὐτὸν ὁ μοῖρα λιπο-
 γητήσονται, καὶ παραδώσῃ τῇ
 αἰχμῇ. καὶ ὁ Αδραστὸς, ἰδὼς τὸν
 σὺν ἀφείς τῶν λόγχῃν, ἰκάνον-
 τ' ἀμαρτήσῃαι, φρονούσας ἢ τ'
 Κροῖον παῖδα, ὡς αὖ ἀπὸ τοῦ
 σχυρῶς προσάγματος τ' μοιρῶν
 φορομένον τ' ἀποντίον ἰδὼς τ' ἵνα
 σίσκοι. τὸ μὲν γὰρ Λαῖον καὶ
 γαλοῖον, τὸ μὲν σπῆρι τίνων
 ἄλκινα, δαιμόνων ὀβίᾳ· Εἰ γὰρ ἴκ-
 νώσῃς, φροῖ, παῖδα, ἀποκτενῇ

esse contendis, sed uidere mi-
 bi omnia non illibèter uelle
 confundere. Nos uerò, ut
 maximè aliam ob causam
 nullam, certè ob diuinauo-
 nem & oracula, neq; non
 eorum prædictionem, quæ
 singula de quouis rato con-
 silio decreta sunt, iure opti-
 mo colimur. CYN. In
 summa, nihil utilitatis af-
 fert, ὁ Iupiter, eorum præ-
 scientia, quibus ea obserua-
 tione deuitare nullo modo
 concessum est: nisi in hoc di-
 cas, ut is qui certus sit hastæ
 ferrea se moriturum, mor-
 tem queat effugere, ipsa ui-
 delicet in cistam conclusa.
 Atqui fieri non potest. si qui-
 dem educet illum Parca ad
 uenandum, & hastæ obij-
 ciet. Ac Adrastus d' emissæ
 in suam cuspide, ab illa qui-
 dè aberrabit: porrò Cræsi
 filium perempturus est, qua-
 si uiolento quopiam Parca-
 rum decreto feratur in iuuenem. Sed neq; illud quod Laio
 e datū est, risu caret, nempe illud: Caue sis dys nolētib. pro-
 lem seras. ait enim: Nam sobole suscepta, occidet te filius.

Bienum

δι ὁ φύς, ὡς ἀπὸ τῆς γὰρ, οἶμαι, ὅτι παραινέσεις πρὸς τὰ πάν-
της οὕτω γρηγορήσας· τοιγὰρ
τοὶ μὲν τὸν χρυσὸν, καὶ ἐν
σπῆρι, καὶ ὁ φύς ἀπὸ τῆς
αὐτῆς, ὡς ἐν ἑρῷ αὐτῷ ὅτε
ἀπαιτᾷ τὸν μισθόν ὡς τῇ
μαυρίᾳ· ὡς γὰρ λέγειν, ὡς το
ξά, καὶ ἀπαμφοτέρωθεν τοῖς
πολλοῖς χρῶν ἀνδράσι, ὅτι πᾶν
ἀποσφραδίζονται ἐν τῷ Ἀλφειῷ
διαβῆς, πῶς αὐτὸ ἀρχὴν καὶ α
λύσει, ὅτι πῶς ἔχειν ἄμφω γὰρ
διώσται ὁ χρυσός. Ζεὺς. ἔρ
τις, ὡς Κωϊστικῇ, τῷ Ἀπέλλωνι
ὀργῆς αὐτίκα λατρεῖ τῷ Κρόνῳ,
ἀλλὰ τὴν παρὰ τὸν ἐκὼν ὅτι αὐτὸ
ἀφῆκεν ἑρῷ, καὶ χιλιώνες ἐν τῷ
αὐτῷ ἑρῷ. ΚΥ. ἐχρῶ μὲν
μυθῶ ὀργίζεσθαι θείῳ ὄντι.
πῶς ἀλλὰ τὸ διαπαταβῶναι
τῷ Ἀνδρῷ ὑπὸ τῷ χρυσῷ, ἐ
πίπρωτο, οἶμαι, καὶ ἄλλως,
τὸ μὲν σαφῶς ἀκούσας τὰ μίλ.

propterea quod illum pertentauerat, carnes ouillas ac
testudinem unā elixando. C Y N. At enim uerò con-
ueniens atque adeò æquum & bonum fuerat, ut cum
deus esset, ab omni iracundia foret alienissimus. Ve-
rùm, ut mea fert opinio, fortasse ita in Fatis fuit, ut Ly-
dus ille oraculo deciperetur, ac iam olim ne perspicua suo

Et enim superuacaneam ato-
que adeò infrugiferam opi-
nor esse admonitionem ear-
um rerum quæ nō possunt
non fieri. Quippe post acce-
ptum oraculum, & prolem
suscepit, ac deinceps à filio
peremptus est. Quare non
uideo quamobrem & mere-
cedem exigatis propter uati-
cinium. Ut interim silen-
tio præteream, quod obli-
qua & ambigua, & quæ
in utramque partem referri
possunt, non paucis respo-
dere soleatis, non admodum
clare explicantes, num ille
traiecto Hale suum ipsius
imperium euersurus esset,
an Cyri. utrūque enim po-
test oraculū. I V P. Erat,
ὁ Cynisce, Apollini quædā
aduersus Cræsum caussa si-
multatis & iracundiæ, pro

λοντα, ὃ ἀμαρμλόν ἐπίκλη-
 σον. ὥτι καὶ ἡ μαστική ὑμῶν,
 ἐκάνης μύρος ἔστιν. Ζεὺς. ὅμιν
 ὃ δὲν ἀπολήπης, ἀλλὰ μάττω
 θυοίσμεν, εὐτε πρόνοιάν τινα
 ἰσοφρόμενοι εἰς τὰ πράγματα,
 ὅτι τῶν θυσιῶν ἄξιον, καθάπερ
 ῥύπαρκα ὡς ἀλκῶς, ὃ σπέντα
 να. καὶ μοι δοκῶς ἀκότως με
 καταφρονεῖν, ὅτι ἑορακνὸν, ὡς
 ὄρεος, διγυγυλμλός, ἀνίχε-
 μαί σε τοσούτα κατ' ὑμῶν δι-
 οξιώντα. ΚΥ. βάλλε, ὦ Ζεὺς, ὃ
 μοι ἑορακνὸν πληγῶναι ἵμαρ-
 ται, καὶ σε ὃ δὲν αἰτιάσομαι ὃ
 πληγῆς, ἀλλὰ τίω κληθῶ,
 τίω διὰ σὲ τιτρώσκεισιν. ὃ-
 δὲ γὰρ τὸν ἑορακνὸν αὐτὸν
 φάσκω αὐτὸ αἰτιῶν μοι γένεσθαι
 τῷ τραύματι. πλὴν ἐκάνης
 γε ὑμᾶς ἰρήσομαι, καὶ σὶ, καὶ
 τίς ἵμαρμλός. σὺ δὲ μοι καὶ
 ἐπὶ ἐκάνης ἀπὸ κριναι. αὐτὸν
 νύσσας γὰρ μοι, ἀπειλήσας, τί

λέ

cutientem. Neque fulmen quidem ipsum accusabo, quasi
 tam infelicis ruinae causa mihi extitisset. Veruntamen
 hoc quoque vos interrogabo, nempe te & Fatum, cæ-
 terum tu mihi illius loco respondeas uelim. etenim mi-
 nis tuis hoc in memoriam mihi reuocasti. Quis fit tan-
 dem

tura inaudiret, illius stamio-
 ni Parca adneuerat. Unde
 liquet uaticinium quoq; ue-
 strū, illius maximā esse par-
 tem. IVP. Nobis uerò ni-
 bil facis reliquum, sed (ne
 uideo) nequicquam dei su-
 mus, qui neque providentia
 aliqua res humanas dispen-
 sare soleamus, neque sa-
 crificijs digni esse uideamur,
 sed reuera asciarū terebro-
 rumq; instar sumus. Ac sa-
 nē uideris me iure optimo
 ad hunc modū superbe con-
 temnere, quod cum fulmine
 & armatus sim, sustineam te
 impune talia aduersus nos
 contumeliose differentem.

CYN. Feri, ὃ Iupiter, si
 mihi fatale est fulmine per-
 cussum interire: neque te ob-
 iectum quicquam in imi uo-
 cabo, sed potius ipsam Clo-
 tho, per te uultus mihi in-

ἀλλ' ὅτι τὰς ἰσορροπίας καὶ λη-
 γὰς ἀφ' ἑνὸς, καὶ τοσούτοις ὑ-
 βριστάς, καὶ βιαιάς, καὶ ἐπιέρο-
 κας, ὁρῶ τινα πολλὰ καὶ ὑπε-
 ραυνοῦσι, ἢ λίθον, ἢ νεὼς ἰστὴν,
 ἢ λίαν ἀδικήσαντα, ἢ τιτι δὲ χρυσ-
 τόν τινα, καὶ ἰσορροπία ὁδοῦ ἴσον.
 τί σιωπᾷς ὦ Ζεῦ; ἢ ἔστι τὸ τό-
 κα θέμις ἀδυνατῆς Ζεὺς. οὐ
 γὰρ ὦ Κνωσίη, οὐ δὲ πολυ-
 πρᾶγμα τὸ ἐπ' αὐτῇ, καὶ ἐν οἷσ'
 ὁδῶν ταῦτα ἤκεις μοι συμπε-
 φερονῶς. ΚΥ. οὐκοῦν μηδὲ
 ἐκείνο ὑμᾶς ἐρωτᾷ, σί τι, καὶ
 τίς πρόνοια, καὶ τίς ὑμᾶς
 μελέω, τί δὲ ποτε φονικῶν μὲν
 ἢ χρυσῶν, ἐν τοσαύτῃ περὶ αὐτῆς, καὶ
 σπάνει τῶν ἀναγκαίων ἀπι-
 θανῇ, καὶ Ἀρτέμιδος περὶ αὐ-
 τῆς. Καλλίης ἢ καὶ Ἀλκιβιάδης,
 ἀκόλαστα μετράκια, ὑπερ-
 πλάττω, καὶ Μανδίας ὁ ὑπε-
 βριστὴς, καὶ Χάροψ ὁ Αἰγιο-
 κότης, λίναια δὲ αὐθροῦ, καὶ
 τίς

ta omnium rerum inopia atq; angustia diem suum obierit,
 tum etiam ante ipsum Aristides: Callias autem & Al-
 cibiades g nepotes intemperantissimi, omnium affluen-
 tia exuberabant, neq; non Medias multis sceleribus coo-
 peritus, & Charops Aeginetes homo mascula uenete

dem ut omiffis tot sacris le-
 gis, praterca tot crimino-
 sis & uiolētis et periuris ho-
 minibus dissimulanter postu-
 labitis, unam aliquam ili-
 cem aut lapidem, aut nauis
 uelum nihil mali unquam
 per iniusticiam merita, ful-
 mine feriatū? Non raro quo-
 que hominem frugi, et uas-
 torem spectata sanctimo-
 nia? Quid uerò compressis
 labijs obticuisisti iupiter? An
 fortasse nē hoc quidem me
 nosse scis est? IVP. Sanē
 nefas est te ista inquirere.
 Tu uerò extremē curiosus
 es, adeo ut me fugiat, qui-
 nā tibi uoluptati sit istis me
 obtundere. CYN. Pro-
 inde neque hoc a uobis per-
 quirendū mihi uideo, nem-
 pe, a te & Pato & Prouis-
 dentia, quā obrem Phocion
 uir sanctus & iustus, in tan

τὴν μητροῦα λιμῶ ἀπικλινὺς.
 καὶ πάλιν, Σουκράτης μὲ πα-
 ριδόθῃ τοῖς ἑνδεκά, Μίλντῳ
 δὲ ἐπαριδόθῃ. καὶ Σαρδανά-
 παλῳ μὲ ἱερασίλουνδε, δῦλν
 ὦν, Πόρσῳ δὲ τισῶται, καλεῖ
 διὰ γὰρ τοὺς αὐτοὺς, αὐτοὺς πελοπί-
 λοντο πρὸς αὐτῶ, διότι μὲ ὅρι
 σκοντο τοῖς γιγνόμενοις· ἵνα
 δὲ ὑμῖν μὲ τὰ νῦν λίγω, καὶ
 ἵνα περὶ ἐπιξιῶν, τὸς μὲν πο-
 συρὸς σὺν δαίμονον ὡντας, καὶ
 τὸς πλειονέκτας, ἀγαμέλνῃς ἢ
 καὶ φοβεμέλνῃς τὸς χρηστὸς ἐν
 πρῆξ, καὶ νόσοις καὶ μυρίοις
 πακοῖς πιζομέλνῃς. Ζόνε. ἢ
 γὰρ οἶδα ὡ Κυνίσκη, ὅλκας
 μετὰ τὸ βίον οἱ πονηροὶ τὰς κα-
 λάσεις ἵκομελέναι, ὃ ἐν ὅσῃ
 οἱ χρηστοὶ σὺν δαίμονι διατρίβῃ-
 σιν. Κυ. Ἀδῶ μοι λίγας, καὶ
 Τιτυὸς καὶ Ταντάλως· ἐγὼ
 δὲ, ἀμύνει καὶ τοιούτων ὅσῃ,
 ἄσ-

extremē infamīs, à quo ma-
 trem suam fame necatā pro-
 certo constat. Contra Socra-
 tes h undecimūm traditus
 est, Meletus uerò non item.
 Ad hæc cur Sardanapalus
 i mollis atque effœminatus
 delicijq; totius fractum, re-
 gnauit, Persarum uerò tot
 ac tanti uiri uirtute longē
 optimi atque clarissimi eius
 iussu in crucē subacti sunt,
 propterea quòd factis illius
 parum delectabantur: ut ta-
 ceam quæ in præsens sunt.
 longum enim esset singulis
 percensendis immorari, quæ
 admodum mali & facino-
 rosi per omnem uitam fa-
 cile agant, & feliciter om-
 nibus rebus affluentes; cæ-
 terum boni ducantur & fe-
 rantur paupertate, morbis,
 & ceteris infinitis malis
 impliciti, ærumnose confli-

stantes. I V P. An ignoras Cynisce, quanta suppli-
 cia & cruciatus post hanc uitam prauos & scelera-
 tos homines manere soleant, aut in quanta felicitate ui-
 eturi sint boni? C Y N. Orcum.^k mihi narras, & Ti-
 tyos, & Tantalos. Ego uerò si quid talium rerum est,
 haud

δοιμα τὸ σαφές, ἐπαιδαν ἀ-
ποθανῶν, τὸ δὲ νῦν ἔχον, ἰδὼλό-
μιον· τὸ δὲ ποσειδῶν τῷ τῶν χρί-
νον δόξαν μόνως διαβίωσας, ὅ-
τι ἐκκαίδεκα γυπῶν ἑάρι-
σαι τὸ ἔπαρ, ἀποθανῶν, ἀλ-
λὰ μὴ ἐν ταῦτα διψήσας, ὅ-
τι οὐδὲ Τάνταλον, ἐν Μανά-
γῳ νήσοις πίνειν μετὰ τῶν
ἑρῶων, ἐν τῷ Ἠλυσίῳ λαμῶνι
κατακέμεν. Ζεύς. τί
φῆς; ἀπίστῃς εἶναι τινὰς ἑο-
λάσας καὶ τιμὰς, καὶ δικα-
σίαι, ἐνθα δὲ καὶ βετιάζο-
ται ὁ ἐκάστῃ βίῃ; ΚΥ. ἀνὴρ
τινὰ Μίνω Κρήτα Δικαίειν
κάτω τὰ τιμῶντα· καὶ μοι ἀ-
πὸ κρινάει τι καὶ ἐπὶ ἰκάνου,
οὗτος γὰρ ὅς ἐστιν ἀνὴρ λίγιστος, Ζεύς.
τί δὲ καὶ διὰ αὐτὸν ἰρωτῆς, ὅ-
τι κωίσον; ΚΥ. τινὰς πολάσαι
μέλισσας; Ζεύς. τὸς πο-
νηρὸς Ἀνταλῆ, οὗτον ἀνδρὸς φέ-
νεις καὶ ἰσθμύλως. ΚΥ. τινὰς
ἢ παρὰ τὸς ἑρῶας ἀποπέμπει;
dare operā; ac mihi super illo quoque responde, est ne tum,
ut fertur, filius? IVP. Quamobrem uerò ista de illo quæ-
ris Cynisce? CY. Quos maximè afficit supplicio? IVP.
Prauos uidelicet, cuius generis sunt parricida et sacrilegi.
CY. Quos autè ad beroum contuberniū amandare solet?

haud obscure cognoscam
ubi fatus fuero. Quæ-
tum autem ad præsens atti-
net, uelim ut quantumcunq;
hoc temporis in uiuis mihi
exigendum est, ego interea
omni felicitate perfunctus,
tandem mortuus a sedecim
uulturibus iecur meum de-
pasceretur; uerum non ut
hic in uita siti pressus, quæ-
admodum fertur Tantalus,
in beatorum insulis cum be-
roibus biberem, in Elysio
prato constitutus. IVP.

Quid ais? An non credis esse
quædam parata supplicia,
et pœnas malis destinatas,
et honores ac forum iudi-
ciale ubi, singulorū uita ha-
bita ratione cognoscendi ex-
penditur? CYN. Audio
1 Minoa quendam Creten-
sem infra talibus rebus co-
gnoscendis atq; dyjudicandis
rrrr 3 IVP.

ΖΟΥΣ. τίς ἀγαθὸς τι καὶ δόσις,
 καὶ κατ' ἀριτλίῳ βιβιωκότας.
 ΚΥ. τίνας ἱνικά, ὦ Ζοῦ; Ζοῦ.
 Διότι οἱ μὲν τιμῆς, οἱ δὲ κα-
 λήσιντες ἀξιοί. ΚΥ. ἀλλ' τίς
 ἀνέσιόν τι δεινὸν ἐργάσαι-
 το, καλὰ βίβει καὶ τῶτον δι-
 καίσι; Ζοῦς. ἐλαμῶς. ΚΥ.
 ἐλ' ἄρα, ἀλλ' τίς ἀκούει ἀγα-
 θὸν ἰδρᾶσθαι, ἐλ' ἐπὶ τῶτον τιμῆν
 ἀξιόσας ἄν; Ζοῦς. ἐγὰρ
 οἶώ. ΚΥ. ἐλ' ἵνα τοι γαριῶν,
 ὦ Ζοῦ, ἔτι τιμῆν, ἔτι καλὰ-
 ἴσῃ αὐτῷ προσέειπαι. Ζοῦς.
 πῶς ἐλ' ἵνα; ΚΥ. ἵτι ἐλ' ἵνα
 πάντες οἱ αὐτῶν ποιῶντες,
 ἀλλὰ τινὶ ἀνάγκη ἀφύκτου ἐν
 καλοσυνάτοις, ἐγὼ ἀλλοτρίῳ κα-
 τὰ ὅτι τὰ ἱμπεριόθεν ὁμολογε-
 μένα, ὥς ἡ μοῖρα, πάντων αἰ-
 τία. καὶ ἢ φονεύσῃ τις, ἢ κα-
 τὰ ὅτι ἢ φονεύσῃ, καὶ ἢ
 ἰσοσυλῇ, προστίγμιν αὐ-
 τῷ

IVP. Nempe bonos, &
 sanctitate uitæ præcellen-
 tes, quiq; semet uirtute ex-
 coluerunt. CYN. Cuius
 uerò gratia hoc facit, ὦ Iu-
 piter? IVP. Propterea
 quod illi supplicio, ἢ uerò
 honore renumerandi sunt.
 CYN. Caterum si quis no-
 lens & inuito animo mali
 aliquid designauerit, num
 & hunc supplicio afficiem
 dū condemnat? IVP. Ne-
 quaquam. CYN. Proin-
 de neque si quis inuitus boni
 aliquid fecerit, cum honore
 dignabitur? IVP. Nequa-
 quam. CYN. Itaq; baud
 conuenit illi ὦ Iupiter ullum
 neque honore ornare, neq;
 supplicio afficere. IVP.
 Quod uerò nullum? CYN.
 Quoniam nihil nos homi-
 nes animo uoluntario faci-
 mus, sed necessitate quadam
 ineffugibili ad hoc compulsi: si tamen uera sunt illa quæ
 ante confessus es, nempe Parcam esse omnium rerū cau-
 sam. Iam si quis alterum peremerit, Parca in culpa est,
 quæ admisit parricidium. Si quis sacrilegio deorum fana
 compilaauerit, facinus à Parca sibi iniunctum admisit.

Quocir-

πρὸς ἀρχὴν ὅτι ἡ γὰρ τὰ δίκαια ὁ
Μίνως ἀπέβαλε μάλιστά, πλὴν
ὑμῶν μόνων ἀντὶ τὸ Σισύφου
κολάσασθαι, καὶ πλὴν μείρου ἀν-
τι τῷ Ταυτάλῳ, τί γὰρ ἰκάνει
ὁ δίκαιοσας, περὶ δὲ τοῖς ἐπι-
πράγμασι; Ζῶντες. ἐκ ἑστὶ ὑλὴ
ἀπειρήνην δαί σοι ἄξιον, τῶν αὖ
τα ἰσχυρῶν τε ἰσχυροὺς γὰρ ἔσθι, καὶ
σοφιστὴς, καὶ σὺ ἄπρημι ὕδου καὶ
καλιπύρου. ΚΥ. ἰδιώμῳ μὲν
ἔχῃ ἔτι τὸ τοῖς ἰσχυροῖς, πῶς αἰ μὴ
ρῶ διατρέβασιν, ἢ πῶς ἰφικ-
νοῦνται, τῇ ἐπιμαλῆς τῶν τοσού-
των ἰς τὸ λατρεῖσθαι. καὶ τῶν
πρὸς τῆς ὕδατος, ἰππικόνου γὰρ τι
καὶ καὶ ἐκ δὲ μοι γὰρ μοι δὲ πο-
σι βίον τὸν βίον, τοσούτοις ἔ-
χεται πράγματα, καὶ ὅς ἐστι
καὶ, ἢ πᾶν ὑλὴ αὐτῇ καὶ χρῆ-
σθαι ὑμῶν μόνων ἰσχυρῶν δὲ σῶσαι, ἰ-
γὼ γοῶν, ἢ μοι αἰετοῖς δοθέν, ἢ
ἐκ ἐν ἀλλὰ δαίμων πρὸς αὐ-
τῆς τὸν ἰμαυτὸ βίον, ἀλλ' ἰ-
διώμῳ αὖ ἔτι πρὸς τῇ δια-
βίῳ, ὑπὲρ καὶ ὅθεν ἐλά-
σῃ quoque fato parum propitio & fauente in lucem
sunt edita. Itaque ego, si mihi daretur optio, nequaquam
cum illarum uita meam commutauerim, uerum elige-
rem potius ut adhuc egentius agerem, quàm ut colo

Quocirca si Minos recte
uti uelit iudicio, multo æ-
quius Fatū pro Sisypho pu-
niet, & Parcam pro Tan-
talo. Quid enim illi iniuste
egerunt, quando iussis dicto
audientes fuerint? IVP.
Amplius quidem uel respo-
dere tibi indignum facinus
existimo, talia præsertim ino-
terroganti. Audax enim es,
& Sophista: ac iam quidē
te relicto abeo. CYN.
Debebam equidem adhuc
& hoc ex te quæsisse, ubi-
nam locorum Parca dege-
rent, aut quomodo res tan-
tas tam exacta cura & co-
gitatione queant assequi,
præsertim illis tantum tri-
bus existentibus. Etenim la-
boriosam & minime feli-
cem atque iucundam uitam
mibi uidentur agere, tantis
implicitæ negotijs. Et quē-
admodum uerisimile est, ip-
sæ quoque fato parum propitio & fauente in lucem
sunt edita. Itaque ego, si mihi daretur optio, nequaquam
cum illarum uita meam commutauerim, uerum elige-
rem potius ut adhuc egentius agerem, quàm ut colo
rrrr 4 Par-

θωρ ἄτρικτον, τὸ σῶμα πρᾶγ-
 μάτων μισθὸν ἐπιτερεῖν ἵκα-
 τα, ἃ δὲ μὴ ῥηδίων σοι ἀπο-
 κρίναι πρὸς ταῦτα, ὧ Ζεῦ,
 καὶ τοῖς ἀγαπῶμεν, οἷς
 ἀπειρήναι ἵκανὰ γὰρ ἱμαρτί-
 σαι τὸν πόρῃ τῆς ὑμαρμίνης
 καὶ προνοίας λόγον, τὰ λοιπὰ δὲ
 ἴσως ἀχρεῖμαρτε ἀκούσά μοι.

Parcarum asiderem, tantis
 negocijs & difficultatib us-
 referto, observans singula.
 Ceterum si tibi graue est, ὃ
 Iupiter ad hæc respondere,
 etiam his contēti erimus ad
 quæ respondisti. Satis enim
 est quòd de fato & proui-
 dentia sermonem nos nō ce-

laueris. Reliqua fortasse in fati non est ut audiam.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Præter linum.) Dixit pro eo, quod est extra decretum
 fatale. Allusum est autem ad fila trium Parcarum, quas Hesio-
 dus in Theogonia noctem finxit peperisse. Has Eumenidas
 Athenienses uocāt, & coluerunt à tempore quo Orestes eò ue-
 nit, qui illis struxit templum: in quo si quis sanguine pollutus
 ingrediatur, statim ad insaniam præ metu redigitur. b Li-
 no.) Id est, filo. c Admetum.) Apollo inter pastorum nu-
 mina numeratur. nam & ipse greges Admeti Thessaliæ regis
 pautisse dicitur. Quare Virg. & ipsum inter numina pasto-
 rum inuocat:

— Et te memorande canemus.

Pastor ab Amphryso, &c. —

d Adrastus.) Argiuorū rex, unus è septem ducibus, qui pro-
 fecti sunt Thebas, ut restituerent in regnum Polynicem.

e Laio.) Laius, Labdaci filius, regis Thebarum, ex Iocasta
 Creontis Thebani filia suscepit Oedipum: qui grandior natu
 factus, Laium patrem in tumultu quodā inter ciues suos exor-
 to, interfecit, matremque imprudens duxit uxorem.

f Fulmine armatus.) Poetæ Ioui, deorum & hominū mo-
 narchæ, fulmen trifidum, & nutum illum ac supercilium, quo
 totum Olympum tremefacit, tribuunt.

g Alcibiadis
 nepotes.) Perditissimus nepos Alcibiadis apud Platonem in

Symposio,

symposio, ebrius loqui introducitur. h Socrates undecim uiris traditus est.) Undecim uiris capitalibus, & in carcerē coniectus, tandem ueneno sublatuſ est: ut uidere licet in Bis accusato. Meletum Socratis accusatorem damnatum capitis, ex Laertij Platone ſcimus. i Ad hæc Sardanapalus.) Primi mortalium Aſſyrij, rege Nino duce, auſi in exterar gentes arma ferre narratur, quarū multas ſibi ſubdiderunt. Orbis imperium diu retentum, eorū rex ultimus Sardanapalus, à Medis in bellum prouocatus & uictus, amiſit. k Orcum mihi naras.) Saluſt. in Catilinæ bello: Credo falſa exiſtimans ea, quæ de inferis memorantur, diuerſo itinere malos à bonis loca tertia, inſulta, ſœda atq; formiduloſa habere, id eſt, habitare. l Audio Minoa.) Socrates in Gorgia Platonis refert Iouem hæc dixiſſe Plutoni: Ego igitur conſtitui meos filios iudices, duos quidem ex Aſia, Minoenſ, ſcilicet & Rhadamanthum: unum uerò ex Europa, Aeacū. Hi ergo poſtquam mortui fuerint, iudicabunt in prato quodam, ibiq; in triuio ex quo geminæ pateant, uix, altera quidem ad tartarum, altera uerò ad inſulas beatorum. Aſiaticos Rhadamanthus, eos uerò qui ab Europa uenient, Aeacus iudicabit. Minoi autem id munus iniungam, ut ipſe diiudicet, ſi quid ambiguum fuerit, ut iuſtiſſimè procedat iudiciū, recteq; fiat tranſmiſſio animarum. Ibi etiam legitur, quod uterque ipſorum uirgam tenet dum iudicat. Minos autem cōſiderans ſedet, aureum habens ſceptrū. de qua re meminit & Homerus. m Sifypho puniet.) De Sifypho ob latrocinia à Theſeo Athenienſium rege interfectio, quomodo ſaxum uoluendo prematur apud inferos, eſt apud Ouid. 13. Metaph. Virg. quoque lib. 6. Aeneid. Vide etiam prouerbium, Saxum uoluere.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕ.

DE MORTE

πρίν τελευτῆς.

Peregrini.

Vincentio Obſopæo interprete.

ARGUMENTVM.

Inſectatur hic Lucianus id quod alijs quoque libenter facit, arrogantiam & inſanam glorię cupiditatem, præcipuè Philoſophorum, ut cuius gratia pleriq; omnia audeant, neq; quicquam

rrrr s

quam

quam intentatum relinquunt. Atque eius rei exemplum, Peregrini huius mortem describit, qui ut famam aliquam sui relinqueret, in Olympijs constructo rogo, seipsum in ignem ultro coniecerit, atque ita extinxerit. Quamquam autem potissimum ea commemorat, quæ circa mortem illius acta sunt, id quod etiam inscriptio ac titulus pollicentur: interim tamen & uitæ eiusdem & facinora persequitur, à quibus progressus ille, ad hoc genus studiorum postremo sese contulerit, & hoc sub aliena persona, à qua ipsum etiam modum & causam mortis, in qua præcipue nitabantur sectatores illius, refelli ac refutari facit, nimirum ut eam inuidiam à se ipso remoueret. Apparet enim illis tum temporibus Peregrini nomen non ita leue aut uile apud multos fuisse, præsertim imperitiores; quibus facti huiusce nouitas admirationem incusserat, quemadmodum & ex A. Gellio animaduertere licet, qui ipse quoque honorificè illius mentionem facit libro xii. cap. xi. Videturque omnino Stoica quadam animi pertinacia, uitæque tædio mortem ultro sibi conseruisse, quemadmodum & alios quosdam eiusdem professionis uiros fecisse aliquando legimus. Sed quodd idem hoc in Olympijs potissimum, & frequentissimo hominum cœuentu fecit, ambitionis argumentum præ se fert, ac reprehensio-nis locum dedit. Et est sanè eiusmodi res ambitio, ut multos eò dementiæ adigat, ut dum gloriam nimis auidè captant, in summam interim temeritatem & infamiam præcipitentur, nihil neque pensi neque moderati habentes, dummodo famam tantopere ambitam post se relinquunt: cuiusmodi Proteos utinam nec nostra ætas quosdam tulisset, ἀλλὰ τὰντῶν λαμαρτῶν μὴ κινῆσαι, φασί. Cæterum fuit hic Peregrinus, philosophus quispian ex seuerioribus illis Stoicæ disciplinæ professoribus (Lucianus Cynicum uideri uult) patria Parianus, ex Ponto, temporibus Traiani uiuens, æqualis Epicteto, Dioni, Musonio, & cæt. quem se Gellius uidisse quoque ait Athenis extra urbem in tugurio quodam habitantem. A principio Christianorum quoque religionem aliquandiu secutus fuit, sed mox ad philosophiam relapsus, ab illis, ut Luciano placet, propter ritus ipsorum neglectos atque præteritos repudiatus.

L V C I A.

Salutem.

Ουκισανδε Κρο
νίῳ δὲ πρᾶτ-
ταρ. Ο Λακκο
λαίμων Περὶ
γ' ἴν' αὖ, ἢ ὡς

αὐτὸς ἔχαρεν δυομάζων ἰαύ-
τῳ, Πρωτίως, αὐτὸς δὲ ἰκᾶ-
νε τὸ τῷ Ομηρικῷ Πρωτίως ἰ-
παθῶν. ἅπαντα γὰρ δόξας ἔνε-
κα γυνόμεν' αὖ, καὶ μυρίας ῥο-
πὰς ῥαπόμεν' αὖ; τὰ τελευ-
τάια τῶν τε καὶ πῶρ ἰγνέτο·
πρὸς τῷ ἄρ' αὖ τῷ ἱερῷ τῆς δό-
ξης ἔρχετο. καὶ τοῦ ἰκᾶν' αὖ
ἀπλωθρά κωλαί σοι ὁ βέλτιστος,
κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν, παρ-
ῶν ὁ μὲν ἰκᾶν διαλαβὼν ἰ-
περάθει, ἰμβαλὼν ἑαυτὸν αὖ
τὸς ἱερατῆρας, ὁ δὲ γυνάδας
οὐτ' αὖ τιμὴν πολυανθροποτά-
τῳ τῶν Ἑλληνικῶν παρηγό-
ριον τηρῆσαι, πυρὰν δὲ μι-
γίστω νῆσαι, ἐν ἰπᾶν δὲ ἰκᾶν
πρὸς τῶν μαρτύρων, καὶ λέγει
τινὰς, ὅτι τῶν ἀπὸν πρὸς
τῶν Ἑλλήνων, οὐ πρὸ πολ-
λῶν ὁμοῶν τῷ τοῦ μᾶλ' αὖ.

Nfelix ille
Peregrinus,
aut (quo no-
mine potissi-
mum dele-

ctari uisus est se ipse nomi-
nando) Proteus, illud ipsum
Homericum Protei passus est:
nihil enim non gloriae gra-
tia fieri sustinuit: cumq; in-
finitis mutationibus trans-
formatus esset, postremo in
ignis quoq; factus est. Usque
ad id gloriae cupiditate te-
nebatur. Et nunc optimus
ille in carbones αὖ fauillas
reductus est post Empedo-
clem, nisi quod hic temera-
rium facinus celare cona-
tus, clanculum in crateras
se dedit praecipitem: porro
generosus ille populosissimo
Graecorum conuentu obser-
uato, ingentissimaq; pyra
constructa, tot ac tantis te-
stibus conscijs insiluit, ac o-
rationes nonnullas super hac

re ad Graecos habuit aliquanto ante quam hoc ausus est.

Videor

πολλὰ τοίνυν δεῦν μοι ἰρῆν
 σε γελῶντα ὡδὶ τῇ κορυφῇ τοῦ
 γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀρ-
 κῦς βοῶντος, οἷά σε ἀνέ-
 βηδον, ὡς τῆς ἀβιλιτηρίας, ὡς τῆς
 δεξιοκροτίας, ὡς τῶν ἄλλων, ὅ
 λίγα ἐν ἀνθρώποις περὶ αὐτῶν.
 οὐ μὲν οὖν πόρρῃ ταῦτα, καὶ
 μακρῷ ἀσφαλιστορ, ἰγὼ δὲ
 παρὰ τὴν ψῆν αὐτῶν, καὶ ἴτι πρό-
 τερρον, ἐν πολλῷ πλείονι τῶν
 ἀκροατῶν ἄπειρ αὐτῶν, ἰνὸν
 μὲν ἀχθόμελῶν, ὅσοι ἰδύμα-
 ζον τῶν ἀπέννοιαν τῶν γέροντος.
 ἔσαν δὲ τινες, οἱ καὶ αὐτοὶ ἐν
 γέλωτι ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου
 δῆμ, ὑπὸ τῶν λιωτικῶν ἰγὼ
 σοι δεισιπᾶδῳ, ὡς περὶ ὁ Ακ-
 ταίων ὑπὸ τῶν λιωτῶν, ὅ ἐστιν
 ψίδος αὐτῶν, ὅ περὶ τῶν
 Μαινάδων. ὅ δὲ πᾶσα ἡ πράγ-
 ματος διασκευὴ τοιαύτη ἔμ. ἡ
 ἢ ποιητικῶν οἰδῶν, οἷος γὰρ ἔμ,
 καὶ ἡλικία ἰτραγῶδων παρ' ὅσον
 τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλῆα
 καὶ τὸν Αἰσχύλῳ. ἰγὼ δ', ἰ-
 πῶ

Videor itaque mihi uidere
 te nimium huius senis deri-
 dentem arrogantiam, aut
 potius exclamantem, quae
 par est te exclamare: O
 insipientē insipientiā, ὅ ἐστιν
 nosam gloriā: aliaque quae de
 illis ferē dicere cōsueuimus.
 At tibi quidē haec eminus et
 longē tutius dicta sunt: ego
 uerō iuxta rogum ipsum, in
 super antē quoque in copio-
 sa auditorum multitudine
 eadem dicere non reformi-
 daui, nōnullis equidem gra-
 uiter serenibus, quotquot
 senis arrogans consilium ad-
 mirationem incusserat. E-
 rant autem aliquot alij, qui
 ipsi huius gratia ride-
 bant. At ego propemodum
 à Cynicis discerptus essem,
 uelut Actaeon à canibus, aut
 consobrinus eius à Pentheus
 à Bacchis. Ceterum totius
 rei apparatus talis erat. e-
 tenim Poetam haud dubiē
 qualis fuerit nosti, tum quā

in per omnem uitam tragœdias in lucem dederit, sua
 pra Sophoclem et Aeschylum. Ego uerō ubi pri-

mūna

πὰ τάχιστα εἰς τὴν ἡλιαν ἀ-
φικέμεν, διὰ τῶν γυμνασίων αὐ-
τῶν, ἰπέκυσεν ἅμα ἡλικιωὶ τῷ
Θ, μὴ γὰρ καὶ τραχὺὰ τῇ
φωνῇ τὰ συνάβη ταῦτα, καὶ
ἐν τριόδῳ τὴν ἀριτίῳ ὑπεβί-
μιν, καὶ ἀπασιν ἀπαξ ἀπλῶς
λοιδορυμένῃ, αἷτα ἡκατέλεξεν
αὐτῷ ὃ βούλει τὴν πρώτην.
καὶ ὡς αὐτὸς εἶός τε ὦ, παράσσε-
μαι σοι αὐτὰ ἑκάστη ἀπομνη-
μονεύσαι, ὡς ἐλίζηται· εὖ δὲ
γνησιῶς, ἀλλὰ δὲ πολλὰ καὶ
αὐτοῖς παραστὰς βῶσι. Πρω-
τή γάρ τις, ἴφρ, ὑφ' ὁδοῦ φερ-
τομένη λίγειν, ὡ γὰρ καὶ ἕλη, καὶ
πεῖλα μοὶ καὶ θάλαττα, καὶ πα-
τρῷ Ἡράκλει, πρώτην τὴν
ἐν Συρίᾳ δεικνύτα, τὴν τῇ πα-
τρίδι ἀδύντα περτακισχιλίας
πάλαντα, τὴν ἀπὸ τοῦ Ρα-
μαίων πόλεως ἐκβαίντα, τὴν
τῷ ἑλίου ἐπισυμμότορον, τὴν
πῶτα γυνὴ σκαδα καὶ αὐτῷ τῷ
Ολυμπίῳ Διὶ ἀμύμονι· ἀλλ'
ἔτι διὰ πυρὸς θάλασσαν τῷ
βίῳ δι' ἑνὸς ἑαυτὸν, εἰς ἡ-
λε longē illustriorem esse constat, qui cum ipso Olym-
pio commissus decertare possit. At quia ignis adminiculo
e iunio se subducere statuit, hoc ambitioni eius et uo-

niū in Elin uenisset, illo-
rum certamine eò illectus
atq; perductus, statim Cy-
nicum quendam inaudui,
magna et aspera uoce con-
suetā illa ac uirtutem ex tri-
uo intonantem, omnesq; in
discriminatim diēterijs et
conuicijs inuadentem: tunc
dem uerò in Proteo cum uo-
ciferatio desijt. Hæc quem-
admodum dicebantur, pro
mea uirili cuncta tibi ex or-
dine percensere conabor.

Tu uerò hæc planè ita se
habere cognosces, quippe
qui ipsis uociferantibus non
semel adstististi. Proteum,
inquit, audeat quispiam am-
bitiosum dicere, ὦ terra, ὦ
Sol, et flumina, et mare,
et patria, Hercules? Pro-
teum, qui in Syria uinctis
colligatus fuit, qui in patria
quinque millia talentorum
ultrò reliquit, qui ex urbe
Roma eiectus est, quem So-
le na glo-

νοδοξίαν τινὲς τὸτο ἀσφαίρι-
 κειν· ὃ γὰρ Ἡρακλῆς ἔτιμος, ὃ γὰρ
 Ἀσκληπιὸς καὶ Διόνυσος· ὡς
 ῥαυτῶν, ὃ γὰρ τὰ τελευτῶν αἰῶν
 περικλῆς αἰς τὰς ἑρατῆρας·
 ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θιαγίνους
 (τὸτο γὰρ ὁ ἑκτραγὼς ἱκάν·
 ἱκαλῆτο) ὑπόμεινεν τινὰ τῶν πα-
 ριστάτων, τί βέλτεται τὸ πρὸς
 τῷ πυρὶ, ὃ τί Ἡρακλῆς καὶ Ἐμ-
 πεδοκλῆς πρὸς τὴν Πρωτίαν· ὁ
 δὲ, ὅτι αἰς μακρὰν, ἴφην, καύσει
 ἑαυτὸν ὁ Πρωτίως Ὀλυμπιά-
 σι, πῶς, ἴφην, ὃ τίνος ἵσταται· εἰ
 τα ὁ μὲν ἱερατὸς λίγα, ἱβόα
 δὲ ὁ ἑκτραγὼς, ὡς ἀμύχανον
 ὃν ἄλλοι ἀνέειν· ἱπύκον οὖν
 τὰ λοιπὰ ἱερατῶν· αὖ-
 τῷ, καὶ θαυμαστάς τινας ἱερα-
 τῶν ἀνιόντων· κατὰ τοῦ
 Πρωτίως, τὸν γὰρ Σινοπίαν, ὃ
 τὸν Διδοσκαλον αὐτῷ Ἀντι-
 σθένη, ὃ δὲ παραβέλλαν ὑξίου
 αὐτῷ, ἀλλ' ὃ δὲ τὸ Σωκράτη αὐ-
 τῷ, ἱκαλῆς δὲ τὸ Δία ὑπὸ πλὴν
 ἑμικλῶν, αἰα μὲν τοι ἱερα-
 τῶν Proteum extollentem. Etenim Sinopea, aut præce-
 ptorem eius Antisthenem, ne conferre quidem cum il-
 lo dignatus est, sed neq; ipsum Socratem. Prouocabat
 autem et ipsum Iouem in certamen, deinde cum uisum
 esset

na gloria quidam imputat,
 Nonne b uerò ad hunc mo-
 dum è ter ris discessit, et Her-
 cules? nonne ita Aesculapius
 et Dionysius fulmine? Nō-
 ne postremum et Empedo-
 cles in crateras semet immis-
 sit præcipitem? Hæc ubi di-
 xisset Theagenes (hoc enim
 nomine uociferator ille uo-
 cabatur) rogabam quen-
 dam ex assistentibus, quid
 hoc de igne aut Hercule aut
 Empedocle ad Proteum ato-
 lineret. Atqui, inquit ille,
 breui semet ipse flāmis ab-
 sumpturus est Proteus. Quo-
 modo, inquam ego, aut cu-
 ius gratia? Deinde cum ille
 omnem rem mihi expone-
 re insisteret, Cynicus in tan-
 tum uociferabatur, ut nullo
 pacto eius audiendi copia
 mihi relinqueretur. Audie-
 bam itaq; reliqua ipsum ef-
 fundentem, ac laudibus mi-
 rificis Proteum extollentem. Etenim Sinopea, aut præce-
 ptorem eius Antisthenem, ne conferre quidem cum il-
 lo dignatus est, sed neq; ipsum Socratem. Prouocabat
 autem et ipsum Iouem in certamen, deinde cum uisum
 esset

Θιαγίνης τέλει τῶν μαροτά-
των αὐτῷ λόγων, τὰ Ἡρακλέ-
αυ δάμναται ποιεῖσάτο, ἰγὼ κα-
τὰ τὸ ἐνωτίον, ἀπὸ τῆ Διμο-
κρίτου γίλωτ' ἄρξομαι. καὶ
αὐθις ἰγίλα ἡδὲ πολὺ, ὥστ' ἡ
ἡμῶν τὰς πολλὰς ἡδὲ τὸ ὁμοι-
ον ἐπισπάσάτο αἶα ἐπὶ τῇ
ψαῖς αὐτοῦ· ὃ τί γὰρ ἄλλα, ἴφθι,
ὦ αὐδρὺς, χρὴ ποιεῖν ἀκόνον-
τας μὲν ὅτ' αὐτοῖς ῥύσιν, ὁ-
ρῶντας δὲ αὐδρὰς γίγν' ἵας
δοξάρι κατὰ πύττα ἵνα μὴ
νοῦν χέλυσις τῶν ἐν τῇ μί-
σθῃ· ὡς δὲ εἰδέναι, εἶδον τι τὸ ἄ-
γαλμά· ὅτ' αὐτὸ ἐκλυθὲν ὁμοῖον,
ἀκόνον μὲν, ὅτ' αὐτῷ παραφυ-
λάσεται· τίω γινώσκω αὐτῷ,
καὶ τὸν βίον ἐπιτρέψαντ'.
ἵνα δὲ παρὰ τῶν πολιτῶν
αὐτῷ ἐκλυθὲν ὁμοῖον, καὶ εἰς ἀ-
σάγκην ἢ ἀκριβῶς εἰδέναι αὐ-
τόν· τὸ γὰρ ὅτι φύσις τῶ
πλάσμι καὶ ἀμύργημα, ὃ
πολυκλήτης ἱσθῶν, ἰπὲρ εἰς αὐ-
δρὰς τελευτῶν ἤρξατο, ἐν Ἀρμιο-
νίᾳ, μοιχούων ἀλόν, μάλα

πολ.

Theagenes sceleratissimis o-
rationibus suis lachryman-
do finem imposuit, ego di-
versa ratione a risu Demo-
criti exordiar. Ac iterum
sublatis cachinnis, in risum
uberem solutus est, adeo ut
nostrum plerumque ad com-
munem risum pertraheret.
Deinde sedato risu, conuer-
tens seipsum: Et quidnam
aliud, inquit, ὅ uir inobis per
aeque faciendum est, adeo
ridiculis orationes audien-
tibus, uidentibusque uiros a-
tate decrepita uilissima glo-
riolae gratia tantum non sal-
tantes in medio? Ut autem
rectius intelligatis cuiusmo-
di nā illa sit statua quae flā-
mis abolebitur, audite me,
qui ab initio eius mentē cal-
lidē animaduenterim, omni
eius uita diligenter obser-
uata. Nonnulla uerò a ciui-
bus quoque suis memorata
percepi, quibus non potuit
non exactissime perspectus

et cognitus esse. Etenim hoc naturae figmentum et opifi-
cium, Polycleti canon, ubi firmata iam aetate in uirum
adole-

πολλὰς πλὴγὰς ἔλαβι, καὶ τί-
 λας, κατὰ τὴν τύγαν ἀλόμηνος,
 διέφυγι, βαφαιδίῳ τῷ πυχλῷ
 βιβυμῶ. ἄτα μεράκιον
 τι ὠρᾶιον διαφείρας, ῥισχι-
 λίων βζωνήσατο παρὰ τῶν γε-
 νίων τῶ παίδος, πρῶτων ὄνο-
 των, μὴ ἰδῆ ἔαρμυστῶ ἀπαχ-
 θῆναι ὅτι ἁσίας. ταῦτα καὶ ἰὰ
 τοιαῦτά ἴασαι μὲν δοκῶ πη-
 λὸς γὰρ ἐπὶ ἄπλῳ. ἴδν, καὶ ὁ-
 δίπῃ ἐν γαίῃς ἀγαλμα ὁμῶν
 ἐδιδραμίσθητο. ἂν δὲ τὴν πα-
 τέρᾳ ἰδρασι, καὶ πάντῃ ἀνδ-
 σαι ἄξιον. καὶ τοὶ πάντες ἴσι,
 καὶ ἀννησίατι, ὡς ἀπίπνιξι ἔ-
 γιγοντα, οὐκ ἀνασχόμενον
 αὐτὸν ὑπὲρ ἐξῆκοντα ἔτη ἔδρα-
 γηῶντα. ἄτα ἰπείδῃ τὸ πρῶ-
 μα διδιδόντο, φυγῶν ἑαυτῶ
 καταδικάσας, ἰπλάσας, ἄλλο-
 λῶ ἄλλοι ἀμάθων, ὅτι πῶ
 καὶ

auditu dignum esse opinor; & memoratu necessarium.
 Et sanè omnibus vobis compertum atq; auditum esse re-
 or, quomodo senem prafocauerit, nequaquam susti-
 nens cum ultra sexaginta annos iam senescentem. Po-
 stea uerò quàm tanti sceleris, fama diuulgata est, arre-
 ptaq; fuga se ipse condemnasset, incertis uagans sedi-
 bus oberrabat, terram terra commutando. Qua in pæ-

adolescere incepisset, multis
 in Armenia uitais per a-
 dultarium mulierculis, non
 parum multa suscepit uer-
 bera. Denique uerò per teo-
 etum exiliens & elapsus,
 fuga salutem redemit, ra-
 phano oppletas nates aufe-
 rens. Exin' puero quopiam
 formoso per uim constupra-
 to, tribus nummorum milli-
 bus à pueri parentibus, cum
 tenuis essent fortunæ, scedi-
 tatis impunitatem mercatus
 est, ne ad præfectum Asiæ
 duceretur. Hæc atque eius-
 modi missa mihi facienda
 esse uidentur. etenim lutum
 adhuc informe erat, ac non
 dum perfectæ statua nobis
 formata. Cæterum quibus
 iniurijs cōfectum ætate pa-
 rentem affecerit, admodum

καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῆς
 Χριστιανῶν διέμαθι, πορὶ τὴν
 Παλαιστίνῃ τοῖς ἱεροῦσι καὶ
 γραμματέουσιν αὐτῶν ξυγγι-
 νόμην. καὶ τί γὰρ ἐν βραχέϊ
 πᾶσι δασαὶ αὐτὸς ἀπέφηνι, προ-
 φῆτης καὶ διασάρχης καὶ ξυ-
 ναγωγίου, καὶ πάντα μόνος
 αὐτὸς ὦν καὶ τῶν βιβλῶν τὰς
 μὲν διηγᾶτο, καὶ διέσαφε,
 πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ ξυγ-
 γραφί, καὶ ὡς θίον αὐτὸν ἱκανῶς
 νομίζοντες, καὶ νομοβίτη
 ἔχοντες, καὶ προσάτιον ἐπὶ
 γραφῶν. τὸν μίαν γοῦν ἱκανῶς
 νομίζοντες οὐδὲν αὐτῶν, τὸν
 ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκοποῦν-
 τας, ὅτι λαοὺς πάντων τε
 λατῶν εἰσήγαγον ἐς τὸν βίον.
 τότε δὲ καὶ συλλαβὴς ὡς
 τότε ὁ Πρωτεύς, ἐνέπισεν αἰς
 τὸ διωκτικόν, ὅπως καὶ αὐ-
 τὸ ἐμικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα πε-
 ριποιήσει πρὸς τὸν ἐξῆς βίον,
 καὶ τὴν ταρακτῆσαν καὶ δοξο-
 ασίαν, ὦν ἱρὸν ἐτύχωνεν.

ἐπεὶ

illapsus est. Quae quidem res ipsi non mediocrem digni-
 tatem cum ad insequentem uitam, tum ineptias & glo-
 riam, quarum erat amantiſſimus, conciliauit. Itaque
 post-

regrinatione & mirificam
 illam Christianorum sapien-
 tiam perdidicit, circa Pala-
 stinam sacerdotibus & scri-
 bis illorum conuersans. Ac
 sane non multo in tempore
 pueros omnes illos praese-
 esse ostendit, propheta, ac
 sacrificiorum princeps, &
 Synagogae socius, breuiter,
 omnia solus existens. Prae-
 terea librorum nonnullos ex-
 posuit, nonnulli uero & sua
 industria conscripti sunt.
 Ac ueluti deum hunc ipsum
 perhibebat: nam eo & le-
 gum auctore utebantur, &
 praefectum illum declara-
 bant. Itaque etiamnum ma-
 gnum illum hominem reue-
 renter colunt, nempe illum
 qui in Palaestina crucifixus
 est: quoniam primum nouum
 illud mysterium in hominum
 uitam inuexerat. Tunc uero
 comprehensus etiam ob hoc
 ipsum Protens in carcerem

ἰπὰ δ' αὖτ' ἰδὲ το, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιῶμενοι τὸ πρῶμα, πάντα ἰκίνοισιν, ὅσον πάσαι περὶ ὧν αὐτὸν. αὐτὸν ἰπὰ τὸ το ἦν ἀδύνατον, ὅτι ἄλλα θορακία πᾶσαι ὁ παρ' ἑξῆς, ἀλλὰ ξὺν σπυλῇ ἰγί-
 γνιστο. καὶ ἰωθῶν μὴ δύνῃς ἔμ
 ἱρῶν παρὰ τῷ δισμωτηρίῳ
 πῶς μελόντα γράδια, χήρας
 τινὰς, καὶ παλῖα ἱερῶν. οἱ
 δὲ ἰν τίλῃ αὐτῶν καὶ σιωπῇ.
 καὶ δὲ αὐτὸν ἰνδῶν μὴ αὐ-
 τῷ, διαφθάρωντος τὸς δισμο-
 φύλακας ἄτα δῶνα ποιή-
 λα ἀπονομίῃ, καὶ λόγοι ἰν-
 ροὶ αὐτῶν ἰλῆγοντο. καὶ ὁ βίλ-
 τιστο Περικλῆς (ἵτι γὰρ
 τὸ το ἰκαλῶτο) ἰαυνὸς Σωκρά-
 τος ἵπ' αὐτῶν ὠνομάζετο. καὶ
 μὴ καὶ τῶν ἰν Λοίῳ πόλιων
 ὅσων, ὡν ἑκὼν τινὲς, τ' Χριστι-
 ῶν πολλῶν ἀπὸ τ' κοινῷ, ὅτι
 θάσσῃς καὶ ξυπαγορῶσιν, καὶ
 καὶ παρὰ μὴ δύνῃς τ' αὐτῶν
 mus ille Peregrinus (adhuc enim hoc nominis obtine-
 bat) nouus quoque Socrates ab illis nominabatur. Quin
 etiam in Asia pleraeque urbes fuisse constat, à quibus
 uenerunt quidam laturi auxilium, Christianis mittenti-
 bus ex publico, neque non collocaturi, et uirum consolaturi.

postquam in carcerem con-
 iectus est, Christiani banc
 rem grauius et indignè fe-
 rentes, nullam non impens-
 debant operam, et planè
 mouebant omnia, tentantes
 si quo modo illū furtim pos-
 sint eripere. Deinde ani-
 maduertentes hunc conatū
 frustra esse, nihil tamen ex
 alio quo captiuus egebat
 obsequio intermittebant, ue-
 rum omnia cum magna fide
 et diligentia praestabant.
 Ac manè quidem illico uide-
 re erat iuxta carcerem prae-
 stolantes anus uiduus qua-
 spiam, et orbos puerulos.
 Illorū uerò pars etiam unā
 intus cum illo somnum cas-
 piebant, corruptis pecunia
 custodibus. Exin omnis ge-
 neris coenae inferebantur ua-
 ria, ac sacri inter sese sermo-
 nes dicebantur. Atqui opti-

ἀμήχανον δὲ τι τὸ τάχῃ ἱ-
 πιδάκνυται, ἵπιδαν τι τοῖς
 τοῖς γίνεται δαμάσιον· ἐν βρα-
 χὲ γὰρ ἀφαιδῶσι πάντων. καὶ
 δὲ καὶ τῷ Περικλῆϊ πολλὰ
 τότε ἦν χρήματα παρ' αὐ-
 τῶν, ὡς προφάσει τῶν δισο-
 μῶν, καὶ πρόσθεν οὐ μιν γὰρ
 ταύτῃ ἐπειθήσαντο. πεπαικα-
 σι γὰρ αὐτὸς οἱ κακοδαίμο-
 νες, τὸ μὴ ἔλκεν ἀβάνῃσι ἴσι
 δαι, καὶ διώσι δαι τὸν αἰὲ χρό-
 νον, παρ' ὃ καὶ καταφρονῶσι
 τὸ θανάτου, καὶ ἰκόν' ὅς αὐτὸς
 ἐπιδιδάσκουσιν οἱ πολλοί. ἔπειτα
 δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπει-
 σεν αὐτὸς, ὡς ἀδελφοὶ πάν-
 τος ἔσθ' ἀλλήλων, ἵπιδαν ἄ-
 παξ παραβάντες, θύς μὲ τὸς
 Ἑλλήνιν ἐκ ἀπαρνήσονται, τὸν
 δὲ αὐτὸς νομοποισμῶν ἐκεί-
 νου σεφιστῶν αὐτῶν προσκινῶ-
 σι, καὶ κατὰ τοὺς ἰκάνου νό-
 μους βίωσι. καταφρονῶσιν οὖν
 ἀπάντων ἱξίσου, καὶ κοινὰ ἔσ-
 γινώται, αὐτῶν τινὸς ἀκρί-
 βος

Crucifixum illum impo-
 sitorem adorantes, secundum illius leges uiuendi ra-
 tionem instituunt. Proinde apud illos omnia ex a-
 quo habentur contemptui, existimanturq; esse communia,
 que

Incredibile uero est, quan-
 tum studium & celerita-
 tem in hoc ostendāt, si quid
 tale uulgo innotuerit. Illicō
 enim nulli rei parant. Pro-
 inde Peregrino quoq; mul-
 ta tunc opes ab illis mitte-
 bantur, sub uinculorū prae-
 textu, nec uulgarem rerum
 prouentum lucrificiebat.
 Etenim & haud dubitanter
 sibi persuaferunt infelices
 illi, se omnino immortalita-
 te fruituros, perpetuoq; ui-
 cturos esse. Quam ob rem
 & mortem magno contem-
 nunt animo, ac nō pauci sua
 sponte semet occidendos of-
 ferunt. Deinde primus quo-
 que illorum legislator eorū
 persuasit animos, quemad-
 modū omnes inter se fratres
 essent. Postea uero quā-
 semel à nobis descuerunt,
 Graecorum deos constan-
 ter abnegant, solum autem
 Crucifixum illum impo-

βῆς πίστεως τὰ τοιαῦτα παρὰ
 Λιξάμηναι. ἢ τοίνυν παρὶλ-
 βη τις εἰς αὐτὸς, γόνος ἢ τιχο-
 νίτης ἀνθρώπου, καὶ πράγ-
 μασι χρῆσθαι διωκόμενος, αὐ-
 τήκα μάλα πλῆσι ἐν βρα-
 χεὶ γίνετο, ιδιότηας ἀνθρώ-
 πους ἐγκαινῶν, πλὴν ἁλς ὁ Πω-
 ρυγῖν ἀφάθη ὑπὸ τῷ τότε
 τῆς Συρίας ἀρχεῖν, ἀνδρὸς
 φιλοσοφίας χαίροντος, ὃς συ-
 νῆς τὴν ἀπένειαν αὐτῷ, καὶ ὅτε
 Λίξαιτ' αὐτὸν ἀποκτεῖν, ὡς δό-
 ξαν ἔδει τότε ἀπολίποι, ἀφῆ-
 κεν αὐτὸν, καὶ διὰ τῆς κολασίως
 ἐπολαθῶν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς τὴν
 οἰκίαν ἐπαυλιθῶν, καταλαμ-
 βάσει τὸ πρὸς τῷ πατρὶος φά-
 νος ἐπιφλεγμαίνοντος, καὶ πολλὰς
 τῆς ἐπαρκατενομενῆς τὴν κα-
 τηγορίαν. διήρπατο ὃ τὰ πλεῖ-
 στα τῶν ἐπιμακτων παρὰ τὴν
 ἀποδυμίαν αὐτῷ, καὶ μέντοι
 ἐπιλείποντο εἰς ἄγροι, ὅσον
 εἰς πρὸς καὶ δίκαια τέλαιντα.

regressus, comperit paternæ cædis memoriam non-
 dum fuisse sopitam, sed multos superesse, qui mira per-
 uicacitate accusationem aduersus illum adornarent. Dis-
 siparat itaque maiorem possessionū suarū partem in pe-
 regrinationē, ac tantū relictū erāt agri ferme quindecim ta-

quæ citra fidem exactè ex-
 ploratam in communem u-
 sum à quoquam deferente
 suscipiunt. Quòd si quis præ-
 stigiator, aut alioqui homo
 promptus & uersutus, &
 rei faciendæ appositus eos
 accesserit, breui admodum
 opulentus efficitur, quippe
 qui hominum idiotarū sim-
 plicitate callidè queat abu-
 ti. Caterum Peregrinus tan-
 dem liber dimissus est ab eo
 qui id temporis præsidem
 agebat in Syria, uiro non
 mediocriter Philosophiæ
 cōmercio gaudente. Qui cū
 illius subolsfecisset arrogan-
 tiam, quòd iā statuisset mor-
 tem oppetere, ut per hoc
 præclaræ famæ gloriam apud
 posteros relinqueret, di-
 misit illum, ne dignum qui-
 dem ratus eundem esse sup-
 plicio. Ille uerò exin domū

ὅν γὰρ ἡ πᾶσα ἰσία, τριάκον-
 τά περ ταλάντων ἄξια, ὅν ὁ γί-
 γνη κατέλιπε, ἔχ, ὥσπερ ὁ
 παρσίλιος Θιαγίνης ἔλατ, πιν-
 πατισχίλιον· τούτου γὰρ ἡ δὲ ἡ
 πᾶσα τῇ Παριανῶν πόλιν, πίν-
 τισιὺν αὐτῇ τὰς γαστριώδεις
 παραλαβούσα, πρᾶθῃ ἄν,
 αὐτοῖς ἀνθρώποις καὶ βοσκῆ-
 μασι, καὶ τῇ λοιπῇ παρα-
 σού. ἀλλ' ἔτι γιγνέσθαι γαστρίαν,
 καὶ τὸ ἐγκλημα θορυβῶν ἄν,
 καὶ ἰσὺς οὐκ ὥς μακρὰν ἰ-
 παρσίστιναι τις αὐτῇ. καὶ
 μάστιγι δὲ αὐτὸς ὁ γασ-
 τρὶς, χρυσῶν, ὥς ἴφασαν οἱ
 ἰδόντες, γίγνηται πρὸς αὐτῇ,
 οὕτως ἀσπίς ἀπολυλῆτα, ἡ δὲ
 σοφὸς οὗτος Πρωτίδης, πρὸς
 ἅπαντα ταῦτα σκίφαδι οἶον
 καὶ ὁδῶν, καὶ ἔπειτα τὸν λίνδον-
 τον δειφύγι· παρὶ δὲ γὰρ ὡς
 πλὴν ἱκελευσίου τῶν Παρια-
 νῶν, ἰσὺς δὲ ἡ δὲ, καὶ τριβῶ-
 να πινάριον ἡμπέχεται, καὶ
 πῆ.

lentorum. . Nam tota sub-
 stantia quam pater relique-
 rat, triginta talentorū sum-
 mam non excesit, non, ut
 omnibus modis ridiculus
 Theagenes illā tribus mil-
 libus dignam falsō confir-
 mavit. Tanti enim neq; tota
 Parianorum urbs, tametsi
 quāq; ciuitates sibi uicinas
 adiungeret, uēderetur, unā
 cum ipsis hominibus & iu-
 mentis, & reliqua supelle-
 ctile. Vigebat itaq; eum etiā
 dum flagitium & accusa-
 tio in recenti hominum me-
 moria. Nec ita diu habita-
 uit in patria, sed statim ad-
 uersus eum quispiam insur-
 rexerat. Potissimum uerò
 ipse populus indignabatur,
 senem frugi, ut illi quibus ui-
 sus erat, perhibent, familia-
 riter lugentes, qui tam cru-
 deliter & impie fuerat oco-
 cibus. Sedenim sapiens ille

Proteus ad hæc omnia non oscitanter intentus erat, qui-
 nam aliquid inuentum comminisceretur, unde uim &
 periculum à se declinaret. Progressus ergo in mediam
 Parianorum multitudinem, nutriebat uerò iam comam,
 sordido

ὡς παρήρτητο, καὶ τὸ εὖ
 λαμὶν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μά-
 λα τραγικῶς ἰσχυάτο. τοῦ-
 τ' ἔμ' ἐπιφανεῖς αὐτοῖς, ἀφ' ἑ-
 ναι ἴσην τὴν ἐσίαν, ἣν ὁ μακά-
 ρίτης πατέρ' αὐτῶν ἠατίλιπε,
 ἀμυσίαν εἶναι πᾶσαν. τότε
 ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητος
 αὐθροποι, καὶ πρὸς διασπο-
 ρὰς λιχνηότους, αὐτοκράτορ δὲ
 θυὸς ἵνα φιλόσοφον, ἵνα φιλό-
 ποιόν, ἵνα Διόγηνε καὶ Κρά-
 τετι ἰσχυαίῳ. οἱ δὲ ἰχθῦοι
 ἐπιφίμωντο, ἡδὲ καὶ τῆς ἐπιχ-
 ρύσαι μιν ὕδατος τῆς φόνου, λί-
 θους δὲ θυὸς ἱβάλλετο. ὁ δὲ οὖν
 τὸ αὐτόθρονον πλανησόμενος,
 ἵκανα ἰφρόδια, τῆς Χρυσταυρῆς
 ἔχων, ὑφ' ὧν δρυφορέμην, ἡ-
 ἔμ' ἀπασιν ἀφθόνοισι ἦν, καὶ
 χρόνον μὲν τινα οὕτως ἱβόσκει
 τε, ἔτα παρνομούσας τὴν καὶ
 ἔς ἡμέρας (ὡφθῆν γὰρ τε, ὡς
 οἶμαι, ἰδιῶν, τῶν ἀπορρήτων
 αὐτοῖς) οὐκ εἴη προσκυμῶν
 Christianis repositū esse existimās, à quib. quaquaversum
 incedebat, stipatus, in omni agebat rerum abundātia. Atq;
 ad hūc modum aliquantiū temporis alebatur. Tandem ad-
 misso nescio quo aduersus illos flagitio (siquidem uisus erat,
 ut opinor, aliquid ex interdictis comedisse) nō recipientib.

sordido amictus pallio, pe-
 ra ex humeris suspensa, et
 baculū manu tenebat: erat
 aut omnino instructus more
 tragico. Talis itaq; cū ciuib.
 suis apparuisset: uniuersam,
 inquit, substantiā quam sibi
 beatæ memoriæ pater reli-
 quisset, se uelle illis publicā
 dimittere. His auditis, homi-
 nes egeni et inopes, neq; nō
 ad distributionem auidē ino-
 biantes, protinus exclama-
 uerunt, illum unicum esse
 Philosophum, unicū amano-
 tem patriæ, unum qui uerē
 Diogenis et Cratetis esset
 æmulus. Porro autem ini-
 mici necessariō quiescebāt.
 Etenim si quis conatus esset
 mentionem paternæ cædis
 facere, illicō petebatur lapi-
 dibus. Secūda itaq; suscepta
 peregrinatione egreditur na-
 gaturus, satis sibi uiatīci in
 amplius

αὐτῶν, ἀπερὶ μὲν, ἐν παλι
 νηλίας ἦτο δὲν ἀπαιτῶν
 παρὰ τ' οὐλίας τὰ λτήματ',
 καὶ γραμματῶν ἐπιδίς, ὅ-
 ξις ταῦτα κομίσαδι, λιλού-
 σαντ βασιλίῳ. ἔτα δὲ πο-
 λίας ἀντιπρινοδουαίνης,
 ὅδιν ἐπράχθη, ἀλλ' ἱμίνων
 ἱκιδύδι, οἷς ἀπαξ διγυμνη-
 δισὺς ἡλῶν ἀγκάσαντ. Πί-
 τι ὡδὶ τέτοις ἀποδιδίκα ἄς
 Αἴγυπτον, παρὰ τὸν Αγαθόδε-
 λον, ἵνα πὸρ τὴν λαομασλὺ
 ἄσκουσι διήσκουτο, ξυρόμι-
 ν μὲν δὲ λιφαλῆς τὸ ὅμι-
 συ, χροῖμεν δὲ πωλῶ τὸ
 πρῶτον. ἐν πολλῷ δὲ τῶν
 πόρις τῶν δόμῳ ἀναφλῶν
 τὸ αἰδοῖον, καὶ τὸ ἀδιδόριον δὲ
 τῶν ἡλῶν μὲν ἐπιδιδόμι
 ν, ἔτα παῖων, καὶ παῖων
 παρὰ τὸν αἰδῶν, καὶ τὸν
 ἡλῶν πολλὰ νικητῶν βα-
 μαίποισιν, ἱκιδύδι δὲ οὐτῶ
 παρὰ τὸν αἰδῶν, ὡδὶ ἱτα-
 λικῶν ἐπιδόσι, καὶ ἀποδῶν τ' οὐ-
 δὲν ἐλδορῶν πᾶσι, καὶ μὲν
 mirifico ac praestigioso designabat. Ceterum ad hunc modum
 instructus et exercitatus hinc soluit in Italiam: egressusque ē na-
 ui, statim omnes homines infectatus est linguae petulantia, cum

amplius illis, magna rerum
 difficultate perplexus, per
 recantationem opinabatur
 opes suas iterum à ciuitate
 repetendas esse: missisque lite-
 ris, uoluit iussu regis denuò
 cuncta auferre. Contra de-
 incepta missa legatione etiā
 à ciuibus, nihil actum est,
 sed iussus est stare rebus se-
 mel ab ipso constitutis, prae-
 sertim à nemine ad hoc per-
 uim compulsus. Post id ter-
 tiam in Aegyptum peregria-
 nationem instituit ad Aga-
 thobulum iter faciens, ut ad
 mirando studio semet exer-
 ceret, tondens capitis dimi-
 dium, ac uultum limo obli-
 nens. Postea in magna cir-
 cumstantis populi corona,
 tractans in manibus uirilia,
 hoc tanquam mediū & in-
 differens esse demonstrabat.
 Exin uerberabat, et uerbera-
 batur ferulacirca nates. mul-
 taque alia iuuenilia more
 primis

λιστα τῷ βασιλεῖ, πράτατον
 αὐτὸν καὶ ὑμωρότατον ἀδελφόν,
 ὅτι ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ
 γὰρ, ὡς εἶπε, ὀλίγον ἔμειλε
 βλασφημιῶν, καὶ ἐκ ἧς φιλο
 σοφίαν ἀποδύμελόν τινα κο
 λάσαι ὑπὸ ῥήμασι, καὶ μάλι
 στα, τέχνην τινὰ τοῖσι δορῶ
 σαι πεποιθμένον. τότε δὲ καὶ
 ἀπὸ τότε τὰ ἐξ ἀόφρων ὑψά
 νητο. παρὰ γοῶν τοῖς ἰδιώταις
 καὶ περιβλήσας ἦν ὑπὸ τῇ ἀ
 πονοίᾳ, μέχρι δὲ οὗ τὴν πόλιν
 ἐπιτιτραμμένον, αὐτὸν σο
 φὸς, ἀπίπτειν αὐτὸν ἀμί
 ττως ἐντροφῶντα τῷ πράγμα
 τι, ἀπὸ μὴ δαδῆαι τὴν πό
 λιν τοῖς φιλοσόφου. πλὴν
 ἀλλὰ καὶ τὸ τοῖσι λαοῖς αὐτῷ,
 καὶ διὰ τῶν μαθητῶν ἦν ἡ παρὰ
 οὐ φιλοσοφῶν διὰ τὴν παρρη
 σίαν καὶ τὴν ἄγαν ἐλευθε
 ρίαν θηλασῶν, καὶ προσήκου
 να ἡ αὐτῶν τῷ Μισωνίῳ καὶ
 Δίωνι καὶ Εὐκλείῳ, καὶ ἡ
 hac libertate nimisq; petulanter abuteretur, dicens, urbi
 nihil opus esse tali philosopho. Quare hoc quoq; de illo me
 morabile est, dum in ore erat omnibus, philosophus propter
 dicendi libertatem, ac immodicā linguæ licentiam eiectus.
 At enim iam exactus oppido, cū Musonio ac Dione ἐ^d Bpi.

primis uerò regē, quē noue
 rat natura placidissimū &
 mansuetissimū: qua re impul
 sus, tutiori debacchabatur
 in omnes audacia. Btenim
 regi, ut par erat, parum cu
 ra erant conuicia & bla
 sphemia, neque ullum ex ijs
 qui philosophiæ se tradide
 rant, propter uerba suppli
 cio afficere dignabatur, cū
 primis uerò eos qui rationē
 conuicijs impetendi alios
 artem sibi peculiarem se
 cissent. Porro autem Pere
 grinus tanta dicendi licen
 tia non mediocrem sibi glo
 riam comparabat. Itaque
 apud homines idiotas in ma
 gna erat admiratione &
 reuerentia propter arrogā
 tiam, donec is qui Reipub.
 procuracionem obibat, uir
 sapiens, eiectum cum able
 gasset, cum præter modum

τῆς ἁλῆος ἐν ποταμῶσι τοῖς
 αὐτῇ γίνετο, οὕτω δὲ ὑδὶ πλὴν
 ἑλλάδα ἰλθὼν, ἄρτι μὲν ἡλίους
 ἰλοιδόρετο, ἄρτι δὲ τὸς ἑλ-
 λήνας ἐπειδὴ αὐτὰρ παῖδας ὀ-
 πλάρωμαῖσι, ἄρτι δὲ αὐδὲρα
 παιδῶν καὶ ἀφιδόματι προῦ-
 χοντα, διδόντα ἐν τοῖς ἁλῆσι
 οὐδ' ἰπτοῖσι πλὴν ἑλλάδα, καὶ
 ὁδὸν ἐπ' ἄγαθῇ τῇ οὐλυμπίᾳ,
 καὶ ἱπποῖσι διψῶν ἀπολλυ-
 μένους τὸς πασηγυριστάς, ἡα-
 κὼς ὑγρόθεν, ὡς καταβυλόν-
 ναντα τὸς ἑλλήνας, δῖον τὸς
 θεοτάς τῶν οὐλυμπίων δια-
 κερτορῶν διψῶντας, καὶ νῦν
 Δία γι καὶ ἀποβύναμαν πολ-
 λὸς αὐτῶν, ὑπὸ σφοδρῶν τῶν
 νόσων, αἱ τῶς διὰ τὸ ξερὸν
 τῷ χωρίῳ, ἐν πολλῷ τῷ πλῆ-
 θει ἐπιπόλαον. καὶ ταῦτα ἰ-
 δας πίνων τῷ αὐτῷ ὕδατι,

ὥς

Et eo d consuetudinem ha-
 buit, cumq; alijs quotquos
 nō dissimili infortunio mul-
 tatos esse nouerat. Ad ex-
 tremū ita regressus in Græ-
 ciam, modò probrosis dictis
 Elienses impetebat, modò
 Græcos ut aduersus Roma-
 nos arma sumerent, solici-
 tabat, modò uirū industriū,
 & multa dignitate prædi-
 tū turpiter inuadebat, pro-
 pterea quòd ille præter alia
 quibus de Græcis erat opti-
 mē meritus, etiam hac in re
 non uulgarem præstitisset
 Græciæ & opem & opeo-
 ram, quòd aquam in Olym-
 piam deduxisset, ac primus
 populum ad festiuitatē con-
 fluere solitum, siti pereun-
 tem subleuasset. In hunc er-
 go Peregrinus linguæ pro-
 cacitate adductus, turpia

uerba euomere non cessabat, quasi Græcos hac mollitie
 effæminaret: Oportet spectatores Olympiorum sitim forti-
 ter tolerantes perdurare. Ac per Iouem non pauci illorum
 mortem oppetebant, uehemētibus morbis impliciti, interea
 propter loci siccitatē in magna & promiscua multitudine
 emergētibz. His ita dictis, de eadē aqua potare solebat,

ad eò

ὡς δὲ μικρὸν κατέλουσαν αὐ-
τὸν ἐπιδραμόντες ἄπαντες,
τότε μὲν ὑπὸ τὸν Δία κατα-
φυγὼν ἐγενεῖτο, ὑπὲρ τὸ μὴ
ἀποθανεῖν. ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ο-
λυμπιάδα, λέγουσι τὴν διὰ τῆς
τῶν ἐν τῷ σιωθεῖς, τῶν διὰ
μῆτος, θύλωνος πρὸς τὰς Ελ-
λάδας ἵκτανον, ὑπὲρ τῆς ὕ-
δαρος ἐπαγαγόντο, καὶ ἀπο-
λογία ὑπὲρ αὐτοῦ τότε φυγῆς. ὅ-
τε δὲ ἀμειλίχως ὅς ἄπαν-
των, καὶ μετὰ τοῖς ποσὶν
πρὸς αὐτὸν (ὡς γὰρ ἦν ἄπαν-
τα) καὶ ὑπὲρ ἐπὶ ταυτοῦ
ἰδιώταις, ἵψ' ἐπὶ ἐκπλήξει τὰς
ἐντυγχάνοντας, καὶ βουλά-
σαν, καὶ πρὸς αὐτὸ ἀποβλέψαν
ποιήσαι, οὐκ ἔστιν ἀρχὴς δριμύ-
τινα ἔρωτα ἱρῶν ἐτύχων. τὸ
τελευτῶν ἔστι τὸ λυμπεῖα ἰδ-
εῖν αὐτὸν πρὸς τὰς πυρᾶς, καὶ
δείδων λόγον ἐς τὰς ἑλλήδας,

αὐτὸν

amplius nouiter commentum aut excogitatum produ-
cere, quod stuporem & admirationem incussisset accedē-
tibus, & quo ille sibi dignitatem atque auctoritatem conci-
liasset, cuius sub initium amore non dicendo extreme ambi-
tiosus flagrabat. Ad extremum hoc temerarium & audax
de pyra facinus commentus est, eaq; de re in Græcorum
multitu-

adeò ut propemodùm ab om-
nibus accurrentibus lapidi-
bus fuisset obrutus, nisi tunc
commodùm ad Iouis sinu
lachrum arrepta fuga gene-
rosus ille se contulisset, ac
ita præsentī discrimini uita
tam morte se subtraxisset. Cæ-
terùm in proxima Olym-
piade orationem per qua
driennium quod interfluxe-
rat, multa cura meditatam
atq; compositam, ad Græ-
cos habuit, laudes eius qui
aquam deduxerat, ac fugæ
sue tunc factæ defensionem
complectentem. Iam uerò
ab omnibus certatim con-
temptus negligebatur, nec
erat amplius perinde in pre-
cio & admiratione. Sia
quidem friuola & exoleta
erant quæ moliebatur omo-
nia, nec quicquam poterat

οὐδὲς ἀπ' Ὀλυμπίων τῶν ἱμ-
 προδόν, ὡς ἐς τὸ πῦρ λαύσαν
 ἑαυτὸν, καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα
 θαυματοποιεῖ, ὡς φασί, βόθρεν
 ὀρεῶν, καὶ ξύλα συγκομι-
 ζων, καὶ δεινὴν τινα τλῶν καρ-
 τήριον ὑπὸ χεῖρσιν ἐχρῶ-
 αί, οἶμαι, μάστιγα μὴ πεί-
 μεν τὸν θανάτον, καὶ μὴ
 δραπιστεύειν ἐν τῷ βίῳ, εἰ δὲ καὶ
 πάντως δειγνῶσο εἰ ἀπαλ-
 λάττειν, μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς
 ἀπὸ τῆ τραγῳδίας τέτοις χρῆ-
 σθαι, ἀλλ' ἵτορ' ἔν τινα θανάτου
 τρόπον, μυρίων ὄντων ἰλόμε-
 νον ἀπιλθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ,
 ὡς Ἡράκλειός τε ἀσπάζεται,
 τί δὴ ποτε ἐχ' ἑατὰ στυγρὴν ἰο-
 λόμεν ὄρε' οὐδ' ἀφ' ὄρε' ἰν
 ἱκάνων ἑαυτὸν ἐνέπρῃσι μόνος,
 ἵνα τινὰ, οἷον Θιαγίνῳ τῶτον
 φιλοκτείνῃ παραλαβών; ὁ
 δὲ ἐν Ὀλυμπίῳ, ᾧ πανηγύ-
 ρως πλεθεύουσ, μόνον ἐν ᾧ δὲ
 σκα.

multitudinē sermonem iam
 sparsit, quod statim à prio-
 ribus Olympijs ueluti in diē
 posterum flammis semet ip-
 se traditurus esset. Et nunc
 hac ipsa multis adornat
 prestigijs, ut fama est, cru-
 enda fossa, lignisq; com-
 portandis, ac miram et
 inusitatam tolerantiam pro-
 mittendo. Erat uero illi, ut
 mea fert sententia, omni-
 no mors expectanda, nul-
 loq; modo ē uita profu-
 giendum. At si immobili
 proposito prorsus constitu-
 tum habet mortem cum ui-
 ta commutare, consenta-
 neum mihi uidebatur, ne
 hoc igne fieret, neque his
 quæ sunt in tragædijs, ute-
 retur, sed alia aliqua mortis
 permutatione, quum infini-
 tæ sint, electa, ē uiuis disce-
 deret. Quod si tamen igne,
 tanquam re quapiam Hero-

culea, tantopere delectatur, cur non potius per silentium
 electo quopiam monte multis arboribus consito, in eo se i-
 pse cōcremavit solus. uno aliquo, cuiusmodi est Theagenes,
 Philoctete assumpto? Ille autē in Olympia præsente magna
 homi-

σκληρῆς ἐπ' ἥσα ἰαυτὸν, ὅκ ἀ-
νάξις ὦρ, μὰ τὸν Ἡρακλῆα,
ἀγὺ χρὴ καὶ τὰς παρὰ τοῖς,
καὶ τὰς ἀβίαις δίκαις διδόναι
τῶν τολμημάτων. καὶ κατὰ
τῆτο πᾶν ὅψι δρᾶν αὐτὸ ἰοι
καρ, ὅρ ἰχρῶ πάλαι ἐς τὸν τῶ
φαλάρα δὲ τῶν ῥοιμπίσιν-
τα, πῶ ἀξίαν ἀποτινίσκιναι,
ἀλλὰ μὴ ἀπαξ χαλόντα πρὸς
τῶ φλόγα, ἐν ἀκαρῇ τιθάναι.
καὶ γὰρ αὐ καὶ τόδε οἱ πολ-
λοὶ μοι λέγουσι, ὡς ἔδειξεν ὁ φύς
τόρ δὲ ἀλλὰ θανάτου τρόπῳ
τῶ δια πυρὸς ἀνδρῶν γὰρ δὲ
μόνον τὸ τόμα, καὶ αὐτίκα
τιθάναι. τὸ μὲν τοι δίαμα ἐ-
πινύσται, οἶμαι, ὡς σιμὸν, ἐν
ἰδρῶ χωρὶς καίμελιν αὐθρο-
πῶ, ἵνδ' ἀμὰ δὲ θάπ' αἰν ὅσιον
τὰς ἄλλας ἀποθνήσκοντας, ἀ-
κύντι δὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλαι
θίλων τις ἵνδ' ὁξὺ γρηῖδαι,
ἵπαι

hominum frequentia, non
in tabernaculis se solum ui-
debit, alioqui haud indi-
gnus existēs per Herculem,
sicut par est homines par-
ricidas ac impios malefa-
ctorum poenas dare. Quin
etiam nimium cunctanter
ac sero illud facere uidetur,
quem iam dudum oporteo-
bat in Phalaridis taurū il-
lapsū, dignum nefarijs fa-
ctis exhausisse supplicium,
nec tantum semel in flam-
ma hiscentem subito expi-
rare. Etenim à multis hoc
pro certo cōfirmari audio,
nullam mortem, esse uelo-
ciorem aut properantiorē,
quàm eam quæ per ignem
illata fuerit. Solum enim os
aperiendum est, & statim
efflatur anima. Atqui &
ille, ut opinor, eam quoque
spectaculi dignitatem secū

uolutat in animo, rem uidelicet grauē & præclaram esse,
sacro in loco comburi, ubi ne sepelire quidem alios morien-
tes religiosum dicitur. Audiuiſtis enim, nisi fallor, quem-
admodum iam olim quidam cupiens gloriosum & celebre
apud posteros nominis sui monumentum relinquere, cum
nullam

ἐπεὶ κατ' ἄλλω τρέπον ἐκ ἄ-
 χρο ἐπιτυχᾶν τοῦτε, ἐνέπρη-
 σι δ' Εἰσιόας ἈρτίμιΔος ἔ-
 νιόν, τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπι-
 νοᾷ, τοσούτ' ἔρωσ τῆς Δίξης
 ἐνέτινκτο αὐτῷ. καὶ τοι φη-
 σίμ, ὅτι ὤπ' ἑρ τῶν ἀνδρώπων
 αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξαι αὐ-
 τὸς θανάτῳ καὶ ἀφρονείῳ, καὶ
 ἔγκαρτόν τ' αὖτε δεινός. ἐγὼ
 δὲ ὅπως αὐτοῖσι μὲν, ἐκ ἐκεί-
 νου, ἀλλ' ὑμῶς, εἰ καὶ τὸς κα-
 κέργας βύλοιδι αὐμαθῆτες
 αὐτὲ γαστρίῳσι δ' ἐκ κατερίας
 ταύτης, καὶ καὶ ἀφρονείῳ θά-
 νάτῳ, καὶ κακώσιος, καὶ τῶν
 τοιούτων δαιμάτων. ἀλλ' ἐκ αὐ-
 τοῖσι δ' ὅτι, βελυθάντι. πῶς ἔμ
 ὁ Πρωτὺς τῶτο διακρίνει, καὶ
 τὸς πλ' ἑρ τὸς ἑρ φιλῶσι, τοὺς
 ἑρ πονηροὺς ὁ φιλοκινδυνώδους
 καὶ τολμηροῦς ἀποφανῶ, καὶ
 τοι δυνάτ' ὅν ἐγω, ἰς τῶτο μόνος
 ἀπαρτίσι δ' αὖτε πρὸς τὸ ὁ-
 φίλιμον ὁφόμενος τὸ πρᾶγμα.
 ὑμῶς

tum hac in re sit profuturus, nec malis & nefarijs homi-
 nibus maiorem ad contemnenda pericula, & scelerationa
 audendi animū additurus? Ego sane ad hoc tantū cōkursu-
 ros esse, qui in optimā partē hanc rem salūtē spectaturi sint.
 proin-

nullam aliam uideret sibi re-
 lictam esse innotescendi ra-
 tionem, Ephebia Dianæ tē-
 plum absumpsit incendio.
 Tale quippiam & hic secū
 molitur in animo: tanta glo-
 riæ cupiditate tantum non
 miser ille contabescit. Sede-
 nim aiunt illum hæc ipsa bo-
 minū gratia facere, ut eof-
 dem mortis contemptum do-
 ceat, ac in rebus arduis to-
 lerantiam. Ego uerò perli-
 benter interrogarem, non
 illum, sed uos, nunquid etiā
 maleficos & facinorosos
 eius discipulos fieri cupiatis
 in eiusmodi tolerantia pere-
 discenda, ac morte contem-
 nenda, tū afflictionibus &
 cæteris terroribus fortiter
 perferendis? Atqui certē
 compertum habeo, ista uos
 minimē uelle aut cupere.
 Quo igitur pacto hoc Pro-
 teus discernit, ut bonis tan-

ὁμᾶς ἂν οὖν αὐτοῖς ἱκέσμεθα,
 διεξαιδ' αὖ ὁμῶν τὸς παῖδας
 ζυγυτάς τῷ τειίστῃ γυρίδαι;
 ἐν αὖ ἐπιτετι. καὶ τί τῷτο ὅ-
 ρόμῳ, ἵπῳ μὲν αὐτῶν τις τῷ
 μαθητῶν αὐτῷ ζυγίσσῃ αὖ;
 τὸν οὖν Θεογένην τῷτο μάλιστα
 αἰτιάσασθε αὐτῷ, ὅτι τὰλλα
 ζυγῶν τῶνδ' ὅς, ἔχ' ἵπῳ τῷ δι-
 δασκάλῳ, καὶ σωσιδύει πα-
 ρὰ τὸν Ηρακλίαν, ὡς φασιν,
 ἀπείνῃ, δουράμεν' ἰν βρα-
 χῇ παρὰ δασάμῳ γυρίδαι,
 καὶ συμπίσῃ ἰὼν λιφάλλῃς
 ἐς τὸ πῦρ. ἔ' γὰρ ἰν πύρῳ καὶ
 βάντρῳ καὶ τρίβῳνι ἰ' ζυγῷ,
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ καὶ
 ῥέδιον, καὶ παντὶς αὖ ἔ'κ. τὸ
 τίλ' δὲ καὶ τὸ λιφάλλῳ
 χρὸν ζελοῦν, τίῳ πυρὰν σω-
 θέντα κορμῶν συνένῃ, ὡς ἴνι
 μάλιστα, χλωρῶν, ἰναποπνιγῇ
 ναὶ τῷ καπνῷ τὸ πῦρ γὰρ αὐ-
 τὸ, ἔ' μόνον Ηρακλίου καὶ Ἀ-
 σκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων
 σὺλῳν

proinde ego vos iterum ro-
 gabo: Cupitis ne liberos ue-
 stros illius æmulos fieri?
 Haudquaquam dicetis. At-
 qui hoc ipsum quærebam,
 num quis ex discipulis eius
 eundem imitaretur? Thea-
 genem itaq; in hoc quispiz
 iure optimo accusare possit,
 quòd cum in alijs per om-
 nia uiri æmulus esse studeat,
 hac in parte tamen præce-
 dentem præceptorem mi-
 nus sequatur, iterq; cum eo
 faciat, ad Herculem, ueluti
 perhibent, abeunte, præse-
 rim cum in breui possit sum-
 me ac omnibus numeris fe-
 lix euadere, per præceptum
 saltem in ignē illapsus. Ne-
 que enim in pera, aut bacu-
 lo, aut sordido pallio circū-
 ferendo, æmulationis sum-
 ma sita est, sed hæc extra pe-
 riculum posita sunt, & imi-
 tatu facilia, & cuiusvis ho-
 minis. Ipsum finem & caput æmulari conuenit, in-
 genti uidelicet pyra ex truncis ficulneis & maxime ui-
 ridibus congesta, fumo semet præfocari. Siquidē ignis non
 tantum Herculis et Æsculapij proprium æstimandū est, sed
 facti.

σύλων καὶ ἀνδριφόνων, ὅς ἐς ἰο
 ρῆν ὄσσην ἐκ λαΐαδίκης αὐτὸ
 πάσχοντας. ὥς τ' ἄμνητον τὸ
 δια τὸ λαπνῶ-ἰδιον γὰρ καὶ ὁ
 μῶν μόνων αὖ γίνεται, ἄλλως
 τι ὁ μὲν Ηρακλῆς, ἄπ' ἄρα
 καὶ ἰτόλημοί τι τοιῦτον, ὑπὸ
 νόσος αὐτὸ ἰδρασεν, καὶ τὸ Κρη
 ταυρίου ἁματ', ὥς φησιν ἡ
 τραγῳδία, κατιδιέμιν'.
 οὐτ' αὖ δέ τινα αἰτίας ἔνικον
 ἑμβάλλει, φόβον ἑαυτὸν εἰς
 τὸ πῦρ; νῦν Δ', ὅπως τῶν κατ'
 τορίαρ ὑπὸ δάξεται, καθάπορ
 οἱ Βραχμαῶνδ' ἱκάνοις γὰρ ἑαυ
 τὸν ἤξις θιαγίνης ἀνάξειν,
 ὥσπερ οὐκ ἐνδόν, καὶ ἐν Ἰνδοῖς
 ἀνὰ τινὰς μωρὸς καὶ λεροδό-
 ξος ἀνθρώπος. ὅμως δὲ οὖν,
 καὶ ἱκάνους μιμάρων ἱκάνοι
 γὰρ ἐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ,
 ὥς Ονησίκοιτ', ὁ Αλιξάνδρου
 λυθρονύτης, ἰδὼν Κάλανον
 κατόλκρον, φησὶν ἄλλ' ἐπείδαν
 νόσον.

inueniantur homines uecordes & stolidi, uanaq; glo-
 riæ extremè dediti. Attamen quando ita fert animus, imis
 tetur illos. Atenim illi ignem insiliendi morem non ba-
 bent, ueluti Onesicritus classis Alexandrinæ gubernas-
 tor ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.

Verum

sacrilegorum quoq; & par-
 ricidarum, quos iudicio con-
 demnatos, hoc ipso suppli-
 cio affici uidemus: ita ut lon-
 ge præstabilius esse putem,
 uobis fumo præfocatis oppe-
 tere. Hoc enim uobis tandē
 ut peculiare & proprium
 adscribi potest. Alioqui etsi
 Hercules e tale quippiam
 ausus est, doloris & morbi
 impatiētia impulsus hoc fe-
 cit, dum e sanguine Centau-
 rico, ueluti testis est tragœ-
 dia, infectus absumeretur.
 Cæterum ille qua causa ino-
 citatus se ipsum in ignem fe-
 rens præcipitat? Per Iouem
 scilicet ut animi tolerantia
 hoc argumento notam fa-
 ciat, non secus atque Bra-
 chmanes. Illis enim Theage-
 nes præceptorem suum aso-
 similiare contendit. Quasi

uerò non etiam apud Indos

νόμοις πλείον παρατάττει,
 ἀκίνητοι ἀΐχοντα παροπλίσ-
 μησι· ἂν ἐπιδάντω κατὰ
 σχῆμα, καίονται, ὅλ' ὅσον ὀλί-
 γον ἐνρίψοντο ἐν κατὰ κλί-
 σιν· οὐτ' αὖ τί μίγα, εἰ μὴ
 πῶς τινέξεται, σιναρπα-
 δὴς ὑπὸ τῷ πυρὶ, ἐκ ἀπ' ἰα-
 πίδαο, μὴ ἀναπυρρῶσαι
 αὐτὴν καὶ ἐμίφλητον; εἰ μὴ,
 ὅπως φασί, μηχανήσεται βα-
 θάκην γυρίσαι καὶ ἐν βόβρῳ
 τῶν πυράν· εἰσὶ δ' οὐ καὶ με-
 ταβάλλεσθαι φασὶν αὐτὴν, καί
 τινα ἐνέματα διγυῖναι, ὥς
 τῷ Διὶ ἐκ ἰώντων μίαισθαι
 ἱερὸν χωρίον· ἀλλὰ θαρρείτω
 τότ' ἐγὼ ἵνα ἐγὼ γὰρ διωμο-
 σάμην αὖ, ὃ μὲν μηδὲνα
 τῶν βιῶν ἀγανακτήσας, εἰ τι
 γυγρὶν κακῶς ἀποβαύσι· οὐ
 μὲν δ' ἴσθαι αὐτῷ ἐπ' αὐα-
 λυῶσι· οἱ γὰρ σωόντες λιύδω

Verum posteaquam conge-
 sta atque incensa pyra con-
 uenerint, propè assistentes
 immobiles lentè assari for-
 titer sustinent. Deinde in-
 gressi iuxta habitum, ar-
 dent, ne tantillum quidem
 post accubitus se auertens
 tes. Caterùm ille quid adeò
 magni aut præclari desi-
 gnat facinoris, si illapsus
 suffocatur, à flammis subito
 & uiolenter discriptus?
 Neq; enim eam, ut opinor,
 spem concepit in animo, ut
 semivivus ab igne resiliat,
 nisi hoc, quod à nonnullis
 audio, insidiosè struat, ut in-
 fra quoq; in fossa pyra pro-
 funda sit. Sūt præterea qui
 illum transformatū iri con-
 firment eiq; rei comprobā-
 da iam percensent somnia,

παρερμῶσι, καὶ συνωθῶσιν ἰς
τὸ πῦρ, καὶ ὑπὸ κλάσει τῶν
γυνάμην, ἐν ἰωντόν ἀποδαι-
λιῶν, ὧν ἂ δύο συγκατασπῶ-
σας ἐμπέσει ἕς τῶν πυρᾶν,
τότε μόνον χάριον ἰργάσασθαι.
ἕκαστον δὲ, ὡς ἐδὲ Πρωτῆος ἐτι
ἐπαλῆσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ φοίτικα
μειτωνόμασθαι ἰαυτὸν, ὅτι καὶ
φοίνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνιθον ἐπι-
βαίνειν πυρᾶς λίγεται, πορρὴν
τάτῳ γύρωσ προβιβήκως. ἀλ-
λὰ καὶ λογινοῖα, καὶ χρησμός
τινας διίξεσι παλαιὸς δὴ,
ὡς χρεῶν εἶναι δαίμονα νυκτός.
τοφύλακα γρηνίῃαι αὐτόν, καὶ
διδῶνός ἐστι βωμῶν ἡδὲ ἐπιθυσ-
μῶν, καὶ χρυσὸς ἀνασπῆσθαι
ἐλπίσων, καὶ μὰ Δία ἐδὲν ἀ-
πεικός, ἐν τοῖς πολλοῖς αὐτοῖς
τοῖς ἐνθάδε σινοῖαί τινας, τὸς
καὶ τεταρτάων ἀπαλλάχθαι
δὲ αὐτὸς φήσοντας, καὶ νύκτωρ
ἐν πετυχνεῖναι τῷ δαίμονι τῷ
νυκτοφύλακι. οἱ βασιλεῖς δὲ
οὗτοι μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ χρε-
στῆριον, οἶμαι καὶ αὐτοῦ
ἰδοῖ

liberati, quodq; noctu in dæmonem nocturnum inciderint.
Porro aut execrâdi illius discipuli oraculū quoq; ut opinor,

¶ adys

¶ in ignem compellunt, nō
sinentes eundem timore cō-
sternari aut trepidare: quo-
rum si duobus discriptis in
ignem incideret, solum hoc
præclarè ¶ cum multorū
gratia faceret. Quinetiam
hoc inaudiui, se amplius Pro-
teum nominari nolle, sed
Phœnicem, quod ¶ Phœ-
nix avis Indica iam summo
confecta senio, pyram dica-
tur inscendere. Sedenim uas
na comminiscitur menda-
cia, oracula quædam uetera
percensens, ac si deū quem-
piam noctis custodem illum
fieri oporteat. Ac iam non
obscurè aras quoque deside-
rare uidetur, aureisq; dona-
rijs se honoratum iri planè
sperat. Et per Iouem haud-
quaquam absurdum factu
æstimandum est, si in tan-
ta stultorum hominū mul-
titudine inueniantur etiam
qui prædicare nō uereantur,
¶ per ipsum quartana sine

ἰδί τῇ πυρᾷ μηχανήσονται.
 Διότι καὶ Πρωτίδης ἰκάνθη ὁ
 Διὸς, ὁ προπάτωρ τῷ ὀνόμα-
 τῷ, μαντικὸς ἦν. μαρτύρομαι
 δὲ, ὅτι μὴ καὶ ἰδρίας αὐτῷ
 ἀποδειχθῆσθαι, μαστίγων ἢ
 λαυτηρίων, ἢ τινῶν τοιαύτης
 ποταμουργίας, ἢ καὶ νῦν Δία τι
 λιπῶν τινὰ ἐπ' αὐτῷ γέσι-
 θαι νυκτοδριον, καὶ δαδύχαμ
 ἰδί τῇ πυρᾷ. Θιαγίνης ὅτι ἵνα
 χῶ, ὥς μοι τις τῶν ἱταύρων
 ἀπήγγελλε, καὶ Σιβύλλαν ἴφκ
 προσεσηκῆναι πρὸς τέτων. καὶ
 τὰ ἐπεὶ γὰρ ἀπικνημόνουσι:
 Ἀλλ' ἐπὶ Πρωτίδης, Λωϊα
 κῶν ἔχ' ἄριστον ἀπάντων,
 Ζῶος ἐριγδύπυ τίμην καὶ
 τὰ πῦρ ἀνακαύσας,
 Ες φλόγα πηδύσας, ἰλδν ἰς
 μακρὸν Ὀλυμπον,
 Δὲ τότε πάστας ὁμῶς, οἱ ἀρῶ
 ρης λαρπὸν ἰδύσοι,
 Νυκτὶ πόλον τιμᾶν λείλομαι
 ἤρωα μίγιστον,
 Σύνθρονον Ἡφαίστω καὶ Ἡρα
 κληῖ ἀνὰ κληῖ.

Ταῦτα μὲν Θιαγίνης
 Σιβύλλης ἀκηκοῦναι φασί,

Hæc quidem Theagenes ex Sibylla se audisse falso præ-

ædyti iuxta pyram machi-
 nabitur, propterea quæ Pro-
 teus ille Ioue natus, huius no-
 minis propater, uaticinio ce-
 lebris habitus est. Neque tea-
 stari dubito certò futurum cõ-
 firmas, ut sacerdotes quoque
 illi cõstituantur flagellorũ;
 aut incendiorũ, aut alicuius
 alterius rei monstificæ. Aut
 per Iouem festiuitas illi no-
 cturna sacrificabitur, aut
 festum facibus iuxta pyram
 celebrandũ. Cæterum Thea-
 genes nuper ut quidam mi-
 bi ex familiaribus retulit,
 ait Sibyllam quoque ea de re
 ista prædixisse. Et cur nõ ip-
 sos percẽseamus uersiculos?
 Ast ubi iam Proteus Cyni-
 cos longè optimus inter,
 Per loca sacra Ioui rutilum
 succenderit ignem:
 Tunc omnes quotquot fru-
 ctu uescuntur agrorum,
 Noctiuagum, ut iubeo, pla-
 cate herosa colentes
 Concessa Alcida ac Vulca-
 no sede propinquum.

tttt 2 dicat.

ἰγὼ δὲ Βάκιδ' αὐτῷ χρησ-
 μὸν ὑπὲρ τῶν ὄντων. φησὶ δ'
 Βάκιδ' ἔγωγε, σφιδρασὺν ἰπὶ πῶρ.
 Ἀλλ' ὁπόταν λιωινὸς πολυώ-
 νυμ' ἐς φλόγα πολλῶν
 πεσόν, δόξεε ὑπ' Εὐρινύϊ θυ-
 μὸν ὀρεσθεῖς,
 Δὴ τότε τὸς ἄλλους λιωαλώπι-
 κας, οἳ οἱ ἴπονται,
 Μιμᾶσθαι χρὴ πότμον ἀποι-
 χαμένους λύκοιο.
 Οὐ δὲ λιδαλὸς ἰὼν, φύγει
 μέν' Ἡφάεστοιο,
 Λάισι βαλίειν τῶν τάχα
 πάντας Ἀχαιῶν.
 Ως μὲν ψυχρὸς ἰὼν θερμυγο-
 ρίειν ἰπὶ χειρῇ,
 Χρυσῷ σαφέμενος πῆρ' ὡς, μά-
 λα πολλὰ δασείων,
 Εὐκαλῆς πάτρουσιν ἴχων
 τρεῖς πίντι τέλειαι.
 Τί νῦν δὲ, ἄνδρες, ἄρχαν
 λότρε' ἔχουσιν λόγ' ὁ Βά-
 κης δ' Ἰσιδύλλης ἄναι; ὥστε ὡ-
 ρα τοῖς θαυμαστοῖς τέτοις ὁμί-
 ληταις τῇ Πρωτίῳ περισκο-
 πᾶν ἵνα ἑαυτὸς διαφύσσει.
 τῷτο

bylla. Sed iam tempus est admirandis illis discipulis Protei
 circumspiciēdi, ubi potissimum semetipsos purgēt in aerem.

dicat. Caterum ego illi Ba-
 cidis oraculum contra me-
 morabo. Ait autem ad hunc
 modum Bacis, nimium uerē
 uaticinatus :

Postquam multiplici Cyni-
 cus cognomine Proteus
 In flammam sese per prae-
 ceptis iecerit acrem,

A' furis unum propter cō-
 pulsus honorem,

Protinus occisi, uiuum qui-
 cunque sequuntur :

Vulpicanes alios imitari fas-
 ta decebit.

At quicumque metu trepidus
 uitauerit ignem,

Quamprimū saxi popu-
 lo lapidetur Achiuo :

Ne dum friget iners, nugae
 producat acutas,

Usuram exercens, & plena
 & diuite pera,

In patria nummosus habens
 ter quinq; talenta.

Quid uobis uidetur iri ?
 nunquid Bacis deterior ui-
 sus est uates esse quā Si-

Hoc

τὸτο γὰρ τὴν λαύην καλῶσι.
 ταῦτ' εἰπὺντο, αὐθιόσαν οἱ
 πορευόμενοι ἀπαντῶν, ἔδον λα-
 νίδας, αἶψοι δ' πυρός. καὶ ὁ
 μὲν λατὶς γιγνώσκει. Νίστορα δ'
 ἐκ λαβρῶν ἰαχὴν τὸ θαγίνη,
 ἀλλ' ὡς ἤκουσι τοῦ βοῦς, ὅπου
 αὐτοῦ, καὶ αὐθιχῶς ἐκινεῖται,
 καὶ μυρία λατὰ διέξεν πορὶ
 τῶν καταβιβαστῶν· ὅς γ' εἶδεν,
 ὅστις ἐβλήτετο ἐκ αὐτοῦ ἐκα-
 λῶτο. ἰγὼ δὲ ἀφ' αὐτῶν διαρ-
 ρυγνύμενον, ἀπ' αὐτοῦ ὀφόμενος
 πὺς ἀθλητὰς ἦεν γὰρ ὁ Ελ-
 λανοδίκαι ἐλπίστον εἶναι ἐν τῷ
 πλεθρῷ. ταῦτα μὲν σοι τὰ
 ἐν ἡλιδι. ἰπὲρ δὲ αἰετὶν ὁ
 λυμπίαν ἀφικόμεθα, μετὰ
 ἧν ὁ πιδόλομος τῶν λατῶν
 χοροῦντων πρωτῆς, ἣ ἰπαι-
 νοῦντων τὴν προάγεισιν αὐ-
 τῶν, ὥστε καὶ αἰετὶς χεῖρας αὐτῶν
 ἤλθοι οἱ πολλοί, ἄχρι δὲ παρὶ
 θῶν αὐτὸς ὁ πρωτῆς, μυρίῳ
 τῷ πλεθρῷ παραπληρόμενος,
 κατόπισιν δ' ὁ λυρύνων ἀγῶ-
 νος,

eius inceptum laudantiū, adeo ut non pauci illorū conrixan-
 tes ad manus deucnerint: donec progressus ipse Proteus infi-
 nita hominū frequentia deduceretur, relicto à tergo præ-

Hoc enim ipsi cōbustionem
 uocāt. Hac cum dixisset, cer-
 tatim ab omnibus circum-
 stantibus succlamatum est:
 Conburantur iam illicò flā-
 mis dignissimi. Ac ille qui-
 dem descendit ubertim ri-
 dens: porrò Nestorem, nem-
 pe Theagenem, non latebat
 uociferatio, uerūm exaudio
 to clamore uenit illicò. Cūq;
 dicturus ascendisset, magna
 uoce exclamauit, innumera
 mala de eo percensens qui
 descenderat. Minimè uerò
 compertum habeo quodnā
 illi optimo nomen fuerit.

Ceterūm ego relicto illo,
 uociferatione se rumpente,
 abibam uisurus athletas. Iā
 enim certaminum iudices
 et arbitri in circo esse di-
 cebāt. Et hac quidem acta
 sunt in Blide. Cum autem ue-
 nissemus in Olympiam, ma-
 ior ibi multitudo aderat
 Proteū accusantium, quā

ἦ, λόγους τινὰς διεβῆλθι πε-
 ρὶ αὐτῷ, τὸν βίον τι, ὡς ἰβίω,
 καὶ τὸς λυγρῶν, ὅς ἐκινδύ-
 νοισι διηγέμεθ' , καὶ ὅσα
 πρᾶγματ' αἰ φιλοσοφίας ἵνα
 ὑπάρμινι, τὰ μὲν οὖν ἀρεμύ-
 να πολλὰ ἔμ' ἰγὼ ἢ ὀλίγον ἔ-
 κστα κ' ὡς πάλιν τῶν περι-
 στώτων, ἔτα φοβέας μὲν σιω-
 τριβίῳ ὑποσώτῃ τύρβῃ ἰ-
 πὲ καὶ πολλὰς τὸτο πάσχον-
 τας ἰώρων, ἀπῆλθον, μακρὰν
 χαίρα φράσας θανατίζοντι σο-
 φιστῇ, τὸν ὑδάταφιον ἰκνῶ πρό-
 τλυστῆς διξιόντι, πλὴν τό-
 τι τοῦτον ἰπύκυσσα, ἴφ' ἡ γὰρ
 βόλιδα χρυσῷ βίῳ χρυσῷ ἡ-
 ρῶντι ἔπιθεναι ἔχοντα γὰρ
 τὸν Ἡρακλέως βιβινώτα, Ἡ-
 ρακλέως ἀποθανῶν, καὶ αὐτὸς
 μὴ χθῆναι τῷ αἰθέρι, καὶ ὑφ' ἡ-
 λῆσαι, ἴφ' ἡ βόλομαι τὸς αὐθι-
 πτε, δέξας αὐτοῖς, ὅμ' ἡ γὰρ ῥό-
 πορ θανάτου ἡσυχαστῶν.

παύ-

dem : consentaneum autē esse, ut qui Herculeam uitam exeo-
 gisset, Herculeam quoq; mortē oppetens ē uiuīs discederet,
 aeriq; misceretur. Ac eam quidem utilitatem, inquit, statui
 praestandam esse hominibus, ut commonstrēm illis, qua ra-
 tione & mentis cōstantia mortis acerbitas respuenda sit.

Itaq;

conium certamine : ubi ora-
 tiones quassiam de se ipse
 habuit, nimirum quibus ex-
 ercitijs uitā suā transegerisset,
 quibusq; in periculis uersat^{us}
 fuisset, tū quantas & quātas
 duras difficultates philoso-
 phiae gratia per omnem a-
 tatem pertulisset. Itaq; mulo-
 ta eius generis erant, quae
 ille differuerat. Ego uer^o al-
 tem pauca quaedam prae-
 circumstantium multitudine
 audiebam. Deinde meo-
 tuens ne in tanta turba cō-
 primerer, posteaquam mulo-
 tos idem patientes cernerē,
 abij, longum ualere iubens
 sophistam semet perimen-
 tem, suiq; funeris epitaphiū
 ante mortem recitantem.
 Sedenim tunc etiam hoc in-
 audieram. Dixerat enim,
 aureae uitae auream quoque
 se uelle imponere coronā-

πάντας οὖν δὴ μοι τὴς ἀν-
θρώπου φιλοκτέτας γρηΐδαι.
οἱ μὲν οὖν ἀναισθητοὶ τῶν
ἀνθρώπων ἰδάνουσιν, καὶ ἰ-
βόων, σὺ δὲ τοῖς ἑλλησιν· οἱ δὲ
ἀνδρωδιστοὶ ἐκκράτουσιν.
τίλει τὰ διδογμύλια, ὅφ' ὅμ' ὁ
πρόδύτης ὁ μητρὶς ἰθρυ-
βύθη, ἐλπίσιν πάντας ἔξειδαι
αὐτῶ, καὶ μὴ πρόσιδαι τῷ
πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθε-
ξεν ἰν τῷ βίῳ. τὸ δὲ τιλῶν τὰ
διδογμύλια, ἀλόκατον αὐτῷ
προσπισόν ὡχρίων μᾶλλον
ἐποίησε, καὶ τοι ὅσα νικρικῶς
τῶν χριστῶν ἔχοντι, καὶ νῦν Δία
καὶ ὑποτρίμαρ, ὥστε καλῶ πα-
σι τὸν λόγον, ἵνα δὲ ἐκείνης,
οἶμαι, πῶς ἐγὼ λυμ' ὁ δὲ γὰρ ἰο-
λιῶν ἄξιον ἦν οὕτω δυσόρω-
τα τῆς δόξης ἀνθρώπου ὅ-
πῃ ἀπαντας, ἴσοι τῇ αὐ-
τῇ πεινῇ ἱλαύνονται. παρι-
πύμ-

expalluit. Cumq; iam mortui cadaueris speciem uultu ac co-
lore præ se ferret, per Iouem timore impendiò magis percul-
sus, subtrepidauit etiam. Ego uerò, ut opinor, iam queris
quantiū riferim. Neq; enim commiseratione mihi dignus ui-
debatur, homo ita miserè ambitiosus, ita anxie gloriæ cupi-
dus supra omnes quotquot unquam hoc uitio laborauerūt.

πέμπει δὲ ὁμοῦ καὶ πολλῶν,
 καὶ ἐνφορεῖτο ὅτι δόξης, ἀπο-
 βλέπων ἰς τὸ πλεῖστον τὸ θαυ-
 μαζόντων, καὶ ἰδὼς ὁ ἄθλιος,
 ὅτι καὶ τῷδε ὡς τὸν τσαυρὸν
 ἀπαγεμενοῖς, ἢ καὶ τῷ δου-
 μίῳ ἐχόμενοι πολλῶν πλείους
 ἵππωνται. καὶ δὲ τὰ μὲν οὐλύμ-
 πια τέλει ἔειχε, κάλλιπα ο-
 λυμπίων γίνουμένη, ὡς ἰγὼ
 ἄλλοι, τρεῖς καὶ ἑκατὸν ὅρων· ἰγὼ
 δὲ (οὐ γὰρ ἔμ' εὐπορεῖσαι ἔχῃ
 μακρόν, ἀλλὰ πολλῶν ἐξιδύ-
 νων) ἄκων ἔα ἐλπίσιν. ὁ δὲ
 αἰὲν ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ
 πελοπιδεῖον προσηρῆκεν ἐπιδά-
 ξαθαι τῷ καύσει. καὶ μετ' ἑ-
 ταίρων τινὸς παραλαβόντος,
 παρὶ μέσας νύκτας βαναυσῆς,
 ἀπῆκε δὴν ὅτι Ἀρπίνης, ἐνθα ἦ
 ἡ πυρὰ, τὰ δὲ πᾶσι πάντεσσι τοῖς
 ἄκωνσι, ἀπὸ τῆς οὐλυμπίας,
 κατὰ τὸν Ἱπποδρόμον, ἀπείνα-
 των πρὸς ἑα. καὶ ἰπὲρ τάχιστα
 ἀφικόμεθα, καὶ λαμβάνομεν
 πυρὰν

Nibilo secus tamen à multitudine
 stipatus deducebatur, ac glo-
 ria amenti desiderio in præ-
 ceptis rapiebatur, subinde o-
 culos in multitudinem admi-
 rantium reijciens, ignarus
 miser quòd eos quoque qui
 ad crucem ducerentur, aut
 in carnificis manibus teneo-
 rentur iam occidendi, mul-
 to plures subsequerentur. Fi-
 nitis autem certaminibus
 Olympicis, quæ omnium
 pulcherrima fuisse cognoui
 (iam enim quater præfens
 interfui) cum currus inopia
 laborarem, multis disceden-
 tibus inuitus relinquebar.
 Caterùm Proteus exitio-
 sum sibi spectaculum subino
 de protrahens, noctem de-
 mum postremum tempus ei
 rei destinavit, quando se ip-
 sum esset cōcrematurus. Sub
 noctem itaq; mediā assum-
 ptus à quodam familiari, cū
 ē strato surrexissem, cono-

cessi rectà in Arpinam, ubi pyra erat. Ad id loci uiginti
 erant stadia ab Olympia per Hippodromū ad aurorā euno-
 tibus. Quum primum uerò eò uentum est, offendimus
 pyram

πυρὰν ἐν προμελῶν ἐν βάθει, ὅσον ἐς ἐργυρὸν τὸ βάθος. Δὲ-
 δόξεν ἴσως τὰ πολλὰ, καὶ πα-
 ριέβουτο τῶν φρυγῶν, ὡς
 ἀσφαθείας τάχιστα. καὶ ἐπειδὴ
 ὁ σιλλῶν αὐτίταλον (ἵστα γὰρ
 ἐκ κέντρων διάσασθαι τὸ κάλλι-
 πτον τοῦτο ἔργον) πρόσκεινεν ἐν
 τῷ ἱσχυρῶν καὶ ἐς τὸν αὐ-
 τὸν πόρον, καὶ ξυλὸν αὐτῶ τὰ τί-
 λω τῶν λιπῶν, καὶ μάστιγα ὁ
 γυνάκας ὁ πατρῶν δὲ δὲ
 ἔχον, οὐ φαῦλον αὐτοφάγ-
 νος. ἰδὲ δὲ φέρει δὲ καὶ ὁ
 πρῶτος. καὶ προσελθόντες,
 ἀλλὰ ἀλλὰ χόρην αὐτῶν τὸ
 πῦρ μέγιστον, ἀτι ἀπὸ δὲ ἐκ
 καὶ φρυγῶν. ὁ δὲ (καὶ μοι
 πάντων ὅσα πρόσκεινεν τὸν ναῦν)
 ἀποβήμεν τὴν πύραν, καὶ
 τὸ τριβάνιον, καὶ τὸν Ἡράκλεον
 ἐκείνους ῥέπαλον, ἔσθ' ἐν ὅσῳ
 ῥυπῶσι ἀκρῶς. ἅτα ἦτα λι-
 βαντῶν, ὡς ἐπιβάλοι ἡδὲ τὸ
 πῦρ, καὶ ἀναδόντες τινες, ἐπί-
 βαλίτι,

Ille autem (nunc uerò fac maximè attento sis animo)
 depositis pera ex pallio, ac baculo illo Herculeo, in ex-
 tremè sordido adstitit amiculo. Deinde postulato thure,
 ut in ignem spargeret, quidam illi porrexit: quo in ignem

pyram altè congestam, in
 profundum uerò ad magni
 cubiti altitudinem egestam.
 Crebræ faces præstò erant,
 aridis insuper sarmentis ex
 stipulis pyra erat intexta,
 ut quàm primum igne su-
 scepto in flammam erumpe-
 ret. Postea uerò quàm luna
 exorta est (oportebat enim
 ex hanc huius pulcherrimi
 facinoris spectatricè adef-
 se) prodijt ille eo quò sem-
 per more solebat exorna-
 tus, ac cum illo reliqua Cy-
 nicorum multitudo. Hic ge-
 nerosius quisque ex patribus
 facem in manu tenens, non
 segniter subministrabat: ino-
 super ipse quoque Proteus
 face armatus incedebat.
 Mox aggressi alius aliunde
 admotis facibus maximè in
 ignem succenderunt, nem-
 pe facibus ex sarmentis co-
 pioso igni suppeditantibus.

βαλῆτι καὶ ἄπειρε, τίς μισήσῃ
 θρίαν ἀποβλήσων (καὶ γὰρ καὶ
 τότε πρὸς τὴν φραγδίαν ἦν
 ἡ μισσημερία) δαίμονες μὲν
 πρῶτοι καὶ παῖδες δὲ καὶ με-
 τὰ μὲν τῶν ταῦτα εἰπὼν, ἐπὶ δὲ
 οὐκ εἰς τὸ πῦρ, ὅτι μὲν ἰωρᾶτό-
 γη, ἀλλὰ πρὸς χόδον ὑπὸ τῆς
 φλογὸς πολλῆς ἡμελῆς. αὐ-
 τοὺς ὅρῳ γιγνώσκεις, ὅτι καλὴ
 κρῖναι, τίς καὶ ἀστροφῶν τοῦ
 ἀράμα[το]· ἰγὼ δὲ τὸς μη-
 τρῶς καὶ δαίμονας ἐπιβό-
 ρον, μὰ τὸν Διῖ, οὐ σφόδρα
 ἡτιώμην. ὅτι δὲ καὶ τὸς πα-
 τρῶς ἐπιναλίσσας, ἀναμνη-
 σθῆς τῶν πρὸ τῆς φόνος ἡμελῆ-
 σων, ὅτι καὶ ἔξην ἡδυνάμην
 τῇ γίγνηται. οἱ λυγροὶ δὲ πρὸς
 πάντας τὴν πυρρὰν, ἐν ἰδέ-
 κρουσιν μὲν, οἱ πᾶσι δὲ ἐνιδάκ-
 νοντο λυπῶν τινὰ, εἰς τὸ πῦρ
 ὄρωντες, ἄχρη δὲ ἀποπνίγας
 ἐν αὐτοῖς, ἀπώμεν, φημί, ὅτι
 μάταιοι· ὅτι γὰρ ἡδὺν τὸ διάμα,
 ἐπὶ μὲν γόροντα ὄροντα,
 λυγρῶς

coniecto, & uersis ad me-
 ridiem oculis (etenim ipse
 quoque meridies ad huius tra-
 gœdiæ partem attinebat)
 sic exorsus est : O materni
 atque paterni daemones , su-
 scipite me propitij . Quibus
 dictis ætutim in ignem in-
 silijt , nec amplius à quoquā
 uisus est , sed à flamma quæ
 multa erat , circumfusus di-
 sparuit . Iterum te optime
 Cronie , fabulæ catastrophê
 ridentem uideo . Ego uerò
 maternos daemones incla-
 mantem per Iouem non ad-
 m̃tum accusabam . At cum
 paternos quoque inuocaret ,
 recordatus eorum quæ de
 patris interfecti cæde dicta
 fuerant , risum continere nō
 potui . Porro autem Cynici
 rogum circumstantes , nullus
 quidem profundeabant ta-
 chrymas : ceterum ipso si-
 lentio non uulgarem pertur-
 bati animi ægritudinem in-
 dicabant ignem inspicientes , donec unā cum illis affeo-
 ctus graueolentia , Abeamus , inquam , ô stolidi . Neque e-
 nim uoluptuosum hoc est spectaculum , senem assatum
 uidere ,

ἐνίοις ἀναπιπλαμένους πο-
 τηρᾶς. ἢ περιμελῶντι, ἵνα αὐ-
 γχαφούς τις ἐπιλωθῶν, ἀπεικᾶ-
 σθ' ὑμᾶς, οἷος τὸς ἐν τῷ Διο-
 κλητοῦ ἱταίρους τῷ Σωκράτῃ
 παραγράφουσιν· ἱκανοὶ μὲν ἔν-
 ῳ γυνάμειν, καὶ ἰλοιδόροντό
 μοι· ἱνοὶ δ' ἐν ἡδὴ τὰς βακί-
 ριας ἤσαν. ἄτα ἱκανὸν ἠπά-
 λουσα ξυωπαίτας τινὰς ἱμο-
 θαλάμῳ ἐς τὸ πῦρ, ὡς αὐτοὶ ποιεῖτο
 τῷ Διοσκρίδῳ, ἱπαύσαντο, καὶ
 ἀρβύλων ἄγον· ἐγὼ δ' ἱπανίων,
 ποικίλως, ἱταίρῳ, πρὸς ἱμαῶν
 ἐντροπὴν τὸ φιλέδοξον, οἷον τί-
 ῳ ἔσθῃ, ἀναλογισάμενος ὡς μέ-
 νον οὐτὸν ὁ ἔργος ἀφικνεῖται καὶ
 τοῖς πάντων θαυμαστοῖς ἀνὰ Διο-
 κλησιν, ὅχι ὅπως ἐκάνω τὰνδρῶν,
 καὶ τὰλλα ἱμπλήτως καὶ ἀπονε-
 νοημένως βιβιωκότι, καὶ ἐν ἀνα-
 ξίως τῷ πυρὶ. ἄτα ἐνὶ ὑγχα-
 νορ πολλοῖς ἀπιῶσιν, ὡς δια-
 θαίῃσιν καὶ αὐτοὶ· ὄντο γὰρ ἱτε-
 λαὶ ἀκλήφιδαι ζῶντα αὐτόν. καὶ
 γὰρ καὶ τὸδε τῇ προετραίᾳ

uidere, praesertim cum ille
 malo odore omnium nares
 impleantur. An expectatis
 dum pictor quispiam acce-
 dens uos depingat, quemado-
 modum in carcere iuxta So-
 cratem socij depicti sunt? His
 auditis illi indignabantur,
 et me cōuicijs proscin-
 debant. A nonnullis quoque
 illorum ad fustes cōcursum
 est. Deinde uero cum essem
 illis comminatus, me corre-
 ptos per uim quospiam in
 ignem praecipitaturum, ut
 praceptoris sequantur ue-
 stigia, à cœpto destiterunt,
 et pacem egerunt. Ego au-
 tem à pyra regressus, equi-
 dem uaria meo cum animo,
 ὁ ἀμικε, uolebam, ἰδεντι-
 dem mecum reputans cui-
 usmodinam res esset gloriae
 fitis et cupiditas, quippe qua
 sola quoque magni alioqui
 uiri et admirandi omnes
 ex aequo caperentur, nedū hic
 Proteus, cuius omnis uita pau-
 rā prudenter instituta, eò tantum
 tendebat, ut alijs admira-
 tioni esset, et stupori, prorsus flāmis nō indigni. Exinde mul-
 tis occurrebā, et ipsi spectatū euntib⁹. Etenim existimabāt
 adhuc

διελίλει, ὥς πρὸς αὐόσχονα
 τα τὸν ἕλκον ἀσπασάμενος,
 ὥσπερ ἀμίλκῃ καὶ τὸς Βραχμῶ
 νας φασὶ ποιεῖν, ἐπιβέσιδάω
 αἶ πυρᾶς. ἀπὶ τριγυρῶν δ' αὖ
 τὸς πολλὰς αὐτῶν, λίγων ὦ.
 διὰ τετιλῆσαι τὸ ἱεργον, εἰς
 μὲν καὶ τὸτ' αὐτὸ πόρισπύ-
 λατον ἦν, καὶ αὐτὸν ἱλᾶν ἔ-
 τέον, καὶ τελευτήσαντα λατα-
 λαμβάνον ἔπυρε. ἔνθα δ' ὦ
 ἱταῖρε, μυρία πρᾶγματ' ἀ-
 χορ, ἅπανσι διηγόμενος καὶ
 ἀνακρίνας, καὶ ἀκριβὲς ἐκ-
 πυνθασαμένους. εἰ μὲν αὖ ἰδού-
 μι τίνα χρίζοντα, φίλᾳ αὖ,
 ὥσπερ σὲ, τὰ πραχθέντα δι-
 γύμνω, πρὸς δὲ τὸς βλάπτας,
 καὶ πρὸς τῶν ἀκρόασις λεχηνόν-
 τας ἱβραγῶδον τὶ παρ' ἡμῶ-
 ν. ὥς ἐπειδὴ ἀνέφθη μὲν ὁ
 πυρὰ, ἐνίβαλε δὲ φέροντα
 τὸν δ' πρωτὺν, σείσμεν πρότε-
 ρον μεγάλῃ γρομῶν, οὐ μὲν
 καθμῶ τῆς γῆς, γυνὴ ἀναπλά-

μενος

aebuc ipsum uiuium relietū
 iri. Siquidem & hoc prio-
 ri die fama sparserat, tan-
 quam ad solem oriētem sa-
 lutaturus, quemadmodum
 aiunt facillitare Brachma-
 nis quando pyram sint in-
 scensuri. Itaque multos illo-
 rum ab incepto itinere ab-
 sterrui, dicens omnem rem
 iam esse confectam: quibus
 ne hoc ipsum quidem dignū
 erat diligentia, & si ipsum
 uidissent locum, ac nonnihil
 ab igne reliquiarum inue-
 nissent. Hic mihi, ὦ amice,
 infinita erant negocia, dum
 omnibus percensco quærē-
 tibus, & singula exactē in-
 dagantibus. Quoties ergo
 uideram eminentis aucto-
 ritatis & gratiæ uirum, illi
 omnem rem nudē & sim-
 pliciter ut acta erat, quem-
 admodum tibi, commemo-
 rabam. Cæterum erga ho-
 mines bardos & stupidos, & ad audiendum suspensō ani-
 mo inbiantes, magnificis & tragicis uerbis efferebar, quod
 postea quā pyra fuisset incensa, et semet Proteus iniēcisset, fa-
 cto sub initū ingenti motu, cū horrendo cōcussa terra mu-
 gitu,

μὴν ὅτι μίσηται τῆς φλογός,
 οἰχοῖτοίς τὸν ἕρπαιον, ἀνθρωπίνῃ
 καὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λίγην ἔλι-
 πον γὰρ, βάλων δ' ἐς Ὀλυμ-
 πον. ἐκπῶσι μὴν οὖν ἰτιθέμε-
 ναι, καὶ προσκυλῶναι ὑποφρίτε
 τοῦτο, καὶ ἀνέκρινόν με λί-
 γοντοί, πότμον, πρὸς ἑώ, ὃ
 πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γυνῆ-
 ῖν δὲ τὸ ἐπὶ τὸν ἀπικρινά-
 μιν αὐτοῖς. ἀπικρινά δὲ ἐς
 τὴν πᾶσαν γυναικα, ἐπὶ τὴν τι-
 πολίαν ἀνδρῶν, καὶ νῦν τὸν Δῖον,
 ἀξίαν ἐπὶ τὸ πρόσωπον, ὡς
 τῷ πῶγονι, καὶ τῇ λοιπῇ σι-
 νῶσθαι, τὰτ' ἄλλα διεγχεύον-
 τός τ' ὅτι πρῶτος, καὶ ὡς μι-
 τὰ τὸ καθύπευθε θιάσασθαι αὐ-
 τὸν ἐν λαοῖς ἰδιῶτι μικρὸν ἔμ-
 προδόν, καὶ νῦν ἀπολίπει πι-
 ραπτοῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἐν
 πλάτῃ φωνῇ, καὶ τὴν τι ἐν τι-
 μέτρῳ, ἔτ' ὡς πᾶσι προσέ-
 θεσι, τὸν γυῖα διεμνύμεν ὅ-
 ὃ μὴ αὐτοῖς ἐκράνισαι, ἀλλὰ
 πλάτῃ ἐκ τῆς πυρᾶς, ἐν
 ἰγῶν
 cibis persfrepente, ob ami-
 fertis coronatum. Ad ex-
 etiam uulnere, persancti

gitu, uultur è flamma subuo-
lās, recta in cœlū iuisset, ma-
gna uoce humana dicens
Reliqui terram, in Olympū
commigro. Illi hī auditis ob-
stupecebant animis, ac ado-
rabāt perhorrescētes : meq̃
interrogabant , utrōnam,
ad auroram, an ad occasum
uersus subductus esset uul-
tur. Ego uerō quodcunque
fortē succurrebat , respon-
debam illis. Porro ubi ad
frequentem hominum cele-
britatem uenissem, in uirum
canum incidi, & per Iouē,
quātum ad uultum & bar-
bam, & reliquam grauitas-
tem attinebat, quantū pre-
cij : qui cum alia de Proteo
circumstantibus percēsceret,
etiam hoc adiecit, quod eum
posteaquā combustus esset,
aliquanto antē in ueste cano-
dida uidisset, ac nunc eundē
hilarum in porticu Hepta-
phono, hoc est, septem uo-
lantem reliquisset, oleaginis
emum super omnia addidit
deierans quod ipsi ex pyra
sub-

ἰγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφ᾽ ἡκα
 πτίτιδάμ, ἡαῖα γιγνώσκον τῶν
 αὐτῶν, καὶ βλακικῶν τῶν
 τρόπων. ἰνυόει τὸ λοιπὸν, οἷα
 ἀκὺς ἐπ' αὐτῷ γρησέσθαι, ποί
 ας μὲν δὲ μιλήσας ἐπιστάσι-
 δαι ὑδὶ τὸν τόπον, τίνας δὲ
 πτίτῃ γας ἐκ παραγὰς, τί-
 νας δὲ κορώνας ἐκ ἐπιπύρσε-
 δαι, καθάπερ ὑδὶ τὸν Ησιό-
 δας τάφον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἁ-
 κύνας μὲν γὰρ παρὰ τὴν ἡλίων
 αὐτῶν, παρὰ τὴν τῶν ἄλλων
 ἐλλείων, οἷς καὶ ἐπισταλκίνας
 ἔλινον, αὐτίκα μάλα εἶδα πολ-
 λὰς ἀνασπασομένας. φασὶ δὲ
 πᾶσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδοξοῖς
 πόλεσιν ἐπιστολὰς διαπέμ-
 ψαι αὐτὸν, διαθήκας τινὰς
 καὶ παλαιότητας καὶ νόμους.
 ἡ δὲ τινὰς ὑδὶ τῶν πρὸς ἐν-
 τας τῶν ἱταίων ἱεροτόν-
 σι, νεκρογίγας καὶ νόστους.
 ἀρόμους προσαγορεύσας, τεύ-
 τε τίλθ' τοῦ κακοδαίμονος
 πρῶτῃς ἰγύνιτο, αὐτὸς ὡς
 βραχὺ λόγῳ περιλαβὼν, πρὸς
 ἀλ-

subuolās fuisset conspectus,
 quem ego paulo ante uolan-
 tem dimiseram, in hoc, ut
 hominum stolidorum et stu-
 pidorum mentem dementa-
 ret atq; deluderet. Confide-
 ra uero reliqua, quæ pro-
 pter ipsum (ut uerisimile
 est) breui cunctura sint. Quas
 lesnam apes locum non sunt
 frequentatura? quæ uero
 cicada non accessura? quæ
 cornices non aduolatura,
 quemadmodum ad sepul-
 chrum Hesiodi, & similia?
 Sedenim imagines quoque
 ab ipsis Eliensibus reliquisq;
 Græcis missas esse confir-
 mabat. hoc profectò sat
 scio, breui non paucas ere-
 ctum iri. Aiunt præterea
 omnibus ferme ciuitatibus
 celebrioribus ipsum scriptis
 epistolis misisse testamenta
 quedam, & exhortationes
 ac legessac quospiam pro-
 pter hæc ipsa legatos ex fa-
 miliaribus elegisse, funeris
 sui nuncijs & cursoribus declaratis. Hic finis uitæ fuit
 infelicitis illius Protei, uiri, breui oratione cuncta per-
 stringam,

ἀλγέειαν μὴ δ' ἀπώποτι ἀπο
 βλεψέει, ἡδὲ δόξα δέ, καὶ
 τῷ παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνῳ,
 ἀπαύα ἐπὶντ' αἱ καὶ πρὸς
 ξασί, ὡς καὶ εἰς πῦρ ἄλλο
 δαι, ὅτι μὴδ' ἀπολαύειν τῶν
 ἐπαίνων ἐμύλλει, ἀνείδηντ'
 αὐτῶν γυρόμεν. ἐν ἔτι σοι
 προσδιηγσάμενος παύσο-
 μαι, ὡς ἔχης ἐπιπολὺν γιγᾶν' ἰο
 κέννα μὴ γὰρ πάσαι πῶδα,
 οὐθὺς ἀνδρας με, ὅτι ἔκκει
 ἀπὸ Συρίας διηγμενός, ὡς ἀ-
 πὸ Τρωάδος συμπλεύσαι με
 αὐτῷ, καὶ τὴν τε ἄλλω τὴν ἐν
 τῷ πλῶ τρυφῶν, καὶ τὸ μερὶς
 κισμὸν τὸ ὠρεῖν, ὃ ἐπεί σοι λιμνίσ-
 ζειν, ὡς ἔχει καὶ αὐτὸς τινὰ
 Ἀλκιβιάδω. καὶ ὡς ἐπιταραχ-
 θῆναι μὲν τὸν νυκτὸς ἐν μίση τῷ Λι-
 γαίῳ, γνόφῃ λαβάντες, καὶ λῶ-
 μα παμμίγιστον ἐγείραντ',
 ἐκώκυε μετὰ τῶν γυναικῶν ὁ
 θαυμαστός, καὶ δανάτην ἐρέτ-
 τωρ εἶναι δεικνύει, ἀλλὰ μικρὸν
 πρὸ

stringam, qui ad ueritatem
 nunquam respexit: propter
 gloriam uerò & hominum
 laudem aucupandam, ome-
 nia semper & dixerit &
 fecerit, adeo ut in ignē quo-
 que se per praeceps saltu mis-
 serit, quando laudum titilla-
 tione haudquaquā amplius
 perfunditurus erat, quippe
 quas mortuus sentire nō po-
 terat: Vnum adhuc si addi-
 dero, uerborum finē faciā,
 ut abundē habeas quod ri-
 deas. Siquidem illa iā olim
 nosti, quippe quae statim ut
 ex Syria domum uenī, ex
 me denarrante audisti, ut à
 Troade unā cum illo navi-
 garim, praeter alias quas e-
 xercebat inter nauigandum
 delicias, etiam puerum foro-
 mosum persuasit in Cynicae
 sectae se addicere, uidelicet
 ut esset etiam illi Alcibia-
 des. Et quēadmodum cō-
 territus sit sub noctem in medio Aegæo, oborta caligine,
 magnisq; fluctibus insurgentibus, utq; cum mulieribus
 turpiter ciuiarit admirandus ille, uisus sibi potior es-
 se, quàm ut mortem oppetere debeat. Atqui aliquāto ante
 quāquam

πρὸ τῆς τελευτῆς, πρὸ ἑννία-
σχαλίου πινυμένων, πλῆρ, ὅ-
μαι, ἢ ἰατρὸς ἰμφογῶν, ἤμι-
σὶ τι τῆς νυκτὸς, καὶ ἐκλῶ πυ-
ριτῶ μάλα σφοδρῶ. ταῦτα δὲ
μοι Αλέξανδρ' ὁ ἰατρὸς δι-
γύσας, μετακληθεὶς, ὥς ἰπι-
στυπῶσεν αὐτὸν. ἐφ' οὗ ἔκ-
ταλαβῆν αὐτὸν χαμαὶ ἐν λιθό-
μην, καὶ τὸ φλογμὸν ὁ φέ-
ροντα, καὶ ψυχρὸν αὐτοῦ τῶ
πάνου ἱρτυκῆς, ἑαυτὸν δὲ μὴ
λοιῶσαι. καί τινι ἀπὸν ἐφ' ἑνὶ
αὐτὸν, ὥς ἂ πάντως θανά-
του δέοιτο, ἤκειν αὐτὸν ὡδὶ
τὰς δόρας αὐτόματον, ὥς κα-
λῶς ἔχον ἰπιδαι, μετὰ τοῦ
πυρὸς δειμνῶν. τὴν δ' αὖ
φάναι, ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἐνδε-
ξ' ὁ τρόπ' ὅ γίνετ' αὖ, ὡς
σικανὸς ὤν. ταῦτα μὲν ὁ Αλέ-
ξανδρ' ἰγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς
πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον αὖ-
τὴν ἰγκυρισμένην, ὥς ἀπολα-
γεῖναι τῷ δριμύ φαρμάκῳ.

ὁρᾷς,

ἢ gloriosa oppetendæ mortis futura est ratio, cum o-
mnibus communis sit. Hæc quidem Alexander. Ceterum
ego quoque illum non ita multos ante dies unctum con-
spexi, quemadmodū præpharmaci amarulentia fleuerit.

Vides

quàm diem suum obiit, ante
nouē ferme dies plus quàm
sat erat, ut opinor, cum aua-
riter deuorasset, sub noctem
uomuit, ac febricula ualde
uebementi subito correptus
est. Hæc mihi Alexander meo
dicus denarrauit, accersitus
in hoc, ut eum inspiceret.

Ait ergo se illum semet bu-
mi uoluentem depreben-
disse, æstuantem morbum
perferre non ualentem, ac
frigidam ualde desideran-
ter postulantem: se uerò non
dedisse. Dicebat quoque ita
ad illum dixisse sese: quòd si
prorsus mortis amore
cupiditate teneretur, ip-
sam ultrò breui ad ianuam
esse uenturam, ita ut ignis
sibi superuacaneus ad hanc
maturandam esse uideret-
tur. Ad quæ ita respondiisse
Proteū aiebat: Atqui haud-
quaquam perinde celebris

ὁρᾷς, ὃ πᾶν τὸς ἀμύλων ποιῶ-
 τας ὁ Λιανὸς παραδελχεται.
 ὁμοιον ὡς εἰ τις ὡδὶ τερρὶν
 ἀνὰ βύσσιναι μίλλων, τὸ ἐν τῷ
 δακτύλῳ πρόπαισμα θέραι-
 πούει, τί σοι δεικῆ ὁ Δεμίτρι-
 τος, ὃ τῶτα εἰλεῖ κατ' ἀξί-
 σον γιλάσαι αὐτὸν ἐπὶ τῷ αὐδρί.
 καὶ τοὶ πόλιν ἔχοντες ἰκάνονται
 σῶτον γίλῳτα; σὺ δ' ἔρῃ ὡ φε-
 λόντες, γίλα καὶ αὐτοὶ, καὶ μά-
 λιστα, ὅπότε αὐτὸν ἄλλω ἀκὺσης
 θαυμάζοντων αὐτῶν.

Vide ne ut nō omnino Aca-
 cus cecutientes suscipiat?
 Non absimile si quis iam iam
 in crucem ascensurus, digiti
 iulnuscule medeatur. Quid
 tibi facturū fuisse uidetur
 Democritus, si horum spe-
 ctator contigisset? Nunquid
 pro dignitate uirū derisisset?
 Et unde tantus misero-
 risus suppetisset? Proinde,
 amice, ride & tu ipse, ac tū
 maxime & effusissime, quo-
 ties alios eundem admirantes audieris.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

ARGUMENTVM.

In Peregrino simulatz tantum sapientiz imaginem Lucianus haud dubiè ostendere uoluit. Quid enim illo insolentius, aut popularis admirationis (quam unam omnes sua prodigiosa uiuendi ratione constat uenatos esse philosophos) cupientius? Quem in tantum gloriæ sitis excecauerat, ut omnibus ab sumptis admirationis captandæ præstigijs, quibus uulgi oculos dementare solitus est: demum etiam semet flatibus absumentum sacrarit, nō ob aliam causam, quàm ut mortuus quoque admirationi esset populo. Nec mihi dubium est, in hoc Peregrino Lucianū, summę uirum prudentiæ, iudiciū facere uoluisse, cuiusmodi res esset ambitiosę glorię cupiditas, quàm inconsultā, quàm præceps, & quàm ferè semper temeritatem comitem secum habeat, & φιλαυτίαν sociam. Nec uerò usque adeo popularium animis facessit negotium, quàm excelsos

uuuu

animos

animos ferè occupat: & quo altiori magnitudine mens prædita fuerit, hoc facilius hac siti cogitur, tantoq; impèsius gloriæ desiderio infestatur: ita ut præclare scripserit Lucianus, τὸ φιλόδοξον μένεν ἀφαιεῖν, καὶ τοῖς πανθαύμαστοῖς εἶναι δοκοῦσι: Animi abiecti & sordidi rebus capiuntur humilibus, at sublimes & excelsi illam internam in aliorum animis repositam opinionem affectant. Et huius consequendæ gratia nihil non faciūt, parum nonnunquam reputantes, quàm prudenti consilio inuidiosam captent gloriā. Videmus nostro seculo innumera biles peregrinos semet, ut Protheus, in omnia uertentes, tantum in hoc, ut sint aliquid: hoc est, ut Hesiodus loquitur, ἥν τι τι, ᾧ τί τι, ne desit mundo quod de illis loquatur, ut habeant præclarum apud omnes & eruditionis & ingenij testimoniū: non animaduertentes interim, se quadam animi cæcitate & præcipitantia, qua illis imposuit φιλαυτία & ambitio, dum omnia miscēt, in summam ruere infamiam. Usque adeo miserrè nonnulla sitiunt, & sedulo uenantur τὸ δὲ σὺν ἱκτινὶ δάσπαιεν, ut patiantur citius ueritati iniuriam fieri, quàm illorum periclitetur existimatio. Est quidem omnibus commune laudis & gloriæ certamen propositum, sed ad hanc ut non nisi per sudorem & laborem patet aditus: ita nō alia quàm uirtutis, hoc est legitima uia penetrandum est. Iam quisq; peculiarem uiam ad laudem consequendam sternit & aperit, quæ an laudis appellatione digna sit, uiderint ij qui tantopere ad hanc & multorum exitio & offendiculo aspirant. Sed nimium multa philosophati sumus. Cæterum in Peregrino præter cætera illud quoq; uidere est, quàm nihil in reb. diuinis sapiat humana ratio, etiam prudentia philosophica excultissima. Quis enim negabit, Lucianum summi uirum fuisse ingenij: at quàm nasutè subsannet Christianismum, palàm est: conuicia crucians in ipsum quoq; Christum, quem ἀνιστολογεῖται μὲν σέφισι, hoc est, de palo suspensum Sophistam cognominat, uel alia cōmemorat, confingens quæ à teneris & pijs auribus procul decet esse remota. præterea longè aliter de Peregrino sentire uidetur Gellius, author satis eni inens.

a Pentheus. Vide quæ de eo annotauimus in Saturnalibus.

b Non ne uerò. Igne mori multi gloriosum putarunt, inter quos etiam fuit Colanus: qui se ultro incendio obtulit, cum iam mori decreuisset. Nicolaus Damascenus, & philosophus & histo-

& historicus, scribit à se uisum Zarmanochegā Indum, qui satis fortunatus Athenis se cremauit, quod abundè uixisset. in cuius tumulo ita inscriptum fuit: Ζαρμανοχέγας Ἰνδὸς ἀπὸ βαργῆς, κατὰ τὰ περὶ τῆς Ἰνδίας, αὐτὸν ἀποθανάτισσας, κείται: hoc est, Zarmanochegas Indus ex Bargoa, iuxta patrios Indorum mores, se ipsum immortalem faciens, hic iacet. c Etenim haud dubitanter.) Imò qui animæ immortalitatem credunt, feliciores sunt ijs qui animum interire cum corpore, & ut corporis, ita animi sensum morte eripi arbitrantur: de quorum numero sunt, C. Iulius Cæsar, in ea oratione quam contra Catilinā habuit, & Cicero pro Cluentio: cum aliter in Lælio & in prima Tusculana tradiderit. Ego quamuis de hac impia sententia in Charonte scripsi, tamen quia hic locus exigit, ea repetere non sum ueritus. d Epictetus.) Hic ex Hierapoli Phrygiæ urbe fuit oriundus, Romæ Epaphrodito cuidam, Neronis familiaris seruiuit. e Hercules.) Cum se ipsum magnitudine dolorum uictus, in rogū coniecisset, uiuus combustus est. Sophocles in Trachinijs. f Alcibiades.) Vide Plutarchum in eius uita, & Erasmus in Alcibiadis Sileno.

ΔΡΑΜΕΤΑΙ. FUGITIVI.

Bilibaldo Birckheimero interprete.

ARGUMENTVM.

Rursum inuehitur hoc dialogo Lucianus in Philosophos; quos sub fugitiuorum nomine non solùm ipsos per se homines facinorosos ac perditos plerosq; ostendit, uerum etiam à turpibus principijs, nullis honestis studijs, nulla disciplina institutos, sed solùm uentris & ocij gratia, quod cum maiori ingenua ac securitate, libidini atq; alijs uitijs inseruire possint, ad hanc professionem prorumpere docet. Fingitur autem Iupiter cum Mercurio de eo quod nuper in Olympijs circa Proteum acciderit, sermonem habere (quæ occasio dialogo est) atque ibi inter narrandum Philosophiam aduenire, multa querentem ac detestantem de moribus & uitijs recentiorum ac nuper natorum Philosophorum, ut qui non ipsi modò nihil dignum hac professione agant aut tractent, uerùm etiam iniuriam ac fraudes, quibus alios circumueniant, sub hoc specioso titulo tegant: exposita interim prima origine, qua de causa

uuuu a Philo-

Philosophia primùm in terras à Ioue demissa fuerit, qui homines philosophari primùm cœperint, & quale postremum hoc hominum genus sub hac professione sese uéditare soleat. Quà querela Iupiter, pro eo ac par crât, commotus, Mercurium & Herculem unâ cum Philosophia ad puniendos huiusmodi impostores demittit, qui, ducente Philosophia, in Thraciam deueniunt, atq; ibi fugitiuos quosdam seruos, philosophorum nomine sese tuentes, & quandam Laconici cuiusdam uxorem, libidinis causa secum circumferentes, indicante & adiuuante ad hoc etiam Orpheo poeta, comprehendunt, & malè multatos dominis suis in seruitutem restituant. Vtrum autem ex uero aliquo facto occasionem argumenti huius Lucianus traxerit, incertum est: loci certè ac nominis mentio, quam ille subobscurè facit, tale aliquid innuere uidentur. Et fuere illis tum temporibus præter Epictetum & Menippum, de quibus notû est, & Macrobius quoque libro Saturnalium primo meminit, etiam alij quidam, qui à seruis ad philosophiâ progressi sunt, quorum haud dubiè nonnulli non tam uirtutis studio, quàm ignauiz & securitatis gratia, quemadmodum & nostra ætate non paucos uidimus, ad hoc uitæ genus excitati fuere.

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ, ΖΗ-
νός, φιλοσοφίας, Ηρακλίας.
Ερμῆ, Ἀνδρῶν, Διοσκότου, Ορ-
φείου, Δρακόντος καὶ
Υποδίνου.

APOLLO, I V-
piter, Philosophia, Hercu-
les, Mercurius, Viri, Domi-
nus, Orpheus, Fugi-
tiuus, Maritus.

Λεβὴ ταῦτά
φασι, πατέρ
ος. ἱμβάλοι
τὶς αὐτὸν φέ-
ρων εἰς τὸ

πῦρ, κατέναντι Οὐλυμπίου,
ἥδη πρὸς ἡλικίαν αὐτῶντος, δὲ
ἀγχομένης θαυμασιωτοῦς τὰ τοιαῦτα.

Erane que
dicunt, Pa-
ter; quòd in
ignem qui
dâ se ipsum

coram Olympijs iniecerit,
homo iam senex, nec inge-
nerosus ad talia præstigia-
tor?

αὐτά; ὁ σιλλῶν γὰρ ὑμῖν δι-
γᾶτε, αὐτὸ ἰωρακίναί καὶ ὁμι-
νον λέγεσθαι. Ζεὺς. καὶ πᾶ
φυ ἀλκῆ, ὦ Ἀπολλων, ὡς μὴ
ποτε γυνῆσαι ὤφειλε. Αἰ.
οὕτω χρηστὸς ἐγγύων ἦν, καὶ
αὐτῷ ἐν πυρὶ ἀπολωλῆναι;
Ζεὺς. καὶ τῷτο μὲν ἴσως, ἀλλ'
ἐγὼ πολλὴν μὲν τῷ ἀνδρίαν
μῆνυνμαι ἀνασχόμενον, τίτε
ὑπὸ λινίας περικταί, οἷον ἀ-
κὸς ἀποφύγειν ἀπὸ τοῦ μέλου ἀν-
θρωπίνων σωματίων, εἰ γούν
μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν, ὡς εἶχον,
σὺν ἀπὸν ὠχόμενον, ἀπολω-
λειν αὖ, σὺ ἴδι, ἀτοπία τοῦ
καπνῶ. καὶ ὅμως ἐν τοσαύτῃ
συνεία, καὶ ἀφρονεία τῶν ἄν-
θρώπων, καὶ ἐν λιβαυτῷ παμ-
πόλλῳ, μόλις αἱ ῥίνες ἐπιλα-
θεῖσαι μοι, καὶ ἀπομαθῶν ἔθε-
λον τὴν λινίδα ἐν ἡμέλῃ τῷ ὁσ-
μῶς, ἀλλὰ καὶ νῦν ἑλίχθαι δέω
συντιγῶν, ὑπομνηθῆς αὐτῆς.
Αἰ. τί δὲ βυλόμην, ὦ Ζεῦ,
τοιούτῃ ἀργασταί κατόν; ἢ τί
τὸ ἀγαθόν, ἀπασθρακωθῆναι
ἀμπιστῶν ἐς τὴν πυρᾶν; Ζεὺς.
τῷτο

tor? Siquidem ita nobis Lu-
na retulit, se illum ardētem
vidisse dicens. IVP. Et
admodum uera, ὦ Apollo,
atque utinam nunquam fa-
cta fuissent. APOL. Nū
adeo bonus senex erat, &
indignus qui in igne peri-
ret? IVP. Et illud forsitā.
Ceterum multam me tum
memini insauitatem, ob ni-
doris, qualem ab hostis hu-
manis corporibus exbalare
par est, factorem pertulisse.
etenim ni confestim in Ara-
biam, ut habebam, discedēs
abijssem, ob fumi, certē
scias, foeditatem perijssēm;
& tamen in fragrantia tā-
ta, aromatumq; copia, nec
non thuris abundantia, uix
mibi nares odoris obliuisci,
& graueolentiam illam de-
discere uolebant: sed et nūc
cum tantum recordor, quasi
nauseo. APOL. Quidnā
ὦ Iupiter, uolebat cum ita se
ipso abuteretur? aut quodnā
inde bonum, si in rogem in-

cideret, ac carbonatim deflagraret? IVP. Atqui

τὸτο μὲν ἐν αὐτῷ, ὃ παῖ, φθάνεις,
 καὶ Εμπεδοκλῆς πρὸ αὐτῷ ἡ-
 καλῶν, ὃς ἐς τὰς ἑρατῆρας ὁ-
 λαῖο, καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ.
 Απ. μιλαγχολίαν τινὰ δε-
 νῶ λήγας. αὐτὰρ οὐτός γε τί
 να ποῖς ἄρα τῶν αὐτίαν ἰσχυρῶς
 ἐπιθυμίας; Ζεύς. αὐτῷ
 σοι λόγον ἱερῷ, ὅν ἔλεξεν πρὸς
 τῶν παρόντων, ἀπολογίαν
 ὅτι πρὸς αὐτὸς ἔκρινεν τὴν
 τῆς ἑρᾶς γὰρ, ἢ γε μέμνημαι.
 ἀλλὰ τίς αὐτὴν σπουδῇ πρόσ-
 σι τιταραγμένη καὶ διακρύ-
 σαι, παῖν ἀδικημένην ἰσχυρῶς;
 μάλλον δὲ φιλοσοφία ὅτι, καὶ
 τοῦνομά γε τοῦ μὲν ἐπιβοᾶται
 σχιζιάσσεια, τί, ὃ θύγατρὸς δα-
 κρύου, ἢ τί ἀπολιπῶσα τὴν
 βίον ἰδύσθαι; ἄρα μὲν οἱ ἰδιώ-
 ται αὐτὸς ἐπιβιβασθῆναι σοι,
 ὃς τὸ πρὸς, ὅτι τὴν Σικελίαν
 τὴν ἀπὸ τῆς ἑρᾶς, ἢ ἀνύτου ἑ-
 τεροβλήσας, ἔτα φεύγει διὰ
 τῆς αὐτῆς; φι, ἢ δὲ τοῖς τοῖς,
 ὃ πάτερ, ἀλλ' ἐνθάδε μὲν ὁ πῶ-
 λος λῆς, ἰπύνοισι, καὶ διὰ
 τιμῆς ὅσον αἰδέμενοι, καὶ θαυ-
 μάζοντες με, καὶ μονοθυχί πρὸς
 αὐτοῖς, ἢ καὶ μὴ σφόδρα

fili, non ne in hoc Empedo-
 clem ante ipsum criminari
 uideris, qui in Sicilia & ip-
 se in crateras insiluit? A P.
 Melancholiam quandā mo-
 lestam dicis, Caterum iste
 quam nam tādē desiderij
 causam habebat? I V P.
 Ipsius tibi sermonem refe-
 ram, quem coram Panegy-
 ri, cum mortis genus defen-
 deret, habuit. dicebat enim,
 si memini. Sed quæ nam est
 ista quæ accelerās aduētat,
 perturbata, lachrymās? ma-
 gna uidetur iniuria affe-
 cta. Atqui Philosophia est,
 ac nomē meū, se ipsam de-
 plas arumnis plena, inuocat.
 Cur filia lachrymaris? aut
 cur uitā relinquēs aduenistr?
 num tibi rursus Idiotæ, ut o-
 lim, struxere insidias, cū a So-
 crate ab Anyto accusatū in-
 terfecerēt? ideōne illos fugi-
 P H. Nil tale, ὁ πάτερ, ue-
 rum turba illa ingēs me lau-
 dat, bonoreq; dignā cēsens
 ueneratur, & tantū nō ado-
 rat, tamen si non admodum
 quæ

FUGITIVI.

ἑωρίσθαι ὅν λήγουμι. οἱ δὲ, πῶς αὖ ἔποιμι, οἱ ἑωρίδας, καὶ φίλη φάσκειν δὲ εἶναι, καὶ τὸν ματὸρ ποδὸν μὲν οἱ, καὶ οἱ μετὰ δαιμόνια ἐργάζαντο. Ζεὺς, οἱ φιλόσοφοι ἐπιβλέψαντες τὰ ἐπιβλεπόντων σοι, φι. ὅδε μῦς, ὃ πάτερ, εἴ γε ἑωρῆσαι καὶ ταῖ μοι καὶ αὐτοῖ. Ζεὺς. πρὶν τίνων ὅν ἔλκεσαι, καὶ μήτε τὰς ιδιότητας, μήτε τὰς φιλοσόφους αἰτίας; φι. αἰσίοτι. ἔδω, ὃ Ζεὺ, ἐν μετασχίμῃ τῶν πολλῶν καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα καὶ βλεμμα καὶ βάσιμα ἡμῖν ὅμοιοι. καὶ κατὰ ταῦτα ἱσαμένους, καὶ εἰς γὰρ ὡς ἡμῖν τὰ τῶν καὶ τὸν ματὸρ ἐπιγράφονται, μαθῆναι καὶ ἐμμελῆσαι καὶ διασώσασθαι ἡμῶν ἐπὶ λίγαντος, ὃ βίῃ δὲ αὐτῶν παμμίαρ, καὶ μαθῆναι καὶ θράσους καὶ ἀσπλῆγας ἀσπλῆγας ὅδε καὶ μὲν καὶ ἡμῶν. ἔδω, τῶν, ὃ πάτερ, ἐλκεμένους ὡς οὐκ. Ζεὺς, δαιμόνια πάντα, ὃ δὲ πάτερ, ἀλλὰ τί μέλει καὶ ἐλκεμένους σοι. φι.

quæ dico intelligat. Hi uerò, quonam modo dicam? familiares, & qui se amicos esse asserunt, ac nomen meum induere, illi me grauissimè læserunt. IVP. Philosophine tibi insidias quasdam struxere? PHI. Minimè, pater: nam & illi pariter mihi iniuria sunt affecti. IVP. A' quibus igitur iniuriam perpeffa es, si nec Idiotas, neque Philosophos incusas? PHI. Sunt nonnulli, ὃ Iupiter, inter multitudinem & philosophantes medij, forma, aspectu & incessu nobis similes, bisq; ornati: hi mihi subesse gloriantur, ac nomen nostrum præ se ferunt, discipulos, sectatores ac contubernales se nostros esse dicentes: at uita eorū scelestissima, ignorantia, temeritate & petulantia penitus est referta: nobis iniuria baud parua. ab illis, ὃ pater, iniuria affecta profugi. IVP. Molestabac, filia: uerum qua re potissimum te læsere? PHI.

Considera

σκέπαι ὃ πάτερ, ἀ μίκρά· σὺ
 γὰρ ἡατιδῶν τὸν βίον ἀδικίας
 καὶ παρανομίας μιστὸν, ἀτι
 ἀμαθία καὶ ὄβρις ξυώντα, καὶ
 παρατρίμνητον ἅπασι αὐτῶν, ἡα
 τιλίσσας τὸ ἀνθρώπινον ἕκδ
 τῇ ἀγνοίᾳ ἡλαυνόμενον, ἡ μὴ ἡα
 τίπιμψας, ἡ τελευτῶν ὅτι ἐπι
 μιληδῶναι, ὡς παύσαντο μὴδ
 ἀδικουῦντος ἀλλήλους, καὶ βίαι
 ῥόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θυρίαι
 βιοῦντος, ἀναβλήσαντος δὲ
 πρὸς τίνι ἀλθέσαι, ἐβλῶν
 τὸν συμπολιτεύοντο, ἡ φρε
 γοῦν πρὸς μὴ ἡαπίμψων,
 ἀ μὴν πρᾶτῃσι αὐθρηποι,
 καὶ ὡς διακινῆσαι ἕκδ ἡ
 μαθίαι, ὃ θύγατερ, καὶ αὐτὴ
 ὄρας, ἡ γὰρ δὲ (ἡλῶ γὰρ αὐτῆς)
 σὶ, ὅν μόνον ἡσασθαι αὐτὰ
 γογόμενα οἶμαι, προκρίνας
 δὲ ἀπάντων ἡμῶν, ὡς μὴ ἡα
 σιμῶν. Ζεὺς. οἶδα πολ
 λὰ καὶ τοιαῦτα εἶπῃν τέτι,
 σὺ δὲ τὰ μετὰ ταῦτα ὅτι λῆ
 γι, ὅπως γὰρ ἡαδὲξαι σὶ ἡα
 ταπῆμεν τὸ πρῶτον, ἀτι
 να ἡ νῦν ἕκδ αὐτῶν πίνοντας·
 iam dicere perge, quomodo sub initium te deuolantem ho-

Considera pater, num par-
 ua. etenim cum uidisses hu-
 manam uitam iniquitate et
 iniusticia plenam, tanquam
 ignorantia & uiolentia a-
 gitatam & perturbatam,
 tu rerum humanarū, quod
 tanta caligine confluctaren-
 tur, miseratus, me in terram
 demissiisti, iniungens ut om-
 nem adhiberem diligentia,
 quod homines a uiolentia &
 mutuis desinerent iniurijs,
 ac non beluarum ritu uiue-
 rent, ad ueritatemq; respic-
 ientes, pacatius inter se de-
 gerent. Dicebas etenim cum
 me demitteres, quæ nam ho-
 mines agunt, qualiterq; , ὃ
 filia , ob ignorantiam sint
 affecti, tute quoque cernis.
 Ego uero , quoniam eorum
 me miseret, te, quam solam
 tātis erroribus mederi posse
 arbitror , ex omnibus nobis
 elegi, ac ut illos cures, demit-
 to. I V P. Noui, mul-
 ta talia tum dicebam : at tu

ΦΙ. ὅξ' αὖ μὲν, ὃ πάτορ, ἐκ ὧν
 τὲς ἑλλήνας αὐτοῦς, ἀλλ' ὅ-
 πορ ἰδέσθαι μοι χαλιπύτιον
 τὸ ἔργον εἶναι, τὸ βαρβάρους πα-
 λούσθαι καὶ διδάσκειν, τῷ
 πρώτῳ ὀφείτω ἀργάσασθαι. τὸ
 ἑλλήνοισιν αἰεὶ, ὡς ῥᾶτεν
 ὑποβαλίδαι καὶ τάχιστα, ὥς
 γι' ὧν μὲν ἰνδιξόμενοι τὸν χαλι-
 πύτην εἶδον τι, καὶ ὑπερῆσαν
 τὴν τῷ συγγ' ἡμέτερον αἰς ἴσο-
 λους τὸ πρῶτον, ἰδὺν μύγισ-
 στον τῶν ἐν τῷ βίῳ, ὃ χαλιπύς
 ἔπεισα λατρεῖν ἀπὸ τῶν
 ἑλλήνων ἡμῶν σῶναι. ὅτι
 καὶ γινώσκω ἑλλήνων, οἱ βραχμᾶ-
 νες, τοῖς Νιχράοις καὶ Ὀξυ-
 δράκας ὁμοιοί, οὗτοι πάντες
 τῶν ἡμῶν τάττονται, καὶ βίου.
 οἱ γὰρ κατὰ τὰ ἡμῶν δισκοῦ-
 νται, τιμώμενοι πρὸς τῶν πε-
 ρείκων ἀπάντων, καὶ ἀποθνή-
 σκεισι παράδοξον τινα τοῦ
 θάνατον τρόπον. Ζού-
 τες γυμνοσφιστὰς λίγεις; ἀ-
 κῶν γὰρ τὰτα ἅλλα πρὸς αὐ-
 τῶν, καὶ ὅτι ὧν πρὸς μύγιστον
 αὐτοῦτον, αὐτὸν καὶ λαοί
 νοί, ὅτι μὲν ἔσχημα ἔστω καὶ
 ἀσπένδοντες, σπὸντὲ κοῦρουνται, minime uel forma aut cathe-

PHI. Perrexī igitur pater,
 non confestim ad Græcos,
 sed quod longè mibi difficil-
 ius opus esse uidebatur, Bar-
 baros uidelicet instituere et
 docere, hoc primum aggre-
 diendum esse censebam. In-
 termis̃sis igitur Græcis, tan-
 quam qui facile subigi pos-
 sent, ac celeriter, ut putabā,
 frenum suscepturi, iugoq̃
 collum subdituri forent, ad
 Indos primò moui, gentem
 omnium quæ uiuunt, maxi-
 mam; illisq̃ haud grauatè
 persuasi, ut ab elephantis de-
 scendentes, mecum conuer-
 sarentur; quemadmodum
 Brachmanes, felix hominū
 genus, Nechræis & Oxy-
 dracis finitimi, qui omnes
 mibi subduntur, ac nostris
 uiuunt institutis, ac omnibus
 circumhabitantibus hono-
 rati, mortisq̃ genere mori-
 untur admirando. IVP.
 Gymnosophistas dicis: de
 quibus inter cætera & hoc
 audio, quòd in rogū ingentē
 κινῶν 5 dra

βίδρας ἐκρίποντο· ἀλλ' ἔμει-
 γα τῷτο, ἵνα γὰρ τοῦτο καὶ ο-
 λυμπιακοὶ τὸ ὅμοιον ἔχουσιν ἅπαντες
 γυναικῶν, αἵτις αἱ καὶ οἱ πα-
 ρῶνται, λαομυθεῖς τότε τῷ γέροντι.
 ΦΙ. ὦ δὲ ἀνθρώπε, ὦ ἀν-
 τὶς, εἰς Ὀλυμπίαν, αἵτις τὸ λαο-
 ταράκτωρ ἐκείνων, οὐκ ἴστω, ὅ-
 τι πολλὰς αὐτῶν ἑωρων ἀπί-
 νυται, ὥς λαιδορῶσαιντο τοῖς ξυ-
 νελλυδῶσι, καὶ βοῆς τὸν ἐπι-
 δόδομον ἐκπλήσσωσιν ὑλάων
 τοῦτον, ὥς τὸ αἰδοῦν ἐκείνων,
 ὅπως ἀπίθωνται. μετὰ τοῦτο τὸς
 Βρυχμαῶντας, εἰς Αἰθιοπίαν οὐ-
 θύς, ἔτα εἰς Αἴγυπτον κατέ-
 βην, καὶ ξυγγυρομυθεῖ τοῖς ἱε-
 ρόδοι καὶ προφῆταις αὐτῶν καὶ
 τὰ θῆα παιδούσσα, ἐν Βαβυ-
 λῶν ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μέ-
 γας μυήτους, ἔτα ἐν Σκυθίᾳ
 ἐκείνῃ, ἔτα ἐν Θράκῃ. ἐν δὲ
 μὲν Εὐμολπίᾳ τι καὶ Ὀρφεὺς
 συνιγγινόμενος, ὃς καὶ προεπο-
 σάλασα ἐν τῇ ἑλλάδι· τὸν
 μὲν, ὥς τιλίσον αὐτὸς, τὸν
 Εὐμολπίην (ἡμιμαθὴν γὰρ τὰ
 θῆα παρ' ἡμῶν ἅπαντα) τὸν
 δὲ, ὥς ἐκείνου προσβιάσει τῇ
 αἰνῇ ἀ παρὸς διδicerat) Ὀρφεὺς αὖτε ὡς ἐν τῷ
 cantando

dra excidētes: sed nihil man-
 gni hoc. nā & ego nuper in
 Olympiacis simile quiddam
 fieri conspexi: quin & te cū
 senex cōflagraret, adesse de-
 cuisset. PHI. Haud ad O-
 lympia, pater, ascendi, exe-
 crandorum illorum quos di-
 cebam, metu, quoniā mul-
 tos eorum abire uidi, tan-
 quam concilio maledicerē,
 latrantesq; domus postero-
 ra clamore implerent: ita ut
 nec illum quemadmodū oc-
 cubuerit uiderim. Post Bra-
 chmanes igitur confestim in
 Aethiopiam, inde in Aegy-
 ptum descendi, & cum sa-
 cerdotibus & prophetis il-
 lorum congressa sum. Quos
 cū diuina docuissē, in Ba-
 bylonem perrexi, Chaldaeos
 & Magos initiens. Inde in
 Scythiam, postea in Thra-
 ciam, ubi Eumolpus & Or-
 pheus mecum cōgressi sunt,
 quos etiam in Græciā prae-
 misit, Eumolpū quē ut Grae-
 cos initiaret (etenim cuncta
 musica

φασικῇ, καὶ ἂν πόδας αὐτὸς εἰς
 πέμῳ. καὶ τὸ μὲν πρῶτον αὐ
 τὸς ἐλθῶσα ἔτι πάνυ ὑσπῶ
 σασθεῖς ἑλλῶσθε, ἔτι ὅλως αὐ
 πῆλαισαν. κατ' ὀλίγον ὃ προ
 σιμιλῶσα, ἐπ' αὖ ἐν τῶν ἀπάν
 των ἰταίρας καὶ μαθητὰς προ
 συγαγόμεν, καὶ ἄλλον ἐκ Σά
 μω, καὶ ἄλλον δὲ ἐφῆσον, καὶ Ἀβδη
 ρόθεν ἄλλον, ὀλίγους πάντας πα
 σι μὲν ἔτι τὸ σοφιστῶν φύλον
 ἐκείν' ὅπως μοι παρηνιφύ
 τε. οὐτε ἰσχυρὸν τὰ μὲν ἐς βί
 ας, ἔτι λιμιδῇ ἀπέχον, ἀλλ'
 οἶον τὸ ἱπποκρητῶν γένος,
 σὺν ὁτιόν τι καὶ μικτόν, ἐν μὲν
 σφ' ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας
 πλασόμενον, ἔτι τῇ ἀγνοίᾳ τί
 λον προσιχόμενον, ἔτι ἑμᾶς
 ἀτρεῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς καθο
 ρῆν διωάμενον, ἀλλ' οἶον λο
 μυντόν ὑπὸ τῷ ἀμβλυώτῃ,
 ἀσάφει τι, καὶ ἀμυδρόν ἡμῶν
 ἀδωλον, ὃ σικῶν ἐνίοτε ἰδόν
 τός αὐ, οἱ δὲ ὥοντο ἀκριβῶς
 πάντα κατασφραγιζόμενα. ὁ
 θον παρ' αὐτοῖς ἢ ἀχρεῖς ἢ
 πάντες, καὶ πᾶσι τῇ σοφίᾳ,
 nihilominus tamen exacte cuncta se nosse existimat.

Hinc illa inutilis & superuacanea apud eos sapientia,

& ut

musica eos cogeretiquorum
 uestigia confestim infecuta
 sum, ac sub initium cum ue
 nisssem, non admodum Græ
 ci me amplectebantur, nec
 tamen penitus excludebant.
 Paulatim uerò cum eis con
 uersata, septem ex omnibus
 amicos & discipulos colle
 gi, & alium ex Samo, aliū
 uerò ex Epheso, ex Abdera
 quoque alium, omnino pau
 cos. Quibus cum b Sophio
 starum genus, nescio quo pa
 cto, mihi subpullulauit, neq;
 mea absolute æmulans, nec
 tamen penitus discrepans,
 sed tanquam Hippocenta
 urorum genus, compositum
 quid, & mixtum, in medio
 superbiæ & philosophiæ
 errans, neq; ignorantie fi
 nem imponens, neque fixis
 oculis nos intueri ualens, sed
 tanquam hebetudine cæcu
 tientes, obscurum quid, &
 dubiam nostri imaginē um
 bræ me quandoque cernēs,

καὶ ὡς αὐτοὶ ὄντο, ἀπρόσμικτο
 καὶ ἀνυφλίσσις· αἱ καμψαὶ καὶ
 ἀποροὶ καὶ ἄτοποι ἀπαρίσσει,
 καὶ λυσίφθοροι καὶ λαθυροβώ-
 δας ἐρωτήσεως, αἵτα λυλυμένα
 ποὶ, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶν
 ἐταίρων τῶν ἡμῶν, ἡγαυάκ-
 τουν, καὶ συνίστατο ἐπ' αὐ-
 τῶν, καὶ τέλῃ, δεικνυμένης ὑ-
 πὸν, καὶ παρὰ δίδουσι πλο-
 μέους τ' ἑκκεῖν, ἐχρῶν μὲν οὖν
 ἴσως τότε φυγῶν δούλῳ, καὶ
 μικρὸν ἀνέχουσαι τὴν σωσ-
 τῆσαν αὐτῶν, νῦν δ' Ἀντιδί-
 κας με καὶ Διογένης, καὶ με-
 τὰ μικρὸν, Κράτης καὶ Μένιπ-
 πος, οὗτοι ἱπποσάκον ἐλγόν ἔπι
 μετρήσαι τ' ἑκκεῖν, ὡς μάλιστα
 ὤφελον· ὃ γὰρ αὐτῶν αὐτὰ ἐπι-
 πόνειαν, ὑπερόν. Ζούε, ὁ Αἰ-
 κω μοι λήγεις, ὃ φιλοσοφία, τί
 να ἡ δίκαιος, ἀλλὰ ἀγνοοῦντες
 μόνον. Φι. καὶ μὴν ἄκουε, ὃ
 Ζού, ὁ λήκας ἔστι. μικρὸν γὰρ τι
 φύλον ἀνθρώπων, καὶ ὡς τὸ πο-
 λὺν δολικὸν καὶ θυτικὸν, ὃ φυγ-
 γονό-

rum tantummodo indignaris. PH. At qualiter, nūc, ὁ Iu-
 piter, audi: Scelustum quoddam hominum genus est, et
 ut plurimum servile ac mercenarium, haud nobiscum ob
 nego-

et ut ipsi arbitratur, in exa-
 pugnabilis, accenditur: ar-
 rogantes quoque et dubia,
 necnon absurda responsio-
 nes: inextricabiles praeterea
 et labyrinthicae interroga-
 tiones. Quod si ab amicis
 meis prohibentur et redar-
 guantur, indignantur, ac
 contra illos conspirant, tan-
 demque in ius rapiunt, et ad
 cicutam bibendam tradunt.
 Et quamvis fortasse cum co-
 festim fugere, nec amplius
 eorum conversationem to-
 lerare oportuisset: et Anti-
 sthenes tamen, et Dioge-
 nes, ac paulo post et Crates,
 Menippus quoque, mihi, ut
 parumper discessum meum
 differrem, persuaderet quod
 utinam nunquam factum
 esset: non enim tanta postea
 fuisset perpeffa. IVP.
 Sed nondum mihi, o Philo-
 sophia, enarras quemadmo-
 dum iniuria sis affecta, ne-

γυρόμενον ἑμὶν ἐν παίδων
 ἐν ἀσχολίᾳ· ἰδίᾳ δὲ γὰρ, ὃ
 ἰδυύμενος, ὃ ἄλλας τέχνας, οἷα
 ἀπὸς τὰς τοιαύτας, ἐμαύθαι,
 σπυτύνειν ἢ τυκταίνειν, ἢ πι-
 ρίπλωσαι ἔχον, ὃ ἱρία φαίνον,
 ὡς δύσργα ἢ τὰς γυναιξί,
 καὶ δυνάμει, καὶ καταργά-
 γοιτο δύμαρως, ὅποτι ἢ ἑρ-
 κλῶ ἐκείνα σφίφοις, ὃ μίτον
 ἐλῶδοις, τοιαῦτα τίνυν ἐν
 παισὶ μελετῶντο, ὃ δὲ ὄνομα
 τὸ ἐμείτορον ἰδίᾳ δὲ γὰρ,
 αἷς αὐδρας τελεῖν ἔρξαντο, καὶ
 κατατῆλον τίνυν αὐδῶ, ὅση παρὰ
 τῶν πολλῶν ὅτι τοῖς ἱταίροις
 τοῖς ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχονται
 οἱ αὐθροπὶ τίνυν παρρησίαν
 τίνυν αὐτῶν, καὶ χαίρει θόρα
 παρόμενοι, καὶ συμβολοῦνται
 πᾶσιν, καὶ ἐπιτιμῶντων
 ἰσοπῆσας, ταῦτα πάντα
 τυραννίδα ἐμικρὰν ὅγουτο
 εἶναι· τὸ μὲν δὲ μαυθαίνον, ὅση
 τῇ τοικύτῃ προαίρεσι πρόσφο-
 ρα, μακρὸν ἔμ, μάλλον ἢ ἑομῇ
 δὲ ἀδύνατον, αἱ τέχναι ἢ γλῶ-
 χραι,

quæ professioni huic conueniunt, longum erat, seu potius
 impossibile valde: artificia uerò tenuia, & quæ uix cum
 summo

negotiorum multitudinem
 à pueris conuersatum. ser-
 uitutem enim seruiuit, aut
 sub mercede operam loca-
 uit, aut alias artes exercuit,
 quales par est homines ta-
 les addiscere, coriariam, fao-
 brilem, fullonicam, aut lanā
 excutere, ut mulieribus sit
 accommoda, & ad filan-
 dum apta, ductilisq; cum
 illæ tramam uertunt, uel li-
 cium circumuoluunt: talia
 igitur in puerili exercentes
 ætate, nec nomen cogno-
 uere nostrum. Postquam uerò
 annos uiriles ingredi cœ-
 pēre, ac reuerentiam quæ à
 quamplurimis amicis exbi-
 betur meis, conspexerunt,
 quemadmodumq; homines
 loquendi eorum libertatem
 tolerant, & correpti gau-
 dent, ac consulentibus ob-
 tēperāt, increpantes deniq;
 formidāt: hæc omnia tyran-
 nidem baud parua esse arbi-
 trabātur. Verum addiscere

χραι, καὶ σὺ πόνῳ, καὶ μέγισ-
 ῖνον ἀπαρίχαι, ἰδιώοντο· ἰ-
 σίοις ἢ καὶ ὁ ἀνάλαι βαρὺ, καὶ ὁ-
 σπρὸ σὺν ὄρεσιν, ἀφόρητον ἰφά-
 νειο· ἰδοὺ ὁρῶν καὶ πνεύματι, ἵπ-
 ὁσάτις ἀγκυραὶ, ὅν ἰδρῶν οἱ
 ναυτῶν, ἰδοὺ φασι, καθίνααι,
 καὶ ἰδοὺ τῶν βελτίστῶν ἀπένειον
 ὁρῶντο. ἔτι τὴ καὶ τόλ-
 μαν καὶ ἀμαθίαν καὶ αὐθα-
 σχωσίαν προσκαλίσαντο, ἀπὸ
 αὐτοῖς μάλιστα συν-
 γινώσκονται, καὶ λοιδορίας καὶ
 πᾶς ἰνριπλητίζαντο, ὥς πρὸς
 χερσὶ ἄνδρ, καὶ αὐτὰ τόμα ταύ-
 τας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντο.
 ὁρῶν, ὅποια πρὸς φιλοσοφίαν
 ἰφάδια· σχηματίζουσιν, καὶ με-
 ταπονομοῦσιν αὐτοὺς οὐ μάλ-
 ᾽ ἀπότης, καὶ πρὸς ἑμὶ, οἷον τι
 ἀμίλει δ' Αἰσωπὸς φησι ποιῆ-
 σαι· ἔν τῇ Κόμῃ ὄνον, ὅς λει-
 πῶν πορὶ βαλλόμενος, καὶ τραχὺ
 ὄγκον ἔχων, ἥξις λίων καὶ αὐ-
 τοῖς ἄνθρωποι, καὶ πᾶσι καὶ ἡσ-
 ἰως οἱ πρὸς οὐνοῦ αὐτῶν. τὰ
 δ' ἑμὶ τόρα πᾶν ῥᾶστα, ὥς
 οἶδα,

se quoq; leonē esse uideri cupiebat: & erant fortassis non-
 nulli qui ei crederent. Nostra uerò admodū, ut nosti, sunt,
 facilia,

summo etiam labore necef-
 saria suppeditare possent
 nonnullis etiam seruitus mo-
 lesta, & quomocunq; eo-
 rat, intoleranda uidebatur.
 Re igitur diligēter perpen-
 sa, ancoram e nouissimam,
 quam nauigantes sacrā apo-
 pellunt, uisam est demittere.
 ad optimam itaq; socordiā
 declinantes, audaciam quo-
 que & ignorātiā ac im-
 pudentiā in auxilium ad-
 uocarunt, quæ potissimū
 cum eis in certamen irent.
 Conuicia præterea noua ex-
 cogitarunt, ut prompta es-
 sent, ac solas decertationes
 has in ore haberent. Qua-
 liānam ad philosophiā cer-
 nis uīatica? proinde & for-
 mæ student, ac oppidoquā
 eleganter se exornant, pla-
 neq; ita mecum agūt, quem
 admodum Aesopus Cuma-
 num illū asinū fecisse refert,
 qui cum leoninam induisset
 pellē, & asperē derudisset,

οἶδα, καὶ ἔτι μίμησιν πρόχει-
 ρα, τὰ περιφανῆ λίγω. καὶ αὖ
 πολλὰς δὲ πραγματίας δῶ,
 τριβώνιον περιβαλίδαι, καὶ
 πέρας διαρτύνσασθαι, καὶ ξύ-
 λον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ δοῦν,
 μᾶλλον δὲ οὐκ ἔχοντα ἢ ὑλαπε-
 τῶν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασιν.
 τίω ἀσφάλειαν γὰρ αὐτοῖς τῷ
 μηδὲν ὑπὲρ τούτων παθεῖν, ἢ
 πρὸς τὸ σχῆμα αἰδῶς παρί-
 ξειν ἱμελλόν. ἢ ἰλσυθιρία δὲ
 πρόχειρα, ἀκοντὶ τῷ δισ-
 πότῳ, καὶ ἢ βέλοισι ἀπάγῃ,
 παῖσιν θυσιομελὲς τῷ ξύλῳ, καὶ
 τὰ ἀλφίτα ἀκίτ' ἐλίγω, ἢ δὲ,
 ὡς πρὸ τῷ, μάλα ψιλή. τὸ δὲ
 ἐψώνιον, ἢ τάβηχ' ἢ θυμόν,
 ἀλλὰ ἑρῶ παυτοδαπὰ, καὶ
 εἶν', εἶ' ἢ λισ', καὶ χρυ-
 σίον, παρ' ὅτι αὐτὸ βίβλῃσι δασ-
 μολογῆσι γὰρ ἐπιφειτῶντος,
 ἢ ὡς αὐτοὶ φασιν, ἀποκέρουσι
 τὰ πρόβατα. δῶσέ μ' ἐπὶ πολλὰς
 οἶοντα, ἢ αἰδοὶ τ' σχήματα, ἢ
 δῖα τ' μὴ ἀκῆσαι κακῶς. καὶ γὰρ
 αὐτὸ καὶ κῆνος ἰώρην, οἶμαι, ὡς θί-
 σι κατασφύονται τοῖς ὀρθῶς

facilia, & ad imitandum
 leuia (de externis loquor)
 haud enim magni est nego-
 cij, uel uestem sibi tritam cir-
 cūdare, aut peram collo su-
 spendere, seu lignum in ma-
 nibus gestare, uel uocifera-
 ri, aut potius rudere, siue
 latrare, ac omnibus maledi-
 cere. Equidem securitatem,
 quod nihil ob talia passuri
 essent, formæ reuerētia præ-
 stare tenebatur. Libertas
 uerò etiam inuito domino
 prompta, qui se comprehen-
 sos abducere conabatur, ha-
 culi experiebatur uolentiā.
 Cæterum farina nō amplius
 pauca, neq; placenta ut an-
 tea tenuis, obsonia uerò ne-
 quaquā solita, cepeue agre-
 ste, sed carnes omnifariā,
 & uinum quod suauissimūz
 quin & aurum cum uolunt,
 paratum. etenim circumex-
 rates tributū colligūt, uel ut
 ipsi dicūt, pecora detondēt,
 multosq; dare existimant uel
 et hoc quoq; ut arbitror praeuidere, quò ex aquo inter res &
 pbiloso-

φιλοσοφῶσιν, ἃ δὲ τις ὁ δικά-
 σων καὶ διακρινῶν τὰ τοιαῦ-
 τὰ ἴσται, ἢ μόνον τὰ ἔξω ἢ ὅ-
 μοια, ἀρχὴν γὰρ ἔχει τὴν ἐπιγ-
 χον διχονταί, ἢ ὅραταί τις
 οὐ τοσοῦτος καὶ μῆκος, καὶ ἡμεῖς βρα-
 χύ, ἀλλ' οὐθὺς βοῶσι, καὶ ἡμεῖς
 τῶν ἀνθρώπων τῶν ἡμετέρων
 ἀναφύγουσι, τῶν λοιδορίων, καὶ
 πρόχειρον τὸ εὖλογον, καὶ ὅν μὴ
 τὰ ἔργα ἴσθης, οἱ λόγοι πολλοί.
 ἢ δὲ ἀπὸ τῶν λόγων ἐρίναι
 ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῖς σπο-
 πᾶν, τοιγαροῦν ἐμπέπλησαι
 πᾶσα ἢ πᾶσις ὅτι τοιαύτης βρα-
 χυρίας, καὶ μάστιγα τὸν Διὸς
 γίνῃ καὶ Ἀντιθέῃ καὶ Κρά-
 τητα ἑπιγραφόμενον, καὶ ὑπὸ
 τῷ ἡμῶν ταπεινότητι, ἢ τὸ μὲν
 χρῆσιμον, ὅπως ἐνιστῇ τῇ φύ-
 σε τῶν ἡμῶν. οὐ τὸ φυλακί-
 σεν ἢ τὸ οἰκονομῇ, ἢ τὸ φιλο-
 δόστον ἢ μνημονικὸν ἢ ἀε-
 μῶς ἐξελῶνασιν, ὑλατικὸν δὲ
 καὶ λιχίαρ καὶ ἀρπαγῶν, καὶ
 ἀφροδίσια συχρᾶ, καὶ ποτα-
 πῶν, καὶ τὸ σάειν τὸν δι-
 δόντα, καὶ πρὸς τραπίδας ἐ-
 χαρ, ταῦτα ἀπερῶς ἐκτεπι-
 δίης, mensarū deniq; frequentatione,
 bis perquam diligēter

philosophantes collocaren-
 tur, nec esset qui talia discer-
 neret & dijudicaret, si tan-
 tum exteriora essent simi-
 lia, quandoquidem nec prin-
 cipium redargutidnis susti-
 nent: ueluti si dicatur, quis
 ille sic ornatus, & tam re-
 pentē? sed confestim clami-
 tant, & ad eorum arcem,
 maledicentiam scilicet, cono-
 fugiunt, lignumq; promptū
 est. Proinde si opera qua-
 ris, sermones multi: quod si
 à sermonibus iudicare ue-
 lis, uitam considerandā esse
 censent. Tali igitur im-
 postura ciuitas repleta est uni-
 uersa, & maxime sub Dio-
 genis, Antisthenis, & Cra-
 tetis titulo, nec non canum
 pretextu. Ceterum quod
 natura optimum est in ca-
 nibus, ueluti custodia, uel do-
 mus tutela, aut herilis a-
 mor, siue memoria, minime
 imitatur: uerum latratu, gu-
 lositate, rapina, uenereis, cre-
 bris adulationib. dantiū blā
 elaborant:

ὑποκασιμ. ὕψι τῶντων μετὰ μι.
 κρὺν, οἷα ἔται. εἰ γὰρ ἐν τῶν ἐρ
 γαστηρίων ἁπαντὸς ἀναπυλῶ
 σαι δὲ, ἱέρους τὰς τέχνας ἰά
 σασιν, ὅταν ἑρῶσι σφᾶς μὲν πε
 νοῦντας καὶ λᾶμνοντας, ἰω
 θῶν εἰς ἡμέραν ἐπικινυόμεναι
 τοῖς ἐργοῖς, καὶ μόγῃς ἀποβῶν
 τας ἐν τῇ τοιαύτης μιθαρνίας.
 ἀργὸς δὲ καὶ γόντας ἀνθρώ
 πους, ἐν ἁπανσιν ἀφθόνως βιοῦ
 ντας, αἰτιοῦντας μὲν τυραν
 νικῶς, λαμβάνοντας δὲ πρὸς
 χάριτος, ἀγᾶν ἀντιοῦντας δὲ εἰ
 μὴ λάβοισιν, ὅτι ἐπαινοῦντας ἢ
 ἐὰν εἰ λάβοισιν. ταῦτά οὐδὲ Κρό
 νος βίβει. Δοκᾷ αὐτοῖς, καὶ ἀτιχ
 νῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐκ τῶν τόμα
 τα ἰστέον ἐν τῷ ἔρᾳ καὶ ὅτε
 τοῦ αὐτοῦ δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν,
 ὅτι τοιοῦτοι ὄντες, μὴ δὲν ἐς ὁ
 μᾶς ἄλλο δυνέβειον. οἱ δὲ μά
 λασιμοί, καὶ σκυθρωποὶ τὰ
 ἔξω, καὶ τὰ θυμίσια φαινέμι
 νοι, ἢν παῖδες ὥραις, ἢ γυναι
 κὲς λάβονται καλῶς, ἢ ἐλπί
 σσιν σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιῶ
 σιν. ἔτι δὲ καὶ ξένων τῶν
 σφίτι

ἢά nam faciunt? Nonnulli

elaborant. Atqui paulo post
 quonam hæc euadant, uide
 bis. omnes enim ex officinis
 exilientes, artes relinquent
 desertas, cum cernunt se la
 borantes, & operibus des
 sudantes, ab aurora ad ue
 sperum usq; defatigatos, uix
 tamen mercede tali uitam
 sustentare posse: segnes ue
 rò & subdolos homines, a
 bunde in omnibus uiuentes,
 tyrannicè quidem postulā
 tes, ac promptò accipientes,
 & cum non acceperint, ino
 dignātes, neq; si acceperūt,
 laudantes. hoc Saturnium
 eis uidebitur seculum, spon
 teq; mel ipsum ex cælo in
 ora influere. Proinde res mi
 nus esset molestā, si cum ta
 les sint, nulla alia nos affli
 cerent iniuria. Nunc uerò
 cum admodum casti & se
 ueri abextrā & in publicis
 appareant, si puerum nacti
 fuerint formosum, uel mulie
 rem speciosam, aut quid si
 lentio dignum sperant, quæ
 uerò & hospitum suorum
 xxx adulterant:

σφιτέρων γυναικας ἀπάγουσι
 μοιχεύουσίν τε, ἡσὰ τὸν ἰλίου
 ἱκάνον νικαίονον, ὡς φιλοσο-
 φῖσιν δὲ καὶ αὐταῖς. ἅτα κοινὰς
 τὰς αἰσας τοῖς ξυνῶσι προ-
 θυμῶσι, Πλάτωνος τε δόγμα
 οἰόντα ποιῶν, ἐκ ἐλότητος, ὅ-
 πως ἰσορὺς ἱκανὸς ὅξιν ἡσι-
 νὰς ὑγῆσαι τὰς γυναικας, ὡς
 γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις δρω-
 σι, καὶ ἂν μεθύσκοντα, μακρὸν
 αὖ ἐκ λήγης καὶ τὰς ποι-
 ῶσι, πῶς εἴη, ἡσὰ γυναικας
 αὐτοὶ μέγας καὶ μοιχείας, καὶ
 λαγνείας καὶ φιλαργυρίας, ὡς
 αἰν. γοῦν οὕτως ὑποῖς ἄλλοις
 ἄλλω ἱκανῶν, ὡς τὸς λόγους
 αὐτῶν, καὶ τὰ ἔργα οἰον, κολα-
 κῆα μισῶν φασι, ἡσὰ καὶ
 ἱνικα, τὸν ἐν αὐτοῖς ὅτι τὸν
 Σφραβίαν ὑπερβαλῶναι δυνά-
 μῶσι, ἀλλοθύνειν τὸς ἄλλους
 προτρίποντες, ἐκ αὐτῶν δὲ ἡσὺ
 σαι τῶν γλῶττων μὴ μετὰ καὶ
 τὴν ψυδῶναι δυνάμει. ἡσ-
 νή, πᾶσι ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, καὶ
 ὁ ἐπίμαρ καὶ πολέμιος, ἔργῳ
 αἰ

adulterantes uxores abdu-
 cunt, ilienfis illius iuuenis in-
 star, tanquam & ipsæ quo-
 que philosophatura essent.
 Inde communiter illas uni-
 uersis coeuntibus prostituen-
 tes, Platonis se legem im-
 plere arbitrantur, baud in-
 telligentes quo pacto sacer
 ille mulieres communes esse
 debere censuit. Quæ uerò in
 conuiujs agunt, quemadmo-
 dum inebriantur, longum
 esset recensere: & hæc fa-
 ciunt, quomodo putas, dum
 ipsi ebrietatem, adulteria,
 luxuriam, & auariciam re-
 prehendant. Nil igitur ma-
 gis inter se inuenies contra-
 rium, quàm illorum sermo-
 nes & opera: quemadmo-
 dum cum adulationem odio
 habendam afferunt, & ta-
 men adulandi gratia gna-
 thonicam uel assentationem
 ipsam exuperent. Alios uera
 loqui hortantur, cū ipsi nec
 linguam nisi mentiando mo-
 uere possint. Voluptates om-

nibus sermone inimica, Epicurumq; hostis: opera uerò
 omnia

διὰ τούτων ἀπαντᾷ πρέτω
 ττοι, τὸ δ' ὀξύχολον καὶ μικραί-
 τιον, καὶ πρὸς ὀργῶν ἐφέλιον
 ἐπὶ τα βριφύλλια τὰ νεογνά.
 γίλντα γοῶν ὃ μικρὸν παρ-
 χσαι τοῖς θυμῶν, ὁπόταν
 ὑπὸ τῆς τυχῆος αἰτίας ἐπι-
 σὴ μὲν αὐτοῖς ὃ χολῶ, πικιδ-
 νοὶ δὲ πλὴν χρεῖαν ἐλπίουσαι,
 ἰταμόν τι καὶ παράφορον δι-
 δορπότεν, καὶ ἀφρὸ μάλλον ὃ
 ἰὺ μισθὸν αὐτοῖς ἢ τὸ σέμα, μὴ
 σύ γ' ἐκῆθι τύχαις, ὅτι ὃ μισα-
 ρὸς ἐκῆν. ἰκχάται βόρβο-
 ρ. χρυσίον μὲν ὃ ἀργύριον,
 Ἡράκλει, ὃ δὲ ἐκκτῶσαι ἀ-
 ξιῶν, ὁβολὸς ἐκῆν, ὡς θυμῶν
 πρὸς μὲν. πρὸς γὰρ ὃ ἐκῆν
 ὃ ποταμὸς παρῖξαι, μετ' ὀλί-
 γον αἰτῶσιν ἐκ ὁβολὸς, ὃ δὲ
 δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλὴ-
 νος ὀλγὸς ὥστε τὸς ἐμπερ. το
 σούτων ἀπὸ τοῦ φέρτον πλῆ-
 σασθαι, ὅσον τούτοις φίλο-
 σιφία ἐς χρεματισμὸν σωτῆ-
 λῶ. ὅτ' ἐκῆν ἐκῆν ἐκῆν
 λιβνῶσαι, καὶ ἐκῆν ἐκῆν,

ἀπορρί-

omnia propter illas patrare
 audent. Ira praterca uehe-
 mentia, leuissimarumq; re-
 rum perturbatione, necnon
 indignationis facilitate, etiā
 nuper genitos infantulos su-
 perant. Non paruum igitur
 risum spectatoribus mouet,
 cum quouis etiam fortuito
 casu adeo illis ira ebullit. Co-
 lore autem liuidi uidentur,
 impudens quid abomi-
 nabile prae se ferentes. Os
 uero spuma uel potius uene-
 no est refertum: ne tu illic
 cū foeda illa euomitur illu-
 uies, deprehendaris, caue.
 Proin aurum uel argentum,
 Hercules, neq; possidere di-
 gnantur. obolus sufficit ut
 lupinos emant: nam potum
 fons seu ritus suppedabit.
 At paulò post nō obolos uel
 drachmas paucas, sed totas
 postulant diuitias, adeo ut
 mercator quispiam tanto
 impleri onere posset, quana-
 tum illis ad quæstum Philo-
 sophia confert. Inde post-

quam ad satietatem usque corrumpere, ac frumentati sunt,

XXXX 2

infeli-

ἀπορρίψαντες ἱκῆνο τὸ δὴ
 ἑλκυσμὸν βιβάνιον, ἀγρὸς ἰνίστι,
 καὶ ἰδιώτας τῶν μαλακῶν ἱ-
 κρίζοντι, καὶ παῖδας νομήτας,
 καὶ σιωοικίας ὄλως, μακρὰ
 χαίρειν φράσσοντες τῇ ψύχει
 τῇ Κράτῳ, καὶ τῷ τρίβωνι
 τῷ Αντιδίνῳ, καὶ τῷ πύθῳ τῷ
 Διογίνῳ, οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα
 ὀρῶντες, ἡλαπύουσιν ἥδη
 φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας ἑ-
 ναι τοιοῦτος οἰοῦνται, ἡμῶν τῆς
 διδασκαλίας αὐτιῶνται. ὥστε
 πολλὰ ἥδη τῷ χρόνῳ, ἀδύνα-
 τόν μοι γίνονται, ἡμῶν ἕνα τι
 καὶ προσαγαγῆναι αὐτῶν, ἀλλ'
 λὰ τὸ τῆς Πηλεϊόπης ἱκῆνο
 πάσχω· ἵπποισιν γὰρ δὴ ἔγωγε θύ-
 φην, τῷτο ἔρ' ἀκαρῆα αὐθις ἀ-
 ναλύεται. ἢ ἀμαθία ἢ καὶ ἡ ἀδι-
 κία ἐπιγλυῶσιν, ὁρῶσαι ἀνέξορ-
 γασθαι ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ αὐλίου
 τοῦ πόνου. Ζεὺς. εἴη, ὦ θεοί,
 πίπτονθον ἡμῖν ἢ Φιλοσοφία
 πρὸς τῶν λαταράτων ἱκῆ-
 σων; ὥστε ὧρα σκεπῆν ὅ, τι καὶ
 πρακτικόν, ἢ ὅπως αὐτοὺς με-
 τιλυστέον· ὃ μὴ γὰρ ἡδραυνὸς
 ἀπά.

quo pacto ē medio sint tollendi. Ceterum fulmen eos
 iaculas

infelicem illam abijcientes
 lacernam, agros nonnun-
 quam, ac uestes molles, pue-
 ros quoque cincinnatos, nec
 non instructas domus totas
 emunt, Cratetis perā, Anti-
 sthenis lacerna, ac Dioge-
 nis dolio, longum ualere di-
 centes. Talia cum idiotæ cer-
 nunt, Philosophiam iā con-
 spiciunt, omnesq; tales esse
 arbitrantur, ac doctrinam
 meam reprehendere nō de-
 sinunt, adeo ut longo iā tem-
 pore impossibile mihi fuerit
 uel unum ex eis conciliare:
 sed plane Penelopes illud pa-
 tior. etenim quantum ego
 texo, tantum rursus cues-
 tiō dissoluitur. Ignorantia
 uero et iniusticia, cum opus
 nostrum inextricabile, la-
 boremq; cernunt inanem,
 minime à risu temperant.
 IV P. Proh, ó dei, qualia
 nobis Philosophia ab exe-
 crādis illis perpeffa est? qua
 propter considerandi tem-
 pus adest, quid faciendū, uel

ἀπάγαμι μὲ πλανῆ, καὶ ὁ θάνατος
 τῷ ταχύς. ΑΠ. ἰγώ τοι, ὦ
 πᾶτερ ὑποθήσομαι· μισῶ γὰρ
 καὶ αὐτὸς ἔστι τὸς ἀλαζόνες,
 ἀμύσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μυ-
 σῶν ἀγαροκῶν. Ἐραυνῶ μὲν
 γὰρ ἢ ἅλ' οὗς διεξίης ἐδαμῶς
 ἐκάνει ἄξιοι· τὸν Ερμῆ δὲ, εἰ
 δοκῇ, αὐτοκράτορα τῆς κοίτης
 σίως ἑαῖα πῆμψω μὲν ἱπ' αὐ-
 τοῦς· ὅς ἂν δὴ παρὶ λόγους ἐ-
 χον καὶ αὐτοῖς, τάχιστα ἄσι-
 ται τῶς τι ὁρθῶς φιλοσοφοῦ-
 σαι, καὶ τὸς μὴ ἄτα τῶς μὲν
 ἱπανίσταται, ὡς τὸ εἶναι, οἱ δὲ
 πολλαδῆσονται, ὅπως αὐτὸς ἐκεί-
 νῳ παρὰ τὴν ἑαίρην δοκῇ. Ζεῦς.
 μὴ λίγεις, ὦ Ἀπολλοῦ· ἀλλὰ καὶ
 αὐτὸς Ἡρόκλητος, ἀμὰ καὶ τῶν φι-
 λосоφῶν αὐτῶν ἔχοντες ἀπί-
 ῶς τάχιστα εἰς τὴν βίαν. τρισκα-
 δέκατον γοῦν ἄθλον εἰς τῶ-
 ντων ἐμικρὸν ἐκτελίσσῃ, ὅν
 ἐκκρόψης μιὰρὰ ἕτι, καὶ αὐτῶν
 σχωτα θύρια. ΗΡΑ. καὶ
 μὴν ἄμεινον ὅν, ὦ πᾶτερ, τῶν
 κίτρων ἐκκαθάρσαι αὐτοῖς τοῦ
 Ἀνγῆ, ἢ τέτοις συμπλη-
 ρῶν.

repurgare praeſtaret, quàm cum talibus manu conferre.

iaculatione unica, morsq̃
 auferet cita. APO. Ego
 tibi pater aurem uellam:
 nam & ipse iam arrogan-
 tes, & à Musis alienos, Mu-
 sarum gratia indignatur,
 odi: fulmine siquidē aut tua
 dextra minimē illi digni
 sunt. Mercurium autem, si
 uidetur, poenae exaltorem
 ad illos demitemus. is, tan-
 quam qui & ipse inter di-
 scipulis uersatur, celerrimē
 eos qui rectē philosophan-
 tur, et qui minus, cognoscet:
 dein hi quidem, ut par est,
 laudabuntur, illi uerò quem
 admodum ex tempore uide-
 bitur, plectentur. 1VP.

Rectē dicis Apollo: sed &
 tu Hercules, unā Philoso-
 phiam ipsam pariter ducen-
 tes, properiter in uitam abi-
 te: certamenq̃ decimumtero-
 tium istud, nec paruum, te
 absoluerē putato, si tā sceles-
 ta & impudentissima exo-
 tirpaueris animalia. HE.

Atqui pater & Augiæ finum

αἰας ἀπίμωλον δ' ὅμως. ΦΙ.
 ἄκουσεν μὲν, ἀκούσθητι δὲ
 καὶ τὰ δόξαντα τῷ πατρί.
 ΕΡ. κατὰ μὲν, ὡς καὶ ὀλίγους
 αὐτῶν ἐπιτίμωλον σύμβουλον.
 πάλιν ἢ χρὴ τραπέδωκε, ὡς ΦΙ.
 φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶδας, ὅπου ἔ-
 σιν. ὃ πρόθελον ὅτι τὸ τῇ Ἑλλά-
 δι; ΦΙ. ἱλαμῶς, ὃ πάντων ἐλί-
 γει, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφῶσιν, ὡς
 Ερμῆ· οὗτοι δὲ ἱδὲν Ἀττικῶς
 πορείας ἔκονται, ἀλλ' ἔνθα πο-
 λὺς χρυσὸς ἢ ἀργύρεος ὀρύττε-
 ται, καὶ πλεονεκτήσει αἰσὶν ὁ-
 μῖν. ΕΡ. οὐκοῦν οὐδὲν ἔ-
 θροῦν ἐπιτίμωλον. ΗΡΑ. οὐδέ
 γινε, καὶ ὅσοι μακάρι ὁμῖν ἔ-
 ἴδω· οἱ δὲ καὶ τὰ Ἑρμῆν ἔ-
 παύτα, συχνάκις ἐπιτιμῶν.
 καὶ μοι τίνος ἔστιν τραπέδωκε
 θα. ΕΡ. ποίαν λέγεις; ΗΡΑ.
 ὁρᾷ, ὡς Ερμῆ καὶ φιλοσοφία,
 δὴ μὲν ἔστι μίγιστα, καὶ κάλλο-
 λιστα ὁρᾷ ἀπάντων; Αἰμῶς
 ὅτι, τὸ μᾶλλον, ὃ κατὰ τὴν
 δὲ Ροδόπην, πάλιν ἢ ὑπερ-
 πλεονεκτήσει, πάμφορον, ἀπὸ

τῶν

pulcherrimos? maior Hæmus est, oppositus uero Rhodope: at campus interiectus, perquam fertilis, ab
 utriusq

camus tamen. PHI. Inui-
 ta quidem: ex patris tamen
 sententia subsequendum est.
 MER. Descendamus, quā
 do quidem haud paucos ex
 illis hodie conteremus. Cæ-
 terum, ὁ Philosophia, quod-
 nam tendere oportet? tu e-
 nim ubi uersantur, nostri: an
 perspicuum est quod in Græ-
 cia? PH. Minime, nisi ad-
 modum pauci, qui recte, ὁ
 Mercuri philosophantur.
 Illi uero Atticabaud indigēt
 paupertate, sed ubi auri
 argenti eruitur copia, ibi
 nobis sunt querendi. MB.
 Nunquid igitur confestim
 in Thraciam abeundum?
 HER. Bene dicis. ego uos
 in uia deducam: nam cuncta
 Thraciæ, utpote qui sæpius
 illuc accesserim, cognoui, et
 nunc huc mihi flectatis.
 MERC. Quoniam dicis?
 HER. Videtis ne, Mercuri
 Philosophia; montes
 duos maximos, omniumq

τῶν προπόλων ἱατοπόλων οὐ
 θῦν ἀρξάμενον· καί τις τις λό-
 φος τῶν πάντων καλὸς ἀνι-
 στανότας, ὃν ἀμόρφους τῶν ῥα
 χύτατα, εἶον ἀκροπόλεις πολ-
 λὰς ὅτι ὑποκειμένους πόλιν·
 καὶ ὁ πόλις γὰρ ἔδει φαίνε-
 ται. Εἰ. νῦν Δί', ὦ Ἡρά-
 κλει, μίγιστε καὶ λαλίστη ἀ-
 πασῶν. πόρρωθεν οὖν ἀπολάμ-
 πει τὸ κάλλος, καί τις ποῖα
 μὲν μίγιστε παραμάβεται,
 πάντων ἐν χερσὶ φαύλων αὐτῆς.
 Ἡρά. Εἴρ' ὅτι μὴ οὕτως, ὅ
 τί πόλις, ἔργον φιλίππου ἰκέ-
 νη, καὶ ὁμοῦς ἔδει προδύγει καὶ
 ὑποφίλοι, ὥστε ἐπιβαίνω μὴ
 ἀγνοῇ τύχη. Εἰ. οὕτω γιγνέ-
 σθω. τί δ' οὖν χερὶ ποιεῖν, ὅ-
 πως τὰ θερία θιγῇ αὐτίον;
 Ἡρά. τὸτο μὴ σὸν ἔδει ἐρ-
 γον, ὦ Ερμῆ· ἡρῶν γὰρ ὅ, ὅ-
 τε ἐν αὐτῷ φθάνοις ὑπερτέρων.
 Εἰ. ὅδιν τὸτο χαλιπὸν, ἀλο-
 λὰ τάχα ὀνόμαζα ἐν ἐπίστα-
 μαι αὐτῷ· σὺ οὖν ὦ φιλοσοφία
 λίγι, οὗς τις τις ὀνομασίον,
 καὶ τὰ συμῶα προσίτι,
 φι. οὐδέ αὐτὴ μὴ οἶδα τὸ
 profer. PHILO. Sed neq;

utriusque confestim radice
 se pandens: & colles quos-
 dam tres perpulchros assura-
 gentes, minimè asperitate
 deformes, tanquam subie-
 cta ciuitatis arces uariq; et
 iā uobis ipsa apparet. ME.
 Ita per Iouem, ὁ Hercules,
 maxima, & omnium for-
 mosissima: etenim à longè
 illius resplendet pulchritu-
 do. quin & fluminis quidam
 maximus præterlabitur, op-
 portune illam alluens. HE.
 Hebrus est, ciuitas uerò Phi-
 lippi illius opus: proin nos
 iam contege, nebulaq; in-
 uolue, ut bona descendamus
 fortuna. MER. Ita fiet.
 Cæterum quid facere opor-
 tet ut animalia indagentur?
 HE. Hoc quidē tuū iā Mer-
 curi opus: nā præco es. ne i-
 gitur præconiū enūciare cū-
 eteris. MER. Haud diffici-
 le hoc, uerum illorū nomina
 ignoro: tu igitur Philoso-
 phia, quo nomine sint ap-
 pellandi, insuper & signa

σαφίς, οἱ τινὲς ὀνομαζέσθαι,
 διὰ τὸ μὴ ξυγγνώσθαι αὐτοῖς.
 ἀπὸ δ' οὖν τῆ ἐπιθυμίας, ἢ
 ἔχουσιν εἰς τὰ λεύματ' αὐτῶν
 ἀμάρτους προσκαλῶν λεύσω-
 νας, ἢ λευσιππας, ἢ λευσι-
 πλέας, ἢ στυκτέμονας, ἢ πολυ-
 κτύτας. Ερ. εὖ λέγεις. ἀλλὰ
 τινὲς εὐτοὶ εἰσιν, ἢ τίς τις πι-
 ρισκοπέσι καὶ αὐτοῖ; μάλλον
 δὲ καὶ προσίκοι, καὶ τι καὶ
 ἱερίαι δόλυσιν. ΑΝ. ἂρ' αὖ
 ἔχουσι ἡμῖν, ὧ αὐτοῖς, ἀπῶν,
 ἢ σὺ ὧ βελτίστη, ἢ τινες τρεῖς
 γόνυλας ἅμα ἔδωκε, καὶ τινες
 γυναικῶν καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ
 εἰς τὸ Λακωνικόν, ἀρρεσ-
 πῶν, καὶ νομιδῶν ἀνδρῶν;
 ΦΙ. παπᾶ, τὰ ἡμίτερα εὖ
 τὴν ἡμετέραν. ΑΝ. πῶς τὰ ὑμέ-
 τερα; δραπνέται γὰρ ἡμεῖς ἡ-
 παστοῖς ἡμῖς δὲ, τίς γυναι-
 κα μάλιστα μίτιμην, ἢ ἄνδρα πο-
 δισμῶν πρὸς αὐτῶν. εἰσιδὶ
 δὲ, καὶ ὅτι καὶ ἡμετέραν αὐτῶν.
 Ερ. τὸ νῦν δὲ ἅμα λευσι-
 πλέας, ἢ τίς ἀνδράποδον πα-
 φλαγονικόν, τῶν ἀπὸ Σινώ-
 πης βαρβάρων, ὄνομα τοῦτον,

nocentur noui, quoniam nul-
 lum mihi cum his consor-
 tium. Ceterum non aberrabis, si eos à possidendi deside-
 rio, uel Possidonios, aut Pos-
 sidipos, seu Possicleos, uel
 Possifundos, aut Possidoros
 nominaueris. MER. Be-
 ne dicis: sed quoniam hi sunt,
 qui & ipsi circumspectant?
 atqui accedunt, & quid lo-
 qui uelle uidentur. VIR.
 Potestis ne, o uiri, uel tu op-
 tima, nobis indicare, num
 ternos pariter uideritis præ-
 stigiatores, ac mulierem quan-
 dam Laconicè corpus orna-
 tam, aspectu masculino, ac pe-
 nè uirili? PHI. Papæ, hi
 nostra quærunt. VIRI.
 Quomodo uestra? etenim
 Fugitiui illi omnes: nos uerò
 præcipuè mulierem pro man-
 cipio ab eis abductam desi-
 deramus. Intelligetis autè,
 cur nam ipsos quæramus.
 MER. Igitur pariter e-
 nunciemus præconium. Nū-
 quis mancipium Papblago-
 nicum, ex Sinopensibus barbaris, nomine tale, quale à
 possessio-

ῥῆσιν ἀπὸ λίσσμάτων, ὑπὸ χερσιν,
ἐν χερσὶ κερία, ἐν γράφῃ βα-
θὴ πύραν θρηνημάτων, καὶ τῶ
βώνιον ἀμπεχόμενον, ὀργίλον,
ἀμυσσον, βαχύφωνον, λοιδόρου
μυνοῦσαν ὑδὶ ῥήτῳ αὐτονόμῳ.

Δι. νῦν ὦ οὗτ', ὁ λυρὺ τίς,
ὡς ἐκάνῳ γένεσθαι ἢ παρ' ἐ-
μοὶ Κανθαροῦ, καὶ ἐκίμα δὲ,
καὶ τὸ γένεσθαι ἐτίλλει, καὶ τίχο-
ντων τὴν ἐμὴν ὑπὸ πύλας· ἀπὸ κῆ-
ρι γὰρ ἐν τῷ γυναικῶν λαθῆμι-
νος, ὁ πόσον πόρετ' ἰδὼν τοῖς ἱμα-
τίοις τῶν λυρῶν ἐκασθῆ.

Φι. ἐκάνῳ αὐτὸς ἔστιν ὁ δι-
κίτης ὁ σὸς· ἀλλὰ νῦν φιλοσό-
φῳ ἵσικον, ἀκριβῶς ἰαυτὸν ἐπι-
γνώσκει. Δι. ὦ τῆς τέλει, ὁ
Κανθαροῦ φιλοσοφῶ, φασιν.

Αν. ἡμῶν δὲ ἐδὴς λόγῳ.

Ερ. ἀμίλει ἀπαντας ἀνδρῶν
σοφῶν· ξυώουσι γὰρ, ὡς φασιν,
αὐτῇ. Φι. τίς δ' οὗτ'·

ἀλλ' ὁ προσιών ἔστιν, ὦ Ἡρα-
κλῆς, ὁ λαλῶν, ὁ τὴν λιθῆ-
ραν· Ἡρα. Ορφύς δ' ἐστὶ, σὺ μὲν
πλὺς ὑδὶ ᾧ Ἀργεὺς ἱμῶς,

concumbunt. PHI. Sed quis nam, ὁ Hercules, ille al-
ter est, qui contrā tendit, pulcher, & citharam ge-
stans? HBR. Orpheus, qui mecum Argos nauigavit,

possessionibus imponitur,
perpallidum, corpore hirsu-
tum, barba horridum, pera
instructū, lacerna indutum,
iracundum, ineruditum, vo-
ce asperum, maledicum, sub
imaginaria libertate uiuēs,
indicare potest? DOM.

Noui, heus tu, quod prædi-
cas mancipium, illi enim a-
pud me Scarabeus nomen
erat, caluastrium barbamque
uellebat, & artem meam
nouerat: in fullonia enim se-
dēs officina, flocculos abra-
debat, qui ex uestimentis
superflui pullulabant. PH.

Ille ipse seruus tuus est: ac nūc
philosopho similis uidetur,
ac perbellē seipsum fullonia
expoliuit. DOMINVS.

Prob audaciam, Scarabeus
philosophari dicitur? VI.
De nobis uerò nullus sermo.

MBR. Atqui omnes inue-
niuntur: quoniam, ut aiunt,
indifferenter cum muliere
concupiscunt. PHI. Sed quis nam, ὁ Hercules, ille al-
ter est, qui contrā tendit, pulcher, & citharam ge-
stans? HBR. Orpheus, qui mecum Argos nauigavit,

XXXX 5 omnium

ἦ δὲ τὸ φιλοφρονέσθαι πάντων·
 πρὸς γούν τινα ὧδ' αὐτῷ ἔκει-
 τα ἰκάρμομεν ἱερίστον δὲ, χαί-
 ρει ὧς ἔστι, καὶ μυσικώτατι
 Ὀρφῶν, ἐκ ἐπιλήκτου γὰρ που
 Ἡράκλειος. Ὀρ. νῆ καὶ ὕ-
 μαις γε, ὃ φιλοσοφία καὶ Ἡρα-
 κλῆς καὶ Ἑρμῆς· ἀλλὰ λαιρὸς
 ἀποδιδόναι τὰ μίλωντρα, ὡς
 ἐγώ γε πάντων σαφῶς, ὅν ἱυτά-
 τι, οἶδ' αἶ. Ερ. ἔκαστον δ' ἔξερν,
 ὃ πᾶσι καλλιόπης, ἔνθα δέξ-
 χυσιόου γὰρ ἔδιν, οἶμαι, δίν,
 σοφὸς ὢν. Ὀρ. ὦ ἴφους, ἔ-
 γώ δ' αὖ τινα μὲν οἰκίαν δαίξαι-
 μεν αὖ ὕμιν, ἔνθα οἰκῆ, αὐτὸν
 δὲ ἐκ ἄρ, ὡς μὴ λακῶς αἰκί-
 μι πρὸς αὐτῷ· μιστὸς γὰρ αἶς
 ὑπερβολῶν, καὶ μόνον τότε
 ἐκμιμνίστημι. Ερ. δαίξερν μὲ-
 νομ. Ὀρ. αὐτὸν πλοῖον· ἐγὼ
 δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκ ποδῶν, ὡς
 μὲν δ' ἴδοιμι αὐτόν. Ερ. ἐπί-
 σκευ, ἔγνωσιν δὲ ὅτι φωνή, ἢ κ
 ψωδῶντος τί τῶν οὐμῶν: φι.
 νῆ Δία, ἀλλ' ἀνέσσω μὲν ὃ, τι
 καὶ λίγα.

Δρα.

Attende, an non mulieris uox est, Homeri quid connecten-
 tis? PHI. Ita per Iouem: sed quid nam dicat, audiamus.

FVG,

omnium nautarum iucundis-
 simus. Nam ad cantum suū
 remigantes, nullatenus labo-
 rabamus. Salue optime·
 perquam canore Orpheu,
 qui nullibi unquam Hercu-
 lis oblitus es. ORPHE.

Nequaquam: sed et Philo-
 sophia, Hercules, et Mer-
 curi saluete: sed tempus est
 ut mihi præmium indicij
 persoluatis: ego enim planē
 quænam quæritis, noui.
 MER. Nonne igitur, Cal-
 liopes fili, ubinā sit, monstra-
 bis? cū enim sapiens existas,
 minime ut arbitror, auro
 indiges. ORPH. Rectē
 dicis: proin ego uobis domū
 quam inhabitat, ostendero,
 ipsum uerò minime, ne ma-
 le ab eo audire cogar. sum-
 me enim scelestus est, ac uni
 huic rei studet. MERC.

Ostende solum. ORPH.
 En proxima hæc: ego uerò,
 ne ipsum uideam, ē pedibus
 uobis ab eo. MERC. At-

Δρα. Εχθρὸς γὰρ μοι ἑὼν

ὁμῶς Αἰδῶο πύλῃσιν,

Οε χρυσὸν φίλῃς ᾧ νὶ φρεσὶν,

ἄλλο δὲ ἄποι. (σιτίον, ὅς

Ερ. ἐκείνῳ τὸ Κλύθρον σοι μοι

Ζενολόου κακὰ ῥίξῃ, ὃ ἔσθ

φιλότιμα παρίσχει.

Υπο. πρὶ ἡμῶν τὰ τοιαῦτα,

οὐ τίμω γυνῶκα

ἔχεται ἀπάχων, διότι αὐτὸν

ἔκλειψεν.

Δρα.

Οἰνοχρὺς, λυγρὸς ὁμῶς ἔχων

ἑσπέρην δ' ἰλάφοιο,

Οὐτ' ἐνὶ πολλῇσιν ἐνερῶσι,

ἔν τ' ἐνὶ βελῇ.

Θροσὶτ' ἀνελτέμνῃ, κακῶν

πανόρεσι κολοῖται,

Μακρὰ, ἀτὰρ ἐκαστὰ κέλευσιν ἔχει

ζῆλον βασιλοῦσιν.

Δι. ἀκόπως τὸ κατὰ κράτος τὰ

ἔσθ.

Δρα. πρὶ δὲ λυγρῶν, ἐπιβὴς ἢ λῆ

ων, μίαν ἢ χίμαρα,

Διὰ δὲ ἀποπνέουσα, τρεῖς λυ

γὲς ἀγρίαι ὀφελύ.

Υπο. οἶμαι γυνῶν, ὅσα πίπτου

σας ὑπὸ λυγρῶν τοσούτων; φα

σὶ δ' αὐτῶν καὶ λυγρῶν ἀπ' αὐ

τῶν.

Ερ. θάρρει, Κέρβερον

ipsis concepisse ferunt.

FVG. Nō minus ille mihi

est hostis, q̄ ianua Ditis,

Aurum mente colens, uerbis

contraria sentit.

MBR. Nōne igitur cāiba

rus tibi odio habēdus, qui

Praua gerens hospes, quam

uis simularet amicum?

MAR. De me carmē hoc,

cuius uxorem

Abduxit fugiens, fuerat qui

acceptus amice.

FVG. Ebrius, atq; canis

facie, sed pectore ceruus,

Consilio ignauus, sed longē

ignauior armis,

Thersites uecors, prauarūq;

optima pica,

Regibus illicite frustra

contendere suctus.

DOM. Iure execrādi car

mina hæc.

FVG. Ante canis, retroq;

leo, medioq; chimæra,

Impetum exbalans grauitèr

trinicanis acris.

MARIT. Hei mihi u

xor, qualia à tot perpeffa

es canibus? quin ipsam ex

CONFIDE, Cerberum

tibi

νικαί τ' ἐξίταί σοι, ὃ Γερνόντω,
 ὡς ἔχει ὁ Ἡρακλῆς οὐτ' αὖ-
 τις πόνον· ἀλλὰ καὶ προσία-
 σιν, ὥτι δ' αὖθις αὖ κόπ[η]σιν πλὴν
 βύρα. Δι. ἔχουσι, ὦ Κάρθα-
 ρι, νυῖ σιωπᾶς; φίρ, ἰδωμεν ἅ-
 τινά σοι ἢ ψόρα ἔχῃ, θόρυβος
 ἴσως, ἢ ἄρτι τρυφῶ. Ερ. οὐ
 μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνων χρυσίου.
 Ηρα. μὴ θαυμάσῃς· κυνικὸς
 γὰρ ἴφασκευ εἶναι τὸ πρόδω-
 ῖν δὲ τῇ Ἑλλάδι, ἰνταῦθα δὲ
 χρυσίον περὶ ἀκροῦς ὅστις τοι
 γαρὺν Κλειάνθω δὲ εἰς μα-
 κρὰν αὐτὸν ὄψιν ἑρμιόεντι γὰρ
 ἀπὸ τῆς πώγων, οὕτω μιὰς
 ὦν. Δι. οὐ γὰρ, ὦ κακί, δ' Ἀπο-
 κυβίων, οὐμὸς δ' ἀκρίτης τυ-
 χάσεις ὦν; ἔμμενον ἀλλ', ὦ
 τῷ γίλωτι. ἄτα τί δ' αὖ γί-
 νοιτο; καὶ Λακυνθίων φιλοσο-
 φῶν; Ερ. ὁ τρίτος δὲ οὗτος
 ἀδίσποτος ὁμῖρ ὅστις; Δι.
 δ' Ἀλαμῶν, ἀλλ' ὁ Δισπότης ἐγὼ
 ἐκὼν ἀφίκαμι αὐτὸν ἀπολωλί-
 ναι. Ερ. ὅτι τί; Δι. ὅτι Δεινῶς
 τῷ Πισσάδωρ ὅστις, τὸ δ' ὄνομα

Μυρβό

in rem malam ipsum dimisi.

ΜΒΡ. Quamobrem?

ΔΟΜΙ. Quoniam teterrimè foetet, nomine uerò

Odori-

tibi quendam aut Geryonē
 pariet, ut Hercules ille rur-
 sus alium habeat laborem.
 Sed obuiam pergunt, ita ut
 fores pulsare necesse nō sit.

ΔΟΜΙ. Teneo te Scarab-
 eae? files iam, age uideamus
 quid tibi pera contineat, lu-
 pinos forsità, uel panis fru-
 sta. ΜΒΡ. Minimè per-

louem, uerum zonam au-
 ream. ΗΒΡ. Ne mireris.
 nam sub initium in Græcia
 se Cynicum esse dicebat, hic
 autē planè Chrysippus est:
 igitur non diu post hac Cleo-
 anthem ipsum uidebit. δ
 barba etenim, cum tam sce-
 lestus sit, suspēdetur. ΔΟ.

Tu uerò, ὁ scelerate, non ne
 Doliolum fugitiuus meus exi-
 stis? certè, non alius. prob-
 risu digna res. quid dehinc
 haud fiet? τὸ Doliolum quo
 que philosophatur? ΜΒ.
 Nunquid tertius ille domi-
 no caret? ΔΟ. Minimè:
 uerum ego dominus sponte

Μυρόπνου αὐτὸν ἱκαλῶμεν.
 Ερ. Ηρακλῆς ἀλιξίκακι, ἀ-
 πᾶσι; ἰπέϊα πῦρα καὶ βάκ-
 ρον καὶ αὐτὸς ἀπέλαβι τῶν
 γυναικῶν. Υπο. μηθα-
 μῶς, ἐκ ἁρὰς πολάβοιμι βιβλίον
 μοι τῶν παλαιῶν λύσσαι. Ερ.
 πῶς βιβλίον; Υπο. ἴτι τί, ὦ
 γαθὲ, τρικάρσο⊗ βιβλίον.
 Ερ. ὅδ' ἰδ' ἄτοπον, ἰπέϊ καὶ ῥι-
 φάλλης τῶν ὡμικῶν ἴδ'.
 Δρα. σὲν, ὦ Ερμῆ, δικάζειν
 τὸ μί' αὐτό. Ερ. οὕτω μοι
 δικά, ταύτῃ μὲν, ἵνα μηδὲν
 τόρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέ-
 κη, οἰχίδα παρὰ τὸν αὐδρα,
 ἐπίσω εἰς τὴν Ελλάδα, τὸ δ' ὅ-
 δι τότε τὸ δραπνίσκω, πα-
 ραδοδενῇ τῶν διαπόταυρ μαν-
 θάνειν, ἃ πρὸ τῶ, τὸν μὲν ἀπο-
 πλύνειν τὰς ῥυτίδας τῶν ὀ-
 θυνῶν, τὸν Λακυνθίωνα, ὃ Μυ-
 ρόπνου ἢ αὐθις ἀκῆσαι τ' ἱμα-
 τίων τὰ διερρώγοτα, μαλᾶχῃ
 γι πρότορον μαγιγυθίνῃ, ἰπέ-
 τα ἢ τῶτον παραδοβίναι τοῖς
 πινῶσι, ὡς ἀπόλοιτο παρὰ-
 τιλλόμεν⊗ τὰ πρῶτα, ῥυτί-
 σε προσίτι, καὶ γυναικεία τῇ
 πῖτῃ, ἥτα ἰς τ' Αἰμαρ αἶμα

Odorisspirū appellabamus.
 M E R. Hercules malorū de-
 pulsor, audisne? dein pera et
 baculū. Atqui tu uxore recio-
 pe. M A R. Minimè, quan-
 doquidē nec si mihi libellum
 ex ueterib. in utero gestaret,
 reciperē. M E R. Quo mo-
 do libellū? M A R. Aliquid
 est uiroptime, triceps libell⁹.
 M E R. Haud absurdè. quā-
 doquidem ex Comich tri-
 galeatus quidam. H E R.
 At debinc tuum est iudica-
 re. M E R. Ita mihi uide-
 tur, mulierem hanc, ne mon-
 strū aut multicaput pariat,
 retrō in Græciam ad uirum
 reuerti debere, & fugitiuum
 hos hos duos dominis reddi,
 ut discant quæ antea: Dolio-
 lum quidem sordidos ablue-
 re panniculos, Odorisspirū
 autem rursus uestimenta re-
 sarcire lacera, malua tamē
 prius flagellatum. Inde &
 hunc picatoribus tradi, ut
 pereat, uulsus primò: insu-
 per pudēda pice inquinari,
 postea in Hamum sublatum
 nudum,

χρίτα γυμνὸν, ὡς δὲ χιόν
 μέλας συμπαπιδυμλόν τὸ
 πόδι. Δρα. φῶ τῶν λε-
 κῶν, ὅτι τοῖ, παπαπαῖξ.
 Δι. τί τῶτο παρρητίβας τῶν
 τραγικῶν σὺ διαλέγεις; ἀλλ'
 ἀπολύει παρὰ τὸς πικρῶτας
 ἡδὺν, ἀποδυσάμην· πρότι-
 ρόν γι τὴν λικντῶ, ὡς γυν-
 ὄης ἐν· ὦν.

nudum, pedibmq; colligatū, in niue destituit. S C A. Heu malorū, ab, ab, papa; eheu. D O M. Quid hoc est? tragicas interseris uoces? sed ad picatores iam sequere, prius tamen leoninam exue pellem, ut planē asinus esse cognoscaris.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Socratem ab.) Socrates Atheniensis philosophus, Sophronici marmorarij & Phanaretæ obstetricis filius, ab Atheniensibus in carcerem coniectus est, Anyto accusante, quod de dijs malè sentiret, cicutam porrectam hausit intrepidè, neglecta quam ad patrocinium suæ salutis obtulerat Lysias, oratione. Horatius lib. 2:

Pythagoran: Antiq; reum doctumq; Platone.

Plura annotauimus in Bis accusato, in Parasito, & in Ioue confutato. b Sophistarum genus.) Isocrates in oratione contra Sophistas, in eos inuehitur, ut qui præter quæstum nihil propositum habeant, & inanium pollicitationum magni fidentia, non tantum imposturam faciant, sed & semet ipsas, & omnes eruditos in summum odium & inuidiam adducant. Idem in definitionibus Platonice quæ Xenocrati tribuuntur, satis odiosè describuntur atq; perstringuntur. c Antisthenes.) Hic quotidie quadraginta stadijs emensis, audiebat Socratem, à quo tolerantiam addiscens, tranquillitatisq; illius imitator effectus, Cynicam prior sectam inchoauit, princepsq; in ea fuit. author Laertius. d Crates.) Thebanus, Diogenis Cynici discipulus fuit, θυραπαικωνίης appellatus, quod in omnem ingrederetur domum, & hominum uitia corripere. Laertius, Plutarch. & Erasmus in Apophtheg. e Ancoram nouissimam.) Id est, extremam soluere. Adagium est apud Græcos co-

eos celebratum, cum significant rem eò redactam esse, ut extremo conatu, summisq; viribus sit enitendum, & ad suprema confugiendum consilia, quibus si nihil proficiatur, iam nihil reliquum esse uideatur, unde subsidium sperare possis. translatum à nautis, qui maximam & ualidissimam ancoram sacram uocant, eamq; tum demum mittunt, cum extremo laborante discrimine. Eo usus est Lucianus rursus in Ioue Tragædo, & in Apologia. f. Augiz.) Augeias cum immensa multitudine bouum abundaret, fimo bubulo Elidis partem ita compleuit, ut illi bona pars regni iaceret inculta. Cum Hercule igitur pactus est, promissa mercede, ut egesto fimo terram purgaret, ratus id fore infiniti laboris opus. Hercules uero arte usus, Minyei fluminis cursum auertit, & in loca fimo oppressa deriuauit. Ita breui temporis spacio, absq; maiori labore à flumine finis ablutus, & terra repurgata est. Augeias uero Herculi poscenti mercedem, denegauit, dictitans cum Ericlei mandato id fecisse, neq; magno labore, sed arte effecisse. Philaeus filiorum Augiez natu maximus arbiter acceptus, intra patrem & Herculem, pronunciauit pro Hercule contra patrem. Lucianus quoque hac prouerbiali allegoria usus est in Pseudomante.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ Η ΣΥΜΠΟΣΙΩΝ,

Λαπίθαι.

uel Lapithæ,

Erasmo Roterodamo interpreti.

Erasmus Roterodamus Ioanni Eutychio suo S. D.

Quamquam hic Luciani Dialogus, Eutychi doctissime, plurimum habeat artis, ob decorum mirè seruatum in personis tam multis, tamq; diuersis: tamen aliquot reperi, qui dicerent esse premendum, quòd liberius ac uelut *ἡ ἀμαξία* philotophorum omne genus laceret. At mihi uidetur iustius esse Romachandum in huius seculi mores, quo uidemus Philosophorum scholas multo puerilius etiam inter se dissidere, nec minus atrociter digladiari: tum inter sectarum professores nihilominus cruentam esse pugnam, quàm in eo conuiuio fuisse Lucianus uel finxit uel retulit. Hunc igitur libellum, quoniam fortè ἀποσπασθῆναι reperi, & tamen patrono uidebatur egere, Eutychio dicaui. Bene uale, καὶ ὑγιαίνῃς, ut planè sis quod diceris. Antuerpiæ. An. M. D. XVII.

ARGV.

Rursum depingit hoc loco philosophorum mores & uitā Lucianus, atq; illa quæ fictionibus ac fabulis alibi de illis prodidit, hic nunc exemplo ac uero facto comprobat. Est autem historica quædam rei gestæ commemoratio, qua exponit quo pacto diuersarum professionum Philosophi aliquot ab Aristæneto ad cœnam & nuptiarum celebritatem uocati, posteaquam uino incaluerē, pro secta quisque sua inter se uerbis primo contenderint; mox ad manus quoque & ad uulnera uenerint, adeo ut faucij nonnulli ac mutilati ē conuiuio asportati fuerint. Rursum autem ex alijs qui uocati non fuerant, quidā, Cynicus uidelicet, ultro ueniens, cœnantibus sese obtruserit, magna præsentis & impudentis suæ importunitate. Alius autem per literas cum Aristæneto expostularit, tragicè propè in eum debacchatus, quod præteritus, & cæteris postpositus fuisset. Ex quo apparet, istud hominum genus quod foris uirtutem prædicat, & specie religionis in se uulgi ora conuertit, non hac ætate modò (quod tamen grauissimum est, quando & Christianos esse plerique se, & alijs uitæ morumq; honestate præire profitentur) uerum olim quoque eadem simulatione, iisdemq; præstigijs usos esse, nimirum ut uerbis quidem multa de pietate, de officijs, de uera uiuendi ratione iactarent: cæterum ipsa re à uirtute ac honestate omni quàm longissimè abessent, libidini & gulæ & cæteris uitijs turpissimè interim seruiētes. Et accidere sanè etiam nostra memoria huiusmodi quædam exempla, conuiuio huic non admodum dissimilia, ubi isti in speciem grauissimi sanctissimiq; uiri, uel pro leuibus ac puerilibus rebus acerbissimas sæpenumero contentiones incepere: uel quia alicubi præteriti atque neglecti uiderentur, grauissima odia exercuere: ut non immerito quispiam crediderit, philosophos illos ueteres (quanquam indigum adeo est, tam uenerabile nomen in tam turpibus personis hære) in nostræ ætatis homines quosdam immigrasse. Usque adeo nostri isti à ueteribus non alia re, quàm solo titulo ac nomine differunt. Cæterum tametsi hæc omnia cū summa festiuitate pro ingenio atque facundia sua tractet Lucianus: interim tamen serio quoque ac uerè idem monet, nullum esse precium operæ, si quis disciplinas omnes perdiscat, nisi simul & uitæ rationes ad id quod optimum est, accommodet, eosq;
illos

Hos qui solos libros spectant, quiq; solitudine ac cura quam illi afferunt, perpetuo tenentur, à recta ratione, bonisq; institutis ferme abduci, &c. Inscribitur autem dialogus hic Convivium, uel Lapithæ, quorum prior titulus ab argumento & re ipsa sumptus est: alter à collatione, quod ut hic Philosophi, ita à Poetis Lapithæ & Centauri in nuptijs Pirithoi inter se funesto certamine congressi, quoque feruntur.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ

ΛΥΚΙΝΟΥ.

Οικίῳ, ὡς
Λυκίνῃ, δια
τρίβῳ φα
σι γιγνῆ
δαι ὑμῖν

χθίς, ἐν Αἰλαιῖνι, παρὰ τὸ
Δάπνῳ, καὶ τινὰς φιλοσόφους
λόγους ἀρῆσθαι, καὶ ὅρῳ ἃ σμί
κερὰ συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς, ἃ δὲ
μὴ ἐφ' οὗδεῖο χαρίν, καὶ ἀκρι
τραυμάτωρ προχωρῆσαι τὸ
πρᾶγμα, καὶ τέλ, αἰμαῖ δια
λυθῶναι τῷ σωδασίῳ. ΛΥ.
καὶ πόθρ, ὡς φίλῳ, ὑπὸ τῷ
χαρίν ταῦτα; οὐ γὰρ σωδασί
δάπνῃ μὴ ἡμῶν. ΦΙ. Διο
νίκῃ ἐφ' ἡμεῖς ἀκῶσαι Διδ.
νικ, καὶ αὐτοῖς, εἶμαι, τῷ
σωδάπνῃ ἡμ. ΛΥ. καὶ μά
λα, ἃ

PHILON, L V-

cianus.

Ο V A M
quandāc
uariā dispu
tationē Lu
ciane uobis

fuisse narrant super cœnam
apud Aristænetum: tum phi
losophicos quosdam sermo
nes dictos, ac super his sum
mam cōtentionem exortam
fuisse: quod ni mentitus est
Charinus, etiam ad uulnera
usq; rem processisse: deniq;
sanguine confluetum fuisse
diremptum. L V C. Atqui
undenam, Philon, ista re
sciuit Charinus: neque enim
is nobiscum aderat in con
uiuio. PHI. E' Dionico
medico aiebat audisse sese.
porro Dionicus etiam ipse

conuiuatum numero fuit opinor. L V C. Fuit maxi

γ γ γ γ

μέτ

λα, ὃ μὲν δὲ ἀρχῆς γι' ὅδ' αὖ-
 τὸς ἀπασι παρὲν ἴσθ', ἀλλὰ ὃ.
 ψι, μισῶσας σχεδὸν ἔσθ' ὅ-
 μάχης, ἐπὶ τῇ ὀλίγῃ πρὸ τῶν
 τραυμάτων. ὥστε θαυμάζω, εἰ
 τι σαφὲς ἡπῶν ἰδιώτατο, μὴ
 παραπολεθῶσας ἐκάνεις, ἀφ'
 ὧν ἀρξάμεν ἐς τὸ αἶμα ἐτι-
 λούμεθα αὐτοῖς ὃ φιλονεικία.
 Φί. ταυγαῖον, ὃ Διονίῳ, καὶ ὁ Χα-
 ρίνῳ αὐτοῖς, εἰ βουλοίμεθα τὰ
 λαβὴ ἀκούσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη
 ἡ μάχη, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἦκειν
 ἐκείλῳ καὶ τὸν Διονίον γὰρ
 αὐτὸν ἡπῶν, ὡς αὐτοῖς μὲν ὃ
 παραγίνετο ἀπασι, σὲ δὲ ὃ
 κριβῶς ἀδύναι τὰ γιγνημέ-
 να, καὶ τὰς λόγους αὐτὰς ἀπο-
 μνημονεύσαι, ἅτι μὴ παρίργω-
 σαι τοῖς τῶν, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ὃ
 προώμενον, ὥστε ἐκ αὐτῶν φέρονται
 ἱστοῖν ἡμᾶς ὁδίστω ταύτῃ
 ἱστορίῳ, ὃς ἐκ ὅδ' αὖ τις ὁ-
 δίων ἔμοι γι, καὶ μάστιγα, ἔσθ' ὃ
 ἡφονίδου, ἐν ἑρώων καὶ ἀναίμων-
 νε, sed per ocium atq; attentē auscultare sis solitus. Pro-
 inde a nunquam effugies, quin nos hoc suavis-
 simo accipias epulo : quo mihi quidem baud scio an ullum pos-
 sit accidere iucundius : præsertim quod sobrii per ocium
 intò ac citra sanguinem, extraq; teli, quod aiunt, iactum

me:uerum ne is quidem ab
 initio rebus omnibus fuit
 præsens, sed serius aduene-
 rat, media ferme pugna,
 pauloq; ante uulnera. Pro-
 inde demiror si quid cõper-
 ti certius referre potuit, qui
 non ordine spectarit illa un-
 de inter illos natalis, postea
 ad sanguinem usq; deducta
 est. PHI. Proinde, Lu-
 ciane, Charinus etiam ipse,
 si rem compertius uellem co-
 gnoscere, & quo singula
 modo sint gesta, doceri, te
 adirem iussit. nam Dion-
 cum etiã ipsum fassum fuis-
 se, ne se quidem toti nego-
 cio præsentem adfuisse: te
 uero, quicquid esset actum,
 id omne compertò certoq;
 scire: tum etiam quæ dicta
 inter illos fuerint, meminif-
 se: quippe qui eiusmodi non
 obiter neq; neglectim audio
 consti-

πλ. ἔξω βίβλος ἱστοσόμεθα, εἰ τι
 γήρηνδ' ἐπαφύνομεν τι πα-
 ρὰ τὸ Λάπιν, εἰ τι νῦν, εἰ πᾶν
 τι, ὅσα ἤκησα ἱχθῶν, ὑπὸ τοῦ
 ἀκράτῃ προαχθένδ', καὶ πρῶ-
 ξαι. ΛΥ. νικαικώτ' ὅρα ἡμᾶς,
 ὦ φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦ-
 τα πρὸς τὰς πολλὰς, καὶ ἐπι-
 ξείναι διηγόμελ' ἐς πράγματ' αἰ-
 ἰν οἶνον καὶ μέθυ γρηόμενα,
 δίκην λήβω ποιήσασθαι αὐτῷ,
 καὶ νομίσεν ἐκείνα πάντα βυδῖν
 γὰρ τ' Διενύσσ' εἶναι, ὅς ἐκ οἶδ' αἰ-
 εἶ τινα τ' αὐτῷ ὀργῶν ἀτίλ-
 σον, καὶ ἀβάκχουτον πορίσσει.
 ὅρα ὅρ, μὴ μακρόθεν τι πᾶν ἀν-
 θρώπων ἢ, τὸ ἀκράτῃς τὰ τοιαῦ-
 τα θητάζειν, ἀ καλῶς ἔχει ἐν
 τῷ συμποσίῳ λατ' ἀλιπόντας
 ἀπαλλάττειν. μισῶ γὰρ, φη-
 σι καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μὴ μο-
 να συμποταῶν, καὶ ὅτ' ὁ Διόνικος
 ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸ Χάρινον
 αὐτὰ θηγορεύσας, καὶ πολλῶν
 πλὴν ἰωλοκρασίῳ λατ' ἀσπι-
 λάσας αὐδρῶν φιλοσόφων·
 ἰγ' ὡ

constituit, summs epulaturi,
 Siue senes aliquid
 Super cœnam sunt debac-
 chati,

Siue etiam iuuenes
 à mero fcompulsi sunt, quæ
 neutiquam fas erat, tum di-
 cere, tum facere. LVC.

Iuuenilius tu quidem Philō,
 atque inconsultius hæc nos
 iubes in uulgus efferre, eaq;
 referre quæ inter pocula ab
 ebris sunt acta, quum hæc
 magis oporteat obliuioni
 tradere, eaq; omnia Baccho
 deo, uelut auctori imputare,
 qui quidē haud scio an quē-
 quam suis non afflatum Or-
 gys, & Bacchanalium ex-
 pertem præterierit. Proin-
 de uide ne hominis sit parū
 benè morati, eiusmodi ad
 amussim exquirere, quæ re-
 ctius erat in conuiuiο reli-
 quisse, atq; ita discedere. Si-
 quidem & odi (sicut inquit
 uersus Poeticus) memorem

competorem. Ne à Dionico quidem rectè factum, qui
 hæc apud Carinum effutiuerit, immodicamq; & prio-
 dianam dissiparit temulentiam hominum philosopho-

ἰγὼ δὲ, ἀπαγοί, ἔκ ἄρ τι τοι-
 τιν ἀποιμί. Φί. θρύπη ταύ-
 τα ὃ Λυκίην, ἀλλ' ἔτιγι πρὸς
 ἐμὶ οὕτω ποιᾶν ἰχρῶν, ἀπειθῶς
 γιγνώσκοντα πολὺ πλέον ἔπι-
 θυμῶν ἢ σὶ ἀπᾶν, ὃ ἐμὶ ἀκῶ-
 σαι· καὶ μοι δοκᾷ, εἰ ἀπορή-
 σαις τῶν ἀκρομελῶν, καὶ ἄρ
 πρὸς Λίονα τινὰ ὃ πρὸς αὐ-
 θριάτῃ ὃ δίκως αὐτὸ προσελθῶν,
 ἐκχίαι πάντα, σωίξῃν ἄμυν-
 σί, εἰ γὰρ ἰδιότης ἀπαλλάτῃ
 ὀδαι νῦν, ἔκ ἰάσῃς μοι ἀθέκτορ
 ἀπὸ λῃθῆν, ἀλλ' ἤξεις, καὶ παρὰ
 πολλὰ θήσας, καὶ δίκῃ. καὶ γὰρ
 θρύψομαι πρὸς σὶ ἐν τῷ μέρει·
 καὶ ἔτι δοκᾷ, ἀπὶ ὧν ἄλλου
 αὐτὰ πρὸς ὀμῶν, σὺ ἢ μὴ λίσ-
 γι. Λυ. μηδὲν πρὸς ὀργῶν·
 διηγήσομαι γὰρ, ἐπὶ ἅπασι
 προθυμῶν, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς
 πολλὰς ἱρᾷς. Φί. ἀμὲν πάντα
 πασιρ ἰγὼ ἐπιλέλυσμαι Λυ-
 κίην, αὐτὸς σὺ ἄμυνον ποιή-
 σαις αὐτὸ, καὶ φράσεις αἰπῶν
 ἀπασιρ, ὥστε ὁδὸν ἐμὲ δίκῃ.
 audiendi: uerum heus ea lege, ne passim in uulgu effe-
 ras. PHI. Ni prorsus ignoro Lucianum, tute isthuc po-
 tius feceris. Nam prior ipse denarrabis omnibus, ut me
 quidem ad id nihil futurū sit opus. Sed illud mihi primo re-

rum. Caterum ego absit ut
 istiusmodi quippiam sim di-
 cturus. PHI. Nugas agis,
 Luciane, cū ista dicis. Quin
 haudquaquam oportebat
 ad istum modum apud me
 praesertim agere: ut qui cer-
 to sciam te multo cupidiorē
 esse narrandi, quā ego sim
 audiendi: adeo ut mihi ui-
 dearis, si desint qui te audi-
 ant, uel ad columnā aliquā
 aut statuam libenter accef-
 surus, quo cuncta pariter e-
 uomas. Quod si nunc coner
 discedere, non fines, ni te
 prius audiero, abire: uerum
 ultrò aderis, confectabere,
 rogabis. At tum ego te ui-
 cissim lusero. Iamq; adeo, si
 ita uis, abimus, ex alio quo-
 piam hac eadem audituri.
 Tu uerò ne dicito. L V C.
 Age ne quid succenseas. e-
 quidem dicam, quandoqui-
 demusque adeo cupidus es
 sponde

ἀλλ' ἐνὶνός μοι πρῶτον εἶπὶ,
 τῷ πατρὶ τῷ Ζήνωνι, ὃ Αἰγιά-
 νιτ' ἀγόμενον γυναικα ἰ-
 σίας ὑμᾶς; ΛΥ. ἔκ, ἀλλὰ τί-
 συγασθῶν ὀξυδιδὸς αὐτὸς τί-
 κλεινοθῶν τῷ Εὐκρίτῃ ἢ δυναι-
 σινῶ, τῷ φιλοσοφῶντι. Φί. παρ-
 κάλων δὲ Δίᾳ μαρναίῳ, ἀπα-
 λῶ γὰρ μὲν ἔστι, καὶ ἡ πᾶν κατ'
 ὄραον γάμων. ΛΥ. ἀλλ' ἔκ εἰ-
 χον ἄλλον ἐπιτηδεύοντα, οἵ-
 μαι, τῶτον ἔκ κέρμιον τι εἶναι
 δεικνύσας, καὶ πρὸς φιλοσοφίαν
 ὁρμήμενον, ἔτι ἢ μέντοι ὄντα
 πλεονεξίᾳ τῷ Εὐκρίτῃ, προσελί-
 νομῶν ὅς ἀπ᾽ αὐτῶν. Φί. ἡ
 μικρὰν λίγαν αἰτίαν, τὸ πλε-
 ονῆρ ἢ Εὐκρίτου. ἀτὰρ ὃ Λυκί-
 ον, τίνας οἱ δεικνύσας ὄραον;
 ΛΥ. τὸς μὲν ἄλλας τί αὐτοὶ λί-
 γοιμῶ; οἱ ἢ ἀπὸ φιλοσοφίας καὶ
 λόγων, οὐσπερ ἰθιλας, οἵ μαι,
 ἀπ᾽ αὐτῶν μέλιστα, Ζήνωνί μιν ἔκ
 ὁ πρωτότης, ὁ ἀπὸ τῶν σοφῶν, καὶ
 ξυνὸν αὐτῷ Δίφιλῳ, ὁ Λαβύ-
 ροντ' ἐπὶ κίλιν, διδάσκαλος
 quorsum attinuerit tibi recensere? Verum, ἐ
 Philosophorum numero, ac literatorum, quos potissimum opi-
 nor audire cupis, Zenothemis erat, senex ille Stoicus,
 unaq; cum hoc Diphilus, cui cognomen Labyrinthus: &

sponde loco: Aristanetus nū
 filio Zenoni dabat uxorem,
 atque ita in nuptijs eius uos
 accepit? LVC. Nō, imō
 filiam suam elocauit Cleā-
 ibidem, idq; Bucriti num-
 mularij filio, qui philoso-
 phia dat operam. PHI.
 Formoso admodum per lo-
 uem adolescentulo: tamen sū
 tenero adhuc, & uxoriae
 rei non admodum maturo.
 LVC. Verum: at non in-
 ueniebat, opinor, alterū ge-
 nerum magis idoneum. Hūc
 igitur, qui tum modestus ui-
 deretur, tū ad philosophiae
 studium propensus, prae-
 rea autem unicus Bucriti
 diuitis, ex omnibus delegit
 filiae suae maritum. PHI.
 Causam neutiquam leuem
 dixisti, nempe quia diues sit
 Bucritus. Verum bene Lue-
 ciane, quinam erant conui-
 uae? LVC. Reliquos illos
 bis

ὦν ἔστι τῷ Αριστάντῃ, ἥτις
 τῷ Ζήνωνι. τῶν δ' ἀπὸ τοῦ
 περὶ πάσης Κλεόδημου, οἵδ' αὖ
 τὸν Σωμόλην, τὸν ἱλιγενήμον·
 ἔφ' ὃ αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ ἰσο-
 πίδα καλεῖσιν· ἀλλὰ καὶ ὁ Εὔπει-
 κός ἐστι Εὐμῶν παρ' αὐτῶν. καὶ ἡ
 σιλοβόνη γὰρ αὐτὸν οὕτως ἵκ-
 νηται· οἱ Στωϊκοὶ καὶ ἀπειρί-
 φοντο, καὶ Ἀῤῥαί ἡσάρ, ὡς περὶ
 τινὰ παρὰ Κλεόδημον καὶ ἰσαγῆ
 μυσσάτι μὲν οἱ. ἔστι μὲν Ἀρι-
 στάντης αὐτῷ φίλος, καὶ σωφί-
 βης ὄντος, περικύκλωτος ὡς
 Ἀῤῥαί, καὶ ἔτι αὐτοῖς ὁ γραμ-
 ματικὸς Ἰσίδωρος, καὶ ὁ ῥήτωρ
 Διονυσόδωρος. Διὰ δὲ τὸν συμ-
 φῆναι τὸν Χαρίαν, ἰσὺν δὲ Πλα-
 τυνικὸς σωεστῆς, διδάσκων
 αὐτῷ ὦν, σιμῶς τις ἰδῶν,
 καὶ θεωρητικῶς, καὶ πολὺν τὸ
 νόστον ἐπιφαίνων τῶν προ-
 σώπων· κανὼνα γὰρ οἱ πολλοὶ
 ὀνομάζουσιν αὐτὸν, ὡς τὴν ὁρ-
 θότητα αὐτοῦ γινώσκοντες ἀποβλέπον-
 τας. καὶ ἰσὺν παρ' αὐτῶν, ἵππεα.

præceptor esset, uir uenerandus aspectu, ac maiestatis quid-
 dam præ se ferens, multumq; dignitatis ipso ostendens ore
 unde nonnulli propter animi constantiam ac rectitudinem,
 regulam illum appellāt. Huic simul ut ingrediebatur, as-
 surgebant

hic quidem quod esset Zei-
 noni Aristaneti filio præce-
 ptor. Deinde Peripateticæ
 factionis Cleodemus : nosse
 hominem, nempe dicacem
 illum et argutum, atque ad
 refellendum instructum. Dis-
 scipuli gladium ac bipennem
 nominant. Quis et Hermo-
 aderat Epicureus. Verum
 hunc, quum ingrederetur,
 Stoici toruis obtuebantur o-
 culis, et auersabantur, pas-
 samq; perinde quasi patria-
 cidam quempiam atque im-
 pium ac fuestum detesta-
 bantur. Et hi quidem tan-
 quam Aristaneti ipsius ami-
 ci familiaresq; fuerant ad
 coenam uocati, quos comi-
 tabatur et Istæus gram-
 maticus, et Dionysidorus
 rhetor. Iam uero propter
 sponsum Chæreā unā cū illo
 ad cōuiuīū accesserat Ion ille
 Platonius, quod is iuueni

surgerebant

πίπτοντες πάντες αὐτῶ, καὶ ἰδὼς
 ξίουτο, ὡς τινα τῶν ἱερειῶ-
 νων. καὶ ἰδὼς, θεῶ ἐπιλημία τὸ
 πρῶγμα ἦν, ἰωρ ὁ θαυμαστὸς
 συμπάρων. Διὸρ δὲ ἦν καὶ
 κλίνεσθαι, ἀπάντων σχεδὸν
 παρόντων. ἰν' ἀξίῳ ᾧ, εἰσίοον-
 των, αἱ γυναικὲς ὅλων τ' ἑλιν
 ἤρα καὶ νεὺν ἐπέλαβον, ἐκ ὅ-
 γαι ὅσαι, καὶ ἰν' αὐταῖς ὁ νό-
 μος, πᾶν ἀνερθεῖς ἐγκυκαλυ-
 μῶν, ἐκ τ' γυναικῶν πόρι-
 χομένης. ἰς δὲ τὸν αὐτίθρον ὁ
 ἄλλος πλεθὺς, ὡς ἱκασθ' ἀ-
 ξίας ἔχει. καὶ αὐτίκρ' ἰν' τ'
 γυναικῶν, πρῶτ' ὁ Εὐκλεί-
 τος, ἔτα ὁ Ἀριστάντης. ἔτα
 ἐνδοκίμοι, πότρεν καὶ πρό-
 τρεν Ζωόθιμις τ' Στωϊκὸν,
 αἱ γύροντα, ὁ Ερμῶνα τ' Ἐπικ-
 ρεὺν ἰδὼντες γὰρ ἦν ἱερὰ ἀνάκει-
 νη γυναικὲς τ' πρῶτον ἰν' τῇ πόλῃ.
 ἀλλὰ ὁ Ζωόθιμις ἰδὼν ἀπορίαν
 ἔλυσεν· ὁ γὰρ με, φησὶν, ὁ Ἀρι-
 στάντης δούτρεν ἔξας Ερ-
 μωνος,

surgebant omnes, ac ueluti
 precipuum quendam ac pri-
 marium hominem comiter
 atque officiose exceperunt:
 adeo ut planè namè aliquod
 aduenire uideretur, cū adeste-
 set Ion admirandus ille. Tā-
 dem uerò cum iam omnes
 fermè cōuiuæ præsentes es-
 sent, tempus erat ut discum-
 beretur. Itaque ad dextram
 ingressus, totam illam spon-
 dam mulieres (erant autem
 complures) occupabant. In-
 ter quas erat et sponsa sum-
 mo studio culta, hinc atque
 hinc stipata fœminis. Porro
 ex aduerso ostij altera tur-
 ba, pro cuiusq; dignitate lo-
 cis distributis. Porro eregio-
 nè mulierū primo loco ac-
 cumbebat Bucritus, secundo
 Aristanetus. Sub hac ambio-
 gi cœptum, utrū altero prio-
 rem oporteret accumbere,
 Zenothemim' ne Stoicum,

quippe senem: an Hermonè Epicureum: nā hic erat Castoris
 ac Pollucis sacerdos: tum autem nobilissimæ inter ciues fa-
 milia. Verū eam hæsitacionem sustulit Zenothemis: Si
 tunc, inquit, Aristanete, minoris ducis Hermone, uiro

μωνΘ, τὸν αὐτὸν, ἵνα
 μηδὲν ἄλλο καλὸν ἔπω, Ἐπι-
 κρεῖν, ἄπρημι, ὅλον σοι τὸ συμ-
 πόσιον· κατὰ λὺον· καὶ ἅμα
 τὸν παῖδα ἱκέλει, καὶ θύοντι
 ἱόνει. καὶ ὁ Ἑρμῆς, ἔχων μὲν, ὃ
 Ζῴωντες, τὰ πρῶτα, ἔφη. Ἄ-
 γαρ εἰ καὶ μηδὲν τι ἑτοῖον, ἰδὼν
 γιόντι ἐκτετακῶς καλῶς ἄ-
 χρε, εἰ καὶ τὸ Ἐπικρέων πᾶν κα-
 ταπρόνοησας. ἱγίλασα, ἦδ'
 ὅς ὁ Ζῴωντες, Ἐπικρέων ἱ-
 κέει, καὶ ἅμα λήγων, καὶ ἱκελί-
 ντι, καὶ μετ' αὐτὸν ὁμοῦ ὁ Ἑρ-
 μῆς, ἔτα Κλέδης ὁ πόριπα
 τῆλινος, ἔτα ἁἱων, καὶ ἔτα ἱ-
 κέων ὁ συμφίΘ, ἔτα ἱγὼ, καὶ
 παρ' ἱμὶ ὁ Δίφιλος, καὶ ἔτα αὐτῷ
 Ζῴων ὁ μαθητὴς, ἔτα ὁ ῥή-
 τωρ ΔιονυσόδωροςΘ, καὶ ὁ γραμ-
 ματικὸς ἸστιαῖΘ. Φί, βαβαί, ὃ
 Λυκίον, μεσσηνίον τὸ συμπό-
 σιον διηγῆσθαι τὸ πλάττω
 αὐτῶν καὶ ἱγὼ τὸν Ἀριστάν-
 νιον ἱκελῶ, ὅτι πῶς οὐκ αἶ-
 τὰ τῶν ἱερῶν ἄγων, τὸς σο-
 φυτά-

plurimis sapientibus ac doctis uiris refertum. Ego
 uerò laudo Aristanetum, qui quum optatissimam il-
 lam ac splendidissimam solennitatem celebraret, prae
 ceteris

uidelicet isto, ut ne quid a-
 liud mali dicam, Epicureo,
 discedo, totumq; conuiuium
 uobis relinquo. Et puerum
 protinus aduocat, discedere
 parans. Tum Hermon: Imò
 habeto, inquit, tibi priores
 partes Zenothemi. Quan-
 quam etiam si nihil aliud,
 uel hoc nomine par erat mihi
 concedi, quòd sacerdos
 sim, ut planè contemnas E-
 picurum. Rideo, inquit Ze-
 nothemis, sacerdotem Epi-
 cureum. Simulq; cum dicto
 accumbebat. Post hunc Her-
 mon. Deinde Cleodemus Pe-
 ripatetionis: pone hunc Ion,
 proximè hunc sponsus, post
 eum ego, iuxta me Dippi-
 lus, huic assidebat Zenò di-
 scipulus, postremò rhetor
 Dionysidorus cū Istiaeo grā-
 matico, PHI. Papæ, Lu-
 ciane, Musarum conuentum
 quendam mihi narras fuisse
 istud conuiuium, quippe

φωτάτης ἰστῆν πρὸ τῶν ἄλ-
λων ἡξίωσεν, ὅτι πρὸ τὸ λιφά-
λαιον δὲ καὶ τῆς αἰρέσεως ἀ-
πανθοσάμενον, ὅχι τὸς μὲν,
τὸς δ' ἔ, ἀλλ' ἀναμίξ' ἀπαν-
τας. Δν. ἴσι γδ, ὡς ἰταῦρε, ὅχι
τῶν πολλῶν τῶν πλεονάζοντων,
ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ,
καὶ τὸ πλεονάζον ἔστιν τοῖς τοῖς-
τοις ξυνοῖσιν. ἰστῶμεθα ἔν τινι
ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρι-
συστάμεθα ποικίλα· πλὴν ἔστιν,
οἶμαι, χρὴ καὶ ταῦτα ἡγεῖσθαι.
θμῆσαι, χυμεῖν καὶ τίμωμεθα,
καὶ ἡαρυκίας· ἀπαντα γδ' ἀφθε-
να. ἐν τῷ τῷ ὅ Κλειόδημος ἐπι-
κρύψας ἐς τὸ ἰωνά' ὄρεας, ἴφην, τὴν
γύροντα (Ζηρόθιμιρ λέγων, ἰπὴν
κρυμ γδ) ὅπως ἐμφερῆται τὸ
ψωρ, καὶ ἀναπύπλησαι ζωμῷ τὸ
ἐμάστιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κα-
τόπιν ἴσῳτι ὀρέγεται, λαμβάνειν
οἰόμενον τὸς ἄλλους, ὅ μιν μνη-
μεύει τὸ μὴ αὐτόν; ἀεὶ ξαν-
θὸν καὶ Λυκίον ταῦτα, ὡς μαρ-
τυρεῖν. ἐγὼ δ' ἐστὶν ἰδιόμην δέ
nim) ut sese opsonijs ingurgitat, utq; iure ueste oppleuit: tum
q̄ multa puero à tergo stanti porrigit, putas interim se aliorū
oculos fallere: neq; meminit post sese accumbentiū. Hæc igitur
fac & Luciano commonstres, quò testis esse possit. Mihi

ceteris sapientissimos uiros
adhibere uoluerit: idq; adeò
delectis ex unaquaque phi-
losophiæ secta præcipuis,
non hos aduocans, illos præ-
teriens, uerum promiscue uo-
cans omneis. LV C. Is ue-
rò nequaquam est è uulga-
rium istorum diuitum nu-
mero, uerum & literarum
est studiosus, ac maximam
uitæ partem in his rebus uer-
satur. Cœnabamus igitur ini-
tiò quidem taciti & quieti,
uariusq; erat apparatus, &
omnijugus. Neque enim ar-
bitror operæ precium ut nu-
mero recenscam etiam illa
condimenta, cupedias, aro-
mata, atq; id genus illecta-
menta. Cūcta siquidem af-
fatim suppetebāt. Inter hæc
Cleodemus admoto ad Ionis
aurem ore: Nō uides, inquit,
senem illum, Zenothemim
dicebat (sub auscultabam eo

ξεντός μοι τ' Ἴωνος, πολὺ πρό-
 τέρην αὐτὰ ἐν πόρει πῆς ἰω-
 ραίως. ἔμα δὲ ταῦτα ὁ Κλυ-
 δαμος ἀρήκει, καὶ ἐπισίπι-
 σεν ὁ ἱωεικὸς Ἀλκιδάμας ἄ-
 κλυτος, ἐκίνο τὸ κοινὸν ἔσχα-
 ρισεν τετάμενος, τ' Μερύλαον
 αὐτόμυχον ἤκου'· τοῖς δ' ἔρ-
 πελλοῖς ἀνείσχωτα ἰδὼς πε-
 ποικίλναι, καὶ ἵκερσεν τὰ προ-
 χαρίσασθαι· ὁ μὲν τὸ ἀφράνεις
 Μερύλαι· ὁ δ'·

Ἀλλ' ἔν Ατρήδῃ Ἀγαμέμνονι
 ἔνδον θυμῷ.

καὶ ἄλλα πρὸς τ' ἱερὸν οὔτο-
 χα, τὸ χαρίσασθαι ὑποστροφῶν
 τῶν· ἰς μὲν τοι τὸ φασγάνον ἔ-
 δας ἐτόλμα λίγην ἰδιδέσθαι·
 σεν γὰρ τ' Ἀλκιδάμω, φίλον
 αἰτιχρῶς ὄντα, καὶ ἑρκαϊκῶ-
 τας ὡς ἱωεικῶν ἀπάντων, πῦρ
 δ' καὶ ἀμάνων ἰδὼς, καὶ φο-
 βρώτατος ἔμ' ἄπασιν· ὁ δ' Ἀ-
 ρεσάνειτος ἐπαίνισας αὐτὸν,
 ἐκίλον· θρόνον τινα λαβόντα,
 κασι-

uerò nihil Ione monstratore
 opus erat : quippe quia hæc
 multo antè limis iam oculis
 præuideram. Hæc simulat-
 que dixisset Cleodemus, ira-
 ruit in conuiuium. Alcida-
 mus Cynicus : atque is
 quidem inuacatus, uulgatis
 illud festiuitatis gratia præ-
 fatus de Menelao, qui ultrò
 ad fratris conuiuium acces-
 sisset. Itaque plerisque turpi-
 ter atque impudenter uisus
 est fecisse : quod cuique tū
 fortè in mentem ueniebat,
 in eū torquebant : aliud illud,
 Insanis Menelae. —

Alius rursum,

Verum h Agamemnonia
 menti non ista placebāt.
 Ad hæc alia quæ pro tem-
 pore falsè lepideque dici po-
 terant, in eum obmurmura-
 bant. Nam palàm nullus
 audebat quicquam dicere,
 propterea quod metuerent

Alcidam antè, utpote conuiciatorem egregium, unumque Cy-
 nicis omnibus clamorissimum : quæ quidem re adeò uisus est
 reliquis antecellere, ut nulli non esset formidandus. At Ari-
 stænetus collaudatum illum quòd inuocatus aduenisset, iussit
 accepta

καθίσταται παρὰ ἱστῶν τε καὶ
 Διονυσιδωρον. ὁ δὲ, ἄπαγε,
 φησι, γυναικῶν λίγης καὶ μαλ-
 θανόν, ἐπιθρόνῃ καθίσταται ὃ
 σκίμποδῶ, ὡς παρ' ὑμᾶς, ὡδὶ
 μαλακῆς ἰαύτης δύνῃς μικρῶ
 δῶρ ὑπῆτοι καὶ ἀνέμῃνοι ἱστῶ
 δι, πορφύρεας ὑποβόλῃμι-
 νοι. ἐγὼ δὲ καὶ ὀρθοτάλλω
 λαπνύταμι, ἐμπριπατῶν
 ἅμα τῷ συμποσίῳ, εἰ δὲ ἡγεῖ
 λάμοιμι, χαμαὶ ἡγεῖ τὸν τρί-
 βωνα ὑποβαλλόμενῳ, λάσει
 μαὶ ἐπ' ἀγκῶνῳ, οἶον ἢ Ἡρα-
 κλῆς γράφασιν. ἔτῃς, ἔφη, γι-
 γνῶσθαι, ὁ Ἀριστάνειλος, ἡ σοὶ ἦ.
 Διον. ἡγεῖ τὸ ἀπὸ τῆς, ἐν λυ-
 κῷ παρ' ἡμῶν ὁ Ἀλκιδᾶμας
 ἐδέσπῃ, ὡς παρ' οἱ Σκύθαι,
 πρὸς τὴν ἀφθονοῦ ἱερῶν νομῶν
 μίξεσσι τὰ μέλας, καὶ τοῖς παρ' ἡ-
 φῆρσι τὰ ὄψα συμπορινῶν.
 καὶ μεν τοὶ καὶ σιτέμενος, ἐνδο-
 γὸς ἦν, ἀριτῆς πέρι καὶ κακίας
 μεταξὺ διεξιών, καὶ ἐς τὸν χρυ-
 σὸν ἡγεῖ τὸν ἄργυρον ἀποσπῶ
 πῶν. ἡρώτα γὰρ τὸν Ἀρι-
 στάνειλον, τί βέλονται αὐτῷ αἰ-
 ρενς, tum in aurum atque argentum dicteria iaculans:
 iamq; Aristanetum percontabatur, quid nam sibi uellent

accepta sella iuxta Istiaum
 ac Dionysidorum accumbe-
 re. At ille: Apage, inquit, mu-
 liebre quiddam ac molle di-
 cis, uti in scamno aut sella
 sedeam, quemadmodum fa-
 citis uos, mollibus in stratis
 penè supini recubentes, pur-
 pura suffulti. Quin ego tibi
 uel stans cœnauero, in ipso
 interim cœuiuiο etiam obam-
 bulās. Quod si defatigatus
 fuero, tum humi substrato
 pallio, cubito innixus cubue-
 ro: qualem uidelicet Hercu-
 lem pingunt. Ita fiat, inquit
 Aristanetus, siquidem isthuc
 mauis. Sub hæc Alcida-
 mas in orbem cœuiuium lu-
 strans, cœnabat, Scytharum
 ritu ad uberiora pascua sub
 inde sese transferens, unaq; cum
 his qui inferebant eduo-
 lia, circumiens atq; obam-
 bulans. Atque interim ta-
 mē dum cibū caperet, haudo
 quaquā negotio uacabat, de
 uirtute obiter, de uitio disse-
 tam

τοιαῦται καὶ τυλιμαῦται λύο
 λικόν, τῶν ἑσπερίων ἰσα δύ-
 ναμειών. ἀλλ' ἐκάνον μὲρ ἦ
 διδρυοχλαῦτα ἐπαισιρ ἐ
 τὸ παρὲν Ἀρισταίντ, τῷ
 παλαιούσας, δύμιγίθε σκό-
 φον δαῖμας αὐτῷ, ἰωρότορον
 ἐγγιάντα, καὶ ἰδίας Ἀρισταί-
 ντρουκίνας, ἐκ αἰδώς ἔσαν λα-
 πῶν ἀρχὴν ἐσύνθ, ἐκίνθ
 ἐνιδιδαίναι, λαβὼν δὲ ἅμα ὁ
 Ἀλκιδάμας, ἐστύγει μικρὸν,
 καὶ ἐς τὸ δαφ, λαταβαλὼν
 ἑαυτὸν, ἐκείτο ἡμίγυμν, ὡς
 πρὸ ἡπαλύναι, πῆξας τ' ἀγκῶ-
 να ὀρθόν, ἔχων ἅμα τ' σκύφον
 ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷθ' ὁ παρὰ τῷ
 Φόλῳ Ἡρακλῆς ὑπὸ τ' γρά-
 φων δέκνυνται. ἦ ἂν δὲ καὶ ἐ
 τὸς ἄλλας σιωπῶντες πόρτισα
 βᾶτο ὁ λύλιξ, καὶ φιλοφροσύ-
 καὶ ἐμιλίας, καὶ φῶτα αἰσι-
 κίμει. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸν
 παριστώτα τῷ Κλειδάμῳ πα-
 λα, οἶνοχόον ἔντα ὤρῳ, ἰδὼν
 ἐπαιδιῶντα (καὶ γὰρ, οἷ-
 μαι,

confabulationes ortæ, demum & lucernæ illata. Interim
 ego cum puerū qui iuxta Cleodemum adstabat (erat autē
 is pocillator egregie formosus) subridenti uidiſſem (nam,
 arbitror,

tam multa, tam magna po-
 cula, quam non minus usui
 possent esse fictilia. Verum
 Aristænetus iam obturban-
 tem, molestumq; esse per-
 gentem, in præsens quidem
 cōpescuit, ministro innuens,
 ut ingentem calicem, infuso
 meracissimo uino, illi porri-
 geret. Atque id quidem ui-
 sus est optimè excogitasse,
 nondum etiam intelligens
 quantorum malorum is ca-
 lix esset auctor futurus. Hūc
 igitur ut accepisset Alcida-
 mas, aliquantisper silētium
 agebat, ac solo sternens sese
 cubabat seminudus, quem-
 admodum facturum sese fue-
 rat pollicitus, cubito humi
 fixo innitens, simulq; dextra
 scyphum sustinens, qualem
 Herculem apud Pholum pi-
 ctores effingunt. Iam uerò
 & inter alios calix assidue
 circumagebatur: tum inui-
 tatiuncula ad bibendum, &

μας, καὶ ὅσα παρόργα τ' ἐστία-
 σιως, εἰπῶν, καὶ μάλιστα, ἂ τι
 πρὸς τὸ γλαφυρώτατον ἱπρά-
 χθην) μέλα ἔδην περιφύλαττον
 ὃ, τι καὶ μεδιάσει, καὶ μὴ μὲν
 κρῶν, ὃ μὲν προσέβλεψεν, ὡς ἀπο-
 λεψόμενον παρὰ τὸ Κλεόδε-
 μου πῶν φιάλῳ, ὃ ἢ τὸν τι δάκ-
 τυλον ἀπὸ βλεψῶν αὐτοῦ, καὶ δρα-
 χμάς δύο, οἶμαι, σιωπῶντων
 μετὰ τῇ φιάλῃς ὁ παῖς ἢ πρὸς
 τῷ τὸν δάκτυλον θλιβόμενον
 αὐτοῖς ἡμεδιάσειν, ἔμῳ σιωπῇ
 δὲν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὡς τι
 μὲν διαφαιλῶν, ψέφον αἱ δύο
 δραχμαὶ παρίσχον ἑκπαισ-
 σαι, καὶ ὑπερβρίσσαν ἄμφω μέ-
 λα σαφῶς· ὑπέρην ἢ οἱ πλε-
 αίων, ἔτιν' ἔην τὰ νομίσμα-
 τα, τὸ μὲν παιδὸς ἀρνημένον
 μὲν ἀποβιβλῆναι, τὸ δὲ Κλε-
 οδήμου, καθ' ὃν ὁ ψέφος ἰγύνετο
 μὲν προσποιούμενον πῶν ἀπὸρρι-
 ψιν, ὑμνήθην δ' ὅν, καὶ παρὰ
 φῶν τότε, ἔτι πάντων πολλῶν
 ἰδόν-

arbitror, quicquid obiter in-
 ter cœnandum obtigit, com-
 memorari oportere, maxi-
 me si quid sit elegantius ac
 scite factum) iam admodum
 attentus observare cœpi quid
 nam rei rideret. Ac paulo
 post accedebat puer tanquā
 calicem à Cleodemo rece-
 pturus. At ille simul et digi-
 tum illius substringebat, et
 drachmas puto duas unā cū
 calice tradebat. Porro puer
 ad substrictum digitum rur-
 sus arridebat: cæterum de
 pecunia, quum non sensisset
 opinor, eoq; non reciperet,
 in terrā delapsis drachmīs
 strepitus est cōcitatus, moxq;
 ambo pariter rubore suffun-
 debantur, idq; ita palam, ut
 nemo non animadverteret.
 Ambigebatur igitur inter
 eos qui proximē sedebant,
 cuius nam essent illi nummi,
 cum et puer negaret à se
 proiectos, et Cleodemos

item, iuxta quem strepitus acciderat, sibi excidisse dissi-
 mularet. Verum ea res tum neglecta est, ac conuiunter
 omīssa, propterea quod id quod acciderat, nō ita multi ui-
 dissent,

ἰδόντων, πλὴν μόνον, ὥς ἡμεῖς
 ἰδοῦμεν, ἢ Ἀρισταίνετα. μετίσθουσι
 γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὑσθραν
 ἀφανῶς ὑποξαγαγόντων, καὶ τῷ
 Κλειοδάμῳ τινὰ παραστῆναι
 δεινόνουσι τῶν θύων ἢ δὲ καὶ
 καρτοδωρῶν, ὁριωκέμεν τινὰ ἢ
 ἱπποκόμεν. καὶ τὰς μὲν ὥς
 πως ἰκτινῶνται, μεγάλης αἰ-
 σχύνης αἰτίον τῷ Κλειοδάμῳ
 γενόμενον, εἰ ἴθι διαφροσύ-
 σαν εἰς ἀπαύτας, ἀλλὰ μὴ λα-
 τίσθαι αὐτίκα, διεξιὼς πάντων
 Ἀρισταίνετα τὴν παροιμίαν ἰ-
 νύκναι. ὁ δὲ Κλειοδάμῳ ἢ Ἀλκι-
 δάμῳ (ἰκτινῶνται γὰρ ἡδὲ) πνυ-
 θόμεν, ἢ τις ἢ γαμμελίαν
 πᾶσι λαλοῖτο, σιωπῶν παραγο-
 γάλας μεγάλης τῇ φωνῇ, ἀπο-
 βλίψας ὡς τὰς γυναικας προ-
 πίνουσι, ἴφθι, ὦ Κλειανθί, Ἡρα-
 κλῆς ἀρχηγίτη, ὡς δ' ἰγίλα-
 σαν ὡδὶ τῆς ἀπαύτου· ἰγί-
 λάσασθαι, ἄπειρα, ὦ καθαρμοῖς, ἰ-
 τῇ νύμφῃ πρῶτον, ὡδὲ ἢ ἡμε-
 τόβη θίς ἢ Ἡρακλῆς; καὶ μὴ
 οὐδ' εἰδέναι χρὴ, ὡς ἡμεῖς μὴ λάβῃ
 παρ' ἡμῶν τὸν σκύφον, ὃ ποτε

τοῖς

ne propinauerim? Imò illud scito opus est, ni scyphum
 à me

dissent, præter unum (ut
 mihi quidem visum est) Ari-
 stanctum. Nā is paulo post
 puerum loco mouit; clancu-
 lum ablegans, & alij cuidā
 innuit uti Cleodemo pocilla-
 tor assisteret, uidelicet ex
 exoletis illis ac robustis mu-
 lionī aut equisoni cuiquam.
 Ad hunc modum ea res ut-
 cunque abiit, summum alio-
 qui allatura pudorem Cleo-
 demo, siquidem ad omnes
 permanisset, ac non protin-
 us occupans Aristanctus
 eā sopisset, ciuilitate dextreque
 admodum inducta temulen-
 tia. Ceterum Alcidas
 (iam enim potus erat) per-
 contatus quodnam esset no-
 men puellæ nubenti, tum cla-
 ra uoce indicto filitio, simul
 & ad fœminas conuerso
 uultu: Præbibo, inquit, tibi
 Cleanthi, Herculis Arche-
 getæ nomine. Sub hæc cum
 risissent omnes: Ridetis, in-
 quit, sacrilegi, quod sponsæ
 Herculis dei mei nomi-

ποιοῦσι· ὃν ἕως αὐτῇ γίνεσθαι,
 οἱ· ἐγὼ, ἄτριπτος μὲν ἀλ-
 κῶν, ἐλευθερὸς δὲ πῶν γυνώ-
 μων, τὸ σῶμα δὲ οὕτω καρτε-
 ρὸς, καὶ ἅμα περιγύμνασταιν
 μάλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἰσχρ-
 ον. αὐτὸς ἰδὼν τότε τοὺς ἐγγί-
 σασιν οἱ συμπόται, καὶ ὅς ἀγα-
 νανύσσας ἐπαύσατο, δριμύν καὶ
 παρὰ φθορὸν βλάπτων, καὶ δὴ τότε
 ἦν ἐκείνι ἀνέμῳ ἄξων. τάχα
 δ' αὖ τινος καθήκοντος τῇ λακ-
 τερίας, εἰ μὴ λατὰ καὶ ῥοὶν εἰσι-
 νηόμενος πλακῶς ἀμειγνύς,
 πρὸς ὃν ἀποβλήσας, ἑμφορ-
 ρὸς ἐγίνετο, καὶ ἐλπίς τ' θυμῷ, καὶ
 ἐνιφορῆτο συμπρὶνῶν. καὶ οἱ πλε-
 στοι ἐμύθων ἦσαν, καὶ βοῦς μι-
 σὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ γὰρ
 Διονυσόδωρος, ὁ ῥέτωρ αὐτῶν, ῥή-
 σεις τινὰς ἐν μέσῃ διεξέει, καὶ
 ἐπηνέετο καὶ τῆς καλῆς ἐφιστά-
 τω οἰκιστῶν. ὁ δὲ Ἰστιάς· ὁ
 γραμματικὸς ἐρριπύωνος, ὅστις
 καὶ λατὰ καὶ μέλι, καὶ σπώφι-
 σον ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδαρεῶν καὶ

à me traditum accipiat, nū-
 quam futurum ut illi filium
 obtingat talis, qualis ego
 sum, uirtute interritus, ani-
 mo liber, tum corpore adeo
 robustio. simulq; cum dicto
 sese magis etiā renudabat,
 etiam usq; ad illa quæ sunt
 maximè pudenda. Ad ea cum
 iterum arrisissent conuiuia,
 indignatus ille surrexit, tor-
 uis iam atq; efferatis obtuēs
 oculis, uultuq; ipso testans
 iam neq; pacem neque quie-
 tem acturum amplius. Foro-
 sitan & baculum illisisset
 alicui, ni commodum id tem-
 poris placenta prægrandis
 fuisset illata. Nū hanc simul
 atque conspexit, lenior ac
 mitior esse cœpit, ac stoma-
 chari desijt, obambulans in-
 terim, ac placentiam auide
 uorans. Iam uerò plerique
 temulenti esse cœperant, &
 clamorib. undiq; perstrepe-
 bat conuiuium. Nam & Dionysidorus rhetorē illic agens, ora-
 tiones quas dā pronūciabat, laudabaturq; à ministris qui à
 tergo assistebant. Et Istias Grammaticus uicissim qui post
 illū accūbebat, uersum cēiones quosdā recitabat, Pindari,
 Hesiodi,

τὸ φασάν, καὶ ἀνὰ πᾶσα
 συγκροτῶν διεξῆλθεν, Αἰγυ-
 πτίαν τὴ φωνή· καὶ τίλθ',
 ἐπίκουπτον ἰς τοὺς παρόντας.
 οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐγέλων, ὅτε
 σκυφθῶν, ἐπὰ δὲ καὶ εἰς τὸν
 Ἀλκιδάμαντα ὁμοίον τι ἀπὶ
 ρίψι, Μελιτῶν Λυωίδου προσ-
 σιπῶν αὐτὸν, ἀγανακτῶσας
 ἐκῆν (καὶ πάλαι δὲ δῶλος
 ἦν φρονῶν αὐτῷ δυνάμιμῶντι,
 καὶ κατήχοντο οὐ συμπίστον)
 ἀπαρρίψας τὸν τρίβωνα, πρὸ-
 καλῶτο οἱ παγκρατῖαν, εἰ
 ἢ μὴ, κατόισεν αὐτὸς ἐφ' ἑνὶ
 βαντήριον. ὅτῳ δὲ ὁ Λακωνά-
 μων Σατυρίων (τότῳ γὰρ ὁ γι-
 λωτιστοὺς ἐκαλεῖτο) συγὰς
 ἐπαγκρατῖαν, καὶ τὸ πρᾶγμα
 ὑπερῆλθεν ἦν, φιλόσοφ'
 αὐτὸς, γιλωτοποιῶν αὐταῖς ὁμι-
 νῶν, καὶ παίων, καὶ παιδι-
 νῶν ἐν τῷ μίρῳ. οἱ παρόντες
 δὲ, οἱ μὲν ἡδυνῶ, οἱ ἢ ἐγέλων,
 ἄλλοι ἀπεγόρευον παύμεν
 ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκρο-
 τημένῳ ἀνθρώπῳ κατὰ γωνί-

inde qui aderant, partim pudore tangebantur, partim
 ridebant: donec iam ictus Alcidas, pugnam detre-

concusso, sonabat interim
 quiddam, linguam imitans
 Aegyptiorum. Postremo die
 Eteria quaedam iaculabatur
 in eos qui aderant. Ac reli-
 qui scommate tacti ridebāt:
 uerū ubi & in Alcida-
 mantem simile quiddam tor-
 sisset, catulum illum Meli-
 taeum^k appellans, indigna-
 tus ille (iamdudum autem
 prae se ferebat quod inuide-
 ret illi, dum probaretur, ac
 conuiuarum oculos retine-
 ret) abiecto pallio, ut secū lu-
 Etaretur prouocauit. Quod
 ni faceret, hunc, inquit, ba-
 culum tibi impingam. Atq;
 ita miser ille Satyrion (nam
 id erat morioni nomen) cō-
 gressus cum eo, pancratio
 decertabat. Erat id specta-
 culi multo iucundissimum,
 quippe cum uiderent homi-
 nem philosophum cum mo-
 rione compositum, cum fe-
 riri, tū iucissim feriri. Pro-
 inde qui aderant, partim pudore tangebantur, partim
 ridebant: donec iam ictus Alcidas, pugnam detre-

δῶς γίλωι ἔν πολὺν θιχύδην
 ἐπ' αὐτοῖς ἐνταῦθα Διονίῳ
 ἰπποκλήδην δ' ἰατρὸς, ὃ πολὺν κα
 τόπιον ἔ' ἄγων. ἰθὺς ἀδύκει
 δὲ, ὡς ἴφασκι, φρεσὶτιδὲ ἰαλω
 κῶτα θορακῶν πολὺν κῆπον
 ταῖ' αὐλοτῶν, καὶ τι γελοῖον
 διγυῖσας. ἴφην μὲν γὰρ ἄσιλ
 θῶν παρ' αὐτὸν, ὅν αἰσὼς ἰχθ
 μῶν ἤδη τῷ πάθει· τὸ δὲ τα
 χύως ἀνέκτατα, ἔπι κῆσας
 τι τῶν θύρων, καὶ ξιφίδιον σπασ
 σάμενον, αὐτὸν αὐτῷ τῶν
 αὐλῶν, καὶ λούειν αὐτὸν. ἔτα,
 ἐπὶ μὲν αὐτοῖς, παῖον, σκῦ
 τῶ ἰχθῶς ἐς ὑπὸ τὰς χῆ
 ρας. τίλῳ δ' ἐν, ἐν τοσούτῳ ἐν
 αὐτῷ ἐπινεῖσαι τοῖον δὲ. ἐς
 αἰῶνα γὰρ προκαλίσχεται αὐ
 τὸν ὑπὸ ῥητῶν πλεονῶν ἀρι
 μῶν. καὶ πρῶτον μὲν αὐτοῖς
 αὐλῶσαι πονήρως, μετὰ ἧ πα
 ραλόντα τὸν αὐλὸν ἐκείνῳ, δὲ
 ξαῖναι παρ' αὐτὸ τὸ σκῦτῶ,
 καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιρρίψαι τῷ.
 χύσας δὲ αὐτὸν φωταγωγὸς ἐς τὸ

certamine superatus. Hæc
 igitur cū essent nō mediocri
 risu excepta: ibi tandem in
 gressus est Dioniscus medi
 cus, baud multo post pera
 ctam concertationem. Aie
 bat autē in mora fuisse Po
 lyprepontem tibicinem, dī
 bunc phrenesi correptū cu
 randi gratia uiseret. Ac pla
 nē quiddam risu dignū com
 memorabat. Dicebat enim,
 in ædes illius uenisse sese, i
 gnarum etiam, hominem iā
 eo morbo teneri. At illū pro
 tinus surrexisse: foribusq;
 occlusis, ac nudato gladio,
 tibias ipsas sibi tradidisse,
 ipsq; uti caneret iussisse. Deo
 inde ubi id non posset, illum
 percussisse, scuticam sublata
 manu gestantem. Sese porrō
 in tanto periculo tale quid
 dam fuisse commentum, nē
 pe ad canendi certamē pro
 uocasse hominem: idq; ea le
 ge, ut uictus præscriptum certumq;
 plagarum numerum
 acciperet. Ac sese priorem cecinisse, prauē atque impe
 ritē: deinde traditis illi tibijs, scuticam ab illo rece
 pisse: gladium autem extemplo per fenestras in aream
 abiecit.

ἐπαυθρον ᾗ ἀνὰ, καὶ τὸ ἀπὸ
 τούτου, ἀσφαλίστερον ἢ ἄλλῃ προσ-
 παλάμῃ αὐτῷ, ἐπιπαλάμῃ
 τῆς γαστρίωντας. ὅφ' ἢρ' αὐτὰς
 σπασάντων τὸ θυρίον, σωθῆ-
 ναι αὐτόν. ἰδέμενοι δὲ καὶ οἱ
 μῆα τῶν πλεονῶν, καὶ ἄμυ-
 χᾶς τινὰς ὑπὲρ τῆς προσώπου. καὶ
 ὁ μὲν Διονίσις ὁ μῆτον σύνδοκας
 μέσας τῶν γιλωτοποιῶν ὑπὲρ τῆς
 διπλῆς, πλεονῶν τῶν ἰστιάων
 παραβύσας ἑαυτὸν, ἰδέμενος
 ἴσα λοιπὰ, ἐκ αὐτῶν βῆς τινος
 ὑμῖν ἐπιπαρῶν, ἀλλὰ καὶ πᾶ-
 νος χρῆσιμος τοῖς μετὰ ταῦτα
 γιγνόμενοι. παρὲν γὰρ
 τῆς ἐς τὸ μέσον οἰκίας, παρ
 ἑτοιμακλίας ἔκειν λίγων τοῦ
 Στωϊκοῦ, γραμματίδιον τι ἔ-
 χον, μελῶσαι οἱ ἴφῃ τὸν δι-
 σπότην ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνέ-
 σθαι, ὡς ἐπὶ κοινῇ ἀπασι, ὅπως
 αὐτοῖς ἀπαλάττωται. ἰδὲν
 ἔν τῷ Αἰγυπτίῳ, προσελθὼν
 πρὸς τὸν λύχνον, ἀνὰ γιγνώσκον.
 Φί. ἦ πῃ, ὦ Λυχνί, ᾗ νύμφης
 ἰκνῶμιον, ἢ ἐπιπαλάμῃον, οἷα
 igitur permittente Aristaneto, admotus ad lucernam le-
 gebat. PHI. Num orationem, Luciane, in sponsa lau-
 dem compositam, aut carmen nuptiale, quod genus

abieciſſe. Dein cum minore
 iam discrimine cum illo lu-
 ctaretur, auxilio aduocaſſe
 uicinos. Eos reuulſiſſe bel-
 luam, atq; ita illorum opera
 ſeruatum ſeſe. Oſtendebat
 autem & plagarum ueſti-
 gia quædam, nonnullaq; in
 facie tubera liuentia. Ergo
 cum Dioniciſus ob huiuſmodi
 fabulam non minus placuiſ-
 ſet, quàm morio ipſe: pro-
 xime iſticiam reclinās ſeſe,
 de reliquijs cœnabat. Atque
 hic quidem haud abſque no-
 mine quodam nobis aduene-
 rat, imò prorsum uſui futu-
 rus ad ea quæ poſtea conti-
 gerunt. Nam. prodians in
 medium cōuiuium puer qui-
 dam, qui ſe ab Etæmocle
 Stoico uenire diceret, ἐπι-
 ſtolium quoddam adferens,
 aiebat ab hero ſibi manda-
 tum, ut eo palàm omnibus
 audientibus perleſto, rursus
 domum ſeſe reciperet. Hic
 xxxz 2 permul-

πολλά ποιεῖσιν· Ἄν. ἀμίλη,
 καὶ ὁμῶς τοῖς τότ' τι ὥσθ' ἐμῶν,
 ἀλλ' ἐδ' ἰγγύς ἦν τέττα' ἐν γί-
 γραπτοῦ γὰρ Ἐτοιμοκλῆς φιλό-
 σοφος· Ἀριστάντω. Ὅπως μὲν
 ἔχον πρὸς δαίπνα, ὁ παρὰ λυ-
 θῶς με βί' ἅπας μαρτύριον
 αὐτὸ γίνετο, ὅς γε δοκίμῳ πολ-
 λῶν ἐνοχλαώτων, παρὰ πε-
 λὸν σὺ πλεονεκτήσας, ὅπως ἐδὲ
 πώποτε φίλων ἐμῶν τὸν ἐπί-
 δωκα, εἰδὼς τὸς ὑδὶ τοῖς συμ-
 ποσίοις θερμῶς καὶ παροι-
 νίας, ὑδὲ σὺ δὲ μὲν ἐκίτως
 ἀγρυπνῶσά μοι δακνῶ, ὅς το
 σῶτον χρέον ἐπ' ἐμὲ λιπα-
 ρῶς τιθόραπ' οὐ μὲν ἔσθ' ἐν ὕψι
 σας ἐκρίθῃσθαι ἡμῶς τοῖς ἀλ-
 λους φίλοις· ἀλλὰ μὲν ἔγω-
 σοι ἄμοιρος, καὶ ταῦτα, ἐν γὰρ
 τόνων οἰκῶν. ἀντιῶμαι δ' ἐν ὑδὲ
 σὶ τὸ πλεον, ἔτιως ἀχαριστῶ
 φανέντι· ἐμὲ γὰρ ὁ σὺ δαίμων ἴα
 ἐν ἐν ὅς ἀγρία μοῖρα, ἢ λα-
 γῶς, ἢ πλεονεκτήσας, ἀπὸρ ἀλ-
 ρες, sed solum ex omnibus prae-
 terieris, idq; quum uici-
 nus essem. Proinde tua causa
 magis discrucior, qui quia
 dem te tam ingratum prae-
 bueris. Nam ipse felicitatem
 nequaquam in hoc statuo, si
 quis mihi impartiat uel suem
 syluestrem, uel leporem, uel
 placetam: quae mihi affatim

permulta faciunt? L V C.
 Videlicet nos quoque tale
 quippiam existimabamus.
 Verum ne accedebat quidē
 ad id, ut aiunt: Caterum in
 literis ita scriptum erat: E-
 tæmocles philosophus Ari-
 staneto: Quam non mouear
 cōuiuijs, omnis antea ēta iu-
 ta mea fuerit testis, qui qui-
 dem quū quotidie mihi com-
 plures ea causa molesti sint,
 te multo ditiores, tamē haud
 unquam illis morem gessit:
 perpendens nimirum, quan-
 tum sit in eiusmodi compo-
 tationibus tumultus, quantū
 licentiae, petulantiæq;: uerūm
 aduersus unum te mihi ui-
 deor meo iure stomachatus,
 qui tantum temporis a me
 officiosissime culius ē ob-
 seruatus, tamen indignum
 habueris, quem uel inter re-
 liquos amicos tuos numera-

contin-

λοις ἀφρόνως ἀπολαύω, τὰ κα-
θήκοντα ἀδύοιμ. ἱπὰ κὴ τήμι-
ρον παρὰ τῷ μαθητῇ Γαμμί-
να διαπνῆσαι πελυτιλῆς, ὥς
φασι, δᾶπνον δυνάμην, ἐν
ἐπίπλοισι ἐκείνου, σοὶ δ' αὖθις
τῷ ἐμῷ τὸν φυλάττω. σὺ ὃ
ἡμᾶς παραλιπὼν, ἄλλας οὐ
χῆς, ἀπότῃς· ἔγω γὰρ δυνάσασαι
διακρίτην τὸ βέλτερον, ὅδε τίς
διαλαμπρυνῶ φασίαιαν ἱ-
χῆς. ἀλλὰ οἶδα ὅθεν μοι ταῦ-
τα, παρὰ τῶν θαυμαστῶν σου
φιλοσόφων, Ζηνοβίμου δὲ καὶ
Λαβυρίνθου, ὅν (ἀπὸ κ' ἢ κ' ὃ Α-
δράστῃ) συλλογισμῶ ἐνὶ ἀπο-
φράξει αὐ μοι ἔλαττα δοκῶ τὰ
τόματα. ὃ ἀπάτω τίς αὐτῷ, τί
ἔστι φιλοσοφία, ὃ τὰ πρῶτα
ταῦτα, τί διαφέρει σχέσις ἱ-
ξίως, ἵνα μὴ τ' ἀπόρων ἔγω,
τί λεορατίναν ὃ σαρτέτω, ὃ δι-
ρίβοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν
ἔναος αὐτῶν· ἰγὼ δὲ, ὥς αὐ-
μόνον τὸ λελεῖν ἀγαθὸν ὅγῃ
philosophia, aut hæc quæ inter elementa traduntur,
quid habitio differat ab habitu: ut ne quid interim de
perplexis illis rogationibus proponam, quid sit syllogis-
mus in cornutus, quid acervalis, quid metens. Verum tu
quidem istis fruaris licet. Nam ego qui solum in bonis ducā

contingunt apud alios, qui
officia norunt: quandoqui-
dem etiam hodie, quū apud
discipulum Pammenem cœ-
nare mihi licuerit ¹ opiparā
(ut uocant) cœnam, non an-
nui tamen uehementer ob-
secranti, tibi scilicet demens
ego memetipsum reseruans.
At tu nobis prateritis, alios
accipis conuiuio. Idq; meri-
tò facis: neque enim ullo mo-
do potes quid sit rectius di-
gnoscere, nec apprehensiuā
illam phantasiā habes.

Ceterum haud sum nescius
unde mihi ista sint profectas
nempe ab egregijs istis phi-
losophis tuis, Zenothemide
ac Labyrinto: quibus equi-
dem (absit inuidia dicto)
uel unico syllogismo mihi
uideor os protinus obtura-
re posse. Alioqui responde-
at istorum aliquis, quid sit
xxx 3 quod

μεν^Θ αἶσα, οἷον ῥαδίως τῶν
 ἀτιμίων. καὶ τοῖς ἴσως μὲν
 ἐκείνῳ ἔχουσιν καὶ ἀφούργην τῶν
 ἀπολογίων ὑπόβριον, ἐπιλαβί.
 δαι λίγην ἐν τούτῳ βορύβῳ
 καὶ πράγματι, δὲς σε τῷ
 ῥον πρὸς ὑγρόν. καὶ ἔτι
 ἰδίᾳ οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνα-
 κείῳ βύοντα ὑπόβριον. Ταῦτα ἰδὼν
 τοῖς παῦσι ἀπολογίῳμαι, εἰ
 δὲ δέπνεις ἵνα ὀργίζῃς αἰ
 δονῶν, τὸ κατὰ τὸν οἶνον ἐν-
 νόσον. ἔπειτα γὰρ καὶ τῶν Ἀρτι-
 μιν ἀγνοῶντας, ὅτι μόνῳ
 αὐτῶν ἡ παράλαβον ἐκείν^Θ
 ἰδίᾳ τῶν θυσιῶν, τὸς ἄλλους θεῶς
 ἰσχυρῶν. φησὶ γὰρ πρὸς αὐτῶν Ὁ
 μνη^Θ ὅτι αἰσῶν.

Ἡ λάβει, ὅτι ἐκ ἐνόσον, ἀάσα.
 το δὲ μίγα θυμῶ.

καὶ Εὐριπίδης.

Καλυδὼν μὲν ἡ γῆ καὶ πλο-
 πῖος χθονός,

ἐν αὐτῇ πόρεσσι πρὸς ἔχουσιν
 ἀδελφίμονα.

Acriter est offensa tamen.

Item Euripides:

Calydon quidem hæc Pelopeij regio solis
 Qua parte sæuū spectat aduersa fretum,
 Agros habens tum diuites, tum fertiles.

quod sit honestum, facile tuo
 lero contumeliam. Atqui ne
 possis posthac ad istam ex-
 cusationem confugere, ut di-
 cas te mei oblitum fuisse, ni-
 mirum in tanto rerum stre-
 pitu, tantisq; occupationi-
 bus: bis te hodie sum allocu-
 tus, primum mane domi
 tuæ: deinde rursum in Casto-
 ris ac Pollucis templo rem
 diuinam facientem. Ac his
 quidem de rebus hæc respo-
 derim. Quod si tibi uideor
 cœnæ gratia succēdere, quid
 Œneo acciderit cogitato.
 Videbis nimirum ipsam etiā
 Dianam indignantem, quod
 ille se solam non adhibuerit
 ad sacrificium, cum reliquos
 deos omneis acciperet con-
 iuiuo. Nam hæc de re sic alio-
 cubi meminit Homerus:

Seu quia non norat, seu quod
 succurrerat illi,

Rursum

καὶ Σοφοκλῆς·

Σὺ δὲ μίγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰ-
νῷς γύαις

Αἰθῆκε Λατῆς πάς, ἐκτεθόλος
θιά,

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα
παρήμιω, ὅπως μάλιστα, εἴσω
αὐδρα παραλιπὼν, Δίφιλον
ἱστῶς, καὶ τὸν ἕδρ' αὐτῷ πα-
ραδίδουκας, εἰκότως· ὅδ' οὖν γὰρ
ᾧ τῷ μαρκαίῳ, καὶ πρὸς χά-
ριν αὐτῷ σύνοισιν. εἰ δὲ μὴ αἰ-
σχρὸν ἦν ἐμὶ λίσσιν τὰ τοιαῦ-
τα, καὶ αὐτὸ προσέβηκα, ὅπως
σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τῷ
παιδαγωγῷ μάθοις αὐτὸν ἀλυβῆς
ἢ· ἀλλ' ὅτε καὶ τὰ ἀτάκην ἐν γά-
μοις, ὅτε δὲ διαβάλλου ἄλλως, καὶ
μάλιστα ἐφ' οὕτως αἰσχρῶς
αἰτίας. καὶ γὰρ εἰ Δίφιλος ἄ-
ξιός, ἄνθρωπος καὶ μακρὸς μὲν ἀ-
ποσπάσας· ἀλλ' ἔγωγε φιλοσο-
φίας αὐτῷ ἐνικα σιωπῆσαι.
προσίταξα δὲ τῷ οἰκίῳ τῷ
ἦν λιδῶς αὐτῷ μὲν αὐτὸν τινὰ ὅ-
στις ἢ ἐλάφου, ἢ οὐραμῶντος,

Rursum Sophocles:

Immanis apri triste monu-
strum in Oenei

Immisit agros gnata Lato-
na dea,

Docta eminus missis ferire
spiculis.

Hæc tibi ē plurimis pauca
citavi, ut intelligeres cuius
modi praterito uiro, Diphi-
lum ad cœnā adhibeas, cui
et ipsi filium commiseris
tuum. Idē; rectē. Est enim
iucundus adolescenti, et ita
cum eo uiuit, ut placeat, at-
que obsequatur: atque adeo
mihi turpe dictu fuerat,
addidissē et aliud quid-
dam: quod quidem tu, si li-
bebit, ē Zopyro eius pæda-
gogo uerum esse cognosces.
Verū non conuenit obturo-
bare in nuptijs, neque accu-
sare quenquam: præsertim
criminibus usque adeo fœ-
dis ac pudendis. Tametsi Di-
philus dignus in quem facerem, quippe qui duos iam di-
scipulos à me retraxerit: ego tamen ipsius philosophiæ
caussa reticebo. Porro famulo huic mandavi, uti si quam
partem dare uelles uel apri, uel cerui, uel placenta, mihi
zzzz 4 depor.

ὥς ἰμοὶ διακριμίσει, καὶ αὐτὶ
 τῷ δαίμονι ἀπολογία γίνετο,
 μὴ λαβῆν, μὴ καὶ λόγῳ μὲν ἰδίῳ
 τὴν πεπομφέναι. Τέτῳ, ὃ
 ἱταῖροι, ἀναγιγνωσκόμενων, με-
 ταξὺ ἰδρῶς τί μοι περιχῆτο
 ἢ αἰδῶς καὶ τὸ δῆτ' ἔλγος,
 χαυνῶν μοι τὴν γλῶσσο καὶ μῦθον,
 ἑρῶν τὸς παρόντας γελῶντας
 ἐφ' ἑκάστῳ, καὶ μάστιγα, ὅσοι
 ἤδισαν τὴν Εἰσοδικίαν, πο-
 λὺν αὐθροῶν, καὶ σιμνὸν ἄ-
 νει δεινῶτα. Ἰθακύμαζον ἔρ οἷος
 ὅν διαλάθοι αὐτὸς, ὅλα παῖ-
 μένους τῷ πόντῳ, καὶ τῇ τοῦ
 προσώπου ἐντάσει. ὃ γὰρ Αἰ-
 γάινος ὅσον μοι ἐκ ἀμμο-
 λῆς παρὶ δῶν αὐτὸν, ἀλλ'
 ἔποτ' αὖ ἐλπίσας ἐλαθὲν ἰ-
 πινῶσαι, ἐπ' αὖ ἐμπαρῶσθαι
 ἑαυτὸν τοῖς τῷ τινι, ὥς τι δὲ
 τὴν ἀρχὴν περιῶσαι ἡξίον. ἰ-
 πῶ δ' ἔρ ἐπαύσατό ποτι δ' οἰ-
 κίτης ἀναγιγνωσκῶν, τὸ μὲν
 συμπόσιον ἅπαν ἄς τὸς ἀμ-
 φὶ τὸν ζῶοντα καὶ Δίφιλον
 σέ, σὶ fuisset inuitatus, unquā adduci posse ut annueret, utq;
 ad eiusmodi res se morigerum praeberet: eoq; ne tentandum
 quidem esse putasse. Ergo posteaquam puer iam legere
 desisset, uniuersum cōuiuū in Dipbilū ac Zenonē torque-

deportandam, ut isthoc pra-
 esto te mihi de caena purga-
 res, ne reciperet, ne ad hoc
 ipsum à nobis missus fuisse
 uideatur. Hæc, amice, quum
 legerentur, sudor interim
 utiq; mihi manabat præ pu-
 dore, simulq; iam illud quod
 uulgò dici solitum est, opta-
 bam, n̄ ut terra mihi debi-
 sceret, quum uiderem eos qui
 praesentes aderant, ad sino-
 gulis epistola partes inter
 se ridentes: potissimum au-
 tem hos qui nouerant Btæ-
 moclem, uirum canum, tan-
 tumq; seueritatis præ se fe-
 rentem. Admirabantur igitur,
 quòd eiusmodi uir esset,
 hæctenus fugisse sese, barbæ
 uidelicet ac uultus austerita-
 te deceptos. Cæterum Ari-
 stanetus mihi quidem haud
 uidebatur hominem cōtem-
 ptu negligentia 'ue præte-
 risset, uerum quòd desperasse

bant

ἀπίθλιπαι, διδοικέτας καὶ
 ὠχρῶντας, καὶ τῇ ἀπορίᾳ τῶν
 προσώπων ἐπαληθεύοντες ἵνα
 ὑπὸ τῷ ἑτοιμοκλίῳ λατρυ-
 ρηθῖνται. ὁ Ἀριστάνετος ὅστις
 τὰ δακτύλια, καὶ θορύβους μιστὸς ἔν,
 ἐκίλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς,
 καὶ ἐπαρᾶτο οὐ διατίθιδαι
 τὸ γιγνόμεν, ὑπομειδῶν ἡμᾶς.
 καὶ τὸν οἰκίτῳ ἀπίτιμψεν,
 αἰπὼν ὅτι ἐπιμειλίσιται τῷ
 τῶν μετ' ἐλίζον ὅτι, καὶ ὁ Ζῶων
 ὑπεξάνισεν ἀφανῶς, τῷ παιδα-
 γῶγῳ νόσῳ. ἀπαλλάττει
 δα, ὡς ἐκλύσῃ. τὸ πα-
 τρὸς. ὁ Κλειόδημος ὅτι, καὶ πᾶ-
 λαί τινος ἀφορμῆς διόμην
 (ἰβόλιτο γὰρ συμπλακῆναι
 τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διεφθόγγυτο,
 ἐν ἔχῳ ἀρχῇ ἐλλογῶν) τότε
 ἔν τὸ ἐνδόσιμον παρὰσχέσης
 τῇ ἐπιστολῇ, τοιαῦτα, ἔφην, ἔξο-
 γάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος,
 καὶ Ζῶων ὁ θαυμαστὸς, καὶ
 Κλειάνθης, ῥημάτων δούλων,
 καὶ ἱρωτικῆς μόνον, καὶ σχήμα-
 τα φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα,
 facit egregius ille Chrysippus, & Zenō ille mirabilis, neq;

bant oculos, quod hi iam
 metu trepidi federet, ac palli-
 di, ipsaq; uultus incōstantia
 ac perplexitate crimē agno-
 scentes ab Etæmocle inten-
 ti. Porro Aristanetus quan-
 quam esset sanè perturba-
 tus, uehementerq; cōsterna-
 tus animo, tamen nos iube-
 bat bibere, conans nimirum
 id quod euenerat, commodè
 uertere, subridens interim
 ac puerum redire iussit, re-
 spondens ea sibi curæ fore.
 Paulo autem post surgēs, &
 Zeno clanculum sese abdu-
 xit ē conuiuiο, submonitus à
 paedagogo, ut discederet,
 innuente, idq; tanquā patris
 iussu. Ibi uerò Cleodem⁹, qui
 iam dudū occasionē quærita-
 bat (nā gestiebat omnino cū
 Stoicis confluctari, uerūm di-
 rumpebatur quod non repe-
 riret causam ad id satis ido-
 neā) tū igitur ansam præbē-
 te epistola: Huiusmodi inqt,

Ετοιμακλῆς οἱ πλεῖστοι, καὶ αἱ
ἐπιστολαὶ, ὁρᾷτι ὅπως προσβο-
τινῇ, καὶ τὸ τιλουταῖον, Οἰ-
νὺς μὲν, Αἰριταίνῃ, Ετοιμο-
κλῆς δὲ, Αρτιμῖς, Ἡράκλεις,
ὕψωμα πάντα, καὶ ἰορτῇ πρέ-
ποντα, καὶ Δί', εἴπερ ὁ Ερμῶν
ὑποκατακάρην, ὅτι ὑψηλὴ
γὰρ, οἶμαι, ὑρτινα ἰσχυράδα
Αἰριτανέτωις τὸ Λάπνον, ὥς
τι ἐκ ἀκαιορῶν ὅτιο μινυῖσαι
τῷ Καλυδωνίῳ· ἀλλὰ πρὸς Ε-
φίας, ὃ Αἰριταίνετι, τίμιπτι ὡς
τάχιστα τῶν ἀπαρχῶν, καὶ καὶ
φθάσῃ ὁ προσβύτης ὑπὸ λιμῷ,
ὅσπερ ὁ Μελιάγρ' ἀπαμα-
ραυθῆς. καὶ τοι ὁ δὲν αὖν πά-
θει Λαινὸν· ἀδιὰφορα γὰρ ὁ Χρύ-
σιππ' τὰ τοιαῦτα ὀγᾷτο
εἶναι. Χρυσίππ' γὰρ μινυ-
διύμας (ἴφ' ὁ Ζηνόθεμις, ἰπτι
γέρας ἰαυτὸν, καὶ φθιγξάμι-
ν' ὡς παμμίγιστος) ὃ ἄφ' ἑνὸς
αὐτῶν, ἐκ ἑνὸς μινυσοφοροῦ
τ' Εἰσομακλῆς ἔγιν' ὡς μι-
τράτι τ' Κλειάθλῳ καὶ Ζώνωνι,
σοφῆς

erigens sese, maximaq; noce intonans: An ex uno homi-
ne, qui non legitime philosophiam exerceat, nempe
præstigiatore isto Etæmocle, Cleanthem ac Zenonem
meti-

Etæmocles sunt pleriq; omo-
nes. Videtis quam ipsæ
epistolæ graues sint ac se-
niles. Postremò Aristæne-
tus hic Oeneus est, Etæmo-
cles Diana. Dij boni, quàm
bene auspiciata omnia, quā-
que congrua celebrandæ
festiuitati. Ita per Iouem, in-
quit Hermon, supra hūc ac-
cumbens: inaudierat, autē,
ut opinor, aprum quendam
Aristæneto paratum, ut in
conuiuio proponeretur, eoq;
putabat non intempestiue
factam mentionem apri il-
lius Calydonij: at per Lares
Aristænete, fac quamprimū
sacri partē mittas, ne senex
interim ille fame pereat,
tāquam Meleager tabefas-
ctus. Tameisī nihil queat a-
cerbum accidere, quando-
quidem Chrysippus hæc in-
differentia censet esse. Itāne
uos Chrysippum nomi-
natis? inquit Zenothemis,

σοφὸς αὐτῶν· οἱ τινὲς ἤ καὶ
 ἔντεθ' ὑμῖν, ἱεῖται ταῦτα· οὐ
 σὺ μὲν τῶν Διοσκύρων ἦσθι,
 ὦ Ἑρμῶν, τὸς Πλοκάμης πρὶ
 γαίκαρνας, χρυσοῦς ἔντας, καὶ
 Λώσας δίκλῳ, παραδοῦναι
 τῷ Λημίῳ· σὺ δὲ πλὴν Σωτρά-
 τυ γυναικα τῷ μαθητῇ ἑμοί.
 χονδρῶ, ὦ Κ्लीδουμ, καὶ Λαίαν
 λαφθέας τὰ ἀίσχιστα ἱπαθόν. ὅ
 σις περὶ σοὶ εἶμι, τοιαῦτα σωμα-
 τιστάμενοι αὐτοῖς· ἀλλ' ὅ μιν
 πρὸς ἐγὼ τ' ἱμαστῶ γυναι-
 κας, ὅδ' ὅς ἐστι Κ्लीδουμ, ὅς
 πορ σὺ. ὅδ' ἐστὶ τῷ ξένῳ μαθητῇ Λα-
 βῶν τὸ φέλιον παρακαταθή-
 κας, ἱππία ὅμοσα Λαίαν τ' πο-
 δαδῶ μὲν ἀλυσθῆναι. ὅδ' ἐπὶ
 πύλῃσιν δραχμὰς δαυάβω,
 ὅδ' ἄγχι τὸς μαθητὰς, ὅν
 μὲν Λαίαν ἑαυτὸν ἀποδῶσι τὸς
 μισθῶ· ἀλλ' ἐκείνῳ, ἵππῳ ὁ Ζῶν
 θίμῳ, ὃν αὖ ἐξαρνῶς γίνοιο, μὲν
 ὅχι φάρμακον ἀποδιδόναι Κρί-
 τωνι ἐπὶ τῷ πατρὶ, καὶ ἅμα ἵπ-
 πῳ πίνωρ, καὶ ὀπίσω ἐπὶ λοιπὸν
 ἵππῳ

metimini, viros sapientes?
 At qui tandem estis ipsi uos,
 qui hæc dicitis? an non tu
 Hermon Castoris & Pollu-
 cis casariem, quam habebāt
 auream, circumtondisti? Cu-
 ius quidem facti poenā da-
 bis, carnifici traditus. Tu
 porro Cleodeme, non'ne So-
 strati discipuli tui uxorem
 stuprastī? Nonne in adulte-
 rio eo deprehensus, nefan-
 dissima passus es? An non
 igitur fitebitis, cum huiusmo-
 di dedecorum uobis sitis con-
 sci? Atqui non sum mea ip-
 sius uxoris leno, Clodemus
 inquit, quemadmodum tu:
 neque discipuli diuersantis
 apud me uaticum sustuli, &
 is deposuerat, eoq; facto ra-
 puisse me per Palladem deo-
 ierans abnegavi: neq; qua-
 ternis drachmīs fœnero, ne-
 que discipulos obtorto collo
 in uincula duco nisi in tem-
 pore mercedē persoluerint.

Verum illud, inquit Zenobemis, haudquaquam pos-
 sis inficias ire, te Critoni uenenum, quo patrem necaret,
 ministrasse. Atq; interea forte bibebat: quicquid autem

erat

ἐν τῇ κύλικι, πρὸ ἑμισυσχί-
 λου, καθίσκιδασεν αὐτοῖν.
 ἀπὶ λαύσει δὲ καὶ ἰσηρὸν γὰρ
 εἴσις, ἐκ αὐάξιν ὦν. ὁ μὲν
 οὖν Εὐμνηρ ἐκίχυντο ἐν τῇ λι-
 φαλῇ τῇ ἀκραίῳ, πρὸς τοῦ
 πῶς, καὶ τὰς παρόντας ἰμαφο-
 τύριτο, οἷα ἐκπένθει, δὲ Κλώδου
 μὲν δὲ (ὁ γὰρ ἔχει κύλικα) ἐπι-
 τραφῆς προσέειπεν οἱ τῇ Ζε-
 νοθέμῳ, καὶ τῇ ἀριστοφῶντι πῶ-
 γοντε λαβόμενοι, ἑμὲ παί-
 σαν καθ' ἡμέραν: καὶ ἀπὶ ταῦτα
 οὖν ἂν τὸν γένετα, ἀ μὲν Ἀρι-
 ταῖντι ἐπίσχετιν χῆρα, καὶ
 παρὰ τῇ Ζηνοθέμῳ, ἐν τῇ
 μέσῳ αὐτοῖν καθύπερθε, ὡς
 διατῆρε, ἐπὶ διατήρησιν
 αὐτῶν ἐρῶν ἄγουντο. ἐν ἴσῳ
 δὲ ταῦτα ἐγένετο, ποικίλα, ὡς
 φίλων, ἰγὼ κατ' ἑμαυτὸν ἰν-
 νοῦν, τὸ πρὸς ἑαυτὸν ἰκάνει, ὡς δὲ
 αὐτὸν ἰφίλῳ ὅν ἄρα ἐπίσταται
 τὰ μαθήματα, ἀμύτις ἄρα καὶ
 τῷ βίῳ ἐνυμῶσαι πρὸς τὸ βί-
 ναι. ἰκάνει γὰρ πρὸς τὸ ἴ-
 rebantur, Philon, equidem uaria meo cū animo uoluebam.
 Primum illud statim occurrebat, nullum esse operæ precium,
 si quis disciplinas perdiscat, ni simul et uitæ rationes ad id
 quod est optimum, accommodet atq; componat: cū uiderē illos

erat in calice reliquum (erat
 autem ferme semiplenus) in
 duos illos profundebat. Por-
 ro conspersus est pariter et
 Ion, idq; præmij tulit, quod
 illis uicinus accūberet, alio-
 qui eo malo non indignus.
 Hermon igitur demisso uer-
 tice merum ex capite abster-
 gebat, eos interim qui præ-
 sentes erant, attestans, quod
 id genus contumelijs esset
 affectus. Cleodemus autem
 cum non haberet calicem,
 inuadens primum conspu-
 bat Zenothemix: deinde le-
 ua comprehensum à barba,
 plagam in tempus erat illi.
 surus: ac senem fortasse ne-
 casset, ni Aristanetus dex-
 tram sublatam retinuisset.
 Is mox transcensō Zenothe-
 mide, inter utrunq; medius
 affedit, ut eo ueluti muro dia-
 rempti, pacem inter ipsos
 agerent. Hæc igitur dum ge-
 qui

πᾶς ἐν τοῖς λόγοις ἰώρων γίλω
 τα ὑδὶ τῶν πραγμάτων ὀφλε
 σκάνουσαι. ἐπειτὰ ὃ ἀσφίμι,
 μὴ ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λιγέ
 μῆτον ἀλλήθις ὃ, καὶ τὸ πικαι
 λουδάαι ἀπάγη τῶν ὀρθῶν λο
 γισμῶν τὰς ἐς μίαν τὰ βιβλία,
 καὶ τὰς ἐν ἑκάστοις φροντίδας
 σιωπῆς ἀφορῶνται. τούτων
 γὰρ φιλοσόφων παρόντων, ἐδὲ
 κατὰ τὴν ἑνὰ τινὰ ἕξω ἀμαρ
 τύματ' ὅν ἰδῶν, ἀλλ' οἱ μὴ
 ἰποῖον αἰσχρὰ, οἷδ' ἕλκον αἰ
 σχίω· ἐδὲ γὰρ εἰς τὸ οἶνον ἔτι
 ἀναφύειν ἔχον τὰ γιγνόμενα,
 λογιζόμεν' οἷα ὁ Εὐτοιμοκλῆς
 ἀσπ' ἔτι καὶ ἀπὸ τῶν ἐγγύρων
 φει. αὐτὸς ἰδὼν δ' ὅν τὸ πρᾶγ
 μα, καὶ οἱ μὴ ἰδὼνται κοσμίως
 πᾶν ἰστούμενοι, ὅτι παραινῶν
 τῶν, ὅτι ἀσχημονῶν τῶν ἐφαίνον
 το· ἀλλ' ἐγγύρων μόνον, καὶ λατι
 γίνωσκον αὐτῶν, οἷμαι, ὅς γε ἰ
 θαύμαζον, οἷμαι νοῖ τινας εἶναι
 ἀπὸ τῶν σχημάτων. οἱ σοφοὶ δὲ
 νῖκες προπότερα ἀτὶ inuersæ uidebantur. siquidē uidisses
 idiotas illos summa cū modestia conuiuīū agitantēs, neq; ui
 no petulātes, neq; indecorē sese gerētes: at ridebāt duntaxat
 & iam damnabant eos opinor, quos dudū suspexerant, ex
 habitu iudicantes eos alicuius esse precij. Contrā sapientes
 illi,

qui uerbis alios antecellerēt,
 quā factis ipsis sese ridi
 culos exhiberent. Deinde et
 illud ueniebat in mentem, ne
 fortē uerum esset quod uul
 gō pleriq; dictitarent, uide
 licet eruditionem à recta ra
 tione bonisq; institutis abdu
 cere istos, qui solos libros
 spectarent, quiq; solitudi
 ne curaq; quam illi afferret,
 perpetuò tenerentur: quan
 doquidem quum ibi tā mul
 ti præsentes essent philoso
 phi, ne casu quidem ullum
 erat cernere à peccando im
 muncem: uerū alij faciebāt
 turpia, alij dicebant turpio
 ra: Neq; enim iam poteram
 eorum quæ fiebant culpam
 uino auctori imputare, me
 cum reputans cuiusmodi es
 sent quæ Eudemocles neque
 cibo neq; potu etiamdum gu
 stato scripserat. Ita rerum

θοίλαγανον, καὶ ἱλαϊδορῶντο, καὶ
 ὑποδραπέμπλαστο, καὶ ἱμι-
 πράγασαν, καὶ ἄς χάρις ἦσαν.
 ὁ θαυμάσιος ἡ Αλκιδάμας, καὶ
 ἐνέρεϊ ἐν τῷ μίση, ἐκ αἰθέρι
 ὅτι τὰς γυναικας ἀνέμοι ἰδὲ
 καὶ, ὡς αὐτὰς ἀριτά τις ἀνάσσει,
 ὁμοίότατα εἶναι τὰ ἐν συμπο-
 σίῳ, οἷς πόρῃ τ' Εὐριδῶς οἱ ποικί-
 λαι λήγασιν· ὃ γὰρ λαμβάνει αὐ-
 τὴν ἐς τὴν Πυλῆος τὸν γάμον, ῥί-
 ψαι τὸ μῆλον ἐς τὸ σῶμα πε-
 ριν, ἀφ' ὃ τοσούτον πόλεμον
 ἐπ' ἱλῶ γιγνῆσθαι. καὶ ὁ Εὐρι-
 δῶς τοῖσιν ἰδόναι μοι, τίς
 ἐπιστολὴν ἐμβαλὼν ἐς τὸ μί-
 σον, ὡς πῆρ τι μῆλον, ὃ μέν τ'
 ἱλιάδος ἱσπὰ ὀργάσασθαι.
 ὃ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν
 Ζῶνθιμον καὶ Κλεόδημον φε-
 λονεῖν τὸν, ἐπὶ μίση αὐ-
 τῶν ὁ Αἰρεταίνετος ἐγίνετο, ἀλ-
 λὰ τοῦ μὲν ἔφ' ὃ Κλεόδημος
 ἱκανὸν, ὃ ἱλαγγθέοντι ἀμα-
 θῆς ὄντος, αὐτοῦ δὲ ἀμυνῶ-
 μαι ἤμας, ἐν τινι καὶ χρὴ
 finem contentionis faciebāt Zenothemis ac Cleodemus: quan-
 quā mediis inter utrūq; intercesserat Aristanetus. Age, in-
 quit Cleodem⁹, impræsentiarum quidē sat est si literas nesci-
 re conuincamini: sed crastino die hos ulciscar quib. cōueniet

illi, & in libidinē ferebantur, et cōuitijs certabāt, et su-
 pra modū sese potu cibisq; ex-
 plebāt: postremò uociferabā-
 tur, et ad manus usq; cōferen-
 das rapiebantur. Caterūm
 admirandus p ille Alcida-
 mas, etiam meiebat sub ocu-
 lis omnium, nihil reueritus
 fœminas. Ac mihi quidem,
 si quis hæc quæ in eo conui-
 uio gerebantur, rectissime
 uoluisset conferre, simillima
 uidebantur hīs quæ de Bride-
 dea poetæ fabulātur: nem-
 pe hanc, quod non esset ad
 Pelei nuptias aduocata, ma-
 lum in medium conuiuium
 abiecisse, ex quo tam ingens
 apud Troiam bellum fuerit
 ortum. Itidem Etæmocles
 mihi uisus est epistola illa
 quasi malo quopiam in me-
 dium proiecta, non minus
 malorum, quàm Ilias habe-
 bat, excitasse. Neque enim
 modis.

τρόπον ἀποκρίναί μοι ὡς Ζῆνός
 θίμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δί-
 φιλος, καὶ ὅ, τι ἀδιάφορον ἔ-
 ναι λίγους ἢ τὴν χρημάτων τῶν
 ἐτήσιον, ἢ δὲν ἄλλ'. ἢ τὸ τοιοῦ-
 τόν πάντων σκοπεῖται, ὥς πλείον
 ἐτήσιον, καὶ διὰ τὸ τοιοῦτον ἀμφὶ
 τῶν πλεονείων ἀεὶ ἔχεται, καὶ δα-
 σάσεται, καὶ τοκογλυφῆται, καὶ
 ὅπως μὴ διῶ παρὰ δούτε. πάλιν
 αὖ τῶν ὑποδούτων μισθόντες, καὶ
 τῶν επικερῶν καὶ ὑποδοῶν-
 τες, αὐτοὶ τὰ ἀσχετὰ ἔδοντες
 ἔνικα ποιεῖται καὶ πᾶσχεται, ἀ-
 γαναστοῦντες ἢ τις μὴ καλῶς
 σαρξῶν δὲ λαπνυρ. εἰ δὲ καὶ ἐλ-
 θάσῃ, τοσαῦτα μὲν ἰδίοντες
 φυσικῶς τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκί-
 ταις ὑποδιδόντες, καὶ ἅμα λί-
 γων, τῶν ὀδόντων περισσῶν ἐ-
 πιχέρας, ἢ μὴ πᾶς ἔχει τὴν Ζῆ-
 νοθεμιδῶ, μιστὸν ὅσων παν-
 τολαπῶν ἑρῶν. καὶ ἐμὲλλε,
 λύσας αὐτῶν μὲν, ἀπορρί-
 πειν αὐτὰς τὸ ἴδιον, ἀλλ'
 ὁ πᾶς οὐκ αὐτῶν, κατὰ φύσιν
 αὐτὸς ἐμὲν. καὶ ὁ Εὐμωρ,
 re refertur: planeque futurum erat, ut apertum illud ac solutum
 medium in solū abijceret, nisi quia puer non omittebat e ma-
 nibus, gnaviter aduersus trahentem retinens. Hic Hermon:

modis. Respōde mihi Zeno-
 themi, uel tu, uel elegatissi-
 mus iste Diphilus: qua tādem
 gratia pecuniæ possessionē
 inter indifferentia ponendā
 esse censetis, cum ex omnib.
 nil aliud spectetis, quā ut
 ipsi quā plurimum pecuniæ
 possideatis, atq; ob id causæ
 semper apud diuites hæretis,
 fceneratis, atq; usuris incum-
 bitis, neq; nō mercede doce-
 tis? Rursum cur uoluptatē de
 testemini, atq; hac de causā
 Epicureos in ius uocetis: cū
 ipsi uoluptatis gratia, turo-
 pißima tum facitis, tum pa-
 timini: indignē ferentes si
 quis uos non uocarit ad coe-
 nam. rursum si uocemini, nō
 sat est tantum uorare ut ci-
 bo turgeatis, nisi et famulis
 tantum donetis. Atque hac
 cum diceret, pariter et lina-
 teum reuellere conatus est
 quod Zenothemidis puer te-
 nebat, omni carminum gene-

ὦν γι, ἴφκ, ὦ Κλεόδωμι, ἀπάτω-
σαν ὅτιν' ἔνικα ὁδινὺς ἕω
πυρρῆσιν, αὐτοὶ ὁδιδαι ὑπὶρ
τὸς ἄλλας ἀξιοῦντο. ὅκ, ἀλ-
λὰ σὺ, ὦ ἄ' ὅς ὁ Ζωόθιμις, ἐ-
πὶ ὦ Κλεόδωμι, καδ' ὅ, τι ὅκ
ἀδιόφορον ὦν τὸν πλῆτον.
ἔμμεσιν, ἀλλὰ σὺ. καὶ ὡδὶ πο-
λὺν τὸ τοῦτον ὦν, ἄχρι δὲ ὅ
ἰων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανί-
στον, παύσασθαι, ἴφκ' ἰγὼ γδ,
εἰ δοκᾷ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν
ἀξίων ὅτι παρῆσας ἰορτῆς ἕω
ταῦσιν ἐς τὸ μέσον. ὑμᾶς δὲ
ἀφιλονέμεις ἰρᾷτι, καὶ ἀκρί-
δι, ὡσπερ ἀμείλει καὶ παρὰ τῶ
ἑμιτόρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ὅ
πλάτῃ διατριβῇ ἰγνίτῳ. πᾶν
τ' ἰπῆνισαν εἰ παρὲν ὅδ, καὶ
μέλιστα εἰ ἀμφὶ τὸν Αἰγυπ-
τιον τι καὶ Εὐκρατον, ἀπαλ-
λάξασθαι ὅτι ἀνδρίας ὦν γδ
ἐλπίσασθαι. καὶ μετῴδῃ τι ὅ
Αἰγυπτινὸν ὡδὶ τὸν αὐτὸν τὸ
πορ, ἀρῶν γιγνῆσθαι ἐλ-
πίσας. καὶ ὅμα ἀσυνκρόμιτο
ἑμῖν τὸ ἐντιλὸς ὀνομαζόμενον

ἀπ-

priorem in locum sese recepit, iam partā esse pacem ratus.
Iamq; nobis inferebatur ea cōiuij pars, absolutam cœnam
uocant;

Euge Cleodeme, respondeat
qua gratia dānent uolupta-
tē, cū ipsi supra cæteros omo-
neis studeāt uoluptati. Quin
magis, inq̃t Zenothemis, tu
Cleodeme respondeo, quā
obrem diuitias inter indiffe-
rentia numeres. Imo tu po-
tius. Atque hunc ad modum
diutius est altercatū, donec
Ion capite tandem in aper-
tū prolato, Desistite, inquit.
Ego, si libet, sermonum ar-
gumenta proponam in me-
dium, conuiuio nuptijsq; di-
gna. Vos porro citra con-
tentionem uicissim & di-
cite, & auscultate: quemad-
modum & apud Platonem
nostrum alternis dicendi ui-
cibus res ut plurimū agita-
tur. Id dictū probabant cū
omnes qui aderant, tum in
primis Aristanetus atq; Eu-
critus, nimirum in spem e-
recti fore ut eo pacto ab o-
diosis illis contentionibus di-
scedi posset. Et Aristanetus

CONVIVIUM, SEU LAPITH. 369

ἀσπνὸν μίαν ἔρρις ἰκάνω, καὶ
 ἑρίας ὕδς, καὶ λαγῶα, καὶ ἰ-
 χθὺς ἐκ ταγλῶν, καὶ σπασμουῦ
 τόν, καὶ ἴσα ἐντραγῶν, καὶ
 θῶν ἀποφίριδαι ταῦτα. πρὶν
 καὶ δὲ ἔχ' ἐν ἰκάνω πινά-
 κιον, ἀλλ' Ἀρισταίνεω μὲ καὶ
 Εὐκρίτῳ ὡδὶ μίᾳς τραπίης
 κοινόν, καὶ τὰ παρ' αὐτῶ ἰκάν-
 τρον ἰχθῶν λαβῶν. Ζῴωθί μὲ
 Δι δὲ τῷ Στωικῷ, καὶ Ερμῶνι
 τῷ Ἐπικυρέῳ, ἰμῶς κοινόν
 καὶ τοῖς ἑταῖς ἔξῃς Κλωδῶν
 καὶ Ἰωνί, μὲν δὲ τὸν συμφίλῳ καὶ
 ἰμοί, τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμ-
 φῶν· ὅ γὰρ Ζῴων ἀπὸ κλυ-
 βῆς καὶ μνήσῃ μοι τῶν ὡ
 φίλων, διότι δὲ ὅστι καὶ ἐν αὐ-
 τοῖς χρήσιμον ἔς τὸν λόγον.
 Φί. μνήσῃ μοι Δι. Λυ. ὁ τοί-
 στω Ἰων· πρῶτον οὖν ἀρχομαι,
 ἴφην, εἰ δὲ καὶ. καὶ μικρὸν ἔπι-
 σχῶν, ἰχθῶν μὲν ἴσως, ἴφην, τοῖ
 βτων ἀνδρῶν παρ' ἑνὶ πόρῃ
 ἰδιῶν τι καὶ ἀσυνμάτων αἰ-
 πῶν,

usui. PHI. Meminero sane. LVC. Tum Ion: Pri-
 mus igitur exordiar, inquit, si quidem uidetur. Deinde
 ubi paulisper intersiluisse: Conueniebat, inquit, fortas-
 sis, ut apud eiusmodi uiros de ideis, atq; incorporeis sub-

uocant, singula singulis a-
 ues, carnes aprugna, pulpa
 leporina, piscis Tagenicum,
 placentæ: breuiter, illa quæ
 cunque liberum est seu uelis
 in aluum condere, seu domū
 asportare malis. Appone-
 batur igitur non sua cuique
 quadrula, uerū Aristaneo
 to atque Eucrito eadem in
 parte mensæ una ambobus
 communis, ita ut de sua utri-
 que parte quæ se spectaret,
 esset edendum, aut tollen-
 dum. Deinde altera Zeno-
 themidi Stoico & Hermo-
 ni Epicureo, & his item in-
 ter ipsos communis. Deino
 cepi Cleodemo atque Ioni.
 Post hos spōso ac mihi. Por-
 ro Diphilo duorum pars ap-
 posita, propterea quod Zeno
 iam discesserat. Hæc fa-
 cito Philon uti memoria te-
 neas. nam paulo post ad in-
 tellectum narrationis erunt

παρ, καὶ ψυχῆς ἀθανασίας,
 ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ἐπὶ
 σοὶ μὴ ἡσῆς ταυτὰ φιλοσοφοῦ
 σι, περὶ γάμου ἱρῶ τὰ εἰκότα.
 τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δᾶσ
 δαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους
 Πλάτωνα καὶ Σωκράτη, πα-
 λαιοτάτῃ· μένοι γάρ οἱ τοῖστοι
 ἀποτιλιδιᾶσθαι αὐτὸν πρὸς ἀρι-
 τήν. ἃ δὲ δᾶ καὶ γυναικῶν γά-
 μω ἡσῆς τὰ Πλάτωνι δεικνύ-
 οντα, κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς
 γυναικας, ὥς ἐξω βίβλος ἐκμύθη.
 γίγνωσκον ὡς τῶν ἐγίνετο, ὥς
 ἐκείνῃ ἡσῆς λιγομένους. Διο-
 νυσόδωρος δὲ, ὁ παύσα, ἴφης,
 βαρβαρικὰ ἔμειν ἔδωκεν· πῶ γὰρ
 αὐτὸν ὠρίσκομεν τὸν βίβλος ὡς
 τῆς, καὶ παρὰ τίνι; καὶ σὺ γὰρ
 φθίγγῃ ἡσῆς βαρβαρικὰ; εἴπερ. οἶμαι
 καὶ ὁ Διονυσόδωρος αὐτίλοι-
 οδοῦ τὰ εἰκότα, ἀλλ' ὁ γραμ-
 ματικὸς ἱστῶς ὁ βίβλος,
 παύσαδι, ἴφης· ἵνα γὰρ ἔμειν ἔπ
 βαλὰ-

stantijs, deq; animi immor-
 talitate sermo haberetur: ue-
 rùm ne mihi contradicant
 ij qui diuersam philosophiæ
 sectam sequuntur, de nuptijs
 dicam ea quæ congruunt.
 Atque illud quidem optimũ
 fuerat futurum, si nuptijs o-
 pus nõ haberemus, sed Plao-
 tonis ac Socratis dogma se-
 cuti, a fœminarum commer-
 cio nos penitus abdicare-
 mus. Etenim qui ita fecis-
 sent, ij demum ad absolutam
 illam uirtutem pertingere
 potuissent. Quod si uiris om-
 nino ducendæ sint uxores,
 ut eas iuxta Platoniam sen-
 tentiam inter se communes
 habeant, uidelicet quò zelo-
 typia uacemus. Hæc quum
 essent risu excepta, ut quæ
 nimis intempestiuè diceren-
 tur, tum Dionysodorus: Non
 tu defines, inquit, barbarica

ista nobis occinere? Nam ubi zelotypiam istam reperi-
 as, aut apud quem? At tu etiam hiscere audes, inquit, ster-
 quilinium? Ad hæc Dionysodorus opinor iam erat conui-
 cia quæ cōueniebat, regesturus, uerũ Grammaticus Istianus
 uir optimus ille, Desinite, inquit, ego uobis epithalamion
 recita-

θαλάμιον ἀναγνώσομαι, καὶ
ἀρξάμενος ἀνυγίγνυσκην. ἦν
γὰρ ταῦτα, ἄγε μίμνησαι, τὰ
ἐλιγὰ·

Ἡ οἷα πῶτ' ἄρ' ἔγι Αἰγισάντη
ἰν' ἠγάγοις,

Δία Κλεισθίς, αὖσας ἱερὴν
φίτ' ἰνδυνίως,

Πρῶχσα πασῶν ἀλλὰ
παρθενικῶν, (σιλῶντε,

Κρίσων τ' Κυβέρεος, ἡ δ' αὖτ'
Νυμφίη καὶ σὺν ᾧ χᾶρι, ἡαρτί-

στῆν ἠράτισσι ἰφθίμων,
Κρίσων Νηρῶ, καὶ Θέτιδος

παλῆς.

Ἀμμόν δ' αὖθ' ὅμιον ἔτιον θα
λαμῶν ὕμνον

Ξυνὸν ἰπ' ἀμφοτέρωσι πολλὰ
καὶ ἀσώμῳ.

γέλωτ' ἔν' ὠδὶ τάτοις, ὥς τὸ
ἀνὸς, γρομελὲς, αἰρᾶσθαι ὕδωρ

τὰ παρακίμῳ ἰδοῖ, καὶ ἀνεί
λοντο οἱ ἀμφὶ τὸν Αἰγισάντην

καὶ Εὐκρίτην τὰ πρὸ αὐτ' ἰκά
τορ, ἡγάγοντάς, καὶ ὁ Χαι

ρίας, ὅσα ἰκάνων ἰκάτο, καὶ
ἰον ἰμῶν, καὶ δ' Κλειδάτωρ.

δ' αὖ Δίφιλος ἔφισ καὶ τὰ
τῷ Ζήνωνι ὕδωρ ἀπιόντι

δενῶν. Porro Dipbilus etiam

recitabo. simulq; coepit leges
re. erant autem Blegiaci uer
sus bi, si satis memini:

Nuper Aristaneti in adibus
unica summo

Nutrita est studio diua Cle
anthis hera,

Virginibus cunctis reliquis
præstantior una,

Vel potior Phæbe, uel po
tior Venere:

Salve & tu iuuenum ualio
disbime sponse ualentum,

Nereo prior, ac fortior Aea
cida.

At rursum uobis hoc carmē
sæpius olim

Commune ambobus coniu
giale canam.

Hæc, ita ut est consentaneū,
risus est consecutus. Reliquæ

erat, ut cibi tollerentur. Iᾶq;
tollebant Aristanetus atq;

Eucritus ex his quæ sibi fue
rant proposita, suam uterq;

partem. Tum ego quæ mi
bi, & Chæreas itē quæ sibi

erant proposita. Eundem
ad modum Ion & Cleo

demus. Porro Dipbilus etiam
Zenonis digressi partem

παράθιστα φέριδαι, καὶ ἐλπι-
 μόνῳ παρὰθλίωσιν οἱ αὐτὰ, καὶ
 πρὸς τὰς διακόνους ἰμάχιον, καὶ
 αὐτίσπων, ἃ ἔρνευον αὐτίσφι
 λαμβάνουσι, ὥς πρὸς τὰ παρόντων
 σκερὸν ἀνθέλκοντο. καὶ τέλος
 ἐνικήθη, καὶ ἀφῆκε, πολλὸν γίγ-
 ναι παρὰσχόν τοῖς συμπόταις,
 καὶ μάστιγα, ἐπὶ ὅγαυάκις μὴ
 ἔτι, ὥς αὐτὰ μέγιστα ἡδυν-
 μόν. οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἑρμῶνα καὶ
 Ζηνόθεμιον ἄμα λαλῆσαντες, ὥς
 πρὸς ἑρῆσαι, ὃ μὴ ἔκράνουν, ὃ Ζη-
 νόθεμις, ὃ δὲ αὐτὸν παρὰ
 κείνῳ δὲ αὐτοῖς τὰ μὴ ἄλλα πάν-
 ται ἴσα, καὶ ἀνέγνωτο ἀρρωτικῶς.
 ὃ δὲ ἔρνευς ὃ πρὸς τὸν Ἑρμῶνα πε-
 μελίστρα, ἔττος, οἶμαι, τυχόν,
 ἵδεν δὲ καὶ ταύτας ἀδαιρήσθαι,
 τίς ἑαυτὸν ἐκείνοισιν. ἐν τούτῳ
 ποίνῳ ὃ Ζηνόθεμις, καὶ μοι, ὃ
 φίλων, πάντων προσέειπε τὸ νῦν, ὃ
 μὴ γὰρ ἴσμεν ἢ οὐ τὸν λιπαλαῖον
 τῶν πρᾶξιόντων, ὃ δὲ Ζηνόθε-
 μίς, φημί, τίς παρὰ αὐτὸν ἀ-
 φείς,

idq; ita casu euenerat, opinor. Iamq; suam uterq; sublaturus
 erat, ibi Zenothemis (sed tu mihi nunc quammaximè fac
 animum aduertat: iam enim ad ipsum negocij caput perue-
 nimus) Zenothemis, inquam, omissa ea quæ sese spectabat,

tollere parabat, affirmans
 uni sibi ea fuisse proposita:
 atq; hac de causâ cum mi-
 nistris dimicabat, ac uicif-
 sim inter sese trahabant, ma-
 nibus utrinque in auem in-
 iectis; non aliter quàm Pa-
 trocli cadaver hinc atq; il-
 linc attrahere conantes. Po-
 stremò uicit ille, atque ab-
 stulit, plurimum interim ri-
 sum præbens conuiuiis: ma-
 ximè cum eâ ob rem postea
 grauitèr stomacharetur, pe-
 rinde quasi atroci affectus
 iniuria. Iam uerò Zenothe-
 mis atque Hermon, qui pa-
 riter, ut dictum est, accubie-
 bebant, alter superius, puta
 Zenothemis, alter infra
 hunc, reliqua quidem, quo-
 niam æqualia fuerant appo-
 sita, citra pugnam sustule-
 rant: cæterùm aus quæ ia-
 cebat ad Hermonis partem,
 erat altera paulo pinguior,

πρὸς, τίω πρὸ τοῦ Ἑρμῶν
ἀνάλιστο, πτοδῶν, ὡς ἐφω, ὁ-
σαῦ, ὁδ' αὐτοπιλάβιστο, καὶ ἐκ
ἀπὸ πλινκίτην· βού τὸ ὑπὲρ τῆς.
τοῖς, καὶ συμπιπτόντων ἐπαιον
ἀλλήλους τὰς ὀρνισιν αὐταῖς
αἰετὰ πρόσωπα. καὶ τὴν πωγώ-
σων ἐπαλαμμελῶσι, ἐπικαλοῦν
τοὺς δουθῶν, ὁ δὲ τὸ Κλειόδαμον, ὁ
Ἑρμῶν, ὁ δὲ Ζήνωνις Αλκι-
δάμαντα καὶ Δίφιλον, καὶ σιω-
πῶντο, οἱ μὲν ὡς ἔτορ, οἱ δὲ ὡς
ἐκάνον, πάλιν μὲν τὸ Ἰων· ἰ-
κάνον· ὃ μῖσον ἰαυτὸν ἐφύ-
λαττον, ὁ δὲ ἰμάχοντο συμπλα-
κάνον. καὶ ὁ μὲν Ζήνωνις, σὺν
φορ' ἀράμην· ἀπὸ τῶν τραπί-
ζης, ἡμέδρον πρὸ τῶν Λεϊταινί-
ων, ῥηπ' αὐτὸν τὸν Ἑρμῶνα, Κῶνέ-
ον μὲν ἡμέρῃ, παρ' οἱ οἱ ἐτρά-
πει· ἄλλῃ. διὰ δὲ τὸν συμφοῖον
τὸ λεγανόν ἐς δύο, χρυσῶ μά-
λα, καὶ βαθεῖ τραύματι· δοὺς ἔν πα-
ρὰ τὴν γυναικῶν ἐγίνετο, καὶ ἡμέ-
ρις δὲσαν ἐς τὸ μετὰ χμῖον αἰ-
πολλοί, καὶ μάλα τὰ ἡμέτερ·

Atque hūc haud tetigit, aliō sed flexus aberrat;
uicem sponsi caput dissecuit alto grauiusmoq; uulnere.
Itaq; mulierum coorta uociferatio, quæ medium in præ-
lium insiliebāt; cum primis autem adolescentuli mater, cum

eam quæ ante Hermonem
iacebat, tollere est aggres-
sus: quæ quidem (uti iam di-
ximus) erat pinguiuscula.
At ille contra nitens retine-
bat, haud sinēs ut ea in re po-
tiores ferret. Inter hæc cla-
more coorto, utriq; in alteo-
rum irruentes, ipsis auihus
facies mutuò cædebant: ac
barbis inuicem prehensis,
auxilio aduocabant, hic qui
dem Cleodemum, puta Her-
mon: ille uerò, nempe Zeno-
themis, Alcida mantem ac
Dipbilum. Ac cæteri quidē
ad partes accesserunt, paro-
tim huius, partim illius, præ-
ter unū Ionem, qui sese neu-
trum atque ancipitem ser-
uabat. Cæterum illi inuicem
conserti pugnabant, ac Ze-
nothemis quidem scyphum
ē mensa sublatum, eum qui
coram Aristeneto stabat,
abiecit in Hermonem,

μειραίνε, ἰσὰ τὸ αἶμα ἄδῃ, καὶ
 ἡ νύμφη δὲ ἀνιπτάσει, φοβηθεῖ
 σα πόρῃ αὐτῆς. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ
 Ἀλκιδάμας ἤρτισεν, τῷ Ζη-
 νοθίμιδι συμμαχῶν, καὶ πα-
 τάξας τῇ βασιλίᾳ, καὶ Κλειδά-
 μῳ μὲν τὸ ἑρπαιόριον, τῷ Ἑρμω-
 νῷ δὲ τὴν σιαγόνα ἐπίτριψε,
 καὶ τῶν οἰκιστῶν ἰσὺς βοηθῶν αὐ-
 τοῖς ἐπιχειροῦντας ἐκτίσσω-
 σεν· ἡ μὲν ἀπὸ τράπου τοῦ ἐν ἑ-
 νοί, ἀλλ' ὁ μὲν Κλειδάμῳ, ὁρ-
 θῶ τῷ δακτύλῳ τὴν ὀφθαλμὸν
 καὶ Ζηνοθίμιδι δὲ ὤρυττι, καὶ
 τὴν ῥίνα προσφύς ἀπὸ τρά-
 γου, ὁ δὲ Ἑρμων τὴν Δίφιλον,
 ἡ δὲ ξυμμαχίαρ ἡ κοῖτα καὶ Ζη-
 νοθίμιδι, ἀφῆκεν ἡ δὲ ἑρπαι-
 ῶν ἀπὸ τῆς ἐλιντῆρος. ἐπὶ τού-
 τῳ δὲ καὶ Ἰστιαῖος ὁ γραμματι-
 κός, διαλόντων αὐτοὺς ἐπιχερῶν,
 λαβὼν οἶμαι, εἰς τὴν ὀδόντας, καὶ
 τὸ Κλειδάμῳ, Δίφιλον ἄνω
 οἰσθέντῳ. ἐκείνῳ δὲ ὁ ἀθλι-
 ῶτα καὶ αὐτὸς Ὀμηρον, Ἀἶμα ἡ-
 μῶν. πολλὴν ταραχὴν γὰρ καὶ λα-
 γρύνην μισθὰ ἦν πάστα, καὶ αἱ
 μὲν γυναῖκες ἐκόνοντο, τῷ Χαι-
 ἀβ ὁρῶντες. Præterea tumultus atq; lacrymarum plena
 undique erant omnia: dum

ia sanguinē eius aspexisset
 præterea et sponsa metu
 territa profiliit. Inter hæc
 Alcidas strenuum uirum
 præstitit, cum Zenothemidi
 ferret opem, et illiso suo
 baculo, Cleodemi quidē cal-
 uariam, Hermonis uerò ma-
 xillā cōminuit: ad hæc ē fa-
 mulis aliquot opitulari parā-
 tes, uulnerauit: quanquā illi
 nihil his reb. territi cesserūt
 uerūm Cleodemus intentato
 digito Zenothemidi oculum
 effodit: tum admotus narē
 mordicis auulsit. Porro Her-
 mon Diphilū Zenothemidi
 suppetis ferre conatū, ē spō-
 da in terram præcipitem de-
 dit. Sauciatus est et Istiaeus
 grammaticus, dum interuen-
 tu suo eos studet dirimeres
 calice uidelicet in dentes il-
 lius illiso, idq; a Cleodemo,
 cum hunc Diphilum esse cre-
 didisset, non istiaeu. Iacebat
 igitur miser ille iuxta suum
 ipsius Homerum, sanguinens
 et mulieres ciularunt Chæ-
 res

ρίη περιχυθῆσαι, εἰ δὲ ἄλλοι
 καταπάνωρ, μέγιστον δὲ ἦν ἁ-
 πάντων βασιλῶν ὁ Αλκιδάμας,
 ὑπὸ ἅπασι τὸ κατ' ἰαντὸν ἱερὲ
 ψατο, πάλωρ τὴν προσηχούσα,
 καὶ πολλοὶ αὖθις ἰδοὶ, ἔπισον,
 εἰ μὴ βασιλεύει τὴν βασιλείαν·
 ἰγὼ δ' ὑπάρχει τὴν τειχὸν ὀρθὸς ἰφί-
 σως, ἰώρων ἵκασα, ὅτε αὐαμι-
 γνὸς ἱμαστὴρ, ὑπὸ τῇ ἱστίᾳ Διο-
 δαχθῆς ὡς ἱστὶν ἐπισφαλὲς δια-
 λθεῖν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας
 οὖν καὶ Κροτάφους αἰδοῦντες αὐτὸν,
 πίπας αὐατρὸς πολέας, καὶ αὐ-
 μα ἱακχυμύον, καὶ σὺφας
 ῥιπὸς μύον. τίλθ' αὖ ὁ Αλκι-
 δάμας αὐατρίφας τὸ λυχνίον,
 σπύτθ' ἰγὼ ἀπὸ τοῦ, καὶ τὸ
 πρῶγμα, ὅτε τὸ αἶνός, μακρῶ
 χελιδόντιον ἰγὼ γίνετο. καὶ
 γὰρ ῥαδίως ἀπὸ τοῦ φου-
 τος αἶνός, ἀλλὰ πολλὰ ἰπρά-
 χ' ἡ καὶ δεινὰ ἰν τῷ σκότῳ. καὶ
 ἰπὸ πρῶτον τὸ λυχνίον ποτὶ
 κομίζων, καταλέγει Αλκι-
 δάμας μὲν, τὴν αὐατρίδα
 ἀπογυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν
 recuperare: sed multa interim ac saeva patrata sunt in tene-
 bris. Post ubi accederet nescio quis, lucernā tandē apportās,
 Alcidas quidē repertus est tibiae uestem sustollēs, uisq;

rea sponso circūfusa, dūq;
 alij has student compescere.
 Porro maxima malorum
 omnium pars erat Alcida-
 mas, posteaquam semel ad
 suū redisset ingenium, feriēs
 quicumq; fortē in ipsum in-
 cidisset. Neque uerò pauci
 in eo prelio cecidissent, sci-
 to, ni baculum is fregisset.
 Ego porro iuxta parietem
 erectus assistens, spectabam
 omnia, neque me ei negotio
 admiscebam, nimirū Istiaē
 iam doctus exemplo, quān-
 tū esset periculosum eiusmodi
 cōflictus uelle dirimere. Lao-
 pithas itaque Centaurosq;
 uidisses, euerti mensas, effusa
 di sanguinē, projici scyphos.
 Demum Alcidas subuer-
 sa lucerna magnas induxit
 tenebras. Iamq; res, ut est
 coniectu facile, atrocior
 etiam multo effeccepit, pra-
 fertim cū haud esset proclia
 ue luminis copiam alicunde

σωσφιχθῆναι αὐτῇ σπευδάμεν·
 Διονυσόδωρ· ὁ δὲ, ἄλλο τι γι-
 λειον ἰφωράει πιπιοικώς. σκό-
 φ· γὰρ ὀλίπισεν ἐν τῷ κίλκ-
 πῳ, ὅθεν αὐτῷ αὐτῷ, αὐτῷ
 ἀπελογέμεν·, ἰωνὰ ἔφη αὐτῷ
 λόμινον ἐν τῇ ταράχῃ, δύναι
 αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ
 ὁ ἰων κηδεμονικῶς ἔλεγε τῷ
 πιπιοικῆναι. ἰδὲ τῷ τοῖς διελύ-
 θη τὸ συμπόσιον, τὴν αὐτῶσαν
 ἐκ τῶν διακρύων αὐτοῖς ὡς γέ-
 λωτα, ἐπὶ τῷ Ἀλκιδάμαντι καὶ
 τῷ Διονυσόδωρῳ καὶ ἰωνι. καὶ
 οὔτε τραυματίαι φορέειν ὀλι-
 νομίσοιτο, πονήρεις ἔχοντες, καὶ
 μάστιγα ἢ περισβύτης ζήνοθε-
 μις ἀμφοτέρωθεν· τῇ μὲν ἢ ῥι-
 νός, τῇ ἢ τῷ ὀφθαλμῷ ἰσχυρὰ
 μέν·, βοῶν ἀπὸ λυθῆναι ἔπ-
 αλγος δόνων, ὡς τι καὶ τὸν Ερ-
 μωνα, καὶ πρὸ ἐν κακοῖς ὄν-
 τα (δύο γὰρ ὁ δόντας ὀλι-
 νοπτο) αὐτὴν κτύρειν δαι λίσ-
 γοντα, μεμνῆσαι μὲν τοῖς, ὃ Ζε-
 νοθεμι, ὡς ἐκ ἀδελφότητος ἔγῃ
 τὸν πόνον. καὶ ὁ συμφι· ὁ δὲ,
 ἀνι-

tur: Memineris, inquit, ὁ Zenothemis, ne post hac
 dolorem in medijs habendum ducas. At sponsus iam
 uulne-

cum illa congredi pugnans,
 Dionysodorus autem in alio
 quodam ridiculo facinore
 deprehensus est. Nam ut sur-
 rexerat, scyphus ἐξ ἰνῦ ἰλλῦ
 elapsus in solum decedit: po-
 stea excusans aiebat Ionem
 in tumultu calicem sublatū
 sibi tradidisse, ne periret. Id
 ita factum, Ion admodum
 sollicitè quasi patronū agens
 asseuerabat. His rebus di-
 missus est conuiuium, à la-
 chrymis denuò in ridiculum
 exitum conuersum, idēq; Al-
 cidamantis, Dionysodori,
 atq; Ionis gratia. Porro qui
 erant saucij, sublati sarcinae
 ritu foras deportabātur mi-
 seris affecti modis, maxime
 senex ille Zenothemis, pa-
 riter tū oculo tum nare mu-
 tilatus, enecari se prae crucia-
 tu clamitans; adeò ut Her-
 mon, quāquam ne ipse quic-
 dem expers malorum, (nam
 huic duo dentes fuerant ex-
 cussi) palām attestare-

ῥηισαμλὺς τὸ τραῦμα ἔ Διο-
νίς, ἀπὸ γὰρ αὐτῶν οἰκίαν,
ταύτης ἡσάλαμλὺς τὴν
ἡφαλῶν, ἡδὲ τὸ βούγος ἀνα-
τιθῶς, ἡφ' ἧς τὴν νύμφην ἀπά-
ξεν ἡμιλλαν, πικρὸς ἄλλος
τὰς γάμους ἡορτάσας. καὶ τῶν
ἄλλων δὲ ὁ Διόνιος ἐπιμὲν
τὸ δὲ τὰ δωατὰ, καὶ παθόν
δύσονται ἀπὸ γὰρ, ἡμοῦν τὸ
οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μὲν
τοὶ Ἀλκιδάμης αὐτὸ ἡμενεν.
ἡ γὰρ ἡδωθῶσαν ἡδωθῶν τὸν
αὐδρα, ἡπὶ ἡπᾶξ ἡσάβαλῶν
ἡαυτὸν ἐπὶ ἡλίνης, πλᾶγίως
ἡκᾶσθαι. τὸ τὸ σοὶ τίλες, ὡς ἡ
λὶ φίλων, ἡγίνητο ἡ συμποσίῃ,
ἡ ἡμενεν τὸ τραγικὸν ἡκᾶν
ἡπᾶν τὸ, πολλὰ μορφαὶ τῶν
δαιμονίων. πολλὰ δ' ἡλπῶς
ἡρᾶνσι θιοὶ καὶ τὰ δοκῶν
ἡν ἡτλήσῃ ἀπρὸς δὲ καὶ γὰρ
ὡς ἀληθῶς ἀπὸ καὶ ἡαυτὰ. ἡκᾶ
νὸ τὲ

vulnere à Dionico curato,
domum reuectus est fascijs
reuincto capite, eidem imo
positus uehiculo, quo spon-
sam fuerat abducturus. At-
que ita miser ille nuptias a-
cerbas celebrarat. Deinde
et alijs item Dionicus pro
sua uirili remedium adhi-
buerat. Postremo postquam
iam dormierant, asportati
sunt pleriq; medijs in uis uo-
mentes. Ceterum Alcida-
mas inibi remanebat. Neq;
enim ualebant hominem ex-
trudere, posteaquam semel
sefe in spondam abiecerat,
atque ibi transfuersus accu-
bisset. Hic erat, ὁ bone Phi-
lon, eius exitus conuiuij, de
quo rectissime illud dici pos-
sit, quod in fine Tragœdia-
rum nonnunquam accinio-
tur:

Sunt fortunæ uarij casus.

Plurima quæ baud speraueris unquam,

Ea conficiunt numina diuûm.

Rursum quæ certò speraris,

Ea frustratò non contingunt. Siquidē & hæc planè præ-
ter expectationem atq; inopinatò exierunt. Præterea

Α α α α 5

& illu

ὅτι μάλιστα ὕδρ, ὡς ἐκ ἀσ-
φαλῆς, ἀπράγμωνα ὄντα σω-
τῆσθαι τοῖς φιλο-
σώφους.

Et illud iam didici, non esse
tutum, cui non sit opus, cum
eiusmodi philosophis agi-
tare conuiuium

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Symposium.) Conuiuium. b Lapithæ.) Thessaliæ po-
puli, sic fortasse dicti à Deucalionis & Pyrrhæ iactis lapidib.
Vnde uersiculus: Εκ δὲ λίθων ἱγύνοντο βροτοί, λαοὶ δὲ καλεῖνθαι.
λαός, idem quod λίθος. hinc λαός, & fortasse λαπίθης. Vergil.
Deucalion uacuum lapides iactauit in orbem, Vnde homines
nati, durum genus, &c. Narratur ab Ouid lib. 12. Metamorph.
quomodo à Lapithis Centauri in nuptijs Pirrhoi & Hippoda-
mes profligati fuerunt, cum uino & libidine iam exæstuantēs,
sponsæ & reliquis feminis uim inferre aggressi essent. c No-
tam quandam.) Exordium ab admiratione & rei nouitate.
d Proinde nunquam.) Petitio. e Extraq; teli.) Hoc est,
in tuto, citraq; periculum. f A' mero.) Excusatio. g O-
di memorem.) Innuit poeta, non oportere meminisse eorum
quæ in conuiuijs uel fiunt uel dicuntur. Ex institutione aut Ly-
curgi, qui natu maximus erat, stabat ad ostiū, & ad publica cō-
uiuia ingredientibus ostendebat fores, dicens: Per has nullus
egreditur sermo: admonens, nihil effutiendum si quid liberius
dictum esset in conuiuiō. Horatius hoc quoq; inter iucundi
conuiuij commoditates commemorat: Ne fides inter amicos
Sit, qui dicta foras eliminet. Huc pertinet ille Græcorum Se-
narius: τὸ γὰρ γυναικὸς ὄρκον εἰς οἶνον γράφω: Inscribo uino, si quæ
iurat femina: innuens, irrita esse solere quæcunq; in compo-
sitionibus effutiuntur. Huc ascribendum, maiores Baccho si-
mul & ferulam & obliuionem, consecrassē: nimirū hoc innuen-
tes, non oportere meminisse quid in cōuiuio peccatum sit, aut
certē leuem admodum ac puerilem reprehensionem suffice-
re. Nam ferula pueros cædi solitos, uel Iuuenalis indicat: Et
nos ergo manū ferulæ subduximus. h Verūm Agamem-
noniz.) Αἰὲν ἀτρεΐδης, id est, At non Atridæ sic est Agamem-
noni uisum. Carmē est ex Iliados Homericæ libro primo sum-
ptum: quod ceu prouerbialiter usurpatur, cum quis tyranni-
co more, sequitur nō quod dicitur equitas, sed quod animo col-
lubitum

Iubitu sit. i Aristænetus.) γλωπιδες. k Melitæum.) Meliteus catellus dicitur is qui habetur in delicijs, ac lautius in ocio alitur ad uoluptatē, non ad usum. l Opiparā.) Olim cornā summo apparatu & omnigenis lauticijs affatim instructā, opiparam uocabant. m Syllogismus cornutus.) Dialectici cornutum appellant Syllogismum, dilemma, uelut inexpugnabilem. n Optabam ut terra.) παρρημία, sumpta ex hoc hemistichio Homericę Iliad. 4. τότε μοι χανει κρηνη χθονος, id est: Tellus ipsa mihi tunc ampla dehiscat. o Cæterum admirandus.) Hoc fortasse turpe & inuerecundum, petulans & obscœnum tunc etiam, sicut & hodie: quia in loco publico & in conspectu aliorum aut præsentium, aut prætereuntium fieret.

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΜΕΛΙΤΕΙΩΝ
 λογος. *retricij:*

Iacobo Micillo interprete.

ARGUMENTVM.

Vt in superioribus dialogis, breuioribus quidem illis, Lucianus cū superiorum tum inferiorum res irridet, sumpta, ut uidetur, occasione partim ex Homero, & cæteris epicis, partim ex Tragediarum quoque scriptoribus: ita in hisce meretricum colloquijs, mulierum quoque uitia, amores, uariāq; lasciuia persequitur, idq; accepta eius rei occasione atq; materia ex Menandro, & eius ætatis comœdis. Eadem enim & illic argumenta tractata esse, ex Latinorum, Terentij ac Plauti conuersionibus coniecturam facere licet. Quod si autem in re non usq; adeo graui aut periculosa etiam diuinare licet, uidetur Lucianus exercitandi quoque gratia huiusmodi iustitasse, quippe qui ijs quibus aliquando rhetoricam tum alibi, tum in Gallia quoque professus est, huiusmodi quasi exempla quædam proposita uoluerit. Ita enim accuratè hic ubiq; Atticam elegantiam ac proprietatem custodiuit, ut prorsus ad imitationem hæc composuisse uideatur. Neque uerò hoc loco crimini nobis uerterit quispiam, quasi meretricia hæc, & infanda etiam nonnulla, latina facta iuuentuti legenda proponamus. Nam præterquam quod suscepto operi seruiendum fuit, etiam illud defendere nos debet, quod ex sapientioribus quoque dixisse quidam fertur, Mala cognoscenda esse, non ut faciamus, sed ut facilius euitemus.

GLY.

GLYCERA.

ΟΝ ΣΡΑΤΙΩ-
τω Θαί, τὸν
ἰκάρναυα, ὃς
πάσαις μὲν Ἀ-
βρότον ἐχέ,

μετὰ ταῦτα ἢ ἤραδεν ἐμὲ, τὸν
ἐν πάμφωτον λέγω, ἢ ἐν τῇ χλα-
ιδῇ, οἷον αὐτὸν, ἢ ὑπὸ λείλ-
ου τοῦ ἀνθρώπου; Θα. ἐκ,
ἀλλὰ οἷον, ὡς γλυκίον, καὶ
σωτὴρ μὲν ὑμῶν πίνουσιν
ἐν τοῖς ἀλώσις, τί δὲ τῷτο; ἰώ-
κεις γάρ τι πρὸς αὐτὸ δεικνύ-
σαι. Γλυ. Γοργόνα αὐτὸν, ὃ
παμπόνηρος φίλον ἀποκτείν-
ειναι, ἀπὸ πάσης ἀπ' ἐμὲ ὑπα-
γαγῶσα. Θα. καὶ νῦν σοὶ μὲν
ἐκείνη ὃς πρὸς σοί, Γοργόνα
δὲ ἰταῖραν ποιοῖται; Γλυ.
ναὶ ὡς Θαί, καὶ τὸ πρᾶγμα
ὃς μετρίως μετ' ἑψατο. Θα.
πονηρὸν μὲν ὡς γλυκίον, ἐκ
ἀλόγητον δὲ, ἀλλὰ εἰωθὲς γί-
γνισθαι ὑφ' ἑμῶν τῶν ἰτα-
ρῶν. ἔκω χρεὶ ὅτι ἀνιᾶσαι
cerium: haudquaquā nouū aut mirū tamē, sed cōsuetum a-
deò, ac fieri à nobis meretricib. solitū. Proinde neq; mœrore

ilitem istū,
Thais, Acar
nanem, qui
dudum qui-
dem Abro-

tanum habebat, post autem
me amauit, purpuratum istū
dico, nos tunc ipsum, anoblita-
es hominis? TH. Quid ni
nossem, Glyceriū? nā & po-
tauit nobiscū superiori anno
in festis Arualibus. Sed quid
istud? uideris enim nescio qd
de illo narratura esse. GL.
Gorgona ipsum, scelestissi-
ma ista, quæ se amicam esse
meam simulabat, subductū
uerbis à me abstraxit. TH.
Et nunc tibi quidem ille am-
plius non conuersatur, Gor-
gonam autē amicā sibi para-
uit? GLY. Ita est, ὃ Thais;
atq; hæc res nō mediocriter
dolore me afficit. THA.
Malum quidem hoc est, Gly-
cerium: haudquaquā nouū aut mirū tamē, sed cōsuetum a-
deò, ac fieri à nobis meretricib. solitū. Proinde neq; mœrore
affici

ἄγαν, ὅτι μίμνησθαι τῇ Γοργό-
νῃ· ὃ ἡ γῶσι Ἀβρότανον ἐπ' αὐτῷ
πρότερον ἐμίμνησθαι, καὶ τοι φί-
λαι ὅτι. ἀτὰρ ἐκείνο θαυμάζω,
τί καὶ ἐπὶ τοῖς αὐτῆς ὁ στρατιώ-
της οὗτος, ἐκ τὸς αὖ μὴ παντὶ
πασὶ τυφλὸς ὄσση, ὅς ἐχ' ἰσχυρά
καὶ τὰς μὲν τρίχας αὐτῶν α-
ραιὰς ἔχουσιν, καὶ ἐπιπολὺν ἔμι-
τῶπι ἀπυγμύδας τὰ χεῖλα ἦ,
πικρὰ δὲ καὶ σικρινά· καὶ τρά-
χηλ' ἀπὸ τοῦ, καὶ ἐπίσσυμι
ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, καὶ ρίε μα-
κρά ἐν μένῳ, σύμμενος δὲ καὶ
ὀρθὴ, καὶ μεδίει πᾶν ἰπαγω-
γόν. Γλυ. οἷον γὰρ, ὦ Θαι, τῷ
πάλλει ἡρῶσαι ἢ Ἀκαρνανῶν;
ἐκ οἷδα, ὡς φαρμακὸς ὁ Χρυ-
σαῖον, ὁ μήτηρ αὐτῆς, Θια-
λὰς τινὰς ὥδ' ἐπιταμῶν,
καὶ τῶν σιληνῶν κατ' ἀγνοῖα; φα-
σί ἢ αὐτῶν καὶ πῶτιδαι ἢ νυκ-
τός, ἐκείνῃ θιμῆναι ἢ αὐθρο-
πῶν, πικρὴν ἔφαρμάκων ἐγχεί-
σαι, καὶ νῦν ἱδρυγῶσιν αὐτόν. Θαι.
καὶ σὺ, ὦ Γλυκίριον ἄλλων τρυ-
γῶσεις, τῶτον δὲ χεῖρ' ἐντα.

uertit hominē, pharmaco quodam ei temperato, ac bibere
dato: et nunc uindemiāt ipsum. T H A. Tu quoq; Glyce-
rium, alium aliquem uindemiabis, istum autem ualere sine.

affici nimium decet, neq; ac-
cusare Gorgonam. Neq; e-
nim tibi Abrotanum ob hoc
primus succensuit, quanquam
amicæ inter uos eratis. Cæ-
terum illud miror, quidnam
adeò laudet in ea miles iste,
nisi si omnino cæcus est, qui
non uiderit capillitium illā
rarum habere, et in mul-
tam usq; frōtem deductum:
deinde et labia liuida, atq;
emortua, collum autem exi-
le, et extantes in eo uenas,
longumq; nasum. Vnum so-
lū habet, quod procera est,
et recta, et ridet admo-
dum illecebrosus quiddam.

GL. An tu putas, ὦ Thais,
propter pulchritudinem a-
masse illam Acarnanē? an ne-
scis quod uenefica est Chry-
sariū, mater illius, Thessalas
nescio² quas incantationes
sciens, ac lunā deducens? A-
iunt aut ipsam uolare quoq;
noctu. Illa igitur in insaniā

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

2 Theſſalas incantationes.) Theſſala gens præter cæteras ueneficij nomine notata eſt: id quod ex innumeris ſcriptoribus liquet. Theſſala quoq; ueneficam & præſtigiatricem ſignificat plerunque. unde Menander Theſſalam cognominauit fabulam complexam, ambages ſeminarum, lunam detrahentium. Eidem Luciano Θιασαλαὶ ῥῥαὶ, & Horatio uox Theſſala, & Theſſala portenta, magicum murmur & cātionēs ſunt. Eam ſuperſtitionem in Theſſalos à Medea profectam exiſtimant, quæ illac cum fugeret, ſcriniolum magicis herbis plenum deiecit: eaſque ſperſa ſuppullulaſſe, Suidas in uocabulo Θειτῶν γυνῶν annotat. Lucanus in Theſſaliæ ſolū, uenenorum ferax, herbasq; nocentes procreans, id conſert.

MYRTION, ΠΑΜ.

φιλῶ καὶ Δωρίς.

MYRTIVM, PAM.

philus, & Doris.

MYRTIVM.

Αμῆς ὦ
Πάμφιλι
τίς φί-
λῳτῷ
ναυκλῆ-
ος θυγα-

τὸρα; καὶ ἔδει σε γιγαμπεῖναι
φασίμ, οἱ ἱεῖς τοὶ ἕρκοι, ὅς ῥα
μοσας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀναρῇ
πάντα εἶχεται, καὶ ἐπιλήπσαι
Μυρτίῳ νῦν, καὶ ταῦτα, ὦ Πάμο-
φιλι, ὅπως λυσιμῶνα ἔγδοον
ἔδει. τοῦτο γοῶν καὶ μόνον
ἐπιδράμω τοῦ σοῦ ἔρωτος,
πᾶς σῖμ? Quippe hoc uel ſolū ex tuo amore conſecuta

Vcis ne
Pamphile, Philo-
nis nau-
leri iſtius
filia? Iam

enim uxorē duxiſſe te aiunt.
Tot autē iuramēta quæ iura-
ſti, & lachrymæ iſtæ, breui
adeo momento omnia eu-
nuerunt? & nunc Myrtij
oblitus proſum es? idēq; e-
tiam, Pamphile, cum oētautē
iam menſem, ex te præ-
ſum,

ἔτι με τελικαὐτὸν πιπίουκας
 τὴν γαστέρα, καὶ μετὰ μικρὸν
 παιδοτροφεῖν δέσσει, πρᾶγμα
 ἱταίρῃ βαρύντασθαι· ὃ γὰρ ἐκλήσκει
 τὸ τιχθῆναι, καὶ μάστιγα, ἃ ἄρ-
 ρῃς γίνεσθαι, ἀλλὰ Πάμφιλον ἐκ-
 νημάσασα, ἐγὼ μὲν ἔξω παρὰ
 μύθιον τῷ ὄρωτῳ, σὺ δὲ ὄνει
 διὰ ποτὶ προσελθὼν ἐκῆνθῳ,
 ὡς ἄπειθῳ γιγνέσθαι πορ-
 τὴν ἀθλίου αὐτῷ μητόρῃ· γασ-
 τρῇ δ' ἐκάλειν παρθέτον· ἔ-
 διν γὰρ αὐτὴν ἐναγχεῖ ἐν
 τοῖς δισημοφρίαις μετὰ τῷ μη-
 τρὶ, ἐδίδωκε δὲ ἴδῃ, ἔτι δὲ αὐ-
 τὴν ἐκ ἐπὶ ἵφῳ Πάμφιλον.
 καὶ σὺ δ' οὖν πρῶτόν τοι ἰδόν
 αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσσωπον, καὶ
 τὰς ὀφθαλμοὺς ἰδὼ, μὴ σε ἀνιά-
 λω, ἐπεὶ πάνυ γλαυκὰς ἔχει τοὺς
 μῆνι· ἔτι δὲ ἀστυχοῖ αἶσι, καὶ ἐκ
 ἀλλήλων ὀρῶσι· μάλλινον ἢ τὸ φί-
 λον αἰώρακας τὸ πατόρῃ τῆς
 σύμφυτος, τὸ πρόσσωπον αὐτῇ ὀ-
 δῶ, ὥς ἐδίδιν ἐπὶ δέσσει τὴν
 θυγατόρῃ ἰδῶν. Πάμ. ἔτι
 σου

storti sunt, & se mutuò afficiunt. Imò uerò Philonem
 uidisti, patrem puellæ faciem igitur illius nosti: quare nihil
 amplius opus erit filiam quoque uidere. P A M. Adhuc,
 Myrtium,

sum, quodd mibi tantum im-
 pleuisti uterum, & me non
 ita multo post liberos alere
 oportebit, rem meretrici
 grauissimam. Neque enim
 exponam infantem, & ma-
 xime si masculus nascatur,
 sed Pamphilo ei nomine im-
 posito, ego quidem solamen
 quoddam amoris habebor
 tibi uerò exprobrabit ali-
 quando accedens ad te ille,
 quod perfidus fueris in mi-
 seram ipsius matrem. Cete-
 rum Pamphile, haudqua-
 quam formosam uirginem
 ducis. Vidi enim nuper ip-
 sam in Thesmophorijs unā
 cum matre, nondum etiam
 sciens quod propter ipsam
 Pamphilum uisura amplius
 non essem. Proin tu quoque
 antea ipsam contemplare,
 faciemq; et oculos ipsius uis-
 de, ne te postea discruciet,
 quod castos eos admodum
 habet: neque etiam quod dia-

σε ληρέσσης, ὃ Μύρτιον, ἀκρόσσομαι, παρθένους καὶ γάμους ναυκληρικὰς διεξίσσης. ἐγὼ δὲ ὁ σιμωλὴν τινὰ ἢ καλῶ νύμφην εἶδον, ἢ ὅτι φίλων ὁ Ἀλωπικῆ-θεν, εἴμαι γὰρ ἐκ αὐτοῦ λίγην σὶ, θυγατὸρά ἐλως εἶχον ὠραία καὶ ἀγαθή; ἀλλ' ὁ δὲ φίλος ἐστὶν οὗτος τῷ πατρὶ· μίμνημαι γὰρ ὡς παρῶν ἐδικάσατο πρὸ συμβολαίας ναυτικῆς. τάλας γὰρ, εἴμαι, ἐφείλων τῷ πατρὶ ἐκ ὑβίλλου ἐκτίνακτον, ὁ δὲ πρὸ τῆς ναυλοδίας ἀπύγαγον αὐτόν, καὶ μόλις ἐξέτισσον αὐτὸν, ὁ δὲ ἔλεον, ὡς ὁ πατὴρ ἐφασκεν. εἰ δὲ καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐδικάστομεν, τίς τῶ Δαμίου θυγατὸρά, τίς τῶ Πέρυσιν ἱστρικῆς γυνότος ἀφάρ, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνύψαν ἔσαν, τίς φίλος ἐγάρ μου αὐτῶν; οὐ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας, ἢ σωτίθυκας αὐτὸν, ὃ Μύρτιον, λαοὺς τινὰς ἡμετερώτας σκιαμαχῶ.

Myrtium, nugantem te audio, uirgines, ac nuptias nescio quis nauticas commemorantem? Egon' autem simam aliquā, aut formosam sponsam noui? aut omnino quod Phillon Alopecensis (illum enim opinor te dicere) filiam habet nubilem? At neque patri amicus ille est. Memini enim de pacto nautico non multo ante iudicio illum cum illo contendere. Nam talctum, opinor, debens patri, exoluere volebat. Pater autem apud eos qui controuersias nauticas disceptant, accusauit illum: adeoque egregie tum exoluit illud, imò neque totum, ut pater dicebat. Quod si autem uxorem ducere etiam decretum mihi esset, Demea scilicet filia relicta, eius qui superiore anno exercitum duxit, idque etiam cum cōsobrina ea mihi sit, Philonis istā

nescio quam uxorem ducerem? Tu uero unde ista audisti? an forte ipsa hoc effinxisti, nouas quasdam zelotypias meditando, cum ijs perinde ut cum umbris nequicquam digla-

παῖσα· Μύρ. ἐνοῦν ἔγχα-
μαί, ὦ Πάμφιλι· Πάμ. μίμη-
νας ὦ Μύρτιον, ὃ ἑραιπαλῆς·
καί τοι χθὺς ἔσαν ἱμερόδω-
μος. Μύρ. ὦ Δωρί· αὐτὴ
ἐλύπεσέ με· πιμθῆσα γὰρ ὡς
δρῖα ἠνίσταί μοι ὑπὸ τῷ γα-
στέρα, καὶ εὐφαιτο τῇ λοχάφῃ
ὡς ὑπὲρ ἡμῶν, Λισβίαν, ἔφη, ἱπ-
τυχῆσαν αὐτῇ. μᾶλλον δὲ σὺ
αὐτῇ ὦ Δωρί λίγῃ, ἀπορ ἀκή-
κτας, εἴ γε μὴ ἰπλάσσω αὐτά.

Δω. ἀλλ' ἐπιγίγλω, ὦ Λισβί-
αν, ἃτι ἰψόδουάμην· ἵπαι γὰρ
κατὰ τὸ πρυτανεῖον ἱγνέ-
μην, ἐνίτυχέ μοι ὦ Λισβία μου
Διῶσα, καὶ φασί, ὅτι ἱρατὴν,
ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμῶ τῷ
φίλῳ, ὃν θυγάτηρα. ἃ δὲ ἀπι-
στεῖν, ἔφη μοι παρακύνψαν
ἐς τὸν τρυπὸν ὑμῶν, ἰδὲν
πάντα κατιστιμυλῖα, καὶ αὐ-
λατρίδας, καὶ θέρυβιν, καὶ ὑ-
μελίσαιον ἀδελφάς τινας. Πά.
τί οὖν, παρίκνυσας, ὦ Δωρί.
Δω. καὶ μάλα, καὶ ἄδην ἄπαν-
τα, ὡς ἔφη. Πάμ. μεσάνην
tumulus, ὃς qui Hymenæū canerent, nonnulli. P A M.
Quid igitur aspexisti intro?

digladiando? MYR. Pro-
inde uxorem, Pamphile, non
duces? PA. Insanis Myrtiū,
aut certè temulenta es. At-
qui heri non ita multum in-
ebriati fuimus. MYRT.
Doris hæc mœrore isto affe-
cit me. Nam cum fortè mis-
sa esset ut lanas coemeret mi-
hi ad uentrem, & uota pro
me faceret, Lesbiam ait for-
tè conuenisse se. Quin potius
ipsa buic, Dori narra quæ
audieris, nisi tuta finxisti ea.

D O R. At malè dispereā,
hera, si quicquam men-
tita fui. Nam postquam eò
loci ubi curia est, ueneram,
obuiā fit mihi fortè Lesbia,
subridens, atque ait: Ama-
tor uester Pamphilus uxore
ducit, Philonis filiam. Ac si
credere nollem, iussit ut in
angiportum uestrum intro
aspicerem, ubi omnia co-
rollis et sertis ornata essent:
præterea & tibicinæ, &
D O R. Atque admodum,
P A M. Intellego errorem,

τῶν ἀπάντων. οὐτε πάντα ὁ
 Λεσβία, Δωρί, πρὶς σὶ ἐψού-
 σατο, καὶ σὺ τάλανθ' ἀπ' ἡγγί-
 κας Μυρτιάς. πλὴν μάτῳ γὰρ
 ἱταράχθῃσι· οὐτε γὰρ παρ' ἡ-
 μῖν οἱ γάμοι. ἀλλὰ πῶς αὖτις
 ὁλῶ ἀπέσας ἢ ματρίσι, ἐπὶ τι
 χθὲς αὐτρίφα παρ' ὑμῶν· ἔ-
 φη γὰρ, ὃ Πάμφιλι, ἢ μὲν ἡλι-
 πιώτης σοι Χερμίδης, ὃ τὸ γὰρ
 τουτο Λεσβανίτης υἱός, γαμῶ
 ἔδει, καὶ σαρρενέ, οὐ δὲ μέχρι
 τίνος ἱταίρα σὺναι; τοιαῦτα
 παραπύρῳ αὐτῇ, ἐς ὕπνον κα-
 τήνχθῃ, ἅτα ἑωθεῖ προῦλ-
 θον ἀπὸ τῇ οἰκίας, ὥς οὐδ' ἂν
 ἄδον, ὧν ὁ Δωρίς ὕσθρον ἄ-
 δειν. ἢ δὲ ἀπιστᾷς, αὐτὸς ἀπὸ
 θῶσα, ὃ Δωρί ἀκριβῶς ἰδί, μὲν
 τὸν σφωπὸν, ἀλλὰ τὴν θύραν,
 ποτόβα ὄξιν ἢ κατ' ἐστὶ μύλον·
 εὐρίσκει γὰρ τὴν τῶν γαιτῶν.
 Μόρ. ἀπίστωσας, ὃ Πάμφιλι·
 ἀπὸ γὰρ γὰρ αὐτῶν, ἢ τι τοιῶν
 τοι ἰγίνετο. Γάμ. ἀλλ' ὅτε
 αὐτὸ ἰγύνετο, μήτ' οὕτω μα-
 πορικον, sed ianuā ipsam, utra coronis ac sertis exornata
 sit. deprehendes enim non nostram illam sed vicinā esse.
 M Y. Servastis me Pamphile. Strangulassē equidē me, si
 quicquā tale factum fuisset, P A. At factū non est, neq; ita

neque omnia tibi Dori, men-
 tita Lesbia est, & tu uera
 Myrtio quoque renunciaſti,
 nisi quod metu frustra am-
 ba territa estis. Neq; enim
 nuptia illa apud nos sunt.
 sed in mentem nunc uenit
 mihi quod ex matre audui
 quando à uobis heri domum
 reuersus fui. Nam illa mihi,
 Pamphile, inquit tum, æqua-
 lis hic quidem tuus Charmi-
 des, uicini huius Aristaneti
 filius, uxorem iam ducit, &
 resipiscit. Tu uerò quo-
 usq; tandem cum amica con-
 suetudinem habebis? Talia
 ego tum audiens, per negli-
 gentiam trans mittebam, at-
 que in somnum prolabebar.
 Deinde mane exurgens, do-
 mo statim exiui, ut nihil co-
 rusciam quæ Doris postea
 uidit. Quod si autem mihi
 non credis, denuò abiēs hinc
 Dori diligenter inspicce, non
 infa-

DIALOGI MERETRICIL 389

βάλω, ὡς ἑκατέρωθεν Μυρ-
τίς, καὶ ταῦτα, ὅλα μοι ὑνέ-
σες παύσις.

insaniero ego, ut Myrtij ob-
liuus esse uidear, praesertim
iam uterum ex me ferentis.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ
ΦΙΛΙΝΝΑ.

MATER ET
Philinna.

M A T E R.

ΜΑΝΗΣ, ὦ
Φίλινα, ὅ
τι ἔπαθον ἐν
τῷ ξυμποσίῳ
χθίς: ὅτι γὰρ

παρ' ἐμὲ Δίφιλον ἰσθὲς δα-
κρύων, καὶ δακρυόσατό μοι, ὅ
ἐπαθον ὑπὸ σέ. μιμνῆσθαι
γάρ σοι, καὶ ἐς τὸ μέσον αὐα-
τῆσάν ὀρχήσασθαι, αὐτὴ δια-
κωλύοντι, καὶ μετὰ ταῦτα,
φιλήσας Λαμπρίαν τὸν ἱταῖ-
ον αὐτῆ, καὶ ἐπ' αὐτὴν ἰχθυήσας
σοι, καταλιπεύσαν αὐτὸν, ἀ-
πιδῆναι πρὸς τὸν Λαμπρίαν,
καὶ περιβαλῆναι αὐτὸν ἰαν-
τὸν ἢ ἀποπνίγειν, τέτοιον γι-
γνέμεν. ἀλλ' ἔτι δὲ νυνὶ δεῖ,
εἶμαι, σιωπῆσαι σου, καὶ ἀλι-
πεύσαι ἢ δακρυόσας, μόνον, ὡς δὲ
πλοῖον σκίμπος κατακίησας
φάσσα, καὶ λυπεύσας ἰαντὸν.
proximo grabatulo iacuiſti, cantillās, atq; agrē faciens illi.

Ἄν' ἄνε fui
ſti Philinna,
aut quid tibi
accidit tan-
dem in cono-

uiuio heri? Venit enim ad
me Dipbilus mane lachru-
mans, & narrauit mihi ea
quae indignē à te paſſus fue-
rit. Ebriam enim fuiſſe te,
& in medium progreſſam
ſaltaſſe ait ipſo prohibente,
poſtea autem etiam oſculas
tam fuiſſe Lampriam ſoda-
lem ſuum: ac poſtquam ſuc-
cenſuerit tibi, relicto ipſo
ad Lampriam tranſiſſe, ilo-
lumq; amplexatam eſſe. Se-
ſe uerò diſperſiſſe cum hae-
ficerent. Sed neq; noctu opio-
nor cōcubiſti cū eo, relicto
autem lachrumante ſola in

Bbbb 2 PHIL.

φί. τὰ γὰρ αὐτῷ σσι, ὃ μῦθός,
 ἔδινυόσατο· ἔγχαρ' αὖ σσυνυό
 σσυνδὲ αὐτῷ, ἔβρι τῇ γιέντι, δὲ
 ἱμοῦ γι ἀφίμελν, ἱκκινελογῇ
 ποθαίδη, τῇ Λαμπρίας ἱταί-
 γα, μηδὲ πω ἱκάνεσ παρόντ.
 ἱπὶ δὲ χαλιπαίνεσσαν ἔδινε με,
 καὶ δίνεσσαν αὐτῷ, εἰα πειῖ,
 τῷ ὡς τὸς ἄκρῃ ἱφαψάμελν,
 ἀνακλάσας τὸν αὐχίνα τῆς
 θαίδη, ἱφίλπεσσιν οὕτω προ-
 σφῶς, ὥς μοῖς ἀπίσπασσιν
 τὰ χεῖλη. ἔτ' ἱγὼ μὲν ἱδέ-
 κρουσιν, ἱ δὲ ἱγίλα, καὶ πρὸς
 τῷ θαίδη πολλὰ πρὸς τὸ ἔς
 ἔλγει, κατ' ἱμῶς διηλαδί. καὶ ἱ
 θαίς ἱμαδία, βλίπασσαν πρὸς
 ἱμέ. ὡς δὲ προΐοντα ἱδόντο
 τὸν Λαμπρίαν, καὶ ἱκορίδης
 σάν ποτι φιλουῦντο ἀλλή-
 λος· ἱγὼ μὲν ὅμως παρ' αὐτὸν
 ἱατικλίβλω, ὡς μὲν καὶ τῷ
 προφασίζοιστο ἱσθόρου. ἱ θαίς
 δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχάσατο πρῶ-
 τη, ἀπογυμνοῦσα ἔπιπολὺ τὰ
 σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἱχου-
 σα,

PHIL. At ea quæ ipse fe-
 cit, mater, haudquaquã nar-
 ravit tibi: neque enim patro-
 cina reris ipsi, contumelioso
 adeò existenti, qui me quidẽ
 dimissa, sermones subinde
 conferebat cū Thaidē Lam-
 priæ amica, cum ille nōdum
 adesset. Postquam autem ui-
 debat indignè ferre me, at-
 que ego nutu admonēbam
 hominem eorum quæ facie-
 bat, ille summa auriculā apo-
 prehensam, & ceruicē ad se
 reclinatam Thaidem etiam
 osculatus est, ita impresso
 ore, ut uix inde labia retra-
 heret. Proinde ego quidem
 lacrumabar, ille uerò rideo-
 bat, ac Thaidi multa in au-
 rem clām susurrabat, de me
 uidelicet. Et Thais quoque
 ad me aspiciens, subridebat.
 Vbi autem aduenire Lam-
 priam animaduertebant, ac
 tandem mutuis osculationi-
 bus explerant sese: ego qui-
 dem cum ipso tamen accubui, ut ne in posterum etiam hoc
 caussari posset. Thais autem exurgens, saltavit prima,
 nudatis in multum usque talis, perinde ac si sola pulchros
 eos

σα. καὶ ἐπὶ δὴ ἰπαύσατο, ὃ
 Λαμπρίας μὲν ἰσίγα, καὶ ἄ-
 πρὸ ὁδὸν Δίφιλον δὲ ὑπὸ
 πένε τὸ δούρειον καὶ τὸ λεῖο
 χρηγυμνόν, καὶ ὅτι σὺ πρὸς
 τὴν λιβάρεον ὄπης, καὶ τὸ σφυ-
 ρόν, ὡς καλὸν, καὶ ἄλλα μυ-
 ρία, καθάπερ τὴν καλὰ μι-
 λῶ. Σωσάνδραν ἰπαινῶν,
 ἀλλ' ὕχ' ὁαῖδα, ὅν καὶ σὺ οἶ-
 दा συλλαμνύνῃ μιν, οἷά ἐ-
 τι. ὁαῖς δὲ οἷα καὶ ἰσχυρῶς
 εὐθὺς ἐς ἐμὴ; ἂν γὰρ τις, ἴφν,
 μὲν αἰσχύνηται λιπῶν ἔχουσα
 τὰ σκέλη, ὀργήσεται καὶ αὖ-
 τὴν βλαψάσασα. τί αὖ λήγοιμι,
 ὡ μῆτορ' ἀνίστην γὰρ, καὶ ὠρ-
 χισάμεν. τί γὰρ ἴδω ποιῶν,
 ἀσπασχίῳ, καὶ ἰπαυθῶσαν
 τὸ σκῆμμα, καὶ τὴν ὁαῖδα
 ἱερὴν τυραννῶν τὸ συμπόσιον;

ΜΑ. φιλοτιμώτορ μὲν,
 ὡ θυγάτηρ' οὐδὲ φροντίσαν
 γὰρ ἰχθῶν, λίγι δ' ἴμιν τὰ
 μιτὰ ταῦτα. ΦΙ. οἱ μὲν οὖν
 ἄλλοι ἰπαινῶν, ὃ Δίφιλον δὲ

idem permittit ita in con-
 nivio regnare? M A. Aemulatio hæc quidem, filia,
 grauior paulo fuit. Nam ne curare quidem ista oport-
 tebat: sed tamen dic quæ post hæc consecuta sunt.

PHIL. Cæteri quidē igitur laudabant, Diphilus autem

eos haberet: ac postquā deo-
 syt, Lāprius quidē tacebat,
 neq; quicquā uerbis addidit:
 Diphilus autē supra modum
 laudabat concinnitatem, ac
 gestus æquabilitatē, eo quod
 in nullo adicō defecisset,
 quodq; aptē ad citbarā co-
 motus et planta respondis-
 sent, et alia infinita, perino-
 de ac si Calamidis Sōsandrā
 laudaret, et non Thaidem,
 quam tu quoq; satis nosti, cū
 nobiscū lauaret nuper, qua-
 lis sit. Ipsa autem Thais qua-
 lia in me statim probrosē di-
 xit? Si quam enim, inquit,
 non pudet. gracilium crurū
 quæ habet, exurgens saltem
 etiam ipsa. Hic tibi quid di-
 cam mater? surrexi equidē,
 atq; saltaui. Quid enim fa-
 cere conueniebat? perferre
 scilicet, et silentio scommā
 illud tacitē cōfiteri? ac Tha-
 idem permittit ita in con-

μόνῳ ὑπὸν λαΐαβαλὼν ἴαν
 τὴν, ἵς τὴν ὀροφὴν ἀνέβλεψεν,
 αἶψα δὲ λαμῶσα ἐκασσάμην.
 Μή. τὸ φιλεῖσαι δὲ τὴν Λαμ-
 πρίαν ἀλθὲς ἔμ, καὶ τὸ μίση-
 ῖσάν πορπλίκεσθαι αὐτῇ; τί
 σιγᾷς; ἐκ ἴτι γὰρ ταῦτα συγ-
 γράμην ἀξία. Φί. αὐτίλυ-
 πᾶν ἱβριλέμην αὐτὴν. Μή.
 ὅσα ἔδιδωκεν ἀνδρῶν, ἀν-
 δρὰ καὶ ἡλίου, ἵκναι δακρυόν-
 τῳ, ἐκ αἰδίου ὃ βύγατορ,
 ὅτι πτωχὸς ἰσμεν, ἔδιδόμην
 σῶμα παρ' αὐτῇ ἱλάσμεν, ὃ
 εἶον δὲ τὴν Πέρσει χαμῶνα
 διευγέγμεν ἄν, εἰ μὴ τῶτον
 ἔμιν ὃ Ἀφροδίτῃ ἐπιμψ. Φί.
 τί οὖν, ἀντίχρημα διὰ τῆτο, ὃ
 βυζιμένον ἐκ αὐτῇ; Μή. ὀρ-
 γίζεμεν, μὴ αὐθιγέμεν δὲ ἐκ
 οἶδα, ὅτι ὑβριζόμενοι παύου-
 νται εἰς ἡρώτητον, καὶ ἑαυτοῖς
 ἑαυτοῖς, οὐ δὲ πάντων χαλινῶν
 ἀπὸ τῶ ἀνθρώπου γιγνέσθαι, καὶ
 ὅρα, μὴ κατὰ τὴν παροίμιαν,
 ἀπορρύζωμεν πάντων τῶ
 νουσα τὸ καλῶς διον.

amatores, amare desinūt, & se ipsos obiurgant? Tu uerò o-
 mnino difficilis semper erga hominē fuisti. Ac uide, ne iuxta
 proverbiū, funiculū nimis intendēdo, abrūpamus aliquādo.

solus, supinus in tergū iacēs,
 ad laeunar sursum aspicie-
 bat scilicet, donec saltando
 defessa ego quicui. MAT.
 Quid aut quod Lampriam
 osculata esse diceris, uerūm-
 ne istud fuit? quid taces? Non
 enim hoc quoq; uenia dignū
 est. PH. Atqui uicissim illi
 egrē facere uolebā. MA.
 Deinde neq; cōcubuisti unā
 cum illo, sed etiam cantilla-
 sti lachrumante illo. An non
 intelligis filia, quod mendic-
 a atq; inopes sumus? neque
 meministi quā multa ab
 illo accepimus, aut quo pa-
 tēto superiore hyeme uiuen-
 dum nobis fuisset, nisi hunc
 nobis ipsa adeo Venus obtu-
 lisset? PHI. Quid tum igitur?
 an ob id tolerarem hęc,
 & contumelia ab ipso affi-
 cerer? MAT. Irascere
 quidem, ne autem uicissim
 contumeliosa fueris. An ne-
 scis quod contumelia affecti

DIALOGI MERETRICIL. 191
 ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΑ ΕΤ
 Βακχίς. Bacchi.

Ι ΤΙΝΗ ΟΙΔΕ
 Βακχί γραῦν
 οἶα πολλαὶ
 Θυσταλαὶ λί
 γονται ἐν φ.

Αἰσοῦ, καὶ ἱρασμίνας ποιῶσαι, ἡ
 καὶ πάνυ μίσουμένη γυνὴ τῆς
 χάνοι, οὗτως ἵναυο, παραλα-
 βῶσα ἡμέμοι, θημάτια γὰρ ἔλα,
 καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προά-
 μλω ἡδέως, ἡ μόνον ἰδοίμι ἐπ'
 ἡμὶ αὐθις ἀναστρέψαντα Χαρί-
 νου, μισήσαντα Σιμμίχλω, ὡς
 νῦν ἡμέ. Βακ. τί φῆς; ἢ κίτι
 οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ παρὰ τίνος Σιμ-
 μίχλω, ὃ Μίλιττα, οἶχεται Χα-
 ρίν; Δι' ἡμ' τσοκύντας ὀργῆς
 τῶν γονίαν ὑνίσχισο, ἡ βυλθ-
 θὰς τίνος πλοσίαν ἰνάνλω γῆ-
 μαι, πίντι προικὸς τάλαυτα,
 ὡς ἱλιγον, ἐπιφορομένω: μὴ μ-
 νημαι γὰρ ταῦτά σε ἀνέσα-
 σα. Μί. ἀπαῦτα ἡκῶνα οἶχ-
 ται, ὃ Βακχί, καὶ πῶς πῶ
 ταύτῳ ἡμῶσαν ἡ ἡώσανα
 ἔλας αὐτόν; ἀλλὰ πίνουσι
 ex te audire. M B. Cuncta hæc euanuerunt, Bacchi, &
 iā quintus dies est ex quo illū prorsus ne uidi quidē: sed potē

Ι quam forte
 nosti, Bac-
 chi, anum,
 quales multæ
 Thessala per

bibetur esse² incātatrices, et
 amabiles uideri faciētes, etiā
 si qua prorsum odio digna
 mulier exstat, eam acceptā
 ad me adducas quæso. ita ti-
 bi reb. tuū optatō frui liceat.
 Nam ego uestes omnes, atq;
 omne aurū hoc libenter a-
 miserim, si solūm uideā iterū
 ad me reuerti Charinū, odio
 Simmichen perinde habeo
 tem, atq; me nūc habet. B A.
 Quid ais Melissa? nō ampli³
 tecū cōsuetudinē habet, sed
 ad Simmichen diuertit Cha-
 rinus, cuius gratia tātas iras
 parentū sustinuit, cum diui-
 tem illā uxore ducere nega-
 ret, quæ quinq; in dotē talen-
 ta, ut dicebatur, illi allatura
 erat: memini enim me ista
 B b b b 4 apud

παρὰ τῷ σιωπῶντι Παμμίνῃ
 αὐτὸς τι καὶ Σιμμίχη. ΒΑΡ.
 Δινα, ὃ Μελίττῃ πίπτοντα, ἀλ-
 λά τί καὶ ὑμᾶς δίστησον; ἰσι-
 μι γὰρ ἔμπροσθεν τῶν εἶναι.
 ΜΕ. τὸ μὲν ὅλον ἔστι ἀπ᾽ αὐ-
 τῶν, πρῶτον δὲ αὐτῶν ἐκ
 Παραμῶν· κατεληλύθει γὰρ, οἶ-
 μαι, χρίσθαι τὴν αἰατήσαν, πῆμ-
 ψοντι τὸ πατὴρ, οὐτὶ μὲν
 προσέβληψεν ἰσιλῶν, εἴτε προ-
 σέκασθαι, ὡς ἔστι, προσδραμῶ-
 σον· ἀποσεισάμενος δὲ πορ-
 πλακῶν θύλασαν· ἀπὸ τοῦ, φη-
 σὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ερμό-
 τιμον, ὃ τὰ ὡδὶ τῶν τοίχων γι-
 γραμμένα ἐν τῷ ἑοραματικῷ
 αὐτῶν, ὅτι κατεστρίψεν·
 τῶν ὑμῶν τὰ ἐνέματ᾽ αἰ. τίνα Ερ-
 μότιμον, τίνα ἰφῶν, ὃ ποίει
 πύλῳ λίγαι; ὃ ἔστιν ἀπὸ τοῦ
 νάμην, ὃ δὲ δειπνύσας, ἐκ
 θούδου ἀποστράφει. πῶς οἶα
 ὡδὶ τῶτον μιμηχῶν ἡδαι μὲν
 πορτοῦ ἄλλοσαν, ἐπιστρίψ-
 σον, φιλοῦσαν ἀπὸ γραμμένων
 Hermotimum narr. αὐτ. quas columnas dicis? Ille aut nihil
 respondens, atque etiam incœnatus dormiebat, auersus à me
 iacens. Quàm multa hic me putas machinatam fuisse, am-
 plectendo, conuertendo, atque etiam osculando auersi illius

apud aequalem Pammenē, ip-
 se et Simmiche. B A. Acer-
 ba sanè hæc Melissa tibi ac-
 cidit. Sed quid adeò dissidiū
 hoc inter uos cōciliavit? Vide-
 tur enim haud quaquam exi-
 guū istud esse. M B. Quod
 ad summam rei attinet, pro-
 sum ne dicere quidē possum.
 Paulo autem antè, cum ex
 Piræo rediret (descende-
 rat enim opinor eò, ut debi-
 tum quoddam exigeret, à
 patre missus uidelicet) neq;
 me aspicere uolebat ingres-
 sus, neque etiam recipiebat
 accurrentem me, uti cōsue-
 tum inter nos erat, sed re-
 pellens à se, amplexari uo-
 lentem: Abi, inquit, ad nau-
 clerum Hermotimum, aut
 ea quæ in parietibus in Ce-
 ramico b scripta sunt lege,
 ubi nomina uestra columnis
 incisa sunt. Tum ego: Quem
 nam, inquam, quem mibi
 ceruicē

τὸ μεταφρηνον; ὁ δ' ἔσ' ὅπως
 τῶν ὑπερμαλάχων· ἀλλ' ἔμοι,
 φησιν, ὡδὶ πάλιν δαχλίσσεις,
 ἥπαμι ἦσιν, εἰ καὶ μίσην νῦν.
 τὸν ἄσιν. ΒΑΚ. ὅμως ἔδειξ
 τὸν Ερμότιμον; ΜΕ. ἀλλὰ
 μεῖδοις ὦ Βακχί ἀθλιώτορον
 διαγχοσκ, ἢ νῦν ἔχω, εἰ τινα
 ἐγὼ ναύκληρον Ερμότιμον οἶο
 δα. πάλιν ἀλλ' ὁ μὲν ἔωθεν ἀπὶ
 ληλύθει, τὸ ἀλκιδυρὸν δὲ
 θὺς ἄσαντο· ἀνιγρόμενον
 ἐγὼ δὲ ἐμεινύμενον, ὅτι κατὰ
 τοῖχος τινὸς ἐλγε κατὰ γυγνά-
 φθαι τένομα ἐν ὑδραμενῶ,
 ἐπιμύα οὗ Ἀκίδα κατὰ σκηνῆς
 φομελῶ· ἢ δ' ἄλλο μὲν ἔστιν
 εὐρεῖ, τὸτο δὲ μόνον ἐπιγυγραμ-
 μένον ἐσιόντων ὡδὶ τὰ διεξίαι,
 πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μελίτῃα φε-
 λᾷ Ερμότιμον· καὶ μικρὸν αὖ-
 θις ὑποπάτω, εἰ ναύκληρον Ερ-
 μότιμος φιλεῖ Μελίτῃαν. ΒΑ.
 ὦ τῶν πρὸς ἔργων νιανίσκων,
 σωίεμιν γάρ. λαπῦσαι τις θι-
 λων τὸν Χαρίον, ἐπίγρυα-
 ψε, μελέτην οὕτως εἰδὼς. ὁ

ΒΑΚ. Ο' adolescentes curiosos ac petulantes. Intelli-
 go enim. Aegre facere quispiam Charino uolens, in-
 scripsit hæc, zelotypum uidelicet ipsum esse sciens. Ille

cervicem? At ille ne ullo qui-
 dem pacto se decliniri passus
 est: sed si mihi, inquit, plus
 satis molesta fueris, abibo
 hinc, etiam si nox intempe-
 sta sit. ΒΑΚ. Attamen no-
 ras Hermotimum? ΜΕΛ.

At me uideas, ὦ Βακχί, mi-
 seriore multo quam nunc
 sum, degere, si ullū ego nau-
 clerum Hermotimum usquā
 noui: nisi quod ille quidem
 summo mane à me abiit, sta-
 tim ad galli cantum exper-
 rectus, ego uerò memine-
 ram quod in pariete quoddā
 in Ceramico scriptum aie-
 bat nomen istud esse, atque
 ob id nisi statim Acidem,
 quæ illud uideret. Illa uerò
 aliud quidem nihil reperit,
 nisi hoc solum inscriptū ad
 dexteram ab ingressu supra
 Dipylum, Melissa amat Her-
 motimum. Et rursum infe-
 rius paulo: Nauclerus Hero-
 motimus amat Melissam.

καὶ πίνειν ἐκένω μόνω. διὸ
 σὲ δὲ τί αὐτῷ τῷ ἀνδρὶ ἀναι,
 υἱὸν ἱμάτια, ἢ λρυπιδας, ἢ ὀλί-
 γας τῷ βρεχῶν, ἢ τί τῷ τριέτωρ.
 διί. ἔχει τὰς λρυπιδας αὐτοῦ.
 Βακ. ταῦτάς τις λρυμάσσασα ἐν
 πατρίδα, ἐποθυμῶ τῷ θυῷ,
 πᾶσι τὰ καὶ τῷ ἄλῳ ὑπὸ τὸ
 πῦρ, ἐπιλέγει ἢ ἀμφὶν τὰ ὀνό-
 ματα, καὶ τὸ ἐκένω καὶ τὸ σὲν.
 αὐτὰ ἐν τῷ ἀσπυ πρὸς μέσασα
 ῥήμβον, ἐπιγίγνηται ἐν φεῖν το-
 να, λέγουσα ἐπὶ ῥέχρη τῇ γλώσσῃ
 σὴ βραβυρικά καὶ φριπώλυ ὁ
 νόματα, ταῦτα ἐποίησιν ἴσθι, καὶ
 μετ' ὃ πολλὰ φανίας αἶμα, καὶ
 τῶν σωματικῶν ἐπιτιμωσάν-
 των αὐτῷ, καὶ τῷ φοιβίδῳ, ἢ συ-
 νῶ, πολλὰ αἰτίους, ἢ καὶ μοι,
 τὸ πλεον ἐπὶ τῷ πωδῶς ἀγὼ
 μὲν. ἔτι ἢ καὶ τὸτό με σφό-
 δρα λατὰ τῷ φοιβίδῳ τὸ μίση
 θροῦ ἰδιόαξας, τρυφάσασα
 τὸ ἔχον, ἐπὶ ἀπολίποι, ἀ-
 μαυρώσασα ἐπιβῆναι μὲν
 τῷ ἀσπυρῷ ἐκένω τὸν ἐκένω
 διξιδῶν, τῷ διξιδῷ δὲ τὸν
 conciliandi medicamentū hoc contra Phœbidē docuit me, ut ui-
 delicet uestigiū ab illa impressum obseruare, et in sinistrū il-
 lius, pede meo dextero insisterē, cōtra aut in dexterū illius,

bibereq; illam inde solam.
 Oportebit autem et ipsius
 uiri aliquid adesse, uti uesti-
 aut crepidas, aut pauculos
 crines, aut id genus aliud
 quippiam. MEL. Habeo
 crepidas illius. BAC. His-
 sce igitur ex palo suspensis,
 infra suffitum thyo facit,
 aspergens igni salem quoq;.
 Pronunciat autem amborū
 nomina ad hæc, et illius ui-
 delicet, et tuum. Deinde ē
 sinu proferens rhombū, huc
 illuc conuertit, incantationē
 quandam dicens uolubili
 lingua, barbara uidelicet
 atque horrenda nomina.
 Hæc illa tum fecit, ac non
 multo post Phantias, cum il-
 lum pariter et aequales ob
 hoc reprehenderent, et ip-
 sa Phœbis, qui cum rem ha-
 bebat tum, multum postula-
 ret, uenit mihi incantatione
 ista prorsum attractus. Præ-
 terea autem etiam odij con-
 ciliandi medicamentū hoc contra Phœbidē docuit me, ut ui-
 delicet uestigiū ab illa impressum obseruare, et in sinistrū il-
 lius, pede meo dextero insisterē, cōtra aut in dexterū illius,
 sinistro

ἀριστερόν (μπαλιν, καὶ λίγην,
 ἱερεῖς καὶ σοί, καὶ ὑπὲρ αὐτῶν
 ἔμι, καὶ ἰπποῖσιν, ὡς προσέτα
 ξι. Μί. μὴ μίμῃ, μὴ μίμῃ ὡ
 Βακχί, πάλαι ἔδην τῶν Σύρων.
 σὺ δὲ ὦ Ἀνί, τὴν ἀρετὴν καὶ τὸ
 θυμὸν, καὶ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς
 τῶν ἱκανῶν οὐτέ τι πιεῖ.

tationem quæ pertinent, appara.

sinistro meo, atq; ita dicerē,
 Conscendi te, ac superior
 sum. feci q; ita ut illa tū præ-
 cepit. MBL. Ne morare
 Bacchi, nemorare, sed uoca
 iam Syriam illam. Tu uerò
 Aci panem & uerbena,

& cetera omnia ad incan-

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Thessalæ incantatrices.) Suprà in Glycera & Thaide iam
 annotauimus, Thessalam gentem præter ceteras ueneficij no-
 mine notatam esse. Strepsiades apud Aristophanē in Nubibus
 consultit Socratem, an adhibenda sit Thessala incantatrix, quæ
 lunam cælo detrahat, quo minus in Neomenia cogatur æs alie
 nū reddere. Horatius in Odis: Quæ saga, quis te soluere Thessa-
 lis magus uenenis? Quis poterit Deus? b Ceramico.) Locus
 fuit Athenis ubi meretrices habitabant: & alter, ubi bello cæsi
 sepeliebantur. Suid. & idem Lucianus in Scytha & Piscatore.

ΚΑΘΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ GLONARIUM ET

Λαίνα.

Leana.

Αἰνὰ πρὸς σὺ
 ἀνέμοισιν, ὦ
 Λαίνα, τῶν
 Λεσβίων Μί-
 γιλλαν, τῶν

πλοσίων ἐν τῷ σοῦ, ὡς πορὶ αὐτοῦ
 δρῶν, καὶ συνῶναι ὑμᾶς, οὐκ
 οἶδ'.

OVA quæ
 dam de te au-
 dimus Leæ-
 na, Lesbiam
 uidelicet Me-

gillam diuitem illam ama-
 re te perinde ut uirum: &
 coire uos, nescio quid mutuò
 uobis

οἶδ', ὅ, τι ποιήσας μὴτ' ἀλλή-
λων. τι τὸτο, ἤρυσθ' ἵστας; ἀλλ'
ἀπὸ, ἢ ἀλαθὺ τὰντὰ ὅστις. Λί.
ἀλαθὺ, ὃ κλονάριον· αἰσχύνω
μα δὲ, ἀλλόκοτον γὰρ τί ὅστις.
Κλω. πρὸς τ' ἑρπετόφου, τί τὸ
πράγμα, ὃ τί βλάττει ὃ γυνή;
τί δὲ καὶ πρᾶτ' ἵτι, ὅταν συ-
νῶτι; ὅστις, ὃ φιλήει μὴ· ὃ γὰρ
αὐτὸ ἀπικρύπτει τὰ τοιαῦτα.
Λί. φιλῶ μὴν, ὃ ἡμέτινα ἀλ-
λῶν. ὃ γυνή δὲ δανῶς αὐδρι-
κῶ ὅστις. Κλω. ὃ μανθάνω,
ὅ, τι καὶ λίγης, ὃ μὲτις ἵται.
γίγρια τυγχάνει ὅσα· τοιαύ-
τας γὰρ ἰν Λίσθω λίγισι γυν-
ναῖκας, ὑπὸ ἀνδρῶν μὴ οὐκ
ἰθιλέσας αὐτὸ πάσχον, γυναι-
ξὶ δὲ αὐτὰς πλεοναῖσας, ὃς
σπᾶν αὐδρας. Λί. τοιῶτό τι,
Κλ. ἡκουῖν, ὃ Λίαινα, τὸτο αὐ-
τὸ καὶ διόγυσαι, ὅπως μὴ ἐπεί-
ρα τὸ πρῶτον, ὅπως ὃ καὶ σὺ
πρόσθις, καὶ τὰ μὴ τὰ ταῦτα. Λί.
πότεν τινα συγκροῖσας αὐτὸ,
καὶ

sum etiam expone, quo pacto uidelicet ab initio solicio-
tauerit te, quoq; modo etiam adduci te ut illi morem gere-
res, passa fueris, & quæ deinceps consecuta sunt.

LEAB. Compotiumunculam quandā instituerant ipsa &

Demo-

uobis facientes. Quid istud
erubuiſti? Sed dic mihi, ue-
rāne ista sunt? LEABN.
Vera, Clonarium; pudet au-
tem dicere. Alienum enim
quiddam est. CLON. At
per Cererem, quid hoc nego-
cij? aut quid sibi uultu mu-
lier? Quid autem etiam agi-
tis quando coitis? Vides,
haudquaquā amas me: ne-
que enim celares me talia.
LEABN. Amo equidem
te, quantum ullam aliam.
Mulier autem illa, uirilis su-
pra modum est. CLO.
Non intelligo quid nā etiā
dicas, nisi si Tribas quæpiā
est. Tales enim in Lesbō
perhibent mulieres esse,
quæ à uiris quidem pati il-
lud nolint, cum mulieribus
autem ipsæ perinde ac uiri
solent, cōgrediātur. LB.
Tale quippiam est. CLO.

Proin mea Leana, istud ip-

καὶ Δημόνασσα ἡ Κορινθία,
 πλουσία ἢ καὶ αὐτὴ, καὶ ὁμοτιχ
 ὅτι τῇ Μιγίλλῃ, παρελάβο-
 σί με λιβαρίζειν αὐτᾶς. ἐπὶ
 δὲ ἐκιδάρισα, καὶ ἄνω ἦν, καὶ
 ἔδει καθοῦδον, καὶ ἐμύον,
 ἄχι δὲ, ἔφη, ὦ Λαίνα, ἡ Μι-
 γίλλα, ἡσιμαῖα γὰρ ἔδει καλὸν
 ἐν ταῦθα ἡγάσθαι μὴ ὁμῶν,
 μίση ἀμφοτέρων. Κλα, ἡγά-
 σθαι δὲ; τὸ μετὰ ταῦτα τί ἐ-
 γίνετο; Δί, ἐφίλω μὲ τὸ πρῶ-
 τον, ὡς περ οἱ αὐτοὶ, ἐν αὐ-
 τὰ μόνον προσαρμόξισαι τὰ
 χεῖλα, ἀλλ' ὑπαινέγειν τὸ σό-
 μα, καὶ πόρνευον, καὶ τὸς μα-
 τὸς ἐθλίβον. ἡ Δημόνασσα δὲ
 καὶ ἰδανὴ μεταξὺ ἡσυχασ-
 σα· ἰγὼ δὲ ἐν ἄχρῳ ἀνέσαι,
 ὅ,τι τὸ πρῶγμα ἔην. χρόνῳ ἢ
 Μιγίλλα ὑπόθετον ἔδει δόξα,
 τίω μὲν πλούτῳ ἀφάλιτο ὅλ-
 λιφαλῆς ἐπίνετο ἢ πάντῃ ἡ-
 μεία καὶ προσφύς, καὶ ἐν χρό-
 νῳ αὐτὴ, ἡγάπησεν οἱ σφό-
 δρον quidnam rei esset, haudquaquam etiam coniectura con-
 sequi poteram. Caterum parva interiecta mora, Me-
 gilla cum iam incaluisse, comam, ut illam quidem fi-

Demonassa Corinthia ista,
 dives ipsa quoque, et in eas-
 dem arte cum Megilla exer-
 citata, assumpserantq; me,
 ut cithara ipsis canerem.
 Postquam autem satis ceci-
 neram, et iam intempesta
 nox erat, cubitumq; ire con-
 ueniebat, ipsa autem iam e-
 bria erant: tum Megilla, A-
 ge, inquit, Leæna, iam enim
 dormire æquum est, hic no-
 bis cum una cuba, media in-
 ter utramq;. C L O. Con-
 cubuisti ne? Quid tum pos-
 itea factum est? L E A E N.
 Osculabantur me primò pe-
 rinde atque uiri solent, non
 ipsa modò labia applican-
 tes, sed os subaperientes quo-
 que. Deinde et amplexa-
 bantur, et papillas attere-
 bant mihi. Demonassa au-
 tem etiam mordebat inter
 deosculandum. Ego uerò
 nullo modo alicui uehemèter
 uirili

δρα ἀνδρώδαι τῶν ἀθλητῶν,
ἀποκηκρυσίμ. καὶ ἐγὼ ἰτα-
ράχην ἰδύσα· ὁ δὲ, ὦ Λίαι-
νάφισιν, ἰώρασαι ὕδω οὕτω
καλὸν νανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὅ-
ρῳ, ἰφών, ἰταῦθα νανίσκον, ὦ
Μίγιλλα, μὴ καθάπερ ἐμὴ,
ἰφθ. Μίγιλλ'· γὰρ ἐγὼ λίγου
μαι, καὶ γιγάμικα πρόπαλαι
ταύτῳ Δημόνασαν, καὶ ἴσιν
ἐμὴ γυνή, ἐγίλασα, ὦ Κλωνά-
ριον, ὡδὲ τέτῳ, καὶ ἰφών· οὐκοῦν
οὐ ὦ Μίγιλλ, ἀνδρῶν τινος ἰλι-
λάβας ἑμᾶς, καθάπερ τὸν Λο-
χιλλία φασὶ κρυπτομένην ἐν
ταῖς παρθέναις, καὶ τὸ αὐ-
τοῦτο ἐκείνη ἔχεις, καὶ ποιεῖς
τῷ Δημόνασαν, ὅπερ οἱ αὐ-
τοῦτο; ἐκείνη μὲν, ἰφθ, ὦ Λίαι-
να, ἐν ἔχῳ, τίς μοι δὲ ἐδὲ πᾶ-
ν αὐτῇ· ἰδίον δὲ τίνα τρέ-
πον ὁδὸν παραπολὺ ὁμιλοῦν
τα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ερμαφρό-
διτος ἂν, ἰφών, οἶσι πολλοὶ εἶναι
λίγοντα, ἀμφότερα ἔχοντες; ἴ-
τι γὰρ ἄνθρωποι, ὦ Κλωνάριον, τὸ
πρᾶγμα, ἔφισιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν
Hermaphroditus es,inquā ego, quales multi perhibētur esse
utrunq; membrū habentes? (Adbuc enim, Clonariū, ipsam
tem ignorabam.) Neque hoc, inquit illa, sed per omnia

uirili atq; robusto, ad uiuū
usque cute detonsa. Ac ego
quidem ubi aspexi, perterri-
ta sum. Illa uerò, Leana, in-
quit, ecquem adolescentem
unquam uidisti ita pulchrū?
At non uideo, inquam ego,
ullum hic adolescentem, Me-
gilla. Tū illa, Ne me, inquit,
effoemines, aut mulierē fa-
cias: Megillus enim uocor
ego, & iam olim Demona-
sam hanc uxorem duxi, estq;
ea uxor mea. Risi equidem
ad hæc, Clonarium, atque,
proinde Megilla, latuisti,
inquam, tu nos, uir existens,
quemadmodū Achillē aiunt
inter uirgines absconditū
latuisse; habesq; uirile illud,
ac Demonassæ facis idem
quod uiri solent? Idem ego
Leana, inquit, non habeo,
sed neque opus eo admodum
habeo. Peculiari autem mo-
do suauius aliquanto con-
uersari me uidebis. At num

αὐτὴ εἰμι. ἤκουσα, ἰφλω ἰγώ, δι-
 βοιωτίας ἀνλωτρίδῃ Ἰσμελῶ
 δώρας, διηγμέλους τὰ ἐφί-
 τρια παρ' αὐτοῖς, ὥς γίνονται
 τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀ-
 νὴρ· ἵ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄ-
 ριστος οἶμαι, Τειρσίας τοῦτο
 μα. μὴ ἔν τι καὶ σὺ τοῖστο πῶς
 πονθας; ἔκκου, ὦ Λίαινα, ἰφω,
 ἀλλὰ ἐγερνύθῃς ὁμοίᾳ ταῖς ἄλ-
 λαις ὑμῖν, ἢ γνώμῃ δὲ, καὶ ἢ
 ἐπιθυμία, καὶ τὰλλα πάντα,
 ἀνδρὸς ἔστ' μοι. καὶ ἰκανὴ γού-
 σοι, ἰφλω, ἐπιθυμία; παρὶ χι-
 γού, ὦ Λίαινα, ἢ ἀπιστῆς, ἴσ-
 φη, καὶ γνώσῃ ὅδ' ἐν ἐνδύσῃ
 με τῶν ἀνδρῶν. ἴχω γάρ τι αὐ-
 τὶ τῷ ἀνδρῶν. ἀλλὰ παρὶ χι,
 ἔψα γάρ. παρὶ σχόν, ὦ Κλωνάο-
 ρον, ἰκιστὸν ἔσθ' πολλὰ, καὶ
 ὄρμην τινὰ μοι δέσους τῶν πο-
 λυτιλῶν, καὶ ὀθόναις τῶν λι-
 πῶν. ἔτα ἰγώ μὲν ὥσπερ ἀν-
 δρᾶ πόρνη λάμβανον. ἢ δὲ ἵ-
 ποίει τί, καὶ ἐφίλει, καὶ ὑάδ' ἔμα-
 νι, καὶ ἰδόναι με ἐς ἡν ὀρβο-
 λῶ ὑπιδάσθαι. κλω. τί ποίεις,
 exinde ego quidē illam perinde ac uirū complectebat. Illa
 autē & faciebat, & osculabatur, et anhelabat, uidebaturq;
 mihi supra modū adeo uoluptate affici. C L. Quid faciebat
 Leana?

uir sum. Tum ego : Audiui,
 inquam, ex Boeotia tibicina
 quadam Ismenodora nomi-
 ne, cum illa quæ Ephestria
 apud ipsos dicuntur, enarra-
 ret, fuisse Thebis quendam
 ex muliere uirum factū, qui
 idem & uates optimus fue-
 rit. Num igitur & tibi tale
 aliquid accidit? Haudqua-
 quam Leana, inquit, sed na-
 ta equidem sum similis uo-
 bis alijs: sententia autem &
 libido, cæteraq; omnia ui-
 rilia mihi sunt. Proinde suf-
 ficiens tibi, inquam, libido
 est? Tum illa : Præbe igitur,
 Leana inquit, & cognosces
 me nihilo inferiorem uiris
 esse. Habeo enim quiddam
 aliud pro uirili illo. Sed præ-
 be: uidebis enim. Præbui ita-
 que, Clonarium, cū illa diu
 multumq; supplicaret, atq;
 etiā monile daret ex precio-
 sioribus illis quoddā, et uela-
 mina aliquot tenuiora. Atq;

ἡ Λίαινα, ὃ τίνα τρόπον; τῷ. *Leana? aut quo modo? hoc*
 το γὰρ μάλιστ' αἶπ'. Λί. μὴ *enim quæso ut maxime di-*
 αὐτὸν ἀπορίῃς ἀσχερὰ γὰρ *c. h. LIB AEN. Ne quæ-*
 ὥστ' ἐμὰ πλὴν οὐρανίων *re accuratius omnia, turpia*
 ἐκ ἀρ' ἔπειμι. *enim sunt. quare equidem,*
per Vraniam, haud facile dixero.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Lesbo.) Lesbos in mari Aegæo insula, in qua Mytilena:
 unde postea tota insula denominata. Strabo lib. 13. b Gla
 diatori.) Lucianus hic ostendit, inter Athletas (qui in promo
 uenda corporis firmitudine studium omne ponebant) qui
 uiriliores erant, ad cutem usq; totondisse capillos. Visebatur
 inquit Leæna, cute tenus attonso capite, more athletarum,
 qui cæteros robore antecunt. c Quemadmodum Achil
 lem aiunt.) Quum Thetis mater Achillis ab oraculis audisset,
 periturum filium in expeditione Troiana, si eò cum cæteris
 Græcis proficisceretur: iam adultum illum inter filias Lico
 medis (qui tum in Scyro insula imperitabat) furtim occuluit.
 et ne factum proderetur, eum muliebri habitu indutū in puel
 lam transformauit. Vbi cum aliquādiu delituisset ignotus, unā
 earum quibus cum uirguncule more uersabatur, puellam,
 Deianiram homine, Regis filiam, clām inter sacra Bæchi cor
 ruptit, fecitq; grauidam: ex qua postea Pyrrhum suscepit. Qui,
 quod non raro solet usu uenire, imitator patriæ uirtutis eua
 sit admodum bellicosus. Græcis demum uehementi desiderio,
 ubi nam esset Achilles requirentibus, negocium Vlyssi &
 Diomedis datum est, ut quā maxima possent diligentia, de ab
 sente perquirerent. Audierant enim, Troiam expugnari non
 posse, nisi ipse adesset. Itaq; Achilles ab Vlysse astu cōpertus est,
 in Scyro, muliebriter indutus: atque adeo ab eodem persua
 sus, ut reiectis mollibus & uiro indecoris uestibus, unā cum
 cæteris Græcis in bellum iret. Cæterum cum ipsi necesse es
 set, muliebrem cultum exuere, & se uirum fateri, uolens intē
 sīm consultum Deianiræ (quæ iam ex se conceperat) Lycō,
 cccc medi

medi rem omnem aperuit. Primum ille grauatim, sed tandem liberali oratione ipsius Achillis, precibusq; Vlyssis uictus, coniugii si mauit, & Achilli Deianiram letissimo hymenæo collocauit. Sub hæc in bellum profectus est, data tandem prius fide, firmoq; iureiurando, se nullam aliam nec ducturum unquam, nec amaturum.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ

Κόριννα.

Κόριννα,
ὡς μὲν δὲ
παύσαι
τὸν ἦν, δὲ
ἐνόμισε,
τὸ γυναι
κα γυνίαι ἐκ παρθένου. μιμῶ
θηκας ἴδου, μιτὰ μερανίς μὲν
ὠραίς γυνίαις. μὲν δὲ τὸ
πρῶτον μίδωμα κμισαμί
τη, δὲ ἕς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσας
μαί σοι. Κό. ναὶ μαινάειον,
ἐχέτω δὲ καὶ ψέφης τινὰς πυ
ραυγῆς, εἰ δὲ φιλαίνιδος ἰ
σιμ. Κρω. ἔσαι τοιῶν. ἄ
κτι δὲ καὶ τῶν παρ' ἐμῶν, ἃ
σι χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσ
φίρειναι τοῖς ἀνδράσιμ. ἄλλη
μὲν γὰρ ὑμῖν ἀποτροφὴ τῆ βίης
ἐκ ἔστιν, ὡς θύγατρ, ἀλλὰ δὲ οὐ
ἐκ ταῦτα, δὲ οὐ τίθνηται ὁ μα
καρίτης σου πατὴρ, ἐκ οἴδα,
ἔως

CROBYLE ET

Corinna.

VOD igitur Corinna mea, baudquaquam ita graue fuerit, ceu tu putabas, ex uirgine mulierem fieri. id iam didicisti uidelicet, quippe quæ cum adolescente quidem formoso fueris: minam autem pro prima mercede abstuleris, pro qua statim monile comparabo tibi. COR. Ita amabo. Habeat autem lapillos aliquos pellucidos, quale Philænidis est. CRO. Brit sanè tale. Sed audi etiam cætera ex me, quæ te oportet facere, & quo pacto accommodare te uiris. Nam alia nobis uictus ratio nulla est, filia, sed per duos hosce annos, ex quo pa
ter

ὅπως ἀειζώσμεν; ὅτι δὲ ἐκ
 τοῦ ἴσου, πάντα ἢν ἡμῖν ἰκα-
 νὰ ἔχελαιμι, καὶ μέγα ἢν ὄνο-
 μα κατ' ἐν περιττῷ. καὶ πάν-
 των ἄξιον ἀκούσαι διανομή-
 σουν, ὃ μὲν κατὰ φιλοῦν μνη-
 τι τοιαῦτα ἄλλαν χαλκία, μὲν
 δὲ τῶν τελευτῶν, τὸ μὲν πρῶ-
 τον ἀποδομῖν τὰς πυράγρας,
 καὶ τ' ἀκμῶνα καὶ σφύραν ἄτο-
 μῶν, ἀπὸ τῶν δι' ἐργασίαν
 αἰτῶν καὶ μὲν ἔφαινονσα, οὐδὲ
 δὲ ἐργάτω καὶ λυγρὰ, ὃ τὰ μὲν
 καὶ κῶβονσα, ἐπερ, ὅμως τὰ
 σιτία μόνος. ἰβ. σκορ δὲ σι, ὃ
 βύγατορ, τῶν ἐλπίδα περι-
 μένονσα. κό. τῶν μὲν λῖ-
 γος; Κρω. ὅχι, ἀλλὰ ἐλγισί-
 μῶν, ὡς τελευτῶν γρομῶν,
 θρίψας μὲν ἐμὲ, οὐδὲ τῶν ἵ-
 τακτομένων ἰσθμῶν, καὶ πλε-
 νόσεις, καὶ ἰδὼτας ἴσας ἀ-
 λουργῶν, καὶ θ. παπῶνας.
 κό. πῶς ἴσας μὲν τῶν, ὃ τί λῖ-
 γος; Κρω. οὐδὲν ὅχι τῶν
 νεύων ἢα rationem imibam, quod cum ad istam aetatem

ter ius pia memoria defun-
 ctus est, an nescis quo pacto
 uitam egerimus? At quando
 ille adhuc uiuebat, abunde
 nobis omnia suppetebant.
 Artem enim ferrariam co-
 xercebat, magnūq; aded no-
 men eius erat in Pyrao: ac
 plerosque audire licet deie-
 rantes, quod post Philinum
 ferrarius talis opifex alius
 amplius non sit futurus. Post
 mortem autem eius, princi-
 pio quidem diuenditi for-
 cipibus, & incude, & mal-
 leo, duabus minis, ex illis
 tum uitam sustentauimus.
 Postea autem, aliàs quidem
 texendo, aliàs autem iramā
 deducendo, interdum etiam
 stamina nendo, agrè ui-
 ctum parabam. Te uerò, fi-
 lia, nutriebam, spem expe-
 ctans. COR. Minam io-
 stam dicis? CRO. Non,
 quod cum ad istam aetatem
 peruenisses, & me facile alere postea, & te ipsam ex-
 ornare posses, diues uidelicet ipsa futura, & uestes ha-
 bitura purpureas, & ancillas pedisequas. COR.
 Quomodo hoc, mater? aut quid dicis? CRO. Si cum

νεχρίσκεις, καὶ συμπίνουσα
 μετ' αὐτῶν, καὶ συγκανθούδου-
 σα ὑδὶ μιᾷ. Κό. καθ' ἑπὶ
 ἡ Δάφνιδ' ὅθι θυγάτηρ, Λύρα;
 Κρω. ναί. Κό. ἀλλὰ ἐκάνυ
 ἱταῖρά ἐστιν. Κρω. ἔστιν τῶ-
 ποθεν; καὶ σὺ γὰρ πλετή-
 σεις, ὥς ἐκάνη, καὶ πολλὰς ἱ-
 ραγὰς ἔχεις. τί ἰδούρυσας, ὦ
 Κόρηννα; ἔχ' ὄρεας, ὅπως αἰ, καὶ
 ὥς περισπένδασθαι αἰσιν αἱ ἱταί-
 ραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβά-
 νουσι; τίς Δάφνιδα γυνὴ ἰγὼ
 εἶλα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη,
 πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι τίς ὦ-
 ραν, πρὶν ἐβλημὴν ἔχειν. ἀλλὰ
 νῦν ὄρεας, οἷα πρόεισι, χρυσὸς;
 καὶ ἰδὼς τοὺς δαυθῆς, καὶ θέρ-
 πονται τίς χρῶν. Κό. πῶς
 εἰ ταῦτα ἐκ' ἡσῆος ἡ Λύρα;
 Κρω. τὸ μὲν πρῶτον, καὶ ἁ-
 κισμῶσα ἰσχυρὴν δὲ πρὸς,
 καὶ δύσκαλὸς ὅσα, καὶ φαιδρὰ
 πρὸς ἅπαντας, ἔκ' ἄχρι τοῦ
 λαγχάζειν ῥαδίως, καθ' ἑπὶ
 σὺ εἰσθας, ἀλλὰ μετὰ ὅσα
 ἡδὺ καὶ ἐπαγωγόν, εἶτα προ-

adolescentibus rem habes-
 res, & unā potares cum ip-
 sis, & pro mercede cōcūmo-
 beres. COR. Quemad-
 modum Daphnidis filia Ly-
 ra? CRO. Ita. COR.
 At illa meretrix est. CR.
 Nihil graue hoc. Nam &
 tu perinde ut illa opulenta
 eris, multosq; amatores ha-
 bebis. Quid lachrumaris Co-
 rinna? An' non uides quā-
 multa sint, & ut ab omni-
 bus magno studio ambian-
 tur meretrices? Deinde &
 quantum pecuniæ accipiāt?
 Daphnidem igitur, ὅτι cara
 Adrastia, noui ego, cū pan-
 nosa ac lacera incederet, pri-
 usquam uidelicet illa ad a-
 dultam ætatem peruenisset.
 At nunc uides qualis prodes-
 at, ut illi aurum, & uestes
 floridae, et ancillæ quatuor.
 COR. Quo pacto autem
 hæc acquisiuit Lyra? CR.
 Principiò quidem exornans
 se ipsam eleganter, deinde facilem atq; hilarem ge-
 rendo se erga cunctos, non eò quidem usq; ut in cabin-
 num facile solueretur, quemadmodum tu soles, sed arriden-
 do suauē

σομιλοῦσα διεξίης. καὶ μή-
τι φρονιζέσῃ, εἴ τις προσέλ-
θοι, ἢ προσήμιον, μήτι αὐτὴ
ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν.
ὅν δὲ ποτὶ καὶ ἀπὸ τῆς ἑσθῆ-
τος, λαβέσῃ μίσθωμα, οὐτὶ με-
θύσκει· κατὰ γὰρ λατὸν γὰρ, καὶ
μισθῶσιν εἰ ἀνδρῶν τὰς τοιαύ-
τας, ὅτι ἐκφραζομένη τῇ ὁ-
ψῃ ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσέ-
πιπταί μελὴ ἀνδρῶν τοῖς δακτύ-
λοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθουσιαι δὲ
ἐν ὁμοφρονίᾳ παραβύται
τὰς γυναῖδας. πίνει ἢ ὕρμα, οὐ
χαυδόν, ἀλλ' αὐτοκρυμμένον.
Κό. καὶ εἰ διψῶσα, ὡ μὴτόρ,
τύχοι· κρῶ. τότε μάστιγα, ὡ
Κόριννα, καὶ οὐτὶ πλεον τοῦ
διδόντος φθίγγεται, ὅτι ἀπε-
σκώπηται εἰς τινὰ τῶν παρὲντων,
εἰς μόνον ἢ τὸν μιᾶς ἀμφοτέρων
βλέπει· καὶ διὰ τῆς ἐκείνου
φιλοσύνης αὐτῶν. καὶ ἐπειδὴ
κοιμᾶται διὰ τοῦ ἀσπληγῆς ὁδῶν,
ὁδὸς ἀμφοτέρων ἐκείνου αὐτὴ ἐργά-
σαιτο, ἀλλὰ δὲ ἀπαντῶν ἐν τῇ
το θυράτῃ, ὡς ὑπαγάγοιτο,
sam. Ac postquam cubitū eundū est, nihil neq; petulans ni-
mis, neq; ineptū & incompōsitū facile admittit, sed ex cun-
ctis unum hoc maximē obseruat, ut illum alliciat ad sese,

do suaue ac blandū quiddā.
Postea autem & conuersan-
do sapienter ac dextrē, neq;
decipiens si quis eam acce-
dit, aut accersit, neq; etiam
obiurgāsatq; increpās uiros.
Ac si quādo ad cōnā quoq;
abit accepta mercede, neq;
inebriatur (ridiculum enim
hoc, & oderūt uiri tales)
neq; ineptē ac rusticē opple-
tur obsonio, sed attingit quā-
dē summis digitis: tacitē autē
edendo non obturat utranq;
maxillam ingestis buccellis.
Præterea autē & bibit mo-
destē, non affatim, & uelut
ore debiscēte, sed remissē
ac placidē. C O R. Etiā si
fortē siti afficiatur, mater?
C R O. Imō præcipuē tū,
Corinna: & neque plus a-
quo loquitur, neque acerbe
ullum ex ijs qui unā adsunt,
perstringit. Ad solum autem
eum a quo cōducta est, affi-
cit. Et ob hoc illi amant ip-
sam. Cccc 3 & ama-

καὶ ἱραγλὼ ποιήσας ἑκάντορ
 ταῦτα γὰρ αὐτῷ ἀπαντῶν ἰ-
 παυέσιν· εἰ δὲ καὶ σὺ ταῦτα
 ἱμαίβοις, μακίρῃαι καὶ ἡμῖν
 ἰσόμεθα· ἐπεὶ τά γε ἄλλα πα-
 ραπολὺν χρόνῳ ἄλλοι δίδου, ὃ φι-
 λη Ἀδραστήα, φουμι, ἴσως μό-
 νον. Κέ. ἀπὶ μ.ι, ὃ μῆτορ, οἱ
 μιδύμῃνοι πάντων τοιῶτοι
 ἄσιν, εἰς ὃ Εὐκλείῃ, μὴδ' ἔ-
 χθες ἐκἀβούδου. Κρη. ὃ πάν-
 τος, ἀλλ' ἵσθι μὲν ἀμάντες, οἱ
 δὲ καὶ ἔδει ἀνδρώδεις, οἱ δὲ καὶ
 ὃ πάντων μορφῇς σφύρας ἔχον-
 τος. Κέ. καὶ τί ται συγκα-
 θούλαρ διῶσαι; Κρη. μάλι-
 στα, ὃ βύγαλ' οὔτοι μὲν τοι καὶ
 πλάνατα διδῶσαι· οἱ καλοὶ δ',
 αὐτὸ μόνον, καλοὶ θύλασιν ἄ-
 νει. καὶ οἱ δὲ μάλιστα αἰ τοῦ
 πλείονος, εἰ θύλας ἰν βραχεῖ
 λίγαρ ἀπάσαι, ἰνδεξάσαι σε
 τῷ Ἀσπυλῷ, οὐχ ὅπως τῷ Κό-
 ρυνθῳ, τῷ δ' Κρωβύλῳ θυ-
 γατρίᾳ, ὡς ἔσθ' ῥηλατῇ, καὶ
 τρισηλῶναια παποῖναι τῷ
 μικτόν; τί φῆς; ποῖός τις
 cunctis demonstrare digno te, ac dicere: An non uides
 Corinnam Crobylæ filiam, ut excellenter diues est, et
 terq; quaterq; beatam matrem suam reddidit? Quid ais?

amatorē sui faciat. Hoc
 enim nomine cuncti ipsam
 laudant. Quod si igitur et
 tu eadem hac didiceris, bea-
 ta nos quoq; erimus. Nam
 cetera quidem multo ipsa.
 Sed nihil, o chara Adrastia
 addam amplius: uiuas mo-
 dō. COR. At dic mihi
 mater, ij qui mercede nos
 conducunt, omnesne tales
 sunt, qualis est hic Bucrum,
 cum quo beri concubui?
 CRO. Non omnes, sed alij
 quidem meliores, alij autem
 etiam duriores, magisq; ui-
 riles: nonnulli uerò nō adeo
 liberali forma quoq; præ-
 diti. COR. Et cum hisce
 igitur concumbere oportebit?
 CRO. Maxime uerò,
 filia. Nam hi quidem plura
 quoq; dant: formosi autem,
 hoc ipsum solum formosi ui-
 deri uolunt. Tu uerò eius
 quod plus est, rationem sem-
 per habes, si breui cupis
 facies ne

ἰὰν ὁ πατήρ, καὶ εἰ ὑῖος
 γίνωμαι τῶν πατρῶων, καὶ πάν-
 τα σά. σὺ δὲ καὶ ὁμιλοῦναι
 αὐτὸν φῆς, ὅτι νύμω σε γαμι-
 τῶν ποιῆσεται. ΜΑ. ὦ μοι γὰρ,
 ὦ μητὲρ, καὶ ἅ τῶν θιῶν καὶ τῶν
 πωλιάδων. ΜΑ. καὶ πιστεύεις
 ἀλλὰ αὐτῷ, καὶ διὰ τῆς, πρῶτον
 ἐκίχοντι αὐτῷ καὶ ἀβῆναι συμ-
 βολῶν, τὸν δακτύλιον δίδω-
 νας, ἀγνοοῦντος ἐμοῦ· ὁ δὲ
 ἀποδόμην, καὶ ἵππιν. καὶ πάλιν
 τὰ δύο πορσίδισα τὰ ἰο-
 νικὰ, ἱκοντα ἱκάντρον δύο
 Δαρεικὰς, ἃ σοὶ ὁ Χίος Πρα-
 ξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε, ποιε-
 σάμενον ἐν Εφέσῳ. ἰδοῦτο
 γὰρ Χαερίας ἱρασοῦ σὺν ἱφύ-
 βοις ἀπινυγκῶν· ἰδούνας γὰρ
 καὶ χιτωνίσκους τί αὐτῷ λήγει-
 μι; καὶ ὅλως. Ερμαιὸν τι ἑ-
 μῖν, καὶ μίγα ὄφελον συμπί-
 πτωκεν αὐτῷ. ΜΑ. ἀλλὰ
 καλὸς καὶ ἀγνός, καὶ φη-
 σὶν ἱρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δε-
 νομάχους καὶ Λάχων ὅς
 ὅστις ἂν Ἀριωπαγίτης. καὶ φησὶν
 utilitas iste obuenit scilicet.

Si pater, et, si dominus si-
 paternarum possessionum,
 et omnia tua. Tu autem e-
 tiam insiurandum dedisse
 ipsum ais, quod legibus uxore
 te sibi facturum sit. M V.
 Iurauit enim, mater, per Ce-
 rerem et Proserpinam, et
 Minervam. M A T. Et cre-
 dis illi scilicet? et ob hoc
 paulo ante, cum non habe-
 ret unde daret symbolum,
 annulum dedisti illi, me igno-
 rante: ille uero uendito eo,
 potando absorbuit. Et rur-
 sum duo monilia ista Ionica,
 quorum utrumque pendebat
 duos Daricos, quæ tibi Chios
 ille nauclerus Praxia attu-
 lerat, Essefi commercatus.
 Debat enim tum Chærea
 cœnam collaticiam unā cum
 adolescentibus æqualibus de-
 pendere. Nam uela et tu-
 nicas quid attinet dicere?
 Et in summa, lucrum adeo
 quoddam nobis, et magna
 quodam nobis, et magna
 M V S. At pulcher est,
 et imberbis, et amare se ait, et lachrymatur. Præte-
 rea et Dinomaches, Lachetisq; filius est Arcopagita
 illius,

ἡμᾶς γαμήσαν· καὶ μεγάλας
 ἱλπίδας ἔχομεν παρ' αὐτῶ, ὅμ
 ὁ γάρ μιν μόνον καταμύσῃ. Μῆ.
 ὁποῦ ὦ Μισάριον, ἰὰν ὑποδύ
 σκαδαίῃ, καὶ ὁ σκυτοτόμος
 αἰτῇ τὸ διδραχμον, ἐρῶμεν
 πρὸς αὐτὸν, ἀργύριον μὲν ἐκ
 ἔχομεν, σὺ δὲ τῶν ἱλπίδων
 ὀλίγας παρ' ἡμῶν λάβε· καὶ
 πρὸς τὸν ἀλφιστοπώλῃ τὰ αὐ
 τᾶ, καὶ ὅμ τὸ νοήσιον αὐτῶμι
 θα, πορίμενον, φήσομεν, ἔσ'
 αὖ Λάχης ὁ Κολυτῆτις ἀποδά
 νη· ἀποδώσομεν γὰρ σοι μετὰ
 τὴν γάμιν, ἐκ αἰσχύνῃ, μόνον
 τῶν ἱταυρῶν ἐκ ἑλλοβίθῃ, ἐκ
 ὄρμου, ὃ ταραντινίδιον ἔχῃ·
 Μου. τί οὖν, ὦ μῆτορ, ἐκεί
 ναι οὐτυχέσθαι με, καὶ καταλ
 λῖς εἶσιν; Μῆ. ἐκ, ἀλλὰ
 σιωπῶντάς, καὶ ἰσάσιον ἱτα
 ρίσειν· ὃ δὲ πιστεύσει ρημα
 τίοις, καὶ νειούσις, ἐπ' ἄκρην
 τῶ χέλης τὴν ὄρμην ἔχῃ. σὺ
 δὲ εἰ πιστὴ καὶ φίλανδρος,
 οὐδὲ πρὸς ἄλλον τινὰ, ὅτι
 μὲν

retriciari, neque credunt uerbis modò, & adolescentulis, in
 summis b labris iusurandū gerentibus. Tu uerò fidelis es,
 & amans uiri, neque admittis alium quenquam, prater-

illius, dicitq; uxorem me du
 cere uelle se: deniq; magnæ
 spes ab ipso nobis factæ
 sunt, si senex ille solum ocu
 los clausisset. MAT. Pro
 inde Musarium, ubi soleis
 aut crepidis opus erit, &
 sutor didrachmam poposce
 rit, dicemus & nos illi: Ar
 gumentum quidem non ha
 bemus, tu autem spes quas
 dam modicas à nobis acci
 pe. Et rursus ad pistorem
 eadem hæc. Et cum pensio
 nem domus deposcemur: ex
 pecta dicemus, uidelicet dū
 Laches Colyttensis moria
 tur. Exoluemus enim tibi
 tum post nuptias. An non pu
 det te, quod sola meretricum
 neq; in aureis habes, neque
 monile aliquod, neque uestē
 Tarētinam? MVS. Quid
 igitur mater, fortunatiore
 ne illæ me, & pulchriores
 sunt? MAT. Non, sed
 prouidentiores, noruntq; me
 rettriciari, neque credunt uerbis modò, & adolescentulis, in
 summis b labris iusurandū gerentibus. Tu uerò fidelis es,
 & amans uiri, neque admittis alium quenquam, prater-

μὴ μόνον Χαιρίαν. καὶ πρῶτον,
ὅτι ὁ γινώσκων ὁ Ἀκαρνανὸς
ἦν. δύο μὲν λιμίῳ, ἀγί-
να καὶ αὐτὸς, οἷον δὲ τιμὴν
ἀπαλῆσαι, τῷ πατρὶος πεί-
ψαντο. οὐ δὲ ἐκείνῳ, ἀ-
πειμύκτιστος, καθόλου ἢ μι-
τὰ τῷ Ἀδωνίδῳ, Χαιρίαν, Μν.
τί οὖν, ἰχθύον Χαιρίαν κατὰ-
λέψασα, παραδέξασθαι τὸν
ἐργάτην ἐκείνον, ἐνθάδε ἀ-
πόστολος; λαὸς μὲν, φασὶ, Χαιρί-
ας, καὶ χοίρινος Ἀκαρνανός.
Μν. ἴτω ἐκείνῳ ἀγροῖν, καὶ
ποσειδῶν ἀποκνῆ. τί καὶ Ἀντι-
φῶντα ἢ Μενεκράτης, μὲν
ὑποχρυσόμενον, ὃ δὲ τῶτον ἰδί-
ξω; οὐ καλὸς ἦν καὶ ἄγῃ,
ἐπιμύκτης Χαιρίαν; Μν.
ἀλλ' ἐπέλθοι Χαιρίαν ἀπο-
σφάξεν ἀμφοτέρω, ἀ λάβοι
με ποτὶ μετ' αὐτό. Μν. πόσει
ἢ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλῶσι;
ἐκείνῳ αὐτῷ καὶ οὐ μὴν δὲ διὰ
τῆς, καὶ σαφρονήτης. καθά-
πορ δὲ ἰταῖρα, ὃ δὲ ὅσον μο-
φόρῃ ἱεράτης οὐσα. ἰὼ τῶν
ἀπρεβenderet. M A. Quam multi autem et alij eadē hęc mi-
nātur. An tu igitur sine amatorib. ob hoc manebis? et pudicē
ages, perinde ac si nō meretrix, sed Cereris sacerdos quæpiā
forest?

quam solum hunc Chærea.
Ac nuper quando agricola
ille Acarnēsis ueniebat duas
minas ad te afferēs, imber-
bis ipse quoque (uini autē preo-
cium hoc retulerat, à patre
ad id missus) tu uerò etiam
subsannasti hominem: dor-
mis autem cum Adonido
scilicet isto tuo Chærea.

M V S A. Quid igitur?
An decebat relicto Chærea
recipere me operarium istū
foetidum, atque hircum olē-
tem? Leuis mihi, ut aiunt,
Chærea, et porcellus Aca-
rnanum. M A T. At esto
sanē ille agrestis, et malē
oleat, quid autem? Cur neque
Antiphontem Menecratis
filium, minam tibi pollicen-
tem, recipere uoluisti? An nō
formosus erat et urbanus,
aqualis Chærea? M V S.
At interminatus fuerat Chæ-
rea ambos nos iugulaturum
esse se, si me cum illo unquā
forest?

λα, σήμερον ἀλῶα ὄγῃ, τί σε
σοι δωκεν; τίς τίνω ἱερτίν;

ΜΥ. ἐπ' ἐχέ, ὦ μαυνάριον. ΜΗ.
εἰόν· οὐτε· ἔτιχ' ἐν ὑῖν
κρητὶ τὸν πατέρα, οὐκ εἰν
τίνω λαβόντα θάπατ' ὄντα,
ἐπ' ἀπὸ θ' ἀμυτ' ἡτ' ὄντα, ἀπ' ἡ
λάσας ἀποπλοῦσθαι τρα-
πυσομένῳ, εἰ μὴ λαβόν· ἀλ-
λὰ κἀθάται, ἡμᾶς ἐπιτρίβων,
μήτε αὐτὸς διὰ τοῦ, μήτε παρὰ
τῶν διδόντων τῶν λαμβάνον-
των. οὐδ' ἂν εἰς τὸν Μισθόν, ὃν
τοιαῦτα καὶ τῶν αἰσίων, ὅ
τα οὐκ ἀφ' ἡσυχίας Χαιρίαι,
ὅταν πλεῖστα μὲν αἰετὸς, ὅ
τ' ἡ γὰρ πολὺ ἀλλοτρίῳ θ' ὄν-
τι αὐτῶν· μνησθῆναι, οἷς, τότε
τ' ἀμυτ' ἡτ' ὄντα, ὅ
τῶν ὄντων, πίνετι ἴσως τάλαν-
τα προκὸς βλήτων. ΜΥ. μνη-
σθῆναι ἐκείνους δῶμα ἢ, ὡς
ἐπ' ἐν γυνάμπερ, ἀλλὰ λα-
ταναγχεῖσθαι· ἢ βία· μνη-
σθῆναι

fores? Ac cetera omitto, ho-
die uerò Aloa sunt: quid ubi
igitur dedit, quin celebra-
tem hanc perageres? M V.
Ab. non habet, mater mea.
M A T. Quia? an solus iste
artem nullam aduersus pa-
trem inuenire potest? non
seruum immittere, qui illum
decipiat? non à maire ipse
postulare, minitendo se in
militiam hinc nauigaturum
esse, nisi accipiat? Verum se-
det nos attorēs, ac uana spe
producens, neque ipse quic-
quam dans, neq; à dantibus
accipere sinens. Tu uerò, ὦ
Mysariū, an putas te octo-
decim annorum semper fo-
re, aut eodem animo futu-
rum? Chæream? Quando ip-
se quidem diues erit, mater
autem optimas aliquas ac be-
ne dotatas nuptias ipsi ina-
ueniet, an ille tum putas, me-
minerit lachrymarum istarum? aut suauiorum, aut e-
tiam iurisiurandi alicuius, cum dotem quinque fortassis
talentorum afficiet? M V S. Meminerit ille: cuius rei ar-
gumentum illud utiq; quod neque nunc uxorem duxit,
sed cum à patre cogeretur, ac nunc prope patere eior, tamen
negauit

ⲉⲕⲉⲣⲏⲥⲁⲧⲟ. Ⲙⲁ. γίνωτο
 μὴ ψεύδιδαι, ἀλλ' ἀμύνσω δὲ
 σὶ, ὦ Μασαρίον,
 τότε.

negavit ducere. MAT.
 Vinam non decipiaris : sed
 tamen admonebo te, Masar-
 rium, aliquando borum.

GILBERTI COGNATI AN-

notationes.

2 Publicæ quidem.) τῇ πανδήμῳ, ἢ τῇ οὐρανίᾳ, ἢ τῇ ἐμ κήποις.
 Cognomenta autem Veneris sunt Pandemus, Vrania, & Hor-
 tensis. priorum etymon reddit Pausanias cūm alibi, tum præ-
 cipuè in Bæoticis & Atticis. Apollodorus in lib. de Deis, Athe-
 nis ait πανδημορ uocatam, quod ad forum antiquū posita es-
 set, in quo soleret πάνδημοι hoc est, uniuersus populus ad cō-
 ciones confluere, quas ἀγορὰς uocant. Nicander in tertio Co-
 lophoniacōn apud Athenæum ait, Solonem πάνδημορ ἱερὴν, id
 est, ædem deæ Veneris constituuisse ex prostituerarum pecunia.
 qua de re leguntur carmina comici Philemonis. οὐρανία quidā
 sic appellari autumant, ab οὐρανοῦ, id est, cælo, quod de cælo
 semen igneum cecidisse in mare dicitur, ac natam ē spumis Ve-
 nerem, coniunctione ignis & humoris. Alij potius ex puri &
 sinceri amoris, quasi cælestis, & à corporis illecebris alieni si-
 gnificatione dictam uolunt. Theocritus in epigrammate si-
 mul meminit huius Pandemi & Vraniz, de Chryfogonz oblato-
 riæ: ἡ κῆπρις οὐ πανδημῶ, ἰλασκε τὴν θεὸν ἐπὶ πῶρ οὐρανίῳ, ἀγῶς
 αὐτὴ μάχρυσος γένας: id est, Hæc Venus haud Pandemus diuam di-
 cito placans Vraniam, castæ oblatio Chryfogonz. Pausanias
 in Atticis ait, Venerem de loco qui dicitur Horti, Hortensem
 cognominatam: hoc est (ut ipse loquitur) ἐν κήποις ἀφροδίτης:
 eiusq; apud scriptores frequentem mentionem fieri, sed sibi
 huius nominis causam non constare. Ego putauerim ideo Ve-
 nerem eam habuisse cognominis rationem, quod (ut ait in pri-
 mo de Re rustica Varro) Venus sit hortis præposita, propter
 generationem. Quin & Næuius, ut est apud Festum, Venerem
 pro oleribus posuit, ut Cererem pro pane, Neptunum pro pi-
 scibus, dicens coquus Edi Neptunum, Cererem, Venerem.

b In summis labris iusurandum gerentibus.) De amatoribus loquitur, qui Venereum iurant iusurandū, non ex animo.

Idem

DIALOGI MERETRICII. 418

Idem in Rhetorum præceptore: καὶ ὁρκεῖ τὸ ἀκροῖς αἰ τοῖς χυ-
αῖσι: id est, Et semper in labijs summis periurium.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ

ΑΜΠΕΛΙΣ ΕΤ

Χρυσίς.

Chrysis.

Ι τις δέ, ὦ
Χρυσί, μήτε
βυλοτυπῇ, μή
τε ὀργίσῃαι,
μήτε ἱρράπι

θεῖωσι, ἢ πρὸς ἑαυτὴν, ἢ τὰ
ἱμάτια πρὸς ἑαυτὴν, ἐτι ἱρρά-
πης ἐκάνους ἔσται; Χρυ. ὦ
κοῦν ταῦτα μόνον ἱρρῶνται, ὦ
Αμπελί, δάγματα; Αμ. ναι,
ταῦτ' ἀνδρὸς θέρμῳ. ἰπεί τὰ λ-
λα, φιλήματα καὶ δάκρυα καὶ
ὄρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἕλειν,
ἀρχομένῳ ἱρωτῇ σημεῖον, καὶ
φρομένῳ ἐτι. τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ
τῆς βυλοτυπίας ἔστιν. ὥστε, εἰ καὶ
οἱ, ὡς φῆς, ὁ Γοργίας ῥαπίσει,
καὶ βυλοτυπῇ, χρυσὴ ἑλπίς,
καὶ οὐχὺν αἰ τὰ αὐτὰ ποιεῖν.

Χρυ. τὰ αὐτὰ; τί λίγεις;
αἰ ῥαπίσειν με; Αμ. ὅχι,
ἀλλ' αὐτοῖσθαι, εἰ μὴ πρὸς μό-
νον αὐτὸν βλέποις. ἰπεί εἰ μὴ
optesq; ut eadē semper faciat.

ais? ut ille me semper percutiat alapis? ΑΜ. Νό, sed ut sem-
per illi ægrè sit si non ad solū ipsum assicius: quoniam certè
nisi

Ι quis, ὦ
Chrysi, ne-
que zeloty-
pus est, ne-
que irasci-

tur, neque alapas influxit ali-
quando, aut capillos consci-
dit, aut uestes laceravit, pro
amatore ne adhuc habendu-
s uidetur? CHR. Proinde ista sola amanti, Am-
peli, indicia? ΑΜΠΕ.

Maximè: siquidem hæc uiri
feruentis sunt. Nam cætera
illa, oscula, & lachrymæ,
& iusiurandum, & crebro
uentitare, incipiētis & ad-
huc crescentis amoris signa.
Caterum totus hic ignis ze-
lotypia constat. Quare si te,

quemadmodum dicis, Gor-
gias alapis cædit, & zelo-
typus est, bene speres licet,

ἴσῃ γι, τί αὐτί το ὀργίζεις, ἔσὺ
 τινα ἑσθὼν ἱραστῶν ἔχεις;
 Χρυ. ἀλλ' ὅτι ἔχω ἱγυγι, ὅτι
 μάττω ὑπὸ λαβὴ τὸν πλοῖον
 μετ' ἑαυ, διότι αἰώας ἐμνημό-
 νουσα ποτε καὶ τῶ. Αμ. καὶ
 τῶτε ὅτι, το ὑπὸ πλοῖον εἰς
 διασποράς, ἵδαι σὶ ἄτα γὰρ
 αὐτὸ ἄσεται μάλλον, καὶ φιλο-
 μεύεται, ὡς μὴ ὑπὸ βάλου.
 το καὶ τὸν οἱ αὐτὸ ὀργασαί. Χρυ.
 καὶ μὲν οὐτός γε μόνον ὀργί-
 ται, καὶ ῥαπίζει, διδωσι δὲ ὅς
 δύν. Αμ. ἀλλὰ δώσει ῥαλό.
 τυπεί γδ καὶ μάστιγα λυπηθή-
 σονται. Χρυ. ὅτι οἱ δ', ὅπως
 ῥαπίσματα λαμβάνουσιν βλά-
 με, ὡς Αμπελίδου. Αμ. ὅτι,
 ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες
 γίγνουσιν, καὶ ἂν πύθειτο αὐτὸ
 λαδαι' ἂν δὲ πῶς δύσαι μόνον
 ἔχειν, ἀπομαραινταί πως ὁ
 ἐνδὲ θυμῷ. Ἰαχῶν λέγω πρὸς σὶ,
 ἔκποσιν ὅλοις ἔτισιν ἱταίρισα
 σα, σὺ ὃ ἰκτώ καὶ δικαίως, οἱ
 μαι,

at se negligi. Quod si autem persuasum illi fuerit, se solum
 habere te, elanguescet nescio quomodo libido illa. Atque
 haec tibi dico, quae iam annos uiginti totos meretri-
 cium quaestum exercui. Tu uero annos, ut arbitror,
 decem

nisi amaret te, cur quæso
 irasceretur etiam si quem
 alium amatorem habebas tu?
 CHR. At equidem nō ha-
 beo, ille uero nequit quam
 suspicatus est diuitem istum
 me amare, ex eo quod men-
 tionem eius forte aliqua nō
 feci. AMP. Atq; hoc sua-
 ue sanē est, putare illum a di-
 uitibus obseruari ac colite.
 Ita enim maiori dolore af-
 ficitur, magisq; emulabi-
 tur et contendet, ne potio-
 res ipso apud te sint riuales.
 CHR. At uero ille quidem
 solum irascitur, et alapis
 cedit, nihil autē dat. AM.
 At dabit postea. Nam zelo-
 typi uel maxime dolore af-
 ficiuntur. CHR. Nescio
 quo pacto alapis accipere
 me uis, o mea Ampel. AM.
 Haudquaquam ego: sed, ut
 arbitror, maximi amores in-
 de nascuntur, etiam si audi-

μαι, ὃ ἱλασίτην ἔσχα τυγχάνεις.
 αἰ βέλα δὲ, καὶ δικηγόσομαι, αἰ
 ἐπαθόν ποτε, εἰ πάντων πρὸ πολ-
 λῶν ἐτάρων. ἤρα μὲν Δημόφραν-
 τος ἐδαισυνέσθαι, ὃ ἱλασίτην οἰ-
 κῶν τ' οἰκίαν, οὗτος δ' ἐν πᾶσι
 ποτε πλείων πέντε δραχμῶν
 διδουσι, καὶ ὅξιν δισπέν-
 της ἔσται. ἤρα δὲ, ὃ Χρυ-
 σί, ὑπὸ πάλαι σιναι ἐρωτῶσα, ἔ-
 σται ὑποστίνων ὅτι δακρυόων, ἔ-
 σται ἀπὸ παραγιγνόμενου ὑπὸ
 τῆς βύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον,
 συνκαθόβου μοι ἐνίσταται, καὶ τῶ
 το δὲ μακρῶν ἐπὶ δὲ ἢ ἱλθόντα
 τα ποτὶ ἀπὸ κλίσια, Καλλιὰ-
 δης γὰρ ὁ γραφεὺς ἐν δόρῳ ἔμ, δὲ
 καὶ δραχμὰς πενταμυρίας, τὸ πρὶν
 πρῶτον ἀπὸ λυβί μοι λειδορῶ-
 σάμενος· ἐπὶ δ' ἢ πολλὰ μὲν
 δι' ἄλλων ἔμειραι, ἐγὼ δὲ εἰς προ-
 σέπικτον, ὃ Καλλιὰ δὲ ἢ ἐν-
 δόρῳ ἢν αὐτῆς, ὑποδορμαίνόμε-
 νος ἦν τότε ὁ Δημόφραντος,
 καὶ αὐτὸς ἀναφλέγεται εἰς τὸ
 πρᾶγμα. καὶ ὅστις ποτε, ἀνι-
 σχυμένῳ τέρησας πλὴν θύραν,
 ἐκλασσε, ἐκπύρην, ὑπὸ φλὸς φουδύ-
 σιν, πρὸς ἑρπύρεσιν τῶν ἰαθῆτα,
 ἐκτεταῖ, μινάβатур se occisurum esse, lacerabat uestem,

decem & octo nata es, aut
 pauciores etiam. Quod se
 autem uis, narrabo etiam
 quæ mihi acciderūt aliquā-
 do, non adeò multos ante an-
 nos. Amabat me Demophā-
 tus, fornicator ille, momen-
 taneo ac leui quodam amoe-
 re, neq; ingemiscens, neque
 lachrumans, neq; etiam in-
 temp' stitue ac fera nocte ad
 fores uentitans, sed illud so-
 lum, interdum dormiens me-
 cum, idq; etiam post longum
 interuallum. Posteaquam
 autem uenientem aliquan-
 do exclusi (nam tum Callia-
 des pictor intus erat, datis
 decem drachmis) principid
 quidem abiit, uerbis me in-
 sectatus. Postquā aut multæ
 dies iam trāsisset, neq; ego
 ad illum mitterē (rursus aut
 tum Calliades intus erat) in-
 calescens tum tandē Demo-
 phantus, etiā ipse ad rem in-
 flammatur. Atq; adstans ali-
 quando, cum ianuam obser-
 uasset apertam, flebat, per-
 omniacq;

ἅπαντα ἰπoία· καὶ τίλθ', τὰς
λαοὺς δούς, μόνθ' αἶχρ' ὀκ-
τὸ ὅλως μῶας. ὃ γυνὴ δὲ αὐ-
τῇ πρὸ ἁπαντῶν. ἔλγρ', ὡς ὑ-
πὸ φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐ-
τόν· τὸ δὲ ἦν ἄρα ζυλοτυπία,
τὸ φάρμακον. ὥστ' ὃ χρυσὸ καὶ
σὺ χρῶν ἰδί τὸν Γοργίαν τῷ αὐ-
τῷ φαρμάκῳ. πλῆσιθ δὲ ὁ
παισίονθ' ἔστω, ἵω τι ὁ πατήρ
αὐτῷ πάθῃ.

rit, si quando patrem ipsius mori continget.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝ-
νυχίς, φιλόστρατ' καὶ
πολέμων.

πολιώλαμεν,
ὃ ἐκμήναι-
μι, ἀπολώλα-
μεν. ὁ πολέ-
μων ἀπὸ τῶ

στρατίας αὐτῶν πλετῶν,
ὡς φασι. ἰώρκασι δὲ ἰάγῳ αὐ-
τόν, ἰφιστρίδα πρὸ πόρφυρον
ἐμπιπερπυλῶν, καὶ ἀπολῶ-
θης ἅμα πολλῶς, καὶ οἱ φίλοι, ὡς
ἴδον, σουσίθωρ ἐπ' αὐτῷ, ἀσπα-
σόμενοι. ἐν τούτῳ δὲ τὸ θορά-
κιστ' αὐτῷ σκ, ἰατόπιον ἐπὶ-
μῆτον, ὃς σωμαποδιδαμῆκει

omniaq; faciebat. Et postre-
mum talento dato habebat
me solus totos octo menses.
Vxor autem ipsius cunctis
dicebat, medicamentis à me
ipsum ad insaniam redigi. At
hoc igitur medicamentū zelo
typia erat. Quare ὁ Chrysi-
ς tu utere cōtra Gorgiam
eodem medicamento. Porro
diues adolescentulus hic e-
rit, si quando patrem ipsius mori continget.

DORCAS, PAN-
nychis, Philostratus,
Polemon.

Eriymus ὁ
bera, perij-
mus. Pole-
mon ex mi-
litia reuer-

sus est, diuitijs onustus, ut a-
iunt. Vidi autem ὃ ego ip-
sum sago purpura prætecto
ὃ fibulato indutū, ὃ ser-
uos pedisequos unā cum eo
multos. Ac amici ut aspece-
runt, concurrebant ad ip-
sum, salutaturi videlicet. In-
terea autem seruum con-
fuerat;

μὲν αὐτῷ, ὁρῶμεν, καὶ ἐπὶ μοι,
 ἐφ' ὧ, ὦ Παρμελῶν, ἀποπάσα-
 μένῃ πρότερον αὐτὸν, πῶς ἡ-
 μῖν ἐπράξατε, καὶ εἰ τι ἄξιον
 τῶν πολέμων ἔχοντες ἐπαυ-
 ληλύθετε. ΠΑΡ. ἐκ ἰδὲ τῶ-
 νο δούδης, ἀλλ' ἐκείνη, ὅτι μὲν
 ἐσώθητε, πολλὰ χάρις τοῖς
 θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξυγγίῳ
 Διὶ, καὶ Ἀθλῶν στρατείᾳ. ἡ δὲ
 σποινα δὲ ἐπιωθάνετο αἰεὶ, τί
 πράττειτε, καὶ ἔνθα εἴητε. εἰ ἡ
 καὶ τὸτο προσέθνηκε, ὥς καὶ
 ἐδάκρυε, καὶ αἰεὶ ἐμίμνητο Πο-
 λέμων, ὅ, ἀμεινον ἦν παρὰ
 πολὺ. ΔΩΡ. προῖπον δούδης
 ἐν ἀρχῇ ἀπαντα, πρὸς δὲ σὶ
 ἐκ αὐτοῦ εἶπον, ἀλλὰ ἂν ἤκουσα, ἐ-
 βολόμεν ἀπ' αὐρ. ἐπεὶ πρὸς γὰρ
 Παρμελῶνα ὅπως ὁρῶμεν, ἡ
 περ, ὦ Παρμελῶν, ἐβόμβη τὰ ὦ-
 τα ὑμῖν. αἰεὶ γὰρ ἐμίμνητο ὁ
 κτεῖνός μιν μὴ δακρύων, καὶ
 μάλιστα, εἰ τις ἐλυλῦβε ἐκ τῆς
 μάχης, καὶ πολλοὶ τεθναῖναι
 ἰλὺγοντο, ἐσπάρατο τότε τὰς
 κόμας, καὶ τὰ σίγνα ἐτύπτετο,
 στρι hera cum lachrymis, ὅ, maxime si quando ex pu-
 gna uenerat quispiam, multiq; mortui esse dicebantur,
 tuellebat tum crines, ὅ, pectus percutiebat, ὅ, lugebat

fuerat, interrogabā, ac, Dic
 mihi Parmeno, inquiebam,
 salutato prius ipso, quo pa-
 cto nobis egistis? et nūquod
 operæ precium bellorum cō-
 secuti, huc reuersi estis?

P A. Non decebat hoc sta-
 tim, sed illa primū, Quod
 quidem seruati estis, multa
 dijs gratia, ὅ, in primis Io-
 ui hospitali, ὅ, Minervæ
 militari. Caterūm hera sem-
 per rogare solebat quidnā
 ageretis, et ubi essetis. Quod
 si autem etiam hoc addidif-
 ses, quod et lachrumaretur,
 ὅ, mentionem Polemonis
 faceret semper, satius id fue-
 rat multo. D O R. Præ-
 fata equidem sum statim à
 principio cuncta hæc: ad te
 autē nō putavi opus esse, ue-
 rūm illa dicere uolui, quæ au-
 diui. Nā ad Parmenonē cer-
 te ita incepti: Eccubi, Parme-
 no, tinnierūt uobis aures? Sē
 per enim reminiscebatur ue-
 stri hera cum lachrymis, ὅ, maxime si quando ex pu-
 gna uenerat quispiam, multiq; mortui esse dicebantur,
 tuellebat tum crines, ὅ, pectus percutiebat, ὅ, lugebat

καὶ ἰέναι πρὸς τὴν ἀγγε-
 λίαν ἰκάστω. ΠΑΝ. οὕγι, ὦ
 Δορκᾶς, οὕτως ἐχθρὸν. ΔΟΡ.
 αἷτα ἔξῃς, μετ' ὃ πολὺ ἠρόμεν
 ἐκείνα, ὃ δὲ, πάνυ λαμπρῶς,
 φουσιν, αὐτὴν ἑψάμεν. ΠΑΝ.
 οὕτω ἡψάμεν, ὃ δὲ πρὸς
 πῶρ, ὥς ἐμίμνητό μου ὁ πολέ-
 μων, ὃ ἐπὶ ὅθι, ὃ ἔνυχιστο ἴωσαν
 ἡψάλαβάρ; ΔΟΡ. καὶ μάλα
 πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν
 ἡψάλαβον ὁρῶν γαίῃ, πλεον
 πολλῶν, χρυσὸν, ἰδύτα, ἀπολά-
 βας, ἡψάλαβον τὸ μὲν γὰρ ἀρ-
 γύριον μὴ δὲ ἀργύριον ἀγείναι αὐ-
 τὸν, ἀλλὰ μισθίον, ἀπομιμη-
 τὸν μὲν πολλὰς μισθίονους.
 αἷτα δὲ καὶ αὐτὸς Παρμενίου
 δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύ-
 λῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ
 ψῆφον ἐν βιβλίῳ τῶν τριχρῶ-
 μων, ἐρυθρὰ τε ἦν ἐπιπολῆς.
 αἷσα δ' οὐκ αὐτὸν ἰδόντα
 μοι διηγᾶσθαι, ὥς τιν Ἀλυν
 δαίδησαν, καὶ ὥς ἀπέκτειναν
 Τηριδάτην τινὰ, ἢ ὥς δαίδη-
 crustatus in eo erat ex tricoloribus illis quidam, rube-
 batq; supernè. Reliqui autem ipsam, cum adhuc pararet
 mibi dicere quo pacto Alyn transisset, & ut occidise-
 sent Tiridatem quendam, & quomodo uersatus ipse
 Polemon

ad unum quodque nunciunt
 PAN. Rectè Dorcas. ita
 decebat. DOR. Deinde
 non multo post interrogā-
 bam illa quoq; ordine. Ille
 autem, Admodum splendide,
 dē, inquit, reuerſi sumus.
 PAN. Ita autem etiam il-
 le, nihil præfatus quod me-
 minerit mei Polemon, aut
 desiderio affectus fuerit, aut
 optauerit saluam atq; inco-
 lumem me iterum deprehen-
 dere? DOR. Atque adeò
 multa huiuscemodi dicebat.
 Quod igitur caput rei est,
 narrauit diuitias multis,
 aurum, uestes, seruos, ebur.
 Nam argentum quidem af-
 ferre ipsum dicebat non ad
 numerum, sed ad mensurā,
 multos uidelicet medimnos
 plenos. Habebat autem &
 ipse Parmeno annulum in
 digito paruo maximum, ac
 multangulum, lapillusq; in-
 crustatus in eo erat ex tricoloribus illis quidam, rube-
 batq; supernè. Reliqui autem ipsam, cum adhuc pararet
 mibi dicere quo pacto Alyn transisset, & ut occidise-
 sent Tiridatem quendam, & quomodo uersatus ipse
 Polemon

ψοῦ ὁ πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ, καὶ ἀπιδραμόν σοι ταῦτα προσαγγεῖλαι, ὥς πρὸ τῶν πάντων σκίψαι. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ πολέμων, ἤξει γὰρ πάντως, ἀπιστοῦσά μιν. τὲς γνωρίμους, ἀπαυθόμηνους, εἴροι τ' φιλόστρατον ἐνδον παρ' ἡμῖν, τί οἱ ποιῶσαι αὐτόν; Παν. ὁ βούρσκομην, ὦ Δορκας, ἐν τῶν παρόντων σωτῆς εἶναι γὰρ τῶτον ἀποπέμψαι, καλὸν, τάλαστον ἐναγχοῦς διδωκότα, καὶ τὰλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ ποικίλῃ ὑποχρέωσιν ἔτι πολέμωνα τοῦτον ἐπαυθόντα, χρησίμου, μὴ παραδίχουσαι. προσίτι γὰρ καὶ βελότυπός ἐστιν, ὅς, καὶ πρὸ μὲν ἐτι πολὺ ἀφόρητος ἦν, νῦν δὲ τίς αὖ ἐκείνους ποιεῖται; Δορ. ἀλλὰ καὶ προσδίδεται. Παν. ἐκλύομαι, ὦ Δορκας, ὑπὸ τῇ ἀπορίᾳ, καὶ τρίμω. Δορ. ἀλλὰ καὶ φιλόστρατος προσίχεται. Παν. τίς γίνωμαι; πῶς αὖ με ὑγῆ ἡμετέριοι;

DO. At etiam accedit. PA. Deficio, ὁ Dorcas, consilij inopia, ac tremo. DOR. Sed et Philostratus accedit. PAN. Quæ igitur fiam? quomodo me autem terra absorbeat?

φι. τίς ἐπίνομος, ὦ Παννυχί;
 Παν. ἀνθρώπη, ἀπολώλικός
 με· σὺ δὲ χάρι Πολέμων, χρό-
 νισφ' φανείς. Πο. οὐτ' οὖν
 τίς ὄστιν ὁ προσειὼν ὑμῖν; σιμ-
 πῆς; σὺ γὰρ οἶχες ὦ Παννυχί, ἐ-
 γὼ δὲ πιμπλῶσθ' ἐν πυλῶν
 δίαπλῳ, ἐπαγόμενος ὑπὸ τοι
 αὐτῷ γυναικί. ἢ δίκαια μὲν
 τοι εἰποῦθα, καὶ σοι χάριν ἔ-
 χω· ἐκίτι γὰρ ἀρπαδίσσεται
 ὑπὸ σέ. φι. σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ
 βέλτιστε; Πο. ὅτι πολέμων ὁ
 Σταγειὼς, Πανδίουσφ' φυλῆς,
 ἀνέστη, χιλιάρχος τὸ πρῶτον,
 νῦν δὲ β' καταστάσας πρυ-
 τανισχιλίων ἀσπίδα, ἱεστὴς
 Παννυχίδσθ', ὅτι ὤμω ἐτι ἀν-
 θρώπινα φρονῶν αὐτῷ. φι.
 ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγε, Παν-
 νυχίς ἐμῆσσι, καὶ τάλαντον
 ἄλυσφι λήψεται δὲ ὕδω καὶ ἰσ-
 τῶρον, ἐπειδὴν τὰ φορτία δια-
 θώμεθα. καὶ νῦν ἀπολεύθῃ μοι,
 ὦ Παννυχί, τῶτον δὲ παρ' Ὀ-
 δρύσας χιλιάρχῳ ἴα.

Tribune, Pannychis hæc mea est, talentumq; à me ac-
 cepit. Accipiet autem & alterum iam, ubi onera seu
 merces distraxerimus. Ac nunc Pannychi sequere me,
 istum autem apud Odrysas Tribunatum gerere sine.

D O R.

PHI. Quid? cur non potes-
 mus Pannychi? PAN.

Perdidisti me, ô homo. Tu
 uerò salve Polemon, post lō-
 gum adeò oculis oblatu itea-
 rum meū. POL. Hicce
 igitur quisnam est, qui huc
 ad nos accedit? taces? Euge
 abi ô Pannychi. Ego uerò
 ex Pylis intra quintum diem
 huc aduolauī, appropereans
 uidelicet ad talē mulierem.

Ac meruò sanè hæc mihi
 accidunt, tibiq; adeò gra-
 tiam habeo; neq; enim post-
 hac amplius abs te diripiar.

PHI. Tu uerò quisnam
 es, bone uir? POLEM.

Nimirum audis, quòd Pole-
 mon ego, Steriensis ille, ex
 tribu Pandionis, qui Tribu-
 nus militum à principio fui,
 nunc autem totius dux legio-
 nis, amator Pannychidis, cū
 eam adhuc humana sapere
 putarem. PHI. At nunc,

Δορ. ἐλευθέρῃ μὲν ὄντι, καὶ ἀπολευθέρῃ, ἢ ἰβίλῃ, Παν. τί ποιοῦ Δορκάς; Δορ. ἰστένα ἀμεινον, ὅργιστο μὲν ὅχι οἶόν τι παρὰ νῦν Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθῆσεται ζυλοῦ πῦν. Παν. εἰ θέλεις, εἰσώμεν. Πο. ἀλλὰ πρὸ λέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον νῦν ἐστὶ τῆς πόλεως, ὃ μάλιστα ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγυμνασμένον ὡς πᾶσαι. τὰς Θράκας, ὡς Παρμενῶν. Παν. ὡπλισμένοι ἦμεν, ἐμφράξαμεν τὸν τὴν σφραγίδα τῆς φάλαγγος. Πο. ὡς μετώπῳ μὲν τὸ ὅπλιν, παρὰ ἑκάτερα ἢ οἱ σφραγιδῶνται καὶ τοξίται, οἱ ἢ ἄλλοι ἑσπέρῳ. Φι. ὡς βριφυλλίοις ταῦτα ὡς μὴ δοφίρι ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμουλῶν. σὺ γὰρ ἀλεξάνδρῳ πῶποτε ἀπέναντι, ἢ ὡς ὁλεμον εἰδὼς; ἱρυσμάτιον ἐφύρεις, τάχα διμοιρίτης ὢν, ἵνα καὶ τὸ το προσχαρίσωμαι σοι. Πο. καὶ μὲν εἴσῃ μετ' ὀλίγον ἐπὶ δαὺν προσιόντας

DO. Libera hæc quidem est, sequeturq; nō, nisi uolet. PAN. Quid faciam Dorcas? DOR. Intrò ire melius. Nam Polemoni adesse irato, haudquaquam facile aut tutum est, & magis incendetur æmulando. PA. Si placet, eamus intrò. PO. At prædico uobis, quòd hodie postremum potabitis, aut ego frustra adsum, tātis cædibus exercitatus. Thracæ hic Parmeno. PAR. Armati adsunt, cingentes angiportum phalange. Ac in fronte quidem, qui grauis armaturæ sunt, in utroque autem latere funditores & sagittarii, cæteri à tergo locati. PHIL. Tanquam infantibus nobis hæc, ὅςτις stipendiarie, minitaris, ac laruis ne quicquam nos territas. An tu uerò unquam gallum aliquem gallinaceum occidisti? aut etiam bellum uidisti? Castellum, ut multum, præsidio tenuisti, fortasse dux manipularis quispiā, ut tibi hoc interim gratificando concedam. POL. At uerò scies paulo post, ubi nos acie in dextrum conuersa aduētare spectabis, armis

ἡμᾶς ὡδὶ δόρυ θιάσῃ, τίλβον-
τας τοῖς ὀπλοῖς. Φι. ἡκίσι μόνον
συσκευασάμενοι· ἐγὼ δέ,
καὶ Τίβυς οὗτος, μόνος γὰρ
οὗτος ἐπιταί μοι, βάλλοντός
ἡμᾶς λίθοις τὴν καὶ ὀστράκοις,
οὕτω διασκευασάμενος, ὥς μὴ
ᾗ, ὅποι οἵχοι δι, ἔχειτε εἰδέναι.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ

καὶ Δροσὺ.

Υκίτι φοιτᾷ
παρὰ σὶ, ὦ
Δροσὺ, τὸ
μεράκιον ὁ
Κλεινίας· οὐ

γὰρ ἰώρακα πολὺς ἦν χροῖον
καὶ αὐτὸν παρ' ἡμῖν. Δρο.
ἐκίτι, ὦ Χελιδόνιον· ὁ γὰρ δι-
δάσκαλος αὐτὸν ἔρξει μνηστέ-
μαι προσεῖναι. Χι. τίς ἔστος·
μή τι τὸν παιδοτρίβην Διδότι-
μον λέγεις, ἐπεὶ ἐκείνός γε φί-
λος μοι. Δρο. ἐκ, ἀλλ' ὁ Κλει-
νίας φιλοσόφου ἀπολύμενος
ἀρμαίνετο. Χι. τὸ σκυθρω-
πὸν λέγεις, τὸν δασυὴν, τὸν
βαθυπώγωνα, ὃς ἦν μετὰ τῷ
μερακίῳ παρὰ τῶν ἐν τῇ
στοιχίῃ. Δρο. ἐκείνῳ φημι
ἀδολεσκέυειν· ἐσθλὸν ἀνδρῶν ἐν τῇ
στοιχίῃ.

resplendentes. PHIL.
Aduentate modò confecti
atq; instructi. Ego uerò
Tibys iste (nam hic solus me
sequitur) iaciēdo cum saxis,
tū testis ostraceis, ita dispera-
gemus uos, ut neq; quò uera
tamini, scire tum possitis.

CHELIDONIVM

καὶ Δροσε.

On amplius
uētitat ad te,
Drosc, adole-
scēntulus ille
Clinias. Nō

enim uidi longo iam tempore
apud uos ipsum. DRO.
Nō amplius, Chelidonium.
Nam praeceptor prohibuit
ipsum amplius ad me acce-
dere. CHB. Quinā iste
num exercitorem istum pue-
rorum Diotimum dicis? Nā
is certē amicus mihi est.
DRO. Non, sed perditissimus
iste philosophorū Ari-
stænetus. CHELID. Te-
tricum istum dicis καὶ βίρσο-
τον, profunda barba, qui cū
lun

τὸν ἀλαζόνα, ὁρμάκιζα ἐπίδοι
 μοι ἀπολέμενον, ἐλκόμενον τῷ
 πάγων ὁ ὑπὸ λυμῖς. Χι. τί
 παθὼν δὲ ἐκῶν, τοιαῦτα ἰ-
 πασι τὸν Κλεινίαν; Δρο. ἐκ
 οἷδα, ὦ Χιλιδόνιον, ἀλλὰ μη-
 δίποτι ἀπίκοιτός με γροῖμι-
 ν, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλῶν ἤρ-
 ξατο, πρῶτον δὲ ὁμίλῃσέ μοι,
 τριῶν τέττων ἔξῃς ἡμέρων, ὅ-
 δὲ προσῆλθι τῷ στυγερῷ. ἐπεὶ
 δὲ ἠνιώμην, ἐκ οἷδα δὲ, ὅπως
 τί ἐπαθὼν ἐπ' αὐτῷ, ἐπιμύα-
 τῳ Νουρίδα, πρὸς σκίφομί-
 νῳ αὐτὸν, ὅν ἔν ἀγορᾷ διαφρί-
 βοντα, ὅν ἔν παιδικῇ, ἢ δὲ πρὸς
 πατωῦτα, ἔφκ' ἰδύσα, μετὰ
 τῷ Αρταίνετι, νόσσαι πέρρῳ,
 ἐκῶτον δὲ ἐρυθρίσασα, ἕλ-
 τω ἔρῳ, καὶ μάλιστα παρρηγ-
 κῶν τὸν ὀφθαλμόν, ἅτ' ἰβάδι-
 ζον ἄμα' ἰς τὴν πόλιν. ὅ δὲ ἄ-
 χρι τῷ Διπύλῃ ἀκολούθησα,
 ἐπὶ μὲν ὅπως ἐπετράφη, ἐκ
 παύσῃ, ὅ δὲ σαφὲς ἀ-
 παγγᾶ.

se, deiectis in terram oculis, neq; aspicere amplius ad ip-
 sam uoluisse. Atque exinde ambos ad urbem ἵσσε. Ipsa
 uerò ad Dipylū usq; secuta, cum ille prorsus neq; conuer-
 teret sese, domum redijt, nihil planum aut certum habens

lum equidē, uanū iactatorē,
 quem utinam pessimē perire
 uideā, barba tractū à carni-
 fice. CHÈ. Quid aut acci-
 dit illi, cur talia persuaderet
 Clinia? DROS. Nescio,
 Chelidonium. Sed cum an-
 tea nunquam ullam noctem
 intermiserit quin mecū dor-
 miret, ex quo rem cum mu-
 liere habere cœpit (primū
 autem mecum habere cœ-
 pit) tribus istis diebus pro-
 ximis ad angiportum hoc
 ne unquam accessit quidem.
 Postquam autem ex eo con-
 tristari cœpi (nā nescio quò
 pœto mihi agrē quiddam
 ob illum accidit) Neuridem
 misi, quæ illum circumspice-
 ret, aut in foro commoran-
 tem alicubi, aut in palæstra.
 Ea autem rediens, deambu-
 lantem uidisse se ait eū Ari-
 stæneto, atque innuisse illi à
 longē. illum autem erubuis-

παγγέλλει ἰχθυσιν, πῶς μοι οἶα
 διαγερν τὸ μετὰ ταῦτα οὐκ
 ἰχθυσιν ἀπάσαι, ἢ, τι μοι πί-
 πονθῶ ὁ μερακίσκος; ἀλλὰ
 μὴ ἐλύπησά τι αὐτοῦ, ἔλγουν·
 ὃ τινὲς ἄλλης ὑπάρδῃ, μισέ-
 σαις ἐμὶ, ἀλλ' ὁ πατήρ Διὸς ἐκ-
 λυσεν αὐτόν. πολλὰ τειχῶτα
 ἱστῶν. ἥδη δὲ πρὸς δαίτῳ
 δψίαν ἤκει ὁ Δρόμων, τὸ γραμ-
 μάτιον ταπὶ πᾶρ αὐτῷ κομί-
 ζων, ἀνάγκυβι λαβῶσα, ὃ Χίλ-
 δόνιον· οἶδα γὰρ δὴ πρὸς γράμ-
 ματα. Χίλ. φίρ' ἰδωμὲν τὰ
 γράμματα, οὐ πᾶν σαφὲς,
 ἀλλ' ἐπισυνεμμένα, ἀηλοῦν-
 τὰ ἐπεξίην τινα τῷ γεγραφό-
 τῳ· λίγει δὲ, πῶς μὲν ἐφίλη-
 σά σιν, ὃ Δροσὴν, τὸς θύες ποιῶ
 μαι μάρτυρας. Δρο. αἶ, αἶ,
 τάλας, ὃ δὲ τὸ χαίρειν προσέ-
 γραψι. Χίλ. καὶ νῦν ᾗ ἡ κατὰ
 μισθῶ, ἀλλὰ κατὰ ἀνάγκην
 ἀφίσταμαι σὺν ὁ πατήρ γὰρ ἀρ-
 ταινίτῃ παρίδωκέ με φιλοσο-
 φῶν

quod renuntiaret. Quo me
 igitur pacto post illa iū af-
 fectam putas? quæ cōiectu-
 ram fecere nusquam pote-
 ram, quid nam esset quod eo
 doloscenti huic accidisset:
 sed ita mecum dicebā: Num
 nam agrè illi aliquid feci?
 aut num quam aliam amat,
 me perosus? aut num pater
 uetuit ipsum? Multa adeò
 huiusmodi mecum ipsa uol-
 uebam. Porro autem circa
 multam uesperā uenit Dro-
 mo, literas has ab alio affe-
 rens. Accipe Cbelidonium,
 ac lege. Scis enim literas ui-
 delicet. C H E. Age uideas
 mus. Ac literæ quidem ipsæ
 nō admodum planè scriptæ,
 sed incompositæ, & malè
 coagmentatæ, properantiā
 quandam scribentis indi-
 cant. Sic autem sonant: Quo
 quidem pacto amarim te,
 mea Drose, testes facio deos.

D R O. Væ uæ misera mi-

hi, neque salutationem à principio adscripsit. C H E. Et
 nunc autem non odio aliquo, sed necessitate coactus
 defero te. Nam me pater Aristæneto tradidit, ut philo-
 sophiæ

Φᾶρ αὐτῷ, λέγειν, ἵμαθι γὰρ
τὰ κατ' ἡμᾶς ἅπαντα, πάντων
πολλὰ ἐπιτίμωσί μοι, ἀπρίπτις
εἶναι λίγῳ ἱταίρῳ σιωπῆσαι,
Ἀρχιτίλῃς καὶ Εὐρασιπλέας
ὑμνοῦντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον
εἶναι, τίνι ἀριτίῳ προτιμῶν τ'
ἑδουῆς. Δρο. μὴ ὄρῃσαι μὲν ἱ-
κοίτο οὐ λῆρ' ἐκέν'· τοιαῦ-
τα παιδῶν τὸ μαράκιον.

Χι. ὥστε ἀνάγκη πάθειδαι αὐ-
τῷ· παρακολυθεῖ γὰρ ἀκροβῶς
παραφυλάσσων. καὶ ὅλως, οὐδὲ
προσβλέπων ἄλλῳ ἑδουῇ ἔξει-
τιν, ὅτι μὴ ἐκένῳ. αἱ δὲ σωφρο-
νοῖμι, καὶ πάντα παιδαίω
αὐτῷ, ὑποσχέσθαι πάντων σὺ δαί-
μονα ἰσοδάμι, καὶ ἐν ἀρίστον
καταστήσασθαι, τοῖς πόνοις προ-
γυμνασμέλῳ. ταῦτά σοι μό-
λις ἔγραψα, ὑποκλίψας ἑμαυ-
τόν. σὺ δὲ μοι εὐτύχη, καὶ μέμ-
νησο Κλειτίε. Δρο. τί σοι
δοκᾷ ἐπιστολὴ, ὦ Χιελιδόνιον;

Χι. τὰ μὲν ἄλλα, καὶ ἀπὸ
Σκυ.

exercitatum. Hæc tibi uix adeò scripsi, me ipsum suffu-
ratus paululum. Tu uerò feliciter mihi uale, καὶ memi-
neris Clinie. DRO. Quid igitur uidetur tibi epistola
hæc, Chelidoniū? CHE. Quod ad cætera quidem attinet,

sophiæ dem apud illum o-
peram. Atque ille (cognouit
enim cūcta quæ ad nos per-
tinent) multis admodum obo-
iurgauit me, inhonestum ef-
se dicēti, cum meretrice
rem habere me, Architelis
καὶ Brasicleæ filium. Longè
enim melius esse, uirtutem
anteponere uoluptati. DR.
Ut nunquam ad maturita-
tem perueniat nugator ille,
qui talibus adolescentem in-
stituit. CHE. Quamobrè
neceffe mihi est parēre illi.
Assequitur enim me, diligē-
ter ubique obseruans: καὶ in-
summa, ne aspicere quidem
aliū quenquam præter ip-
sum solum mihi licet. Quod
si uerò temperanter καὶ pu-
dicè uiuam, ipsiq; per omnia
obtemperē, pollicetur pro-
sus beatum fore, præclarūq;
ac fortē merediturū esse,
laboribus ad hoc antè præ-

Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο
 Κλαίης, ἔχει τινα ὑπόλοιπον
 ἐλπίδα. Δρο. καὶ μοι οὕτως
 ἔδοξεν ἀπολλύμασθαι· οὐκ ἔτι
 τῷ ἔρωτι· ὁ μὲν τοι Δρόμων
 ἔφασκε παιδοφασγῶν τινα ἔ-
 ναι τὸν Αἰσχράντιον, καὶ ὕδὲ
 περιφάσκει τῶν μαθημάτων,
 σωθῆναι τοῖς θραυσίστοις τῶν
 νῶων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι
 πρὸς τὸν Κλενίαν, ὑποσχόμενον,
 ὡς ἰσθύνειν ἀποφασγῶν αὐτόν. ἀλλὰ καὶ
 ἀναγινώσκει μετ' αὐτῷ ἔρω-
 τικὰς τινας λόγους τῶν πα-
 λαιῶν φιλοσόφων πρὸς τὸ μα-
 θητὰς, καὶ ὁλοῦς, πρὸς τὸ μα-
 θῆναι ὅσων, ἢ πάλα δὲ καὶ τῷ
 πατρὶ τοῦ Κλενίου ματρώων
 ταῦτα. Χι. ἰχρῆν, ὦ Δρο-
 σὲ, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα.
 Δρο. ἐγὰστρίσαι, καὶ αὐτὸν δὲ
 τότε ἔμελλε ὅσων· λίνευσαι γὰρ
 ἐκκλῆναι· ὁ Νευρίδης. Χι.
 θάρρει, πάντα ἔσαι καλῶς. ἰ-
 γὼ δὲ καὶ ἐπιγράψαι μοι δοκῶ
 ὕδὲ

Scythica, aut ait, oratio: il-
 lud autem, Memineris Clie-
 nia, spem quandam adhuc
 reliquam præ se fert. D R.
 Etiam mihi ita uidetur. Pro
 inde pereō amore. Cæterum
 Dromo dicebat etiam pæde-
 rastem quendam esse Ari-
 stanetum, & prætextu do-
 ctrinæ consuetudinem ha-
 bere cum pueris uenustissi-
 mis, & priuatim orationē
 habere cum Clinia, pollici-
 tationes quasdam faciendo,
 quod uidelicet dijs similem
 illum redditurus sit. Quin
 & amatorios quosdam sera-
 mones philosophorum uetes-
 rum ad discipulos suos idem,
 inquit, cum illo legit, & in-
 summa, totus circa adole-
 scentem est. Interminatus
 autem etiam est, patri Clie-
 nia ista se dicturum esse.
 C H E. Oportebat, Drose,
 Dromonem ipsum inescare,
 ac lautius paulo accipere.

D R O. Inescavi hominem, & præter hoc autem etiam
 meus est. Nam et ille gustauit Neuridē. C H. Bonum ani-
 mū habet: omnia recte fient, Ego uerò etiam inscribere in
 pariete

ἴδῃ τῷ τοίχῳ ἐν Κεραμικῷ,
ἐνθα ὁ Ἀρχιτέλης ἄνωθε περι-
πατῇ, Ἀρισταίνῃ & διαφθό-
ρῃ Κλεονίαν ὥστε καὶ ἐν τού-
τοις σωματικαῖς τῇ παρὰ τοῦ
Δρόμωνος & διαβολῇ. Δρο-
μων δ' αὖ λάβοις ἐπιγράψα-
σαι. Χι. Ἐν νυκτὶ, ὦ Δρο-
μον, ἀνδραγαγεῖς λαβῆσαι.
Δρο. ὦ γέ, συστράτευι μόνον,
ὦ Χηλιδόνιον, καὶ τῇ
ἀλασθέν & Ἀριστα-
νίτῃ.

tem ac uanum istum Aristanetum.

pariete uolo in Ceramico,
ubi Architeles deambulare
solet: Aristanetus corrūpit
Cliniā, ut ex hoc quoq; ali-
quid concurrat ac faciat ad
delationem Dromonis. DR.
At quomodo id clām facies,
ne deprehendaris? CHE.
Noctu, Drofe, carbone ali-
cunde sumpto. DRO. Re-
ctē sanē. Commilita modò,
atq; auxiliare, mea Cheli-
donium, aduersus arrogan-

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Schytica ut aiunt. ἢ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, id est Scytharum ora-
tio. eo autem prouerbij uice utitur Lucianus, tum hic tum
alijs aliquot locis: & Aelianus in epistolis. Græci autem quic-
quid agreste, quicquid barbarum ac sæuum intelligi uolunt,
id Schyticum appellant. Diogenes Laertius in Vitis philoso-
phorum, putat hoc prouerbium natum esse ab Anacharsidis
asperitate. Nam is Schyta natus, inter celebres philosophos
habitus est Athenis. Sentit autem Lucianus hic in calce lite-
rarum, fuisse quiddam mitius dictum, reliqua nihil
præ se ferre humanitatis.

TRY.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ

ΤΡΥΦΑΕΝΑ,

Χαρμίδης.

¶ Charmides.

Ταῦρα δὲ τις
παραλαβὼν,
πίνει δραχ-
μὰς τὸ μίᾱ
μα δούς, λα-

βούδα ἀποτραφεὶς, δακρύων
καὶ τίνων· ἀλλ' οὔτε πίπ-
ωνας ἢ δάκρυα, οἷμας, ὅτι δειπνῇ-
σαι μὲν ὅ· ἢ βίλησας. ἐκλαβὼν
δὲ καὶ παρὰ τὸ δάπνον, ἐώ-
ρων γὰρ καὶ νύκτι δὲ ὁ διαλί-
πεται ἐπολύζων, ὥσπερ βρέ-
φ' ὅ· ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη,
πίν' ὅ· ἐν νύκτι ποιεῖς· μὴ ἀπο-
κρύψῃ με, ὥς αὖ τὸ τοῦ ἀπολχύ-
σας ὅ· νυκτός, ἀγρυπνήσασα
κατὰ σοῦ. Χαρ. ἔρος με ἀ-
πόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ ὁ-
πότε αὖ εἶχω πρὸς τὸ δεινόν.
Τρύφ. ἀλλ' ὅτι μὲν ἐκ ἐμοῦ
ἔρως, δύναν· ὁ γὰρ αὖ εἶχων
καὶ ἡμίλει, καὶ ἀπώθ' με, πρὸς
ἐμπόλιν ἐμὸν βίλησας. καὶ τί-
λ' ὅ· διατρίβω τὸ μεταξὺ ὁ-
μῶν

Mica autem
quispiā ac-
cepta, ¶
quinq; dra-
chmarū mer

cede data, auersus dormit,
lachrumans ac gemens. Sed
neq; potasti lubenti animo,
opinor, neq; cœnare solus uo-
luisti. Flebas autem etiam
inter cœnandum. aspicie-
bam enim. ¶ nunc autem
non desinis ululare, perinde
atque infans aliquis. Ista igitur,
ὦ Charmide, cuius gra-
tia facis. Ne quaeso me celes,
ut uel hac parte consequar
aliquid ex nocte hac, quam
totam hucusq; tecum uigi-
laui. CHARMID. A-
mor me perdit Tryphæna,
neq; malum hoc amplius su-
stinere possum. TRYP.
At quod me quidem non a-
mes, manifestum est: neque
enim ita negligeres me, cum

probè habes, atq; abs te repelleres, quoties amplexari
te uolo: deniq; etiam quasi quodam septo interposita ueste
inter-

DIALOGI MERETRICII. 489

μὴν τῷ ἱματίῳ, διδιδως μὴ
ψαύσαιμι σου. τίς δὲ ὅμως ἐ-
κείνη ὄσιν, εἰπέ. τάχα γὰρ αὐ-
τὴ καὶ σωτηλίσαιμι πρὸς τὸν
ἔρωτα· οἶδα γὰρ ὡς χρὴ τὰ
τοιαῦτα διακονῆσαι. ΧΑΡ.
καὶ μὴν οἶδα καὶ πᾶν ἀπε-
θῶς αὐτῷ, ἐκείνην σὲ· ὃ γὰρ
ἀφανὲς ἱταῖρά ὄσιν. Τρύ.
εἰπέ τοῦτομα, ὦ Χαρμίδα. ΧΑ.
Φιλημάτιον, ὦ Τρύφωνα.
Τρύ. ὁποῦ δὲν λίγεις; δύο
γὰρ εἰσι, πῶς ἐκ Περαιῶς, πῶς
ἀπὸ Διακονορμελίου; ἢς ἱ-
στῶ Δάμυλλον, ὃ τῷ νῦν τραῖν
γούτω; ἢς ἱστῶ· ὃ τῷ ἱταῖραν,
ἢν Παγίδα ἐπιναλῶσιν; ΧΑΡ.
ἐκείνῳ, καὶ ἱαλῶκα ὃ ἱακοδαί-
μων, καὶ συνάλλεμαι πρὸς
αὐτῆς. Τρύ. οὐκοῦν δι' ἐκεί-
νον ἐκλαβόν; ΧΑΡ. καὶ μά-
λα. Τρύ. πολλὸς ὁ χρόνος ὅτι
σε ἱρῶντι, ὃ νοτιλῆς τις εἶ;
ΧΑΡ. ὃ νοτιλῆς, ἀλλὰ μὴν ὅτι
ἐπὶ ἀσχεδίῳ ἀπὸ Διονυσίου,

ὅτι

captus ab ea & compre-
hensus miser sum. TRYP. Obi illam itaque plorabas?
CHAR. Atq; admodum. TRY. Multum autem tem-
poris amasti illam, an nuper adeo cœpisti? CH. Haud
nuper adeo, sed menses propè septem sunt, à Dionysio
usque

intercluderes, metuens uide-
licet ne te tangam. Sed ta-
men quæ nam illa est, dic
mibi. Fortassis enim etiam
ipsa nonnihil ad amorem
illum tibi contulero. Scio
enim quo pacto conveniat
huiusmodi res administra-
re. CHAR. At uerò nesci
atque admodum probè ip-
sam, & rursum illa te quo-
que; neq; enim obscura adeo
meretrix est. TRYPH.

At nomen mihi cedo, Char-
mide. CHARM. Phi-

lematium, ὃ Tryphæna.

TRYPH. Vtram dicis?
duæ siquidem sunt. Illamne
ex Piræo, quæ nuper adeo
mulier facta est, quam Da-
myllus amat, eius qui nunc
exercitum ducit, filius: an
alteram, quam cognomento
decipulam uocant? CHA.

Illam equidem, atque adeo
captus ab ea & compre-

ὅτι πρῶτον ἄδωρ αὐτῶν. Τρ. ἄδωρ δὲ ὅλῳ ἀκριβῶς, ὃ τὸ πρόσωπον μέντοι, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερὰ, ἃ ἄδωρ φιλεματίας, καὶ ὡς ἐχρῆν γυναικαὶ πίντι καὶ τιτάρωνονται ἐτη γεγονῶσαν ἦδη. Χαρ. καὶ μὴν ἐπέμνυτ', ἡ δὲ καὶ ἐκκοσιν ἐς τὸν ἐσόμενον ἡλαφροῦς λιπῶνα τελίσαι. Τρύ. σὺ ἢ ποτὶς οὖν πεισθύνσας αὐτὸς τοῖς ἰπάνοις ὄρκοις, ὃ τοῖς σιαυτοῦ ὀφθαλμοῖς; ἐπισκίψαι γὰρ ἀκριβῶς, ὑποβλίσας ποτὶ τὰς ἡροτάφας αὐτῆς, ἐνθα μόνον τὰς αὐτῇ τρίχας ἐχθ', τὰ δὲ ἄλλα, φράσκει βαθῆα. ποτὶ ἢ τὰς ἡροτάφας, ὅπου τὴν ἀδρηνήσῃ τὸ φάρμακον, ὃ βάπτεται, ἡκοινοκάνεται τὰ πολλά, καὶ αὐτὸ τί τῷτο, καὶ αὐτὴ ποτὶ καὶ γυναικὶν ἰσθμ. Χαρ. ὃ δὲ πῶποτε μοι πρὸς τῷτο ἐνέδωκεν. Τρύ. εἰκότως ἡπίστατο γὰρ μουσαχθῆναι σέμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς,

usque uidelicet, ex quo primum illam uidi. TRY P. Vidistne autem totā ipsam diligenter, an faciem solūm, easq; corporis partes quæ in aperto sunt? & quæ uidisti, Philematij ne erant, atq; ita uti conueniebat esse mulierem quinque & quadraginta annos iam natam? CH. At uerò deierat illa, secundū supra uigesimali modo ad proximum Decembrem cōpleturam esse se. TRY P. Tu uerò utrū credis iurjurando illius, an proprijs oculis? Contemplare enim diligenter, suspiciens aliquando ad tempora illius, quo loco solo suos crines habet: nā cetera, impostura mera. Circa tempora autem quoties medicamentum quo infici solet, lāguescit, ac uim suam remittit, albescit plerumque. Quāquam quid hoc attinet? Coge aliquando ut nudam

quoq; spectandam se tibi exhibeat. CHARMID.

At nunquā mihi in hoc consentire uoluit. TRY. Merito sanē. Sciebat enim abominaturum esse te canos ipsius capillos.

ἡς, ὅλη δὲ ἀπὸ τῆ αὐχίνου
 ἔς τὰ γόνατα περιάλλει ἑοῖα
 κρη. ἀλλὰ σὺ ἰδὰκρυβ, τοιαύ-
 τη μὲ σιωπῇ, ὃ πρὶ τὰ χα καὶ
 ἰλύπαι σε, καὶ ὑπερῶρα; Χα.
 ναί, ὦ Τρύφαινα, καί σοι τοσαύ-
 τα παρ' ἐμῆ μαμβάρισα. καὶ
 νυνὶ περὶ χιλίας αὐτόση ἐκ
 ἄχου διδόναι βραδίως, ἅτι ὑ-
 πό πατρὶ φειδόμενῳ τρεφόμε-
 νου, Μοσχίωνα ἐσδιξαμένη,
 ἀπ' ἡλκείας, αὐτὸ ὡς λυπῆ-
 σαι καὶ αὐτὸς θίλακιν αὐτῷ, σὶ
 παρέλαφα. Τρύ. μὰ τίς
 Αφροδίτῳ ἐκ αὐτοῦ, εἰ μοι
 προῖπὲ τις, ὡς ὡδὲ τέτοις πα-
 ραλαμβάνοιμιν λυπῆσαι ἄλ-
 λῳ, καὶ ταῦτα, φιλημάτων
 τίς σοφόν, ἀλλ' ἄπειμι καὶ γὰρ
 ἔδω τρίτον τῷτον ἥσαν ἄλλοι
 τρυφῶν. Χαρ. μὲ σὺ γὰρ οὕτω
 παχίως, ὦ Τρύφαινα· εἰ γὰρ
 ἀλγὺν ὄσιν, ἃ φῆς παρὶ φιλο-
 μάτῃς, ἢ φεράκῳ, καὶ ἔτι βρά-
 σιται, καὶ τὸ ἄλγος, ὃ πρὶς
 ἐλπίδι αὐτοῦ διδάμῳ αὐτῇ.

lus. CHAR. Ne tu utique tam statim, mea Try-
 pbana. Nam si uera ista sunt quæ de Philematio dicis,
 soma uidelicet suppositicia, & quod tingitur, & ui-
 tiligines illæ, ne aspicere quidem amplius illam potuero.

TRYP.

capillos. Caterum tota à
 collo ad genua usq; Pardali
 similis est. At tu lachruma-
 baris, quod cum tali nō cois-
 res? Fortassis autem etiam
 agrè tibi faciebat, & super-
 bam gerebat sese. CHA.
 Sanè uerò Tryphana: &
 hoc quāuis tam multa à me
 acciperet. Ac nunc quidem
 postquam mille petenti, fa-
 cile ac statim dare nō potui,
 utpote qui patrem habeam
 parcum & tenacem, Mo-
 scbione intrò ad se recepto,
 me exclusit. Ob quæ, dum
 illi uicissim agrè facere uo-
 lo, te assumpsi. TRYP.

At ego, per Venerem, haud-
 quamquam uenisscm, si quis
 prædixisset mihi, ob id solè
 assumptam esse me, ut alteri
 agrè facerem, præsertim
 Philematio huic, capulo ui-
 delicet. Verum ab eo. Iam e-
 nim tertium hoc cecinit gal-

Τρύ. ἰρῶ τίω μπτῶρα, εἰ πο-
τε λείπεται μετ' αὐτῆς· πορὶ
γὰρ τῶν ἐτῶν ἑξήκοντα ἡ πάππῃ
διηγῆσεται σοι, εἰ γίγῃ ἔτι.
Χαρ. ὁκοῦν ἵππαδὴν τοιαύτην ἑ-
κάνη, ἀφ' ἧς ὁδῶ μὴ ἦδαι τὸ δια-
τάξιμα, πορὶ βάλωμεν δὲ
ἀλλήλους, καὶ φιλωμεν, καὶ ἀ-
λυσθῶς συνῶμεν, φιλομάτιον
δὲ πολλὰ χαίριτα.
cocoamus, Philematium autem longe valeat.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ
καὶ Λυσίας.

ΠΥΠΤΗ
ὁ Λυσία
πρὸς ἐμὴν·
καὶ ἑα-
λῶς, ὅτι
μὴτε ἀρ-

γύριον πώποτε ἤτησά σοι, μήτ'
ἀπέκλεισα ἰλθόντα, ἐνδομ' ἔτι
ρῇ, εἰ πᾶσα μὴτε παραλογί-
σάμενον τὸν πατῶρα, ἢ ὑφι-
λόμενον τ' μητρὸς, ἐν ἀγκασσά
ἐμοί τι νομίσαι, ἐποῖα καὶ ἄλλαι
ποιῶσιν· ἀλλ' οὐδὲν δὲ ἀρχῆς
ἄμεινον, ἀξυμβολον εἰσελεξά-
μεν. οἶδα, ὅσους ἱρατὰς παρι-
πνεύμεν· ἡθεκλίας τ' πρυτάνεω
Nostine quàm multos amatores reiecerim? Ethoclem uides

TRYP. Interroga matrē,
figuando cum illa lauit for-
te. Nam de annis etiam anus
narrare tibi poterit, si modò
uiuít etiam nūm. CHAR.
Proinde postquam talis illa
est, auferatur quidem iam ē
medio septū hoc, amplexē-
mur autem mutuò, atq; oscu-
lemur nos, ac tandem uerē
leamur nos, ac tandem uerē

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥ-
θίας, καὶ Λυσίας.

N/olescis igitur, ὁ Λυσία,
aduersū me?
Et rectē sa-
nē, quando-

quidem neq; argentum una-
quam abs te poposci: neque
uenientem exclusi, alterum
intus esse dictitans, neq; de-
cepto patre, aut ex matris
rebus aliquo subtracto, coe-
git me mibi asferre quippiam;
perinde atq; alia facere so-
lent: sed statim ab initio in-
de, nulla data mercede, atq;
asymbolum recepi te intro.
licet;

ἑσθύντα νῦν, καὶ Πασίωνα τὸν
ναύκληρον, καὶ τὸν σωίφρονα
καὶ Μελισσόν, καὶ τὴν ἰσαχθὺν
ἀποθανόντα· αὐτῷ δὲ πα-
τρὶς, καὶ ἑσθύνον αὐτὸν ὄντα τὸ
ἄσπαστον, ἐγὼ δὲ σὺ, τὸν φάντα-
σμάς, ἔχον, οὐτι τινα προσβλή-
πυσσάτορον, οὐτι προσεμίνον,
ὅτι μὴ σὺ, ὡμῶς γὰρ ὁ αὐτοῦτος
ἀληθὴς εἶναι, ὁ ὡμυδός, καὶ
διὰ τὸ σὺ πρὸς ἴσχυρα, ἡ-
σπρὸς ὁ Πλωτῆρας, ἰσοφρο-
νοῖα, ὅπως ὡμῶς ὁ μῆτρης,
καὶ πρὸς τὰς φίλας ἰσχυρά-
σας. σὺ δὲ, ἐπὶ ἀπὸρ ἱμαθός,
ἰσοφροῖον ἔχον μὲν, τῆς πῦσας
ἰσθὺς σὺ, ἄρτι μὲν Λυκαίνῃ προ-
σπασσάσθαι, ἐμὸς ὄρασις, ὡς λυ-
κοῖς ἐμὲ ἄρτι δὲ σὺ ἐμὲ κα-
τακείμενον, ἐπὶ νῦν Μαγί-
διον τὴν ψάλτριαν, ἐγὼ δὲ ἐν
πρὸς τῶν δακρύων, καὶ σωίφ-
ρῳ ὡμῶς ὡμῶς, πρῶτον δὲ, ἐπὶ
τῶν σωίφρῳ, ὁ ὄρασις καὶ σὺ
καὶ Δίφιλῳ, παρῶσαν καὶ ὁ
αὐτοῦτος Κυμβάλιον, καὶ
τα με accumbens, Magidium laudabas, psaltriam istā ui-
delicet. Ego uero ob hac lachrymor, & sentio contu-
meliam. Paulo autem ante, quando compotabatis Tbrafo
& tu & Diphilus, aderant & tibicina Cymbalium, &

licet, cum qui nunc inter se-
natores est, Passionem nau-
clerum, & coequalem tuū
Melissum: quanquam etiam
nuper adeo pater eius mor-
tuis esset, ac dominus ipse
factus bonorum omnium.
Ego uero te, Phaonem scili-
cet meum, solum habebam,
neq; aspiciens neque admit-
tens alium quenquam prae-
ter te. Arbitrabar enim stul-
ta ac demens, uera illa esse
quae iurabas: & ob hoc ani-
mum tibi aduertens, perin-
de ac Penelope illa, pudice
ac castè agebam, clamante
atq; increpante ob hoc ma-
tre, & apud amicas accu-
sante me. Tu uero posteaquā
intellexisti me obnoxiam ha-
bere te, uti quae iam ex te pe-
perissem, nunc quidem ad
Lycaniam alludebas intuens
te me, nimirum ut aegrè mio
hi faceres: nunc autem iux-
ta

πυραλλίς, ἰχθρὰ εὖσαί μοι· οὐ
 δὲ τὸτ' αἰδῶς, τίω Κυμβάλιον
 μὲν, οὐ μοι παύσι μάλιστα, ὅ
 τε πρῶτα τις ἐφίλεισας· σιωπῶ.
 πόν γὰρ ὑβρίζου, τοιαύτῳ φι-
 λῶν. Πυραλλίδα δ' ὅσον ἐν σὺνι,
 ἡδὲ πῶν αὖ, ἐκείνη μὲν ὑπὸ
 δειξας τὸ ποτήριον, ἀποδι-
 δὼς δὲ τῷ πασιδῇ, πρὸς τὸ οὖν
 ἀκίλουδον, ἀ μὲν Πυραλλίς αἰ-
 τήσας, μὲν αὖ ἄλλῃ ἰγχείῃ. τί-
 λῳ δὲ, τῷ μὲν ἀποδιδόνῃ,
 ὅπῃ τὸν Δίφιλον αἰδῶν ἄσχε-
 λόμενον, ἐλάλει γὰρ Θράσω-
 νι, πρὸς ἑσέως πῶς, εὐσέχως
 προσκύνεισας ἐς τὸ κέλευθον
 τῷ, ἐλὲ λαβῆν γὰρ ἐπὶ μὲν
 ἐμὲ δ' ὅ φιλύσας, μεταξὺ τῷ
 μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδίδοντι πα-
 ριούσῃ. ταῦτα οὖν τίνῃ ἐνι
 κα ποιεῖ; τί σι δ' ἴμεα δ' ἡμετέρον
 ἐδίκησας, ἢ λιλύπηκα ἰγώ; τί-
 να ἴτορρον αἰδῶν, ὃ πρὸς μένον
 σὶ σῶ; ὃ μίγα ὦ Λυσία τῷ
 ποιεῖς, γυνάσκον ἀθλίον λυπῶν,
 γιγνῆς cuius gratia facis? Quae te autem siue magna siue par-
 ua iniuria affeci, aut etiam offendi ego? quem alium cum
 que intuita sum? an non ad unius ingenium & morem
 tuum uiuo? Haud sane præclarum aut magnū hoc, Lysia,
 facis, miseram mulierculam, & in te insanientem, mærore
 implis

Pyrallis, ea quæ inimica mibi
 hieſt. Tu uerò cum hoc ſci-
 res, Cymbalium quidē quimo
 quies oſculatus es: id quod
 non admodum curæ mihi e-
 rat, (teipſum enim afficie-
 bas contumelia, talem oſcu-
 lando) Pyrallidi autē quā-
 multa innuebas, ac bibens
 illi quidem poculum com-
 monſtrabas, puero autem
 reddens, in aurem iubebas,
 ut niſi Pyrallis id poſtula-
 ret, alteri nemini infunderet.
 Poſtremò autem etiam
 demorſo malo, quando Di-
 philum alias res agere uide-
 bas (loquebatur enim cum
 Thraſone tum) inclinans te
 quodammodo, collimatē ad
 deò iaculaberis illud in ſinu
 ipſius, ne latēre quidem me
 cupiens. Illa autem exoſcu-
 lata, inter mamillas ſub fa-
 ſcia inſertabat illud. Iſta igitur
 cuius gratia facis? Quae te autem siue magna siue par-
 ua iniuria affeci, aut etiam offendi ego? quem alium cum
 que intuita sum? an non ad unius ingenium & morem
 tuum uiuo? Haud sane præclarum aut magnū hoc, Lysia,
 facis, miseram mulierculam, & in te insanientem, mærore
 implis

μεμνηνός ἔστι τοῖς τοῖς, ὅ
 Δράστια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὄρε.
 οὐδὲ πῶς λυπῶμαι, τάχα αὖ
 αὐτὸς τίς πορὶ ἡμῶν, ἐμὲ μὲν
 με, ἢ τοῖς ὁρῶν ἡμῶν ἀποπνί
 ξασαι, ὅς ἐστι τὸ φράζω ἡμῶν
 ἡμῶν ἐμπισθῆσαι, ἢ ἵνα γὰρ τινὰ
 τρέπον ὑπόσω θανάτῳ, ὡς μὴ
 αἰτ' ἡροχλοῖω βλαπομένη, πομ
 παύσει τέτι, ὡς μίγα, καὶ λαμ
 πρὸν ἔργον ἔρασάμενος, τί με
 ὑποβλήσεις, καὶ πρὶν ἢς ὀδύνας;
 ὅ γὰρ τὸ ἐκκαλῆς, ἐπὶ πυθιάς ὅ
 μιν αὐτὴ δικασάτω. τίς ἔτι, ὅς
 ἀπικρινάμενος ἀπὸρχη κατὰ
 λωπῶμαι; ὄρε αὖ πυθιάς, οἶα
 πάσχει καὶ Δυσίς; πυ. ὡς
 ἀγρίότης. τὸ δὲ μὴ ὡς κλα
 δῶμαι δακρυόσσης, λίθος, ἵνα αὖ
 θρωπός ὅστις. πλὴν ἀλλ' ἔτι καὶ
 τάλυβες αἰπῶν, οὐδ' ὡς ἵαται δι
 φέρας αὐτὸν ὑποβλαπῶσαι,
 καὶ ἔτι ἡμφαίνουσα, ἐχρῶν ἢ μὴ
 πᾶν αὐτὸν ὑποβλαπῶσαι ὑποβλάπῶσαι
 γὰρ αἰδανόμενοι γίνονται.

παύει

homo est. Quāquā si utiq; ueritatē cōuenit dicere, tute loes-
 sa perdidisti ipsum, quæ supra modum amasti hominem,
 idēq; etiam palām fecisti illi. Oportebat autem non nimis
 amulari ipsum. Insolentes enim fiunt cum hoc sentiunt.

impl'cans. Est dea utiq; ali-
 qua Adrastia, ac talia uidet.
 Tu uerò aliquando mœrore
 afficeris, ubi fortasse audia-
 ris de me aliquid, quod ia-
 ceam uidelicet aut laqueo a
 me ipsa suffocata, aut in pu-
 teum præcipitata, aut quem-
 cunque tandem mortis mo-
 dum inuenero, dum ne am-
 plius ita coram & ob alio-
 rū oculos molestijs afficiar.
 Ac tum pompam uicq; du-
 ces tu, permde ac re magna
 splendidaq; peracta. Quid
 me toruē offeētis, ac dentio-
 bus infrendis? Nam si quicū-
 quam est cur me accuses, di-
 cas licet. Pythias hæc inter
 nos iudicet. Quid hoc? ne
 responso quidem dato abiit
 hinc, me relicta? Vides mea
 Pythias qualia patiar à Ly-
 sia. PYT. O' feritatem.
 Nā quod nullis neq; lachry-
 mis flebitur, lapis sanē, non

Ecce a

Ab dea

πάντας ὧ τάλαινα δακρύουσα, καὶ
 ἦν μοι πάθῃ, ἀπαξ ἢ δις ἀπὸ
 κλεισορῆθ' ἔλθοντα ὄψα γὰρ αὐτὰ
 παιόμενον αὐτὸν πάνυ, καὶ
 αὐτιμυμηνέτα ἀληθῶς. 16.
 ἀλλὰ μὴδ' ἔπυες, ἀπαγε, ἀπο-
 πλέσω Λυσίαν; εἴθε μὴ αὐτὴν
 ἀποστειναιφθάσας. ΠΥ. ἀλλ'
 ἐπαυρήσεται αὐτίς. 16. ἀπο-
 λώλικας ἡμᾶς ὧ Πυθίαν, ὅ-
 πρόστασις οἷσιν, ἀπὸ κλεισορῆ
 λήγῃς. ΛΥ. ἐχ' ταύτης
 ἔνικον, ὧ Πυθίαν, ἐκωνιλλήνο-
 θα, ὅν ἐδὲ προσβλήψαμι ἐτι-
 ποιᾷ τῷ ἔσαν, ἀλλὰ διὰ σί,
 ὡς μὴ καὶ ἀγγιγνώσκεις ἡμᾶς,
 καὶ λέγῃς αὐτῇ, ἔγκοιτο ὧ Λυ-
 σίας ἔστιν. ΠΥ. ἀμίλει καὶ
 ἔλγω, ὧ Λυσία. ΛΥ. φέρων
 οὐκ ἔβηλας, ὧ Πυθίαν, ἰοῖσιν
 τῷ νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν
 ἐπιστάτα αὐτῇ, ποτὶ μετὰ
 νεώτερον καθύπευθε, ἡμῶν ἀπο-
 γάμῃ; ΠΥ. Λυσία, τὸ μὴ
 ὅλον, ἐταῖρά ὅστις. πότε δ' οὐκ
 κατέλαβον αὐτὴν συγκαθάρ-
 δοντας; ΛΥ. ἔκτινεν οὐκ

Ab desine lachrymari misce-
 ra: et si me audies, semel
 atque iterum exclude uenien-
 tem. Videbis enim inflam-
 mari ipsum denuò prorsus,
 et uicissim insanire uero pa-
 esto. IOES. At ne dixe-
 ris quidem, apage. Vt ego
 excludam Lysiam? Utinam
 ne ipse à me deficiat modò.
 PYTH. At rursus bucre-
 uertitur. IOES. Perdidisti
 nos, Pythias; fortassis au-
 duit te de exclusione uerba
 facientem. LYS. Nò bu-
 cre caussa, Pythias, bucre re-
 uersus sum, ut quam ne aspe-
 xero quidem amplius, talis
 cum sit: sed tua gratia, ut ne
 damnares me, ac diceres for-
 te, Irreconciliabilis hic Ly-
 sias est. PYT. Atque equi-
 dem dixissem Lysia. LY. Ferre
 igitur me uis Pythias
 Ioesiam hanc, quæ nunc la-
 chrymatur, cum ipse supero-
 uenerim ei aliquando cum
 adolescente concumbenti, et à me desciscenti? PYTH.
 Lysia, in uniuersum quidem meretrix est. Cæterum quan-
 do uerò deprehendisti ipsos concumbentes? LY. Sex-
 tus,

ἄν τούτῳ ἡμέραν, νῦν δὲ,
ἔκτισιν γὰρ δουτοῖς ἰσχυροῦ,
τὸ τῶν ἡμερῶν δι' ἡμέρας ἔστιν. ὁ
πατήρ αὐτῶν, ὡς πάλας ἰσχυ-
ρῶς ταυτοῖς τῆς χρηστῆς, ἰνὸς
κλεισὶς με, παραγγέλλας τῷ θυ-
ρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἔγωγε δὲ, οὐ
γὰρ ἰσχυρὸν μὴ ἔχει σιωπᾶναι
αὐτῇ, τὸν Δρόμονα ἐκίλευσα
παρακύψαντα τῷ θυρωρῷ ἐν
αὐλῇ, ἢ ταπεινότητι ἢ, ἀλλὰ
διεξαιδᾶς με ἰδὼς τῶν νότων·
ῥῶτον γὰρ ἔτις ἀνὰ βύσσινον
ἔμειλλεν, τί ἂν μακρὰ λήγῃμι;
ὑποδρίβω, ἔμεν, τίς αὐτοῖς
ὑμῶν ἀποκλεισθεῖς ἐπιμι-
λῶς. μήσας γὰρ νύκτωρ ἔσας
ἐκίλευσα δὲ ἔμην, ἀλλὰ ἰσχυρῶς
ὑμῶν τίς θύραν, ἢ δὲ δὲ καὶ
ἄλλοι ἐπιποιήσαντες αὐτὴν, πα-
ραγαγὼν τὴν σφοδρίαν, παρῶν
ἀποφύγι, ἐκείνου δὲ ὑμῶν πάντες.
ἄτα ἐπαφώμενος τὸ τοίχον, ἐφί-
σταμαι τῇ κλίνῃ. Ἰὸ. τί ἔρῃς, ὦ
Δρόμα; ἀγωνιῶ γὰρ. Λυ. ἰ-
πιδὲ δὲ ἔχ' ἰσχυρῶν τὸ ἄδμα
Dormiebant autem omnes, atq; ego exinde contrectato
pariete (ut sit in tenebris) super lectum adstiti. IOB.
Quid narras, o Ceres? propè enim deficio. LY. Post-
quam autem animaduertebam non unum esse anhelitum:

tus, ni fallor, dies hic est, per
Iouem, sextus utique. fuit e-
nim secunda mensis incipien-
tis, hodie uerò eiusdem se-
ptima est. Pater igitur cum
sciret me iam olim amare,
probam hanc scilicet, con-
clusit me domi, dato ianitori
mandato, ne aperiret. Ego
uerò (non enim ferebam ab
huius congressu prohiberi
me) Dromonem iussi, acclia-
nantem muro atrij, qua par-
te humilissimus erat, in tergū
recipere me. Nam hoc pa-
cto minore negotio ascen-
surus eram. quid multis opus
est? transcendendi, ueni, atrium
offendi occlusum diligenter.
Iam enim nox erat media.
Itaque neq; pulsauit tum, sed
attollens sensim ianuam (id
autem ante idem ali-
quoties feceram) transuer-
sum aceto cardine, tacite ac
sine tumultu ingressus sum.
B e e e 3 princi-

ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑμῶν πλὴν
 Λυδῶν αὐτῇ συγκαθεύδαν,
 πόδες οὐκ ἦν, ὃ πυθιάς, ἀλλ' ἰ-
 φασίμενον ὕρου ἀγίναιον τε
 να, παύου ἀπαλόν, ἦν χρῶν λι-
 παρμύον, μύρμαρ καὶ αὐτὸ ἀπο-
 πνέοντα. ἔτι ἰδὼν, ἔτι καὶ ξίφος
 ἔχωρ ἦλθον, ἐκ αὐτοῦ κενόνα, αὐ-
 τῷ ἰσι, τί γιγασί, ὃ πυθιάς; γίγνω-
 ται ἄξια δοῦναι σοὶ διηγῆσθαι;
 ἰδ. τὸντι σὺ Λυσία λυλύνου-
 παρ; ὃ πυθιάς αὐτῇ μοι συν-
 κἀθεσθαι. πν. μὴ λίγω ὃ ἰδὼν
 πρὸς αὐτόν. ἰδ. τί μὴ λίγω;
 πυθιάς ἦν, φίλταται, μίσηται-
 θῆσαι καὶ ἡμῶν, ὥς ἄμα καθύ-
 πομενον ἰλυνθῆμεν γδ, σὶ μὴ ἰα-
 χουσα. Λυ. πυθιάς, οἶον χρῶν λι-
 παρμύον, ἄταδι ἰπῆρας ἑμίρας
 αὐτοῦ μύονσι τοσαύτων κέμεν;
 ἰδ. ἀπὸ τῆ νόσου θυρήσας, ὃ Λυ-
 σία· ἀπὸ ῥῆμα γδ αὐτῇ αἰ τρι-
 χος, οὐκ ἔτι καὶ πλὴν πλυνθῆναι ἰπὸ
 θῆσε. ἀπὸ ῥῆμα ὃ πυθιάς, ὃ ξίφος ὃ
 τῷ οὐν, καὶ ἔτι αὐτόν. ἰδ. τὸ με-
 νος detonsus; atq; exinde intra sex dies hosce tantam iterū
 produxit comam? I O. Ex eo cum morbo laboravit, tonsa
 est. Lysia. defluxerāt enim illi tum crines, nunc autem fio-
 eticiam comam imposuit. Ostende Pythias, ostende
 ita rem habere se, ac fidem illi fac. Ecce tibi adulescentuli

principio quidem putabam
 Lyden cum ipsa unā dormio-
 re, ceterum aliter multo res
 erat, Pythias. Nam ubi con-
 trectare coepi, deprehendi
 imberbem quendam, admo-
 dum tenerum, ad cutem usq;
 detonsum, unguenta etiam
 ipsum olentem. Hoc ubi sen-
 si, si quidem et gladium uo-
 nicus mecum attulisset, nō
 ita quiessem tum, sat scitote.
 Quid ridetis Pythias? an ue-
 rò risu digna dicere uobis uo-
 deor? I O E S. Hōc cū i-
 gitur Lysia acerbum aded
 tibi fuit? Pythias hac mecum
 dormiebat. P Y T. Ne di-
 cas illi Iossea. I O E S. Cur
 non dicam? Pythias erat, ὁ
 charissime, à me accersita
 tum, ut unā mecum dormi-
 ret. Aegrè enim erat mihi,
 quòd te nō habebam. L Y.
 Pythias autē? ille ad cutem

ράμιον, ἔμειχες, ὅν ἱεροῦ
 πρε. ΛΥ. ἐκ ἱερῶν αὐτῶν, ὃ ἰοί-
 σαι, καὶ ταῦτα, ἱερῶν, ἱερῶν, ἱερῶν
 σερ αὐτόν. ἰ. ἱεροῦ αὐτοῦ ἢ ὅ
 πῶς. Βάλε, καὶ ταῦτα, ἱερῶν
 σι καὶ αὐτῶν, ὅργιστον, ἱερῶν
 ἐν τῷ μέτῳ. ΛΥ. μὴ αὐτῶν, ἱερῶν
 ἀλλὰ πῶς αὐτῶν, καὶ πῶς
 καὶ αὐτῶν, ἱερῶν, καὶ αὐτῶν
 γίναι τὰς σπονδὰς. ἰ. παρὶς
 ται. οἷα πῶς αὐτῶν, ἱερῶν
 καὶ αὐτῶν, ἱερῶν, καὶ αὐτῶν
 πυ. ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς αὐτῶν
 αὐτῶν, ὅτι μὴ μοι χαλῆται.
 πῶς τὸ δὲ αὐτῶν, ἱερῶν
 μὴ τῶν αὐτῶν, ἱερῶν
 me adulescentum Pythias.

istum mæchū, quæ zelotypia
 prosequeris. L Y. Quid
 igitur? an non conueniebat
 hoc? præsertim amātem, &
 qui ipse cōtreclauerat? I O.
 Proinde tu quidē iam persua-
 sus es ut credas. Vis autē &
 ipsa uicissim tibi agrē faciā,
 ut quæ meritō uicissim iras-
 scar tibi? L Y. Nequaquā,
 sed bibamus iam, Pythias, &
 hac unā nobiscū. Acquū e-
 nim est adesse ipsam recōcio-
 liationi faciundā. I O. Ade-
 rit. Qualia autem propter
 te passa sum, ὦ generosissi-
 me adulescentum Pythias.

P Y T. At idem ipse reconcia-

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗ-

vidas καὶ Ὑμνῶν.

LEONTICHVS,

Chruidas, & Hymnῶν.

Ν καὶ τῶν
 καὶ Γαλάτας
 καὶ, ἀπὸ
 καὶ, ὅπως

μὴ προξήλασα τῶν ἄλλων
 ἐπὶ τῶν αὐτῶν, ἱερῶν
 ὅπως αὐτῶν, ἱερῶν
 ἄλλοι μοι ὄντες, ἐπὶ τῶν αὐτῶν,
 tes alioqui bellatores, trepidarint contin.

Ν pugna au-
 τὴ καὶ Γα-
 latas, dic Che-
 nida, quo pæ-

sto pp. quidē ante ceteros
 equites cursu præuictum fu-
 rim, equo insidens candidos
 Galata a item, tamen si for-
 tes alioqui bellatores, trepidarint contin.

ὡς ἂν με, καὶ ἂν ἐτι κί-
 τε, τότε τοίνυν ἰγὼ, τίς μὲν
 κλῶ ἀκοντίσας, δόπαρκα τὴν
 ἱππαρχὴν αὐτῶν, καὶ τὴν ἱπ-
 πον. ὡδὲ δὲ τὸ σωιστηνὸς ἐτι
 αὐτῶν. (ἦσαν γὰρ τινὲς, οἱ
 ἰμῶν, διαλύσαντες μὲν τὴν
 φάλαγγα, ἐν πλάσιον δὲ συ-
 ναγκάζοντες αὐτοὺς) ὡδὲ τότε
 ἰγὼ σπασάμην. τὴν σπά-
 θην, ἀπαῶν τῷ θυμῷ ἐπιλά-
 σας, ἀντρέψω μὲν, ἴσον ἱππῶν,
 τὸς προσιόντας αὐτῶν τῇ ἰμ-
 βολῇ τῷ ἱππῶν. τῷ ξίφει δὲ ἑα-
 τριγνῶν, δίδιμαρ τὴν λοχα-
 γῶν ἰνὸς ἐς δύο τὴν ἑφαλῶν
 αὐτῷ ἑρᾶν. ὅμως δὲ, ὡς κλωί-
 δα, μὴ ἐλίγην ἐπίστασι, ὅθεν
 φεύγοντων. Χ. ὅτι γὰρ ὁ
 Λεόντιχε πρὸς Παφλαγονίαν
 ἰμνομάχουσε τῷ σατράπῃ, ὁ
 μὲν ἑλκεῖται ἐπὶ τῷ ξίφει καὶ τότε
 Λε. ἑλκεῖται ἐπὶ τῷ ξίφει, ἐν ἡ-
 γονῶν ἐπὶ τῷ ξίφει τὸ πρᾶξαι.
 ὁ γὰρ σατράπης μάλιστα ὦν,
 ὁπλομάχου ἀφίσταται ἀπὸ
 τοῦ

me, neque quisquam amplius
 subsistere sustinuerit. Ibi igitur
 tum ego lancea quidem
 emissa transfixi praefectum
 alae ipsorum, una cum equo.
 Contra eos autem qui con-
 ferti adhuc resistebant (erat
 enim nonnulli qui perseste-
 bant, phalange quidem so-
 luta, in quadrangulam au-
 tem aciem aggregatis ipso-
 sis) progressus, arrepto gla-
 dio, ac totis animis facto in
 illos impetu, in fugam quidem
 conuerto circa septem eo-
 rum qui in prima acie pu-
 gnabant, equi incursum: gla-
 dio autem impacto, manipula-
 ri unius ducis caput in duas
 partes disseco, una cum ipsa
 galea. Vos autem, Choenida,
 paulo post superuenistis, fu-
 gientibus iam illis. CH. E.
 Nam cum, Leontiche, circa
 Paphlagoniam singulari pra-
 elio cum satrapa illo cōgres-
 sus es, an non tum quoque pra-
 clarum facinus ac magnum edidisti? LEO. Pulchre
 commonuisti facinoris, haudquaquam etiam illius ingenco-
 rosi. Nam satrapa ipse cum corpore quidem esset maximus,
 inter

ρα, καί αραρονόσας τὸ ἐλλείπειν,
 πρὸ πηδύσας ἰς τὸ μίσος,
 πρὸ καλῶτος, ἢ τις ἰδίῳ αὐ-
 τῷ μιννομαχῆσαι. οἱ μὲν ἔν αὐ-
 τοῖς κατεπιπλῦγόντες, οἱ λοχα-
 γοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ὕψι-
 μων αὐτὸς, καὶ τοὶ ἐν ἀγρο-
 νύς αὐθρηπῶν. ὦν Ἀρίσταρχ-
 ος γὰρ ὕψιμων ὕψιτο, Αἰτω-
 λός, ἀνευτιστὴς ἄριστος. ἐγὼ
 δὲ ἐχθλιαρχῶσα ἵτι· πολυμήσας
 δὲ ἑμῶς, καὶ τὰς ἱταίρας ἐπι-
 λαμβανόμενους ἀποσεισάμι-
 νος. ἰδιδοίσεις γὰρ ἔκ τῃ
 ἑμοῦ, ὁρῶντος ἀποστίνοντα πρὸ
 τῶν βαρβαρῶν ἐπιχρύσιζε τοῖς
 ἱπποῖς, μέγαν τι, καὶ φοβερὸν
 ἄντα τὸν λόφον, καὶ ἑραδαί-
 νοντα τὴν λόγχην. Χη. καὶ
 γὰρ ἴδεις αὖτότε, ὦ Λόντιχε,
 καὶ οἶδάς σε ἐχθρῶν σου, διό-
 μωνος μὴ προκινῶσθαι. ἀ-
 βιώτα γὰρ ἦν μοι, σοῦ ἀπολα-
 ούντος. Λι. ἀλλ' ἐγὼ πολ-

inter grauis autem armatu-
 ra milites pugnator habeo-
 retur optimus, contemptis
 uidelicet Græcis, in medium
 profilioat, ac prouocabat
 si quis cū ipso singulari præ-
 lio decertare uellet. Ibi igitur
 tum ceteri quidem per-
 culsi atque perterriti erant,
 Manipularij uidelicet, Præ-
 feci, Centuriones, et
 ipse etiam Imperator, quan-
 quam homo esset minimè
 alioqui ingenerosus aut igna-
 uus. nam Aristarchus tum
 imperator exercitum duce-
 bat, Aetolus, idemq; iaculato-
 r optimus. Ego uerò tri-
 bumatum adhuc tum gere-
 bam: sed tamen nihilominus
 fidens animo, et dimotis à
 me socijs, qui me increpando
 retinebant: metuebāt enim
 mihi, aspicientes Barbarum
 quidem ipsum resplendentem armis inauratis, magnā autē
 atq; terribilem indutū galeam, et præterea lanceam quo-
 que ui multa librantem. CHB. Nimirum ego quoque
 tum metui Leontiche, et scis quo pacto instabam tibi pre-
 cando, ne præ alijs periculo cōmittere te uelles. Nam mihi
 uita hæc ingrata futura erat, te morte amisso. LB. At ego
 Eccc & tum

μέσας, παρῆλθον ἰε τὸ μέσον,
 ὁ χῆρον τ' Γαφλαγόν· ὁπλισ-
 μέν·, ἀλλὰ πάγχρυσ· καὶ
 αὐτός. ὥς·ε· βὴ δὲ δὺς ἰγνίης καὶ
 παρ' ἐμῶν, καὶ παρὰ τ' βαρβάρων
 ἰγνώρισάν με γὰρ ἑκκῶνται
 ἰδόντες, ἀπὸ τ' πώλτες μάλα
 στα, καὶ τ' φαλάκρην, καὶ τ' λείφον.
 ἀπὸ τ' Χλωΐδα, τίνι με πάν-
 τος τότ' ἑκκῶνται; Χρ. τίνι δὲ
 ἄλλω, ὃ Ἀχιλλῶ, ὃ Δία, τῷ ὅτι
 τιδ· καὶ Πυλῖος; ἔτ' εἰς ἱερὴν
 μέλ' σ' ὃ κόρυς, ὃ φοινίκης δὲ
 ἐκκῶνται, καὶ ὃ πέλτε ἱμάριον
 ρον. Λε. ἐπ' ὃ σὺν ἑστέμην, ὃ
 βαρβάρ· πρότερον τιτρώσκει
 με, ὀλίγον ὅσον ἰδὲ φάσας τῷ
 δέσπῳ, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ.
 ἰγὼ δὲ διηλάσας τίω ἀσπίδα
 τῇ σαρῖσι, καίω διαμπαξ· αἰ
 τὸ σίγνον, ἄτ' ἐπιδραμῶν, ἀ-
 πιδρατόμους τῇ σπῆτι ἰσο-
 δῖος, καὶ τὰ ὅπλα ἔχωρ, ἰπα-
 σῆλθον, ἄμα καὶ τίω ἑκκῶνται
 αὐτὸ δὲ σαρῖσις πεπληγῶν πο-
 μίσθον, λαλῶν τῷ φόνῳ.
 Υμ. ἄπα, ὃ Λόντιχι, μι-
 currens, cervicē quoq; gladio amputo facile, armaq; illum re-
 ferens inde redeo, caput quoq; unā summa fixū lancea por-
 tans, caede videlicet totius ac madēs. H Y. Apage Leōtiche,

tum praeter ceteris ausus, pro-
 cessi in medium, non pe-
 neque ipse Paphlagone illo
 armatus, sed totus adeo au-
 ro collucens. Quare clamor
 statim coortus est et a no-
 stra parte, et a barbaris.
 Agnoscebant enim etiam illi
 me videntes, et maxime ex
 pelta, et phalea, et cri-
 stis. Dic quæso Chenida, cuius
 nam me tum omnes æstimio
 labant? CHE. Cui autem
 alteri, quàm Achilli, per Io-
 uem, Thetidis et Pelei filio?
 Ita decebat quidem te ga-
 lea, efflorebat autem pur-
 pura: pelta uerò etiam fulgu-
 ris modo coruscabat. LE.
 Postquam autem ad manus
 ventum est, Barbarus ille
 prior uulnerat me modicè,
 quasi perstringēs hasta pau-
 lum supra genu. Ego uerò
 adacta per chryseum læcea,
 totum utrinque pectus illum
 transuerbero: atq; exinde ac-
 curra, ceruicē quoq; gladio amputo facile, armaq; illum re-
 ferens inde redeo, caput quoq; unā summa fixū lancea por-
 tans, caede videlicet totius ac madēs. H Y. Apage Leōtiche,

ἐν ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ σάν.
 τὴ διωγῇ, καὶ ἐν αὐτῇ σιὸς δὲ
 προσβλήσας τις, ἔτα χαίρειν
 τῷ λυθῇ, ἔχοντος συμπόσιον, ὃ
 συγκαταβόσιν. ἔγωγε αὖν ἄπει
 μι. Λι. διπλάσιον ἀπὸ λαβῆ
 τὸ μίσθωμα. Υμ. ἐν αὐτῇ κομῇ
 ταίμε ἀνδρὸς φόνον συγκαταβό
 σαν. Λι. μὴ δίδιδι ὦ Υμ.
 σι, ἐν Παφλαγονίᾳ ἐνθάδε πῶς
 πρᾶνται, αὐτὸ δὲ ἀπὸ λυθῶν ἔγω.
 Υμ. ἀλλ' ἵνα γὰρ αὐτὸς περὶ
 αὐτῶν καὶ τὸ αἶμα κατατίσας σου
 ἀπὸ τοῦ λιφκαλῆς τῷ βασιλεῖ,
 ἢ ἐφ' ὧν ἔστι τῇ σαρίᾳ. αὐτ.
 ἔγω τοῦτον αὐτὸν περὶ λαλῶ,
 καὶ φιλέω: μὴ, ὦ Χάριτος,
 γίνετο: ἔστιν γὰρ οὗτος ὁ μῦθος
 σου τῷ λαμῇ. Λι. καὶ μὴ
 αὐτὸν αὐτὸν ἐν τῇ ἐπείᾳ, ὃ
 εἶδα, ἔρᾳδης αὐτῷ. Υμ. αὐτὸν
 σάμνον, ὃ Λιδόντιον, ναυτιῶν,
 καὶ φρίτῃ, καὶ τὰς σκιάς μοι
 δεικνύειν, καὶ τὰ εἶδωλα τῶν
 περὶ τοὺς μύθους, καὶ μάστιγα, καὶ
 ἀλλὰ δολοφονῶν, ἐς αὐτὸν τὴν λι
 φκαλῶν

foeda scelerataq; hæc, atque
 adeò horribilia de te ipso
 narras: neq; uerò te amplius
 ne aspexerit quidē aliquis,
 cruore ac tabo ita gauden
 tem, nedum bibat tecum, aut
 concumbat. Ego certē igitur
 hinc abeo. LEO. Quin
 duplam accipe mercedem.
 HYM. Non potero cum
 uiro cadibus polluto concu
 bere. LEO. Ne metuas,
 Hymni. Nam illa tum in Pa
 phlagonia gesta sunt, nunc
 autem pacem hic ago. HY.
 At homo deuotus & execra
 bilis es, & cruor ex capite
 Barbari illius quod in lan
 cea fixum portabas, in te de
 stillabat. Ego ne igitur ut ta
 lem uirum amplectar & os
 sculcri absit, ó Charites. ne
 que enim iste talis carnifice
 melior. LEON. At uerò
 si me uidisses in armis, sat
 scio, amasses Hymni. HY.
 Audiēs solum hæc, Leōtiche,
 nauseo, atq; horreo, ipsaυτῇ

illas umbras uidere mihi uideor & simulacra occisorum,
 & præcipue miseri illius manipularij præfecti, cuius tu
 caput

φαλὼν διαρρηλός. τί οἶσ', τὸ ἐρ-
χον αὐτὸ, καὶ τὸ αἶμα αἰ θα-
σάμῳ, καὶ λιμνῶν τὰς τι-
μὰς; ἰκθασαὶ γὰρ μοι δεικῶ,
ἵδ' ἀκιντρυῖνα πῶποτε φο-
ρεῖν μέμνην εἶδον. Λι. οὕτως
ἀγγεῖν, ὦ Ὑμνί, καὶ μικροῦ
χρῆς; ἐγὼ δὲ ἕμῳ ἰδούσι-
δάς σε ἀκίσσαν. Ὑμ. ἀλλὰ
πῶπι τοῖς διηγύμασι τέτοις,
ἃ τινας Λημνιάδας ὃ Δαναΐ-
δας ἴροισ' ἐγὼ δ' ἀπιτρίχα
παρὰ πῶν μετόρα, ἵως ἐτι ἕ-
μῳ δῶν. ἔπε καὶ σὺ ὦ Γραμ-
μῆ, σὺ δὲ ἱέρωσο χιλιάρχων
ἀρίτι, καὶ φονοῦ, ἰπύσωρ αὖ
ἰθίλῃ. Λι. μᾶλλον ὦ Ὑμνί, μᾶ-
λλον ἀπιλάλυθι. Χι. σὺ γὰρ
ὦ Διόντιχα ἀφίλῳ παιδιονίῳ
ἡατιφόβησας, ἑατώων λό-
φου, καὶ ἀπιλάλεις ἀριστάων
δαιτῶν. ἐγὼ δὲ ἰώρων οὐδὺς,
ὅπως χλωρὰ ἰγίνιτο, ἐτι σε τὰ
ἡατὰ τὸν λοχαγὸν ἐκίνα δι-
γυμῶς, καὶ σωίσταλ' τὸ πρό-
σωπον, καὶ ὑπὲρβλεψον, ἵνα
εἴσῃς, ὅτι incredibilia quaedam praeclare facta comme-
morando. Ego uero statim uidebam quo pacto expalle-
scebat, cum tu adhuc illa quae circa manipulariū facta es-
sent, narrares; contrahēbatq; uultū, et exhorrebat aliquan-

caput in duas partes disse-
cisti. Quid putas igitur si
ipsum opus afficerem, &
cruorem manantem, & iac-
centium cadauera? Emori-
tura certē mihi uideor, ut
quae nunquam negallum qui-
dem gallinaceum occidi ui-
derim. L E O N. Adeone
autem ingenerosa Hymni-
es, & pusillanimis? Ego ue-
rò oblectaturus iri te! puta-
bam audiendis istis. H Y M.
At huiusmodi narrationibus
oblecta, si quas Lemniades
inueneris, aut a Danaides. E-
go autem hinc ad matrem
curriculò abibo, dum adhuc
dies est. Sequere & tu Grā-
me. Tu uerò uale, Tribuno-
rū optime, & occisor, quota
quot etiam uolueris. L B.
Mane quaeso, Hymni, mane.
Abijt. C H E N. Nempe
Leontiche puellam simpli-
cem territasti, conuenticendo
tū,

ἡγεῖ διακρίψαι τὴν λιπαλὴν το-
φον. ΛΙ. ὦ μέντοι ἱρασμιώτι-
ρ' αὐτῇ φανήσθαι. ἀλλὰ ἡγεῖ
οὐ μὴ περισπωμένῳ ἔσθαι. ΧΥ.
ὦ φίλα, τὸ μονομέχιον ὑπέβαο
λόγῳ. ΧΥ. ἐν ἴδῃ γὰρ σωματι-
σίου δίδασκε, ἐρῶντα τὴν αἰ-
τίαν. ΛΙ. ἀλλὰ φρονέας; οὐδὲ πο-
λὺ φερόμεν αὐτὸ ἐπίπρασας. ἴσθι
γὰρ, ἀπὸ τιμῆς τῆς λιπαλῆς με-
τ' ἀπαφλαγόν' τὴν λιπα-
λὴν, τί ἡγεῖς κατίπρασας αὐτῇ
ἡδὴ τ' ὁσφίσεως, ὥστε σε καταρ-
ρήν τὸ αἶμα; ΛΙ. τῷ τοῦ μί-
α-
ρὸν ὡς ἀλλοῦ, ὦ Χλωΐδα,
ἰπὸ τὰ γὰρ ἀλλὰ ὅτι καὶ σωμα-
τίσιν πλάσσει. ἀπὸ τοῦ δ' οὖν, ἡγεῖ πῃ
σε αὐτῇ συγκρατοῦσθαι σον-
σαν. ΧΥ. λίγην οὖν, ὡς ἰ-
ψόσθαι ἀπαντα, γυναικ' αὐ-
τῇ δόξαι βελόμην; ΛΙ.
αἰσχρὸν, ὦ Χλωΐδα. ΧΥ. καὶ
μέλῳ ἐν ἄλλῳ ἀφίκεται. ἐλθὲ
τείνω βάτρεν, ὅτι μισθόδοται
πρὸς εἶναι δούλῳ, ὅτι καλοῦ.
λαρ μὴ γὰρ ὑμνίδ' ἰψόσθαι
δὲν γένος ἵψι ὑδερὶ ἀφίκεται. ΛΙ.
Τοῦτο ἡγεῖς, Cheni-
da. CH. At uerò alio pacto non redibit facile. Proinde al-
terũ ex his elige, ut uel odio habearis, dũ præclarus bellator
uideri cupis: uel mētũ esse te ista cõfitearis, et cũ Hymnido
dormias.

tum, postquam etiam disse-
cuisse te caput illius dicebas.
LEON. At ego me illi a-
mabiliorem eò uisum iri pu-
tabam. Sed tu me perdi-
disti Chenida, qui ultra hæc
etiam de singulari certamis
ne submonuisti. CHEN,
An non decebat me quoque
mentiri tecum, quando caus-
sam arrogantis istius uide-
bam? Tu uerò longè terri-
biliora omnia fecisti. ESTO
enim amputaris infelicis is-
tius Papblagonis caput, cur
idem etiam lancea affixisti,
ita ut cruor in te destillaret.
LEON. Vnum hoc im-
purum ac detestabile reueo-
ra, Chenida. Nam cetera
quidem non omnino malè
conficta fuerant. Abi igitur,
ac persuade illi ut redeat,
mecumq; dormiat. CHE.
Quid igitur? dicam ne quod
omnia ista mentitus fueris,
L. B. Turpe hoc, Cheni-
da. CH. At uerò alio pacto non redibit facile. Proinde al-
terũ ex his elige, ut uel odio habearis, dũ præclarus bellator
uideri cupis: uel mētũ esse te ista cõfitearis, et cũ Hymnido
dormias.

θμολογῶν. Δε. χαλὶπὰ μὲν
 ἄμφω, αἰρήματα δ' ὅμως πλὴν
 Ὑμνίδα. ἀπὶ τοῦ οὐνοῦ, καὶ ἀλγὶς
 Χλωίδα, ἰψὺδάς μιν,
 μὲν πάντα
 δέ.

dormis. LEON. Dif-
 ficile sanè utrunq; est, sed
 tamen Hymnidem habere
 malo. Abi itaq; ac dic illi,
 Chrenida, mentitum quidem
 esse me, non tamen omnia.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Danaides.) Danaus, cū essent ei quinquaginta filię, & Aegy-
 pto totidē mares, responsum accepit, se à genero interfectum
 iri. quapropter ut nuptias recusaret fratris, secessit Argos.
 Tandē cū ad hoc cogeretur, filię monitis patris coniuges no-
 ctu omnes interfecerunt, præterquam Hypermnestra, quę Li-
 no uiro pepercit : à quo Danaus, postquam annos regnasset
 quinquaginta, interfectus est. Danaides uerò dare criminis
 pœnas apud inferos dicuntur, aquis implere fracta dolia co-
 actę. De quib. Bologninus ex quarto Metamorp. Ovid.
Implebantq; suas nequicquam Belides urnas,

Imperio patris quæ secuerunt uiros.

Δ Ω Ρ Ι Ω Ν Κ Α Ι

D O R I O E T

Μυρτάλη

Myrtale.

Ὑμνὶ ἀπο-
 κλῆτε ὦ Μυρ-
 τάλη ; οὐκ,
 ὅτε πίνης ἐν
 γαστέρῳ διὰ

οἶ ; ὅτε δὲ σοὶ τὰ τισ' αὐτὰ ἰκέ-
 μισον, ἐξ ὧ μιν, αὐτὸς, διαπύ-
 κτες, πάντ' ἦν ἰγώ. ἰπὰ δ' ἐν
 μ' αὐτῷ ὕδα ἀκριβῆς, σὺ δὲ
 τὸν Βιθυνῶν ἐμποροῦν ὕρκαας
 siccus planè iam, tu uerò Bithynū istū mercatorē inuenisti,

Vnc me ex-
 cludis scilio-
 cet Myrtale?
 nunc, quādo
 ad inopiam

perueni propter te? At quan-
 do tā multa ad te afferebār
 amator, uir, dominus, deniq;
 nihil nō erā. Posteaquā igitur
 ego quidē exhaustus ac
 qui

ἔραστὴν, ἀποκλείσθαι μὴ ἰγὼ,
καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἵναται δα
κρύων, ὃ δὲ τῶν θυκτῶν φιλοῦ
ται, μόνον ἔνδον ὄγῃ, καὶ μὴ
πανουχίσταται, καὶ κυῶν φρε
αἶψ' αὐτῇ. ΜΥΡ. ταῦτά
μὲ ἀποπνίγα Δωρίον, καὶ
μέλιτα, ἐπέταυ λόγους, ὥς
πολλὰ ἰδουκαί, καὶ πίνεις γιν
γίνουσι δὲ ἐμὲ. λόγισαι γοῦν
ἅπαντα ὃς ἀρχῆς, ἐπίστα μοι
ἐκείμιναι. ΔΩ. ὡγὶ μὲ ΜΥΡ-
τάλη, λογισάμεθα. ὑποδύμα-
τα ἐκ Σικυῶντος τὸ πρῶτον
δύο δραχμῶν, τίθα δύο δραχ-
μαίς. ΜΥΡ. ἀλλ' ἐκείμιναι
νύκτας δύο. ΔΩ. καὶ ἐπὶ
ἄλλοι ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρου
μύρου ἐκ Φοινίκης, δύο καὶ ἑ-
το δραχμῶν, νῦν τὸν πρῶτον.
ΜΥΡ. ἰγὼ δὲ σοι ἐκπαύουσι τὸ
μικρὸν ἐκ αὐτῶν χιτῶνιον, τὸ μί-
χρῃ ἑμῶν, ὡς εἶχες ἐρίτην,
ἐπὶ αὐτῷ πρῶτον ἐκλαβεμένη
αὐτὸ παρ' ἐμὲ, ἐπὶ τὴν ἐκείμιναι
ex Phœnicia, duarum etiam istud drachmarum, ita me
seruet Neptunus. ΜΥΡ. At ego tibi, cum hinc nauis
gares, paruam illam tuniculam dedi ad femora usque de-
missam, quo remigando uteretur, quam Epiurus prore-
ta, quando dormierat mecum, per obliuionem hic intus
reliquit.

qui te amet, ego quidē exclu-
dor, et ante fores sto lacbru-
mans: ille autem tota nocte
osculatur, & solus intus est,
& quasi quoddam sacrum
peruigilium tecum peragit,
iamq; etiam pregnantem
ex eo esse te ais. ΜΥΡ.
Ista me enecant, Dorio, &
maximē quando dicis quod
multa dederis mihi, & ad
inopiam propter me redas-
ctus sis. Rationem igitur sub-
duc quaeso omnium eorum
qua iam inde à principio ad
me attulisti. ΔΩΡ. Rectē
sanē, Myrtale, subducamus
rationem. Principiō igitur
calceos attuli tibi Sicyonios,
duarum drachmarum pre-
cio. pone duas drachmas.
ΜΥΡ. At concubuiſti quo-
que noctes duas. ΔΩΡ.
Et quando ex Syria uenie-
bam, alabaſtrum unguenti

παρ' ἐμοί. Δω. ἀπὸ λαβὼν αὐτὸ
τὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίστρεπρὸν
ἐν Σάμῳ, μετὰ πολλῆς γῆ, ὃ
θιοί, ὃ καὶ μάχης. ἱερὸν μὲν αὖ ἐν
Κύπρῳ, καὶ σαπύρας πίνετι,
καὶ πέρνας τίσσας, ὅποτε
ἡ αὐτὴ πλάσσειν ἐν Βοσπόρῳ,
ἐκείνῃ σά σοι. τί νῦν; καὶ ἄρτι
ἐκ τῶ στυγερῶς, ἐν γυργάθῳ
φῶς, καὶ ἰσχυρῶν βίον ἐν Κα
ρίᾳ, καὶ ὑστέρῳ ἐν Πατάρῳ σα
λάλια ἐπὶ χρύσει, ὃ ἀχάρετι,
καὶ τυρὸν ποτὶ μίμνημαι τὸν
μύθον ἐν Γυθίῳ. ΜΥΡ. πίνετι
ἴσως δραχμῶν, ὃ Δωρίων, ταῦ
τα πάντα. Δω. Μυρτάλη,
ὅσα καὶ τὸ αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἰδὼν
μὲν, καὶ ὁ δὲ ἐπιπλήων. νῦν γὰρ
ἔδην τοίχῃ ἀρχῶ τῷ Αἰξίῳ, καὶ
ὃν ἡμῶν ὑπὸ φερεῖς; πρὶν γὰρ ὅ,
ὅποτε Ἀφροδίσιον ἔμ, ὃ καὶ δραχ
μῶν ἰθὺς πρὸς τοῖς πεδίοις
Ἀφροδίτης, ὃ ἐν ἱερῷ, ἀργυ
ραῖν; καὶ πάλιν τῇ μητρὶ αἰ
ποδόμενα ἴσως δραχμῶν, καὶ
Λυδῇ ταύτῃ πολλάν τις ἐστὶν
χρῆμα

reliquerat. D O R. Verūm
cognitā illā in Samo nu
per à me rursus abstulit B.
piurus, non sine multo (pro
di) certamine. Cepas autem
ex Cypro, & saperdas quin
que, & percas quatuor quā
do ex Bosporo nauigavi
mus, attuli tibi quoq;. Quid
ergo? etiam panes octo nau
ticos in canistro, siccis, &
cortinam caricis plenam x
Caria, & postea ex Pataris
sandalia inaurata, ὃ ingra
ta. Etiam caseum aliquando
memini asferre me tibi ex
Gythio. ΜΥΡ. Quinque
fortassis drachmarum, Do
rio, omnia hæc. D O R.
O Myrtale, quantum equi
dem potui, homo nauta, &
mercede operam nauibus lo
cans. Nunc enim etiam late
ri præfectus sum dextero,
& tu nos contemnīs? Nuper
autem quando Aphrodisia
celebrabantur, an non dra
chmā quoq; ante pedes Vene

ris pro te posui auream? & rursus matri pro calceamentis
drachmas numeravi duas, & Lydæ huic in manum ali
quoties

χάρη, νῦν μὲν δύο, νῦν ὅ τίσ
 σαρκὸς ὀβολός; ταῦτα πάντα
 σωθήσονται, ὅσῃα ταῦτε ἀνδρὶς
 ἦν. ΜΥΡ. τὰ ἐρόμμενα, καὶ
 εἰ σάπιεσθαι, ὦ Δωρίων; ΔΩ.
 οὐαί, ὃ γὰρ ἄχρον πλάσσει καὶ
 ζῆλον, ὃ γὰρ αὖ ἥριτον, ὃ γὰρ πλῆθος
 τῶν ἐτύχαστον. τῇ μητρὶ
 δὲ ὃ δὲ λιπαλίδαι μίαν σφο-
 δρόν ἐπέμισα πώποτε. ὃ δὲ πῶς
 δ' αὖ ἐμαυτοῦ, ἃ τίνα σοι πα-
 ρὰ τῷ βιβιώσῃ τὰ δῶρα. ΜΥΡ.
 τίς τὸ πρῶτον ἔρως τοῦ χιτῶνιον;
 ἐκῆν ὅ ἐπὶ ῥατο, καὶ τὸν ἔρμον
 τὸν παχυστόν. ΔΩ. ἐκῆ-
 ν ὅ; ἤδην γὰρ σε πάλαι ἐχθ-
 σαν. ΜΥΡ. ἀλλ' ἔρῃ ἤδεις, πῶς
 λυπεύομαι ὅ ἔρῃ, καὶ σμα-
 ράγδας ἐκ εἴχῃ, καὶ ἡλιόθια τῶν.
 τί, καὶ δάπιδά. καὶ πρῶτον
 δύο μνᾶς, καὶ τὸ ἰσοκίον λι-
 πίδαλιν ὑπὲρ ἑμῶν, ὃ σάνδαλα
 παταρικά, καὶ τυρὸν γυ-
 θιακόν, καὶ φλωάγδας. ΔΩ.
 ἀλλὰ ἐκῆν ὃ λέγεις; οἷον ὄνο-
 τί συγκαταβάσεις αὐτῷ; ἐγὼ
 μὲν ὑπὲρ τὰ πρῶτα πέντε πάν-
 τος, ἀναφαινωτίας, καὶ τῶν
 ΔΩ. At illud nō dicis, cū quali ipso cōcūbas, qui annos om-
 nino suprà quinquaginta natus uxore duxit, calu⁹ uidelicet;

quoties nūc duos, nunc qua-
 tuor obolos? Hæc omnia in
 unū cōputata, substantia cer-
 te uiri nauitæ fuerūt. MY.
 Cepæ illa uidelicet, et sapers-
 dæ, Dorio? DOR. Ita cer-
 te. Neque enim plura aut
 maiora ferre potui. Non e-
 nim remis locarem operam,
 si diues forem. Caterū ma-
 tri meæ ne caput quidem u-
 num ally unquam attuli. Li-
 benter autem scirē, quæ nā
 tibi à Bithyno isto dona da-
 rentur. MYR. Principiō
 tunicam hanc uidesteam ille
 emit, et monile hoc crassius.
 DOR. Illene? An non ego
 te iam olim habere noram?
 MYR. At quod tu noras,
 multo tenuius erat, neq; ullos
 smaragdos habebat. Deinde
 & in aureis has, & tapee-
 tem. Nuper autem etiā duas
 minas. Et pensionem domus
 quoq; pro nobis exoluit, non
 sandalia Patarica, & caseū
 Gythiacū, et id genus nugas.
 F f f f & cō

χρυσῶν οἱ ὡς ἑσπερίων. ἔστι τὸς
 δαίοντας αὐτὸν ἑσπερίων· αἱ μὲν γὰρ
 χαρίτες, ὡς Διοσκόρου, πολ-
 λαί, καὶ μάστιγα ὀπίσσω ἔχοντες,
 καὶ ἄλλοι ἄνθρωποι θύοντες, ὅντι αὐ-
 τοῦτο ἱερὸν, φασίν. ἀλλὰ ὅταν
 αὐτὸς, ἔξω γὰρ οὖσα, καὶ γίνωσκῃ
 τοῦτο μὴ παρὸν ὁμοίον τῷ πα-
 τρί. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ὑπόσχωμαι
 Διόφιδαν, ὃν Κυμβάλιον τινα
 τῶν κατ' ἐμὴν, ὃν τῶν γένετα
 ὑμῶν τῶν ἀλλοτρίων, ὃν πάν-
 τος τινὰ δαίμονα δὲ καὶ ἑρ-
 μεα, καὶ διμνηα μὴ δώματ' αὐ-
 τῶν πάντων ἐχούσιν. ΜΥΡ. ὡς
 μακαρία ἐκείνη, ἢ τις ἑσπερίων
 οἱ ὡς Δωριῶν ἔξω ἑσπερίων γὰρ
 αὐτῇ οἴσας ἐκ Κύπρου, καὶ τυ-
 ρόν, ὅταν ἐκ γυθίου καὶ ἀπὸ πύλων.
 igitur illam, quæ te amatorem habebit Dorio. Cepas si-
 quidem illi feras ex Cypro, & caseum scilicet quando ex
 Gythio nauigabis.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ

παρθενίς.

ἡ δακρύων ὡς
 παρθενίς· ὃν πὸ
 ἑσπερίων γὰρ
 τας πύλων αὐ-
 τῶν φέρει;

Παρ. ὅταν ἑσπερίων ὡς Αἰτωλός,

et colore similis carabo. Næ-
 que etiā dentes illius uides?
 Nam gratiæ quidē, ὁ Διο-
 scuri, illius multæ, & præci-
 piue quoties cantat, & deo-
 licatior paulo esse cupit, as-
 inus ad lyram, ut dici solet.
 Sed tu fructu eo, digna utiq;
 existens: ac puer uobis na-
 scatur patri similis. Ego ue-
 rò etiam ipse inueniam Dela-
 phidem aut Cymbaliū ali-
 quam, meæ conditionis, aut
 etiam uicinam uestram bæc-
 tibicinam, aut omnino ullā
 aliquam. Tapetas autem, et
 monilia, & duarum minia-
 rum mercedem non omnes
 habemus. MYR. Beatam

COCHLIS ET

Parthenis.

VID plo-
 ras Parthe-
 ni? aut unde
 fractas hasce
 uibias affers?

P A. Miles Aetolus iste ma-
 gnus,

Ἰλίγας, ὁ Κροκάλης ἱρῶν, ἱρ-
 ράπισί μιν, αὐλίσσασαν ἐν ὧν
 παρὰ τῇ Κροκάλῃ, καὶ τῇ αὐ-
 τιστῇ αὐτῇ Γόργῃ μιμνῶμε-
 νῶν, καὶ τὸς τι αὐλῆς μου
 σωτήριον, καὶ τὴν τράπεζαν
 μεταξὺ δειπνούτων αὐτῶν
 φησὶ, καὶ τὸν ἱρατῆρα θύχον
 ἰπποσπῆσας. καὶ τὸν μὲν ἄ-
 γρεῖον ἐκείνον τὸν Γόργον,
 ἀπὸ τοῦ συμποσίου ἡλίσσας
 τῶν τριῶν, ἱπποσπῆσας
 αὐτῆς αὐτῆς τὴν στρατιώτην,
 Δανόμαχον (οἶμαι) ἡλίσσας,
 καὶ ὁ στρατιώτης αὐτῆς. ὅστις
 ἐκείνη, εἰ βιάσεται ὁ αὐθρῶς
 πῶς, ὁ Κοχλὶ αἰμῶς τι γὰρ ἱρ-
 ρῶν πολλὸν ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ
 τὸ πρόσσωπον ὅλον θύχον
 αὐτῆς, καὶ πηλιδόρῳ ὅστις. Κο-
 χλῶν ὁ αὐθρῶς, ὁ μὲν
 τίς ἔστι καὶ παρρησία, τὸ πρῶ-
 μα; Παρ. ἡλυσιπρία τίς, ὁ
 Κοχλὶ, καὶ ἱρῶν ἐκείνη. ὁ Κρο-
 κάλης δέ, οἶμαι, δύο τάλαν-
 τα ἀνέσπασας, εἰ βέλτεται μὴ-
 οὐκ ἔχον αὐτῶν, ἡ δὲ μὴ ἰδί-
 ας ὁ Δανόμαχος, ἐκείνην ἡ
 lenta poposcerat ab eo, si se solam habere uellet. Ea igitur postquam Dinomachus non dabit, ipsum quidem

gnus, qui Crocalen amat, a-
 lapis cecidit me, cum depre-
 hendisset canentē apud Cro-
 calen, à riuale suo Gorgo
 conductam : idemq; tibias
 hasce fregit mihi, ac men-
 sam inter cenandum euera-
 it, crateremq; effudit quoq;
 irrumpens : ipsam autem a-
 grestem illum Gorgum ex
 symposio capillis abstractū,
 uerberarunt circumstantes,
 ipse miles (Dinomacho, opi-
 nor, nomen illi est) & cō-
 militonum ipsius alter qui-
 dam. Quare equidem nescio
 an superuicturus etiam ho-
 mo sit. Nam illi pariter &
 cruor multus ē naribus ma-
 nabat, & tota facies eius
 intumuerat, ac liuida erat.
 C O C. Quid? insanijt' ne
 homo, an hæc temulentia
 quædam fuit, & exebries-
 tate insolentia? P A. Zeta-
 lotypia quædā Cochli fuit,
 amorq; adeo enormis. Cro-
 cale autem duo, opinor, ta-

ἀπὶ κλασθῆ ἤκουσα, προσάρξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὥς ἰλίγιτο. τὸν γόργον δὲ οἰνόα, πινὰ γιωργὸν δύπορον, ἐκ πολλῶ ἱρῶντα, καὶ χρηστὸν αὐθροπον προσειμλόν, ἐπινε μετ' αὐτῷ, ἡδὲ μὲν παρίλασθ' αὐλῶσσαν παρ' αὐτοῖς. ἔδου δὲ προχωροῦντ' αὐτῷ πότε, ἐγὼ μὲν ὑπὸ κρημνῷ τι τῶν Λυλίων, ὁ γιωργὸς δὲ ἔλθ' αὐτίσας ὄρχησόμενον, ὃ κροκάλλη δὲ ἐκρότα, καὶ πᾶντα ἦν ὁ δῖος. ἐν τοσούτῳ δὲ ἡτύπ' ὑπὸ κρημνῷ, καὶ βού, καὶ ὁ αὐλῶν ἡράσις. καὶ μετὰ μικρὸν ἐπισείπισον ἑσσορ οὐκ ὡς διανίσκει μάλα κερταροί, καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς. οὐδὲν ἔν' ἀντίτετραπῶ πᾶντα, καὶ ὁ γόργος, ὡς πῶρ ἰφλω, ἐπαίετο, καὶ ἐπατέτο, χαμᾶς ἡδόμενος. ὁ κροκάλλη δὲ, ἐκ οἷα ὅπως ἰφθι ὑπὸ κρημνῷ γῶσα παρὰ πῶν γέτονα Θεσπιάδα, ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δει

uenientem exclusit, illis illi etiā ianua, quemadmodum ferebatur: Gorgū autem, Oenoensem quendam agricolam prædiuitem, iam diu ipsam amantem, hominem uidelicet facilē ac probum, intromittens, potabat cum eo: me quoq; assumpta, ut tibia canerem apud ipsos. Cæterum cum iam procederet conuiuium, ego quidem personare cæpi carmē quoddam Lydij² generis, ac toni: rusticus autem ille surgebat iam ut saltaret, & Crocale autem etiam manibus applaudebat, omniaq; adeo iucūda ac suauia erāt. Interea uerò strepitus exauditur, & clamor quidam, ianuaq; domus exterior effringitur. Nec multo post irruerunt adolescentes quasi octo, admodum robusti ac ualidi, & Megarensis ille unā inter ipsos. Illic igitur euergebantur omnia: et Gorgus, quemadmodū dixi, uerberabatur, humiq; iacens etiam pedib. proculcabatur. Crocale aut nescio quo pacto clam subduxerat sese, & ad uicinā Thespiadē effugerat. Mihi uerò Dinomachus inflētis alapis, Dissereas,

ὁδὸν αὖτε, ἐν φέροι, φησὶ, αὐ-
 τισι γὰρ μοι τὰς αὐλὰς προ-
 σέβας. καὶ νῦν ἀποτρέχω φρά-
 σασα τὰν τῷ δισπότῃ, ἀπὲρ
 χεται δὲ καὶ ὁ γυῖος, ὁψόμε-
 νός τις φίλος τῶν ἀστικῶν,
 οἱ παραδίδωσιν τοῖς πρυτάν-
 νοσι τὴν Μεγαρίαν. Κό. ταῦτ'
 ὅστις ἀπολαύσαι τῶν στρατιω-
 τικῶν τέτων ἐρώτων, πληγὰς
 καὶ δίκας. τὰ δὲ ἄλλα, ὅγε μὲν
 εἶναι καὶ χεῖρες λίγονα
 τὸν, τί τι δοῦναι δὲ, πόριμαι
 νομ, φησὶ, τίς σὺν ταῖς, ἔσ'
 αὐτὸν ἀπολαύει μὲν ἀποφράς, καὶ
 ποιῶν πάντα. ὅστις βίβας
 δ' οὖν, ἀλαβὴν δὲ ἔνδον. ἔγω-
 γ' οὖν τὸ ποιεῖν, μὲν προσμελύν-
 οῦν τὸ παράπαν. ἀλλ' οὐδὲ
 τίς μοι γίνωσκει, ὅ καὶ τὸν γυῖ-
 ος ἰσότης, καὶ καλὰ καὶ ἀ-
 δὴς μικρὰ, καὶ ἡμῶν πολ-
 λά. οἱ δὲ τὰς λείας ὁπότεον-
 τὸν οὗτοι, καὶ μάχας διηγύ-
 μνοι, ψόφοι, ὃ παρθεσί.

ferat multum. Cristas autem concutientes isti, & praelia
 commemorantes, nihil aliud, Partheni, quàm
 inanes crepitus.

Ffff 3

GIL-

Annotationes.

a Lydij generis.) Inter tonos & modos musices, Lydius in primis est. Lydia enim gens eam harmoniam maximè usurpauit, quæ ex sexta diapason specie nascitur. Nostra ætas penè omnem Lydij cantum in Ionicum mutat. ita cognata sunt natura horum modorum systemata. Huic furorem tribuit idem Lucianus in Harmonide, de quatuor modis & Harmoniæ proprietate agens.

NOTHI DIALOGI.

ΘΙΑΟΠΑΤΡΙΣ, & PHILOPATRIS,

*Διδασκῆς.**seu qui docetur.**Iacobo Micyllo interprete.*

ARGUMENTVM.

Luciani ne sit Dialogus hic, an alterius cuiuspiam, dubitari potest. Nam quod ad argumentū attinet, non abhorret ab illius ingenio & dicacitate. pariter enim & gentilium deos, & Christianorum religionem, ut sæpe aliàs, incessere uidetur. Phrasis autem, & tota aded compositio, cæteris illius scriptis haudquaquā similis est. Nam quorsum pertinet excursus iste, reliquo propè toto corpore longior? aut quid aded grande & affectuosum sequitur, quod tragico isti exordio respondeat? Sed de his doctiores iudicent. Cæterum cuiuscunq; scriptum hoc fuit, uidetur is Traiano Cæsari ob uictoriam in Oriente partam potissimum gratulari uoluisse, contra eos qui per id tempus siue ipsi urbi, siue alteri alicui loco (nam patriā solum uocat) pericula & clades præfagiebant: quos ipse à principio sophistas appellat: ad finem tamen ita describit, ut propemodum Christianos intelligere uideatur. Eò enim pertinet quod in fine de Persico supercilio, de Sasis, & de tota Arabum regione meminit Omnia enim illa à Traiano deuicta, in populi Rom. potestatem illis tū temporibus rediere, ut apud Dio-

nem &

nem & Eutropiū & ceteros qui eius ætatis historiam scripserunt, uidere est. Et hinc alterius tituli causa est, quo Philopatr̃is dialogus hic inscribitur. Quod autem ad didascomenum pertinet, singitur is, qui patriz fortune ac prosperitati tãtope re studet, tum ab eo quicum sermonem habet, de deo uero & religione recta informari: tum ab ijs qui patriz malè ominabantur, eiusdem institutionis causa in communem cætum ac societate introductus fuisse, unde & catechumenus in ipso dialogo infrà uocatur: quo nomine Christiani uocare soliti aliquando fuere eos quos pietate & religione sua informare nuper cœpissent. Porro scribit in quadam epistola Ponticus Virunius, Lucianum etiam Euangelium Ioannis insectatum alibi fuisse: quod si est, non immeritò de hoc Dialogo intelligi potest. Ita enim hic de luce, de uerbo, & ceteris quibusdam meminit, ut ex principio Euangelij illius sumpta uideri queant. Nisi si quod aliud eius generis scriptum ab hoc editum fuit, quod ad nostram ætatem non peruenit. Quod autem ad uersionem attinet, quanquam fortassis referret huiusmodi scripta, quæ uel contemptum religionis aliquem parcere possent, uel alioqui impietatem præ se ferunt, omnino non uerti: tamen quia argumento operis seruiendum fuit, rursus hic lectorem oratum uolo, ut si quid minus perspicue, aut aliter quàm debuit, conuersum deprehendet, ueniam hanc exemplari nostro det, quod in quibusdam locis ita deprauatum fuit, ut nescias utrum de industria obscurata quædam fuerint, an librorum uitio alia corrupta, aliaq; omiſsa.

ΤΡΙΕΦΩΝΤΟΣ, ΚΡΙΤΙΣ
τῆς κατὰ Κλεολάμ.

TRIPHON, CRITIS,
Cleolam.

Ἰ τὸ το, ὃ Κρι
τία, ὁλοσάν
ἡ μάλιστα,
καὶ τὰς ὁ
γῆς ἡδύτη

Vid hoc ὃ
Critia? to-
tum te ip-
sum immu-
tasti, et su-

percilia deorum contraxisti: profundum autem quip-
pian, & quasi in intimo pectoris recessu tecum ipso
Ffff 4 cogitas,

συνίνδυνας, μύχιον δὲ βυασ-
 δομαύεις, αὖν καὶ λάττω πόρι
 πολῶν, λιρδαλίφρονι ἰοικώς,
 λατὰ τὸν ποιητὴν, ὅχρ' ὅτι
 σοὶ εἴλετο παρ' αἰῶς; μὴ περ
 κάρνον τιθίσσας, ὃ ἐκάττω
 ὃς Ἀδελφολυθῶν, ὃ καὶ τινι
 θῶν ἐν προνοίᾳ σωόντωντας;
 ὃ δὲ περ γὰρ σὺ τοιαῦτα ἀνὸς
 παθῶν, αἰ καὶ αὐτὸ ὑκινῶεις, εἴ-
 μαι, τὸν νόμον ἑλνυδῶναι,
 ὃσπερ ὡδὲ τῷ Δουκαλίον'.
 σοὶ λέγω, ὃ καλὴ κριτία, ἐν
 αἰῶσι μὲν ἐπιθωμένους τὰ πολ-
 λα, καὶ ἐς βραχὺ γαυτιάσαν-
 τ'· δυσχραίνεις κατ' ὁμῶν,
 ὃ ἱκνικώφωσας, ὃ καὶ ὃ χρεῖς
 παλαιότησιν ἐπιμίνας; Κρ.
 ὦ Τριφῶν, μίγ' ἔν τινα, καὶ ὃ πο-
 ρυμῶν λόγον ἀκούσας, καὶ πολ-
 λὰς ὁδοὺς διερρημιμῶν, καὶ
 ἔτι ἀνὰ πικρὰς τὰς ὕβλους, καὶ
 τὰς ἀνὰς ἀποφράττω, μὴ περ
 ἔτι ἀνὰς αἰμὲν ταῦτα, καὶ ἀποψύ-
 ξω ἱκμανεῖς, καὶ μῦθος τοῖς ποιη-
 ταῖς γρηγοροῦμαι, ὡς καὶ Νιόβη τὴ
 πρῶν.

Et atque. Ac nugis istas adhuc memoria repeto, au-
 resq; obturo, necubi etiam amplius audiā talia, & insania
 nimia dirigeam, siamq; poetis fabula, perinde ut Niobe
 olim,

cogitas, sursum atque deor-
 sum inambulās, astutias &
 uasframenta meditantisimi-
 lis, quemadmodū poeta ait:
 pallorq; genus tibi cepit. Nū
 alicui Cerberum affexi-
 sti, aut Hecaten ab inferis
 huc egressam? aut etiam deo-
 rum alicui ex providentia
 quadam occurristi? Nondū
 enim talia tibi accidere cō-
 ueniebat, etiamsi ipsum au-
 diuisses mundum aquis ob-
 rutum iri, quemadmodum
 Deucalionis tempore factū
 est. Tibi dico, bene optime
 Critia, an non audis me tan-
 toperie inclamante, & bre-
 ui adeo appropinquante? u-
 trum indignatione aliqua
 aduersum nos percitus es,
 an obsurdisti, an uerò etiā
 expectas dum te elata manu
 impellam? C R I. O' Tri-
 ephon, magnum quendam
 & admirabilem audiui sero-
 monem, multūq; uis tra-

πρὶν ἄλλὰ κατὰ ἑρμηνὴν ὡς
 μέν αὖ ὑδὶ λιφαλῆς σκοποδινή
 σαι, ἡμὴν ἰπικραξάς μοι ὦ Τρ.,
 καὶ τὸ τ' κλιωμβρότε πύδμα τ'
 Ἀμβρακιώτε ἱμυθούβη ἐπ' ἱ-
 μοί. Τρ. Ἡράκλεις τ' θαυμα-
 σίων ἐκάνων φασμάτων, ἡ ἀ-
 κυσμάτων, ἢ πορ Κριτίας θί-
 πληξάν. πόσοι γὰρ ἱμβρόντιοι
 ποιῶσι, καὶ τὸ ῥατολογία φιλοσό-
 φων ἐκ θίπληξάν σε τίς διὰ
 νοῶν, ἀλλὰ λῆρ' ὅτι πάντα γί-
 γοντο ὑδὶ σοί. Κρ. τίπαισο ἐς
 μικρόν, καὶ μὴ κίτι παρρηχλῶ-
 σαι ὦ Τριεφῶν. ἐ γὰρ παρρη-
 τί' ἢ ἀμυλτίας γινώσκω παρ
 ἡμῶν. Τρ. οἶδ' ὅτι ἐ μικρόν ἐδὲ
 δύκατα φρόντισον πρῶγμα ἀνὰ
 πυκλῆς, ἀλλὰ καὶ λίαν τ' ἀπορ-
 ρήτων. ἐ γὰρ χρόνος, καὶ τὸ ταυρε-
 δὸν ὑδὶ βλίπην, καὶ τὸ ἀγῶν
 ἀβασίως, τὸ αὖν τι καὶ ἡμέτω
 πορροπολῶν, ἀρίγυνῶν σε ἡα-
 δίστιον. ἀλλ' ἀμπυσουσιν τ' δε-
 σῶν, θίμωσιν τὸς ὕβλητες, μὴ τι
 κακὸν παθεῖς. Κρ. σὺ μὲν
 ὦ Τριεφῶν, ὅσον πύλινον ἀνὰ
 atq; deorsum in ambulas, conspicuū te facit. Verum enim re-

olim. Quin per præcipitium
 in caput deuoluerer alicu-
 bi, ueluti uertigine quadam
 actus, nisi, ô amice, incla-
 masses mihi, adeoq; Cle-
 ombroti saltus, Ambraciota
 illius, de me fabula ferretur.
 TRI. Παρὰ, quàm mira-
 biles istæ apparitiones siue
 auscultationes fuere, scilicet
 quæ Critiā adeo perculere?
 Quot enim attoniti poetæ,
 ὃ præstigiatores philoso-
 phi, percellere mentem tuā
 non potuere, sed nugæ tibi
 fuere omnia? CRI. Desi-
 ne paulisper, ô Triephon, ne
 que molestus amplius sis. Ne
 que enim contemnendus aut
 negligendus mihi eris. T R.
 Scio equidē, quod neq; par-
 uam, neq; conieptu facilē
 rem apud te uoluis, sed ad-
 modum etiam arcanam. Nā
 et color, quod taurinū quid-
 dam iueris, quodq; pedibus
 consistere nequis, sed sursum
 Ffff 6 cium

Δοξάν τι, ὦ Τριεφών, ἀκηκί-
 νου καὶ ὁ δὲ οὐδὲν καὶ καὶ γὰρ ἐνὶ μύλῳ
 γαστρίᾳ τειχίσαι, καὶ ἐν φιλίᾳ
 λυγρῶν, καὶ αὐδρῶν φόνου ἐν
 γυναικῶν ἐνδρυοχέτων, καὶ
 ἐν γυναικῶν ἔργα μεταβαλλέ-
 μενα. καὶ ἴδως, τορᾶϊώδους ὁ
 βίος, ὃ βάλει πιστὸν τοῖς ποιη-
 ταῖς. ἀλλ' ἐπὶ τῷ πρώτῳ λιχά-
 νῳ τίδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν,
 ἐνὶ καὶ πλατάνῳ τ' ἥλιον ἔρο-
 γασιν, ἀπιδόντες ἢ καὶ χαλιδόντες
 ἐνὶ καὶ λιπαδόντες, ἐν ὃ μιλω-
 δία τ' ὀρνέων τὰς ἀνοὰς ἐνδύ-
 νου, τό, τὴ ὕδωρ ὑρέμα λιπαρὸν
 ζῶν, τὰς ψυχὰς κατὰ βλάξιν. Τρ.
 ἰωμεν, ὦ Κριτία. ἀλλὰ διδία,
 μή περ ἰπὼ δὴ τὸ ἐνυσομένον ἐν
 πρὶ, καὶ με ὕστερον ὁ θύριθρον, ὃ
 ἀλλό τι τῶν ἀψύχων ἀπορρέ-
 σθαι ὃ θανμασία σε αὐτὴν καὶ
 τὰ πλεῖστα. Κρ. οὐ τ' Δία τ' αἰ-
 θιον, ὃ τὸ το γυνήσεται ὑδρὶ
 σθί. Τρ. ἐτι με ὁξυφύσσας, τ'
 Δία ἰπομοσάμενος. τί γὰρ ἂν δὴ
 νήσθαι ἀμυνόμεναί σε, εἰ πε-
 ραβαίης τ' ὄρνει; οἷδ' αὖ γὰρ καὶ
 λῆστις Iupiter, ut nihil tale in te fiet. TR. Amplius etiā ter-
 refecisti me, cū Iouē deicrasti. Quid enim ille poterit ulcisci
 te, etiam si fidē iurisiurādi transgrediaris? Arbitror enim

non est, ὁ Τριεφών, per uni-
 ques audisse, quando et ti-
 biam uentrem spectasti ef-
 fe, et caput parere: et ui-
 rilem naturam in muliebrē
 effectu transire, deinde et
 ex mulieribus aues transfor-
 mari: et in summa, prodi-
 giosa uita ipsa est, si portis
 credere uoles. Sed quia re-
 primum offendi hocce loco,
 abeamus, si uis, eo ubi plata-
 ni Solem abarcent, lusciniæ
 autem et birundines cano-
 ra perstrepunt, quod uidelicet
 auium concentus aures ex-
 hilarans, et aqua leniter
 susurrans, animos demul-
 ceat. TRI. Eamus sanē
 Critia. Verū illud metuo,
 ne fors incantatio quaedam
 sit id quod audisti, et me
 pistillum, aut portarum obi-
 cem aliquem, aut simile quid-
 dam rerū inanimatarū effi-
 ciat præclara ista tua cōstern-
 natio. CR. Ita me amet cœ-
 lestis Iupiter, ut nihil tale in te fiet. TR. Amplius etiā ter-
 refecisti me, cū Iouē deicrasti. Quid enim ille poterit ulcisci
 te, etiam si fidē iurisiurādi transgrediaris? Arbitror enim

μύθους, καὶ ἵς δώδεχ' ὅλιους
 μὴ ἀφίττασαι, ἀλλ' ἐποβίβει-
 μέν· καθολοῦσθαι παρ' αὐ-
 τοῖς, πῶγονα τιλικότερον ἔχωρ,
 ἐν αἰσχύνῃς ἄξια; ἴα ἢ τ' αἰῖβ
 καὶ τ' ἰδεις, καὶ τὸ λυσιφερέν καθ'
 ἴλας τ' σύματ', αἰσχύνουμαι
 καὶ λίσσασθαι. Κρι. μῶν τ' ἀπόλ-
 λυνά γ' ἐπιμοσώμιθα ὅς προ-
 φήτης ἀφίττ', καὶ ἡτ' ὅς, ὦ γα-
 βί; Τρι. τ' ψυλόμαστιν λί-
 γεις, τ' Κροῖσον πρῶτον διολολι-
 κότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινί-
 νους, καὶ ἱτέρας μυρίδας, ἀμφίλο-
 ξα πᾶσι μαυτοσούμενον. Κρι.
 τ' Ποσειδῶνα ἢ τί, ὅς τρίαυαν
 ἐν ἴσθμῳ χοροῖν ἡρατ', καὶ διάνη-
 ρόν τι καὶ καταπληκτικόν βοᾷ
 ἐν τῷ πολέμῳ, ὅσον ἐν νείαχλοι
 αὐτῶν ὁ δεικνύσθαι, ἀλλὰ καὶ
 σεσίχθων, ὦ Τριεφῶν, ἐπονο-
 μάσθης; Τρι. τὸν μοιχὸν λί-
 γεις, ὅς πῶν τ' Σαλμωνίδος παῖ-
 δα, πῶν Τυρῶ, πρῶτον δαίφθει-
 ρι, καὶ ἐπὶ ἐπιμοσώμιθα, καὶ ῥύ-
 σης

obscuratis, & in duodeci-
 mum usq; solem ab illis non
 discedit, sed apud ipsos uino
 madefactus desidet, idq; cū
 barbā tantam habeat, an
 non quæso pudore dignum
 fuerit? Quod autem ad aquē
 lam attinet, et ad Idam, &
 quod imprægnari per totū
 adeo corpus solet, etiam di-
 cere erubescō. CRI. Quid
 igitur? num Apollinem deico-
 rabimus, ut qui uates opti-
 mus sit, & præterea medi-
 cus quoque? TRI. Vanum
 atq; mendacem istum uati-
 cinatorem dicis, qui Crcæ-
 sum paulo antè perdidit, &
 post ipsum etiam Salami-
 nios, aliosq; innumeros, ob-
 liqua atq; ambigua omni-
 bus illis respondendo? CR.
 Neptunum autem quid? qui
 & tridentem manu tenet,
 & in bellis immensum atq;
 terribile quiddam clamat,

quantum alij uiri mille, aut etiam decies mille; præterea
 & Sifichibon, hoc est terræ tremefactor, ὁ Τριεφον,
 appellatur? TRI. Adulterum istum dicis, qui Salmonēi fi-
 liam Tyro paulo antè uitiauit, & adhuc etiam mæcha-
 tur,

ἡλευκιστὴς θιάς, ἥ καὶ τὴν ὀ-
 γοργόν, ὅτι κατακλῶν ἐν τῷ σῶ-
 θαι πορίσκειται, τὴν Γίγαν-
 τοκλῆτον θύει· οὐ γὰρ ἔχει τι λί-
 γαν πορὶ αὐτῇ. Τρι. ἰρῶ σοι
 καὶ πορὶ ταύτης, ἥ μιν ἀπο-
 κρίνει. Κρι. λίγιστον, γε βέλτε.
 Τρι. ἀπὲς μοι ὦ Κριτία, τί τὸ
 χυρσιμον τῇ Γοργόν, ἥ καὶ τί
 τῷ σῶθαι τὸτο ὃ θιά ἐπιφέρει-
 ται; Κρι. ὡς φοβόρην τὴ θάλασσαν,
 ἥ ἀποτριπλινὲν τῷ θύειν, ἀλ-
 λὰ ἥ καταπλάσσει τὰς πολυ-
 μίους, ἥ ἱεροαλλοκίαν τὴν νίκην
 ποιεῖ, ἐπὶ γὰρ βέλτε. Τρι. μῶν
 ἥ διὰ τῆς ὁ γλαυκῶπις ἀναστὰς
 μάχης; Κρι. ἥ μάλα. Τρι. ἥ
 διὰ τί τὸ τοῖς σώσειν δυναμί-
 νους, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις με-
 ρία καί μετὰ ταύρων, ὅς τ' αἰ-
 γῶν, ὡς ὅμως ἀναστὰς μαχί-
 νους ἐργάζωνται, ὥσπερ τὴν
 Αθηνῶν; Κρι. ἀλλ' οὐ οἱ
 δυνάμεις γιγνώσκουσιν ἐπι-
 βελθόν, ὥσπερ τοῖς δαίσι,
 ἀλλ' ἂν τις αὐτὴν ἐπιφέρειται.

possunt, quàm qui seruantur, femora adolemus taurorū atq;
 caprarum, ut nos quoq; insuperabiles atq; inuictos reddât,
 perinde atq; Mineruam? CR. Atqui ipsi potestas non est à
 longè auxiliari, perinde ut dîs: sed solū si quis ipsam gestat.

TRIE.

terribilis dea, quæ & Gor-
 gonis caput pectori appli-
 catum habet, deam Gigan-
 tum interfectricem. Non e-
 nim, opinor, habes quod de
 ipsa dicas. TRIEPH.
 At dicam tibi etiam de ista,
 si mihi respondere uoles.

CRIT. Dic quicquid uo-
 lueris. TRIE. Dic mihi

igitur Critia, quæ Gorgonis
 huius utilitas est? & cur pe-
 ctori gestamen hoc dea ap-
 plicatum habet? CRIT.

Vti terribile quoddam spe-
 ctaculum, & quod mala
 auertere possit. Sed & ho-
 stes perterrefacit, & uicto-
 riam utroque à inclinan-
 tem, quocunq; ipsa uult, ad-
 uertit. TRIEPH. Num

ob hoc ipsa quoque Glauco-
 pis inuicta atq; insuperabi-
 lis est? CRIT. Atq; ad-

modum. TRI. Cur igitur
 non illis potius qui seruare

possunt, quàm qui seruantur, femora adolemus taurorū atq;
 caprarum, ut nos quoq; insuperabiles atq; inuictos reddât,
 perinde atq; Mineruam? CR. Atqui ipsi potestas non est à
 longè auxiliari, perinde ut dîs: sed solū si quis ipsam gestat.

Τρ. καὶ τί τόδ' ὄσπερ; ἰδίαν
 γὰρ περὶ σὲ εἰδέναι, ὥς θ' οὐρ-
 μένος τὰ ἴδια, καὶ ἐς μάχιστα
 λατρεθῆναι τ' ἄγνοω γὰρ πάν-
 τα τὰ κατ' αὐτῶν, πᾶν γὰρ
 ὁνόματι. Κρ. αὐτὴ λόγος ἔστι
 νῆσοις περὶ καὶ ἐπὶ πᾶσι. Περ-
 σῆος δὲ ταύτῃ δόλῳ ἀποδεί-
 γξιτο μέσσωτος, ἀνδρὸς γενναῖος,
 καὶ ἐς μαγικὴν σφραγισμένος, ἐν
 ποταμῶν ταύτῃ ποταμῶν
 σῶσι. Τρ. ταῖς μὲν ἰατρῶν
 νῆσοις τὸ καλόν, ὥς ἀνθρώ-
 πῳ θοὴ ἐνδὲς εἴσι, ἴσως δὲ
 τί τὸ χρῆσιμον; προσεταμίξω
 τοῖς πᾶσι καὶ ἐνδὲς εἴσι, ἴσως δὲ
 νῆσοις, καὶ πόρῳ αὐτῶν ἐπὶ
 νόμοις; Κρ. νῦν τ' ἄγνωστον ἐν
 Αἰθίῳ, παρὲν δὲ διέμενε μὲν
 καὶ τὸ ἀποτομῆς. Τρ. καὶ εἰ τις
 παρὲν λατρεθῆναι, τῶν
 τὸ γένος φέβει τοῖς πολ-
 λῶς οἶδα γὰρ μυρίας διαμν-
 λῆσι τμηθῆσας νῆσοις ἀμ-
 φιδύει, Κρ. τῶν δὲ μὲν λα-
 permanfit usq; ad decollationem. TR. Ergo si quis
 uirgini caput amputauerit, terriculamentum hoc ipsum
 erit multitudini? Noui enim innumeras membratim
 per partes dissectas insula in circumflua, Cretam illam no-

TRI. Et quidnam hoc ipsum
 est? Volo enim ex te scire, uti
 qui inueneris talia; et quam
 maxime perfecte affecutus
 sis. Ignoro enim omnia quae
 de ipsa feruntur, praeterquam
 nomen. CRI. Ipsa qui-
 dem puella fuit elegans &
 amabilis. Perseus autem cum
 huic dolo caput amputasset;
 utpote uir generosus, & qui
 in arte magica laudatus, car-
 minibus illam quibusdam in-
 cantasset, in praesidium &
 quasi quoddam propugna-
 culum dii sibi ipsam retinue-
 runt. TRI. Hoc igitur
 praeclarum tandem me la-
 tuit, quod dii hominum quoque
 indigent. Quae autem uiuē-
 tis utilitas fuit? meretricaba-
 tur nimirum per cauponas;
 aut latenter uituabatur, de-
 inde se ipsam uirginem ap-
 pellabat. CRI. Non per
 ignotum Athenis: sed uirgo
 mine

λέσει, καὶ ἂ τὸτο γίνωσκον, ὃ
 βαλὲ Κριτία, πόσαι Γοργόνας
 σοι αὐθάγαρον ἐκ Κρήτης, βαίσι
 στρατιώτῳ ἀνα[α]μάχῳ ἄ-
 ποκατίσῃσα. πρὶνταὶ ἢ καὶ ῥύ
 Τοριε βαίῃ πολὺ μὲν Περσέως δὲ
 κριναν, ὡς πλῆθός τις γοργόνας ἐ-
 φουρκότα. ἀλλ' ἔτι ἀνιμνή-
 δω τὰ τ' Κρητ', οἱ τάφον ἔα
 δάκνυσθ' οἱ μὲν τὸ Διός σε, καὶ
 τὰ πῶν μυτρά βρέψαι δόχ-
 μιά, ὡς αἰετῶν αἱ λόχμας
 αὐτῇ διακύνουσι. Κρ. ἀλλ' ἐν
 γίνωσκον πῶν ἐπὶ τῶν τὰ
 ἔργια. Τρ. εἰ ταῦτα, ὃ Κριτία,
 δὲ ἐπὶ τῆς γίνωσκον, τὰ χ' αὖ καὶ
 ἐν νηάδων δὲ νηγῶν αὖ, καὶ
 ἐς τὸ γλυκύτατον φάσ' αὖ.
 γαργῶ. ἀλλὰ λῆρ', παύσιν
 τι καὶ μῦθοι, παρὰ τ' ποικίλων
 ἑσθ' αὖ λογιζόμενα. ὥς ἴασον
 καὶ ταύτην. Κρ. ἦραν ἢ, πῶν
 Διός γαμῆτιν καὶ κασίγνη-
 τον, ὃ παρὰ Δίῃ; Τρ. σίγα, τ'
 αὖσι γιστάταις ἔνικα μίξις,
 καὶ

dicra & fabulae sunt, à poetis praestigiose conficta. Qua-
 propter & hanc omitte. C R I. Iunonem autem, u-
 xorem Iouis, & sororem eandem, an nō recipis? T R I.
 Tace obsecro, propter intemperantissimum concubio

mine dicunt. Quod si igitur
 cognouissem hoc, ô optime
 Critia, quàm multas tibi
 Gorgonas ex Creta buc ato-
 culissem, teq; ducem inuictū
 & insuperabilem reddidis-
 sem. Poetae autem & orato-
 res multo me Perseo ante-
 posuissent, ut qui plures Gor-
 gonas inuicissem. Verūm
 quoniam in Creta mentio-
 nem incidi, adhuc memini
 qui mihi sepulchrum Iouis
 tui istius demonstrabant, &
 occultas ualles, quae matrem
 eius enutrierant, quanquam
 adhuc uiridia ipsa ea arbu-
 sta essent. C R I. At ne-
 sciebas incantationem &
 sacrificia quibus utendum
 fuisset. T R I T. Si haec, ô
 Critia, per incantationes fa-
 cta sint, fortassis etiam ab
 inferis excitasset illam, &
 in lucem dulcissimam redu-
 xisset. Sed nugae ista, ac lu-

καὶ τὴν ἐν ποδῶν καὶ χερσὶν
ἐκτεταμένῳ παράδραμι. Κρ.
καὶ τίνα ἱερομῶσομαι γι; Τρ.
ὕψιμόντα θῶν, μέγαρ, ἄμ-
βροτον, ἔραυίρνα, ὅν πατὴρς,
πνεῦμα ἐκ πατὴρς ἐκπορεύ-
μετον, ἐν ἐν τριῶν, καὶ ὅς ἐνός
τρία ταῦτα νομίζε, Ζήτωα τὸν
δ' ὕψ θῶν. Κρ. ἀριθμίαν
με διδάσκεις, καὶ ὅρνε ὁ ἀριθ-
μητικὴ καὶ γὰρ ἀριθμίαις, ὡς
Νικίμαχ^{ος} ὁ ἑραστωῆς. ἐν
οἷδα γὰρ τί λέγας, ἐν τρία, τρία
ἐν, μὴ τὴν τετρακτὴν φῆς τὴν
Πυθαγόρε, καὶ τὴν ὀγδoadά καὶ
φριανάδα; Τρ. σίγα τὰ νε-
θε, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια. ἐν ἰδ-
ῶλε μετρεῖν τὰ ψαλῶν ἰχθυ-
ῖον γὰρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν,
καὶ τίς ὁ πρῶτον πάντων, καὶ
τί τὸ σύστημα τῆς παρτός. καὶ
γὰρ πρῶτον λέγον ταῦτα ἱερα-
σχορ, ἀπὸρ σὺ, ὅτινα δὲ μοι
Γαλιλαῖ^{ος} ἐνέτυχερ, ἀναφα-
λαστίαις, ἐπὶ ῥῖν^{ος}, ἐς τρίτον
ἐραυὸν ἀρροβάτεις, καὶ τὰ
sum, καὶ quis fuerit ante omnia, καὶ quæ item constitu-
tio quod uel corpus uniuersi. Quando autem me Galilæus
ille conuenit, recaluafter, naso aquilo, qui in tertium us-
que cælum per aerem ingressus est, quæq; optima
atque

tum, et istam ex manibus
pedibusq; extentam, cursu
præteruebe. CRI. Quem-
nā igitur tibi iurabo? TR.
Deum altè regnantem, ma-
gnum, ætherium, atq; ætero-
num, filium patris, spiritum
ex patre procedentem, unū
ex tribus, et ex uno tria.
Hæc tu Iouem puta, hunc
existima Deum. CRI. Nu-
merare me doces, et iustu-
rādum arithmetica tibi est.
Nam et numeras, perinde
ut Nicomachus ille Gerasco-
nus. Neque enim intelligio
quid dicas: Vnum tria, tria
unum: num quaternionem
dicis Pythagoricum illum,
an octernionem, an nume-
rum ex triginta constantē?
TRI. Tace ea quæ infrā
sunt, quæq; silentio digna.
Non licet hoc pacto metiri
pulicum uestigia. Ego enim
docebo te quid sit uniuerso
sum, et quis fuerit ante omnia, et quæ item constitu-
tio quod uel corpus uniuersi. Quando autem me Galilæus
ille conuenit, recaluafter, naso aquilo, qui in tertium us-
que cælum per aerem ingressus est, quæq; optima
atque

ἡ ἀλλιστὰ ἐκ μεταβολῆς, δι' ὅ
 λατὸς ἡμᾶς ἀνιχνεύουσιν, ἵε
 τὰ τῶν μακρόρων ἰχθία παρὰ
 σώλδοι, καὶ ἐν τῶν ἀσπίδων
 χόρων ἡμᾶς ἐλνυρώσατο. καὶ
 σὶ ποιήσω, ὅν με ἀπέχε, ἵπ
 ἀλνυβάς αὐθροπον. Κρ. λί
 γι ὡ πολυμαθίτατε Τριφῶν.
 Διὰ φίλος γὰρ ἔρχομαι. Τρ.
 αὐτογνώκας περὶ τὰ τῶν Ἀριστε
 φαύς τῶ δραματοποιοῦ ἔρνε
 θας, ποιημάτων. Κρ. καὶ
 μάλα. Τρ. ἔγκληρα καὶ
 πᾶρ αὐτὸ τοῖόν· Χά· ἡν καὶ
 οὐξ, ἔριβές τε μέλαν πρῶτον,
 καὶ Τάρταρ· οὐρὺς, γῆ δ',
 ὅδ' ἑραϊδὲς ἦν. Κρ. ὡ λίγος.
 αἶτα τί ἦν; Τρ. ὅν εἴς ἀφ
 θιτον, ἀόρατον, ἀκατανόητον,
 ὃ λύνει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀνοσ
 μίαν ταύτην ἀπέλασι, λόγῳ
 μόνῳ φθίνοντι ὡς αὐτὸ, ὡς ὃ
 δραδύγλωσσος ἀπεγράφας·
 γλῶν ἐπεξῆν ἐφ' ὅλασιν, ἑρα
 οὐν ἱταύνουσιν, ἀσείρας ἡμέρω
 σιν ἀπλανῆς, δρόμον δι' ἄξια
 το, ὅς σὺ σίβηθες. γλῶν ἢ τοῖς
 admodum tardi linguis iste descripsit: Terram firmavit
 super aquas, cœlum explanauit, stellis formavit fixas,
 cursum ordinavit, quas tu ueneraris ut deos. Terrâ autem

atque pulcherrima sunt, in-
 de didicit, per aquâ nos re-
 nouauit, in beatorum uesti-
 gia insistere fecit, & ex imo-
 priorum regionibus nos re-
 demit. Ac te faciam, si me
 audieris, uerè hominē. C R.
 Dic quæso doctissime Tric-
 phon: timore enim quodam
 iam correptus sum. T R I.
 Legistine aliquando Aristoo-
 phanis Comici poetæ fabu-
 lam, Aues? C R I. Atq; ad-
 modum. T R I. Scriptum
 ab eo tale quippiam ibi est:
 A principio chaos, & nox,
 & tenebræ nigrae erāt,
 & tartarus altus,

Nulla autem terra, nec aer,
 aut solus ullus adhuc, etc.
 C R I. Rectè dicis: quid au-
 tem postea? T R I T. Erat
 lux incorruptibilis, inuisi-
 bilis, incomprehensibilis, quæ
 dissoluit tenebras, & infor-
 mitatem istam abegit, uerò
 bo solo dicto ab ipsa, quem-
 Gggg 2 & flo.

αὐθις ἐκ ἀλλώπιον, αὐθις
 πορὶ μὲν οὖν τῶν ἐς τὸ εἶναι πα
 ράγει. καὶ ἴτις ἐν ἑραῶν βλί
 πων δινάως τι ἡ ἀλίκος, καὶ
 ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογρα
 φόμεναι. ἀνταποδώσει ἡ πᾶ
 σιν, ἣν ἐμάρσατο αὐτὸς ἐν τῇ
 λατῇ. Κρ. τὰ ἡ μοιρῶν ἐπι
 στροφόμενα ἐς ἀπώλῃς, ἐγχα
 ράτῃσι γὰρ καὶ ταῦτα; Τρ. τὰ
 ποῖα; Κρ. τὰ δὲ ἐμμελύνει.
 Τρ. λέγει ὡς καὶ Κεῖν πρὸ τῇ
 μοιρῶν ἐγὼ ἡ μαθητιῶν ἀνέ
 σαιμι πρὸ σῶ. Κρ. δὲ Ὁμηρος
 ὁ αἰοῖδε μὲν ποιεῖ τῆς ἑρμῆς,
 Μοῖραν δὲ ἡ τινὰ φημι πεφυ
 μένων ἐμμελῆσαι ἀνδρῶν.

ὦ δὲ τίς τῶ μεγάλῃς Ἡρακλῆος,
 οὐδὲ γὰρ δὲ βίη Ἡρακλῆος φύ
 γει λυῖται,

Ὁς πρὸ φίλτατος ἴσκει Διὶ
 Κρονίῳ ἀνακτῇ,

ἀλλὰ ἡ μοῖρῃ ἀάμασι. καὶ αὖ
 γὰρ ἡ χόλος Ἡρῆς.

ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον ἡθεῖ
 μάρθαι, καὶ τὰς ἐν τῷ μῆτι
 βολὰς, ἐνθα δὲ ἵπεται,

Sed fato, atque ira domitus Iunonis iniqua est.

Quin et totam uitam, omnesq; in ea mutationes, fato con
 stitutas atque ordinatas esse idem innuit, cum ait:

et floribus exornauit, ho
 minem ex nihilo ad essen
 tiam produxit. Etq; in cœ
 lo aspiciens iustos pariter et
 iniustos, et in libris descri
 bens cuiusq; res et actio
 nes. Rependet autem omni
 bus,* quam diem ipse praece
 pit. CRI. Quæ autem à

Parcis agglomerata cunctis
 sunt, etiamne illa inscribui?

T.RI. Qualianam? CRI.
 Ba quæ ad fatum pertinet.

T.RI. Dic mihi o optime
 Critia, de Parcibus. Ego uero

discere gestiens, de te liben
 ter audierim. CRI. An

non Homerus poeta cele
 bris ait:

At fatum effugit nemo (mi
 bi crede) uiuorum.

De magno autem Hercule
 idem ait:

Nec uis Herculeæ Parcæ
 uitauit amaram,

Quanquam dijs charus fo
 ret, et Iouis inclita proles:

πλάσσει, δάσα οἱ αἶσα, λαλῶ-
κλῶβις τι βραῦτα
Γεγονυμένῳ ἦσαντο λίνῳ, ὅτι
μιν τίμη μῆτηρ.

ἡγεῖ τὰς ἐν ξυνῇ ἱποχάει ἀπὸ
ἱκάνους γίνεσθαι,

Ἡδ' ὥς Αἰόλον ἱκόμεθ', ὅς με
πρόφρων ὑπείδειτο,

Καὶ πῆμ'· ἰδὲ πω αἶσα φί-
λῳ ἵς παφίδι ἱκίεσθαι.

ὥς τι πάντα ὑπὸ τῇ μαιρῶν γί-
νεσθαι ὁ ποιητὴς μιμηστὴρ

κί, τῇ δ' Δία μὲν βιλήσας τῇ ἑρμῇ
Θαοῦ τοιοῦτον Δυσυχίῳ θάλασσῳ

σαι, ἀλλὰ μᾶλλον
Αἵματόεσας ψιλάδας ὑπὲρ

χρυσὴν ἱέραξ,
Πᾶσα φίλον τιμῶν, τίρ οἱ Πά

τροκλῇ ἱμῶν
Φθίσεα ἐν Τροίῃ.

ὥς τι ὁ Τριφῶν διὰ τὴν μα-
δίην προδῆναι πρὸς τῶν μαι-

ρῶν ἰθιλήσεαι, καὶ τὰ χάριαι
ἀφ' ἧς ἱγνόναι μετὰ τῇ δι-

ασκίᾳ, καὶ τὰ ἀπόρρητα
ἡμῶν. Τρ. καὶ πῶς ὁ αὐ-

τὸς ποιητὴς, ὃ κατὰ Κριτίαν,
διτλὴν ἐπὶ λέγει τὴν ἱμαρ-

μελίῳ καὶ ἀμφίβολον, ὥς τί-
τε, ὁ ὀπτιμὲ Κριτία, duplex allegat fatum, & ambiguum,

Vbi ille deinde

Ille ferat, quæcunque Deus,
Parcaq; malignæ

Neuerunt genito, cum ma-
tris prodijt alio.

Etiam in peregrino solo re-
tentiones ab eadem illa fie-
ri, ut cum Vlysses ait:

Atque uti susceptum placid-
d rex Aeolus ore,

Miserit in patriam, sed non-
dum fata sinebant.

Quare omnia à Parcis fieri
poeta testatus est: louem au-
tem neq; filium uoluisse ab
infanda defendere morte,
sed potius

Sanguineas cælo guttas dis-
judit ab alto

Ob natum, quem Patroclus
prope mœnia Troiæ

Occisurus erat. —

Quamobrem, Triefphon, ob
hæc nihil amplius addere
de Parcis uolueris, etiam si
fortassis in sublime sublatus
fuiſſes unâ cum præceptore,
et arcanis illis initiatus. T R.

Et quomodo ipse ille poe-

Gggg 3 ut qui

Δι μὲν τι πράξαισι, τοιῷδε
 τίλα συγκύρσαι, τοῖσιν ἢ πειν
 σασι, ἢ τῶν τίλα ἔντυχάρ,
 ὡς ἴπ' Ἀχιλλεύς.

Διχθαλίαις λῦρας φορέμεν
 θανάτοιο τέλ' ὅδε.

Εἰ μὲν ἂν αὖθι μίνων Τρώων
 πόλιν ἀμφιμάχουμαι,
 Ωλίσσο μὲν μοι νότος, ἀτὰρ
 ἡλίο' ἀφθιτον ἴσαι.

Εἰ δὲ λυραῖνα δ' ἴνομαι,
 Ωλίσσο μοι ἡλίο' ἰδλόν, ἡδὲ
 Διρὸν δὲ μοι αἰὼν Εὐσείας.
 ἀλλὰ καὶ ἡδὲ ἰχθύων ὅδε,
 ὅς τοι ἄλως λῦρ ὀλοῶν, ἡδὲ
 νηὶς ἴβανι.

Πολύαι γὰρ οἱ ἴσπε γέρον
 ἀγασὶς Πολυίδ' ὅδε,
 Νῦν ὅτ' ἀργαλὴ φθιῖται εἰς
 ἱερὴν μετάρσιον,

Ἡ μὲν Ἀχαιοὺν νηυσὶν, ὅτ'
 Τρώεσσι δαμῶναι.

Οὐχὶ παρ' Ὀμήρῳ ταῦτα γέ-
 γραπται; ἢ ἀμφίβληθ' αὐτῇ,
 καὶ ἀμφίρηνον ὅτ' ἀπάτη; εἰ
 ἢ βύλαι καὶ τ' Διὸς ἐπιήτω σοὶ
 τ' λόγον, ἢ χι μὲν Αἰγιδῶ ἔρκε-
 κος,

qua haec, atq; adeò anceps deceptio? Quòd si placet, e-
 tiam Iouis orationem tibi addam. An non Aegistho dixit
 quòd

ut qui hoc quidem fecerit,
 talem exitū sortiatur: aliud
 autem faciens, in alium co-
 uētium incidat: ut de Achil-
 le, cum dicit:

Nam me mater ait, niucis
 Thetis inclyta plantis,
 Sortitum geminis obeunda
 ad funera leges:

Nā si hic persistam, pugnēq;
 ad moenia Troiae,
 Bripitur reditus mihi, at ino-
 clyta fama sequetur.

Sin autem patriam repetā,
 charosq; penates,
 Fama perit, uerū in lon-
 gum mihi ducitur aetas.

Sed ὅδε Euchenore ait
 Qui non ignarus fati, con-
 scenderat aequor.

Nanq; huic saepe senex Po-
 lyidus dixerat antè,

Aut morbo in patria peri-
 turum, atq; inter amicos,
 Aut manibus Teucrorū, at-
 que inter Dorica castra.

An non apud Homerū haec
 scripta sunt? aut non ambi-

περ, ὡς ἀποσχομεν ἢ ἂν μὴ
 χάρις, καὶ τ' Ἀγαμέμνονος
 ἐπιβλήῃς, ἢ μὴ καθέμεν πρὸς
 αὐτὸν χρόνον, ἐπιπαλλομεν δὲ
 ταῦτα πράττειν, ἢ καθυστρεῖν
 θανάτου; Τρ. τὸτο ἡγὼ πολ-
 λάκις πρὸς μαντὸς ἀμύλῳ, ἰὰρ
 ἐτάνης τὸν πλησίον, θανάτῳ
 θέσθ' παρὰ δὲ δίκης· αἱ δὲ γι-
 μὴ τὸτο πράξῃς, βίωσθ' ἡ-
 λῶς, ἢ δὲ σ' ὅκα θέμις τέλῃ
 θανάτου; ἡ χάρις. ἔχ' ὅρας ὡς
 ἀδιόρθῳ τὰ τῶν πιπτῶν,
 καὶ ἀμφίλεξ', καὶ μηδὲ πω
 ὁδραιωμεν; ὡς τί ἴσασιν ὅ-
 παύτα, ὡς καὶ σὶ ἐν ταῖς ἱππο-
 ραφίαις βίβλοις τῶν ἀγαθῶν
 ἀπογράφονται. Κρ. ἢ πάν-
 τα ἀδανυκλῆς, ὡς Τριφῶν, ἀλ-
 λά μοι τίδ' ἐπὶ, αἱ καὶ τὰ τ'
 Σκυθῶν ἐν τῷ ὄρει ἡγαράτ-
 τισι. Τρ. πάντα, εὐτύχοι γι-
 γνησθῇ καὶ ἐν ἱστορίαις. Κρ. πολ-
 λὰς γιγνασκίας φησὶ ἐν τῷ ὄρει
 νῶ, ὡς ἀπὸ τῆς ἀπογραφῆς αὐ-
 τῶν. Τρ. οὐτόμα, ὡς μηδὲν ἔστι
 ὅτι res in caelo describuntur?

quod si ab adulterio & in-
 sidys Agamemnonis sese cō-
 tineret, jato illi constitutum
 esse ut in longum tempus ui-
 ueret: si uero in animum ino-
 duceret facere ista, mortem
 effugere non posse? Atq; ad
 eum modum ego quoq; ua-
 ticipatus saepe sum: Si occi-
 deris proximum, morti cono-
 dem naberis iudicio. si uero
 hoc non feceris, uiues recte,
 Nec te fis adeò festinam ino-
 currere mortem.

An non uides quàm minimè
 correctæ aut emendatæ sunt
 quæ à poetis dicuntur? quanq̃
 item ambigua & obliqua,
 neq; unquam certa aliqua
 sede stabilita? Quare omnia
 isthæc missa fac, ut & te in
 cœlestibus bonorum libris
 inscribant. CRIT. Bene
 omnia reuoluisti ac repetisti
 Triephō, sed mihi illud re-
 sponde: Vtrum & Scytharum

res in caelo describuntur? TRI. Omnes, si qui-
 dem & inter gentes Chrestus fuerit. CRIT. Mul-
 tos sancti scribas in caelo narras, quando cuncta describun-
 tur. TR. Bona uerba, Critia, neq; quicquā contemptum

φλαῦρον τῷ Διτί, ἀλλὰ καὶ
 χυμὸν ὅ παύσας ἡμῶν, ἔπει-
 ρῶν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· εἰ δὲ
 ραυτοῦ ὡς Διτὶν βλάπτωσι,
 γῆρ δὲ ἴφ' ὕδατος ἐπιξερ, ἀ-
 σφάκας ἡμῶν φασιν, αὐθροῶν
 ἐκ μὲν οὐτος παρ' ἡμέρας, τί πα-
 ράδοξον, καὶ τὰς πράξεις πάν-
 των ἱναπογράφω; καὶ γὰρ
 σοὶ οἰκίον καὶ ἀσπασάσας
 τι, οἰκίτιδας ἔχει καὶ οἰκίτας ἰν
 αὐτῷ σωμαγαγόντι, εἰ δὲ ποτὶ
 σε Διίλαθε τῶν πρᾶξε ἀ-
 πόδω; ὅ, πόσῃ μάλιστ' ἐν
 πάντα περιουκότα θύμῃ, ἔχ
 ἀπαστῶν ἐν ἀνελίξ διαδρα-
 μῶν ἡκάστῃ πράξιν καὶ ἐννοῶν;
 οἱ γὰρ σε θύει, λόγῳ καὶ τοῖς
 ὡ φρονῶσιν ἡγίοντι. Κρ. πᾶ-
 συ ὡ λόγος, καὶ μὲν ἀντιστρέ-
 φως ὁ Νιόβης παθῶν. ἐκ γὰρ
 λης γὰρ αὐθροῶν ἀναπείφωσα,
 ὡς τι τῶν τῶν προσιθῶσιν,
 μὲν καὶ τὸν τε παθῶν παρ' ἡμῶν.

Τρ.

aut uile de Deo dextero lo-
 quaris, sed Catechumenus
 existens, persuaderi à me ti-
 bi sine, si modò uiuere cupis
 in auum. Nam si cœlum ex-
 planauit ut pellem, terram
 autem firmauit super aquas,
 stellas formauit, hominemq;
 ex nihilo, ut esset, in lucem
 produxit: quid mirum adeò,
 si res quoq; omnium ibi de-
 scribantur? Nam & tu si
 domunculam aliquam adi-
 ficasses, ancillas autem &
 seruos in ea multos congre-
 gasses, nunquam te lateret
 quicquam eorum quæ ab il-
 lis gererentur, quamuis abie-
 ctum & uile. quanto igitur
 magis probabile est, eū qui
 omnia creauit, Deum, cun-
 cta expedite ac facile per-
 currere, & uniuscuiusque
 cōsilia & actiones animado
 uertere? Nā tui dij pro Cot-
 tabis, ab ijs qui recte sapi-

unt, habentur. CRI. Recte omnino dicis, & mihi
 nunc diuersum accidit atque Niobæ e olim. ex statua e-
 nim in hominem conuersus sum. Quare iam deum i-
 stū tibi appono, & iuro quòd mali à me nihil pati.

TRI.

Τρ. ἀπὸρ ἐν καρδίᾳς μ' ὄνο-
 τως φίλῃς, μὴ ἰσθῆναι τι πρὸς
 σης ἐν ἐμοί, καὶ ἰσθῆναι μὴ
 ἐσθῆναι ἐν φρεσίν, ἀλλ' ὃ ἔ-
 πης. ἀλλ' ἄγε δὴ, το θαυμάσιον
 ἐκείνο ἀνυσμάτιον ἄισον, ὃ
 πως ἐμὴν καὶ ὠχρῶσα, καὶ ὃ
 λως ἀλλοιωθῶ, καὶ ὅπως ἡ Νιό-
 βη ἀπαυδῶσα, ἀλλ' ὡς ἀνδρῶν
 ὄντων γενέσθαι, καὶ πῶς θαυ-
 μασίαν σὺ ἐκπληξῇ κατ' αὐ-
 θυρὸν λεγόμενα ἐκ τρωαδίσου.
 Κρ. νὴ τ' ἦν τὸν ἐν πατρὶ, καὶ
 ἐ τὸτο γινώσκται. Τρ. λίγῃ,
 παρὰ τ' πνεύματι ὅτι δύνα-
 μιν τῆ λόγῃ λαβῶν, ἐγὼ δὲ κα-
 θεδίσμαι, Διγμῶν ὅτι Αἰακί-
 δῳ, ὅπως λήξειν ἀέθῳ.
 Κρ. ἀπὸρ ἰδὲ πῶς καὶ φέρων,
 ὡς ὁμοῦ γὰρ τὰ χρυσίδισα
 τα, καὶ δὲ ὅρῳ πλῆθ' ὅτι πᾶμ-
 πολυ, ἐς τὸ ὅς ψευδίζοντας,
 ἰδὲ δὲ τῇ ἀνοῇ ἐφωτο τοῖς
 χέλεσιν, ἐγὼ δὲ πατήνας ἐς
 ἀπαστας, καὶ πῶς χεῖρα τοῖς
 βλῖα

TR. Si modò ex corde me
 diligis, ne quid alienum aut
 nouum in me facias:

Nèue aliud celes animis, ali-
 uidq; loquaris.

Verùm age mirabilem illam
 auscultationem tuam tan-
 dem profer nobis, ut & ego
 expalleſcam, & prorsus im-
 muter, & non quemadmo-
 dum Niobe, obmuteſcam,
 sed uti & Philomela in auicu-
 lam conuertar, & mirabi-
 lem istam consternationem
 tuam in prato uiridi tragi-
 co quodam modo decātem.

CRIT. Ita per filium ex
 patre, haudquaquam istud
 fiet. TRI. Dic modò, à
 spiritu potestatem ac uim di-
 cendi accipiens. Ego uerò
 sedebo,

Acacidem expectans, dum
 cantum finiāt ille.

CRIT. Abieram in uiam
 publicam, empturus uideli-
 cet ea quibus maximè opus habebam : atque ibi uideo
 multitudinem admodum magnam in aurem mutuò sus-
 surrantes : audiendi autem studio etiam labijs inhaere-
 bant. Ego uerò oculos per cunctos circumferens, &

6888 5 manum

ἐλπίσιν ὁρῶν ἀνέμψαι, ἵνα
 πιάσῃ ὁ ξυδερκίτης, ἃ πρυ-
 τινα τῶν φίλων βιάσασμαι. ὁ
 γὰρ δὲ Κράτωνα τὸν πολιτι-
 κόν, παιδίδον φίλον ὄντα, καὶ
 συμποτικόν. Τρ. αἰδανό-
 μαι τῶν, τὸν ὄξιστον γὰρ
 ἄνθρωπον. ἄτα τίς Κρ. καὶ δὲ
 πολλὰ παρακωλυσιμῶντος,
 ἴκοντο τὰ πρόσθεν, καὶ τὸ ἰω-
 θινὸν χεῖρε ἀπὸν, ἰχθύων ὡς
 αὐτόν. αὐθροπία καὶ δὲ τις,
 τοῦνομα Χαρίκλιν, σισυμ-
 μένιον γράντιον, ῥίγχεον τῇ ὑ-
 πὸ τῇ μέλει, ἰχθυήσας ἰσ-
 πιστοτέρως μένιον. ὁ δὲ πύλιν
 λυκανώδης θανάτου, ἃτα ἔρ-
 ξατοῦ φθίγγειναι λατρίαν
 μένιον. ἔτ', ὡς προῖπον, τὸς
 τῶν ὄξιστων λαταλῆς ἰλα-
 πσομένης, καὶ τὰ χρεῖα τοῖς δε-
 νοῦσι ἀποδίδου, καὶ τὰ τῶν
 ἰσοκλίων πάντα, καὶ τὰ δημοσία
 καὶ τὰς ἐραμὰς γὰρ δέξεται, μὴ
 ἁπλῶς ἀλλ' ἐκ τῆς, καὶ λαί-
 φλυα

manum supercilij incurvā
 supernè obducens, inspe-
 ctābam quam acutissimè si-
 cubi amicorum aliquem cō-
 templerer. Video autē Cra-
 tonem Politicum illum, qui
 mihi à puero usque amicus
 fuit, & in conuiuijs unā cō-
 suetus. TRIT. Intelligo
 quem dicis, inspectorem ui-
 delicet illum. sed quid pos-
 stea? CRIT. Multis ita-
 que opposito cubito dimotis,
 in anteriorem partē pene-
 traui, & matutinū illud A-
 ue præfatus, accedebam ad
 ipsum. Cæterum homuncio
 quidam nomine Charice-
 nus, uetulus, emarcidus, &
 naso stridens, tussiebat pri-
 mō intimum quiddam, ex-
 creabatq; languidum et in-
 conditum. Erat autem spu-
 tum morte ipsa luividum ma-
 gis. Deinde cæpit loqui uoce
 attenuata & exili admo-

dum. Hic, ut antè dixi, inspectorum relinquit elapsmos,
 & debita sceneratoribus reddet, & pensiones omnes iam
 priuatas quàm publicas: præterea & aramangas capiet,
 non inquirens aut perpendens cuiusque artem. Atq; etiam
 amariora

φλυάρεϊ ἐπιπικρότερον, οἱ περὶ
αὐτὸν δὲ ἤδουτο τοῖς λόγοις,
καὶ τῷ Λευκῷ τ' ἀκασμάτων
προσίκαυτο. ἔτι δ' ὁ τοῦνο-
μα Χλευοχάρμου, τριβώνιον
ἔχων πολὺ σάβρον, αὐτοπιδω-
τός τε καὶ ἀσκιπ, μετίφη,
τοῖς ὁδούσι ἐπιπικρότερον, ὡς ἰ-
πιδίξαι μοι τὸς Λευκαίων,
ὃ ὅριον παραγυρόμενον, Λι-
καρμεῖον τὴν νόμῳ, ἐν τῷ
θείῳ αὐτογυραμενέον ὄνο-
μα ἰσογλυφείοις γράμμα-
σι, ὡς ἐστὶ τῷ χρυσῷ ἐπι-
κλύσει τὴν λευκόρεον. ἦν δὲ
ἐγὼ, κατὰ μὲν τὰ Αἰγυπτίως
καὶ Ἀρτιμειδίως, δὲ καλῶς ἀ-
ποδείκνυται, ταῦτά γε τὰ ἐν-
πνια ἐν ὑμῖν, ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ
χρῖα πληθυνθέντι ἀναλό-
γως ἢ ἀποδόσεις, οὗτοι δὲ
ὡδὶ πολλοὶ τὸ ἐβολῆ γε τέρηθ-
σινται, ὡς πολλὰ χρυσίον δύ-
πορηκός. καὶ ἔμοι γὰρ δονᾷτε,
ὡδὲ Λευκάδα πύττω, καὶ Λε-
μον ὀνείρων κατὰ δαρθένους, το-
σαῦτα ὀνείροποιον ἐν ἀναρῇ τ'
quā plurimum obolo etiā carebit, tanquā qui multo auro tā
diues fuerit. Ac mihi quidem uidemini super Leucadem pe-
tram & somniorū populū consopiti, tam multa somnigare,

amariora his nugabatur. Illi
autem qui circa ipsum erāt,
delectabantur uerbis hisce,
& nouitati eorum quæ au-
diebant aduertebant ani-
mum. Alius autem quidam,
cui nomen Chleuocharmus,
pallium habens admodum
putre, sine calceis & tegmi-
ne capitis incedens, interlo-
quebatur, dentibus applau-
dens : ut demonstrauit mihi
male uestitus quidam, qui ex
montibus aduenerat, de ton-
sa coma, in theatro perscrip-
tum nomen literis hiero-
glyphicis (hoc est sacris &
arcanis notis) quod iste au-
ro inundaturus esset uiam
publicam. Ego uerò inquāz
At iuxta Aristandri & Ar-
temidori præcepta non ita
bonum euentum habebunt
hæc inter uos somnia, sed ti-
bi quidem debita multipli-
cabuntur secundum propor-
tionem pensionis: iste autem
nocte

θυκτός ὄνεις· εἰ δ' αὖτις ἀνιγχα-
 σαι ἀπαυτὸς, ὡς ἀποπνιγν-
 υθεῖ ὑπὸ τῇ γέλωτι, καὶ τ' ἄμα
 θίας με καίγειν ὁσπορ. ὅν δ'
 ὁ γὰρ πρὸς Κράτωνα, μὲν λα-
 πῶς πάντα διερρίνισα, ἵν' ἄ-
 παυτὸν τὴν κομῆσιν ἀμῶν, καὶ
 ἐλατὰ Ἀρίσταδρον τὸν Τελμι-
 σία, καὶ Ἀρτεμίδωρον τὸν Εφί-
 σιον διέχυσας τοῖς ἐνέροις·
 ἃ δ' εἰς, σίγα ὦ Κριτία, εἰ ἔχον
 θῆς, μεταγωγῆς σε τὰ καλ-
 λιστα, καὶ τὰ νῦν γενεσόμενα.
 εἰ γὰρ ὄνεις τάδε ἴσιν, ἀλλ' ἄ-
 λυθῇ, ἐκβύβουται δ' ὡς μῦθα μι-
 σωρί. τὰυτὰ ἀκηκοὺς παρὰ τῷ
 Κράτῳ, καὶ τὸ ὁλιθυρὸν δι-
 διανοίας αὐτῶν κατεννοῶνς,
 ἀρυθρίασα, καὶ σινοβρωπῶν
 ἐπεροδόμῳ, καὶ ἐπὶ τῷ Κράτῳ
 ταῖς ἐπιμυφόμεναι. εἰς δὲ δρι-
 μὺν καὶ Τιτανῶν ἐνιδῶν, δρα-
 ξάμενος μετὰ λώπῃς, ἐσπάρ-
 γαξε, ῥέτρην ποιήσας διὰ πε-
 θόμενός τε, καὶ παραντίθμῳ
 καὶ παρὰ τὸν παλαιωμένον
 ἐκείνου δαιμονίου. εἰς λόγους
 δὲ τὰυτὰ παριπλέκωντος,
 ueste, uellicabat, conuentionē fecisse καὶ credens, καὶ ab inue-
 strato illo numine instigatus, uerbis autē hęc extendēdo per-

nocte quasi in puncto exi-
 stente. Illi uerò cacbinnos
 sustulerunt uniuersī, ita ut
 risu propē suffocarentur,
 meq; ignorantia condem-
 nauerunt. At ego ad Cratonē
 conuersus inquam: Num per-
 peram omnia dierrinisa, ut
 comico modo dicā aliquid,
 καὶ non iuxta Aristandrum
 Telmisensem, καὶ Artemi-
 dorum Ephesium inuestiga-
 ui somnia? Tum ille: Tace,
 inquit, Critia. Si enim silen-
 tium ages, εἰς ἄγεβο te sacro-
 rum pulcherrima, καὶ quæ
 nunc futura sunt. Non som-
 nia hęc sunt, sed res ipsa.
 Euentum autem capient in-
 mensum qui dicitur Mesori.
 Hęc postquam audissem
 à Cratone, καὶ lubricam ip-
 sorum mētem cognouissem,
 erubui, καὶ tristitiam præ-
 me ferens abij, multis Cra-
 tonem incusando. Unus autē
 illorū acerbū καὶ Titanicum
 quiddā obtuens, arrepiū me
 suadet

πᾶσι μετὸν λαποδαίμονα εἰς
 γόντας ἀνθρώπους παραγοί-
 δαι· καὶ ἀποφράδι, τὸ δὲ λιγέ-
 μνον, ἑμὶ· συγκυρῆσαι· ἴθα
 σαι γὰρ πάντα θ' αὐτῶν μυ-
 σταγωγῆσθαι, καὶ δὲ διέλθω
 μὲν Σιδυρίας τὴν πύλιν, καὶ
 χαλκίους δ' αὖτε, αὐτὰ βάρδας δ'
 πλείστας περικυκλωσάμενοι,
 εἰς χρυσόροφον οἶκον αἰελλο-
 μην, οἷον Ὀμπρ' ἢ Μυριάδας
 φησὶ, καὶ δὲ ἀπαυταῖς σκοπίας
 ζον, ὅσα οὐ νοσητὴς ἐκένος νεκ-
 ρίσκῃ. ὁρῶ ἣν ἔχ' ἐλύνω, μὰ
 Δι', ἀλλ' ἀνδρας ἐπικυρῶ-
 τας καὶ λατῶν χρωμένους, οἳ ἣν
 ἰδόντες ἐγὼ θύσασιν, καὶ θύσαν-
 τίας παριγίνοντο, ἴφασκον γδ',
 ὥσθ' ἵνα λυγροὶ ἀγγεῖλαι αὐ-
 γάτοι μιν, ἰφάνοντο γδ' αὖτοι, ὥς
 τὰ λίανιστ' ἀνθρώποι, καὶ ἵχαι-
 ρον ὑπὸ τοῖς λυγροῖς, ὥς περ αἱ
 ποῖνοι ποιεῖ ὑπὸ τῆς φά, τὰς λι-
 φαλὰς δ' ἀγχισχόντες, ἰφίθ' ὡς
 εἶπον· μετὰ ἣν τὰ ἔροντό με, τίς,
 πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθεν τοι
 πόλις, ἢ αἱ τοκῆς; χρεῖσται
 περὶ αὐτῶν· ἐν θεάτρῳ φῦλα. Capita autem inter se iun-
 ξαντες consulsurrabant. Postea interrogabant me:

Quisnam hominum, aut unde es, quæ patria, quiq; parentes

Sicut

γὰρ αὐτὸς ἀπόγει τῷ σχήμα-
 τῳ. ἤν δ' ἰγὼ, ὀλίγοι γι' χρυσοί,
 αὐτοὶ βλῆπω πανταχοῦ. Κριτίας δὲ τένεμα, πόλις δὲ
 μὲν ἐνθ' οὗ καὶ ὑμῖν. ὡς δ'
 ἀσβεσταντὸν ἐπιωθαύοντο,
 πῶς τὰ τ' ἐπὶ πόλιν, καὶ τὰ τ' ἐπὶ
 μῦ. ἤν δ' ἰγὼ, χαίρεισί γε πᾶν
 τὸν, καὶ ἔτι γε χαρήσονται. οἱ
 δὲ αὐτὸν τῶν ὀφρῶν, ἐχ
 οὔτω. Λυσικῆ γὰρ ἡ πόλις. ἤν
 δ' ἰγὼ κατὰ πλὴν αὐτῶν γνῶ-
 μῶν. ἡμῶς πεδίαροις ὄντορ,
 καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλῆς ἀπαιτῆς ἀκ-
 θερῶντο, ὅθεν ἀσκήματα καὶ
 τὰ δὲ νεοῖα. πῶς ἢ τὰ τῷ
 αἰθέρι; μῶν ἰκλήψατο ἡ πόλις.
 ἡ δὲ σιδήρεα κατὰ λείαντορ γε
 θήσεται; ὁ Ἀρης εἰ τι τραγὴν
 σῆται Δία, καὶ ὁ Κρόνῳ Δία-
 μετρήσει τ' ἡλιον; ἡ Ἀφροδί-
 τη εἰ μετὰ τ' Ἑρμῆ σιωπῶν
 σῆται, καὶ Ἑρμῆ ἀφροδίτης ἀπικυή-
 σαι, καὶ οἱ ὑμῶς ἡ δὲ; εἰ

παγ-

Sūt tibi? Nā Chrestus quidē
 esse appares utiq; ex habitu.
 Tū ego: Pauci, inquā, Chre-
 sti, hoc est frugi sunt, quē ad-
 modum ubiq; uideo. Critias
 autem nomen mihi est: ciui-
 tas uerò inde, unde & uobis.
 Vt aut sublimes illi et in aere
 gradiētes interrogarūt quo
 pacto se res ciuitatis, et mun-
 dus adeò totus haberet, re-
 spondens ego: Bene, inquā,
 habent, & insuper etiā ha-
 bebunt. Illi autem abnuen-
 tes supercilij: Haud ita, in-
 quiunt. malē enim parturit
 ciuitas. Tum ego secundum
 ipsorum mentem: Vos, in-
 quam, supra terram & in
 sublime sublatis, & ceu ex
 alto cuncta intuentes, acuo-
 tissimē et hac intellectu as-
 secuti estis scilicet: sed quo
 pacto ea quae in aethere sunt,
 habent sese? Num deficiet
 Sol, & ad perpendiculum

Luna interponetur? Num Mars quadrangulo aspectu
 Solem aspiciet, & Saturnus ex diametro eundem? Num
 Venus cum Mercurio congregietur, & Hermaphro-
 ditos procreabunt, quibus uos delectamini? num plu-

uias

μαθηματικὴν ἡσυχασθῆναι. εἰ
 δὲ γιγνόμενα καὶ γινώσκαι ὅ-
 μως παρίσταται, διπλὴν τὸ
 ἀμαθίας· ἰναικῶν γὰρ ἰρι-
 μαίᾳ τὰυτὰ γράειδιν, καὶ πά-
 γνιαι, ἡδὲ πολλὰ γὰρ τὰ τοιαῦτα
 αἱ τῶν γυναικῶν ἐπίνοιαι μετέ-
 χονται. Τρ. τίς ἢ πρὸς τὰυτὰ
 ἔφασκεν, ὃ καὶ Κριτία, οἱ λι-
 παρμεῖοι τίς γνώμην καὶ τίς
 διάνοιαν; Κρ. ἀπαύστα τὰυτὰ
 παρίδραμον, ἅς ἐπίνοιαν τις
 τυχὸν μελέων ἡσυχασθῆναι
 τὸν ἑλίου γὰρ, ἡλὶς δὲ καὶ αἱ
 τοὶ διαμνησθῆναι, καὶ ἡδὲ πᾶν
 καὶ ὁμηροῦ ἐπαγρυπνῶν
 τὸν, ὅθεν ὅτι οὐ μὲν τὰ τοιαῦτα.
 Τρ. σὺ δὲ τί πρὸς αὐτὸς εἶ-
 πας; μέγα γὰρ ἔφασκεν καὶ δι-
 παρμεῖον. Κρ. θάρσος, ὅτι αἱ
 γυνεὶς αὐτῶν γὰρ τὰ ἡμέ-
 λιστα, τὰ γὰρ παρὰ τῶν ἀν-
 τῶν θυλλισθῆναι ἐφῶν πρὸς ὅ-
 μων, ἐπὶ τὸν ὄνειρον ποιεῖται, τὰ
 τοιαῦτα πῶς παρὰ γινώσκαι. οἱ
 οἱ πρὸς ὁμομαθῶν τὸν, ἐφῶ
 fide, nihil ignauum. Contra enim respondi pulcherrime.
 Nam quæ uulgò ab urbanis, inquam, de uobis iactan-
 tur, quando somnatis, huiusmodi scilicet proferun-
 tur. Illi autem quasi quiddam caninum subridentes, extra

mathematicam perfectè ad-
 deò affecti estis. Quod si
 uerò uaticinia uos & præ-
 stigia huc induxerunt, du-
 plex ignorantia nomen su-
 stinetis. Nam hæc mulierum
 atq; anicularum inuenta sunt;
 & ludicra: plerunque enim
 huiusmodi res muliebres
 curæ prosequuntur. TRI.
 Quid autem ad hæc respon-
 derunt, ὁ optime Critia, isti
 mente pariter & sententijs
 detonsi? CRIT. Cuncta
 hæc præterierunt, ad cogi-
 tationes illas à se inuentas
 & exercitatas confugien-
 tes. Dicebant enim, Soles de-
 cem ieiuni & absque cibo
 perseuerabimus, & ad hym-
 nos tota nocte decantandos
 uigilantes, talia somniamus.
 TRIT. Tu uerò quid ad
 ipsos dixisti? Magnum enim
 & attonitum quiddam res-
 pponderant. CRIT. Cō-
 lectulum

ἢ παρέρχοντο τὸ ἑλκεῖν αὐτοῖς. ἢ μὲν
 ἔγωγε, εἰ ἀληθὲς εἴη ταῦτα, ὡς
 αἰσθέρῃσι, ἐκ αὐτῶν ἀσφαλῶς
 τὰ μέλλοντα ἐβίχονόσσησι, ἀλ-
 λά καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν τούτῳ αὐτῶν,
 λαμβάνει τὰ μὲν ὄντα, μετὰ γὰρ
 συσόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν, ἐκ
 οἷοι, ὅπως λαμβάνει, ὁ νόμος πε-
 ριούσθω, καὶ τὰ ἑλκεῖσιν ἐλ-
 λήσθω τοῖς ἢ πονηροῖς ὅτι
 μετὰ, μετὰ δὲ νόμοις τὸ βλάψαι
 καὶ ὡς τι ἰσχύει τὰς ἀλλο-
 τήτους ταῦτα φαντασίαις, καὶ
 τὰ πονηρὰ βλάψουσιν, καὶ μετὰ
 τούτοις, μετὰ πάλιν ὑμᾶς ἐκ
 ἑσθέρῃσι βλάψαι, διὰ τὸ τῇ πα-
 τρίδι ἱπαρῶσαι, καὶ λόγους ἐλ-
 λήσθω ἐπισημαίνω. ἔτοι δὲ
 ἀπὸ τοῦ ἐν τούτῳ αὐτῶν, ἢ
 ἐμοὶ πολλὰ καὶ τιμωροῦσθω. καὶ
 αἱ βλάψαι, καὶ τὰ γὰρ προστιθῶ-
 σαι, εἰ τίνα μετὰ καὶ ἑσθέρῃσι
 αὐτῶν ἐβλάψω, μή ποτε αὐτῶν ἢ
 πάλιν καὶ μετὰ αὐτῶν αὐτῶν
 λυσοῖ, καὶ αὐτῶν αὐτῶν ἀπικα-
 τήσθω. Τρ. σίγα, ὡς Κριτία, καὶ
 τὴν ἐμὴν, καὶ μετὰ ἐμὴν ἐμὴν ἐμὴν
 reddiderunt, donec me frangi ista tua loquela, cum iam
 propē in lapidem conuersus essem, resoluit, & in hominē
 tuus restituit. TRIT. Tace Critia, neque nugas istas

lectulum aliquantum pro-
 grediuntur. Ego uerò, si ue-
 ra sunt, inquam, talia, ὁ αἰ-
 therij, haud unquā sanè tutò
 ea quæ futura sunt, inuestiga-
 bit, sed persuasi ab ipsis nu-
 gabimini quæ neq; sunt, neq;
 futura sunt. Verùm hæc qui-
 dem nescio quo pacto nu-
 gamini, somnijs credentes,
 & quæ optima sunt, abo-
 minamini: malis autem de-
 lectamini, haud sanè quic-
 quā abominatione ista pro-
 mouētes. Quamobrem mis-
 sis facite alienis istis ima-
 ginationes, & praua con-
 silia uaticiniaq; necubi deus
 uos in malam rem hinc eij-
 ciat, eo quòd patriæ mala
 imprecamini, et uerbis adulo-
 terinis ac perditis illam af-
 famini. At isti unum eun-
 demq; omnes animum ha-
 bentes, me multum increpa-
 bant. Ac, si placet, ista quoq;
 bant. Ac, si placet, ista quoq;
 longius

μή ἐπὶ φρεσὶ ἄνθρωποι τὸς ὅθλος. ὁ-
 γῶς γὰρ, ὡς δὲ ὠγκώσαι με ἔνε-
 ῖκε, καὶ ὅσπερ λυσιφερέω· ἰδίχ-
 θῶ γὰρ τοῖς παρὰ σοῦ λόγοις,
 ὡς ἐπὶ λυσιῶν λυσιφώντω, καὶ
 ἂν μὴ φάρμακον λυσιφάνειν
 ἱμπιῶν ἡριμάσω, αὐτὸν ἢ μὴ
 με οἰκισθῆναι ἐν μοί, μάλα βα-
 ρύνει γάστρην, ὥς τι ἴασι· τῶ-
 ται· τίς οὐ γὰρ ἀπὸ πατρὸς
 ἀρξάμενος, καὶ τίς πολλῶν
 μὴν ὧδων ἐς τέλος ἐπιβάς.
 ἀλλὰ τί τῶτο, ἔχει Κλεόλαος οὐ
 τὸς ὅστις, ὁ τοῖς ποσὶ μακρὰ
 διβάς· σπουδῇ ἤ ἤκει, καὶ κατὰ
 χεῖρ, μῶν ἐπιφρονήσεμεν αὐ-
 τῷ· Κρ. καὶ μάλα. Τρ. Κλεόλαι
 μή τι παραδράμῃς ἐπὶ ποσὶ, μη-
 δὲ παρίλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χεί-
 ρων, ἢ γὰρ πρὸς μῦθον φέρεται.
 Κλ. χαίρειτ' ἄμφω, ὦ βαλὺ ξυ-
 νηεῖς. Τρ. τίς ἢ σπουδῇ; ἀδ-
 μαίνεις γὰρ ἐπὶ ποσὶ, μῶν τι
 λυσιφών πειρακῇ; Κλ. τίς πρὸς
 πρὸς ὄφρ' ἢ πάλαι βοιωμένους
 nos: sed accede latus, si quidem nuntium aliquod affers.

CLE. Saluete ambo, ὁ praeclarum par amicorū. TR.

Quae autem est festinatio ista? permultum enim aube-
 las. num nouum aliquid gestum est? CLE.

Cecidit supercilium illud olim Persidis

longius extenderis. Vides e-
 nim quomodo intumueris
 mihi uenter, & quasi im-
 pregnatus es. morsus enim
 sum uerbis à te modò dictis,
 perinde ut à cane rabiosas
 ac nisi medicamentum ali-
 quod obliuionem inducens
 hausero, atq; ita conquie-
 scam, memoria hæc tecum
 cohabitans, & quasi domi
 apud me residens, magnum
 aliquod malum procreabit.
 Quamobrem missos istos fa-
 cito, precationem à patre
 incipiens, & celebre illud
 carmen ad finem apponens.
 Sed quid hoc? an non Cleo-
 laus hic est, is qui pedibus
 longum adeò incedit? seriò
 autem uenit & accedit. Nū
 alloquemur ipsum? CRL.
 Atque admodum. TRI.
 Cleolae, ne quid cursu præ-
 teruehare, neque prætereas

Περσῶν, καὶ Σούα, λαοὺν ἀ-
 τυπῶσι δ' ἐν τῇ πᾶσι χθονί
 Ἀραβίας, χερὶ κρατῶν δὲ
 διωτάτω κράτι. κρ. ἔφ' ἱκανῶ-
 νε, ὡς αὐτὸ τὸ θῆρ ἐν ἀμυλῇ τῇ
 ἀγαθῇ, ἀλλ' αὖξί, ἀγων ἰδί-
 ῳ ἐφ' ἵππον. ἡμᾶς ἦ, ὦ Τρι-
 φῶν, τὰ κάλλιστα ὑπεκρίνεις ἐν
 μὲν ἰδουχέρωνον γὰρ ἐν τῇ ἀ-
 πειρώσει, τί τοῖς τέκνοις λαῖα
 ἀπὸ ἡμῶν ἰδίῳ διαδύναμει εἰ-
 δας γὰρ τὴν ἐμὴν πρῶτον, ὡς ἐν
 γυνάσσει. ἔτο ἀρκῶ τοῖς παι-
 σιν αἱ ἡμίμαι παύσηκράτορος.
 πλῆτος γὰρ ἡμᾶς ἐν ἐκλήψει, καὶ
 ἔθνος ἡμᾶς ἐν λαῖα πρῶσι. Τρ.
 ἡμῶν, ὦ Κριτία, ταῦτα λαῖα
 ἀπὸ τοῖς τέκνοις, ὡς ἰδὼν βα-
 βυλῶνα ὀλυμπίῳ, Αἴγυπτον
 ὀλυμπίῳ, τὰ τῇ Περσῶν τέ-
 να δόλαιον ἡμῶν ἄγουσα, τὰς
 ἡδρομάς τῇ Σκυθῶν παρμῆ-
 νας; ἔφ' ὅν καὶ ἀναπολιμένας
 ἡμῶς ἦ τῇ ἐν Αθῶναις ἀγνοῦσαν
 ἰφιδρῆντι καὶ προσκυνώσασθαι
 χθρᾶς ἐν ἰρῶν ἐκτάσασθαι,
 τῶν ἀνχαρῆς ἡμῶν, ὡς λαῖα
 excursions Scytharū sedatas, utinā igitur
 & prorsus pro-
 pulsatas. Nos autem illum Athenis ignotum inuentum ado-
 rates, & manus in cælū tendētes, gratias illi agemus, ut qui

Fama celebratum, atq; Suja
 urbs inclita:

Cadet autem & omnis tera
 re nobilis Arabum,

Valida imperantis dextera,
 & ui roboris.

CRIT. Hoc illud est, ut
 semper dum non negligit bo-
 nos, sed auget, prouebens in
 melius. Nos autem, ὦ Τρι-
 φων, pulcherrima inueni-
 mus. Sollicitus enim mecum
 ipse eram, quid nam in mor-
 te liberis meis testamento re-
 lieturus essem. Nosti enim
 paupertatem meam, quem-
 admodum ego tuas res quo-
 que. Hoc igitur sufficit libe-
 ris, dies uidelicet imperato-
 ris. Neque enim diuitiis nos
 deficient, neque nos populus
 perterrebit. TRI. Et ego,
 ὦ Critia, hac relinquam li-
 beris, ut uideāt Babylonem
 perditam, Aegyptum in ser-
 uitutem redactam, Persarū
 liberos seruile ætatē agētes,
 H b b b 2 digni

Ξυθβίντοθ τοῖς τε κράτεσιν ἔκ
 νοσι γυρίδαι· τὰς δὲ λοιπὰς
 λαρῶν ἰάσσομεθ, ἀρκιδίντοθ
 ὑπὲρ αὐτῶν ἡπῆρ, τὸ, οὐ
 φροντίς ἱπποκλέει, κα-
 τὰ τὴν παροι-
 μίαν.

digni facti fuerimus huius-
 modi potestati atque uirtuti
 subiecti esse. Reliquos autē
 istos negari sinamus, conten-
 ti pro ipsis dicere notum il-
 lud, quod prouerbio dici so-
 let: Nō est curā Hippocliidi.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Salmoneum.) Salmoneus Elidis rex, quum Iouis fulmen
 mentiretur, ac propterea crederetur Deus, ab ipso Ioue fulmi
 natus est. Mantuanus:

*Sic quoq; delusus curru Iouis amulus alto,
 Flammiferumq; rotans Alpheia per oppida fulmen.
 Occidit, & casu Eleam perterrita urbem.*

De eo Lucianus in Timone & in Tragopodagra. item Vergil.
 Aeneid. 6. b Tyro.) Tyro formosissima fuit nymphea, Sal-
 monei filia, ab Enipeo Thessalix fluuio adamata, & à Neptuno
 compressa. peperit Peliam & Neleum, teste Hom. Odyss. ii. de
 qua superius in dialogis Deorum. & lib. 2. Histo. uerarum.

c Veneratorem istum.) Is creditur fures, excubitores, explo-
 ratores, omnesq; id genus homines adiungere, qui rem quam-
 piam latenter atq; occulto aggredi moluntur, πομπὸς ὁ ἡ-
 μῶν cognominatus. Aristoph. in Pluto. d Victo-
 riam utroque inclinantem.) Homerus locis aliquot appel-
 lat ἱπποκλῆα νικῶν, id est, uictoriam alternatim nunc his,
 nunc illis obtingentē. Est enim dubia uictoria & incerta. Hinc
 Homerus idem alibi ἀμφίπῳ νικῶν etiam uocat. Dicitur & ea-
 dem ratione ἱπποκλῆν ὁ ἱπποκλῆν. Aristoteles lib. Rhetor. 2.
 νικῶν δ' ἀπαμείβεσθαι ἀνδράσιν, id est: Nunc his, nunc illis contingit
 uincere. Seruius lib. ii. Aen. super ea uerba,

In mediosq; focos, & dis communibus aras:

Dei, inquit, communes sunt Mars, Bellona, Victoria: quod ij in
 bello utriq; possunt parti fauere. Arist. eod. lib. & Lucianus
 noster

posterior in libello de Calumnia ex Homeric. Iliad. & hanc sententiam proverbialem citant:

Ξλωδὸς ἰνναλίσθαι καὶ τὴν ὑπὸ τὸν ἄλφειον.

id est,

Communis Mars, inq; uicem perimit perimentem.

Quod carmen incertum ac uariarum belli euentum notat.

e. Atque Niobe.) Niobe Tantali filia, uxor Amphionis, regis Thebanorum, sex filias, totidemq; filios peperit: ideo animo elato Latonæ sese præferre non dubitauit. Quamobrem indignata dea, Apollinis & Dianæ sagittis liberos eius ad unum omnes interficiendos curauit, Niobenq; ipsam turbine uenti in Asiam rapuit, & in saxum transformauit. f Philomela in auiculâ.) Luscinia: de qua est fabula in Metamorph. Ouid. Queritur autem maximè, quando incubat oua: tunc enim totam noctem canere fertur. g Aristandri.) Aristander & Artemidorus ἀναιροπαλοὶ, id est, somniorum coniectores.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ

CHARIDEMVS,

ὁ πρὸς ἑλλη-

sue de Pulchritu-

λῆς.

dine:

Iacobo Micillo interprete.

ARGUMENTVM.

Neque hic dialogus Luciani uidetur esse: id quod Aldus quoque annotauit, & cum ex stilo, quanquam is multo simplicior hic, quàm in superiore est, tum ex reliquo totius corporis contextu apparet. Continet autem encomium pulchritudinis seu formæ, tribus orationibus diuisum, utpote à tribus personis in conuiuio tractatum, quarum priores duæ præstantiam ac dignitatem pulchritudinis commendat, multis ad hoc deorum pariter & hominum adhibitis exemplis. Postrema autem etiam uim & effectum illius ex mutua collatione reliquarum uirtutum, & eorum quæ uulgo inter

bona recensentur. Cætera

plana sunt.

H h h h 3

H E R a

ΕΡΙΠΑ-
τος ἰτυχον
χθις, ὡς Χα-
ριδέμης, ποι-
ῆμας ἐν

τῷ προαγῶν, ἅμα μὲν καὶ τὴν
πρὸς τὸν ἀγρῶν χάριν ἰαγῶ-
ντος, ἅμα δὲ ἰτυχον γὰρ τι με-
λιτῇ, καὶ διὰ μὲν τὸ εὐτυχίας, ἐν
τυχεῶν δὲ προξένῳ τῷ Εὐπι-
κράτῳ, προσεπῶν δὲ, ὡς πρὸς
αὐτῶν, ἐρώτων, ὅθεν τὴν πορδὴν
οἶτο, καὶ ποιητὰς διδῶν, ὅτι ἔκαστος
τῶν ἐφ' οὗ καὶ αὐτὸς ἐκείνῳ παραμυ-
θίας χάριν, ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς
τίῳ ἔφιν γίνεσθαι τὸν ἀγρῶν,
ἀπολαύσων δὲ καὶ τῆς τῆς ἐπι-
πνέουσας ἀνέκρας καὶ ἑφ' οὗ αὐ-
ραε, ἀπὸ συμποσίου μέντοι
καλλίστου γιγνέντῳ ἐν Πισ-
ραῖ, ἐν Ἀνδρόκλῳ τῷ Εὐπιχρά-
τῳ, τὰ ἐπινίκια τιθεῖν τῷ
Ερμῇ, ὅτι δὲ βιβλίον αὐτῶντος,
ἐνίκου ἐν Διασίῳ, ἔφα-

Eambula-
bam forte
beri in sub-
urbio, Cha-
rideme, si-

mul ut ex agrorum aspectu
me aliquātulum reficerem,
simul etiam quietis ὡς οὐκ
gratia: forte enim tum me-
ditabar quippiam. Obuiam
igitur mihi sit Proxenus, Bo-
picratii filius. Allocutus au-
tem ipsum, quemadmodum
consueueram, ininterrogabam
unde ueniret scilicet, ὅτι quod
iturus esset. Tum ille, uenire
se quidem etiam ipsum re-
spōdit huc oblectationis gra-
tia, quam ex agrorum aspe-
ctu percipere consueuisset:
refici autem uelle etiam tem-
perata ac leni aura quæ il-
los afflaret. Ceterum redire
se à conuiuio, quod pulchero

οὐκ ἂν ἄλλὰ τι πολλὰ γιγνῶ-
 σθαι ἄγαθὰ καὶ χαρίεστα, καὶ ἂν
 καὶ ἑλπίς ἐγχεύματα ἀρετῶν
 τοῖς ἀνδράσι, ἃ ἐκείνων μὲν
 καὶ διδάσκειν ἴπαι, ὑπὲρ γὰρ
 πρὸς ἐπιληυσμῶν, ἄλλως τὸ
 ἵνα ἐκ ὑπὸ πολλῶν λόγων μετὰ
 σχυρότατα· οἱ δ' αὖ ῥαδίως ἴσ-
 πῆν, ἃ τὸ καὶ αὐτὸ ἐκ κεκοιμηκό-
 τα, καὶ τοῖς ἄλλοις παρ' ὅλην τὴν
 συμπίπτειν προσεσχευῖται ἢ
 πῶν. Χα. γίνεσθαι ταῦτα, ὦ Ἑρ-
 μίππῃ, ὃ μὲν τοῖς ἐξ ἡμῶν ῥα-
 δίου ἐπ' ἀρετῆς ἀπαντα δι-
 ξίνασθαι. ὃ γὰρ οἶόν τι ἔμ παύτων
 ἀνέμῃ, θερμὸς πολλὰ γινόμενα,
 τὴν διακονεμῶν, τὴν τι ἴστω
 μῶν, ἄλλως τὸ καὶ τὸ δυσχε-
 ρῆσθαι, μεμνηθῆναι λόγου ἐν
 συμποσίῳ γενομένου. οἷα
 γὰρ ὡς ἐπὶ νόμον ποιεῖν,
 καὶ τὸς λίαν μνημονικῶς
 τῶν. πῶν ἄλλὰ οὐκ ἔστιν,
 ὡς αὐτὸς τὸ, τίς διέγνωσιν
 παρὰ σομαι ποιῶναι, με-
 μῆν παραλίπῃ, ὡς αὐτὸν
 μεμῆν. Ερ. τῶν ῥα ἵνα
 memoria ualent. Sed tamen tui gratia, quoad potero, cōme-
 morare tibi illa conabor, nihil eorū pratermittens, quæ cūq;
 memoria consequi potuero. H. B. Proinde ob hanc rem

festiua, tum uerò et pul-
 chritudinis encomia à uirū
 dicta aiebat, quæ ipsum qui-
 dem non posse referre, ob-
 litum eorum præ senectute
 uidelicet: deinde etiam alio-
 qui non ita multum circa o-
 rationes dicendas uersatum.
 Te uerò facile commemo-
 raturum, ut qui et ipse en-
 comium dixisses, et ceteris
 per totum conuiuium anis-
 mum aduertisses. CHA.
 Facta sunt hæc Hermippe,
 ut dicis. Veruntamen neque
 mihi facile fuerit, accuratè
 cuncta persequi. Neq; enim
 possibile erat omnia exau-
 dire, multo adeò tumultu ex-
 citato et ab ijs qui mini-
 strabant, et ab ijs qui con-
 uiuabantur, et alioqui etiā
 ex difficilioribus, hoc est, me
 minisse eorum uerborū quæ
 in cōuiuijs fiunt. Nosti enim
 quàm obliuiosos reddant e-
 tiam eos qui alioqui plurimè
 H b b b 4 gratiam

εἰδὼ σοι χάριν. ἀλλ' ἂν μοι τῶν
 πάντων λόγων θ' ἀρχῆς ἀπο-
 δίδης, ὅτι τί ἔμ, ἐπεὶ αὐτίκω
 βιβλίον Ἀνδρόκλης, τίνα τί τι
 νίκης, καὶ τίνες ὑμᾶς εἰς τὸ
 συμπόσιον ἐκκληνῶ, ὅπως
 αὐτὸν ἰκανὸν λαβάνοιο τίνω χά-
 ριν. Χα. τὸ μὲν δὲ βιβλίον, ὅμ
 ἰγνώσκου Ἡρακλῆς, ἐκ τινος
 ὀνέρας, ὅς, ὡς ἴλγι, ποιητῆ
 σου αὐτῶ. ὑστέρηκε ἢ Διότι-
 μου ἢ Μεγαρέδου, αὐταγυνε
 σάμηνον αὐτῶ πρὸς τὸ ἄσα-
 χῶν, μάλλον ἢ πρὸς τὸ δόξαι.
 Ερ. τί δ' ἔμ, ὃ ἰκάνως αὐτίκω,
 βιβλίον; Χα. ἰκανώτερον τῶν
 Διοσκύρου ἴσασιν ἢ καὶ αὐ-
 τοῖς ἐκ μεγάλων λιπιδίων καὶ
 ἰκάνων γενομένων, ταύτην
 αὐτοῖς λαβάνοιο τίνω χάριν,
 ἄλλως τί καὶ ὑπὸ ἰκάνων παρα-
 κλημῶ, ἵπ' ἀνθρώποις ἰσίο-
 υς ἢ τοῖς ἰσχύοις λιπιδύ-
 νους φανέντων. παρήσαρ μὲν
 τοι τῶ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι πολ-
 λοὶ, οἱ μὲν συγγράφει αὐτῶ, οἱ ἢ
 καὶ ἄλλως σωθήσονται ἢ λόγῳ τὸ

gratiam tibi habeo. Verūm
 enim si mihi totam à prin-
 cipio narrationem repeti-
 ueris, puta & quis liber fue-
 rit quem recitauerat Andro-
 cles, & quem recitato eo
 superauerit, postremo &
 quos'nam uos ad conuiuium
 uocarit, ita demum plenam
 apud me gratiam inibis.

CHAR. Ipse quidem liber
 encomiumbHerculis erat, ex
 somnio quodam, ceu dice-
 bat, ab ipso compositum. Vē
 cit autem Diotimum Mega-
 rensem illum, pro spicis, imò
 uerò pro gloria cum eo cer-
 tans. HERM. Quid au-
 tem libri erat quod ille re-
 citauit? CHAR. Enco-
 mium Castoris & Pollu-
 cis. Dicebat autem se quo-
 que ex magnis periculis ab
 illis seruatum, hāc illis quasi
 quandam gratiam persol-
 uisse: praesertim cum ab illis
 etiam confirmatus fuisset, de

summis nauium uelis in extremo discrimine ipsi apparentib.
 Aderāt aut in cōuiuiο & alij multi, partim cognati ipsius,
 partim aliās familiaritate iūcti: qui uerò memoratu digni
 sunt,

ῥῆγοι, τό, τι συμπόσιον ὅλον
 λεισομνηστέον, καὶ ἡμέτερος ἰσο-
 πώμια διελθόντες, φίλων τι
 ἢ ὁ Δαμίας, καὶ Ἀριστίππῳ ὁ
 Ἀγαδιόνος, καὶ τρίτῳ αὐτῶν.
 συγκατέλιπον ὃ ἡμῖν καὶ Κλέω-
 νυμος ὁ ἑταῖρος, ὁ ἄνδρ' ἀνδρῶν
 ἀδελφιδῶν, μετ' ἡμῶν ἀπα-
 λόντι καὶ ἱερνυμένον. ὅν μιν
 τοι γινώσκεις ἔχειν· πάντων γὰρ
 προθύμως ὑπακούει τῷ λόγῳ.
 πρῶτ' ὃ ὁ φίλος περὶ τῆς καλ-
 λης ὑπερβαίνει λέγον, προημασά-
 μιν ὅτι. Εἰ. μετὰ μὲν, ὃ
 ἑταῖρε, μὴ πρὶν τῷ ἰσοπώμῳ
 ἀρξῆναι, πρὶν αὖ μοι καὶ τῶν αἰ-
 τιῶν ἀποδοῦναι, ὅφ' ὅς τις ἐπεί-
 τας προύχῃται τῶν λόγων. Χα.
 ἀπὸ διαβίβας ἡμῶν ὡς γὰρ δὲ,
 πάλαι διωαμένους τῷ ἀπαντα
 λόγον διελθόντας ἀπαλλαγῆ-
 ναι. πάλιν ἀλλὰ τί τοι αὖ χρεῖ-
 σαιτο, ὅτι φίλος τις ὡς βιά-
 ζοιτο· αὐτὰ γὰρ ἐφίσταται
 πᾶν ὅτιον. ἡμῶν δὲ ἡμεῖς αἰ-
 τιῶν τῷ λόγῳ, αὐτὸς ἡμῶν Κλέω
 exposita iterum hinc abire. Veruntamen quid agas quando
 quispiam amicus existēs tantopere urgeat? Necessse enim est
 quiduis etiam amici causa perpeti. Causa igitur qua qua-
 ris qua ad hoc argumentū compulsi sumus, ipse Cleonymus

sunt, quiq; totum conuiuium
 cohonestarunt, laudisq; pul-
 chritudinis uerbis persecuti
 sunt, Pbilo erat Dinia filius,
 & Aristippus Agasthenis,
 tertiusq; ipse. Accumbebat
 autem nobiscum & Cleo-
 nymus formosus ille, Andro-
 cli nepos, adolescentulus te-
 ner & delicatus, qui men-
 tem tum habere utiq; uide-
 batur. Admodum enim at-
 tentē auscultabat quæ dice-
 bantur. Primus itaq; Pbilo
 de pulchritudine incipiebat
 dicere, facto in hunc modū
 exordio. H E R M. Nequa-
 quam, amice, ne mihi prius
 ipsa encomia exordiare,
 quam causam quoque ex-
 posueris, qua adducti ad hoc
 argumentum tractandū pro-
 cesseritis. CH A R. Prae-
 ter rem moraris nos, ὁ opti-
 mie, qui tibi iamdudum po-
 tuissimus uniuersa oratione

συκὲς ὁ καλός. λαβὼν γὰρ
 αὐτὸ μεταξὺ ἡμῶν τε, καὶ Ἀνδρo-
 κλῆς τὸ θάψ, πολλὸς ἵκνιτο
 λόγος τοῖς ἰδιώταις πρὸς αὐ-
 τὸν, ἀποβλέποντες εἰς αὐτὸν, καὶ
 ἐκπαιπτομένους τὸ καλόν.
 οὐδὲν γὰρ πάντων ἐπι-
 γράψαντος, καὶ βίῳ διέξουσιν
 πρὸς ἡλικίαν τὴν μεραινίαν, ἀ-
 γασθέντος δὲ ἡμῶν τῶν αὐ-
 θρῶν τὴν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα
 ἐπαίνους αὐτοῖς αὐτοῖς, ἀρχίας
 τὴν πολλὰς εἶναι ἐκπαίδοντες,
 λόγοις ἀπολόγισται τῶν ἰδίων
 τῶν, πρὸς τῶν καλλίστων, ἢ
 μόνον τῶν οὐκ ἐμὴν προίχην,
 καὶ δὲ ἐπὶ τῶν τῶν πρὸς
 καλλίαν λόγων. ἰδοὺς γὰρ ἡμῶν,
 ἐκ ὀνόματι λίγαν τὴν ἐπα-
 νον τὴν παιδίαν· ὅ γὰρ αὐτὴν ἔχον
 καλῶς ἐμβαλὼν γὰρ αὐτὸν
 εἰς πλείων τρυφῶν, ἀλλ' ἐδὲ
 μὲν, ὅς ποτε ἰκάνους, ἐπὶ αὐ-
 τάντως, ἐπὶ ἑκάστῳ τύχῃ
 λίγαν, ἀλλ' ἑκάστους ἐπὶ ἰδίαν,
 ὅς αὐτὸν ἀπομνημονεύει πρὸς ἡμῶν
 πρὸς αὐτὸν, καὶ δὲ ἀρχαίως

ὁ φι-

positè adeò, & ut cuiq; fortè succurrisset, sed seorsim sin-
 gulos quacūq; de re proposita commemorassent. Atq; ita

Philo

formosus ille fuit. Cū enim
 medius inter me & Andro-
 clem, cuius nepos erat, sede-
 ret, multus ab idiotis sermo
 de eo fiebat, qui & respi-
 ciebant ad ipsum, & ad for-
 mam eius plus quàm obstu-
 pescebāt. Propemodum igitur
 cæteris omnibus postpo-
 sitis, sedebant encomia a bo-
 lescentis persequentes. Nos
 autem admirati illorum ero-
 ga pulchritudinem amorem
 ac studium, et simul collau-
 datis ipsis, segnitiam quan-
 dā arbitrati sumus esse uero-
 bis ab idiotis superari, præ-
 cipuè de pulcherrimis dicē-
 do, quo solo nos illis præsta-
 re putaremus. Atque ita de
 pulchritudine uerba facere
 cœpimus. Visum igitur nobis
 est haud nominatim dicere
 laudes pueri (neq; enim bo-
 nestum fore: nam hoc pacto
 præcipituros nos ipsum in
 maiorem insolentiam esse)

sed tamen neq; illas incom-

ἑφ' ἑαυτῷ, οὕτωςι τὸν
 λόγον ἐπιεικῶς. Ὡς ἴσιν δὲνδρῶν,
 αἱ πάντες, ὅσα πρῶτόμην ἐκεί-
 ναις ἐμάρταν, ὡς πρὸς ἑαυτῶν
 ποιούμεθα πλὴν σπουδαῖον, αὐτῶν
 δὲ τὸ ἑαυτῶν ἐλπίνα ποιούσιν
 μὴδ λόγον, ἀλλ' οὕτω καθ' ἑαυ-
 τῶν σιγῇ, ὡς πρὸς διδοικότες
 μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς,
 ὡς πρὸς σπουδαίον μὴ τ' ἀπαν-
 τα χρέον ἂν πόντος. καὶ τοι
 πᾶσις ἂν χρεοσάις προπόν-
 τας τοῖς λόγοις, αἱ πρὸς τῶν
 μυσθίων ἀξίον σπουδαίον, πε-
 ρὶ τ' ἑαυτῶν σιγῇ τ' ὕμνων;
 ἢ ὡς ἂν τὸ ἐν λόγοις ἑαυτῶν
 σάξοις ἑαυτῶν μᾶλλον, ὃ
 πάντα τὰλλα παρίντας, πρὸς
 αὐτῶν λίγων τ' εἶλες ἡμᾶς
 τῶν ἐκείνῃ πραττομένων;
 ἀλλ' ἵνα μὴ ἀλίξω λίγων μὴ ὡς
 χρὴ πρὸς τῷ διακῆδαι ἰδί-
 ον ἂν πᾶν δι' ἑαυτῶν ἐπίστα-
 δαι πρὸς αὐτῶν, ὡς οἶόν τι, βρα-
 χία πρὸς ἴσιν πρᾶσσομαι διελ-
 θῆν. ἑαυτῶν γὰρ δὲ πάντες μὴ
 ἐπι-

Pbilo primus exorsus, in hūc
 modum uerba fecit. Quam
 indignum uerò est, quòd cū
 quæcunque in singulos dies
 agimus, pro ijs tanquam pul-
 cbris omnem operam ac di-
 ligētiam adhibeamus, de ip-
 so pulchro sermonem nullū
 habemus, sed perinde silen-
 tes ac taciti sedemus, ac si
 metuamus, ne fortè uerbum
 aliquod de ijs pro quibus
 tātopere laboramus, uel im-
 prudentibus nobis excidat?
 Atqui ubinam aliquis ora-
 tione meritò utatur, si, cū de
 illis quæ nullius precij sunt,
 tantopere contendat, de eo
 quod omnium pulcherrimū
 est, planè conticescat? Aut
 quomodo id quod in uer-
 bis pulchrum est, rectius
 quàm omnia alia seruari po-
 terit, si de ipso fine eorū quæ
 quotidie agitur, dicere præ-
 termittamus? Verūm ne ui-

dear monere quidem scire
 quo pacto oporteat nos circa pulchrum affectos esse, dicere
 aut ipse de eo nihil posse: quo ad fieri potest, de eo breuiter
 commemorare conabor. Nam pulchritudine omnes quidē
 cupiunt

ἀπιδύμεισαν τυχεῖν, πᾶν δ' ἄξιόθυσαν ὀλίγοι τινὲς. οἱ δὲ πᾶντες ἐτυχον δι' Ἀφροδίτης, οὐ δαμονέσαστοι πάντων ἰδοῦσαν γιγρῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ ἀκρίτα τιμημένοι. τιμῆσθον δὲ, τῷ γὰρ θεῶν ὅς ἄνθρωπον γυναικῶν, Ἡρακλῆς τί ὄσων ὁ Διὸς, καὶ Διόσκουροι, καὶ Ἑλῆνη· ὧν ὁ μὲν, ἀνδρίας ἐνὶ πᾶσι ταύτης λέγεται τυχεῖν δι' τιμῆς, Ἑλῆνη δ', ἥ ἑλένη χάριν, αὐτοῦ τὴν τι μεταβαλὼν εἰς θεῶν, καὶ τοῖς Διόσκουροις αἰτία γρῆσθαι, πρὶν αὐτὴν εἰς ἑρᾶν ἀνελθῆναι, τοῖς ὑπὸ γῆν στυγέεσθαι, ἀλλὰ μὴν εἰς τις ἀνθρώπων ἄξιόθης τοῖς θεοῖς ὁμιλῆναι, ἐκ ἑστῆς ὥρᾳ, πολλὸν ἔσσι μισοχέουσαι ἑλένης. Πέλοψ τὶ γὰρ ὅστις χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μισέσθαι, καὶ Γανυμήδης ὁ δὲ Δαρδάνου ἕτω λευκράτυκίνας λέγεται τῷ πᾶντων

rum cōsuetudine frueretur, alium reperire non licet, quàm qui pulchritudinis particeps fuisset. Nam et Pelops eadem hac causa cum aijs Ambrosiæ particeps fuit, et Ganyme-

cupierunt potiri: pauci autem omnino fuerunt qui illā affeculi fuissent. Qui uerò donum hoc fortè adepti fuer, illi omnium beatissimi fuisse uisi sunt, & apud deos & apud homines meritò honore affecti. Atque huius rei argumentum tale fuerit. Nam eorum qui d ex Heroibus in numerum deorum recepti sunt, Hercules, & Dioscuroi, & Helena, e Iouis filij sunt: quorum ille quidē fortitudinis causa honorē hūc consecutus esse dicitur, Helena autem pulchritudinis gratia cū se ipsam in deam mutasset, tum fratribus Dioscuris causa fuisse ut ante ipsam in cœlum ascenderēt, ijs quibus ceteri uita functi sub terra obnoxij premuntur, exoluti. Quanquam etiā quicunq; hominum dignum unquā iudicatus fuit, ut deo

τῶν ὑπάρχει βίῳ, ὥς τ' αὐτὸν
 ὅκ' ἀνασχέδαι συμμιτᾶσθ' ἴν
 αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων βίῳ ὅλ
 θύρας τ' παυδιῶν ἄλλ' αὐτῷ
 μόνῳ πρίν· σαρ ὅτ' ἐμῶν ἄ
 ται, ὥς Γάργαρον καὶ ἀπ' ἁν-
 τα ὅλ' ἰδὼς, ἀναγαγῶν ἐκῶσι
 τὰ παλαιὰ, ὅπως συνίσταται
 τὸν ἅπαντα ἐμῶν χρόνῳ. το
 σάυτ' ἄ' ἐπὶ μίλειαν ἄ' π
 ποιῆται τῶν καλῶν, ὥς τ' οὐ
 μόνον αὐτὸς ὑξίωσι τῶν ἔρεα
 νίῳ, ἀναγαγῶν ἐκῶσι, ἀλλὰ
 καὶ αὐτὸς ἰδὼν γὰρ ὅ, τι τύχοι
 γινόμεν', σαρ ἴκαστε
 τοῖς ἱερῶν ἐμῶν. καὶ τότε μὲν
 γοῖν ἐμῶν ἴκαστε, σαρ γί-
 νεται Λέδα· τότε δ' ἐν ἰδέα
 ταύρ' ἴν' Εὐρώπῳ ἀρκάσει,
 ἀπαδαῖς δ' Ἀμφιτρυῶνι, γο
 ὅτ' τὸν Ἡρακλῆα. καὶ πολλά
 τας αὐτὸς ἴκαστε τεχνάσμα-
 τα τῷ Διὶ, ὅπως αὐτῷ, οἷς ἐπιθύ-
 μι, συγγίνῳσι μηχανημέν.
 τὸ δ' ὅτ' ἐμῶν, καὶ οἷον ἄρ' ἴς
 δαυμάσαι· ἐμῶν γὰρ τοῖς
 θοῖς

nium summo decorum. qua
 re etiam ipsum neque ullum
 decorum ceterorum alium
 uoluisse secum uenationis ha-
 ius, amorum suorum uideli-
 cet participem fieri: sed sibi
 soli/decorum arbitrari esse
 in Gargarum Ida deuolare,
 atq; inde amasium suum in-
 eum locū ubi per omne tē-
 pus cum illo consuetudinem
 haberet, subducere. Tantam
 autem curam ille semper ha-
 buit pulchrorum, ut non so-
 lum cælo dignatus eos fue-
 rit, illuc ipsos attollens: sed
 & ipse in terram, quocunq;
 fors tulit, descenderit, ut cū
 amatis singulis locis congre-
 deretur: Ac eam quidem ob-
 rem in cygnum conuersus,
 cum Leda rem habuit: ob-
 eandem autem & tauri fa-
 cie Europam rapuit. Assi-
 milatus autem Amphitryo-
 ni, & procreauit Herculem.
 multa; alia Iouis uasframen

ta enumerare quispiam possit, quibus ille eorū congressu
 quorū desiderio tenebatur, potius fuit. Quod autem ma-
 ximum est, quodq; merito aliquis admirari possit, cum ille

θῆναι (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γένει
 δίοι, πλὴν ὅ μὴ τοῖς καλοῖς)
 ἐν δ' ἔμ τούτοις δυνάμετον,
 οὕτω πιπείηται σοβαρὸς τῷ λαῷ
 τῷ τῷ ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ
 θρασυὲς καὶ κατὰ πλεονεξίαν,
 ὥς τ' ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ δημο-
 χορίᾳ τίς ἦσαν, καὶ τοῖς πρό-
 τερον πάντ' ἀποβῆναι ἰδίῃ.
 μᾶν αὐτῷ, ὅμως δ' αὐτῷ οὐ
 τῷ ἐφύδατο, ὥς τ' ἔρκειτο
 αὐτῇ τὸ μηδὲν παθῆναι, ἀλλὰ
 μέγα λόγων εἶναι τίς ἔρ-
 γῳ τῷ Διὶ. τὸ δ' ἅπαντας
 θῆναι ἐν τῇ ὑστερᾷ πάλιν οὐχ
 εἴησαν κατὰ τὴν φύσιν,
 γὰρ ἀποπάσαι αὐτῆς αὐ-
 θρίας καὶ θάλασσαν ἀπειλῶ-
 σαι, μάλιστα ἵσχυροῖσιν κα-
 λοῖς, οὕτω γίγνεται πρῶτον
 καὶ ἑμῶν, τίς τοῖς πᾶσι
 ἐπακὺς, ὥς τ' ἐπὶ ἅπασιν
 τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐτὸ τὸ ζῆναι
 εἶναι καταλιπὼν, ὅπως μὴ
 φαίνεται τοῖς παλαιῶν ἀν-
 δρῶν, ἐπὶ τινὲς ὑπερβίβω
 σχῆμα, καὶ τότε καλλίστη, καὶ
 οἷον

cū dīs uersaretur (neque enim
 hominum ulli cōuersatus est
 præterquam pulchris) quo-
 ties inter illos concionem ali-
 quam habuit, ita austerus
 fingitur à communi Græ-
 corum poeta, ut in priorē
 quidem oratione Iunonem,
 quanquam illa antea ubiq;
 increpare ipsum consueuis-
 set, nibilo minus tamen ita
 perterruerit, ut ea satis ba-
 buerit quòd nihil grauius pa-
 teretur, & intra uerba dum
 taxat, illius ira consisteret.
 In posteriore autem deos u-
 niuersos non minore terro-
 re affecerit, terram unā cū
 ipsis hominibus, et mare quo
 que in sublime sublaturum
 sese minatus. At uerò quoties
 cum pulchris congressurus
 esset, ita mansuetus & blan-
 d⁹, omnibusq; æquabilis red-
 ditur, ut apud omnes alios
 etiam ipso eo quòd Iupiter
 est deposito, uidelicet ne mo-
 lestus aut ingratus cuiquam
 eorum quos amat, uideatur,
 alienam aliquam formam induat, eamq; pulcherrimam,
 & qua

οἷς τὸν ὀρώμενον προσκαγαλί-
 δαι· τοσούτον αἰδώς κ' ἢ τιμὴς
 παρέχεται τῷ ἑλλάδι. καὶ ὅχ
 ἔμ' Ζεὺς οὕτω μόνον ἑλάττω
 ἑλλάδι, τῶνδ' ἄλλων ἰσάως
 ἦεν, ἵνα μᾶλλον ἔχαιρ' ἀνὰ
 ταῦτα καταγορίαν Διὸς ὅχ
 ὑπὲρ τῷ ἑλλάδι εἰρηθεύει, ἀλλ'
 ὃ τις ἀκροβῶς ἐβλήθη σκε-
 πῶν, πάντας αὖ εὖρεσι θιούε
 ταῦτα περινοδίας δ' ἢ, οἷον
 τὸν μὲν Πισσάδῳ, τὸ Πέλοπος
 ἔτ' ἡμετέρῳ, Υακίνθῳ δὲ, τὸν
 Ἀπόλλω, τὸν Ερμῶν ὅ, τῷ Κάδ-
 μῳ. καὶ θιάς δ' ἑκάστης ἐκ αἰ-
 σχύνονται φαινομένηται τότε,
 ἅλς ὅσπερ φιλοτιμίαν αὐ-
 τῶν ἔχαιρ' ἀνὰ, τὸ δ' αὖτις σύγ-
 γρομέλῳ καλῶ διηγῆσθαι,
 παρσχεῖσθαι τοῖς ἀνθρώποις.
 ἴτε δὲ, τῷ ἑλλάδι ἀπάντων
 ἑκάστη προσάτις ὅσα, ὅχ ἑτέρῳ
 ἀμφισβητῇ, παρὶ ὧν ἄρχαι,
 ἀλλ' Ἀθῶν ἄρ' ἵτοῖς ἀνθρώποις
 ὅχ μὲν τὰ ἱερά πολὺς, πρὸς

Αρτίο

bus sese dedisse. Iam uerò cum ex cæteris omnibus unaquæ-
 que suæ ac certæ rei præses sit, de ijs quibus quæque præ-
 est, nulla cū altera contēdit, sed Minerva ^h quidē cum ho-
 minibus ad bella gerēda præt, haudquaquam cum i Diana
 de us-

& qua maximè putat in-
 tuentem allici posse. Tātum
 reuerentiæ & honoris pul-
 chritudini exhibet. Ac non
 solum ipse quidem Iupiter
 ita pulchritudine captus est,
 cæterorum autem deorum
 nullus, ut hæc magis accusa-
 tionem Iouis continere ui-
 deantur, quàm pro pulchri-
 tudine dicta esse. Sed si quis
 diligenter cōsiderare uolet,
 omnibus etiam dijs eadem
 hæc accidisse uidelicet, de-
 prehendet: ut uerbi gratia
 Neptunum Pelopis forma
 captū fuisse, Hyacinthi au-
 tem Apollinem, & Mercu-
 rium & Cadmi. Præterea ne-
 que deus pudet pulchritudi-
 ne superatas ac captis uide-
 ri, sed hanc quasi æmulation-
 nem quandam honoris in-
 ter se habent: puta eam quæ
 cum pulchro aliquo rem ha-
 buit, narrare posse, homini-

Ἀρτεμιὺς δὲ διαμύχωντος περὶ θέ-
 γας, ὡς δ' αὐτῆς Ἀθηνᾶς ἡ-
 κίστην παραχωρᾷ τῇ πολυμήνῳ
 τῶν ὃ γάμων Ἡρ' Ἀφροδίτης,
 οὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἵστοιχα
 μέλυν, περὶ ὧν ἱεροσύνη. ἰκάν-
 σθαι δ' ἰδίᾳ κέλλει τοσούτου φρε-
 νῆ, καὶ πάσας ὑπερβάλλει δαι-
 δονεῖ, ὡς τε καὶ ὁ Ἑβρις αὐτὰς
 ἀλλήλας ἐκπολεμῶσαι βλο-
 μέν, ὁ δὲ ἄλλο πρὸς το-
 λῶν αὐτὰς, ὃ καὶ ἄλλοι, ὅπως
 οἰομένην γὰρ δῖος, ὃ πρὸς ἕξει,
 ἡττάσθαι, ὁρῶντες καὶ φρονί-
 μως τὸ τοιοῦτον μέλυν, σκίψαν-
 το δ' αὖ τις ἐν τοῦτον τῶν τῶ
 ἡάλλας περὶ τοιαύτων. ὡς γὰρ ἰ-
 λαβὼν τὸ μῦθος, καὶ τῶν ἐπιγνα-
 φῶν ἀνελίξασθαι, ἰκάνους αὐ-
 τῆς ὑπολαβόντος εἶναι τὸ μῦ-
 θον. μηδὲ μάλιστα δὲ τολμῶντος
 τῶν ψυχῶν ἡδ' αὐτῶν ἱνικῶν,
 ὡς ἂν αἰσχροτόρῃα εἴη ἱστῶν
 ἀνὰ τῶν ἑψών, ἀνδρῶντος πα-
 ρὰ τῇ τῇ πατόρῃ, τῇ δ' ἀδελ-
 φῶν τε καὶ σὺν οἰκῶν, Δία, ἐπι-
 βίψασθαι τῶν δινῶν αὐτῶν. ἡ-
 altera turpior esset, ad Iouem, harum quidem pa-
 trem, illius autem etiam fratrem & coniugem, deuo-
 niunt, litem hanc illi disceptandam committeptes. Ille

de uenatione pugnat: eodēq;
 modo et illa Minervæ de re
 militari concedit: de nuptijs
 autē Iuno Veneri, neq; hæc
 illi molesta est ob ea quibus
 illa præsidet. At contrā sin-
 gulæ ob formam & pul-
 chritudinem eò usq; animo
 efferruntur, omnesq; alias ex-
 cellere sibi uidentur, ut cum
 Briseis ipsas inter se mutuò
 discordes & inimicas red-
 dere uellet, nihil aliud obie-
 cerit illis, quàm pulchritu-
 dinem: rata hoc pacto facile
 limē sese hoc quod uolebat,
 effecturam esse. Ac pruden-
 ter sanē hoc excogitauit: a-
 nimaduertentq; uel inde ali-
 quis pulchritudinis potesta-
 tem. Nam postquam pomū
 illud accepissent, & inscri-
 ptionem legissent, cum una-
 quæque suum illud esse cen-
 seret, neq; tamen ulla cōtra
 seipsam suffragium ferre
 sustineret, quòd uidelicet
 autem

χῶν ὃ καὶ αὐτοῖς, ὃ τίς ὅστις, ἀποφύλασθαι, καλλίστη, καὶ πολὺν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν καὶ φρονίμων, ἐν τῇ ἑλλάδι καὶ τῇ βαρβαρίᾳ, ὅς ἐστιν ἵππεσσι τῶν ἱερίων Πάριδι τῷ Πριάμῳ, ψῆφον ἱκανῶς καὶ θαρσύνειν ὁρμήων, ὅτι καὶ φρεσὶ νόσῳ καὶ σοφίᾳ καὶ ῥώμῃ ὑπερέχει τὸ ἑλλὰς. τοσαύτην δὲ ἐπιμέλειαν αὐτὸν ποιεῖται καὶ σπουδὴν ἀνέχειν εἶναι ἑλλὰς, ὥστε καὶ τῶν ἡρώων τῶν ἑσσηνότερων, καὶ διῶν ποιητῶν ὅντι ἄλλοθεν ποιεῖν, ὃ παρὰ τῇ ἑλλάδι πεπνεύσασιν ἰννομάζαν. ἡ δὲ αὐτὴν ἔν ἀνδραγαθίᾳ, καὶ ἡρώων ὃν ἡρώων, καὶ πρὸς τὰς θυγάτηρ μεγάλῃ Κρόνῳ. Ἀθλῶν δὲ ὅντι ἀνδραγαθίᾳ Τριτογένειᾳ πρὸς τὴν γλαυκῶπις ἑλλὰς. ἡ δὲ αὐτὴν τῇ τιμῇ καὶ τῇ αὐτῇ, ἑλλὰς αὐτὴν χρυσῇ. ἀπὸς ἀπαιτῆς ἑλλὰς τίνει. ἑλλὰς τοῖς ταῦτα ὃ μόνον ἀπὸ-

gni filia) Minervaⁿ autem neq; Tritogenia, quàm Glauco-
pis uocari maluerit. Et Venus uniuerso etiam redemerit no-
minari χρυσῇ, hoc est aurea. Quæ cuncta ad pulchritudinē
pertinēt. Atqui hæc non modò argumento atq; indicio sunt;

autem cū & per se ipse sen-
tentiam, quæ nam earū pul-
cherrima foret, proferre
posset, & multi fortes &
sapientes & prudentes cū
in Græcia tum inter Bar-
baros essent, quibus eadem
caussa delegari potuisset: iu-
diciū hoc Paridi Priami
filio commisit, manifestum
adeò calculum ferens, quòd
& prudentiam & sapien-
tiam & uires pulchritudo
anteiret. Porro tanto sem-
per studio tantaq; cura for-
mosæ audire expetiuerit, ut
& heroum pariter & deo-
rum exornatori poetæ per-
suaserint, non aliunde magis
quàm à pulchritudine sese
appellare. Proinde libentius
audierit^m λαοκώλησιν (hoc
est, niueis lacertis) Iuno,
quàm πρὸς τὰς θυγα-
τὲς μεγάλῃ Κρόνῳ (hoc est, an-
tiqua dea, & Saturni ma-

ἀπὸδεξιῶν ἔχει, πῶς οἱ ἑρμῆτις
 ἔχουσι πόρῃ τῷτο, ἀλλὰ καὶ μαρ-
 τυρίον ὅσιν ἀφουδῆς, ἔρμῃ
 τεῖν εἶναι πάντων τῶν ἄλλων.
 ἐκὼν ἁβλυῶν μὲν αὐδρίας ἀμ-
 καὶ φρουράσις προέχον ἐπιψο-
 φίσαι ἀμφοτέρων γὰρ προΐσα
 τοῦτότων. Ἡρα δ' ἀπάσας ἀρ-
 χῆς καὶ δυναστέας αἰρεῖσθαι ὅσον
 ἀποφάνει, σωτηριεῖν αὐτῇ
 καὶ τῇ Δία παραλαβούσα. αἱ τοί-
 στω ἔτω μὲν θάου καὶ σιμνὸν τὸ
 ἑκάστω ὅσιν, ἔτω δ' ὁ πόρις
 δακτυλὸν τοῖς θεοῖς, πῶς αὖτ'
 μὴν ἔχει καλῶς, μὴ καὶ αὐτὸς
 μιμημένος τῶν θεῶν, ἔργω τὶ καὶ
 λόγῳ πάντ', τι ἔχοντες, σωαί-
 ριδαι τῷ ἑκάστω; ταῦτα μὲν ὁ
 φίλων πόρῃ τῷ ἑκάστω ἀπὸ
 ἐπιθέας τῷτο τῇ τελευτῇ, ὥς καὶ
 πλάωδ' αὖτ' ὅσιν ἄρκεα, καὶ
 μὴ τὸ μακρολογεῖν ἐπίστατο
 τῷ ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ.
 μετ' ἐκείνων δ' οὐθὺν ἀρίστη
 καὶ ἑπείστο τῷ λόγῳ πολλὰ
 πρότερον παρακληθεὶς ὡς Ἀν-

quo pacto illi qui potiores
 habentur, circa hanc se ge-
 rant: sed & testimoniū per-
 bibent neutiquam falsum,
 quod ceteris omnibus prae-
 stantior eadem sit. Proinde
 Minerva quidem fortitudi-
 ne pariter & prudentia prae-
 stare illam suffragatur: u-
 triq; enim harum praesidet
 ipsa. Iuno autē uniuersa do-
 minatione atq; potentia ex-
 petendam magis esse, sen-
 tentia sua declarat, in paro-
 tem etiam Ioue tanquam pa-
 trono aduocato. Quod si i-
 gitur diuina adeo res & ue-
 neranda pulchritudo est, de-
 inde & dijs tantopere am-
 bita & affectata: quomodo
 tandem honestum nobis fue-
 rit, si non & ipsi deos imi-
 tantes, cum rebus tum uer-
 bis, quibuscunq; modis pote-
 rimus, pulchritudini patro-
 cinemur? Atq; haec quidem
 Philo de pulchritudine perorauit, hoc quoque ad finē ad-
 dens, quod etiā plura hic dicturus fuisset, nisi sciret uerbofi-
 tatem in cōuiujs longiorem improbari. Ceterū post illū
 statim Aristippus uerba facere coepit, multis antea ab An-
 drocle

δροκλῆς· ὃ γὰρ ἐβόλητο λέγειν,
 τὸ μετὰ φίλων· οὐλαβόμενος
 λέγειν, ἤρξατο ἢ ἐνταῦθα· πολ-
 λοι πολλὰν αὐτῶν τοῦ πι-
 ρὶ τῶν βελτίστων, καὶ ἡμῖν συμ-
 φορήτων ἀφέντες λέγειν, ἐφ'
 ἑτέρους τινὰς ὤρμησαν ὑπο-
 θῶντες, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὴ δοῦσαι
 δόξαν προσάγειν, τοῖς δ' ἁ-
 προκταῖς τῶν λόγων δὲ μὲν λυσι-
 τελεῖν ποιῶναι, καὶ διελυγ-
 θασιν· οἱ μὲν πορὶ τ' αὐτ' ἐρί-
 ζοῦσιν ἀλλήλοις, οἱ δ' ἐπιγύμνα-
 νοι τὰ ἐκ ἑνὸς, ἑτέροι δ' ἐπὶ
 τ' ἑδαμῶς ἀναγκαῖων λογο-
 ποιῶντες, ὅς ἐχρῶνται πάντα πάν-
 τα κατὰ ἀλλήλους, ὅπως τὸ βί-
 ον τυχῶσιν ἀκούσας, σκε-
 πῶν. ὅς νῦν ἐγὼ πορὶ τ' ὄντων
 δὲ μὲν ὑγίαι ἐκινῶνται νομίζων,
 ἄλλως τὲ καὶ τῶν ἄνθρωπων ἀγνείας τ'
 βελτίστων κατὰ ἡγεμονίας τοῖς αὐ-
 τοῖς πορὶ πείσιν, τ' οὐδὲ σίγῃ
 οἰόμενος εἶναι πάντη, τὸ αὐ-
 τὸν λυσιτελεῖν, καὶ καλλί-

drocle inuitatus. Neq; enim
 uolebat primò, uerius proo-
 ximo post Philonè loco dice-
 re. Exorsus aut inde est: Mul-
 ti sæpe homines (inquit) o-
 mittentes de rebus optimis
 et nobis conducentibus di-
 cere, ad alia nescio quæ ar-
 gumenta abripi consueue-
 re, ex quibus sibi quidem
 famam comparaturos se pu-
 tant, auditores autem uerbis
 nihil conferentibus obtun-
 dunt. Ac dicere solent alij
 quidem de iisdem rebus in-
 ter se uerbis contendentes:
 alij autem ea quæ non exi-
 stunt, commemorantes, alij
 etiam de ijs de quibus mini-
 me necesse est, uerba faciē-
 tes. Quos sanè decebat om-
 nibus hisce relictis, quo pæ-
 cto conducibile aliquid di-
 cere fortè possint, apud anio-
 mum cogitare. Hos igitur

τῶν τοῖς ἀκούσιμ ὑπόθεσιμ
 ποιήσομαι τῶν λόγων, καὶ ἡμ
 πᾶς, ὁστὸς αὐτῶν, φάσκει λέλλισ-
 αὐτῶν ἔχουσιν ἀκρίμ λέλλιστῶν. ὅ
 μὲν ἡμ ὑπὸ τινος ἑτέρου τὸς
 λόγους ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ
 ὑπὸ λέλλισ, ἡρμίσιν αὐτῶν ἡ-
 μῖμ ἀκούσιμ ἔνδον ἀπὸ τῶν,
 ἀπὸ λέλλιστῶν ὑπὸ αὐτῶν. ἔτι δ'
 ἄρα τοσαύτῳ ἀφρονίᾳ καὶ
 χυτῶν τοῖς θεολογίοις ἀπὸ τῶν
 ἑτέρου τῶν λόγων, ὡς τ' ἔκ,
 ὅ μὴ κατ' ἀξίαν τὸς ἐφίκοιτο
 τῶ λόγῳ, νομίσαν δυστυχῶν,
 ἀλλ' ἡμ ὑπὸ πολλοῖς ἄλλοις
 λέλλιστῶν τε διωκτῶν συμβαλί-
 ναι πρὸς τὸς ἐπὶ αὐτοῖς τ' ἀμέ-
 γονος, εἰσὶν αὐτῶν τῶν λόγων.
 τὸ γὰρ ἔτι μὲν ὑπὸ τῶν αὐτῶν
 ἑτέρου τῶν λόγων τῶν μελλόντων, ὅ-
 τῳ ἡ τοῖς ἀνθρώποις θεῶν καὶ
 ὑπὸ τῶν λόγων, πᾶσι ἡ τοῖς
 ἔστιν οἰκιστῶν καὶ κόσμου, καὶ
 οἷς μὴ αὐτῶν παρῶν, παρὰ πάν-
 των σπεύδοντων, ὡς δ' ἀ-
 φίσταται, μὴ μελλόντων, καὶ ἐπὶ

auditoribus proponā, quod
 que omnis quicumque etiam
 fuerit, fatebitur scio, dignif-
 simum esse quod pulcherri-
 mum quoque uocetur. Quod
 si igitur de alia aliqua re
 uerba faceremus, & non de
 pulchritudine, satis fuisset
 unum aliquem dicentem au-
 disse, & exinde argumento
 eo relicto ad alia transisset
 nunc autem præsens hoc tā-
 tam dicendi copiam præbet
 ijs qui de eo orationem in-
 stituunt, ut haudquaquam si
 quis pro dignitate ipsum nō
 tractarit, ob id infelicer
 sibi successisse rem arbitrari
 debeat: sed si post multos a-
 lios nōnihil ad priores lau-
 des etiam ipse conferre po-
 tuerit, benigniorem fortu-
 nam experiri putetur. Nam
 quod manifeste adeo à su-
 perioribus in honore habi-
 tum semper est, ab homini-
 bus autem ita pro re diuina & opera precio digna exi-
 stimatum, omnibusq; quicumq; uiuunt, peculiare ornamen-
 tum existit: præterea et eos quibus adest, ab omnibus a-
 mari et coli, illos autem quibus abest, odio haberi, neque dia-
 gnos

προβλίψαν ἀξιολόγων, τίς
 αὖ ἐκ τούτων λόγων μι-
 σήκως, ὥς τ' ἐπαυῖσαι πρὸς
 ἀξίαν κηρύττει; ὁ μὲν, ἀλλ' ἐν
 παιδὶ πόρ' ἔτι πολλῶν αὐτῷ
 δὲ τ' ἐπαυῖσέντων, ὥς τε μό-
 λος αὖ ἢ ἀξίας τυχεῖν, ὁ δὲ
 ἀπακίς, καὶ ὅμως ἐγχεῖν τι
 λίγαν πρὶ αὐτῷ, μέλλοντας
 γὰρ μετὰ φίλων ποιῆσαι τὰς
 λόγους. ἔτι δὲ συμβέταστον καὶ
 θεῖταστον τ' ἐν τῷ ὄντι, ὥς τε
 ἴν', ὅσα θεῶι καλὰς τιτιμήκα-
 σι, παραλάβη· ἀλλ' ὅμ' ἐν
 τοῖς αὖν κρήνοισι, ἐκ Διὸς ἐλ-
 νει γονυμένη ἔτι· ἐλαμμάδε
 παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὥς τ'
 ἔτι τ' ἐλακίαις ἔσαν ἐν τοῖς, κα-
 τὰ τινα χρέα ἐν Πελοποννή-
 σι γονυμένη· ὁ Θεσπεύς, οὕτω
 τ' ὥρας ἐλὼν ἐγάδει, ὥς τ' ἔ-
 σης αὐτῷ καὶ βασιλείας ἀσφα-
 λιστάτης, καὶ δόξης ὅ τ' ἐν τυ-
 χέσσι, ὅμως ἐκ ὧν βιωτὸν
 αὐτῷ,

gnos adeò quos aspicias, ui-
 deri facit: quisnam dicendi
 facultate præditus tanta fue-
 rit, ut id pro eo ac dignum
 est, laudare sufficiat? Verū-
 tamen quoniā ita multis ipsi
 opus est laudatoribus, ut uix
 unquam pro dignitate tra-
 ctari queat, nihil alienū aut
 indecorum fuerit etiam nos
 aliquid de eo dicere conari,
 quanquam uerentes nonni-
 hil uerba facere post Philo-
 nem. Adeò autem omnium
 quæ sunt, ueneratione di-
 gnissima, maximeq; diuina
 res pulchritudo est, ut etiam
 si omittamus dicere quibus
 honoribus Dii pulchros as-
 fecere: superioribus certè
 temporibus illis Helena ex
 Ioue nata, in tanta apud om-
 nes homines admiratione
 fuit, ut cum adhuc intra æ-
 tatem esset, Theseus ob aliā
 quandam rem in Pelopon-

nesum profectus, conspecta illius forma, in tantam admi-
 rationem ipsius uenerit, ut cum & regnum haberet ma-
 xime tutum, & gloria excelleret, nequaquam uul-
 geri, nihilominus tamen putarit sibi uitam uitalem, ut

αὐτῷ, ταύτης ἰσχυμὲν, παρὶθῶν ἢ πάντας οὐδαμῶς μονίᾳ, εἰ ταύτῃ αὐτῷ γίνετο το σωρικῶν. ἔτω ἢ διανοσθεῖς, τὸ μὲν παρὰ τὸ πατρὸς λαβῶν ἀπειπὼν. μὴ γὰρ αὐτῷ αὐτὸν ἰκθύναι μήπω ἡλικίας ἡμετέρας, τίς δ' ἀρχὴν ὑποφρονέσας ἰκθύνει, καὶ παρὶ δὴν, ὁλιγοῦσας δὲ καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δευῶν, κοινοῦνται αὐτῷ καὶ ἀρπαγῆς καὶ Περιθου παραλαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτῷ τὸ πατρὸς, εἰς Αφιδνασὶν ἐκόμενοι καὶ Αττικῆς. καὶ τοσαύτῃ ἰσχυρίᾳ αὐτῷ καὶ συμμαχίας ταυτοῖς, ὥστε ἔτι καὶ ἐφίλῃσι τὰ πάντα χρέον, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγυμνέουσιν παράδειγμα γυμνάσαι, τίς Θεσίως καὶ Περιθου φιλίας. ἰπείδῃ ἢ ἰδὲ καὶ κῆνον ἐν Αἰδῇ γυμνάσαι, τίς Δῆμητρος μνηστουσίμῳ κόρῳ, ἰπείδῃ πολλὰ παρὰ τῶν, ἐκ ἡδυνῶν ταύτης αὐτὸν τῆς ψίρας ἀποσχίδαι καίλα.

ille ait, non esse, si illa caverere deberet: rursus autem se omnes alios felicitate suopergressurum esse, si secum illam cohabitare contingeret. Atque hoc modo cum apud sese arimatus esset, a patre quidem ipsius accipere illam desperavit. neque enim elocaturum ipsum illā, cum nondum ad iustam aetatem peruenisset. ceterum imperio illius contempto atque despecto, spretisq; insuper etiam omnibus qui tum in Peloponneso agebant potentibus, assumpto Pirithoo, qui ipsi in raptu adesset, a patre ui abreptā in Aphidnam Atticae regionis oppidum assortavit. Tantam autem gratiam habuit Pirithoo pro hoc auxilio praestito, ut ipsum per omne deinde tempus ita amarit, ut etiam posteris in exemplum abierit Thesei & Pirithoi amicitia. At postquam etiam illum oportebat ad Plutonis proficisci regnum, ambientem filiā Cereris Proserpinam, postquam multis ipsum dehortatus a proposito ne quid tale

tentas

πᾶσαι, σιωπῶντες αὐτῷ,
 ταύτῃ πρίπασαν οὐ μὲν
 αὐτῷ λυσιθήσασιν τὴν χάριν
 ὡς ἂν ψυχῆς, ὑπὲρ αὐτῶν
 διωδύσαι, ἰπποκλῆσαν δ' ἰς
 Ἀργόν, αὐτῆς ἀποδιδύμεν
 αὐτῇ, ἰπποκλῆς καὶ ὄραρ ὅν γὰρ
 μὲν, ἡ δὲ τοιγὰρ ἔχοντες καλὰς
 τι, καὶ οὐ γιγνόμεναι ἰπποκλῆ
 δ᾽, σφίσι μὲν αὐτῆς ἀγνο
 ῶσαι γυναικας, οἱ δ' ἑλλάδ
 βασιλῆς. οἱ δ' ἰπποκλῆς ἰμ
 νησύνοντες ταύτην, καὶ ἄλλας
 ἀπάσας ὑπὸ τῶνδε, ὡς φαν
 λοτόρας, γένετον δ', ἵτι ὡς
 μάχῃ ἴται, καὶ δάσαν
 τόν, μὴ πόλεμῳ γίνεται τῇ
 ἑλλάδι, μαχομένων ὡς ἄλλο
 λῶν, ὁ μὲν ἰπποκλῆς ὁρκου
 τὸν ψῆφον ἰπποκλῆ, ἡ μὲν ἰπποκ
 λῆς μὲν τῇ ταύτῃ ἀξιοῦντι,
 μήδ' ἰπποκλῆς, ὅν τις ἀλι
 κῶν ἰπποκλῆς ἰπποκλῆς οὐ μὲν
 οὐ ταύτῃ αὐτῇ τὴν συμμ
 χίαν παρασχεύειν. ἡ δ' ἰπποκ
 λῆς γυναικας ἀπὸ τυχόντων

tentaret, auertere nō potuit
 unā cū ipso profectus est, ar
 bitratum debere se hāc illi re
 ferre gratiā, ut pro eo etiam
 animā in periculū poneret.
 Caterum ubi hoc profecto
 peregrē, illa Argos mox re
 disset, postquā etate nubilis
 facta est, quanquā princi
 pes Græciæ ex formosas ao
 lias, ex parentib. præcla
 ris natas, ex tota ea terra du
 cere uxores sibi possent: nio
 bilominus tamē conuenien
 tes, hui⁹ proci facti sunt, ca
 teris omnibus perinde ut uī
 lioribus contemptis. Scien
 tes autem quod non absque
 certamine ab uno aliquo du
 cenda esset, metuentesq; ne
 pugnantibus inter se aliqui
 bus, bellum inde toti Græ
 ciæ oriretur, de communē
 sententia in hæc uerba iu
 rarunt, quod omnes auxi
 lium ferre uellent ei, quicū
 que uxore hanc ducere dignatus
 fuisset: neq; cuiquā conce
 dere, qui iniuria aliqua afficere
 illū aggressus esset: existio
 mantes uidelicet quisque sibi
 auxiliū et societatem hanc
 parari. Propria quidem igitur
 sententia frustrati omnes

τῶ, πλὴν Μενελάου, ὁ ποιεῖς
 δ' ἐπαράβησαν αὐτίκα, ἃ πολ-
 λῶ γὰρ ὕστερον ἔρως γυνοί-
 νης τῆς θεῆς πόρι κάλλους,
 ἐπιτρέψου τὴν ἑρίσιν Πάρι-
 δι τῷ Πριάμῳ, ὃ ἢ τῶν μὲν σω-
 μάτων τῶν θεῶν ὕψις, ἢ
 Διὸς δ' ἀνὰ γυναικὶς γυνή
 δου ἑρῆς, καὶ Διὸς Ἡ-
 ρας μὲν τὴν Ἀσίας ἀρχὴν,
 τότ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς ἑρᾶ
 τ' Ἀφροδίτης ἢ τὴν Ἑ-
 λήνης γάμον, καὶ φεύκοις μὲν αὖ
 θρώποισι γυνῆδας αὖ ποτὶ νε-
 μίσας δὲ ἱλάττω βασιλῆαν,
 ἑλύνει δ' ἑλύνει τ' ἐπιγιγνε-
 μέων ἀξιοθῆναι, πρῶτιστο
 τὴν ταύτης γάμον. γυνομένης
 ἢ Ἀλκμήνης ἱκέτης τρα-
 γῆας κατὰ τὴν Τρώην, καὶ ἃ
 Εὐρώπης τότε πρῶτον, κατὰ
 ἃ Ἀσίας ἰλίδας, ἔχοντο οἱ
 τὴν Τρώην, ἀποδόντος τὴν Ἑ-
 ληνίαν, αἰδώς οἰκῶν τὴν αὐτὴν,
 οἷον ἑλλένος ταύτης αὐτὴς

ἴσαν.

sunt præter o Menelaum;
 communis autem patris ex-
 perimentum statim adeo de-
 derunt. Nō enim multo post,
 cum contentio inter deas de
 pulchritudine orta esset, di-
 sceptatio eius litis Paridi
 Priami filio delegata fuit.
 Qui cum iudicio inferior es-
 set, quā ut inter corpora
 dearum cognoscere posset,
 donorum autem cogeretur
 iudex fieri, ac Iuno quidem
 offerret illi totius Asiae im-
 perium, Minerva robur &
 vires ad bella, Venus autem
 Helenæ huius nuptias: ipse
 uerò contrā secum ita cogi-
 taret, quod imperia quidem
 etiam uilibus & cōtemptis
 hominibus obuenire pos-
 sent, Helena autem non sta-
 tim ullus posterorum dignus
 futurus esset: nuptias huius
 cæteris rebus omnibus ante-
 posuit. Postea uerò exorta

celebri illa expeditione contra Troianos, & Europa
 tunc primum contra Asiam bello concitata, cum Troia-
 ni possent, Helena reddita, sine periculo ac metu ter-
 ram suam retinere, Græci autem hanc illis habendam
 permittit

ἴασαο τὸν ἕχρα, ἀπαλλάττει-
 δαι ἔκ τοι πολέμου, καὶ στρα-
 τίας δυσχόρων, οἳ δ' ἐν ἔβῃ
 λήθησαν ἀμρότῳ, ἐκ αὐτῶν
 τινεμίσαυτε ὑγρῇ ἀφορμῇ
 καλλὴν πολέμου, πορὶ δ' ἐκ ἀπο-
 θανῶνται. καὶ βούλῃ τὸς αὐτῶν
 παῖδας σαφῶς ἀδύτου ἀπο-
 λαμβάνειν ἐν τῷ πολέμῳ, ἐκ ἀ-
 πίφειαν μάλλον, ἀλλ' ἐν ὅγῳ
 γομ δ' ἐκ τούτου, ἐκ ἰλατῆρ ἀδύτου
 αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, ἔκ βού-
 λης παῖδας γυρίσας, τὸ μαχημῆ-
 νος ὑπὲρ ἑλίου ἀποθανῶν.
 καὶ τί λίγω τὸς αὐτῶν παῖ-
 δας; αὐτοὶ πρὸς αὐτὸς μέ-
 λω, καὶ δεινότερον ἐνέψαον.
 τὸ τῷ πρὸς Γίγαντας αὐ-
 τοῖς γυρομένην πολέμου ἐκ ἰλα-
 τῶν μὲν γὰρ ἀλλήλων, ἐν ταῦ-
 θ' ἡ μάχοντο πρὸς ἀλλήλους.
 ἔκ τί γίνονται αὐτῶν ἐν ἀργύτρῳ
 ἀγῶμα, ὅσην ἔκ ἀνδρωπύων ἀ-
 πάντων ὑπὲρ ἔχει τὸ ἰλάλλῃ
 παρ' ἀθανάτοισι λιγύται; ὅταν

γὰρ

dimicarent : hic autem ipsi contra seipsos arma tulerunt. Quo sanè argumento, quòdnam aliud manifestius aut clarius esse potest, quanto etiā ipsis dijs iudicibus, cæteras mortalium res omnes antecellat pulchritudo? Nā cum

permittētes, omnib. illis difficultatibus quæ ex bello et expeditionibus percipiuntur, liberari : neuri consulere sibi ipsi uoluerunt, rati non aliam pulchriorē belli causam ob quam morerentur, inuenire se posse. Iam uerò et dij cum certò scirent liberos suos in eodem bello perituros esse, baudquaquam illos ab eo absterruerunt, sed ad id ultrò proficisci fecerunt : rati non minorem illi gloriam consecuturos eos esse si pro Helena mortem obijissent, quàm quòd deorū filij procreati essent. Et quid attinet de filijs deorum dicere, cum ipsi dij maiore grauioreq; certamine inter se eodem bello congressi fuerint, quàm tunc cum contra Gigantes bellū gessere? Nā in illo contra Gigantes com-

γὰρ ὑπὲρ μὲν τῶν ἀλλω ἐλθόντες
 αἰσάντων ἑδαιμὲν τὸ παράπαν
 φαίνοντα διενιχθέντες, ὑπὲρ
 αἰετῶν, ἢ μόνον τὰς ἡνιόχους
 ἐπιδικασθέντες, ἀλλ' ἔδωκεν
 ἀλλήλοις ἰναυρία πικρολεπ-
 νότων, ἐνίοι αἰετὶ τραβήχοντες,
 πρὸς δὲ χάριτας ψύχους προ-
 τιμῶσιν αἰσάντων τὸ ἰαλῶν;
 ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορία
 τῶν πρὸς ἰαλῶν λόγων, πρὸς
 ταῦτα διατρίβειν αἰετὶ ἔτι-
 ρον βόλομαι μετὰ βέλους, ἢ ἀ-
 μῶς ἱλατῶν ὅν, ἃς δὲ δόξα
 τῶν τῶν ἰαλῶν ἀξίαν, τῶν πρὸ
 τούτου αἰρεμένων, τῶν Ἀρκά-
 δων ἱπποδάμασιν Οἰνομάχου.
 ὄντες τὸ ταύτης ἰαλῶν ἀλόν-
 τας, μάλλον αἰρεμένους ἀπὸ
 φηγῶν ἀποβύθου, ἢ ταύτης
 διημισμένους, τὸν ἥλιον προ-
 σφῶν. ὡς γὰρ ἱλάβετο τὸ ἥλιο
 κίας ἢ πᾶς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ
 πᾶς ἢ πολλῶν τῶν μίση πα-
 ρουγκῶσαν ἰώρα, τὸ μὴ ὥρας
 αὐτῆς ἄλλης· τοσούτον γὰρ αὐτῇ
 πρὸς

pro aliarum quidem rerum
 nunquam ulla ullo modo in-
 ter sese discordes fuerint,
 pro pulchritudine autem nō
 solum filios suos in mortem
 obtulerint, sed ipsi inter se
 dimicarint, nonnulli autem
 etiam vulnerati fuerint: an
 non omnibus adeo calculis
 censuerunt pulchritudinem
 ceteris rebus uniuersis ante-
 ponendam esse? Atenim ne
 penuria quadam de pulchri-
 tudine dicendi, circa hunc
 locum commorari diutius
 uideamur, ad aliū hinc trās-
 sire uolo, baudquaquam his
 quæ antè dicta sunt, ad cō-
 probandam pulchritudinis
 dignitatem, inferiorem, nē-
 pe ad Hippodamiam Arca-
 dis illius Oenomai filiam.
 Quam multos enim ille pul-
 chritudine huius captos o-
 stendit mortem subire uo-
 luisse potius, quàm ab hac
 dissociatos, lucem intueri?

Nam postquam adultam ætatem attigit puella, illamq;
 pater non paruo interuallo ceteras omnes anteire con-
 spexit, ipse quoq; forma illius captus est. Tanta enim hæc
 in illa

ἢ ἀποκνῦσαι πρὸς τὸν ἀγῶ-
να, ὃ μὴ βλάῖναι τι τ' ἐβόησαν.
μελέων, μαρκακιδῶδες εἶναι ἵκε-
λαβόντες, πλὴν δ' ὁμοτύλῃ με-
μῶσιν ὁνομάας, ἀλλ' ἂν
λαμψαντες ἀποθνήσκων, ὅσοι
σποδ' αὐτοῖν, μὴ τὸ τιθέναι
ταυρῶν ἐλπίδας ἀμαρτή, καὶ
πρὸς τὴν γὰρ μίχον τοῖς καὶ δι-
πὰ νῆμον ὁ φόνος, θύοι δ' ἐκπῶ-
νον ἐλπίδας μισήσαντες
ταυρῶν, τὸς τὸ τιθέναι ἀ-
μαρτή πλὴν κέρων ἐλπίδας,
πῶς ἢ, ἐπὶ ἐλπίδας ἀπὸ τῆς
πρωτῆς τοῖς, πλὴν κέρων δ',
ἐπὶ ἐλπίδας ἐλπίδας λαμψαντες ἀ-
ποθνήσκων, λαμψαντες τὸ νῆ-
μον ὅτι ἐλπίδας (πῶς δ' ἂν οὐ-
τος) ἀγνοῦναι, ἔρμας τὴν χα-
ρίσαντες, λαμψαντες τὴν
πρωτῆς, λαμψαντες τὴν ἀθανά-
των, λαμψαντες τὴν κέρων ἐλ-
πίδας ἀναικὶ γίγνεται, τὸ λαμ-
ψαντες τὸς τὸς λαμψαντες ἀ-
πὸ τῆς, ἐπὶ τὸς τὸς κέρων χα-
μα,

reliqui cum ad certamen obe-
undum cunctari, & eorum
quæ semel decreuissent, quic-
quam detrectare, futile ac
iuvenile quiddam esse cen-
serent, rursus autem crude-
litate Oenomai detestaretur,
alius alium præuertit
moriendo, perinde ac si me-
tuerent ne non pro puella
illa mori possent. Ac proces-
sit cædes ea, donec tredecim
eorum iuuenum interfice-
rentur. At dii cum illum ob-
prauitatem hanc odio ha-
berent, pariter autem et eos
qui mortui fuerat, & puel-
lam miserarentur: alteros
videlicet quod tantæ rei pos-
sessione priuati essent: puel-
lam autem, quod forma sua
per ætatem frui non posset:
pro iuvene eo quicumque mox
certaturus esset (erat autem
is Relops) curam aduertentes,
& currum illi donat pul-
chriorem arte factum, &

equos immortales, quorum ope puella potiturus, ac dominus
illius futurus esset. Et sane factus quoque est, socero ad metam
& terminos uictoriæ occiso. Adeo pulchritudo ipsa cum
homini-

μα, ἀνθρώποις τὴν θάου ἵνα
 δοκῇ, καὶ τιμώμενον τὴν πάν
 τῶν, καὶ τοῖς ἐπιδόξαι πολ
 λαχοῖσι, διὸ δὴ καὶ ἡμῖν ἐκ αὐ
 τοῦ τίς μίμνησθαι δικαίως,
 πρὸς γυλοισαμελίσαι τὸ ταῦτα
 τα πρὸς ἡάλλας διεξιλέθην. ἔ
 τω μὲν δὴ καὶ Ἀρίστιππος διήλο
 θε τὸν λόγον. Εἰ. οὐ δὲ λοιπὸς
 ἂν Χαρίδემι, ὅπως δὲ ὡς περ
 περὶ νῆα τὴν ἡάλλας ἡαλῶν
 ἐπιθέσθαι τὸν λόγον. Χα. μηδε
 μῶς, ὡς πρὸς θῶν, πρὸς αἰτίρῳ
 προελθῶν με βιάσθαι ἵκανὰ γὰρ
 δευῶσαι τῶν σωσιόων καὶ τὰ
 νῶν ἐρημύα, ἄλλως τὴν ἔ
 ὅσα περ ἄνθρωποι, ἀπεμνημονεύον
 τὰς ῥῆσιν γὰρ αὐτοῖς μνημονεύει
 τῶν ἐτέρων ἐρημύων, ὅτι τῶν
 αὐτῶν. Εἰ. ταῦτα μὲν δὴ ὅσον,
 ὡς δὲ ἀρχῆς ἐπιθυμῶμεν ἔπειτα
 τυχεῖν. ἔ. γὰρ δὴ τοσούτοις ἡ
 μῖν τῶν λόγων ἱκανῶν, ὅσον
 ἡμῖν καὶ τὴν σῶν ἀνῶσαι. ὥς τ
 ὅν

quæ modò commemoravi. Multo enim facilius ea me-
 moria repetiueris, quæ ab alijs dicta sunt, quàm quæ
 ipse dixisti. H E R. Hoc igitur illud uidelicet quod
 ab initio consequi me cupiebam. Neq; enim mihi tanto
 pere orationes aliorum actum audire, cura fuit. Quare
 si me

hominibus diuinum quiddam
 esse uidetur, & ab omnibus
 coli consuevit, tum à dijs quo
 que sæpenumero cū summo
 studio obseruata est. Quam
 ob rem neque nos quissiam
 reprehendere meritò pote-
 rit, quod quasi quoddam o-
 peraprecium putamus hæc
 de pulchritudine differuisse.
 Atq; ad hūc modum et Ari-
 stippus orationem suam per-
 egit. H E R. At tu iam re-
 stis Charideme: quare fac
 ut quasi quandam coronæ
 imponas oratione tua
 pulchris hisce de pulchritu-
 dine dictis. C H A R. Ne-
 quaquam, per deos quæso,
 ulterius progredi me cogas.
 Satis enim sit indicasse tibi,
 & quo pacto cōuersati fue-
 rimus, et hæc quæ modò di-
 xi: præsertim cū ne illa qui-
 dē satis adhuc meminerim,

ἢν τότεν ἀποσφύσῃς, καὶ νῦν
 να μὰ τῷ ἴσῃ πιπονηκώς. ἀλ-
 λὰ πρὸς Ἑρμῆ, τὸν ἀπαυτῆα λό-
 γον, ὡς περὶ ὑκίσῃς δὲ ἀρχῆς,
 ἀπόδ' Ὁ. Χα. βέλτιον ῥ' ἦν,
 τοῖσις ἀπαλλάττειν με, τῶν
 δυσχερῶν ἀγκυλῶν. ἐπεὶ δ'
 οὕτω προδυμῇ καὶ τ' ὁμίτι-
 ρων ἀκῶσαι λόγων, καὶ τῶν
 ὑπεριττῶν ἀνάγκη, ὥς τοίνυν
 καὶ αὐτὸς ἐποινοσάμην τὸν λό-
 γον. Εἰ μὴν πρῶτ' αὐτὸς ἦρ-
 χον πρὸ τῶν ἑλάνης λέγειν,
 προσιμίων ἂν ἐδιδάμην συ-
 χῶν. ἐπεὶ δ' ἰδὼν πολλοῖς ἔρχο-
 μαι πρότερον ἀρηνόσειν ἑρῶν,
 ἐδὲν ἀπηνός, τοῖς ἐκάνων λι-
 χερῶν, ὡς προσιμίοις, ἐπι-
 φέειν ἔξῃς τὸν λόγον; ἄλλως
 τ' ἐδ' ἐτόρρωσι τῶν λόγων γι-
 νομένην, ἀλλ' ἐνταῦθα, καὶ
 πῦς αὐτῆς ὁμίρας, ὥστ' ἐνῆ-
 ναι καὶ τὸς παρόντας λαοῖν,
 ὡς ἂν ἐχέῃας ἰδίᾳ λογο-
 ποιῶσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἵνα
 σ' ἰδὼν μάρως διεξέρχεται
 λόγον.

eodemq; die, orationes istæ habeantur, ita ut liceat
 præsentibus latere nos, perinde ac si non quisq; priuatim
 uerba faceret, sed eandem singuli per uices prosequantur
 oratio-

si me hac priuaueris, etiam
 illa frustra laborassete scias.
 Sed per Mercurium quaeso,
 totam adeo orationem quæ-
 admodum à principio exor-
 sus fueris, mihi recita. C H.
 Satius quidem fuerat, con-
 tentum his quæ dixi, à dif-
 ficilioribus abstinere me:
 attamen quando ita cupis et
 nostram audire orationem,
 in hoc quoq; morem tibi ge-
 rere necesse est. Proinde hoc
 pacto ipse quoq; uerba feci.
 Si primus ipse cœpissem de
 pulchritudine dicere, proce-
 mijs fortasse frequentibus et
 densis opus haberem: nunc
 autem quando post multos
 alios qui ante me uerba fe-
 cerunt, dicturus sum, nihil
 alienum puto fuerit, si illo-
 rum ante dictis, perinde ac
 procemijs quibusdam usus,
 sequentem orationem sub-
 iungam, præsertim cum non
 alio loco, sed hoc in cōuiuio,

λόγον. ἰσόρῳ μὲν ἔν ἔρκει γ'
 αὐ αἰε διθυμῖαν, ἀπορ ὑμῶν
 ἱκασθ' ἐτυχον ἀπ' ὧν περιτ'
 ἑάλλας ἰδίαι. τότε δὲ τισὶ
 τεμ' ὁρίστην, ὥς τε καὶ τοῖς ἰ-
 πιγιγνεμένοις, ἔξω τῶν νῦν
 ἀρεμελῶν, ἢ δῆν ἱππῶν τ'
 αἰε αὐτέ· πλῆστα γὰρ πολλὰ
 χέρον, αὐτὰ πρῶτα δῆν ἰ-
 γαιμ' ἱκαστα, δόξαν παρίσ-
 σιν, ὥσπερ αὐτίκω δὲ τυχόν.
 τι λαιμῶνι, αἰ τῶν φαινομέ-
 νων ἀρτί, πρὸς αἰγυμῶν τὸς
 δριπεμέτας. ἔγ' δ' ἐκ πάν-
 των ἱκίξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ
 βελτίον εἶναι παραλιπῶν, ἰ-
 ξω διὰ βραχίον· ὅπως τῶν τι
 ἑάλλας τὰ γυγνόμενα ἀποδύ-
 σω, ὑμῶν τι τὸ μακρολογῶν
 παραλιπῶν, δρῶσα λιχαρο-
 μέλας. τοῖς μὲν ἔν ἢ δὲ αὐ-
 δρίαν, ἢ καὶ ἰσόρῳ τινὰ τ'
 ἀρίτων ὑμῶν ὁρίσθαι δοκῶ-
 σιν, ἔν μὴ τῶ καὶ ὑμῶν
 ποιῶν ἢ, αὐτογνώσισιν ὑμῶν
 ἢ αὐτοῖς διακρίδαι, βασκί-
 λorum proxilitate morē geram. Proinde illi quidem qui uel
 ob fortitudinē, uel ob aliam aliquā uirtutem praeſtare no-
 bis uidentur, si non quotidie honestis actionibus bene-
 uolentiam sibi concilient, & nos quodammodo ad amandū

orationem. Proinde alteri
 quidem sufficerent ad lau-
 dem utique comparandam,
 ea quae uestrūm unusquisque
 seorsim de pulchritudine dis-
 xit. At uerò hic adhuc tan-
 tum superest, ut & ipsi qui
 post nos uenturi sunt, extra
 ea quae nunc dicta sunt, satis
 laudum ad praedicandā illā
 suppetat. Plurima enim uia-
 diq; circūstant, quae & ip-
 sa eam de se opinionem prae-
 bent, quasi singula eorum
 primo loco dici debeant, nō
 aliter atque in prato aliquo
 floribus faecundo, ubi sem-
 per ea quae nouissime appa-
 rent, carpentes potissimum
 alliciunt. Ego uerò ex om-
 nibus illis delectis, quae mi-
 bi uidebuntur minime prae-
 tereunda fuisse, quā bre-
 uissime potero dicam, ut &
 pulchritudini debitum suum
 reddā, & uobis omiſſa uerò
 se co-

νομῶς μᾶλλον, ὅς ὢν τ' αὖ ἐ
 λιανὸς αὐτοῖς, τὰ πράγματ' α
 πρᾶτ' ὁμῶς, σχοίη. λιανὸς δ' ἔ
 μένον ἐ φθονῶμεν ὅλ' ὥρας,
 ἀλλ' οὐδὲς τι ιδόντες ἀλισκί
 μιδα, ὑποβραχύνμεν τι, ἐδὲ
 ἀποκυνῶμεν, ὥσπερ ἱερείοισιν
 ὄσον αὖ ἡμῖν ὅβρι, θελοῦντες
 αὐτοῖς. ἡδίων αὖ ἐμ' ὑπακί
 σαι τοῖς ὥραις οὐτυχεῖσι, ἢ
 προσάξει τῷ μὲν τοῖσιν. καὶ
 πλέω χάριν αὖ εἰδὲν τῷ πολ
 λα προσάττουσι μᾶλλον, ἢ τῷ
 μὲν ἐτίμῳ ἐπαγγέλλουσι. καὶ
 τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν, ὦν αὖ
 ἰνδιδῆς ὁμῶς, ἢ πορευτῶ
 σπασάμεν τῷ τυχεῖν· κάλ
 λος δ' ἡμῖν ἐδείξ ἐδὲ πῶπο
 τι γίγναι κέρθ. ἀλλ' ἰούσι τ'
 Ἀγλαίης, τ' αἰς ἱλιον ποτὶ σὺν
 σκαβαῦντι τοῖς Ἀχαιοῖς, ἰάν
 θ' Ὑάκινθον τ' ἱαλόν, ἢ τ' Ἀ
 κιδαιμόνιον Νάρκισσον ἱάλ
 λει νικῶμεν, ἐκ ἀρκῆν ἡμῖν
 δονῶμεν, ἀλλὰ διδιδίκαμεν,
 μὲν λάθωμεν τοῖς ἐπιγιγνομέ
 σιν· Ἀχίυις ad Troiam profectus fuit: siue P Hyacinthum
 formosum illum, siue etiam Lacedæmonium Narcissum
 pulchritudine superemus, tamen nobis ipsi minime sa
 tisfacimus, sed semper timemus ne forte uideamur apud po
 steros

se cogant, inuidemus illis mi
 gis: undecunq; etiam eis ne
 gicia quæ geruntur, minus
 bene procedunt. Pulchris
 autem non modò non inui
 demus formam suam, sed sta
 tim etiam ubi aspeximus tāo
 tum, capimur, et plus quàm
 amamus eos, neque graua
 mur, tanquam superioribus;
 quantum nobis licitum fue
 rit, & seruire quoque illis.
 Libentius igitur quispiam
 obedierit formoso alicui,
 quàm imperauerit ei qui tāo
 lis non est: maioremq; gra
 tiam habuerit formoso mul
 ta iubēti, quàm si nihil quic
 quam præcipiat. Ac cæte
 rorum quidem bonorū qui
 buscunq; caremus, ulterio
 rem assequendi curam nul
 lam gerimus: at pulchritu
 dinis nulla unquam nobis sa
 tietas oboritur: sed siue A
 glaïæ filium illum, qui cum

τοῦ ἀνδρὸς, καὶ ἀποπτόντος τὸν ἑαυ-
 τῷ. οὐδὲν δ', ὥς ἀπὸρ,
 πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς
 πραγμάτων, ὡς ἀπορκοινὸν πα-
 ράδειγμα, τὸ καλὸν ἔστι. καὶ
 ὅτι τραυνοῖς αἱ καλὲς ὑ-
 μίληται τὰ τραυμάτα σω-
 τάσιν, ὅτι ῥήτορες τὰς λό-
 γας σωτίζουσιν, ὅτι μὲν γρα-
 φῶσι τὰς ἀκρίβεις γιγγραφί-
 ναι. ἀλλὰ τί τὰυτα λίγη, ὅν
 τὸ καλὸν τίλῃ ἔστι; ὅν γὰρ
 αἱ χεῖρες ἐκκομίζονται καὶ αἱ
 ἐκ καλῶν μὲν ἔστιν οὐδὲν,
 αἱ δὲ οὐκ ἔστι καλὰ καὶ αἱ
 οὐδὲν. τῷ τι γὰρ Μοι-
 λῶν ἔστι οὐδὲν ἐκκομίζονται χεῖρας
 τῶν οἰκῶν, ὅτι οὐκ ἔστι ἀπορκο-
 μίνας ἐκκομίζονται, καὶ διὰ τὸ
 ὅτι πλεονεξία αἱ αἱ κα-
 λιστάσι καὶ καλίστα, καὶ
 ὅτι γινώσκουσιν ὅτι ἔστι ὅτι γὰρ
 οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν ἀγαθόν
 λίγηται τότῃ; κατὰ πῶς
 τὸ πᾶσι αἱ αὐτὴν ἀφίγηται
 ὅτι,

steros ab alijs superati fuisse.
 Propemodū autē omnium
 eorum quæ inter homines
 geruntur, ut ita dicam, quasi
 quoddam commune exem-
 plum pulchritudo proposita
 est. Nā neq; duces negligunt
 ad pulchritudinem exerci-
 tus suos instruere, atq; ora-
 tores ad eandem orationes
 suas componere, neq; etiam
 pictores imagines ac tabu-
 las suas secundum illam de-
 pingere. Et quid attinet ista
 recensere, quorum finis quo-
 que pulchritudo est? Quin
 illa quoq; quibus necessariò
 utimur, baudquaquam præ-
 termittimus quin omnia quæ
 maximè fieri potest, cum
 summo studio quæ pulcher-
 rimè apparemus. Nam Me-
 nelæus quidem non tantum
 curauit, usum ὅτι necessita-
 tem ædium, quantum ut pul-
 chritudine earum ingredien-

tes quasi attonitos redderet: ὅτι ob hoc sumptuosissimas
 pariter ὅτι pulcherrimas eas edificauit. Neq; etiam sen-
 tenti falsus est. Nam q Vlyssis filius ita admiratus
 fuit fertur, cum ad percontandum de patre eò loci ue-

ὅς, ὅς ἀπὸρ Παισιφράτῃ
 τῷ Νησιφίδῃ, Ζῶος πε τοῖς.
 ἃ γ' Ολυμπία ἐνδοξοῦ ἀλλή. αὐ
 τὸς θ' ὁ τῷ μερακίῳ πατέρ' ἐκ
 ἄλλῃ τῷ χάριμ μελίσσας ἔχουσιν
 ὅγ' τὰς ναῦς, συστρατοῦσιν
 ὅς τοῖς Ἑλλήσιν ὑπὲρ Τροίαν,
 ὅς πῶς ὀρῶντας ἐκπλῆττον ἐκ
 χῆ. καὶ σὺ δὲ, ἃ τις ἐκαστὸν
 ἐξετάξῃ βέλῃαι τῶν τεχνῶν,
 ἐνρήσῃ πάσας ἐς τὸ κάλλος
 ἐρώσας, καὶ τότε τυγχάνειν
 τῷ πατρὸς τιθιμένας. τοσούτων
 αἱ τὸ κάλλος τῶν ἄλλων ἀ-
 πᾶστων ὑπὲρ ἔχει δόξα, ὥς
 πῶρ μὲν ἢ δικαιοσύνης ἢ σο-
 φίας ἢ ἀνδρείας μετιχόντων,
 πολλὰς αὖ ὕψει τιμώμενα
 μᾶλλον, τῶν ἢ ταύτης ἢ ἰδίας
 ἡμιονωνικῶν βέλτιον ὄντων
 ὕμῃν ὁδὸν ὁσπέρ' ὅς καὶ τὸς
 μὴ μετισχόντων ἀτιμότερον
 ὁδὸν. μέντοι γὰρ τὸς μὴ ἡσυχῶς
 ἐνιμάσμεν ἀισχυρὸς, ὡς ὁδὸν
 ὅς,

nisset, ut ad Pisisfratum Nesi-
 floridem in hunc modum di-
 xerit:

Talis & aetherij forsitan Io-
 nis aula renidet.

Et ipse adolescentis pater
 non aliam ob causam mis-
 sio insectas duxit naues, cum
 una cum Graecis ad Troiam
 proficisceretur, quam ut a-
 spicientes earum aspectu ob-
 stupefacere posset. Et ferme
 si quis singulis artes perpen-
 dere uolet, reperiet omnes
 eas ad pulchritudinem ten-
 dere, eamque consequi pro sum-
 mo ducere. Adeo autem pul-
 chritudo ceteras res cunctas
 excellere uidetur, ut his quae
 uel cum iusticia, uel sapien-
 tia, uel fortitudine aliqua
 fiunt, multa alia inuenias
 maiori precio uel existima-
 tione digna censeris: at uero
 quae cum hac specie commu-

ne aliquid habent, his nihil quicquam melius inuenire
 licet: ut rursus & illis quibus haec coniuncta non est, nihil
 quicquam inhonestius atque indignius. Quippe solos eos
 qui pulchri non sunt, turpes uocamus: perinde quasi
 pro nibilo habendum sit, quicquid tandem aliquis ha-
 buerit

ὅρ, ἢ τι τις ἔχῃ τύχῃ πλου-
 τημα τῶν ἄλλων, ἡ ἄλλος ἴσι-
 ραμέν. τὸς μὲν οὖν ὃ δημο-
 κρατυμέλεις τὰ κοινὰ διοικῶν-
 τας, ὃ τυράννεις ὑπερταγ-
 μένους, τὸς μὲν δημαγωγός,
 τὸς δὲ λόλῃκας ἡ ἀλῶμεν. μὲ-
 νος δὲ τὸς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δι-
 νάμει γυνομένης βαυμάζομεν
 τι, φιλοπόν τὲ καὶ φιλοκά-
 λος ὀνομάζομεν, καὶ κοινὸς νο-
 μίζομεν σύρξίτας, τὸς τῶν
 ἡλῶν ἐπιμελητάς, ὅτι τοίνυν
 ἔτω μὲν σιμὸν τὸ ἡλάλ-
 ῶσιν, ἔτω δὲ τοῖς πᾶσι ἐν
 ἀρχῇ μίρεν τυχῆν, ἡ ἡδὲ τὴ
 νομίζοι τὸ τέτω τὴ διακονῶ-
 σαι διωθῶσαι, πῶς ἡμᾶς ἀν-
 τως ἐκ αὐτῶν ἡμίψατο, ὅτι το-
 σῶτον ἔχοντες ἡδὲ δὲ ἡδὲ δὲ
 ναι. ἡ ἡδὲ ἡ ἡδὲ ἡ ἡδὲ ἡ
 θα, μὲν δὲ αὐτὸ τῶτο αἰσθῆσαι
 διωθῶσιν, ὅτι συμμέμνηται το-
 τοῦτον μὲν δὲ ἡ ἡδὲ τὸν
 λόγον ἡ ποιησάμεν, πολλὰ
 τῶν ἡνόντων μὲν πρὸ ἡ ἡ-
 λος

buerit in quo ceteros ante-
 cellat, si idem pulchritudine
 carcat. Proinde & eos qui-
 dem qui uel in republica de
 gentibus Imperio præsunt,
 uel tyrannorū potestati sub-
 iecti uiuunt, alteros quidem
 populares uocare solemus,
 alteros autem adulatōres.
 Solos autem eos qui huic po-
 testati subiecti sunt, & ad-
 miramur uidelicet, & cum
 philoponos tum philocalos
 nominamus, adeoq; commu-
 nes benefactores censimus
 esse eos, qui pulchrorū quasi
 quidam procuratores sunt.
 Quando igitur ita uenera-
 bilis res pulchritudo est, ita
 autem ab omnibus etiam uo-
 tis expetitur, & quasi pro
 lucro putatur huic ministrare
 saltem aliquid potuisset
 quomodo non merito repre-
 henderit nos quispiam, quod
 cum tantum lucrum lucrifacere
 possimus, ultrò illud

prodamus, ne hoc ipsum quidem uerentes damnum, ui-
 delicet quod mox accipiemus? Ac tantam quidem ego
 quoq; orationem habui, multis quæ mihi de pulchritudine

ἀπεῖν ἀφιλῶν, ἵπαι δὲ πῶ
σωσιῶν ἐπιπολὺν περὶ τὸν
μὲν ἰώων. Ερ. οὐδ' αἰμένει
γ', οἱ τοιούτους ἀπολαύματα
ἐλ σωσιῶν. σχιδὲν δ' ὕδω
λὲ γὰρ ὁδὸν ἱλατῶν ὕμῳ ἔ
σχινε διὰ σί.

minus uoluptatis quàm uos, per te uidelicet, accepi.

amplius dicere licebat. ὁ-
missis, postquam conuersa-
tionem hanc in λόγum adeò
progressam uidebam. ΗΕ.
Felices sanè uos, quibus tali
conuersatione frui licuit. Fer-
mè autem iam etiam ego nō

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

Author huius Dialogi quisquis fuit, postremam partem Iso-
craticæ orationis de Helenes encomio æmulatus est, conatu
maiore, si doctis credimus, quàm successu. a In Diasijs.)
Festa Iouis Milichij fuere Athenis, Diasia, ἀπὸ τοῦ διασημί-
αὐτοῦς ὑπαίτης τὰς ἄσας, ut Suidas ait, appellata. Meminit & A-
ristophanes & Hesychius. b Encomium Herculis.) Cum
Sophista quispiam appararet recitare librū, & Antalcidæ per-
contanti quod esset argumentum? respondisset, Herculis en-
comium: Quis, inquit, illum uituperat? superuacaneum existi-
stimans, in eo laudando sumere operam, quem uno ore prædi-
carent omnes. Hercules autem apud Spartianos religiosissi-
mè colebatur. c Castoris & Pollucis.) Extat Theocriti ei-
dyllion & hymnus de laudib. Dioscurorum, id est geminorū,
Castoris & Pollucis, quo beneficia illorum commemorat in
tempestatib. maris, & certaminib. equestribus. Is est in gene-
re Demonstratiuo encomiastico. Ac primū pugnā inter Pol-
lucem & Amycum Bebryciorum principem commemorat,
deinde alteram pugnam inter Castorem & Pollucem! & Lyn-
cea. de quibus prolixius egimus in dialogo Apollinis & Mer-
curij, Deorum. d Nameorū qui ex Heroibus.) Lucianus in
Menippo, Amphilocho & Trophonio, definit Heroem, ex deo
& homine compositum. Heroium autem cultum sacrosanctum
fuisse, legimus apud Philostratum. Athenus in undecimo, eo-
rum uim declarat terribilem: sed magis noctu, quàm inter diu.

Plutar-

Plutarchus in Romanis dicit, Græcos in nouilunio dijs supplicasse primo loco, secundas preces concepisse heroibus & demonibus: item primum poculum fuisse deorum, secundum heroum. De origine uocis, Grammatici uariè tradunt. alij ἀπὸ τῆς ἰσῆς, idest ἡσ, à terra, κατ' ἔφοχον: quia excellentiores alijs. aut à terra: quia supra eam degerint. Alij, ἀπὸ τοῦ αἰσῆ: quia ipsorū animæ in meliores spiritus transformarentur. Alij ἀπὸ τῆς ἰσῆως. alij, ἀπὸ τῆς ἀστῆς & amore eius qua excellât. Vnde ἡρωικὴ huiusmodi uirtus, excellentior, quàm pro cōditione & natura cōmuni hominū: de qua Aristoteles lib. 7 Ethicorum. Heroes igitur uocantur uirtute præstantes, & ea super conditionem humanā proximè accēdentes ad diuinitatis excellentiā, εἰδ' ἀπὸ τῆς ὑπεροχῆς θείας. e Et Helena.) Helenæ pulchritudinis mirum encomiū. Filia fuit Iouis ex Leda, Tyndari Laconiz regis uxore, quæ à Ioue in cygni formam transmutato compressa, duo peperit oua: ex quorum altero Pollux & Helena, ex altero Castor & Clytemnestra exclusi fuerunt. Ex his Helena, cum cæteris suæ ætatis scēminis formæ elegantia præstaret, à Theseo rapta est adhuc uirguncula: non multum tamen pōst, Castori & Polluci fratrib. eam repetentib. citra iniuriam restituta est. f Amphitryoni.) Alcmenæ Herculis matris coniugi, cuius imagine sumpta, toto trinoctio cum ea concubuit. quæ quamuis antea ex uiro granida esset, insuper tamē ex Ioue concepit, eodemq; tempore Ioui Herculem, Amphitryoni Iphyclum peperit. Amphitryonē interfectorus erat Hercules, nisi Minerva prohibuisset: quæ lapide quem Sophronestera uocabant, eum percussit: à qua plaga sopitus est, & per somnum statim resipuit, atq; ad sese redijt. Hæc sunt apud Pausaniam in Bæoticis. g Cadmi.) Thebarum conditoris, qui Martis & Veneris filiam in uxorem duxit. Vnde illud Ouidij.

Iam stabant Theba, poteras iam Cadme uideri

Exilio felix: soceri tibi Marsq; Venusq;

Contigerant, &c. —

h Sed Minerva quidem cum.) Minerva & Mars militari disciplinæ præfunt, illa etiam sapientiæ & disciplinis: Diana, uenationi & uirginitati: Iuno, nuptijs atq; diuitijs. i Diana de uenatione.) Diana Iouis filia, ex Latona eodem partu cum Apolline nata dicitur, quæ uirginitatis studio hominum

Kkkk ; confor-

confortia fugiens, sylvas incolchat. uenationi intenta: quare cum arcu & pharetra illam incessisse, poetæ scribunt. Verg.

— *illa pharetram Fert humero.* —

k Eris.) Rixarum Dea, in Thetidis & Pelei nuptijs elegantissimum pomum in mensam discumbentium proiecit, cum hac in descriptione: Detur pulchriori. Vide supra in dialogis Deorum, Marinorum & Lapithis: item poema illud De raptu Helenes, quod Colutho Lycopolitæ Thebano ascribitur. L Exornatori poetæ.) Homerum intelligit, qui regib. gloriam peperit, ut inquit Theocritus in Dioscuribus, carmine celebrans urbem Priami, & naues Græcorum, & prælia Iliaca, & Achillem, turrim belli. m. *Λυκώλειον*.) *Λυκώλειον* ἦρα, Iuno cognominata, quod albas ulnas, & albos haberet lacertos. quo epitheto usus est etiam Hesiodus in Theogonia. n Minerva autem *τριτογύνια*.) Minervæ epitheton, eo quod Ogygis temporibus, circa Tritonidem Africæ paludem uirginali facie dicatur apparuisse: uel quod à Iouis capite prognata fuerit. *τρίτων* enim Bæctorum lingua, caput notat. Eadē ab Homero peculiari epitheto *γλαυκῶπις* dicitur, à glauco oculorum colore, unde & Cassiam nostri cognominant. o Præter Menelaum.) Menelaus, rex Spartæ, Helenam uxorem habuit, cui & Hermionem filiam peperit. posthac forma pulchritudinis eius illectus Paris, contractis aliquot nauibus, in Græciā sese cōtulit. ubi à Menelao hospitio susceptus, clām se in amorem Helenæ insinauit: tandemq; absente hospite, Helenam rapuit, & in patriam abduxit. Qua tam insigni iniuria commoti Græcorum principes, de bello Troianis inferendo coniurarunt.

p Hyacinthum formatum.) Nereum intelligit, quem Charopus ex Aglaira suscepit: quo pulchrior alter non uenit ad Troiam, ut Homerus ait Iliad. 2. De Hyacintho, annotauimus superius in Dialogis deorum. ubi etiam de Narcisso aliquid, qui Cephisi fluminis ex Lyriope nympa filius fuit, admodū formosus, qui cū à multis nymphis amaretur, & omnes contemneret, tandem cum se in fonte conspiciatus esset, sua ipsius

forma contabuit, & in florem purpureum sui nominis

mutatus est. q Vlyssis filius.) Telema-

chus ex Pêloope.

NERO

ΜΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΝΕΡΟ, ΣΙΒΕ ΔΕ

ἡ ὀρυχὴ τῆ

ἰσθμῶ.

fossione isth-

mi

Iacobo Micyllo interprete.

ARGUMENTVM.

Totus hic dialogus, cuiuscunque tandē est (nam Luciani esse neque asseri puto posse, neque prorsus negari) quasi quaedam in Neronem inuectiua est, qua potissimum dementia illius exagitur, quā cū in Isthmo fodiendo, à quo & tituli ratio sumpta est, tum in obsecundis scenicis certaminibus imperator Romanus exercuit. Estq; ueluti perpetua facti commemoratio, paucis quibusdam & cæterorum ipsius facinororum exemplis amplificandi causa adiectis, quæ tota Musonio philosopho tribuitur, qui Tusculi genere, ut Tacitus ait, cum studia iuuenum præceptis sapientiæ foueret, à Nerone postremo, cum in omnes bonos & claros æquē grassaretur, ob linguæ libertatem, ut Suidas addit, interfectus fuit. Huius & alij meminēre, & Gellius lib. 16. cap. 1. Cæterum fuerunt & in hoc dialogo multa ex coniectura magis quàm ex fide, ob exemplaris, uelut apparebat, uitiositatem, uertenda: quam ob rem, ut in postremo operis, eam saltem à lectoribus ueniam postulo, quæ cæteris hactenus in claris & manifestis etiam impingentibus, data fuit: præsertim cum in nullo hactenus, quod equidem sciam, legentium fidem fefellerim, ubique cū hoc loco, tum in superioribus, eo circa quod uel ignorantia, quam & ipsam agnosco, uel alia aliqua de causa hæsitassim, aut asterisco, aut annotatiuncula aliqua signato. Qui si nihil aliud, illud certè tamen existimo, occasionem, & quasi quandam ansam ad ulteriora ac ueriora indaganda alijs me tradidisse.

Kkk k

4

M E N E

ΟΡΥΧὴν ἴδιον
 μὴ σοὶ Με-
 σώνει δὲ καὶ
 ρέε, ὥς φασι,
 γιγνῶσθαι ἡ
 γαῖαν, νῦν ἄχρη ἑλλῶσα.
 Μου. ἴδιον ὃ Μενεκράτου
 καὶ βελτίω ἰντιθυμῶδιαι Νί-
 ρωνα· τὰς γὰρ περιβολὰς τῆς
 Πιλοποννήσου, τὰς ὑπὲρ Μα-
 λίην, ξυώρεαι τοῖς θαλάττιοις
 νοῖς ἄκοσι σταδίω τοῦ ἰσθμοῦ
 ῥύματι. Μι. τότε δ' αὖ
 καὶ τὰς ἐμπορίας ὤνυσαι, καὶ
 τὰς ὑπὲρ θαλάττης πώλεις, καὶ
 τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ, καὶ γὰρ δὲ
 λιμένας ἀποχρῶν οἰκοὶ καρ-
 πὸς, ὅν τὰ ἐπιθαλάττια ἐν
 πράτῃ. ταῦτα δὲ διέξιλθαι
 Μουσώνει βουλευμένοις ὅμῃν
 ἀκροάσασθαι πάντων, ἃ μὲν τι
 σπουδάζει διανοῆ ἵτορον.
 Μου. διὰ μὲν βουλευμένοις· ἐν
 γὰρ οἷα ὅτι χαρτοῖς μὲν ἄν
 μάλο

T ISTH-
 mi fossio,
 quæ in ma-
 nu adeò, ut
 aiunt, tyrāo
 no fuit, et tibi Musoni men-
 tem habere Græcam uideba-
 tur. ΜΥΣΟ. Scito Me-
 necrates, etiam meliora co-
 gitasse Neronem. Nam et
 circuitus Peloponnesi illos
 supra Maleam, tollere na-
 uigantibus uolebat, Isthmo
 ad uiginti stadia interrup-
 to. ΜΕΝΕΚ. Hoc au-
 tem et emporijs profuturum
 erat uidelicet, et ci-
 uitatibus cum maritimis, tū
 etiam illis quæ in mediter-
 raneis sitæ sunt. Nam si ma-
 ritima loca bene habeant,
 etiā illis quæ interiora sunt,
 domesticus agrorum prouē-
 tus sufficiet. Sed hæc narra-
 quæso Musoni nobis: om-
 nes enim audiendi cupidi

sumus, nisi si quid aliud seriæ rei fortè est cui tu nunc incum-
 bere cogitis. ΜΥ. Narrabo, quandoquidem uultis. Nam
 sat

μᾶλλον τοῖς γι ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἐς ἀνδρῶν οὕτω φροντιστέον
 ὑπὲρ τῷ σπαρτάσθαι. Νέροντα τοῖ
 νω ἐς Ἀχαιοῦν ὤδαι ἤγον,
 καὶ τὸ σφόδρα αὐτὸν πιπαι-
 κίναι, μᾶδ' ἂν τὰς Μούσας
 ἀναβάλλαιδαι ἤδισιν. ἰβόλιτο
 δὲ καὶ τὰ Ολύμπια, τὸν γυμ-
 νικώτατον τῶν ἀγώνων, ἐπι-
 φανῶσαι ἔλεον· τὰ γὰρ Πύ-
 θια τότε μὴ ἑαυτῷ μετῴ-
 ναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι·
 μὴ γὰρ ἂν μᾶδ' ἐκείνου ἵνασο-
 τίαν αὐτῷ λιθάσαι τὴ καὶ ὤ-
 δῶν βίβλαι, ὅ δὲ ἰαδμὸς ἐ τῶν
 ἀποθεῶν αὐτῷ βιβλασμελῶν.
 ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τῇ τό-
 πῃ, μεγαλουργίας ἐράδην, τὸν
 τι βασιλῆα τ' ὑπὲρ τῶν Τρῳάων
 περὶ Ἀχαιῶν ἐν θυμῷ, ὥς
 τῶν Εὐβοίων τ' Βοιωτίας ἀπὲ-
 ρταρῶν Εὐρίπῳ, τῷ περὶ τῶν
 Χαλκιδῶν, ἴτι γι μὲν καὶ τὸν
 Δαρῶν, ὥς ὁ Βόσπορος ἐ γι-
 φερῶν

conspexisset, magnificum
 Achiorum uidelicet regem, eorum qui ad Troiam olim
 profecti fuere, animo proponens, qui ipse Eubœam
 quoq; à Bœotia rescuit, medio circa Chalcidem Euripo
 immisso. Deinde autem & Darium, ut à quo & Bosphorum

fat scio quòd plus etiam gra-
 tificabor, his utiq; qui ad in-
 iucundam adeò curarum (ut
 ita dicam) officinam hanc
 studendi causa uenerunt.

Neronem igitur in Achæia
 uia ducebat, & illud
 item, quòd sibi ipsi uebemen-
 ter persuaserat ne Musas
 quidem dulciss modulari.
 Volebat autem & Olym-
 pijs (quod certamen omnium
 maximè exercitijs frequen-
 tatur) cantando coronari.

Nam quæ in Pythijs agun-
 tur, eorum pleræq; ad se ma-
 gis quàm ad Apollinem per-
 tinere putabat. Neque enim
 neque illum aduersus se ci-
 tharam aut carmen aliquod
 mouere audere. Caterùm
 Isthmum haudquaquam ex
 illis erat de quibus hic diu
 aut longè antè cogitasset,

sed cum fortè naturam loci

opus hoc animo concepit,
 Achiorum uidelicet regem, eorum qui ad Troiam olim
 profecti fuere, animo proponens, qui ipse Eubœam
 quoq; à Bœotia rescuit, medio circa Chalcidem Euripo
 immisso. Deinde autem & Darium, ut à quo & Bosphorum

φονῶν αὐτῷ ὑπὸ τὰς Σκύθας.
 τὰ δὲ ἔβλεψεν καὶ πρὸ τούτων
 ὥστε ἰνύουσι, μέγιστα τῶν με-
 γαλγυῶν ἔντα, καὶ πρὸς τέ-
 τοις, τὸ δὲ ὀλίγα ἀλλήλοις ἱπι-
 μέξαν πάντας ἔσονται τῶν Ελ-
 λάδων, λαμπρῶς ἱστᾶδων τοῖς
 ἔξωθεν· αἱ γὰρ τέραννοι φύσεις
 μεθύουσι μῆ, ψαύουσι δὲ πῃ καὶ
 ἀκῆσαι τῷτο φθίγμα, ποιεῖ-
 θων δὲ ὁ σκυλῶς, ὕμνον μὲν
 Ἀμφιτρίτης τὴ καὶ Παισιδῶ-
 νος, καὶ ἄσμα δὲ μέγα, Με-
 γακρήτη δὲ καὶ Δουκοβία. ὁρῶ-
 ξαίης δὲ αὐτῷ χρυσῶν δύνει-
 λαν, καὶ τῶν Ἑλλάδων ἱπποτρο-
 πάσαντο, ἔπει τῶν ὀρυχῶν ἤ-
 ξει, ἑροτῶ μένος τι καὶ ἡδέμιο
 νος, καὶ λευκομέδωνος τὸ γῆς,
 κρῖς οἶμαι. τοῖς τι τῶν ἀρχῶν
 πεπρωμένους παρακλῶ-
 σάμεν, συμπόνως ἄπῃ-
 δαι τῷ ἔργῳ, ἀνθ' αἷς τῶν Κό-
 ρινθων, τὰ Ἡρακλῆος ἀεικῶν
 ὑποβιβλῆδαι πάντα. οἱ μὲν
 δὲ

factus est, plausu cātūq; prosequētibz illum tum omnibz.
 Atq; ubi terrā ter, opinor, tetigisset, deinde et quibz prae-
 ctura atq; imperia credita erat, opus unā capessere iussisset
 Corinibz redijt, Herculis adeo res gestas omnes sibi iussus su-
 perasse.

ponte iunctus fuerit cum is
 contra Scythas proficisce-
 retur. Nam Xerxis factum
 etiam ante ista fortassis ani-
 mo cogitarat, quod magna
 ficentissimum operum ma-
 gnificorum omnium fuit. Su-
 pra omnia autem haec etiā
 illud putabat, Graciam per
 hoc quod breui adeo omnes
 inter se misceri possent, con-
 tra exteros splendide adeo
 stabilitum iri. Nam tyran-
 norum ingenia ebria qui-
 dem sunt, tanguntur autem
 alicubi ubi uocem hanc au-
 diunt. Porro progressus in
 scenam, bymnum quidem
 Amphitrites & Neptuni
 cecinit, & canticum quoda-
 dam non magnum Melicer-
 tae & Leucotheae. Cum au-
 tem aureum ipsi ligonē por-
 rexissent, Graciamq; tan-
 quam in tutelam commen-
 dassent, ad fodiendum pro-

ἀνὰ τὴν ἀνομήτην, τὰ πε-
 πρωμένα τὰ καὶ ἀνθρώπων ἀντι-
 νου, ὅσπρα τὰ δὲ τὰ γινώσκοντα
 καὶ ἐπὶ πλάττω, ἰδοὺ μὲν δὲ πε-
 καὶ πᾶσι πλάττω ἡμῶν προσ-
 ζουμένων ἡμῶν τῷ ἰδοῦ,
 ἐκ τῶν τῶν ἐν Κορίνθῳ λόγῳ
 ἔπω σαφές, ὡς δὲ τὸ Νέρων
 μάλιστα καὶ τὸν τομῶν, ἔφα-
 σαν δὲ τὸς Αἰγυπτίους γεωμε-
 τρῶντας ὅτι ἐκ τῶν βαλάν-
 τας τὰς φύσεις, ἐκ τῶν ἀλλο-
 αὐτῶν οὐκ ἔχον, ἀλλ' ὅτι ἡ
 τῶν ἡγεμονῶν τῶν ἐν τῷ Αἰ-
 γύῳ πορὰ τῶν Αἰγύπτῳ διδοῦν-
 ναί. καὶ γὰρ τῶν τῶν τῶν
 σφῶν πικρύνοντο, ἡ δὲ ἡ
 χροῦ ἀποκρίνεται τῶν Αἰγύ-
 νων. Νέρων δὲ τὸ μὲν τῷ ἰδο-
 μῶ ἰομῶς ἐδ' αὐτῶν μάλιστα
 σφῶν, ὅσφωτάτος τε καὶ φου-
 κώτατος· τῶ γὰρ τιμῶν αὐ-
 τὸν ἔφα μᾶλλον, ὅτι τῶ ἀνμοσία
 ἔδωκεν. ὅ δὲ τῶν ἑσπερίων ἰθ-
 ῶν ὡς ἐννοεῖ, καὶ ὁξύνοντο,

perasse. Illi igitur qui in vi-
 culis fuerant, petricosis atq;
 difficilibus conficiendis e-
 xercebātur: exercitus autem
 ea quæ terrea ac plana e-
 rant, fodiebat. At ubi iam
 septimum & quintum diem
 quasi alligati Isthmo fuisse-
 mus, rumor quidam ē Co-
 rintho uenit, non ita tam en-
 manifestus aut planus, quod
 Neronē pœnitisset Isthmū
 incisi. Dicebant autem Aeo-
 gypcios geometras altitudi-
 nem metientes, haudquaquā
 eandem atque æqualem u-
 triusq; maris superficiem de-
 prehendisse: sed cum eam
 partem quæ Lechaum aspi-
 cit, altiore iudicaret, de
 Aegina in timorem uenisse.
 Nam si tantum pelagus con-
 tra insulam effunderetur, pe-
 riculum esse ne illa aquis ob-
 ruta in profundum demer-
 geretur. At Neronem à φο-

diēdo Isthmo ne Thales quidem absterriturus fuerat, quan-
 quam sapienissimus, et naturalium rerum peritissimus. Nam
 incidendi illius maiore studio tenebatur, quam publicè ca-
 nendi. Sed motus occidentaliū gentium, & asperrimus
 qui

ὅς τ' ἰκάνει νῦν ἀπ' ἰμερίου,
 ὅσῃ δὲ αὐτῷ βίνδαξ, ἀπὸ
 γαργῶν Ἑλλάδα & τὴν ἰδμῶ
 Νίρωνα, ψυχρῶς γυναικίσαν
 πατὰς γὰρ θαλάσσης ἰσογείας
 τὴν ἰσπιδίαν οἶδα. φασὶ δ'
 αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Πώμου ὀ-
 λωδαίνειν ἦδ' οὐ, καὶ ὑποδιδά-
 σθαι, τὰ καὶ αὐτοὶ χθὲς οὐδὲν
 πρὸς τὴν προπάλαιον & χιλιάρ-
 χον. Μι. ὅ φωνὴν ἔχοντες, Μισθόνει, δὲ
 ἔμ' μυσμασθῆναι, καὶ τὸ Ὀλυμπιά-
 δων τὴν καὶ Πυθιάδων ἱερῶν, πῶς
 ἔχει τῷ τυράννῳ; τῶν γὰρ λήμνῳ
 προσπλίουσιν οἱ μὲν ἰθαύμασ-
 ζον, οἱ δὲ λιπατῶν. Μι. ἀλλ'
 ἰκάνεις γὰρ, ὡς φησὶν ἄλλοι, ὅτι θα-
 μασίως ἔχει τὸ φθιγματος, ὅτ'
 αὐτοῖς γαίῳις ὅ γὰρ φύσις αὐτῶν
 ἀμύμπτως τὴν καὶ μέσῳ ἡρμο-
 καί. φθίγει γὰρ δὲ καὶ ἄλλοι, μὴ φύ-
 σιν, καὶ βαρὺν ἰγνησμένον αὐ-
 τῷ τὸ φάρυγγος, μέλας δ' οὕτω
 δακτύλῳ καὶ σελήνῳ βομβῆ πῶς.
 οἱ δὲ γὰρ τέτοιαι τῶν φθόγων
 ἰπικαίνονται τῶν, ἰπὲρ μὲν
 atq; adeo mediocrem formavit. Sonat aut̃ concavū quiddā,
 nō natura tamē, & graue, impendēte atq; urgente hoc gut-
 ture iac carmina quidem hoc pacto accurata quodammodo
 stiam personat. Voculationes autem sonorum leuigāt hunc,
 post-

qui illas nūc excitat & in-
 cendit (Vindex autem nomē
 ipsi est) reuocauit ex Græ-
 cia & ab Isthmo Neronem,
 frigide adeo maria dimen-
 sum. Nam aquē altē à terra
 utrunq; assurgere, eandemq;
 superficiem habere scio. A-
 iunt autem ipsi & Roma-
 nas res paulatim iam labi
 & declinare. id quod et ipsi
 ex Tribuno beri, qui impe-
 gerat, audistis. MEN. At
 uox, Musoni, propter quam
 in Musas ita deperit, &
 Olympiadas pariter & Py-
 thiadas amat, qualisnam ty-
 ranno est? Nam eorum qui
 ad Lemnium nauibus uenie-
 bant, alij quidem admira-
 bantur ipsum, alij autem e-
 tiam deridebant. MVS.
 At ille, quod ad uocem attie-
 net, neque admiratione di-
 gnus, neq; risu est. Nam ip-
 sum natura inculpabilem,
 post-

παρὰ αὐτῷ, χρωμάτων ἢ φι-
λαυρυπίας, καὶ μιλοποιίας οὐα
γάγῃ ᾧ δὴ, καὶ λιθαρωδίας
ἀνταλῆ, καὶ ἑλευθέρου βαδίσαι,
καὶ τῶναι καὶ μεταστῶσαι, καὶ
τὸ νοῦμα ὁμοιωῖν τοῖς μέλι
σιρ, ἀσχυρῶν ἔχοντες μόνον
τῷ βασιλείᾳ δονῶν, ἀκρυβῶν
πᾶσι. ἃ δὲ μιμοῖτο τὸς ἑρᾶτ
τους, ψῶ γίνονται, ὡς πο-
λὺς τῶν θυμολῶν ἐκπίπτει,
καὶ τοὶ μυρίων φόβων ἐκπύου-
μένων, ἃ τις ἐπ' αὐτῷ γινώ-
σκῃ, νοῦν ᾧ γὰρ ἢ μῆρις πᾶσι,
ἐκπύου τὸ πνοῦμα, ἐπ' ἄ-
κρην ἀίστατον τῶν ποδῶν
ἀνακλῶμεν, ὥσπερ οἱ ὑπὸ
τῷ τροχῷ. φέροι δ' ἐρυθρὸς ὢν,
ἐρυθρὰ μᾶλλον, ἐμπιπραμένῃ
αὐτῷ τῷ προσώπῳ, τὸ ὅτι πνοῦ-
μα, ἐλίσσον, καὶ ἐκ ἀποχρῶν πε-
δῶ. Μι. οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πο-
δοῦν πῶς ὑφίστανται, ὡς Μουσῶ-
νι; τίχην γὰρ πε χαρίζονται.
Μον. τίχην μὲν, ὥσπερ οἱ ὑπο-
παλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμίσθαι

postquam sibi ipsi non con-
fidit: Chromatum uerò huius
manitate & modulatione
facili quidem illa, & ad cio-
thara cantum accommoda-
ta: & ubi tempus est, ire &
stare, & de loco transire, de
inde & natum cum mem-
bris exaequare, hæc accura-
te facere eius est qui pudore
solo eo afficitur, quod rex
uidetur. At rursus si imite-
tur superiores, huius quàm
multis spectatoribus risus
excidit quanquam infinito
adeò metu impendete, si quis
ipsius caussa rideat. Nutat
enim plus æquo, & cū spi-
ritum attrahit, stat summis
pedibus distentus & refra-
ctus, perinde ut ij qui rotam
circūagunt. Iam uerò natu-
ra rubicundus existens, mul-
to magis etiam rubescit cum
ipsi facies incenditur. Spirio-
tus autem modicus, & aggre-
Mene-

ὁ Μενεκρατὸς τὸν αὖ τραγυ-
 δίας ὑποκρίτῃ, ὡς ἰδοῦ μοι ἀ-
 πίδαντο. ἴσοι γὰρ λίνδυοι καὶ
 ὡρὶ τὰς τέχνας, ὅρ' ἐπιτίθου-
 σιν οἱ τεχνάζοντες. Μ. καὶ
 τί τὸ τοῦ Μενώνη; σφόδρα γὰρ
 αὐτόκοι τῷ λόγῳ. Μ. ἀλλὰ δὴ
 λίγυ ἀτόπῳ μὲν, ἐν ὀφθαλμοῖς
 δὲ ἑλλένων πωπραγμένῳ. ἰδο-
 μοι γὰρ νῦν καὶ μελόν, μή τι καὶ
 μολίαν ἀγωνίζεσθαι μή τι βρα-
 γυλίαν, ἰδούκα Νέρων τραγυ-
 δὸς νικῶν. καὶ πρὸ ἡλίου εἰς
 τὸν ἀγῶνα ταύτῃ πλέων
 μὲν, ὃ δ' Ἡπειρώτης, ἄριστα
 φωνῆς ἔχων, ἐν λοκιμῶν δ'
 ἐπ' αὐτῷ, καὶ θαυμαζόμενος,
 λαμπρότερα τῷ εὐλόγῳ ἡ-
 πλατύνειτο, καὶ τὸ σφῆλαιον ἱερῶν,
 καὶ μὴ δ' αὐτοῖς πρὸ τοῦ, ὃ
 δὴ κατὰ λαοῖα δύναι οἱ Νέρων
 θα ὑπὲρ τ' ἔνι. ὃ δ' ὑγρῶν-
 νί τι, καὶ μαυινῶς ἔχει καὶ γὰρ
 δὴ καὶ ὑμνοῦτο ὑπὸ τῇ σκηνῇ
 ἡ, ἐπ' αὐτῷ δὴ τὰ γῶνι. βοών-
 των ὃ τ' ἑλλένων ὑπὸ τῷ Ἡπ

ρώτη,

uictoria acciperet. At ille exasperabatur, simul & in-
 sani more ferebatur: nam & auditus iā sub scena fuerat,
 in ipso uidelicet certamine. Acclamantibus autem Græcis,

Epirotæ

Menecrates tragicū histriod-
 nem illū, quo pacto in Isth-
 mijs perierit. Paria enim
 pericula et circa artes sunt,
 si qui in ijs ostentandis im-
 pendio elaborant. M. N.
 Quid hoc autem Musoni?
 admodum enim ignarus eius
 sum quod dicit. M. V. S. O.
 Audi igitur rem absurdam
 quidem & insolentem, at-
 tamen in conspectu Græco-
 rum actam. Nam cum in
 Isthmijs lex esset, ut neq; co-
 mœdia certaret quispiam,
 neq; tragœdia: Neroni pla-
 cuit tragœdos superare. Ac
 prodierunt ad hoc certamē
 plures quidem: Epirota au-
 tem ille, ut qui uoce optimē
 ualeret, & ob eam artem
 etiam celebraretur, & in
 admiratione esset, clarius so-
 lito fingeat & coronam
 amare se, & nihil de studio
 remittere uelle priusquam à
 Nerone decem talenta pro

ρώτη, πίμπει τὸν γραμματεῖα,
 βιολούων ὑφάναι αὐτῷ τῶτον.
 αὐτῷ δὲ ὑποκρίνεται τὸ φθίγ-
 μα, καὶ δημοτικῶς ἱρίσσει,
 ἀσπίμπει Νέρων ἐπ' οὐκ ἐβάν
 τῶν τὸς ἰαυτῷ ὑποκριτῆς, οἷον
 προσήκοντάς τι τῷ πράγματι.
 καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλιτος ἐπι-
 φαντίνης καὶ διθύρης προβι-
 βλημένοι αὐτὰς, ὡς σφύγγας
 γίδα, καὶ τὸν Ἡπαιώτιον ἀν-
 τίσταντο πρὸς τὸν ἀγχεῖ λί-
 να, κατὰ ξαν αὐτῷ τὴν φάργυ-
 γα, πᾶσι τῶν οὐρανῶν ταῖς δέλ-
 τοις. Μι. τραγωδίαρ ἢ ἐνίαυ
 Μουσῶν, μίσηρον ὅτι πᾶσι
 ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν ἑλλήνων ἱργα-
 σάμεν;
 Μν. παιδιὰ ταῦτα
 ὡς ἀνὰ τῷ μετρηθῆναι. Μι.
 δὲ δὲ τραγωδίας ὑποκριτῶν
 ἀπὸ τῶν, ἐκτιμῶν αὐτῷ τὸ
 φθίγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ
 γὰρ δὴ καὶ τὸ πνυθικὸν τῶν οὐρανῶν,
 πᾶρ ὅτι αἱ οὐρανῶν ἐνίπνιον, ἀπὸ
 φράτῃν ὡς μυσσῶν, ὡς καὶ τῷ
 ἀπόλλωνι φωνῇ ἐν. καὶ τοῖς τῶν
 οὐρανῶν κατὰ ξαν αὐτῷ αἰς τὰς
 Pythicum os, unde voces inspirare solebant, obtu-
 rare conatus fuerit, ut uidelicet neque Apollini uox ali-
 qua esset? quanquam ipso Pythio recensente cum inter

Epirotæ mittit scribam, quæ
 iuberet hunc submittere sibi
 sese. Sed pergente eo, & su-
 pra modum attollente uocē,
 populariterq; ac libere cum
 ipso contendente, immittit
 Nero in pulpita suos histrio-
 nes, tanquam qui ad hoc neo-
 gocium pertinerent. Nam et
 libellos elephātinis & du-
 plices habebant, quibus præ-
 se intentis, ueluti pugionibus
 utebantur. Atq; hi Epirotā
 ad proximam columnam
 erigentes, guttur ipsius fre-
 gerunt, cadentes obuersione in
 rectum libellis. MENE.
 Tragœdia autem uicit, Mu-
 soni, sceleratum adeo faci-
 nus in oculis Græcorum au-
 sm? MVS O. Quid putat
 ludus hic adolescenti fuit,
 qui matrem occidit quoque.
 MENE. Si uero inter tra-
 gœdiæ histrionem occidit,
 execta illius uoce, quid adeo
 attinet demirari, quando
 Orestes

Ορίσας τὴ καὶ Ἀλκμαίωνας,
 αἷς τὰ μητροκτονῆσαι, καὶ λόγον
 τινὰ ὑψηλὰς ἰδούσης, ἰπαιδὸς
 πατέρασιν ἱτιμώρυσαν. Μν. ὁ
 δὲ μεθ' αὐτῶς ἀπ' αὐτῶν ἔχων ὅτι
 ἱτιμώρυσεν, ὑβριᾶσαι ὑπὸ τοῦ
 θεοῦ ἦντο, πρῶτόν τε τῶν ἄλλων
 ἄνδρων. Ἀλλὰ μετὰ τὸν λί-
 γον, τίς ὁ προσεῖσα ναῦς; ὡς
 ἰπάγειν τι ἀγαθὸν ἰοίκοιτο ἰσι-
 φάων ὦναι γὰρ τὰς ἱσφάλας,
 ὡσπότερ χερσὶς οὐφύμεται, καὶ τίς
 πρῶτος προτάσει τίς χάρις,
 παρακλινούμεν ἡμῖν θάρ-
 ρην τι καὶ χάριεν, δοῦναι, ἀ-
 μὲν παρακλινῶ, Νέρωνα δὲ χιῶσαι.
 Μν. βίᾳ γὰρ, Μυσάωνι, καὶ σε
 φίσφον γι, ὅσην δὲ γῆς ἀπ' ἡ-
 ται. Μν. ἰὺ γι ὦ θεοί. Μν. ἄλ-
 λὰ μὲν ἰπιδύμεθα. ἰδὲ γὰρ
 τοῖς ἱσφάλας ὁ φά-
 σι δῶν.

considerare nos, & gaudere: clamatq; nisi non satis recte
 percipio, Neronē perijisse. MENEC. Clamat enim Mu-
 soni, & manifestius utique, quo propius terram contigit.

MVSO. Euge, ὁ δὲ. MEN. Sed ne gloriemur.

Nam^b mortuis, ut aiunt, non de-
 cet conuiciari.

Orestas & Alcmaeones, qui
 bus id quod matres occide-
 re, etiam laudis aliquam fa-
 mam praeiuit, postquam id
 in ultionem patrum fecerāt.
 MVSO. Hic autem cum
 nullo modo dicere posset
 quēnam ulius esset, contu-
 melia à deo affectum sese
 putabat; cum tamen mitior
 va quāam ueritus exigebat;
 audisset: Sed interea dum
 sermones cedimus, quae nam
 nauis ista est quae buc pro-
 pinquat? Vt autem boni ali-
 quid afferre uidetur? Nam
 coronati capitibus omnes
 sunt, perinde ut chorus qui-
 spiam, qui faustum aliquid
 nunciaturus ingreditur. Et
 quidam ex prora manum
 protendit quoque, iubēs &

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Neronem igitur.) Neronē in primis musicæ studiosum fuisse, testis est Tranquillus, aded ut præ se Apollinem contemneret, quem ut citharædum pingebat pictores. Talis in theatro sæpe uisus est Nero: qui etiā statuas suas citharædico cultu posuit. Cuius natinitatē poeticè describit Seneca in Iudo de Claudij Cæsaris morte. b Nam mortuis non decet.) Sunt enim iam interfecti nullis omnino conuitijs aspergendi, nec insectandis: ne cum laruis, iuxta prouerbum, pugnare uideamur. Vnde Chilon ille Lacedæmonius uetabat de mortuis etiā malè loqui, quodd nihil ingenuo uiro indignius crederet, quàm eos incescere lingua qui respondere non possent, ac turpe esset cum umbris luctari. Huc præterea & illud Aristotelis referendum est, qui in Rhetoricis citat Platonem ex Politia, qui scripserit, eos qui mortuos allatrarent, uideri similes castellis, qui lapides iactos morderent, ipsos autem qui laxissent non attingerent.

PALINVRVS.

ARGUMENTVM.

Duo hi Dialogi sequētes, Luciani non sunt, neq; Græcè scripti etiam: sed quia à doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo coniunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam uoluimus, præsertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo effecti & ipsi essent.

PALINVRVS, CHARON.

Bsecro te, ô Charon, sine me ut iam nauim conscendam. CHAR. Quis me appellas?

PAL. Ego nauita quondam illius, quē nuper uiuentē transuectasti, Aeneæ Troiani.

CHA. Tu ne ille es qui apud portus Velinos inhumatus iacebas? PAL. Ille ipse sum. Sed crede cælestium nutu fieri ut transuehar, quorum prodigijs lon-

Llll

gélateq;

gè lateq; aet̃a finitimæ gentes, & ossa mea iam expiaturunt, & tumultum mihi, tumultoq; insuper solennia statuerunt. Quare te oro, ô iustissime Charon, patere tandē ut ingrediar. sic prospera semper sit nauigatio tua, sit solida nauis tua atq; inconcussa. CHA. Rem iustam petis Palinure. ingredere ut libet. Vos uerò tam confertæ umbræ, quid fatigatis me precibus? quid fatigatis? quæ nā hæc uis desiderij? Expectate tantisper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi Charon immortales gratias, qui me his tandem eripuisti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberaasti. CHA. Amo te equidem, Palinure, tum propter Aeneā regem quē mihi nominasti, qui et super omnes quos unquam uiderim mortales, uisus est mihi singulari quadam præditus pietate: tū propter meum etiā, quod olim cōmune fuit tibi, magisteriū. par enim sibi quisq; parē affectat, delectatq; magis quæ inter pares sit uel confabulatio, uel uitæ actio. Afficiebar porrò nō modico dolore, quū uidebam iādudum te in a citeriore hac ripa errantem, incertumq; sedis tuæ. Neq; licebat tibi succurrere, propter legē mihi datā, ne quenquā nisi humato prius corpore transportem. Sū enim ego minimus inter infernos habitatores, subiectusq; alienæ potestati, cui parēre non tam pulchrum mihi, quā aliās necesse sit. Gaudeo autē nunc & lætor, quòd ea aliquādo se fors tibi obtulerit, qua & tuum implere desiderium, & meum releuare dolorē salua lege officij mei possum. PA. Imò ego non minus propter te dolebam ô Charon, quia perspiciebā tot te graues assiduosq; labores perferētem, sine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantq; uexari malis solent nauium gubernatores, qui nihil aliud

in uita quàm nauigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa grauius, nihil periclitatius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi uideri potest, si angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas iuuentis etiam sustinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia iam edoctus sciebam probè pari malo tuo condolere. CHA. Frustra propter me dolebas, Palinure: nam nihil molestia mihi est ars mea. PAL. Quid ais? CH. Aio gratam me habere & iucundam artē meam. Vides ut cruda uiridisq; senectus est mihi? Memini haud unquam ab ipsa, quæ iam omnium annos supero, longæua ætate mea pertasum me esse laboris mei, qui quotidie insto alacrior atque ualentiior. Sed intelligo cur tu aliter tibi persuadeas. Est enim communis hic morbus mortalium, ut sortis suæ quenq; distædeat semper, uiuatq; contentus nemo studijs suis, laudent uerò longè, ac beatioresexistiment omnes qui diuersis à se artes atque actiones sequuntur: uerum falluntur maxime opinione sua. Nam si rectè intueri uelint, cognoscent perspicuè, nullum esse in uita eorum statum qui non magnis scateat miserijs, quem non magna grauesq; perturbēt undiq; molestiæ et uexationes. Et si detur aliquādo ut alter in alterius studia trāsferatur, quàm uideas tunc sua cuique leuia uideri, quæ prius præ grauitate accusabat: contraq; ea grauiora, quæ prius leuia uidebātur? Itaq; si bene consideres, Palinure, nō est ita grauis mea cōditio ut cēses, neq; propterea quòd nauclerus sim, sum eō miserabilior. Sed tu (ut uideo) sequeris uanos errores mortalium, ego uerò integritatē tātum, iudicijq; ueri lucē secutus, dego cōtētus ac latus sorte mea, neq; adscribo mihi calamitatē, quòd desudē quotidie nauigādo, & defatiger. Neq; ob

hoc arbitror quempiam horum qui mecum simul ultimis sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos iudices, Minoem, Rhadamanthum & Aeacum, quanquam magna omnes emineat potestate: non ipsum Diti, quanquam sceptro potens sit, atque regna ista moderetur. Sūt namque & illis sui labores, suaeque molestiae, & maiores forte, quo & maiore regiminis sarcina premuntur. P A. Potes de te tibi Charon persuadere ut libet: mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla cōparatione ceteras laboribus & periculis excedat. quod liquidò tibi probarē, nisi quod uere or ne tadio te afficeret fortasse longior narratio nostra.

C H. Imò summa me afficeret recreatione. Nā & delectat me tecum sermocinari, & nauigantibus etiam magnā animorū refocillationē asferre solent huiusmodi cōfabulationes. P A. Quādo igitur nō est tibi iniucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationē, ut intelligamus, nō esse duriorē ullā, quā nautarū sortem: quod tibi facile persuadebo, si animaduertas quos aestus et frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus et fulgura, quibus perfundi imbribus, qua uentorū rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas quoties eos torqueri fame et siti, quoties squalore etiā te terrimo cōsumi cōtingat, si attēdas habitationē eorū instar carceris, supellectilē uel nullā, uel sordidissimā, strata dura, cibaria aspera, potū immundissimū, indumenta spurca, incommoditatem rerū omniū, noctes insomnes, et sub diuo semper, et inquietas. taceo perpetuū alioque quoddā eorū exiliū. quos patriae eorū exteros, profugos, uagos, palātes, ignaros quietis, priuatos omni (quo nihil est in uita dulcius) cōiugis, sobolisque fructu ac iucūditate, quis nō abiectissimos, longeque omnium mortalium miserrimos esse iudicabit? Prætereo Scyllā, Charybē

Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infesta nauigantibus maris pericula. Omitto tēpestates, quibus nec uisu quicquā est tristius, nec horribilius, quibus & ad summū uitæ usq; discrimen quotidie iactantur, quatiuntur, & (quod sæpe accidit) submersi tandē obruuntur. In qua re nemo est qui idoneus magis quā ego, testis adhiberi queat: qui cū multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maximē quæ me ex Sicilia in Italiā nauigantem inuasit, tam sæua atq; horrens, ut horrore sit adhuc mihi eius recordatio. Non possum certe ut par esset, explicare tibi acerbitatē illius tēpestatis, sed quanta extiterit, ex hoc faciliē coniecturam facere potes, quōd Aeneam ducē, cuius summa constantia & animi fortitudo ubique decantatur, uidi ego contremētē grauiter atq; ingementem, extentisq; ad cōlum manibus beatos longē inclamantem eos quibus ad Troiam oppetere cōtigisset, lamentātemq; pari ab eorum morte, ac fortissima, à Diomedis gladio se ereptum extitisse, crudelem equidē diē illuxisse omnibus ultimū: neq; ex numero nostro quēquam putauī euasurum, nō ipsam Aeneā, non Ilioneum, nō Achatem, non Abantem, grandæuūmque Alchem, quorum naues longē disiectas, ad summūq; penē exitiū adductas, nesciæ quæ uis illa nisi diuina liberauit. CH. Nō incognita mihi narras: hæc ea ipsa die rescui. PA. Quo id modo? CH. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumq; Orontē ignoras, ductorem Lyciæ nauis? is quidem tunc submersus concessit ad me illic, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu differuisti, implorās deinde opē, rogitansq; multum ut se ulteriore in ripa sisterem: quod nunquam passus fui, quū inter fluctus adhuc corpus suū sine sepulchri honore iactaretur. Nunc agit sese circum hæc stagna mœstus atque errabundus. ui-

dus uidisti illum? P. A. Et tum uidi, & unicum meorū so-
 latium habui, dum tantisper in ripa moratus, pari cum eo
 detinebar infelicitate. Nec enim falsa de tristi eius interitu
 retulisti, cuius adhuc imago subit mihi, dum excussum ē
 puppi, contortumq; ter eum atque circumactum (horren-
 dum) à fluctu, rapidus tandem æquore uortex absorpsit.
 Sanè quod ad me pertinet, nihil edisseram; qui licet eam e-
 uaserim tempestatem, amarum tandem aliquando etiam
 uitæ meæ finem inueni, excussus & ipse pariter atque ia-
 ctatus inter undas: quod deerat, insuper ferro præterea
 obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quàm Aeneæ
 meo, ne tantis undis surgentibus spoliata magistro nauis
 deficeret. Hæcine eorum deliciae, opes, tranquillitas? sic
 illis uiuitur, sic moritur. Tui nunc & aliorum defende stu-
 dia & artes, cõtendeq; si libet, maiorem esse etiam eorum
 miseriam & calamitatem, qui patrias incolætes suas, uxo-
 rumq; ac filiorum societate beati quiescunt, gaudent, lu-
 dunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commodè,
 habitant magnificè, uestiuntur cultè, conuiuuntur lætè, cu-
 bant molliter, iucundos suos ac geniales agunt dies. Adde,
 qui in urbibus optimates & primarij magnam sibi uendi-
 cant auctoritatem, habenturq; summo in precio atq; ho-
 nore, qui ius dicunt, qui causas agunt aliorum, qui fasces
 gerunt, qui ducunt exercitus, qui uel assistunt principibus,
 uel principes ipsi magni illustresq; sunt: quibus nec optabi-
 lius quicquam in uita esse uideo, neque beatius. CH. Fal-
 leris longè Palinure: nā quos beatiore esse arbitraris, mi-
 seriores illi sunt ulla sine dubitatione. Neque enim nega-
 rim sortem subiectam esse nautarum magnis malis: sed ita
 subiectā, ut comparatione aliarū, quæ maioribus etiā gra-
 uantur

uentur incommodis, minus certè misera iudicanda sit. Quid enim tristius, ut ad tuos ueniam qui patrias suas colūt, quid miserabilius, quàm domi suæ agere, & ita agere, ut iucundiorē aliquando quàm uitam mortē optes? Quæ ulla maior calamitas, quàm circumdari urbem hostibus, ingruere bellum, uolitare tela, stringi enses, perfodi muros, fremere tormentis, saxo dirui, domos tremesceri & concuti? quemque fame sitiq; deficere, corrumpi aerem, occupari moenia, spoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incēdia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici conuicijs, expelli domibus, uulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parētū ora, uim pati uxores, stuprari gnatas? Videntur an hæc tibi mala, Palinure, & an his quæ tu meministi, ulla ex parte comparanda? PAL. Quàm uera narras, ô Charon, quàm nunc uel audiens ista perhorresco? Venit enim mihi in mentem grauis illa & deploranda patriæ meæ^b desolatio: Troiæ inquam, tam præpotentis olim atque prædiuitis, cuius euerfione nihil credo referri posse crudelius aut lachrymabilius: tantaq; fuit calamitatis eius magnitudo, ut longè plura etiam atq; tristiora quàm tu supra memoraueris, sibi contigerint: quæ si uelis, omnia tibi, ut rem certius agnoscas, explicabo. CHA. Haud opus est Palinure, quoniam & tempus nō patitur, & ego hæc omnia non secus ac tu nota atq; comperta habeo. Nā & mihi renunciauerunt ut quæque aduentabant animæ ex illo bello profectæ. Nihil certè, ut nunc tu dixisti, peruenit ad aures meas crudelius aut lachrymabilius. PAL. Faxo ut iubeas, sed aduertis Charō, grauissima licet hæc sint, rariores tamē cōtingere, quàm ea nautarum quæ supra exposui.

CHA. Referam ergo alia frequētiora, & ex ipsis quidem

met ciuitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miseriam. Vade oro, & per ciuitatem, plateas, porticusq; discurre: quid aliud offendes, quàm oblatrantium maledicta, insimulationes pestilentissimas, optimi cuiusque dilacerationem, quid non? exploratorum insidias, inuidientiumq; uenena. Diuerte modò gressum, & artificum mercatorumq; tabernas ac conuentus pete: quid aliud deprehendes, quàm sermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesq; manifestas? Transfer dehinc te in fora publica, sedesq; iudicarias: quid aliud audis quàm undique omnia magno strepitu ac clamore misceri? Quid intelliges aliud, quàm cædes, hominum compilationes, furta, grassationes, conspirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, nisi litigatorum iurgia & contentiones, testium periurationes, causidicorum prauaricationes, iudicum corruptiones, præsidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obuiâ tibi habebis, quàm exultâtes improbos, lugêtes bonos, oppressas uiduas, proculcatos pupillos, egentes prostratos? Attolle postea altius oculos, & atria principum perscrutare, quam non uidebis ibi assentatorum exaltationem, speculatorum acceptionem, militum audaciam, fœneratorum uoracitatem, quæstorum improbitatem, quam non potentium hominum in tenuiores uim atq; insolentiam? Quas non concussiones? quas non populationes? quos non innocentes accusari, criminari, carcerari, proscribi? P A. Grauiâ hęc nimis ac miserabilia. C H. At restant alia, quæ non minùs tibi grauiora & miserabiliora uidebuntur. P A. Perge. C H. Quæ fortassis etiâ grauiora & miserabiliora iudicabis, quoniam domestica ac frequēs magna est eorum pestis. P A L. Fare. C H A. Nolo tibi Palinure afferre in medium graues longosq; artificum & negocia-

negociatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus causidici, ceterarumq; disciplinarū sectatores, aestus, algores, inedia, peregrinationes, anxietates uel pericula, uulnera, cædes, districtas habitationes, infinitaq; agendi, cubandi, uescendi incōmoda uel fastidia, lassitudines, uigilias, sollicitudines, odia, & infamationes. Nam si complecti cuncta sermone meo atque exequi uoluerim, tot tantaq; dicenda se offerēt, ut præ longitudine malorum ac mole, citius nauigatio nostra quàm oratio finem possit inuenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum quas inter domesticos parietes, tum seruorum, tum uxorū ac filiorum molestias ac turbationes pessimas perferre solent qui gubernationi præsunt rei familiaris. Quam si ita ut naualē expertus esses, facile quicquid dicturus sum, me etiam tacēte & intelligeres & approbares. Nam seruorum primò in dominos semper prompta maledicta, furta, impositiones, fugas, arrogantiā, negligentiam rerum dominorū, temulentiam, edacitatem, somnolentiam, tarditatem, ignauiam, nemo est qui non uideat magnā asferre his qui patiūtur, infelicitatē. Deinde filios, quorū amore nihil dulcius esse fertur, quāta animi cū amaritudine afficiāt parētes uel agrotare, uel mortem obire, quod frequenter admodum fit, satis existimo etiam te intelligere. Quam uero grauem & anxiam credis esse eorū uel parturitionem, uel educationē, uel institutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, suspirare, dolere, torqueri? Quāta etiam putas perturbatione affici, dum quos prognerunt, immensaq; adeò cura aluerunt, uel parum sibi audiētes, uel rebelles ac infestos postea habere contingat? quā dolenter eos ferre arbitraris dum insani & uecordes sunt, dum

debetis & crassi ingenij, dū effœminati et molles, dū dilapidant & euertunt patrimonia, dum nulli bono operi & studio intendunt, dum per præcipitia uitiorum omnium uitam ducunt suā? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus insolentes, forma suspectas, deformitas reddit inuisas, quarum lingua nihil perniciosius, quarū audacia nihil prodigiosius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ iurgij semper & contentionibus obtundunt uiros, quæ semper conqueruntur, semper exprobrāt, semper insidiantur. Quibus quum desint cetera, nunquā tamen lachrymæ, gemitus & suspiria. Quæ cæca sua (qua tantum ardent) ornamentorū ambitione exhauriunt opes, labefaciūt domos, cogunt maritos in malos quæstus, in dira scelera. Non refero turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos coniuges, nemo satis unquam meo iudicio enarrare posset: sed magnū doloris argumentū præstāt, & grauissimas cædes, & ingentia quæ sepe propter corruptas uxores bella exarserunt. P A L. Hoc plus quā uellem, scio: nam arduū illud quod ego uidi Græcorum & Troianorum bellum propter Helenæ raptū, in eam excreuit rabiem, quam nulla mundi regio ignorauit. C H. Quæ toti mundo manifesta sunt, ea tantum nosti, Palinure: at si singula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum stuporem, ut stupescens etiam præ miseratione coniugalem uitam lachrymares. P A L. Hui quid narras? C H A. Narro quæ quotidie uideo & pertracto. P A L. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? C H. Minimè. id nunquam dixerim. P A L. Atqui multas memini me uidisse ea præditas bonestate, ea religione, ac uitæ integritate, ut diuinum quiddā

magis

magis quàm humanū redolere uideretur. CH. Et multas uti
que eiuſcemodi eſſe conſiteor, ſed eas quidem, quæ optimis
honeſtiſſimisq; ortæ parentibus, ebiberūt à primis annis ſo-
brios & caſtos mores: quæ ſanctis parentū ſuorū exemplis
educatæ, uitam inſtituerunt, peccare caſtigatæ, ſapienter ad
manſuetudinem edoctæ, ad pietatē, ad fidem, ad diuinū cul-
tum, ad rectū cōpoſitumq; regimen rei familiaris. Quæ ſe à
thyſis, ſaliibus, iocis: quæ ſe à ſpectaculis, ab immodèſtiore
cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Cæterum quæ cō-
tra ſanctitatem, quæ malis inſtitutis, peruerſisq; parentum
exemplis imbutæ, molliter uixerint, aſſuefactæ delicijs atq;
torpi ocio, quæ nihil niſi ſaltare, canere, fides pulſare didice-
runt, quæ præterea oculis ſuis hauſerunt, matrū præſertim
obſcœnitates & immunditias: hæc quæ fide & integrita-
te eſſe putas erga maritos? Illabuntur ſiquidē tanquā uene-
na tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam
quàm reris, eſt hymenalis honeſtas, quo qui eas uel emēda-
tis inſtituāt moribus, uel ſancto inuitent exemplo, parentes
ſimul rarioreſ habeātur. Prodeunt poſtea in publicū quæq;
etiam procaciorē, aperta fronte, directo greſſu, quaſi pu-
dicitiam ipſæ conſecraſſe uideantur. Et quæ ſecretum in-
tra cubile probra geſſerunt, cum ueſtem induerint, illa con-
texiſſe atque occultaſſe exiſtimant. Voſq; ea, uanum uul-
guſ, ita ut cernitis, uera ducentes eſſe arbitramini. At ego
nihil quàm quod res habet, de eis iudico, nuda enim hic
omnia atque aperta ſunt. Non ueſte hic teguntur macu-
læ, non pallio obnubuntur ſcclera. exertos omnes ac nu-
datos, rerumq; omnium uacuos prorſus buc ingredi opor-
tet. Quicquid in uita malè tentatum, maleq; actum eſt, hic
fronte coram ipſa demum geſtatur, diſpoliatur, oſtentatur.

Quare

Quare non mirum tibi uideatur, si quorumcunq; nota habeo crimina, qui quorumcunq; etiam nudas, ita ut prædixi, transueho umbras. Quam proinde ingentem uideo earum turbam, quæ cum impudicitiam longè apertam ostendant suam, pudicissimæ tamen in uita habeantur? Quâtas secum in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditiones, quantam hypocrisim, quot aliorum obscenos amores, quot pollutiones, quot suppositicios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni seminis susceptas messes? At, quod ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi extinctas uxores. Laudant inter cœtus & prædicant quasi pudicitie principes: statuunt mausoleas plurimi quoq; epigrammata condi, orationes scribi & pronûciari curant, in laudem ac memoriâ castitatis fideiq; earum sempiternam. An hæc tristitia & amara esse censeres Palinure? Et an comparisonem ullam habere putas cum his nautarum, quæ ea seueritate & acrimonia recensuisti, ut cætera læta, fausta, deliciarûq; plena (si tibi fides daretur) existimanda essent? PALIN. Haud equidẽ tanta in ciuitatibus priuatûq; domibus, quanta modò enumerasti, mala regnare credidissim. CHA. Ita proficit, inexpertos sermonem aliquando inire cum his qui multarum rerum usum atq; experientiam habent. PAL. Ita fit. CHA. Quod si animaduertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quàm animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiâ meam. Nam huiusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas uerò ego memorauì, cum animû magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atq; edomare potest. PAL. Consentio tibi iam, gaudeoq; in eam lucem te illustrante peruenisse, ut intelligam

intelligam tam magnā aliorum & maiorem etiam quā nautarū miseriā. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni uiri, non dicā nautis, sed ceteris insuper quibuscunq; mortalibus beatiore sint. CHA. Cur?

PAL. Quoniam omnibus abundant atq; affluant bonis.

CHA. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, delicijs, amicis, potentatu, imperio. CHA. Hisce? PA. Hisce, & multo pluribus. CHA. Erras. PAL. Errorem hunc optassens

in uita mihi. CHA. Deliras. PAL. Maluissē ita delirare, quā tua cum sententia sapere. CHA. Quid si nihil illis

miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHA. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PA. Non tibi ij beati uidentur,

qui quicquid ad explēdas uoluptates optari potest, assequuntur? quibus conuiuandi, cubandi, unguendi, lauandi, lu-

dendi, uenandi, aucupandi, ad omnē nitorem atq; satietatē semper facultas sit? Quibus quotquot uelint concubitus fœ-

minarum, quotquot uelint arua, equi, canes: quibus tot sunt serui, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tam

tū possideant auri, gemmarū, uestiū, supellectilis? Quibus audiunt omnes, assurgant, inclinent? Quos populi uereantur, ti-

meant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, uindicent ini-

micos, trucidant rebelles? CHA. Non est tam magna ut existimas Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certē

fastidium tanta bonorū cōinuatio, tantaq; affluentia, neq; sapit tantū, quæ non aliquando intermittitur uoluptas. Præ-

terea quomodo eos tu beatos iudicare potes, qui tantis opib. atq; delicijs suis nunquam fruuntur cū iucunditate, nunquā

cū gaudio? qui in tanta rerū copia nunquā exbilarēt se, nunquam releuent animū, nūquā exultent? Qui tanta licet bo-

norum

norum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior uidetur priuatorum conditio, quorum vita securior, & uoluptates etiam, si mentem intendes, maiores sunt? quos summa semper condit hilaritas, mulcet festiuitas, explet alacritas? Quantam putas affere delectationem, quae communis cum uxoribus & filiis uita exigitur, dum cubant tute, uescuntur laete, iocantur modeste? Quam dulce esse arbitraris amicorum inter se & equalium parem uitam, domesticum usum, frequentem conuentum? Quid eorum amore suauius, confabulatione gratius, curis melius atque commodum? Quantum credis laticiae & exultationis habeant eorum conuiuia, ludi, cantus, saltationes? quantum dilatent animos et permulceant? quantum emanet mellis? cuius nec stilla principum aliquis degustauit. P. A. Haud intelligo Charon hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risum tantum, blanditias iocosque uersentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur, & quicquid ad transigendam hilarem uitam excogitari potest, exhibeatur. C. H. Etiam, ut uideo, iudicis Palinure, quae oculis tantum patet: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt iudicium exteriora corporis, quae uelamenta quaedam magis sunt ueritatis? At quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quae plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandae sunt secreta animi fibrae: perscrutandae sunt interiores mentis latebrae: quas si peruidere ita ut fronte posses, prohi dolor, quantum ibi malorum turbam, quantum formidinum atque strepitationum aciem introspiceres, quot angores, sollicitudines, suspiciones? quot persilentes morbos & perturbationes? quanta aperiretur ulcera, quot

ra, quot plagæ & cades, quot infidiæ, quot enses, et telorū
 infinita genera? quæ nec semnos eorū quietos, nec cibos pla-
 cidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium iucundum, nec
 delicias iocosq; letos esse permittant. P A. Nesciebam ad-
 huc hæc eorū qui dominantur mala: sed cur illis contingant
 tanta, non capio. C H. Contingunt tanta propter graues
 inimicitias, acerbæq; odia quæ continuè cum finitimis ciui-
 tatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam ge-
 runt: quo fit ut ingrauescentibus odijs, incrementibmq; iniu-
 rijs, quibus quotidie afficiunt quemq;, necesse sit illos tor-
 queri & affligi grauitè, confidere nemini, suspicari om-
 nia. Possunt extimere muscas etiam (ut aiunt) volantes, gau-
 dere & letari nunquam, tristitia & mœrore detineri sem-
 per. P A. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere
 finitimas ciuitates, cum quibus & insensa odia confiteor,
 propter continua quæ exercètur bella, & dominandi libidi-
 nem, qua plurimū incenduntur. Cum suis uerò quibus impe-
 rant populis, nihil accipere possum nisi amorem, & dulcis-
 simam pacē. Porro si cum finitimis sint inimicitia, si orian-
 tur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur
 oppida, profligantur acies, spoliantur & captiuantur ho-
 stes, populationes fiunt, trophæis decoratur patria, uictorijs
 celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum
 gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & popu-
 lorum inter se læticia, atq; erga principes fides et amor cre-
 scit. C H. At tantum narras quæ prospera sunt & læta, ac
 quæ frequentim accidunt aduersa & tristia prætermittis,
 quasi semper eos putes debellare hostes, potiri uictoria, triū-
 phis exultare, nunquam uerò uinci, prosterni, agros suos po-
 pulari, bona sua diripi, et è suis se oppidis deijci. Sed maiora
 hæc

hæc prætereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si
 conferas quas strages suorū & cades sustinent, comperies
 longè maiore damno quàm lucro partas eorū uictorias con
 stare, discussq; ratione decessisse plus illis, quàm accessisse.
 His adijcias, ut populorū etiam suorum odia, nedum finiti
 morum intelligas, quòd ad inferenda bella & persequēdos
 hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo nauis
 gio, longa armorum & machinarum præparatione: qua
 quā magno & inestimabili consistit sumptu, nec proprij
 suppedient redditus, necesse est nouis uectigalibus uexare
 populos, nouas indicare præstationes, nouas angarias: auge
 re tributa, multiplicare onera, exhaurire æs omnium, erade
 re marsupia, imò uiscera pauperū, paruos atq; magnos diri
 pere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum inuisos manife
 ste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habe
 re quemq; nullius fidei, nullius amicitie credere, coniectare
 omnia in malā partē. Habet enim hoc in se pessimū malefa
 ctorū conscientia, ut quos iniuria affecit, nunquā reuocari
 in amicitiam, nunquā mitigari, & ad ueniā moueri posse
 putet: proinde magis insurgitur, grauiores itur in iniurias.
 hunc proscribunt, illū carcere includūt: quorundā patrimo
 nia publicant, alios iugulari aut strangulari iubent. Volun
 tate pro ratione utuntur. Borum quoq; quos tantis læserunt
 malis, cognatos, affines, amicos, socios, seruos, quasi fidei
 suæ diffidentes, persequuntur. Tum ceteri qui cbariores e
 tiam uidebantur, exempla aliorum proponunt sibi, acutūq;
 ipsi non minus odia. Nam nō minus rebus suis ac saluti suæ
 timent. Ita pedetentim ciuitas omnis indignatur, obmurmu
 rat, rapitur ira, odijs incenditur, coquit nouas cogitationes,
 noua consilia molitur. Mox eò deueniūt, ut hæc intelligēti
 tes ui-

ter uideant quantæ ruinæ quantoq; præcipitio subiaceant,
 quàm tenuissimo quasi quodam filio pendeant imperia sua.
 Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expauere omnia,
 torqueri scelerum suorum conscentia (quæ prima est pœ-
 narum omnium) timere hostium insidias, ciuium conspira-
 tiones, domesticorum proditioes, oppressorum uindictas.
 Tunc securum nihil existimare, nisi quod ui ac ferro tue-
 antur. Propterea non credunt se tutò cuiquam, non mini-
 stris, non necessarijs, non germanis, quorum maiorem etiã
 quàm aliorũ auctoritatẽ magis formidant. Arcẽ se ab aspe-
 ctu & præsentia omniũ, cingũt se fossis et aggeribus, clau-
 dunt se arcibus, quasi ad perpetuos dånati carceres. Custo-
 dibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut ob-
 fideri eos putēs, circumuallatur. Nihil illis dulce, nihil aper-
 tum, nihil lucundum. Dormiunt cum magna inquietudine,
 cum maiore etiam uigilant. Terret illos conuenus homi-
 num, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes,
 timent dona. Suspecti illis aditus, suspectæ sellæ, suspecti ci-
 bus & potus, qui nec etiã nisi prægustati sumuntur. Suspe-
 cti pellicum & item uxorũ tori: quibus mirũ est cur sine
 cuiusquam prægustatione congregiantur. Ipsos uerò quo-
 rum se custodia commisserunt non minus extimescunt, qui-
 bus quum carere nequeant ob tutelam suam, cò magis auge-
 tur eorũ timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos
 præsidio esse necesse sit. Quare alieni genas & barbaros
 homines, atq; abiectissimos quosq; sibi deligũt, eosq; frequẽ-
 tius comitantur. Desiciunt sæpius ac exterminant, quò sa-
 luti suæ, si non alia, at saltem hac uia cõsulare possint. Quid
 fœdius & ignauius dici queat, quàm hominibus immani-
 bus ac flagitiosis se cõmittere: suos uerò, prudentes, sobrios,

iustos spernere atq; deuotare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos cōtinuus & ingēs semper angore afficit metus, quo nō modò animi grauiter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quanta ista eorū deliciae, quanta gaudia, qui tranquillitatē nūquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quae nam ubertas ista bonorum, quae distracti aliunde, neq; sciant, neque uisant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperij bona, quae quum ipsi uidere & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curae & gubernationi? Ignari rerum suarū, nescij omnium sermē quae sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos praeceteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficijs, illos poenis afficiunt? Quodq; grauius est, quoties ipsis etiam uidentibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirū si exardescunt postea populorum odia? si labefactatur postea eorum status atq; desolatur? Quanta ista, quamq; optāda imperia, cum quibus & seruitutem pessimam degant? subiecti tantis perturbationibus, tantis insidijs: subiecti ipsis etiā quos sibi subiecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicuius criminis rei: coarctati instar ferarum: exclusi ab omni quae foris capitur recreatione, priuati & libertate: quod est tā dulce & omnibus optabile bonū, nō hominibus modò, sed ceteris insuper quibuscumq;

buscunq; animantibus : cuius priuatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PALI. Non credis Charon bonos aliquos, mitiq; & moderate naturæ Tyrannos esse? CH. Imò multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tãta nescio quæ pestis ingenita, ut quos semel inuaseric, sint summa quamuis bonitate præstantes, adeò illicitat eos, illicitisq; deprauet, ut uita potius quàm imperio quod iam occupauerunt, carere possint. Vel ad cõseruandum, uel ad amplificandũ contendunt unguibus dentibsq;: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non conseruationis amplificationisq; suæ gratia, multis magnas inferre iniurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimas uel pati anxietates contingat. PALIN. Miror cur tantis in malis, quæ planè ita ut narraſti, uera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod nimirum tam præstans atq; excellens bonum, tolerabiliore reddat tãtas quas modò exposuisti misérias. Dulce quippe est mandare alijs, præferri omnibus, eminere, præcellere, uenerari, timeri, suppliciter exorari, assurgere sibi, uia decedi, inclinari ceruicẽ, flecti genua, audire laudes suas, & rerũ bene gestarum decantationes. Quæ quũ et diuina numina plurimũ capiãt, facile intelligi potest, quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CH. Quæ tanta capere potest Tyrana nos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui se certò inuisos omnibus esse sciunt? A quibus si laudetur, si audiatur, si sibi assurgatur atq; incuruetur, intelligũt palàm uel assentationis uel timoris causa id fieri. Quare nõ est ita dulcis ut putas, huiusmodi honoris et gloriæ extersio magis quàm exhibitio. At uerò dulcior is est q in priuatos homines ab amicis

& beneuolis honor exhibetur propter aliquod corū egrē-
 gium facinum, aut excellentem uirtutē. Vera ista gloria, ue-
 rus iste honor, ac dignus quidē quo & diuina numina ca-
 piantur. P A L. Nullam ergo uideo caussam cur tātope-
 re imperia desiderētur, desiderataq; conseruētur: nisi quod
 habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in
 his maxime expletur. Quō enim quisque plus auri, agrorū,
 edificiorum, oppidorum acquirere possit, nullo parcit la-
 bori, quantumuis magno & intolerabili: neque ullus tam
 anarus labor, quin propter quæstum & maiorem rerum
 cumulationem dulcescat. Ita quum tyrāni super omnes plus
 possideant, super omnes etiam beatiore uidentur, licet cæte-
 ra eis tristitia sint atq; peracerba. C H. Neq; istud quidem
 affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit diui-
 tem maior abundantia, sed minor cupiditas. Qui enim par-
 uo contentus est, id tantum cupit, quod necessitati uitæ suf-
 ficiat. Is abundē est locuples, propter honestū, quod facilius
 implere potest, desiderium: quod quum & impleuerit, libe-
 ratus est ab omni qua alij rapiuntur habēdi anxietate. Qui
 uerō quantumlibet diues plura concupiscit, pluribus indi-
 get: quia perseuerante acquirendi insatietate efficitur mi-
 nus uoti compos. Quo enim magis crescit multarum rerum
 possessio, magis etiam cupiditas: neq; finem unquam habet
 uorago illa cupiditatis. Deinde non est iudicandus quisque
 uel locuples multitudine, uel pauper paucitate diuitiarum:
 sed uel rerum magis implemento, uel necessitate. Nā si mul-
 titudinem excedunt sumptus, quomodo potest is credi di-
 ues, qui minus habet quā necesse esset? Quare quū neces-
 sitatem sapius magnam patiantur qui tantam imperij mo-
 le administrāt, indigentiores etiā putandi sunt priuatis ho-
 minibus.

minibus: quibus licet tenues sint opes, at necessitatibus saltem suis uel pares sunt, uel superiores. Taccamus graues quas quotidie expilationes uel rapinas perferunt à quaestoribus suis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo maiora etiam nacti sunt imperia, eo maiora utique furti, maioremque proinde rerum suarum diminutionem patiuntur, à quibus priuatos saltem homines liberos esse constat, qui & diligentius patrimonia sua ipsi per se curare, & attentius omnia intueri possunt. Dicamus uero curas & labores quos in administrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortiores quam Herculis humeros esse necesse est ad sustentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum uarietatem peruidendam atque distribuendam: plura quoque quam Iani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hostium tum populorum suorum quae illis negocia deferuntur. Quae tanti a nimi uis, quae non debilitetur? quae tanta soliditas, quae non concutiat? quae tanta promptitudo, quae non remittatur? Cuius est tanta ualetudo, tantum robur, qui se tam uasto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cuius est adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perseverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quassari, nunquam quoque cōfringi possit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui hae ultima loca colimus, loquamur. Vtrum putas, Palinure, beatorem esse, uel me, qui pauperrimus sum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis pusillam lintrem possideo: uel Plutonem, tam lati tamque immensi regni tyrannum? Intelligo, etsi taceas, quale de hoc sis iudiciū prolaturum. Crede mihi, minime meum cum suo statu commutarem. P. A.

Quare? CH. Quia letus ago, & summa cum quiete. Non
 ullius rei ullam gero, nisi transuehendi hæc huc descenden-
 tes animas, & conseruandi incolumem hūc faselum meum,
 solitudinem: in quo dicam tibi quicquid est quod me gra-
 uet. Quum enim propter uetustatem fatiscat aliquando ri-
 mis, curare me oportet ut restituatur integritati suæ. quare
 eum consuo sæpius, & obstruo si quid rimarum est. hæc om-
 nis mea cura est, hic omnis labor. At Pluto cum tantis diui-
 tijs suis, ac regno tanto, nunquam letatur, nunquam quie-
 scit: tot curis carpiitur, quot repletur hic umbris locus. Impli-
 catum semper habet ubique animum. hinc fertur, illinc ras-
 pitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus ministris,
 huic mandat, illum terret, alios acciri iubet. Metum illi om-
 nia incutiunt: nunc terræ biatus, nunc motus formidat. Sæ-
 pe illum trepidare cogit lampas Phœbi, ne ulla ex parte ir-
 radiet regno suo. Sæpe et fulmen magni fratris, ne penetret
 Auerua atq; labefactet. Quoties uidi ego illum, dum rebus
 suis timet, inuictum summo curru peragrarè omnem hanc
 regionem, lustrare fines, scrutari omnia diligenter, ascende-
 re etiam in superum orbem, circumire terras, peruestigare
 quodcunq; periculum perferre posset, nihil omnino incauti
 & inexplorati relinquere: quæ quàm multis in locis, tum ma-
 xime ea solet efficere in terris Sicilia, quæ magis etiam eum
 terrent, propter magnas reluctationes Typhœi gigantis,
 quibus totam cõquassat illam patriam. Nam postquam ipse
 ausus fuit bella inferre cælo, iniecere superi eius corpori Tri-
 nacriam, sub qua ab omnibus undiq; montibus pressus &
 grauatus, conatur sæpe se attollere, impositaq; sibi reicere:
 proindeq; magnos concitat motus, ac tanto quidem, ut hæc
 loca nostra concutiat grauiter & tremefaciat. Cogita nūc
 quāto

quàm lata & optanda sit sors huius inferni tyranni, cuius tot diuiditur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: què tot oporteat præcauere pericula, tot dispensare ministeria, omnia perconsidere, omnia corrigere, omnia uel ipsum gubernare, uel alijs gubernanda committere. Attēde rogo, & uel ex hoc uno collige eius felicitatē. Nā si me deficere contingeret huic nauiculario ministerio, quod ita necessariū est ut uides, necesse esset cum uices meas subire: ne alioquin deficēte portitore, regno suo malè succederet. P. A. Hoc profectò non modò uerum esse uideo: sed manibus etiā ipsis (ut aiunt) tango. Nam ea nocte qua aliàs somno grauatus ē puppi in mare excussus fui, id continuo serpsit Aeneas meus, qui errantem sine magistro nauem intelligens, gubernauit eam tota ipsa nocte, non indignatus quòd quæ sceptrum gestare solebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno eius germano nihil loquor. nō me latet, quātos & ille labores ac curas sustinet: sed id præcipuè scio, quum temeritate Phaethontis totus penè orbis conflagrasset, quantum tunc regno suo timuit, quantū tota cœli mœnia circuit, & ne quid labefactatum uiribus ignis corraderet, explorauit. Præterea tertium fratrem, moderatorem undarum, cuius plurimæ etiam ac maximæ curæ nō facile explicari possent, sed præsertim quæ sub illa quoque Phaethontea conflagratione ad summum penè usque exitium cum toto regno suo eum affecerūt. P. A. De hoc possum, quod oculis meis uidi, asserre testimonium. Vidi equidem tempore illius quam suprā retuli, horrēdā apud Siciliam tempestatis, commotum grauitèr Neptunū, & ex alto prospiciētem uocasse ad se Eurum & Zephyrū, & increpatis acriter eis pro tanta suscitata tēpestate, placasse ocyus

omnia, atq; tranquilla reddidisse. Quod argumentū præstat mihi euidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latissimo imperio suo paria sint, curarum suarum.

CH A. Dic oro Palinure, putas ne iam beatam esse tyrannorum uitam? PAL. Minime. CH A. Optares ne uiuens eorum sortem? PAL. Vt quid optarem, in quo nihil omnino optandum esse manifeste intelligo? CH A. Ergo certò eos arbitraris miseros? PA. Nò miseros modò, sed omnium etiam miserrimos. CH. Mirum quòd modò eos tanta frui beatitudine prædicabas. PAL. Quid mirum, si cæcus laudet tenebras, quæ postea luci restitutus damnet?

CH A. Vis ut & alia eorum mala tibi referam? PAL. Restant item alia? CH. Et alia, & grauiora. PA. Quid audi? grauiora? haud unquam istud credam, posse his quæ modò dixisti, grauius aliquid addi. CH. Credes quum audieris. PA. Dic ergo. CH. Vides ut appropinquamus iâ ripæ, non possum longiora tecum iam facere uerba. PAL. Rogo te mi Charon, ne fallas audissimam expectationem meam. CH A. An cæterarum umbrarum quas in litore reliqui, audissimam etiam expectationem uis ut fallâ?

PAL. Non diu moraberis, perge, ô mi Charon. CH A. Imò diutius quàm soleo, demoratus sum: sed lentus etiâ nauigau propter te, cuius confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentio rem protrahere nauigationē, ut quæ reliqua sunt dicenda, prosequi possis. CH. Ea tandē tanta est tibi audiendi cupiditas? PA. Tanta. CH A. Morem tibi gerâ: quæ in re illud te scire uelim, quòd plurimum i mi seram reddit mortalium uitâ instabilitas scilicet, & ruina rerum. Nam certū nihil & permanēs in uita quisquā sibi polliceri queat. Quomodo is beatus censetur, cuius sum-

mane

nam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis
 disturbatio uiolare et auferre potest? Sanè quū omnia apud
 mortales infirma atq; mutabilia sint, nulla tamē infirmior
 fors est atque mutabilior, quā tyrannorum, quorum etiā
 quo maior sit exaltatio, & sublimata magis status altitudo,
 magis est proinde, quum mutari eos contingit, casus &
 ruina. Inde tūc tyrannorum proditiones, euersiones, truci-
 dationes, ut nemo eorum ferē unquam euaserit, qui non
 uel regno depulsus, uel ueneno necatus, uel cruenta aliqua
 & pessima morte casus uel peremptus sit. Quis talem eo-
 rum uitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (si
 tamen illa felicitas appellanda sit) tani tristi postea tamq;
 amaro fine consumatur? Horret animus dicere. Nā ne cre-
 dus ijs tātum mortales subiectos malis esse, sensimus & bo-
 rum magnā partē aliquando nos inferi, licet tā ualida nobis
 & munita sit ciuitas, tam firma & præpotens, atq; omni-
 bus undique præsidys circumsepta. Non possum sine dolore
 meminisse illius diei, qua Hercules heros ille fortissimus hæc
 regna penetrauit: perfregit fores, inuasit regem, exterruit
 reginam, quam & antè socij eius rapere adorti erant, ab-
 straxit Cerberum, uinctumq; cum catena tum magna ui in
 orbem duxit, cōcusit loca omnia, trepidare omnes umbras
 atq; ipsos iudices fecit: me quoq; non modicum læsit, quem
 erepta cymba conto hoc meo percussit, impulsuq; graui-
 ter in mediam paludē exturbauit. Timui equidem tunc de-
 solatum iri barathrum totum. Credidi tūc supremū Plutoni
 finem aduenisse regni sui: neq; minus illum cum coniuge in
 prædam duci ad superos, quā tartareum canem: sed pau-
 lo humanius cum eo actum est, quā opinabar. Nā tādē
 sibi ac regno suo bene consultum est: neque tamen ita con-

sultum est, quin tricipiti custode suo, qui tam pernecessarius erat, spoliaretur. Quod si opinionem meam, quæ communis erat, fata coæquassent: tunc cernere fuisset, utrū beatorum uel meum uel Plutonis tanti regis status esset. Ego quidem nihil ambigo, priuatus fuisset hac nauicula: hoc enim habeo tantum quod adimi mihi possit. priuatus etiā fuisset rege meos: sed quotquot alios uoluisset reges, proculdubio inuenissem, qui ministerio meo indigentes, seruitium meum perlibenter sibi delegissent: & fortasse hoc lucri fecissem, quod pro uetusto & attrito, qualem hunc intueris, nouum mihi & magis solidum lembum acquisissem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantū regnum amisisset? quantam in egestatem, quantam in calamitatem decidisset? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego uel meliorem nauim: neque parem alium famulum, uti parem ego uel meliorem domum inuenisset. Excedo iam modum dicendi: sed si tempus sineret, narrarem & quibus olim curis uexatus, quantoque timore percussus propter bella Gigantum fuit summus Olympi rector: cuius narratio maiorem etiam augeret eorum quæ supra dixi, malorum confirmationem. P A. Haud opus est exemplis mihi. Nam nemo mortalium fuit qui maiora quam ego unquam uiderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Troiano rege maius? quid opibus suis cumulatus? quid operibus munitus & pulchrius? & quid demum exitu tantorum bonorum tristius? quid crudelius? quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum suorum. Vidit euersam funditus & incensam urbem. Vidit latrantem coniugem, captiuas nurus & filias, populationem tantarum diuitiarum: ipse quoque, quod ultimum restabat

illi senectutis suæ solatium, Pyrrhi ense confossus, & crudelissima morte consumptus est. CH. Quis melius me hæc nouit, qui cunctos hac scapha transuexi? A quibus & omnem calamitatē suam seriatim perdidici. Notus est abunde mihi Priamus, cuius cognito acerbo casu non potui non dolere. Notus est Troilus, noti Hector & Deiphobus, nota est cætera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Troiani pariter & Graij duces. Nota est infinita quæ tunc occidit populorū manus. Nullo memini tempore longiorē interfectorū multitudinē huc descēdisse, quā illi: quo ita lassatus fui, ut præ multitudinē omnibus transuehendis minimē hæc cymba sufficeret planē. Quid opus est tibi monitore ad aperiēdas eorum miseras, quas tu subiectas oculis tuis habuisti? Quod si pro angustia tēporis liceret (iam enim uideo propius nos applicare ripæ) narrarē & millia aliorū tyrannorum, ex quibus cresceret etiam magis tibi opinio eorū calamitatis. Nā illud possum, quod certō scio, tibi uerum confirmare, nullum ferē me uidisse unquam tyrannorum huc descendentium (descendunt porrō omnes) qui non uel alicuius ueneni infectionem, uel magnas ulcerum cicatrices, & sanguinolētæ alicuius mortis horrida signa præ se ferret. Ita mirum est uidere tot ac tantos necatos, confossos, cruciatos, trucidatos. PALIN. Quis nunc se tātis in malis tyrannum unquam esse optabit? quis imperia assequi quæret, quæ iam certius certo cognosco magis fugienda esse, quā Medusæum caput? CHA. Audisti quibus apud superos tyranni malis torquentur: sed si intelligeres quæ hic apud inferos grauiora etiā illis parantur, perhorresceres & longē magis eorum sortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHA. Credis Palinure,

nure, scelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita esse? PAL. Hoc modò animaduertebam. CH. Animaduertendum est igitur tibi, quodcunq; in uita peccatur, pari demum post mortē & respōdente peccatis pœna puniri. Nā ut capis quod dico: si tu Palinure artē tuam nauiculariam uiuens malè exercueris, si in dominum tuum maliquicquam uel cogitaueris uel commiseris, si inaudiēs dicto suo exiiteris, inuenies hic tibi preparatas his quæ deliqueris, similes pœnas. PA. Nihil profectò, Charon, scio quod malè egerim, uel in dominum meum peccauerim, nisi somnolentam illam dormitationem meā, qua negligentius certò quàm debebam, me gessi. Nam magno in periculo nauim simul & dominum quem uehebat meū reliqui, nisi uigilantior ipse & cautior melius sibi consulisset: sed pœnarum satis tum ob hoc crassum peccatum meum etiam in uita recepi. CHA. Recipies etiā in morte. Ibis enim quum nauis te dimiserit, ad seueros iudices nostros, qui examinant & censent delicta omnium. Ducent quoq; te in examinationem, scrutabūturq; crimina tua. Videor uerò uidere quali te iudicabunt pœnæ subiiciendum. PALIN. Quali? CHA. Parem peccato tuo tibi pœnam statuēt. Nā quum somno peccaueris, æterno etiam te somno dānabunt. PA. Dormiam ergo in æternum? CHAR. Ita puto: nisi grauius sit aliud peccatum tibi. PALIN. Sic mites habeam iudices, ut nō sit grauius aliud mihi. CHA. Nullam ergo nisi somni pœnam patieris. PAL. Non hæc grauis pœna mihi uidetur. CHA. Neq; asinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua uirtute præditis uiris grauißima existimatur. PA. Quas uerò, dic, pœnas perferēt tyrāni? CH. Audis tot clamantes & lamentātes uoces? tot hor-

rificos

rificos planctus? tantum stridorem ferri? tot tractus cate-
 narum? PAL. Delectabat me adeò sermocinatio tua, ut
 his minimè animū intenderem. Sed quid audio tā triste atq;
 horrendum, quod præ horrore pœnæ aures meæ sustinere
 non possunt? CHAR. Sunt hæc quæ audis, tormenta ty-
 rannorum. Nam quum illi in uita carcere quēquam inclus-
 serint, spoliauerint, flagellauerint, trucidauerint, in summū
 luctum, in summam egestatem & calamitatē deduxerint;
 damnati sunt etiam ab incorruptis iudicibus ad perferen-
 das pares pœnas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi,
 spoliati, flagellati, rotati, cæsi membratim, ac mille atrocissi-
 mis mortibus cruentati, tantos edunt quātos audis gemit-
 us, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque
 eiulatus. PA. Dic etiam mihi Charon, an his pœnis ple-
 etuntur qui magni atq; primarij tyrannis assisunt? CH.
 Prorsus isdem: nam suasu & cōsilio eorum maximè com-
 mittunt tyranni scelera sua. PA. An & in uita illi bea-
 ti? CHA. Non secus ac tyranni quibus assisunt: nā isdem
 quoq; malis subiecti sunt. eadem enim sunt in eos populorū
 odia, maiora etiam inter se, eadem curæ, eadem pericula
 & quod miserabilius est, deijciuntur sæpe à tyrannis suis, &
 uel carcere uel morte aliquando pessima afficiuntur. PA.
 Tanta est ergo, tamq; generalis omnium calamitas. Vllam ue-
 rò prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci pos-
 sit? CHAR. Imò beatos aliquos non nego fuisse mortua-
 les, sed perraros tamen. PALIN. Quos perraros? CH.
 Qui amore uirtutis & literarum contempserunt cetera
 mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incor-
 ruptos conseruantes, extulerūt animum altius ad gustandā
 diuinam excellentiā, humana quasi sordida & abiecta re-
 linquen-

linguentes. Nam uirtus per se tam dulcis tamq̃ iucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat uoluptates. Tam nobilis & præstans est eius possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. quam qui uerè est assequutus, nihil præter literarum studia dulce, nihil præter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum prædulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta præeligit, custodit, amplectitur. Reliqua uerò mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibilia fucō, mendaciora hilo, inamora hila, ieiuniora papis uolantibus, fugit, contemnit, abiicit, conculcat: contentusq̃ se ipso, ac honestissimis suauissimisq̃ studijs suis, totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, lætam & iucundam agit uitam, ridet tantas hominū, tamq̃ stultas, & ultrò sibi quasitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, prædicant, admirantur, beneuolentia complectuntur, fauore prosequuntur. Quàm uerè hic beatus est, qui conscientie suæ innocētia & integritate fruitur? Quod primū est, & dulcius omnibus, bonus se curusq̃ sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasq̃ nihili facit) diuitias sibi à potentioribus eripi. Non timet à quocunq̃ se lædi, qui nec quenquam se læsisse certò intelligat. Quàm uerè hic felix est, qui tot tantisq̃ semotus curis & periculis, tantarum uacuis perturbationum, sibi semper alijsq̃ iucundus, lætetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ cœlibum communes sunt, perfruatur uoluptatibus: qui humanioribus sanctioribusq̃ deditus studijs, contemnat omnia, contemnensq̃ omnia possideat. Nam is possidere

fidere omnia uidetur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensq; ita id assequitur quod desiderat. Desiderio uero suo frui, ea demum uera & sola beatitudo, beatorumq; omnium plenitudo est. P A. Hi ergo quum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. C H. Nihil prorsus, imò propter transactam bene uitam, meritum magnū assequuntur. P A. Quod? C H A. Vel cœli fiunt incolæ, communicantq; æternum illis cœlestibus bonis: uel si hac descendunt, mittuntur in Blyssium: qui locus est quietis ac deliciarum, ubi sedes fortunata, campi aperti, lati, omnium omnino poenarum expertes. P A L. O' si mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quàm magna possem uoce, admonere de suo quenq; officio & dignitate, accusarem tantam laborum frustrationem, tantam curarum uanitatem, tot corruptas opiniones, peruersaq; iudicia: sed quàm maximè increpare, qui uel magistratu quopiam magno uel imperio ceteros antecedunt: ostenderem tanta quæ antea ignorabam. sed te docente nunc intelligo, mala eorum grauissima, dictu horribilia: reuocare omnes à uitijs, ab inferendis iniurijs, ad meliorem uictum, à superflua agendarum rerum cura: incenderem desiderio uirtutis, laudarem innocentiam, prædicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, grauiter, castigateq; uiuendum, ad se cognoscendum, ad contemnendum tot caduca, & somni cuiusdā uel umbræ magis similia mundi bona: inuitare ad honestas artes, ad ingenuas exercitationes, ad studia literarum, ad spem ac contemplationem diuinæ bonitatis. C H A. Et rectè sanè: sed uides nos ripā attigisse. egredere iam. P A. Et iā egressus sum. Ad iudices eo. Plac-

co. Placidam opto tibi semper nauigationem. Salue ô Chæron, & uale. C H. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidus opto tibi semper iudices. Salue Palinure, & uale.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

a Citeriore hac ripa errantem.) Secus infernorum amnium ripas eos uagari alibi docuimus, qui sepultura carerent.
 b Desolatio Troiæ.) De ipsa Troia atq; eius excidio annotauimus quædam in libro de Sacrificijs. c Propter Helenæ raptum.) Helena publica pestis Asiæ & Græciæ, ut cuius gratia tam atrox & diuturnum bellum cum tanta hominum & rerum impensa pugnatum sit. d Non est tam magna ut existimas Palinure, eorum beatitudo.) Commendationem uitæ priuatæ ac mediocris, quæ omnium maximè tuta est, cum regum & dinitum uita sit contrà plena miseriæ, metus, timoris, curarum & insidiarum hic habes, tum apud Euripidem in Iphigenia, & in Aulide. Multi enim ex principibus foris ac intrinsecus beati apparent, sed reuera non sunt, imò miserius ætatem agunt, quàm etiam infimi quique. e. Quàm dulcem esse arbitraris amicorum inter se, & æqualium parem uitam.) Cicero libro primo Officiorum: Nihil amabilius, nec copulatiùs, quàm morum similitudo bonorū. in quibus enim eadem studia sunt, eadem uoluntates, in his fit, ut equè quisque altero delectetur, ac seipso, efficiturq; id, quod Pythagoræ ultimum in amicitia putauit, ut unus æquè fiat ex pluribus. Hæ autem necessitudines sunt cōmunes eorum utriq;, quibus uterque cum altero equè deuincitur. Idem Cicero in lib. de Amicitia Lælius: Recordatione nostræ amicitie sic fruor, ut beatè uixisse uidear, quia cum Scipione uixerim, quo cum mihi cōmunis cura de rep. & de priuata fuit, quo cum domus fuit & militia communis, & id in quo est omnis uis amicitie, uoluntatum, ac studiorum summa consensio. f Frons hominum.) Mone-mur hic, non temerè fidem habendam, nec fronti, nec blandiloquentie. Sæpe enim hæc duo fraudis & insidiarum tegumenta, & incircumspectis ac nimium credulis grauium malorum causæ existunt. g Priuati libertate.) Quamuis innatum sit omnibus

omnibus hominibus libertatis desiderium, tamen adeo libertas dulcis est, ut olim legati Spartanorum præfecto Persarum dederint hoc responsum dignissimum memoratu: *Seruus tu quidē esse nosti, libertatē autem nondum expertus es, utrum sit dulcis, an non: quæ si tibi experta foret, non ut hastis, sed ut securibus pro ea dimicaremus, nobis suaderes.* Veteres Romani coluerunt deam Libertatem, ut Cicero lib. 2. de Natura deorum scribit, & auctore Lilio lib. 24. Sempronius Gracchus pater in Auentino ex mulctatione pecunia ædem Libertatis faciendam curauit, dicauitq;: *Lucianus noster in Encomio Demosthenis, sub finem: Seruitutem accipias abiecta libertate, in qua mori est honestissimum. Idem in Gymnasijs: Quæ in se comprehensim uniuersam hominum felicitatem complectatur, nempe libertatem dico. Idē de Mercede conductis: Voluptas quæ ex libertate percipitur, multo suauior est. Frasinus noster in ea declamatione qua Lucianicæ respondet: Quid tam dulce, quid tam exoptatum, quàm libertas? Plurimum miseram reddit mortalium uitam instabilitas.) De instabilitate rerum humanarum, iterum Lucianus in Icaromenippo, circa initium. Hospitalius in epist. ad Franciscum Lotaringum:*

Annibal, & Pompeius item, duo lumina gentis

Quisq; suæ, multas bello retulere coronas,

Collatis ausi toties decernere signis!

Victus uterq; fuit documento, quàm nihil usquam

Perpetuum solet in terris fixumq; manere,

Humanis quàm nulla subest constantia rebus.

N n n

VIRTVS

VIRTUS DE A.

ARGVMENTVM.

Hic Virtus à Fortuna malè habita describitur, lacera & mœrens, & quæ nec ad Iouis aspectum admitteretur: quæ profectò uirtutis species nostræ ætati conuenire uidetur, ut etiam hi ferendi sint, qui peregrino cam habitu effinxere. Ea apud Mercurium queritur, atq; ait: Quum pro me dicere uellet Plato, expulsus est. Ciceroni pro me dicere incipienti, M. Antonius grauissimum colaphum in os intulit: destituor itaq; ab omnibus amicis, armatorum uim impetumq; timescentibus. atque ita relictâ, pugnis cæsa, calcibusq; sum conculcata: atque ut uides, à Fortuna dilacerata. Adii Iouem, ut iniurias apud eum exponerem: meose toto non sum admissa. roganti mihi deos exeuntes, causam dixerût, Iouem uocare ut tempore cencurbitz florescant, aut papilionibus alæ concinnè sint pictæ. Rogatq; tâdem Mercurium, ut causam suscipiat, nam sibi despecte nudæq; latitandum esse.

Interlocutores.

MERCVRIVS. VIRTVS.

VIRTVS dea per epistolas orauit modo, ut ad se irem. Eo, ut perconter quidnam me uelit, illico ad Iouem redibo. **VIR.** Salue Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in

tua in me pietas atque benignitas, efficit ut non penitus despecta ab omni cœtu deorum sim. MBR. Expecto quid narres: tu modò perbreues narrationes facito. nam edixit, ut confestim ad se redirem, Iupiter. VIR. Etiamne tecum nobis non licebit nostras arumnas exponere? Quos igitur habebo ultiores iniuriarum, si non modò apud ipsum maximum Iouem, uerùm & apud te, quem semper in fratris locum habui, colui, obseruavi, condolendi facultas negatur? O me miseram, ad quos confugiam? unde auxilium petam? Me quidem, cum ita despiciar, malo esse truncum aliquem, quàm deam. MBR. Tandem effare, dum præbeo operam. VIR. Viden quàm sim nuda & fœda? Hoc ita ut sim, efficit Fortuna dea impietas atq; iniuria. At eram sanè ornata apud Elysios campos, inter ueteres illos amicos, Platonem scilicet, Socratem, Demosthenem, Ciceronem, Archimedes, Polycratem, Praxitelem, & eiusmodi uiros doctos, qui me, dum uitam agebant, piissimè atq; religiosissimè coluere. Inter rea loci cum iam non pauci salutatum ad nos aduolassent, suscitigò Fortuna dea insolens, audax, temulenta, pro-cax, maxima armatorum turba consepata atque stipata, properans ad nos, iactabunda: En, inquit, plebeia, tu' nò maioribus dys aduentantibus non ultrò cedis? Dolui iniuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam: Neq; tu maxima dea his uerbis me plebeiam efficies: neq; si maioribus cedendum est, tibi turpius cedendum censeo. Illa uerò illico in conuicium sese effert aduersum me. Prætereo hic, quas contumelias in me primum, dum hæc inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philosophus cœpit contra eam, nonnulla de deorum

officijs disputare. Illa excandescens, *Apagite hinc uerbo-*
si, inquit Non enim decet seruos deorum causam suscipe-
 re. Cœperat & Cicero orator plura uelle suadere. at ex
 turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius præpotens,
 latera illa sua gladiatoria ostendens, grauissimumq; pu-
 gnium in os Ciceronis iniecit. hinc cæteri mei amici per-
 culsi metu, fuga sibi properè consulere. neq; enim Poly-
 eletus peniculo, aut Phidias scalpro, aut Archimedes bo-
 roscopo, aut cæteri inermes aduersus audacissimos arma-
 tos, eosq; prædis atq; homicidijs suetos, bello ad sese tuen-
 dos ualebant. Ergo me infelicissimam, ab ipsis dijs omni-
 bus qui tum aderant, atq; hominibus desertam, pugnis ac
 calcibus totam confregere, uestes meas diripuerunt, in lu-
 tum prostratam reliquere, demum abiire ouantes. Ego
 uerò ita confecta, cum primum licuit, conscendi bucut
 Iouem opt. max. his de rebus facerem certiorum. Iam
 quidem mihi ut intromittar expectanti, mensis elapsus
 est: dumq; id ut impetrem, omnes deos exeuntes atq; re-
 deuntes precor, nouas semper aliquas excusationes au-
 dio. Aut enim deos aiunt uacare ut in tempore cucurbitæ
 florescant, aut curare ut papilionibus alæ perpulchræ pi-
 ctæ adsint. Quid? igitur ne uerò aliquid semper habebunt
 negotij, quo nos exclusas teneant ac floccipendant? Tum
 etiam & uullicus suscepit curam dudum, ne cucurbitæ siti
 pereant: nos tamen neq; dijs neq; hominibus cordi sumus.
 Has ob res te iterum atq; iterum precor obtestorq; Mer-
 curi, qui semper apud deos ipsos interpretis extitisti, ut cau-
 sam hanc meam iustissimam atq; piissimam suscipias. Ad
 te confugio, te supplex oro. In te omnis mea sita est spes
 atq; expectatio. Da quæso operam, ne dum à uobis exclu-
 dor,

dor, ipsis quoq; mortalibus sim ludibrio. Nam erit quidē
 dem dedecus deorum ordini, ubi homunculi me tametsi
 infirmam deam floccipendant. MER. Audiui: doleo.
 uerum pro uetere nostra amicitia unum admoneo, du-
 ram nimis atque difficilem causam te aduersus Fortunam
 suscepisse. Nam & Iupiter ipse, ut ceteros omittam deos,
 cum se ob accepta beneficia nimium Fortunæ debere sen-
 tiat, illius uires atq; potentiam ueretur. Ea enim ad cælum
 dijs ascensum præstitit, atque ubi uelit, ualens sua arma-
 torum manu eijcet. Qua dere, si sapi, inter plebeios deos
 ignota, quoad Fortunæ odium extinctum sit, late

bi. VIR. Aeternum latitandum est.

Ego & nuda & despecta abeo.

F I N I S.

EPIGRAMMATA

Luciani.

Λουκιανὸς εἰς τὸν ἑαυτοῦ βιβλόν.

Λουκιανὸς τάδε ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς,

Μωρά γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκῶντα σοφά

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδὸν ἐστὶ νόημα.

Ἀλλ' ὅ σὺ θαυμάζεις, τῶν ἑτέροις γέλως.

Lucianus in suum ipsius librum.

Iacobus Micellus.

Lucianus scripsi hæc, antiquarum stultarum doctus

Id quos enim stultum est, quod tibi ualde sapit.

Nnnn 3

Nil

Nil homini certum est, nec uoto uincitur uno;
Sed ridens, eadem, hic eleuat, ille probat.

GILBERTI COGNATI

Annotationes.

παλαιά.) Non solum antiqua significat, sed etiam fabulosa, fatua, leuia, qualia sunt quae nimis vetustate obsoleta sunt, quo sensu hic accipitur haec vox; sic & apud Aristotelem (αρε). Hoc epigramma sic vertit Alcibiades:

Stulta quidem in speciem iusti, sapientia quando

Nil humana aliud quam mera stulticia est.

Haudquaquam est homini certae perfectio mentis:

Approbes haec aliquis, rideat haec alius.

εἰς ἀσώτους τῷ αὐτῷ.

Τὸν πατρὶνὸν πλεῖστον νέε' ὦν θήρων ὁ μινί ππε,

Αἰσχυρῶς εἰς ἀπρατεῖς ἐξέχειν λαπάνας.

Ἀλλὰ μιν ἐνὶ ἡμῶν παῖσι πὸς φίλ' ὥς ἐνόησιν

Ἢ δὴ παρφαλέη τειρόμενον πενίην.

Καὶ μιν λακρυχέων ἀνελάμβανε, ἢ πόσιν αὐτὸν

Θῆκε θυγατρὸς εἴς, πολλὰ ἐπιμέλια δὴς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ θήρωνι περ ἐλπίδας ἤλυθε πλεῖστος

Ἀττίνα ταῖς αὐτ. εἰς ἐτρίφετ' ἐν λαπάνασι,

Γαστρί χαριζόμενος πᾶσαν χάριν ἢ κατὰ νόσμον,

Τῇ θ' ὑπὸ τῆν μιαν ἄν γαστέρα μαργοσύνη.

Οὕτω μὲν θήρωνα τὸ δεινέτερον ἀμφικάλυψε,

Οὐδ' αἰμένης πενίης κῆμα παλιρρόθιον.

Ἐνὶ ἡμῶν δ' ἐδιδάκρυε τὸ δεινέτερον ἢ ἐτι κείνον,

Ἀλλὰ θυγατρὸς εἴς προΐνα τε καὶ θάλαμον.

Ἐγὼ δ' ὥς ἢ ἐστὶ κακῶς πεχυμένον ἄνδρα

Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In The-

In Theronem prodigum. Eiusdem.

Luscinius.

Quum iuuenis Theron bona, filius ille Menippi,

Patria inexhausta perderet ingluuiet

Diues opum quidam dolet hinc accedere duram

Pauperiem; patri iunctus amicitia.

Et miserum lachrymis sic consolatur obortist

Sume animum, dos est en tibi summa gener.

Ille ubi iam præter spem partas, sorte nouata,

Sensit opes, priscum concipit ingenium.

Omnis in hoc labor est, uentri ut famuletur inert,

Per phas atq; nephas, sic periisse iuuat.

Hinc inopem rursus socer arguit, omnia retro

Dum fluitare uidet, fortetq; lapsa simul.

Iamq; madent genæ, & luctu miser omnia complet,

Nec Theron, sed dos iam dolet, & soboles.

Heu nimium sero didicisse iuuat, aliis non

Esse bonum, quisquis non fuit ipse sibi.

Annotatio.

Dementem esse, qui frangi sibi eum futurum spondet, à quæ res familiaris per summum dedecus iam olim profusa est. Veluti cum innumeris, tum maxime hoc præfenti exemplo discamus licebit diuitia, qui filiam cum amplissima dote, perditæ inueni elocauerat. Magno nimirum suo malo discens, quantum peri culo perfido fidamus.

Θήρων.) Thero, Menippi filius. εἷς.) (suz. μαργο-
σύνη.) uenerex libidini, quæ gula turpior ac fœdior est.
πρωίος κύμα.) à naufragiis trāslatum. ἰδιώτης.) boniq;

Nnn 4 eis τὸν

εἰς τὴν ἀνθρώπινον βίον.

Θντὰ τὰ τῶν θντῶν, ἢ πάντ' αὖ παύρεχεται ἡμῶν.
ἢν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παύρεχόμεθα.

In uitam humanam.

Venatorius.

Omnia nos fugiunt, nil non mortale tenemus:
Et si non fugiunt, nos tamen hæc fugimus.

Annotationes.

Indicas parum cordatos esse, qui se credant caducis hæc rebus, quæ nobis sensim, nolentibus aliquando eripiuntur, sicut nos tandem mors uicissim illis subducit.

παύρεχεται) cum mortales omnes simus.

εἰς ἀνθρώπειαν.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλανε.
ὧς δὲ βιωσόμενος, φείδω σῶν κτεάνων.

Ἐγὼ δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἅμφω ταῦτα νοήσας,
φειδοῖ καὶ διαπάνη μέτρον ἐφηρμόσατο.

In sufficientiam.

Venatorius.

Vtere diuitiis, ueluti iam iam moriturus:

Ceu sis nicturus, tu quoque parce tuis.

Ille sapit uerè, qui res perpendit utraq;

Parcus erit certo tempore, largus erit.

Annotationes.

Huius epigrammatis priores duos uersus uertit Asconius, apud quem Menandro adscribitur. Quo doctum, in dispensan-

dis opibus, & mortis certissima futura, & uitæ in incertū pro-
ducendæ habendam esse rationem: ne uidelicet tenacius con-
seruemus, aliquando post mortem relinquenda: aut inconsulto
profundamus, futuris uisibus conseruanda. Nam id posterius
etiam Paulus prospiciendum admonet 1. Corinth. cap. 8. dum
ait: Benefaciendum esse alijs, non ut illis sit relaxatio, dantibus
autem angustia. Isocrates ad Dominicum: οὐδέ τὸν πλεῖστον
παρὰ πείρωσιν ὑγάπα, ἀλλ' ὑπὸ πᾶσι μερὶ τῶν παρόντων
ἀγαθῶν ὡς θνητὸς, ἐπιμελείτω δὲ τῶν ὑπαρχόντων
ὡς ἀθάνατος. id est, neq; immodica diuiciarum cupiditate te-
nebatur, sed præsentibus fruebatur, ut mortalis: partæ uerò con-
seruabat, ut immortalis. φείδιο flexum habet Ionicum Im-
peratiui in uoce passiuæ, loco cuius communis lingua habet
φείδω.

Τοῖσι μὲν ἐν πράττειν, πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι.

Τοῖς δὲ κακῶς, μία νύξ ἀπλητὸς ἐστὶ χρόνος.

Vitus Amerp.

Felici brevis est etiam longissima uita,

Nox ingens miseris temporis una mora est.

Annotationes.

Versiculi apti & uerissimi. Qui uitæ huius delictis ita fruū-
tur, ut nulla intercidat calamitas, breuissime omnium uiuunt.
Rursus qui in ærumnis degunt, diutissime, ut uerum sit quod ait
ille, O nox quàm longa es, quæ facis una senem. Et comicus se-
nex, quem moræ impatientia plurimum torquebat: Dum mo-
liuntur (inquit) dum comuntur, annus est.

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδινεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀνολάγοις

Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἐδδ' ὁ ἔρως πρόφασις.

Venatorius.

Non amor innodat mentes hominum, sed amorem

Criminis accusant, mens quibus est misera.

Distichon clarum, nihilq; habens difficultatis.

N n n a 5

Ω κ υ ι α ι

Ὀκείαι χάριτες, γλυκερώτερον ἢν δὲ βραδύνῃ,

Πᾶτα χάρις κενεῖ, μὴ δὲ λέγοιτο χάρις.

Ausonius in Epigrammatis expressit.

Luscinus.

Munificus gratare cito, quod dulcior adsit

Gratia: nam longa mox perit illa mora.

Annotationes.

Erasmus meus in adagio, Bis dat qui cito dat, distichon plenum facit.

Gratissimum est officium, quod praestatur in tempore. Contra intemptivum officium plerumque molestum esse solet. Igitur qui gratificari vult amico, ne differat beneficium. Non enim de nihilo dicitur, Bis dat, qui cito dat. Est enim (autore Seneca) ingratus beneficium, quod diu inter manus dantis haesit. Plantus: Nihil differt ab inimicitia, intemptiva benevolentia. De cessatoribus amicis extat elegantissimus apologus Aesopi apud Gel. lib. 2, cap. 19.

Παῦλ' ἀνὴρ, πῖθ' ἐγὶ τετραμὲν', εἰς δ' ὃν ἀπάσσε

Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεται.

Luscinus.

Rimarum plenus perdit tua dona scelestus:

Si sapis, integro vina reconde cado.

Annotationes.

Innu it hoc distichon, non aliter perire omne beneficium, quod in hominem improbum & ingratum confertur, atque si in vas perforatum effunderes. Plenum sit ab Erasmo in Proverbio, crebro aquam haurire, & inexplabile dolium.

Ἀνθρώπου μὲν ἴσως λύσεις ἀτοπὸν τι ποιήσας.

Ὅν λύσεις, δὲ θεὸς ὅδε λογιζόμεν',

Bergius.

Bergius.

Improbe mortales quamuis tua crimina celes,
Fallere cœlestes non potes ipse deos.

Annotationes.

Quamlibet tandem homines improbè & sceleratè agendo
fefellerimus, Deos tamen ne cogitatione quidem fallere pos-
sumus.

Οὐδέ μιν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὖρειν

Ἀνθρώπου, καθαρὰ μὲν ψευδομένους φιλήειν.

Οὐ γὰρ ἐβ' ὡς ἐχθρόν ποιοῦν φερόμεθα, ἀλλ' ἀγαπῶν-
τες

εἰς φίλον, ἐν τούτῳ πλείονα βλαπτόμεθα.

Obsoraxus.

Nil homine inuenit natura nocentius illo,

Quàm qui synceram fingit amicitiam.

Non hostis nobis ultrà, sed habetur amicus,

Talis: & hac ista lædimur arte crebrò.

Annotationes.

Fucato amico, & amicitiam simulante, nihil est usquam pe-
ssilentius ac nocentius. Alia enim mala priusquam lædant,
nonnihil insinuantur, veluti prognostica illa uulgaria tempesta-
tum. Nouus ruituræ, crepitu futuram prænunciant cladem.
Canes prius latratum edunt quàm mordeant. Sagitte per aera
strident antequàm feriant. Scorpiones ante idum lambunt. Ser-
pentes sibilant. Ab aperto inimico cauere potest, at mentiens a-
micitiam cauere non potest.

ψευδομένους:) simulantis. ἐν τούτῳ.) hoc pacto.

εἰς μυστήριον.

Ἀρρήτων ἐπέων γλώσση σφρηγὶς ἐπιλείδω.

Κρείσσων γὰρ μύθων, ἢ ἡλειάντων φυλακὴ.

Obsoraxus.

Obſoræus.

Fac arcana premat tacitæ custodiæ linguæ,
Sermouum cultos est mihi maior opum.

Annotationes.

Linguæ petulantia non parum multis certū attulit exitium, proinde moderanda est, & audienda nobis Minerva apud Sophoclem Ulyſſem sapienter & salubriter admonens. Silendo nemo peccat, loquendo perſæpe. Xenocrates interrogatus, quæ solus linguam suam cõhiberet? Quia dixisse me, inquit, aliquando pœnituit, tacuisse nunquam. Ab hoc epigrammate non discrepat Hesiodi sententia:

Γλώσσης τοι, θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστος.

Φειδωλὴς πλείη δὲ χάρις κατὰ μέτρον ἴσης.

id est,

Optimus est homini linguæ thesaurus, & ingens

Gratia quæ parvis mensurat singula uerbis

Πλὺτ' ὅ τῃς ψυχῆς, πλὺτ' μόν' ἐστὶν ἀληθὺς,

Τ' ἄλλα δὲ ἔχει αὐτὴν πλείονα τῶν ἡϊάνων.

Τόνδε πολυῆϊονον, καὶ πλεσιόμ' ἐστὶ δίκαιον

Κλῆϊον, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.

Εἰ δὲ τις ἐν ψύφοις κατὰτῆκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλω

Σωρεύειν αἰεὶ πλὺτον ἐπειγόμεν'.

Οὗτ' ὅποια μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ σύμβλοις

Μοχθήσει, ἐτέρων δρεψομένων τὸ μέλι.

Sleidanus.

Nobilis est animi thesaurus, nobilis ille

Postrema quisquis parte locabit opes.

Dives erit uerè, qui fidos inter amicos

Largiter effundit parva labore bona.

Sed genium quisquis defraudat, opesq; tenacem

Congerit in testam, quo numerare queat,

Qualis

Qualis apes, frustra studio complebit avaro
Vascula, mox fucō diripiente fauos.

Annotationes.

Animi diuitias ueras esse: & eum recte dici diuitem, qui uerum diuitiarum usum norit, hoc epigramma innuit.

ἔχει αὐτὴν) uirtutes, præcipuè αὐτὰρ εὐκλεία & frugalitas.
πλείονα τῶν κτήσεων) quæ possessionibus & facultatibus,
copiosiores potioresq; sunt. ἐν ψήφοις) calculis, rationi-
bus. ὅποια) ueluti. ἐτέρων) hæredum, furum plerumq; &
eorum qui testamenta subiciunt.

Ἀγρὸς ἀχαμενίδῃ γενόμενῃ ποτὶ, νῦν δὲ μενίππῃ.

Καὶ πάλιν ἐξ ἐτέρου, βήσομαι εἰς ἕτερον,

Καὶ γὰρ ἐκείνους ἔχει με πότε ὦτο, καὶ πάλιν ὅτῃ

Οἶται εἰμὶ δ' ὅλως ὁδινὸς, ἀλλὰ τύχης.

Vrsinus Velius.

Fundus Achæmenidæ fueram, nunc cedo Menippo,

Mox alium rursus, mox aliumq; sequar.

Utrq; suum hic credit, sic me prius ille putauit:

Sed me, fortunæ sum, quia nullus habet.

Annotationes.

Nulli certam esse ullius rei possessionem, sed omnia esse fortunæ, probat agellio quodam Achæmenidis, cuius subinde alius atq; alius erat possessor. Ager, inquit, fuit quondam Achæmenidis, nunc me possidet Menippus. Mox hoc relicto, alium quæram dominum. Achæmenides me suum esse putabat, idem credebat & Menippus, proprietatem nemo uendicabit, nam pro fortunæ arbitrio nunc hunc nunc alium fortior dominum.

ὦτο) putabat. ὅλως ὁδινὸς) Natura quidem nulli patriam esse, nec domum, nec agrum, ostendit Plutarchus in commentario de Exilio.

Μὴ πῶταίωρ, φίλῳ εἰ θνητοῖς, φίλῳ εἰ μακάρειός,
 Καί σευ ρηιδίως ἐκλυορ εὐξαμένῃ.
 Ἄρ πῶταίσης, ὅδεῖς ἐτί σοι φίλῳ, ἀλλ' ἅμα πάντα
 Ἐχθρὰ, τύχης τέρροπῶς συµµεταβαλλόμενα.

Vitus Amerpach.

Si non delinques, tibi dii & hominesq; fauebunt;
 Præstabunt faciles, quæq; precatus eris:
 Ast ubi peccaris, cessat fauor, omnia plena
 Sunt odii, facta & fors aliena tibi est.

Annotations.

Felicibus amicos esse innuit & deos & homines: contra in-
 felicibus, & impingentibus in aliquod infortunium seu dam-
 num, nullos. Hoc enim est πῶταίωρ, labi & impingere in dam-
 num aliquod.

(ἐκλυορ.) aud sunt dñ. ἄρ πῶταίσης.) Theognis: ἐν μέρ
 ἔχοντος ἐμῷ πολλοὶ φίλοι. Ouidius: Si fueris felix. τύχης
 ῥοπαῖ. huc aut illuc inclinantis.

Ἡ βραδύπυς βυλὴ, μέτ' ἀμείνωρ, ἢ δὲ ταχέϊα,
 Αἶνρ ἐφελνομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Sleidanus.

Sit mora consiliis. Nam si moderamine tractes,
 Profunt: ut stultè præcipitata nocent.

Annotations.

Meditatum & lentum consilium, celerè & præcipitata in cogi-
 tantia esse præstabilius: hanc comes sequitur pœnitudo.

ἐφελνομένην) ea n statim à tergo sequentem.

Ἐξ ὧραι μίχθοι ἰκανώταται αἱ δὲ μετ' αὐτῶς
 Γράμμασι φειννύμεναι, ᾗθι λέγῃσι βροτοῖς.

Volater.

Volaterranus.

Sex Horæ tantùm rebus tribuuntur agendis,
Vincq; post illas, litera *ῥῆθι* monet.

Annotationes.

Luciano hoc distichon in Græco Epigrammatum codice ne-
tissimè tribuitur, quod ita Max. Planudes exponit. Ad sex-
tam, inquit, diel horam operari & laborare decet, post hanc ad
cibum procedere, quod etiam manifestatur per notas & literas
horologij. Nam si Græcas literas, quæ septimam, octauam, no-
nam & decimam horam significant, hoc est, *ζ, η, θ, ι*. coniungas,
verbum *ῥῆθι* exprimis, quod ulue significat Latine, ac si dicas,
edas ut uiuas, hoc est, ut ille ait, *φάγε ἵνα ῥῆθι ἔχης*. Vel id po-
tius innuit, ad sextam usq; horam laborandum, quæ & prop-
terea melior diel pars esse uidetur. Vnde & Paulus Iureconsul-
tus lib. i. ad edictum scribit, cuiusq; diel maior pars horarum
est septem, primarum diel non supremarum, quæ uerba habentur
in Pandectis, titulo de uerborum & rerum significatione. Iux-
ta hanc sententiam & quidam Virgilianū illud esse existimant:
Nunc adeo melior quoniam pars acta diel est. Martialis de
his uulgaribus horis loquens, prima diel parte, quæ melior à
Vergilio dicitur, solitos Romanos serijs rebus uacare ostendit,
Sexta, inquit, quies lassis, septima finis erit.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς ἀρόμῳ ἀμβλὺς ἔ-
παρχας,

Τοῖς ποσὶ σὲ τρῶγε, καὶ τρέχει τῷ σώματι.

Luscinius.

Dum pedibus piger es, cursu superabere: si non
Buëca uorax tibi iam currat, edantq; pedes.

Annotationes.

Cursorẽ cito comedentem, & tarde currẽtem hortatur, ut
deinceps pedibus edat, & ore currat, ut in Olympico certamina
ne uictor esse possit.

εἰς ἀδύωαρον.

Εἰς τί μάτηρ νύπῃς δέμας ἰνδικόν, ἰσχεο τέχνης,
οὐ δύνασαι δυοφερὲν νύπῃα καθηλιάσαι.

Sleidanus.

*Aethiopem quid stulte lauas? Nam splendida nunquā
Nox fuerit, lumen sole negante suum.*

Annotationes.

In frustra laborantem, & impossibilia aggredientem. Quis-
quid enim nativum, id haud facili mutatur. Ceterum καθη-
λιάσαι, proprie significat, sole illustrare.

εἰς δυσώδεις.

Οὔτε χίμαιρα τοῦτορ ἔπει καὶ ἢ καὶ ὁμηρορ,
οὐκ ἀγέλη τάυρων, ὥς ὁ λόγῳ πυρίπνυς,
οὐ λῆμνῳ σύμπασ' ἔχ' ἀρπυγῶν τὰ περιούσια,
οὐδ' ὁ φιλοκτήτης πῦρ ἀποσκηπόμενῳ,
ὥς τέ σε παμφήφει νινῶν τελέσιλλα χιμαίρας,
σηπιδόνας, τάυρας, ὄρνεια, λημνιάδας.

Baptista Pius.

*Mxonides non tale malum spirasse chimæram
Trigeminam, aut tauros credidit igniuomos:
Non omnem Lemnon, uolucrum excrementa sororū,
Aut Philoctetæ vulnere dira pedis.
Quare indicio populi Telephilla chimæram
Vince, boues, fanies, Lemniadas uolucres.*

Annotationes.

Nec chimæram Homericā, nec tauros igniuomos (de quib-
us Apollon. in 3. Argonaut.) nec totam Lemnum, nec Harpyas,
nec putridum pedem Philoctetæ ita malè olere dicit, ac Tele-
phillam.

filiam. De Chimæra uide Homerum Iliad. 3. & 7.

ὁ δὲ Λήμνος σύμπασσα) non Lemniarum oris factor. οὐχ
ἄρπυιῶν τὰ περισσὰ) Palephatus in Phineo, Harpyiæ in Phi-
nei mensam inuolantes, cibos partim corripiebant, partim cum
ingluuiem saginassent, sœda contrectatione inquinabant, uiru-
lentoq; afflatu polluebant. πᾶμψυφει) id est, omnium cal-
culis, uel iudicio.

Πολλὰ τὸ δακνέοντον δύναται, κἄρ ἢ π. χράδιος:

Τὸς μίτρους ἀνάγει, τὸς μεγάλους κατὰγει.

Καὶ σὲ τὴν ὀφρὺν, καὶ τὸν τύφον κατὰ πᾶν σε,

Κ' ἄρ ποταμὸς χρυσὸν νάματά σοι παρέχῃ.

Ὁν θρόνον, ὃ μαλάχην ἀνεμῶ ποτὲ, τὰς δὲ μεγάλας

ἢ δρύας, ἢ πλατάνους, οἶδε χαμαὶ κατὰγει.

Io. Sleidanus.

Multa potest Fortuna, uel insperata, potentes

Deiicit, ac tenues subuchit illa uiros.

Illa supercilium tibi protinus auferet, & si

Aurifero madeat flumine tota domus.

Ventus enim malua, limosaq; abstinet ulua;

Sed ueteres ornos exagitare solet.

Annotationes.

Hoc epigrammate perquam uenusto, minatur superbis & ar-
rogantibus, ne fortunæ indulgentia abutantur, ne, quod plerunq;
usuuenire solet, in altum sublatis, ab eadem grauiore casu dela-
psi præcipitentur. Multa, inquit, fortuna potest, tamen si sint inuisi-
tata & inaudita. Paruos sursum ducit, magnos autem deorsum
trahit. Etiam tuum supercilium & fastum sedabit, id est, compe-
scet, etsi fluuius auri fluente tibi exhibeat non luncum, non ma-
suam uentus unquam, maximas autem aut quercus, aut plata-
nos nouit in terram prostrare.

εἰς Βρέφν.

Παῖδά με πενταέτηρον ἀνιδέα θυμὸν ἔχοντα,
 Νηλεὺς αἰδώς ἤρπασε Καλλίμαχον.

Ἀλλά με μὴ κλαίοις, καὶ γὰρ βίοτοιο μετέσχοι
 Πάυρ, καὶ πάυρων τῶν βίοτοιο ἡκπῶν.

Vrs. Velius.

Quinquennem rapuit puerum immiserabilis Orcus,
 Curatam vacuum nomine Callimachum.

Sed me flere caue, nam paucos, ut brevis, annos
 Vixi, sic vitæ pauca sinistra tuli.

Annotationes.

Vitam humanam plenam esse lachrymis & calamitatibus, quotidianis experimentis verum esse discimus. Bene igitur ætæm uideri cum iis, qui præmaturo in iuuenta subducuntur fato. Nulla enim gustauerunt vitæ incommoda.

ἀπὸ ναυάγων.

Γλαύκῳ, καὶ Νηρῷ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,
 Καὶ βυθίῳ προνίδῃ, καὶ Σαμόθρῃ θεοῖς,
 Σωθεὶς ἐν πελάγῳ Λακίλιδι, ὥδε πένητα
 Τὰς τρίχας ἐν κεφαλῇ: ἄλλο γὰρ ὅδερ' ἔχω.

Vrs. Velius.

Glaucæ, tibi & Nereo, Inoq; tibi & Melicertæ,
 Et Neptune tibi, & quos Samothracæ habent
 Seruatus pelago Lucillius, hanc ego tonsus,
 Nil aliud quum sit, dedico cæfariem.

Annotationes.

καὶ βυθίῳ) Neptune Saturni filio maris deo. καὶ σαμόθρῃ
 καὶ θεοῖς) Cabiris. Horum meminit Herodotus in Euterpi. Varro
 lib. de Lingua latina 4. Pausanias in Bæoticis.

ἀπὸ

ἄπο γυναικῶν.

Ἑλλάδα νικίσασα ὑπέρβιον Ἀσπίδα μέδωρ,

Λαῖς θῆκερ ἐὼ πάλλει, ληιδίην.

Μένω ἐνι κείνῃ ὑπὸ γῆραϊ, καὶ τὸν ἔλεγχον

Ἄνθετό σοι παφίην, τὸν νεότακτε φίλον.

Ἦς γὰρ ἰδεῖν συγγεί πολλῆς παναλκίβεια μορφῆν,

Τῆς δὲ συνεχθάρει καὶ σκιδόντα τύπον.

*Ad huius imitationem confinxit latinum tetra-
stichon Ausonius.*

Lais anus Veneri speculum dico, dignum habeat se

Aeterna æternum forma ministerium.

At mihi nullus in hoc usus: quia cernere talem

Qualis sum, nolo: qualis eram, nequeo.

Ἀσπίδα μέδωρ) apud Salaminam insulam, & Platæā
Ἑσπρίαν urbem. ληιδίην) in prædam. καὶ σκιδόντα τύ-
πον) imaginem.

εἰς ἄγαλμα ἑφροδίτης, τῇ γὰρ κνίδα.

Τὴν Παφίην γυμνὴν ὁδεῖς ἰδεῖν, ἃ δὲ τις εἶδε,

Οὐτ' οὐδ' τὴν γυμνὴν σκιδάμεν' Παφίην.

Cornarius.

Nemo unquam Venerem vidit: si quis tamen unquam

Vidit, erit nudam hic qui Venerem statuit.

εἰς τὸ αὐτὸ.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθικα τῆς περιπαλῆς ἄγαλμα

Κύπρι, τῆς μορφῆς φέρτερον ὁδεῖν ἔχω.

Cornarius.

Ipsæ decus formæ posui tibi pulchra Dione,

Hæc cum nil sola gratius ipse habeam.

Οοοο

ἄ

εἰς ἀγαλμα ἡχῶς πρὸς τὸ πανός.

Ἡχὼ πετρῆεσσar ὄρας φίλε, Πανός ἐταίρη,
 Ἀντίτυπον φθογῆν ἔμπαλιν ἀσόμενν.
 Παντοίωv σωματίωv λάλορ εἰκόνα, πόσι μέσιν ἡδὲ
 Πλείγνιον, ὅσα λέγεις, ταῦτα κλύωρ ἀπιθι.

Cornarius.

En Echo in petris habitans ego, Panos amica,
 Comparibusq; sonis omnia quæ recino.
 Oris imago loquens cuiusvis, agricolis sum
 Deliciæ, audis quæ tu loqueris abiens.

εἰς ἀγωνίσας.

Οἱ συναγωνισαὶ τὸν πυγμαχὸν ἐνθάδ' ἐβηκαρ
 Ἀπιδ, ὃ δένα γὰρ πώποτ' ἐτραυματίσεν.

De Apide Pygmacho, qui neminem aduersariorum un-
 quam uulnerauit.

ἐβηκαρ) statnam posuerunt. ὃν δένα.) Imbellem Apida
 mordet.

εἰς τὸ αὐτό.

Πᾶσαν ὅσην ἔλληνες ἀγωνοθετοῖσιν ἀμιλλαν
 Πυγμῆς, ἀνδρόλεως πᾶσαν ἀγωνισάμην.

Ἔσχωρ δ' ἐν πίσσῃ μὲν ἐρὼτίορ, ἐν δὲ πλαταιαῖς,
 Ἐν βλέφαρῳ, πυθοῖ δ' ἄπνοθ' ἐνφέρομαι.

Δαμοτέλης δ' ὁ πατήρ ἐκορύσσετο σὺν πελεγκταῖς,
 Ἄρ' αἰ μ' ἐν σασλίωv ἢ νεκρὸν, ἢ κολοβόν.

Androleus de se loquitur. Omne certamen, inquit, quodcūq;
 Græci constitunt pugillatus, ego Androleos decectavi. Reti-
 nui tu Pisa unam auriculam. In Plateis autem (quæ est ciuitas
 Bæotia, ubi sunt sepulchra & trophea uirorum fortium, qui Græ-
 ciam liberauerunt) unum supercilium. A Pythico autem, scilicet
 certamine, ἀπνός, exanimis efferebar. Damoteles itaq; pa-
 ter cum

ter cum ciuibus armauiz, id est, iustuxit se, ut me tollat ē radio,
aut mortuū, aut mutilum. ἐσχορ) uix retinui. ἐν πύσιν)
Olympiæ. ἐπορύσσοτο) ad hoc.

εἰς γραμματικὸς.

Γλαβι γραμματικὴν φυσίῳε, ἱλαβι μῦσα,
Φάρμακον εὐρομένη μῆνιν αἰδεῖ θεά.
Ἐχρῆν καὶ σοὶ περιπαλῆα δωμάσαδαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δεινόμενον.
Καὶ γὰρ σὺ μετὰ μὲρ ὀδοὶ, μετὰ δὲ θάλασσα,
Καὶ λυμένες πάντων λέκτρια γραμματικὴν.

Annotationes.

Hic precatur Grammaticam, ut ei sit propitia, dignamq; pre-
tat cui templum condatur, & ara, &c. φυσίῳε) uisui hodie
omnibus necessaria suppeditans. φάρμακον) Inopia.
μῆνιν αἰδεῖ θεά) Homeri prælectionem. θυέων) sacrificio-
rum. καὶ γὰρ σὺ μετὰ) Allusit his uerbis ad illud quod est
in principio Arati de Ioue, μετὰ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυ-
αὶ, πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραὶ, μετὰ δὲ θάλασσα καὶ
λυμένες. Quod imitatus Vergilius dixit: Iouis omnia plena.

Porro in ultimo carmine pro λέκτρια dicax, melius legitur
λέκτρια susceptrix. Sic enim in uetustis legitur exemplaribus.

εἰς Δυσώδεις.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ἐξόσσομ' ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' ὕχ' ὀρκῶν, ἀλλὰ κόπρωρ δυνάμει.

Δαίμονα) De quodam exorcista, os fœtidum habente, qui
dæmonem eiecit, non coniurationibus, sed oris fœtidi purulen-
tia, quū sine fine multa gartiret. ἐξόσσομος) os fœtidū habens.

εἰς τύχην.

Θεὸς μὲν ἐμὸς, ἀδελφεὲς ἐν τύχῃ βροτῶς.

ἔς λεπτός.

Τὸν μικρὸν παίζουσαν ἐρώτιον, ἤρπασε κώνωψ.
Ἡ δὲ, τί φησιμιδὼ ζεῦ πάτερ, εἰμ' ἐθέλεις.

Τῷ πατρὶ θυμῷ βεῖς διονύσει μάρκῃ ὁ μικρὸς,
Πυρρὸν γῆσας, αὐτὸν ἀπυχνόνισι.

Ἐρναλάμῳ πῆξας ἀθέρα στρατόνινος ὁ λεπτός,
Καὶ τριχὸς ἐνδίκας αὐτὸν, ἀπυχνόνισι.
Καὶ τί γὰρ ἔχῃ κἄτω βρῖσιν βαρὺς, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτῶν
Νηνιμίας ὕψος, νεκρὸς ἄνω πέταται.

Γάϊος ἐκπνέουσαν τὸ πανύστατον ἐχθὲς ὁ λεπτός,
Εἰς τὴν ἐκκομιδὴν ὑδρὸν ἀφῆκεν ὅλως.
Καὶ πῆξας εἰς αἰδὼν καταβὰς οἷος πρὶν ὅτ' ἔζη,
Τῶν ὑπὸ γῆν σκελετῶν λεπτότερος πέταται.
Τὴν δὲ κενὴν κλίνην οἱ φράτορες ἤραμ' ἐπ' ὤμων,
ἐγγράφαντες ἄνω Γάϊος ἐνφέρειται.

Τῶν ἐπικέρων ἀτόμων ποτε μάρκος ὁ μικρὸς,
Τῇ κεφαλῇ τρέσας, εἰς τὸ μέσον διέβη.

Εἰς σάλπγγ' ἐνέπνευσεν ὅσον βραχὺ μάρκος ὁ λεπτός
Καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς εὐθὺς ἀπῆλθε κἄτω.

ἔρως δραπέτης Λακκιανῶ.

Ἄ κύπρις τὸν ἔρωτα τὸν γῆα μακρὸν ἐβώσσει,
Εἴ τις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν ἔρωτα,
Δραπιτίδης ἐμός ἐστιν ὁ μανυτᾶς, γέρας ἐξ εἰ

Μ. Δ. 108

Μιδός τοι τὸ φίλαμα τὸ κύπριδος. ἦρ δ' ἀγάπης νῆρ,
 Οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα τοὶ δῶ ξένε, καὶ πλείον ἐξείς.
 Ἔσι δ' ὁ παῖς περίσῃμος ἐν εἰκόσι παῶσι μάθοις νῆρ.
 χρῶτα μὲρ ὕ λευκός, πυρὶ δ' εἰκελος, ὄμματα δ' αὐτῷ
 Δριμύλα, καὶ φλογόεντα, κακαὶ φρένις, ἀδὺ λάλημα.
 Οὐ γὰρ ἴσον νοεῖ καὶ φθέγγεται. ὥς μέλι φωνά.
 Ἦρ δὲ χολῶ, νόος ἐστὶν ἀνάμερος, ἡπεροπεντάς.
 Οὐδὲρ ἀλαθέων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδε.
 Εὐπλόκαμον τὸ νάρανον, ἔχει δ' ἰταμόν τὸ πρόσωπον.
 Μικκύλα μὲρ τήνω τὰ χερὶ δριγ, μακρὰ δὲ βάλαι,
 Βάλαι καὶ εἰς ἀχέροντα, καὶ εἰς αἶθρα βασιλῆα.
 Γυμνός μὲρ τόγε σῶμα, νόος δ' οἱ ἐμπεπνύσθαι
 Καὶ πῆρόεις ὅσον ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοι ἐπ' ἄλλων
 Ἀνέρας, ἡδὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κἀθνται.
 Τόξον ἔχει μαλαβαῖον, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμον.
 Τυτθὸν εἰς τὸ βέλεμον, εἰς αἰθέρα δ' ἀχρὶ φορεῖται,
 Καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρίτριον. ἐνδοθὶ δ' ἐντὶ
 Τοῖσι πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλὰ καὶ ἐμὲ τιτρώσκει.
 Πάντα μὲρ ἄγρια, πάντα, πολὺ πλεῖον δ' οἱ αὐτῷ
 Βαιά λαμπὰς εἰῶσα, τὸν ἄλιον αὐτὸν ἀνάθει.
 Ἦρ τόγ' ἔλθῃ τήνον, διαμάσας ἄγε μή δ' ἐλιύσῃς
 Κῆρ ποτ' ἰδὼς κλαίοντα, φυλάσσει μή σε κλανήσῃ.
 Κῆρ γελάει, τύνιν ἔλθῃ. καὶ ἦρ ἐβέλη σε φιλάσαι,
 Φεῦγε, κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χεῖλια φάρμακον ἐντὶ.
 Ἦρ δὲ λέγῃ λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσα μοι ὄπλα,
 Μή τι θίγῃς πλάνα δῶρα, τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βί-
 βαπται.

Amor fugitiuus Luciani:
incerto Interprete.

Perdiderat natum genitrix Citherea uagantem,
Anxia sollicito quem dum per compita passu
Querit, ab excelso tales canit aggere uoces;
Errabunda meus uestigia fortè Cupido
Quà fugiens tulerit, quisquis monstrabit aperto
Indicio, huic merces Veneris libanda ferentur
Oscula: captiuum si quisquam adduxerit, illi
Mox aliquid gaudens ultra dabit oscula mater.
Quò reperire queas puerum, bis dena dabuntur
Signa tibi, cautus memori quæ mente recondes.
Huic non candor inest: rubor igneus inficit omne
Corpus, & ardescunt acri contenta nitore
Lumina, nec dulces sequitur mens subdola uoces.
Quippe Hybleæ sonus uincit dulcedine mella.
Sed malè fallaci respondent pectore sensus.
Fervidus accensa si quando exarsuat ira,
Indomitos animos gerit, immanis uetæq; corda
Seducit uerbis, nec uera fatebitur unquam.
Est puer ille quidem, magno sed prouidus astu:
Ludit & interdum, sed ludens seria tentat.
Dependent humeris crispæ certo ordine crines,
Nec pudor audaci, nec inest reuerentia uultu.
Sunt illi paruzq; manus, parulq; lacerti.
Sed tamen exiguo longos de corpore iactus
Dirigit: ima ferum telo sub tartara Ditem
Parculit, & regem manes sensere subactum,

Candida

Candida cum stygio rapta est Proserpina curru.
 Corpora nuda gerit, nullo uelamine tectus:
 Verùm animus uario prudens ornatur amiſſu.
 Præterea aligero ſuſpendens membra uolatu,
 Hinc Nymphas petit, inde uiros, ultroq; receptus,
 Viſceribus ſedem ſibi ponit, & oſſibus imis.
 Eſt breuis huic arcus, ſed quo fatalis arundo
 Vſq; ſub aſtra ſuum ſernat propulſa tenorem.
 Auratam cernes humero pendere pharetram,
 Peſtiferosq; intus calamos, quibus impius ille
 Ipſi ſepe mihi lethalia vulnera fecit.
 Omnia ſæua quidem, ſed cunctis ſæuius illud:
 Dextra facem uibrat, miſerasq; inueſta medullas
 Paſcitur: hæc ipſum ſolem ſuccenderet æſtu.
 Hunc ſi nexilibus poteris conſtringere nodis,
 Duc arctè uinctum, neu tu miſerare precantis:
 Quamuis aſpicias manantia lumina fletu,
 Decipiare caue: nec ſi ridentia cernas
 Ora, graui iubeas laxari uincula nexu.
 Quòd ſi te blandis inuitet ad oſcula uerbis,
 Effuge: nam labris certum eſt habitare uenenum.
 Si uerò facili promittet uulnere uultu,
 Telaq;, Gnoſtiacosq; arcus, piſtamq; pharetram,
 Noxia dona time: quicquid tetigere, perurunt.

Annotations.

Ang. Ius Poſſetianus elegantiffimè tranſtulit hoc longè ele-
 gantiffimum carmen, quod Moſcho bucolicorum ſcriptori tri-
 buit. *Δραπετίδας*) Doricè, pro *Δραπετίδης*, id eſt, fugi-
 tiuus, ſicut *μανυτᾶς* pro *μάνυτις*, indecunde ſunt *μάνυ-*

τρα, & μάνυστρα, præmia quæ dantur indici, seu delatori.
 ὁ μανητᾶς) Index. νῖν) ipsum. οὐ γυμνὸν) id est, non
 solum. δῶ) id est, dedit. καὶ πλόον) concubitus. πε-
 ρίσσμος) περίσσημος, insignis. εἰκόσι) Obsopæus legit ἐρ
 εἰκοσι, inter viginti, ut sit sensus, posito numero pro numero,
 non difficile est eum noscere poteris, etiam inter multos. His o-
 mnibus signis. χολῶ) χολᾶ. ἐμπεπύνησθαι) Stricta,
 densata est; id est, mens ei sapit, & prudens est. ἐπὶ σπλαγ-
 χνοῖς) hominum. ἐντὶ) pro εἰς Doricè, id est sunt. τὸν
 ἄλλον) Apollinem, qui Branchi & Daphnes pulchritudine ar-
 sit. Verùm animus.) multis delictis involutus, ac ne-
 luti cataphractus. Duc artē vincitum) co-
 herce eum, ne tibi dominetur. Gra-
 τι.) artius vincula
 adstringito.

F I N I S.

RERVM ET VERBORVM IN PRIMO LVCIANI operum Tomo præcipuè memorabilium INDEX.

Bauchæ cum	admetus pro uxore mortuus	
Gyndane ami	779	
citia	648	adolescencia flexilis 17
abdicandi ius	adrastia Nemesis 358.370	
475.491	adulatio, uoluntaria seruitus	
abdicationis causæ duplices	57.361	
464	adulatorum pernicies 59	
abdicationem semel, an denuò	73.106.121	
abdicare liceat	475	in Adulterio deprehensum uel
aboni murus	516	deprehensam impunè occi-
abydos	281	dere olim licuit 463.428
academici accusati	682.694	adulteri gladio puniri 463
acheloi flu. coniunx & liberi	adyrmachus 628.639.	
842	638.640.642	
acheron fl.	778	æacus, & cur inferorum iu-
achillis & Patrocli amicitia	dex 281.778.763.765	
584	ægialea 571. ægialeus ibid.	
achillis cultus in Astypalea	ægina inf. 700	
inf.	æginetæ ibid.	
aciem deferere, prouerbium	ægis Mineræ, & Iouis 183.	
321.348	197.200	
per Acimacem iuramentum	ægyptus 281. regio ab Aegy	
620.653	pto rege 137	
adamantis uis.	adamanti-	ægythus adukter 199
num	570.842	æmulatio ex artificii similitu-
		dine

I N D E X.

dine	839	alexandri matris Olympiadis	
æqui boniꝝ ratio quando ha-		fabula de monstroſo conce-	
benda	410	ptu	514.569
æſchines tympaniſtriæ F.	11	alexander nullius Dei F.	275
æſchylus	867.902	alexandri mors	566
æſculapius bis natus	522.	ful	
mine ictuſ	190	amalthææ capræ fabula	347
æſculapii officina	688.	tem-	
plum	24	amaziſti bellum cum Athe-	
ætatum hominis ſucceſſio		nienſibus	760
140.145		ambroſia decorum cibus	692
affectuſ mouere prohibitum		amicitiarum exempla	587
apud Arcopagitas	758	in Amicitiam non plures ad-	
agathocles Samius	587.677.	mittendi quàm tres	620
882		amici ſimulati	124
amani	637	ammoniuſ Iupiter	279
alcedones aues	149	amor ſui cæcuſ	830.842
alceſtiſ ab inferiſ reuocata		amoris remedia	196
779.764		amorẽ omnia domare	214
alcmenæ cum Ioue congreſ-		amphiareuſ Thebanuſ	527
ſuſ	24	amphilochuſ uates	538
alcyones	149	anaxagoraſ fulmine ictuſ	95
alcyoniũ dieſ	142.149	animæ immortalitaſ	257.259
alexandria Aegypti	281	amiceriſ philoſophuſ	874
alexander Theſſaluſ	676	per Anſerẽ iuramentũ	666
alexander Magnus, eiꝝ reſ		antia	833.843
geſtæ	268.279.280.283.	antigone	349
275.726.842.		antilochuſ uates	527
ſepulchra	276	antiope mœrore mortua	760
		antipatri regiſ cum Demothe-	
		ac col-	

I N D E X.

ne colloquium	879	dus	225
antiphilus calumniator	Apel	aristias	260
lis	813.838	aristides	106.882.
anubis templum	688	cia	834.843
apelles calumnia circumuen-		aristodemus	510
tus	812.813.814	aristomicus	884
apes quomodo fiant	147.151	aristoteles Alexandri præco-	
apum rex	463	ptor	903.278.
<i>αἰετῆριαι</i>	900	parentes,scientia,&c.	282
apollo Iouis & Latonef.	699,	armeniorum fuga	268
apud Delphos cultus	688	arsaces	676
apollonius Tyaneus	513.569	arsacomæ res	627
<i>ἀπολλωνία</i>	701	asia Alexandro subacta	270.
aquatica cur muta	148	asphodelus	778.780
ad aquam clepsydre infusam		asylum	842
causæ agi solitæ	335.349,	athenæ quomodo hodie no-	
462.470		cetur	72
aquilæ peripicacitas	674	athenarû encomium	47.72
araneorum uenatio	809	de Achomis philosophorum	
arbaces eunuchus	676	doctrina ridetur	662
archelaus Athenarum domi-		attalo uenenum à filio porre-	
tor	72	ctum	676
archias	879	attoniti qui	701
arcopagus	758	auarorum descriptio	97.137
arcopagitarum iudicii forma		augiæ bubile repurgare, pro-	
722.758		uerbium	507.568
aretæus Corinthius	600	aulæ uicia	345
arethusa fons	218	aulicæ uitz imago	342.
arion Methymneus citharæ-		lestiæ	300.284
		aurora	

I N D E X.

aurore Tithonem amat 245
 auri vis & effectus 119. 140
 αὐτόφωνα oracula 536

B

Babylon urbs ubi & qualis 280. 281
 Alexandro 77. 83

capta ibid. βασιλειῶν, βασιλοποιεῖν 173

bacchanalia 826 callix opes 106

bacchus dithyrambus cur 244
 841. cuius ultia, & res ge- callidemides adulator
 ite 193 calliopes Musæ coniunx & fi- 843

bastra, bastrum opp. bastrus callisthenes philoso. 282. 279
 flu. 182 calumnia 816. 839. eius im-

balnearum luxus 48. 56 go ab Apelle depicta 815. 816

basther amicitia & mors 626 calumniatoris descriptio 817

beli progenies 137 camelus Bactriana 29

belicæ amicitia & interitus canis in præsepi, puer. 98. 127
 626 canis fidus 758

bellerophon 833. 843 carceres à carceribus, prouer-

bellerophontis literæ, prouer- bium 900
 bium 354. 369 catena Mercurii 761. 785

bombardæ inventor deuotus Herculis ibid.

135 catharsium, catharsia 231

bonorum præpostera æstima- caucalus mons 178

tio vulgo 282 caurus uentus 264

bosporanorum mos in am. cebetis tabula 342

biendis puellis 627 cecrops Codro generosior

branchides 515 106

brieteus cætimanus 208. 443 celtiberi ab Annibale capti 267

κατά-

I N D E X

αἰσώφρονας	34	ciuitas	724
αἰσώφρονα	232	claros, clarum oraculum	515.
ceratınæ	232	538	
cerberus canis inferna. tri-		ad clepsydram causæ dici so-	
cops	281.764.778	litæ	349.335.759
cercopes	510.569	clinæ rhetoris furtum	677
cereris munus in conuiuio		clitus ab Alexandro cæsus	282.
deorum	692	279	
certaminum apud Græcos ge		clymene	211.213
nera	758	cnemon	247
ceteus	222	cocconas Byzantinus	513.
ceyx	141.149	516.528	
chalcedonis celebritas & fi-		cocytus lacus unde dictus	
tus	516	778	
chæres	882	codrus Athen. rex pro patria	
chariclea	588	mortuus	903
charta	594	codro generosior, prouerb. ibi.	
charinus	236	carneæ deorum	691
charixenus Sirromius	600	coitus noxa	203
charmoleus Megarensis	250	colophon Homeri patria	863
charon	258	colossus Solis apud schodios	
mina & officium	778.	699	
779	eius cymba	249.	colossi
352.369			ibid.
chelidonius cinædus	332	177	comicus risus, prouerb.
chœnix	264	comicorum habitus	730
chromis piscis	148	comœdia uetus qualis	32.35
cilicia Alexandro subacta	280	copiæ cornu, prouerb.	305.
cirra oppidum	264	347	

corinthus

I N D E X.

corinthus urbs	264	cupidinem etiam diis impera	
corinthus Marathonis siue Pe	re		193.202
lopius filius	264	caretum sagittæ	69
cornua syllogismi	252	cervus bouem trahit, prouer.	
corona muralis, obsidionalis	240		
411	ciuica	ibid.	cybelum oppidum 78
coronis	522	cyclops Neptuni filius	216
κοροπλάβοι	35	de cygnis ad Eridanū in aues	
corybantæ	692	conuersis fabula	792.794
κορυφαγένη Minerva	189	cyrus rex	83
coſſi ab Alexand. Magno fra			
Di	280	D	
craterus Alexādro cultus	842	Adis festum	546
crato diues, apud Charontem		dæmones antiqui qui	699
nudus	252	damasias athleta	251
κρονομία	173	damippus	246
cribro uaticinari, prouer.	517	damon adulator	236.597
570		damoxenus palæſtrita	230
crocodilos facere	232	danai regis ortus, progenies,	
cræſus apud inferos pauper		caſus	137
227.233		danaidum pertuſo dolio aqua	
cræſo opulentiore, prouer.	106	haurientiū fabula	137.263
cuma Homeri patria	862	dandamidis amicitia	622
cupido quomodo pingi ſoli-		daphne	182
tus	138.183.202	darius Alexādro ſubactus	280
cupido Iapeto ſenior	181	delati perſona	822
cur Muſas, Minervā & Dia-		delatores quales	817
nam non feriat	196.197.	delphines φιλάνθρωποι cur	
198.199.201.205		223	ex hominibus piſces
		facti	224.
			delphorum

I N D E X.

delphorū celebritas unde	515	deorum gentilium scelera, na	
delphis oraculum Apollinis	nitas	3. 152. 167. 176.	
688	665. 685		
deli celebritas	515	deos ex hominibus faciētium	
δέλτα iniuria affectū à τὰυ	81	vanitas	276
demeas orator sycophāta	125	diis non esse curæ mortalium	
demetrius Platonicus apud	res	666	
Dionysium accusatus	826	διαβάλλειν	840
demetrii Sunienſis amicitia	διαβολή	838	
607	diacritici à luna accusati	682.	
democratia	464	684	
demonax	588	caſus	594
demosthenes δῆμας	348	dialogus	32
demosthenis celebritas unde	11. 23. 135	diana cur à Cupidine tuta	
demosthenis encomium	855	198. 201. 203. 205	
inde		dizux natiuitas, uirginitas, fa-	
demonstratus	552	sta consueta	203
designatores qui	782	plum apud Ephesios	688
deucalionis naufragium	88	dimidium facti qui cepit ha-	
dæus qualis	666	bet	417
aut ubi fuerit cum omnia fa		dinix amicitia	587
bricaretur	665	diogenes Cynicus ab habitu	
deo omnia possibilia	140	& moribus describitur	229
de Deo, Anaxagoræ sententia	136	Cræsum ridet	227
philosophorum do-		diogenis defuncti dolium, hæ	
ctrina reprehensa	654	reditas, pera, &c.	262
deorum conuiuium, cibus, po		dionysius Syracusanus Deme	
tus	691	trio ob Bachanalia contem	
		pta infensus	826.
		841	

P p p p eiuſdem

I N D E X.

clyff

I N D E X

elysius campus	765.777	epimenidis historia	91.136
ἐμβρόντητοι, ἐμβρόντημένοι		epimetheus	34
700		epitaphium	782.783
empedocles ad lunā sublatu8	ἐπίγλαυκος	86.134	
672.699	in crateres	eryones ultrices	425
Aethnae præcipitatus	ibid.	erythica inf.	654
ἐντελέχεια pro ἐνδιτέλεια		cum esca simul hamum eucl-	
81.84		lere, uel deglutire, proverb.	
ἐπαγωγὴ	841	247.248.290.346	
epaminonda8 studium musi-	ἐσποροδισμένοι8	760	
ca	759	ereocles	349
epaphus Aegypti rex	137	eubiotus rex	640
ephe8i Dianæ templum cele-		euclio qualis	134
berr.	688	enocrates Sicyonius	236.884
ἐπίσυναμα	902	eudamida8 Corinthii amici-	
ἐπέσιος Iupiter	86.134	ti8	600
ephiati in cœli ascensus	687	ἐνδιτέλεια	699
ephesum, Corinth ⁹ dicta	264	post euentum etiam stultes sa	
epicurei à Ioue accusantur	pere	423	
655.694. 697	eudolphus Thraciæ dux	745	
epicurus quid apud inferos	eunomius	261	
agat	534	eupatoris regis legati	564
epicuri laus	534.568	curybatus	510.569
epicuri sententia8 liber ab A		euthylici amicitia	596
lexandro combustus	553	exequiales cenæ	774
epidauri templum Aescula-	783		
pil	24	exequiarum superstitiones	
Epigrammatum uana gloria	770.776	exilium qualis pœna	853
774.782		Pppp 2	Fabii

I N D E X.

F		formosi ridentur	230
Fabii Maximi de reipub. de-		fortitudo paupertatis comes	
fendenda augurium	901		111
fabularū utilitas & gloria	147	fortunæ commutatio	92
fabularum omniū summa		fortunæ bona	40.227.259
ac sylua ubi potiss.	176	fortunæ necessitas ineuitabi-	
fallacia calumniæ comes	816	lis	360 ludibrium &
fati necessitas	360.425	inconstantia	54
felices qui	48.50	fulgur ē pelui, prouerb.	404
felicitatē ex collatione infeli-		funebres orationes habendi	
citatis optimē intelligi	166	mos	774.783
ferales cœnæ	783	funerum diuersæ species & no-	
ficulni ligni fumus molestiss.		mina	782 fercula 783
571	(846	superstitio & luxus	62.
filiorum erga parentes affectus			73.776
de finibus doctrina philoso-		furis, malorum ultrices	765
phorum	662	earum arma	425
flumina fursum incedere, pro-		furiosorum multa genera &	
uerb.	352.369	diuersa nomina	502
fluitii infernales qui	763.778	G	
fœminarum corpora quid à ui-		Galli ab Hanibale uicti	267
rorum differant	500	gallinacē lac, prouer.	305
fœnus qualis pædagogus	98	gallorum gallinacearum pu-	
forma an inter bona ponenda		gna	760.751
278		γάμμα literæ cum κάρτα	
formicis comparati homines		certamen	77 item cum
681		λάμβδα	ibid.
ē formicis nati Mirmydones		ganymedes deorum pincer-	
682. 700		na	692
			genii

I N D E X

genii & manes quid differant	halicarnassus Alex. capta	280
783	hammonius iupiter	279.280
geometrarum ridentur	hamū cū esca euellere, uel de	
geometria philosophiæ ansa	glutire, pro.	247.290.346
759	hannibalis res gestæ	267
geryon triceps, & senis mani	uitia	270 inde
bus, amicitia typus	651 harpyiæ	102
tricornis	654 hasta regia, herba	780
geryonis armenta	785 hasta proiciendi certamen	738
getæ	678 hecates cæna	231
γλαυκῶπις Minerua	202 heliopolis	281
gloria benefactorum præmium	hellebore opus habere, pro	
416	uerb.	282
glycon draco	526.549 hephæstion quomodo ab Ale	
gnathonides	122 xandro etiam post mortem	
gorgō in Mineræ pectore	197 cultus	826.842
græcæ laus	47 hercules cum Aesculapio con	
græcorum certamina	706. tendit 190 carnes exhibet	
732.758	in conuiuio deorum	692
græculus	340 Theseum ab inferis reuocat	
grandinis causæ	661 779	
gymnasium Athenis	706 hercules trinoctius	15.24
gyndanis amicitia	648 hercules Gallicus	784.791
H	herculis mors, seruitus, crude	
HAeredipetæ notati	104. litas	192
125.140.236	herculi uirtus & uoluptas ap	
hæreditatum captatio	62 parent	18
halcyonia, halcyonii dies	142. herculem Ogmium eundem	
149	cū Mercurio existimari	791
	Pppp 3 hermodori	

I N D E X.

hermodori periurium	677	72.694	
hermolaus diues	247		homeri patria, genus, ætas, nomen 862.901 natalis à poetis celebratus 856.900 statua 857 uita à quo descripta 900.777
hermotimi Clazomenii animæ à corpore discessus, & ad idem reditus	805		
hermiphilus Cynicus	677		
heroes	758		homicidia citra iudicium licita quæ 448
hesiodi biuium	18		
himerzus proditor	884		homines formicis comparati 681
hinc bellum oritur, prouerb.	514.569		homolektorum mos 654.
hinnulus leonem, prouerb.	246.248		ad honores uirtute, non fraudè contendendum 841
hippodæmon	700		hospitalis iupiter unde dictus 86. 134
hippocentauri, prouerb.	31.35		hospitium non uiolandum 134.
hippoclidès non curat, prouerb.	368.370.790.791		hostium testimonium ad laudem officiosissimum 856.899
hippolyte Amazonum dux	745.760		humanarum rerum uanitas 249.659.676
hippolytus à nouerca falsò accusatus	843		humanitas 8.13.22
hipponicus	106		hyacinthus 182
hircinus fætor in hominibus unde	258		hymettus mons 91
hispania ab Hanibale oppugnata	267		hyperides assentator 884.
historiæ quæ lectu dignæ & utiles, aut contra	507		hypermetra sola ex Danaifiliabus uiro suo parcat 137
histriones qui, & unde dicti			I
			Iacobi patriarchæ corpus quomodo conditum & defletum

I N D E X.

rum	781	indipotu vini in furorera nec	
instantia diuitiarũ comes	110	si	41 ab Alexandro do
lapyx uentus	264	miri	270
ſcarii cædes	194	indigetes dii	792
ſcaromenippus	655	inductio contra incommoda	
ſcaras cur in mare deciderit		faciendæ fidei	841
658		inferiarũ ſuperſtitiones	766.
de ideis philoſophorum do-		776.779.inde	
ſtrina ridetur	662. 665	inferi an ſint, & de eorum pœ	
idiōtas	777.762	nis	777
ignorantia	811.837	inferorum flumina	765.778
calumniæ miniſtra	815	iudices ibid. & 765	locus
ignis deorum theſaurus	155	776	reſpub. & regnum
diis ablatus per Promethe-		qualiter conſtitutum	762
um	158.169	ad inferos deſcenſus facilis, re	
ignē ē manibus abicere, pro-		greſſus non item	277.
uerb.	96	778	
impericia audaces, ratio timi-		ingratitude	85. 90
dos facit	36 71	ingratitudeinis actio	490.505
imp̃ii ubi poſt hanc uitam, &		inſaniæ futuræ ſigna	468.
quid pati ab Ethnicis cre-		473	
dantur	765	inſaniæ genera, diuerſa nomi-	
improb̃itas ne ſit impunita,		na, & cauſæ	502
reipub. intereſt	415	de inſecabilibus doctrina phi	
imprud̃entia crimen nō excu		loſophorum deriſa	662
fari	435	inſidiz, calumniæ comites	
impudentiæ apud Aegyptios	816		
typus, muſca	809	inſomnium quid	23.
incantator	512	inſita muliebriſ	841
		Pppp 4	inai

I N D E X

invidia dea quomodo pingi	iouis amores	202. cpi-
solita 815.839. eius domus	theta	86.134
ibid. signa 169.472.	ex Iouis tabulis testis, prover-	
inus filius à delphinis in I-	bium	304
sthmum portatus 223	iuramentum maximum Scy-	
iocasta Creontis F. 838	tharum	619.653
iolaus senex in iuuenem resti-	L	
tutus 237	Labdacus rex, eius progenies	
io uacca in furorem acta à lu-	Labdacidæ	812.838
none 841	labor paupertatis fatelles	111
iouialia Athenis intermissa	laborum utilitas & præmia	
687	364.732	
iphigenia à Pilade & Oreste à	labris suavis arridere, prover-	
Tauris abducta 578	bium	842
isis 137	lacedæmoniorū mollicies	231
ismene 343	lacones legis cædi soliti	678
ad Isthmum pugna 270	lanius	838
isthmus Peleponnesi 264	lambda literæ cum Gamma	
indicandi mos per calculos 370	certamē, itē cū Rho	76.77
iudicium uocalium 74	lampichus Gelorum tyran-	
iuno à Cupidine uicta 196.	nus	251.257
199.204. eius zelotypia	lapidicinæ Dionysii	carcer
195	335.349	
iupiter ab Amalthea capra nu-	lares familiares	783
tritius 347. à Cupidine ui-	larum	783
ctus 196.199.204	inde latrones. latrocinium	568
iupiter à capite dissecto Mi-	latumina Dionysii	335.349
neruam edit 188. 202. nu-	legislatoris mens inspicienda	
de dictus 134	491	

leges

I N D E X.

leges de facto, non de conatu	luciani uita 1	dicendi ge-	
cognoscere	410 nus	25.354.	
leges ex malis moribus natae	lucta	707	
415	luna multorum scelerum con-		
legum munus	414 scia, & fidelis dissimulatrix		
lemures	783 683		
lenarum fraudes	588 lunæ cum Alexandro eodem.		
leo chordula uinctus, prouer-	bentis festum	8.546	
bium	329 lunæ à terra distantia	655.	
lerneræ hydræ capita	444 diuersorium	670	
lethe fl.	279.282.779 lunam incoli	664	
leucauor rex, eiusq; cedes	627 lupini custos	264.320.347	
leucossia Siren qualis	843 lycurgi lege superstitiones fu-		
libertas dulcis	345.352.400. nebres sublatae	73.776	
felicitas summa	715 lydia Alexandro capta	279	
libertas philosophica, publica	linus gener & interfector Da-		
47.50.378.	nai	137	
ligra Siren qualis	845 lyra post cenam circumferri		
linus Musæ F.	203 solita	759	
liuor Calumniæ antecessor	lyra piscis	148	
quomodo pingi solitus	815 lysimachus poeta & proo- sopo-		
839	usus	79	
locum in acie deferere, prouer-		M	
bium	321.348	Macentæ amicitia	627
lonchatæ amicitia	627	Macetis	513
lucianus philosophorum fa-	mæon Lydus Homeri pater		
ctionibus infestus	214. rhe-	862	
thoricam publicè profes-	magus	512	
sus	798	magorum in diuinando cr-	
		Pppp 5	ror

I N D E X,

ror	261	medorum fuga	268
maia Mercurii mater	183.186	medusæ caput à Minerva ge-	
malos melioribus successibus	stari		197
uti	86.92.105.138	megillus Corinthius	230
mandrabuli more res proce-		melanope Homeri mater	862
dit, prouerb.	316	melesigines eus dictus Home-	
mandragora sopitos experge-		rus	902
facere, prouer.	881.903	meletes fl.	862.902
manes post hanc uitam ubi, &	<i>μηλίσσαι</i>		151
quid pati credendum	776.	memnon Tithoni F.	246.
761.770		in Aegypto sepultus, oriente	
manes & genii quid differant		sole uocem edere solitus	
783		608.652	
maracus poeta	901	memmonides aues	652
marcomannorum de Roma-		memphis	181
nis uictoria	555	menecratis amicitia	604.
mar à Cupidine uictus	196.	menippi ad inferos descensus	
200.204.		228.655	
martis alex incerta	821.840	mercede seruientium condi-	
mastra	637	tio	350
mathematici à luna accusati		mercurius furti autor & præ-	
682. ridentur	663	ses 157. adhuc infans fura	
matrum officium	725	tus 184. Veneri cingulum	
mazza	627.638	surripit 175.186. testudi-	
medicina cæteris artibus &		nis inuentor ibid. Item e-	
honoratior, & liberior	505.	loquentiæ ac disciplinarum	
eiusdem difficultas	486	præses 353.369. superiorū	
medico quæ prouidēda	487	& inferiorum legatus	354.
medicus Alexandri parasita	838	369. eius uirga 186. ry-	
		pus	

I N D E X.

O

		crifcent	572
O bfidionalis corona	411	orpheus mufæ filius	203
obtreftationem audienti		ofculandi tria genera	571
quid faciendum	835	othryades	537
occidere quis dicatur	383.	oti in cælum afcenfus	687
384.435			
ocium multorum malorum		P	
caufa	198	Palamedes Nauplii filii lite	
oculus naturæ speculum	150	rarum inuentor	77
œdipi cum matre congressus		infidiis circumuentus	835
341 eiusdem liberi	349	palæphatus mufæ filius	203
genealogia	838	palæmon à delphinis in Ifth-	
œstrum, œstroperiti, proverb.		munum deportatus	223
841		pallas Nomerica	427
oleum mufcis letale	802	unde difta	202
oleo cur ueteres fe ungere fo-		à Cupidi	
liti	732	ne ruta cur	204
oligarchia	463	panathenaicos ludos ueste tin-	
olympias Alexand. mater, an		fta fpectare uetitum	49
ex Dracone conceperit	275.	pancratium quid	707.758
514.569		cuius ufus	732
opulentia: imago	343	pan, eiusque terri culamenta	
oraculum	23	425.692	
536.518		paphlagones fuperftitiofi ac	
ordinem deferere, ducere, &c.		ftolidi	516.518
proverb.	348.842	parafitus quis	245
oreftis templum, & res gefte	874	parthenope Siren	843
578		paffionis pictoris confilium	
orefti & Pyladi cur Scythæ fa-		patria potestas	476.509
		patria communis omnium	

I N D E X

ter 849	cinsdem enco-	perfarum mos, e longinquo	
mium	844	adorandi seu salutandi	55
patrocli & Achillis amicitia		item in sepeliendis mortuis	
584		780. 774	
paupertatis usus 47. 49. 113.		persepolis ab Alexandro dire-	
139 cum diuitiis collatio		pta	280
122 comites 111		phædræ in priniguum calum-	
ne paxillus quidem reliquus,		nia	834. 843
proverb.	80	phaetontis fabula	213.
pesten piscis 149		210. 792	
PELLA, pellæus draco 514. 520		pharia turris in cæle conspi-	
pelopis progenies 838		cua	671
pidæ ibid. & 812		phidiz Iupiter	7
peloponnesus 571		philiadès assentator	124
perdiccas Alexandri succes-		φίλιος Iupiter	86. 134
for 280. 275		philomena cum sorore in a-	
pergami Aesculapii officina		uem uersa	349
medica 688		philosophia quomodo doceri	
periander 224		da 61. eius encomion	
periclis eloquentia 95. 903.		40. 71	
871 magnanimitas 882		philosophus à tyranno quid	
peripatetici à Ioue accusati		differat 421 quid à so-	
694		phista	760
περίπαιτος	759	philosophi ueri uirtutes	43
perisiarchi 231		inde	693
perithous Proserpinam raptu		philoxenus carmina mala pro	
rus, cæsus 779		bare recusat 841. 825 ob	
perituri uindex Iupiter 134		libertatē in latumaias con-	
perse ab Alexand. superati 280		licitur	349
			phince

I N D E X.

O

crificent

572

O bfidionalis corona	411	orpheus musæ filius	203
obtestationem audienti		osculandi tria genera	571
quid faciendum	835	othryades	537
occidere quis dicatur	383.	oti in cælum ascensus	687
384.435			

P

ocium multorum malorum		P alamedes Nauplii filii lite	
causa	198	rarum inuentor	77
oculus naturæ speculum	150	insidiis circumuentus	835
œdipi cum matre congressus		palæphatus musæ filius	203
341 eiusdem liberi	349	palæmon à delphinis in Isth-	
genealogia	838	munum deportatus	223
œstrum, œstroperiti, prouerb.		pallas Nomerica	427
841		unde dicta	202 à Cupidi
oleum muscis letale	802	ne cura cur	204
oleo cur ueteres se ungere so-		panathenæicos ludos uescere tin-	
liti	732	ctæ spectare uetitum	49
oligarchia	463	pancratium quid	707.758
olympias Alexand. mater, an		cuius usus	732
ex Dracone conceperit	275.	pan, eiusque terriculamenta	
514.569		425.692	
opulentix imago	343	paphlagonες superstitioni ac	
oraculum	23	stolidi	516.518
536.518		parasitus quis	245
ordinem deferere, ducere, &c.		parthenope Siren	843
prouerb.	348.842	passionis pictoris consilium	
orestis templum, & res gestæ	874		
578		patria potestas	476.509
oresti & Pyladi cur Scythæ sa-		patria communis omnium	

I N D E X.

python serpens	264	lo	671.699
orator	886.901.860	$\rho\omega$ pro $\sigma\gamma\mu\alpha$	81
	Q	$\tau\delta$ $\rho\omega$ cum lambda certamen	

QVadriga bouem trahit,	76		
prouerb.	240	ridendi phrascs & prouerbis	
quadrorbis numerus in Ale-	34.35		
xandri nomine	519.570	ridicula quæ	54.73

	R	robur paupertatis comes	111
RAdicula herba	519	romanorum mores taxantur	
Repagula	900	51 cæforum annuli modiis	
reipubl. gubernatio commen-		dimensi	267
datur	363.364	rumor quid	570
rerumpub. formæ tres	463	rutilia lunæ personam agens,	
reus pari benignitate audien-		à lecto ad Alexandrū descen-	
dus, quæ actor	818	dit	546
rex uerè quis	346	à tyrann	
no quid differat	452	rutilianus falsa oracula quærit	
regis plures oculi	327	539.543	

		S	
regum negotia qualia	677	SABini oratio accusatoria ad	
regibus plurimæ & longæ ma-		Lucianum	353
nus atq; aures	443	sacrificiorum fumo uesci de-	
rhadamantus, & cur iudex		os	692
infernalis	778.763.765	salæthi iudicium contra adul-	
ramnusia Nemesis	370	teros	355.369
rhea deûm mater	69.73	sales nigros Momo tribui, can-	
cuius sacerdotes furiosi	ibid.	didôs Mercurio	568
rhesus	203	faliendi exercitiæ quale apud	
rhetoress quæstiosi	368	Græcos, eiusq; usus	738
rhodiorum colossus in cæ-		salmoncus loui obtonare aû-	
		sus	

I N D E X.

phineo infestæ Harpyiæ	102	pallidus & claudus	108
phlegeron fluvius infernalis		pluti comites	109
cuiusmodi	763.778	præstigiator	512
phoca piscis	149	præter casam, proverb.	64
phœnices, nautæ & mercato-		praxiteles statuarius	7
res præstantes	576	priapus	700
phrygia Alexandro subacta		priuigni nouercis iunior	504
270.280		proditi de Hercule figmen-	
phrymondas	510.569	tum	18
pictatis præmium	85. 93	prodigorum descriptio	96
pirithoi & Thesæ amicitia	584	cum avaris collatio	137
pisce magis mutus, proverb.		progne in auem uersa	349
149		promethei fabula	27.34.
podagra senectutis comes	339.	172.174.179. inde. & 348	
349		προσόντες	783
pœnitentia calumniæ comes		protopopœia	351
816		protésilai res, mors, ab inferis	
polycleti Iuno	7	reditus	764. 779
polymites	349	proteus	220.222.875
polyphemus ab Vlyssæ excæca		proteo mutabilior, pron.	222
tus	217	proxemus dux	883
πολυφιλία apud Scythas infa-		ptolemæus Lagi filius	29.280
mis	620.653	puerorum educatio apud Græ-	
porus rex Alexandro captus		cos	725
271		nefaria	548
plutonis etymon, genealogia,		pugillatus uisus	732
regnum, &c.	778	pyramid. Acgy. 608.652.774	
plutus tardus, cæcus, quando		pyrthonis Acad. dogma	690
velox & oculatus	85.105.138	pythius Apollæ	264.
		pythom	

I N D E X

<i>Simonides</i> literarū inuētor	77	uerb.	795.798
<i>simuldecaria</i> funera	782	somniorum diuinationes ta-	
<i>simylus</i>	596	xantur	261
in sinum proprium inspuere,		somnus mortis imago & fra-	
prouerb.	558	ter	463
<i>sirenum</i> historia	835.843	in Somno apparentium quot	
<i>Sisinnis</i> cum <i>Toxare</i> amicitia		genera	23
644. <i>monomachia</i>	646	somniferū medicamentū	135
<i>συναράγδης</i> dictionis orthogra		sophista quis, & quomodo à	
phia	81	philosopho differat	760.
<i>smyrna</i> <i>Homeri</i> patria	862.	qui apud Græcos dicti	729
902		fordidi	97.137
<i>σούρην</i>	81	sostratus	510
<i>Socrates</i> è statuario philoso-		sochares	843
phus 11.23. seditionis falsò		spartinus <i>Medus</i>	676
insimulatus	835	speculum artis oculus	150
<i>Socratis</i> uxores	148.151	specula unde fiant	ibid.
<i>Sodomia</i>	548	spei imago qualis	343
solis à luna distantia	656. co-	spei & metus in hominum ui-	
lossus apud <i>Rhodos</i>	699.	ta tyrannis	515.570
sole presente quomodo nix		sperchis <i>Lacedæmonius</i>	885
nascatur	693	à Statione discedere	348
<i>solæcismus</i>	64.	statuaria ars	2.6
<i>solonis</i> lex de adulteris	463	stellarū magnitudinē & figurā	
de iureiurando	818.	de a-	
lendis parentibus	506	dimetientes ridentur	663
<i>soma</i> ium 23. <i>Luciani</i> 1. Xc-		stoa accusatur à luna	682
nophontis	15.24	stoici à loue accusantur	694.
ne in Somnio quidem, pro-		cum tyrannis collati	421
stola			841
			fra-

I N D E X.

fos	87.135	632. iuramentum	620. 653.
θαλπίζω	82	mortuos deuorandi, & sepe	
sapiētia paupertatis comes	111	liendi consuetudo	782
sapientes qui appellati Græ-		seleucus	676.
cis	729	femiuocales secundo dignita-	
sardanapali apud inferos que-		tis loco inter literas	78
rela	233	senectutis comes podagra	339.
sardos ab Alexandro M. capta	349		
280		scenum natura	419.
saturni seculum aureum	416	sepeliendi uarii modi apud di	
saturni & inferorū locus	77.7	uersas gentes	774. 789
scelus scelera ulcisci, exemplo		sestinz, quæ olim Athenæ	72
perniciōsum	456	seueri filiorum certamen	760
scinis ποῖνον ἀμύγης à Thesco		seueriano falsum oraculum	
cæsus	35	redditum	536
scipionis Africani res gestæ		σεῦτλον pro τεῦτλον	80
272		ficion urbs	268
scoroden	770	sigilla è rebus obsignatis inte-	
scribendi cura apud Græcos		græ tollendi artes	528
727		σίγμα literæ aduersus ταῦ α-	
scythæ ab Alexandro uicti	271.	διο	74.
cur Pyladem & Orestem ue-		silentium à conuiuio exulare	
nerentur	572	debet	160
scythæ in plaustis agere soli-		silentio prætereuntes res pe-	
ci	678	cessarias puniendi	728
scytharum sagittæ ueneno tin-		silenus in decorum conuiuio	
gi solitæ	69	cordacem saltat	692.
scytharum oratio	617. 652.	silicernia	783
in tergore bonis sedēdi mos		simia Cleopatraz saltans	357
		Qqqq	simoni-

I N D E X

<i>Simonides</i> literarū inuētor	77	uerb.	795.798
<i>simuldecaria</i> funera	782	somniorum diuinationes ta-	
<i>simylus</i>	596	xantur	261
in sinum proprium inspuere,		somnus mortis imago & fra-	
prouerb.	558	ter	463
<i>sirenum</i> historia	835.843	in Somno apparentium quot	
<i>Sisinnis</i> cum <i>Toxare</i> amicitia		genera	23
644. <i>monomachia</i>	646	somniferū medicamentū	135
<i>συναγᾶν</i> dictiois orthogra		sophista quis, & quomodo a	
phia	81	philosopho differat	760.
<i>Smyrna</i> <i>Homeri</i> patria	862.	qui apud Græcos dicti	719
902		fordidi	97.137
<i>σούφην</i>	81	sostratus	510
<i>Socrates</i> ē statuario philoso-		sothares	843
phus 11.23. seditionis falsō		spartinus <i>Medus</i>	676
insimulatus	835	speculum artis oculus	150
<i>Socratis</i> uxores	148.151	specula unde fiant	ibid.
<i>Sodomia</i>	548	spei imago qualis	343
solis à luna distantia	656. co-	spei & metus in hominum ui-	
lossus apud <i>Rhodos</i>	699.	ta tyrannis	515.570
sole præsente quomodo nix		sperchis <i>Lacedæmonius</i>	885
nascatur	693	à Statione discedere	348
solocismus	64	statuaria ars	2.6
<i>solonis</i> lex de adulteris	463	stellarū magnitudinē & figurā	
de iureiurando	818.	de a-	
lendis parentibus	506	dimerientes ridentur	663
<i>somauium</i> 23. <i>Luciani</i> 1. Xc-		stoa accusatur à luna	682
nophontis	15.24	stoici à Ioue accusantur	694.
ne in Somnio quidem, pro-		cum tyrannis collati	421
stola			841
			fra-

I N D E X.

quid differat	452	sci	692
tyrannidis mala	374	nictus intemperantia	49.64
tyranni ingenium sine natura		vincendum uirtute, non frau	
420. nomen cui potiss.		de	841.823
competat	441	uindictæ cupiditas	161
tyranno dignum supplicium		uini usus	194.318
quale	391	uiolentia diuitiarum comes	
tyrus peninsula	838	119	

V

V alerii Publicolæ lex	463	uirorum corpora à feminariis	
uauitas mortalium	249	quid differant	509
ueneficii crimē & pœna	414.	uirtus etiam apud hostes lau-	
437		dabilis 858. 279. ipsa sibi	
per Ventum & Acinacem iura		merces 415. inde quomodo	
mentum	610. 653	docenda 61. rara & reperta	
ueaus à Cupidine uicta	196.	difficilis 107. sola mori ne-	
199. myrtum exhibet in con		scia	268
uiuio decorum	692	uirtutis cum uoluptate con-	
uenus quarum rerum dea	202	tentio	18. inde
ueneris cingulū furatus Mer-		uifio, uifum	23
curius	185	uita mortalium qualis	659
ueratrum	279. 282	uitæ humanæ cursus Y literæ	
ueritas omnia uincit	840	similis	18
uertumnus	700	uitæ sœæ contemptor, alienæ	
uestem amore non capi	203	dominus	459
uestem alieni sexus induere		uicium plantandarum inuen-	
prohibitum	841	tum	194
uestium luxus	48	uitia philosophiæ repugnan-	
uictimarum sanguine deos uē		tia	50
		uictiorum multorum conscia	

I N D E X.

habetur indoctior	759	tillibori latronis nita	508
Themistoclis prudentia	882.	τῆμερον	79
cum Aristide simultas	834.	timoclis de aulica nita cogita-	
843		tio	284. 288
theodatas	813	timocratis schola	565
θεῖονευγα somnia	24.	timon Misanthropos	58. E
thereus	341. 349.	cheocratis F. 92.	qualis 134.
therfagoresphysiognomia	856	eius epitaphia	85. 134
thesens ab uxore persuasus fi-		titanicum	700
lium deuouet	834. 843. c.	tithonus Auroræ adamatus	
insidem ad inferos descensus		245. in cicadâ uersus	246
764. 779.	com Pirithoo	tithonii anni, prouerb.	244.
amicicia	584	245	
thesmopolis	331	τλήμει pro κλήμει	92
thetis Ioui contra alios deos		tonderi cæsariem, prouerb.	
opitulata	208	89. 136	
θητα iniuria affectum à ταν		tonitrus causa	662
81		de Toto contentiones	229
thoas rex	578.	toxaris amicitia	644
512	eius coniunx	tragica gravitas	177
thrasycles	129. 261	tragicorum habitus	730.
θηξ, τρήξ	81	histrionis	694
thucritus	238	triptolemus	14
thyestes liberos comedēs	341	tritonis palus	202
thylacus	902	turcz Athenas occupant	72
thymus elapsus, prouerbium		tyrannicidæ præmium	382.
105. 138		412. 448	
zibicinarum lusus	731	tyrannis quib. potiss. reb. cōti-	
tygrapates	628	neatur 419. à monarchia	
		quid	

I N D E X.

quid differat	452	sci	692
tyrannidis mala	374	uictus intemperantia	49.64
tyranni ingenium siue natura		vincendum uirtute, non frau	
420. nomen cui potiss.		de	841.823
competat	441	uindictæ cupiditas	161
tyranno dignum supplicium		uini usus	194.318
quale	391	uolentia diuitiarum comes	
tyrus peninsula	838	119	

V

V alerii Publicolæ lex	463	uirorum corpora à feminariis	
uauitas mortalium	249	quid differant	500
ueneficii crimē & pœna	414.	uirtus etiam apud hostes lau-	
437		dabilis 858. 279. ipsa sibi	
per Ventum & Acinacem iura		merces 415. inde quomodo	
mentum	610. 653	docenda 61. rara & reperta	
uenus à Cupidine uicta	196.	difficilis 107. sola mori ne-	
199. myrtum exhibet in con		scia	265
uiuio decorum	692	uirtutis cum uoluptate con-	
uenus quarum rerum dea	202	tentie	18. inde
ueneris cingulū furatus Mer-		uiso, uisum	23
curius	185	uita mortalium qualis	659
uerarum	279. 282	uitæ humanæ cursus Y literæ	
ueritas omnia uincit	840	similis	18
uertumnus	700	uitæ suæ contemptor, alienæ	
uestam amore non capi	203	dominus	459
uestem alieni sexus induere		uitium plantandarum inuen-	
prohibitum	841	tum	194
uestium luxus	48	uitia philosophiæ repugnan-	
uictimarum sanguine deos uē		tia	50
		uitiorum multorum conscia	

Qqqq 3 luna

I N D E X.

luna 683.	testis nox uoluptatem omnia domare
684	214
ulyssis ad inferos profectio	uoluptates ueræ ex philoso-
777.779.	quomodo Si-phia 65
renum uoces euitarit	53. uoluptatum illecebræ quomo-
835.844.	do superandæ 53
ulyssis cum Cyclope gesta	214 uoluptatum solæcismus 64
ulyssis focii loto gustata trans-	uotorum uanitas 689
formati	299 urbs beata quæ 880
ulyssæ callidior, prouerbium	nulgi appellatio 513. infci-
106.138	gia 699
ungendi corpora mos	732 uxorem ducere, legibus nemo
uocales literæ, earumq; iudi-	cogendus 414
cium	74.77 uxore quomodo utendū 100
uocis causa	148
uolent non fit iniuria	412
uoluisse in legibus quid	407.
460.454	fév. @ Iupiter 86.134
uoluisse, tantum in rebus ma-	Xy surripuisse dictiones qual-
gnis laudabile	387 dam rō Sigma 81
uoluntas, conatus, & effectus	Z
concurrentes, ad facinus sus-	Zariaspe oppidum 282
ficiunt	381.398 zenophontes 243
uolūtas solis diiscognita	407 zenothemis 603
uoluptas philosophis exosa	fév. unde dictus 134
47	zeuxis pictor 129
uoluptatis cum uirtute disce-	fév. iniuria affectum 27. cō 81.
ptatio	18 iniurium in Sigma ibid.

F I N I S.

TOMI SECVNDI O.

PERVM LVCIANI INDEX.

Bderitz ultró obiectus	13.890
Andromadz fa adimantus, eiusq; notum ri-	
bulam agunt, detur	812.823
prouer. 341 admetus poeta à Demonazte	
Abderitarum derisus	549
morbus subLysimacho 335 adrastea Iouis nutrix	701
de Absentibus aduersariis di-	
centi non credendum 198	nz
academia ab ebrietate accusa-	acus inferorum iudex
ta 638.640. pro ebrieta-	cuius officium
te causam dicit	ibid. xgisti cæsi historia
ἀνάδραστο	529 ægyptus Beli F.
acherusius campus	89 æmulatio quomodo homines
achilles cur præstantissimus	perturbet
dux habitus 706. exercitus	æqualitas
contra impios Elysiu cam	acer rerum principium
pum inuadentes dux 706.	acer tēperatus longæ uitæ cau-
eius apud inferos forma de-	sa
rifa 67. pusillanimitas 41.	ærocoraces
dictum 64. 201. equus hu-	æschilus qualis, & quando ui-
mana uoce uaticinatus 608	xerit
achillis sepulchrum	132 æschyli pugillares cur Diony-
aconiti usus	123.139.243 sius emerit
ἀκόντιου	811 æsculapius à Ioue cōtra Momū
acrisius rex	41 defensio 866. ex quo deorū
ἄκρον 868. cur à Diana	ordine sit 497. cur ei gallus
transformatus, & canibus	cū dracone attributus 670
	Qqqq 4 æsopus

I N D E X.

æscopus apud inferos 465.	alex ludum à Saturno regi
ius fabula 278	884.
ætatum mundi vicissitudines 702	ad Alex scopulum multos nau
æthiopæ lauare, prouerb. 744	fragium facere 884. 893
affectus non cadere in uirtute præditum 163	ἀλετριῶν & ἀλέκτωρ unde dicatur 607
africa cur dicatur semper ali-	alexander cur præstantissimus
quid noui adferre 809	dux habitus 706
agamemnon præstantissimus	alexandri cum Hannibale de
dux 345. 706. apud infe-	præminentia lis apud Rha
ros à coquo non differt 90	damantum 459
agathocles Sicil. rex 784. pe-	ἀλεξίκανος Hercules & Apol-
ripateticus, eiusq; arrogan-	lo 608. 560
tia 545	ἀλεξήτωρ 698
agathon poeta 683	alci filii ob montes montibus
de agrorum finibus litigantiū	impositos puniri 105
uanitas 125	amabilitas Veneris F. 28
aiax Telamonius 471. an im	amalthæ capræ fabula 701.
heroum numerum referen-	prouerb. ἀμαλθείας νέρας ib.
dus dubitatur 458	ambrosia deorum cibus 31.
aiacis sepulchrum 132	40. 41. Noctis epitheton
alcei forma 347	611
alcmæna Herculem parit 41.	amicitia & lis, rerum princi-
eiusdem genealogia, despon	pia 282
fatio, & cum Ioue concubi-	amphilochus uates 55. 135
tus 743	amphisbæna serpens 811
alcyonis nidus miræ magnitu	amphitrite 52
dinis 489	amycle 35
	anacharis 302, cur è Scy-
	thia

I N D E X

ethia Athenas profectus	316.	annulorum superstitio & effi-	
332	quomodo in patriam	cacia magica	860.852
redire parans, & toxari exce		anteas rex	784.
ptus	320	antigenidas tibicen	314.
anacreon poeta	796.799.	antigonus Luscus Philippi fi-	
464		lius	785
anacyndaraxis	702	Demetrii filius	ibid.
anaxagoras Socratis præce-		antilochns à Momo apud lo-	
ptor	137	uem accusatus	872
anchistes à Momo carpitur		antimachus poeta	489
869		antiochus Seleuci filius, & c-	
ancoræ uitreæ	450	iisdem in nouercam amor	
ἀνδραγα	526	380	
andromeda à Perseo liberata		antiochus Soter	298
48.54		antiopa Ioui amata	32
anedromi	419	antipater Iolai filius	786
ἀνεμοφόρηται	527	antipho histrio	482
anima an immortalis effect in-		amytus Socratis accusator	
terroganti quid responderit	138.627	eius pœna	670
Demonax	546	aorna Alexandro euerfa	157
anima non una tantum homi-		aornos petra	702
nibus	546	ἀπᾶντα Stoica	617.651
de anima uariæ philosopho-		apollodorus rhetor	794.
rum opiniones	282	798	
animarum transmigratio Py-		apollo à Iunone accusatus, &	
thagorica	558.564	latona defenditur	12
animi magnitudo uirtutis		apollo qualis deus	496
premium	161	eius oracula uarils locis	620
annulus Gygis	651	in Hyacinthum amor	9
		Qqqq 5	apopho-

I N D E X.

apophoreta	879	lus 32 ius custos	3. 32
aqua rerum principium	281	argi oculi pauonis caudæ im-	
aquæ potus longæuitatis cau-		positi	497
sa	781	argo nauis 608	cuius carina
aquâ pistillo tundere in mor-		locuta	561
rario, prouerb.	272	argos amphiloichium	135
aquila Ioui sacra	-874	Peloponnesi	41
à Momo accusata	869	ariadne à Momo accusata	
arabiz felicitatis odor	456	866	cuius in Theseum offi-
araneæ maiores Cycladibus		cium	222
insulis	421	ariarathes rex in cruce subla-	
arborum homines in Lunari		tus	787
insula	429	arii pugillatus in campo Ely-	
arbores Dodonæ syluæ uoca-		sio	470
les	608	arion Lesbios in campo Ely-	
arcesilaus	314	sio	463
archelaus Socratis præceptor		aristides iudex in beatorum insu-	
137	Tragicus poeta	336	lis
archimedes cur sapientis no-		aristippus in Elysijs cæpo	465
men meritis	706	cuius autoritas apud infe-	
architeles Arcopagita	317	ros	88
arcopagitarum etymon, auto-		aristippus Socratis primum se-	
ritas & integritas	287	ctator, post mollicie corru-	
mos	246	ptus	638. 653
arganthonius rex	784	aristobulus Cassandrus histo-	
argini unde dicti	41	ricus	793. 350
arginorum pro agris pugnan-		arsacidæ	755
tium stultitia	133	ars longa, uita brevis, Hippo-	
argus explorator multiocu-		cratis dictum, philosophiæ	
		tribui.	

I N D E X.

tribuitur	153.243	philosopho comparatio	218
artis utilitas	379	athotarum longuities	781
artifices potissimum laudandi, qui	704	athys Cræsi filius mutus	616
artabazus rex	789	atlas cæliger	106
artaxerxes Mnemon primus eius nominis Persarum rex	788. 798	de atomis doctrina Epicurorum ridetur	78.
artaxerxes alter Persarum rex, eiusq; cædes	788	attalus Philadelphus	786
asandrus rex	789	avaritia quomodo homines perturbet	122
asinus minans auribus, lyram auscultans, proverb.	720	avari hominis hypotyposis	616.602
de asini umbra litigare, proverb.	257	avarorum pœnæ apud inferos	85
asinorum duo genera	810	auli signiferi interitus	801
aspatia	586	in aurem dicere	616
asphodelus quid apud inferos	85	aures minus fide dignæ oculis	769
aspis, serpens	810	aurilatus	569.577 vituperium
asterie ins. quæ pòst Delum	53	115	
ἀστράβη, ἀστραβυλάτης	526	αἰχμὸς	526
athamantis furor	43	αὐτοπαύδοιοι	525
prolex	52	αὐτόχθονες	333
athenienses αὐτόχθονες cur di	333	αὐτολήμβος	525
Ati	333		
athenodorus Sandonis filius	792		
athletarum mos	406		
cum			

B

Bacchus è Iovis femore natus	5.6.33
quomodo educatus	43
bacchi	

I N D E X.

bacchi & Herculis insula ui-	niones	77.284	
niflua	411	bonis caducis & temporali-	
bacchi genealogia & apotheo	bus non superbiendum	535	
fis	41	bracana olera	526
nihil ad Bacchum, prouerb.	brachmanes longxui	780	
233	branchus	773	
baſtra	613	bucephali	490
balnearū domicilia apud ue-	βαννηγίς	811	
teres	715	busyris Elyſios campos inua-	
bardylis rex	785	dit	470
bassus sophista	739	C	
batalus tibicen	ibid.	Abalusia insula	493
baurides	528	catozelia derisa	498.515
beatorum ciuitas	460	cadmi regia	41.32
insulæ	456	cœneus ex femina in uirum	
bellum omnium pater est, pro	587. 614.	inde in auem	
uerb.	337.403	ibid. & 587	
bellorum duces præstantissi-	callimorphus medicus	356	
mi qui	705	calpurnianus historicus	354
belus Priscus	811	calypſus inſ.	475
biton & Cleobis felicissimi	ad calypſum Vlyſſis literæ ex		
cur	114.	Beatorum insulis	483
bœotia	41.135	cambyſes, cuiusq; furor	119.
bombylius	527	787 quantum à patre Cy	
bona dea	497	ro diuerſus	148
ad bonum summum uariæ	canis Aegyptius deus	870	
uiz	187	canis impudentiæ nota	140
de bono & bonorum finibus	canis in præſepi, prouer.	748	
uariæ philoſophorum opi-	canis, caucula, alex latercu-		
	lus		

I N D E X.

lus	893	cephcus	48. 54
cani quid cum balneo, pro		ceramicus	319. 338
uerb	722. 746	cerastus serpens	810
canes Cynici	138	cerberus ultor malorum a-	
capra celestis fides	701	pud inferos	88
καρπιδάλας	528	nippi sopitus	84.
carbones pro thesauro	256.	ceres	497
287		κερδρ	136
carimantes	527	cestus Veneris	23. 612
καρμίνοισι	ibid.	cethogus	546
carionautarum conflictus		chaldæorum longæuitas	781
485		charinus	136
carneadis longæuitas	791	charon	136
caraium esu abstinendum,		eius officium	139
iuxta Pythag.	564. 585	chimæra apud inferos	88.
cari de Vlyssæ victoria in Ely-	260		
siis	470	χίος	893
cascus inf.	454	chiron centaurus in zodiaco	
caspix nives, prouerb.	360	451 eius genealogia &	
castor & pollux nauigantium		fabula	142
numina	859	quomodo χιτώνιον	524. 525
nati, & micissitudine immor		chronosolou	894
tales	31. 41. 614	chryssippi longæuitas	791
caulomycetes	422	ante Elysiarum ingressum	
καύμα	526	quater elleboro purgatus	
cebes philosophus	677. 700	466	
centaurus, Zenxis pictura	293	cicuta quomodo non statim	
ceos inf.	800	nec semper lethalis	243
cephalus Phædri F.	754	κακὸς ἰγμὺς, prouerb.	860
		cinyra,	

I N D E X

cinyras	683. 702	consuetudinis uis	748
cinyrus ob Helenæ raptum fu-		consuetudinem transire in na-	
mo necatus	478	turam	816
κίπρος	527	coniunia diuitum & pauperū	
citheron mons	43	inæqualia	907
κλίειν, prouerb.	615	cōiunia sumptuosa moxia	592
clari oraculum	12	κῶφος	616
cleauthes	791	de corporeo & incorporeo	
cleobis cum fratre cur feli-		Stoicorum cum Platoniciis	
ciss.	114	contentio	206
cleopatraz aspis	810	corybas à Momo accusatus	
clepsydraz inuentum	715	870	
clitus	404	κῶς	893
clotho parca	119	cottaborum ludus	526
clytemnestraz parentes	614	crapulæ noxa	914
natiuitas	41	crates cynicus	615. 618
storia	772	eiusdē animæ Pythagoræ	588
coitus immodici comites		cratius comicus	795. 799
morbi quales	484	credere non citò, nec faciliè, &	
colossus Rhodius	365. 404	sobriū esse, Thesei fili	322
colossi, colossi magnitudine,		credulitatis nimix typi	253
prouerb.	615	creon Menæcei filius	92
columnarum uanitas	93. 130	critolaus peripateticus	791
comam alere dedecori	815.	crobylus	859. 528
858		cræsus rex	113. 148 593. 836
cometarum incolæ	430	cræsi filius mutus	616
communis Mercurius, pro-		κρόνια sacra	893
uerb.	823. 859	crotoniaz Pythagoræ additi	
concilii usus	379. 741	614	

ctesim

I N D E X

ctesiz historici mēdacia	407.	deforme quid	346.
497.479		delphicum oraculum	12.240
ctesibius historicus	792	delus inf.	44. 53
cupido Veneris fil.	28	demetrius philos.	531.734
qualis	496	democritus, abstinencia mor.	
curz encomia	702.779	tuus	790
curiositas reprehensa	98	cuius mundi	
cycloporum fabula	408	inaumerabiles	282
κυκλινειον	527	demonax	529. inde. 533.
cynobalani	422	554.556	
κυνωρ alex	893	demoſthenis ueſtigia ad elo.	
κυψελis	526	quentiam imitatu difficilia	
cypselus rex	ibid.	680	
cyrus Maior Perſarum rex	113.	demoſthenes Thucydidis ſtu.	
148. 787		dioſus	719. 746
in Elyſiis cam-		denſitas et raritas acris, rerum	
pis	464	principia	281
cyrus iunior, eiusq; cedes	798	decum ubiq; eſſe	275
D		ſacriſſ	
Adaches	528	cuius noſtris non indigeret	538
damō Socratis præceptor		nec Cræſi opibus	116
137		dii faciētes adiunq̃at, pro.	702
danac Acrifii fil.	32.41	dii ſelecti, ſeu maiorum gen	
danaidum fabula	286.	tium	496.879.
807.811		deorum iudicium	14.
daphne in arborem	413	deorum concilium	860
darius rex apud inferos mendi		differe	
cus	94	rentiz	496
in Arbelis ui-		uanitas & ſtul	
titia	860.		
675		dij ſemones, & mediox.	497
dedali exemplum	592	deſertor	860
		dencalion	703
		diana	

I N D E X:

diana à Iunone accusata, à La-	865.	868	
tona defenditur	11	dionysius Siciliæ tyrannus Co-	
qualis dea	497	rinthi ludimagister	593.
didimæum oraculum	12	615 à Dione accusatus, à	
diei pulcherrima pars quæ		Minos absolvitur	87
755		cuius res gestæ	731.747
difficilia quæ pulchra	702	dionysius tibicen	314
diffidere & sobrium esse, filii		dioscuri	820.859
Thesei	222	dipsas serpens	800.804.
dignitates nihil facere ad uir-		808.811	
tutem aut felicitatem	161	<i>dis δια πασών</i>	403
<i>δυσσπίται</i>	903	dis, qui & Pluto	139
diogenes apud inferos quid		per Ditem iuramentum	62
agat	94	disciplinæ nullo furo com-	
cuius dolium	337	ptæ	776
quo animo mortem subie-		diuitiæ uanæ & incertæ	71
rit	61	diuitiarum molestiæ	558
in Elysiis campis		diuitias nihil facere ad uirtu-	
Laidem scortum ducit uxo-		tem aut felicitatem	161
rem	465	idem à men-	
saria, ob adulteratam mone-		in diuitiis confidentium stul-	
tam transfuga ad philoso-		titia	99. 113
phiam	638.654	de diuitiis uariæ philosopho-	
diogenes Seleucus	791	rum opiniones	77
diomedes Thrax	470	diuites ærumnosoires paupe-	
dion Heracleensis	164.	ribus	581. 920 non esse
638.748		felices, nec solos suauem ui-	
dionysius Corinthi, prouerb.		tam agere	912
747		diuitum uita fabulis Tragicis	
dionysius Bacchus	6.33	similis	71.90 animos in-
à Momo accusatus	861.		afines

I N D E X.

afinos migrare	72.96	elephantum sepultura	810
diuitum & pauperum felicitas	ἐλλοψ	piscis	607
tis collatio	912	eloquentiæ comparandæ ratio	499.520.671
doctos quid faciat	716	elysius campus	462
doctores quomodo medicis		empedocles semiuſtus in elyſiis campos non receptus	469
ſimiles eſſe debeant	534		
dodonæ arbores uocales	561.		
608			
dolium in cranio uolutatum,		encomii ab hiftoria diſcrimē	
prouerb.	402	343	
dolorem nō cadere in uirum		endromides	528
perfecta uirtute præditum		endymion à Momo repræſentatus	869
163		rex Acriz inf.	417
domus laudatio	749.	endymionis fabula	451
750.765		enthydem⁹ peripateticus	167
dorius tonus	305.314	epaphus	809
ἐπιλάγια	524	epcus	707
E		ephialtes	670
EBrietas Academiam accuſat	638.640	epicharmus poeta	796.799
eiufdem		epictetus philoſophus	532
incommoda poſtridie	914	eiufdē lychnius fictilis quantiti emptus	732
ἐχίς, ἐχίδνα, ἐχιδνῆτοι	810	epicurei quales habiti	174
echo	753.776	eorum opiniones	770
ta	670	205.282.623.649	
edeſſa	363	epii pugilatus apud infefos	
404		470	
ἐγγύα, ἐγγυοθήκη	526	equiformicæ	418
ἐγκατακλιδατος	528	equiuultures	416
electioni	34		
		R I R R	eratof.

I N D E X.

eratoſthenes	796	ἐνλεξις	516
erichthonius	774.777	F	
erichtheus	333	FA	abarum abſtinentia Pytha
Erigones canis	866	gorica	564. 585
erinnyes σεμνὰ θεὰ	669	fati uanum uocabulum	873
eridis pomum	14.36	faunius uentus	35
ἔρως Veneris fil.	28	fauni	497
errore humanū, errata emen-		febres mortis miniſtræ & nun-	
dare diuinum	534	cix	123
errorem confiteri, magnani-		felices Soloni qui	114
mitatis	265	felicitatis finis	542 urbs 187
ethices inuentor	137	felicitas incerta	248
euangelus	725	de felicitate uariæ philoſopho-	
eucrates Stoicus	166	rum opiniones	77
605		ferrum auro præſtantius	117
eumelus citharædus	727	ficulneis ſenſibus, prou.	747
eunolp ⁹ , cuiusq; ſacrificia	547	fides nulli facile habenda	222
eunomus muſæus	463	de finibus philoſophorum o-	
euphorbius	497.577	con piniones	98
uerſus in Pythagoram	558.	fluuii etiā morti obnoxii	133
581 caſus	582.584.611	fæmina loquax natura animal	
eupolis comicus	670	696.703	
euryſtheus	868	fæminæ an uirî incundior ui-	
exercitationis uis	702	com ra	587
moda	782	fæneratorum pœnæ apud in-	
ἔξις	893	feros	85
exordium hiftorici	395	formæ fragalitas, fugacitas	
exuuium neglecto ſerpente ſe	141		
ἔστι, prouerb.	272	formoſum quid	346
		formoſi	

I N D E X.

formosi apud iuferos derifi	gastromantia	428
67	geloni tyranno cur oris factor	
fortunica camelus, prouerb.	ab uxore non fit indicatus	
904	202	
fornicæ indicæ 613.909.910	genius	496
fortitudo prifcorum quanto	genii mali tortores apud infe	
maior quàm recentium 59	ros	85
fortuna humanæ uitæ præfes	geryonis offa à Thebanis o-	
90 inane nomen 873	stentari folita	732
fortunæ bona, aliena, nō pro	γυπατ/αλος bulbi genus 522	
pria noſtra eſſe 92	glacie Gallica frigidius, pro-	
in fortuna confidentium ſtul	uerb.	360
ticia 99.113	gloriæ uanitas 65.71.99.	
furæ,ultrices malorum apud	161.282 quomodo quis e2	
inferos 85	facile confequatur 305	
G	gniphon fœnerator 605	
G Alatea 496	γνώμων 315	
galeni longæuitas 797	goæſi longæuitas 789	
gallus adoleſcens in auem uer	gorgiæ longæuitas 798	
ſus 563. 610	gorgones à Perſeo domitz 49	
gallus Mercurii aſſeſſor 561.	gorgonum fabula cum Sire-	
609	nibus collata 260.	
galli cantus 563.610 epithe	767	
ta 607	goſithræ in fratrem Artaxer-	
ganymedes Ioui raptus 15.19.	xem inſidiæ 788	
36.40 cum à Momo re-	grammatici longæui 796	
prehendi uetat Iupiter 869	γῆν 525	
garāmantes 802	gygis annulus 651.	
gargarus mons 14	852.860	

Rrrr a gym-

I N D E X.

gymnasia nostra ueterū scho-	hellespontus unde dictus ibi.
lis deteriora	283 hercules & Mercurius cur pa-
gymnicorū certaminum cum	lastræ præfides
ueritatis inquisitione com-	hercules à Ioue contra Mymū
paratio	211 defenditur 866 quomo-
	do conceptus
H	7. 34
H æreses omnes inquirenda	hercules ἀλεξάνανος
& examinanda cur	221. herculis genealogia & apo-
281. 283	theosis
ab habitu nō iudicandum de	herculis insula
probitate	175 hercules in Orta combusta fa-
haunibalis cū Alexandro con	bula
tentio de præminētia	459 herculē ociosum in cælo defi-
harmonides tibicen	305 dere 31 in cælo gestando
hecate triformis an eadem cū	Atlantis uicem subire
Proserpina	144 hermotimus
hecates carna, crymō	63. 144 herodes
hectoris sacra apud Ilium	872 herodoti scripta
hegeſii eloquentia	681 quare Musæ appellātur
hellanici longuitas	793 herodotum ob mēdacia acer-
helenæ & Pollux unde nati	rimē apud inferos puniri
41. 613	497. 479
helenæ in Elyſiis campis ra-	heros quid
ptus	472 item alius prior
27. 36 pulchritudo	26. heron gubernator
27. 67. 683	hesiodus quomodo poeta ſta-
helicon	746 tim à pastore factus
helle, ab ariete in mare dela-	carpitur
pta	42. 52 hesiodus Homerum uincit in
	Elyſiis campis
	470
	hieroc-

I N D E X

hieroglyphicæ literæ	614	homeri poematum celebritas	
hieron Syracusanus	784	496 sepulchrum	403
ingritudinis à Theocrito		homerum tempore belli Tro-	
accusatus	798	iani fuisse camelum in Ba-	
hieronymus historicus	792	Æris	583
hippiæ præstantia	707.	ἵππος	669
708.709		homicidarum pœnæ apud in-	
hippo	497	feros	85
hippocentaurorum fabula &		homo bulla, prover. 126.149	
piçtura	260.293	à nominis formatione repræ-	
hippogypi	416	hensus à Momo Vulc.	179
hippotyphia	405	hominum studia ridicula	123
hircum mulgere, & cribrum		hominum pectera semestrata	
supponere, proverb.	545	esse oportere	285
historia quid	396.404	honestum ipsum virtutis præ-	
quemodo scribenda	334.	mium	161
335.379 ab encomio quan-		horæ quomodo inuenire & un-	
tum distet	343	de dictæ	715
historicus qualis esse debeat		hordeacci panis usus	781
382.386.404 qualis eius		horologiorum species & usus	
stilus	388	715	
historici aliquot longæui	792	humane uitæ instabilitas & uir-	
historico quæ cauenda	341	ritas	72.90.99.149
homerus reprehensus	41.75.	hyacinthi fab, 9.34.67.465	
469.497.886 ab Hesiodo		hydarnardia	493
in Elysio uictus	470	de hydrops ex intemperatâ	592
se multa in Elysiis testatus		hylas apud inferos	465
468.497.611.669		hypera omiſſa pedem queris,	
homeri docta breuitas	398	proverb.	137
		Rrrr s	hyperm-

X E D N I

hypermnestra Lino marito	impossibilia non affectanda	
parcit	811	257
hypsicrates historicus	793	imposturae delubrum 482
hyspafines rex	788	incerti nihil eligendum 203
I		incestus 613
I Aculandi exercitium	200	incredulitas & sobrietas, filii
iacula animalia	811	Thesei 222
iambulus	408	indicta causa nemo damnans
ianus	496	dus 194
iapetus Saturno æqualis	888	indolentia præstantia, bonorum finis 282
iasius conus	314	inedia, medicamentum febris
iason à Momo carpitur	869	592
iasonis amor Medea unde		inferorum cibus 140
260		apud inferos æqualis omnium
icari casus 615 fabula	592	conditio 141
de ideis uanz philosophorum		ab inferis reditus nemini concessus 71.143
sententia 78. 282		de infinito uanz opinionum
idiotarum uita opt. & tutissima	77. 98. 279	philosophorum 282
ignis rerum principium	281	ingenium robori coniungendum ad parandam uictoriam 41
ignem gladio fodere, prouer.		de inani, philosophorum doctrina 78
476		ino in mare se precipitat 43.
ignorantia quomodo circum		52 Bacchi matertera ibid.
uolitet ac decipiat 121.128		insula beatorum & impiorum
ilium	703	optima quæ 552 457. 447
illotis pedibus	686.703	intemperantia uitæ quæ mala
imperii administrandi ratio		adferat
impiorum insula 475.477		

I N D E X.

adferat	592	ious catena	156	epitheta
io in uaccam conuersa	3.32	560.608		
ionicus tonus	305.314	iuramentum per Stygiam pa-		
ionium mare unde dictum	33	ludem		879
iphienassa	48	iurandi per suos deos mos cu		
iphidus Herculis frater	34	iussis gentis		333
<i>ἰππολέβης</i>	527	iusticia Iouis fil.		626
ira quomodo homines circū-		iusticiæ querela		ibid.
nolitet	121	ixion		89.915
ira uacare quem potiss. deceat		L		
163.534.552		Labore deos munera sua		
irum mendicum à rege non		uendere		702
discerni apud inferos	90	labyrinthi prolustrandi tuta		
isis qualis dea	497	ratio		222
isidis ex io transformatio	3.33	lachanopleron auis		419
ismenias tibicen	721	<i>λαγώνιον</i>		516
isocrates quo ætatis anno		<i>λάθε βιώσας</i> , prouerb.		71
mortuus	794.798	latmus meus		451
isthmi duo	403	latonæ cum Iunone dialog.		12
iucundum non esse quod sim		lauandi & ungendi ante cæ-		
plex & uniforme	70.346	nam mos		612
ipdices mortis ministri	123	laus iucūda & solida quæ		315
iudicium humanum cæcum		learchus		868
38 inter potentes periculo-		lebadia	135	cuius oracu-
sum	22	lum		56
iuno 497 Zelotypa	3.32	lecitho		526
iupiter 496 an patrem Satur		leda	27.31.41.613	cuius
nū cælo expulerit	886.887	forma apud inferos		67
cuius adulteria	861.867	leponum pœnæ apud inf.		85
		Rrrr 4.		leu-

I N D E X.

leucothea	483	luxus hiat, prouerb.	612
liber pater	496	lupini historia, & usus	63. 140
librorum copia superbientes		lupinis pesci uetat Rhadaman	
ridetur	716	thus	476
liberi qui	542	lycon orator	138
libido seruituti turpissima		lycurgus Laced. legumlator	
617 nimia, morborum	796. 800	qualis apud infe	
causa	914	ros	464
libræ descriptio §01 termini		lydia harena, prouerb.	148
803		lydiæ fertilitas	ibid.
lis & amicitia rerum princi-		lydius tonus	305. 314
pia	282	lyra Orphei	728. 730. 747
de loco absurdæ philosopho-		lysimachi ætas	785
rum opiniones	ibid.	M	
loculo alterum pedē habere		M <i>Αυρόβιοι</i>	778
insertum, prouerb.	270	mæandrius Polycratis ty	
longæuorum catalogus	778	ranni occisor	91. 120
longum ualere iubere, pro-		magistri nostri quales hodie	
uerb.	608	creari soliti	284
lucernarum urbs	434	magnanimitas uirtutis præ-	
lucianus rhetor, eius patria		mium	161
670 scriptorum apologia		magica, longæuitatis causa	
288		780. 781	
luciferi colonia	427. 433	magorum præstigiæ	72. 144
lucina	497	superstitio & potestas	72.
luna insula	417	79	
lunæ in Endymionæ amor	451	maiz genealogia, proles, &c.	
de luna absurdæ philosopho-		30. 31. 40	
rum opiniones	262	maiorum gentium dii	496
		maluz	

I N D E X.

malæ radix	475	ritate	228
mandragoræ arbores in Som-		mendacium pœna apud infe-	
ni insula	480	ros	407.479
mano	789	menelaus Pelopides 27. eius	
mare lacteum	454	de Helena lis apud Rhada-	
mars qualis deus, &c.	496.	manthum	458
563.610		menelai ædes	328.334.
marfias tibicen	13.307.721	menippi ex inferis reditus 72.	
masiniæ longæuitas	789	eiusdem patria, conditio,	
de Materia, variz philosopho-		mors	138
rum opiniones	282	menius lunaris	427
mechanici laude digni qui		mercurius 496. eius officia &	
706		res gestæ, item cognomina	
medæ in liberos crudelitas		3. 4. 6. 30. 40. 57. 67. 601,	
775		609. 859	
medicinæ difficultas	153	metempsychosis Pythagoræ	
medici imperiti ostentatores		558. 564.	
745		metus	404. 121. 385. 542
medici qui potissimum accer		midas rex, eius opulentia, uo-	
sendi	705	tum	95. 611. 832
medioximi	496	milo Crotoniates	111
medusæ cædes 49. 54. ca-		minerva 497. eius galca 23.	
put à Persæo amputatum		49. 773. munera 25. E-	
773. 777		richthonium gignit	774.
melitus & Amytus Socratis		777	
accusatores 138. qua pœna		cum Minerva manum move,	
postea affecti	670	proverb.	702
menander comicus	798	minois tribunal	85
mendacium magis diligi ne-		minotaurus	490
		Rrrr §	mithres

I N D E X.

mithres à Momo accusatus	764		
870		multitudo quantum faciat ad	
mithridatis ætas	786	scæ commendationem	
mithrobarzanes	80	173.230	
mnascires	789	mundana omnia uana & in-	
mnescarchus Pythagoræ pater		certa	71.99
610.583		de mundo contrariæ philoso-	
moni cauillatio, etymon, offi-		phorum opinionones	78.282
cia, parentes	179.285.454.	Musæ cur uirgines	776
496.868		musicæ occultæ nullas respe-	
mors, certis. felicitatis index		ctus, prouerb.	314
114. neminem metuit	857	musicus quis maioris precii	
mortis semper habenda ratio		habendus	705
99.109		musicorum moderum pro-	
mortis nuntii & ministri qui		prietates	305.314
123		mutatio in melius sæpe ma-	
morti omnia subiecta	99.	iorum malorū principium	
109.133		436	
mostem alterius non esse op-		mutatio rerum omnium in-	
tandam	137	cunda	143
mortuorū cultus & apotheco-		mutus magis quàm piscis, pro	
sis ridetur	55	uerb.	560.607
mortuorum apud inferos lo-		mycenæ	132
ca	72.84	myron statuaris	595
de Motu uanz philosophorū		myrto Socratis uxor	138
opiniones	282		
mulier natura loquax animal		N	
696.703			
mulieris ornatus	756.757.	Narcissus à Socrate armatus	
		467. eius forma	67
		nare trahi, prouer.	253
			naturæ

I N D E X.

patura quid, aut ubi uersetur,	nistemon	421	
Momi quaestio	873	nihil ad Bacchum, proverb.	
maturæ accusatio	227	233	
naturalis philosophiz usus	137	ninus urbs euerfa	132
nauis, eiusq; instrumēta	817	nireus formosus qualis apud	
nectar decorum potus	31. 40.	inferos	67. 90
à Cicerone negatur	41	vn̄gis	527
necracademia Socratis in cā-		nobilitatis arte sua parandæ ra-	
pis Elysiis	471	tio facilima	305
necromantia	72	norma	351
negationes duæ instar affirma-		nouitatis admiratio	288
tionis	612	nox ambrosia	611
negretus fons	480	noctis templum	481
Nemea sylua	3	noctua quomodo à reliquis	
nemorum dii	497	auibus oppugnetur, seq; de-	
νεμοχόμος	526	fendat	306. 214.
nepheloconygia	435	nubecentauri	424
neptunus 4. 496.		nubium urbs	435
logi, & res gestæ 42. 44. 48.		nudo uestes detrahere, prover-	
179. 439. 777		bium	139
nerceides	42. 48	numa in campis Elysiis	464
nesiotēs in eloquentia imita-		numeri, rerum naturalium	
tu difficilis	681	principia	282
nestoris longuitas	780. 797.	nyctiporus fl.	480
apud inferos cōuersatio	94.	nyctor lunaris	427
465		nylus fl.	805. 812
nestor tarsensis Stoicus	792	in Nyfa Bacchus enutritus	6
nicandri scripta	812	O	
nicostratus athleta	347	Obscuritatis affectatio ride-	
		tur	

N D E X.

tar	515	oracula ridentur	12.55
obsoleta uerba	689.703	orationem ubiq Deum audi-	
occas	283	re	545
occidens rerum omnium pa-		oratori an domus pulchritu-	
rens	281	do prosit.	749.765
ocreas capiti aptare, prouer-		orcus	496
bium	703	orci galea	651
ostipedes apud Scythas qui		ordinē deserere capitale	843.
316.332		860	
oculi auribus fide digniores		orestis & Pyladis historia	772
769		orus Aegyptius	614.684
odiū quomodo homines cir-		Orion cæcus	774
cum uolitet & diripiat	121	ornatus modestia	756.764.
oebalia 34. oebalus	9.34	916	
ogygia inf.	482	orpheus à mulieribus discer-	
olco ignem restinguere, pro-		ptus	728.890
uer.	805.811	ortygia inf. quæ pōst Delos	53
ad Olinæ ramum trahi, &c.		ostrea immensæ magnitudi-	
prouerb.	253	nis	449
olympicum certamen	286.	orthryades	133
eiusdem cum inquisitione		ὀδὴν πρὸς διόνυσον, prouer.	
ueri comparatio	211	233	
olympus tybicen	307.721	P	
olyra	527	Panicius tribus Athenis	703
onager	810	πανδοβοομὸς	528
onocritus Cynicus	542	palamedes qualis apud infe-	
onoscelez mulieres	494	ros	94.465.774.777
opibus fidentium stultitia	99.	pancratii cum ueri inquisitio	
113		ne comparatio	217
		pan	

I N D E X.

pan quomodo & qualis Athe-	desideret Momus	185.285	
nas uenerit, quidq̃ ibi inue-	pecuniar contemptus	77.	
nerit 633. à Momo accu-	uis	543	
satus	865	pedem alterum loculo infer-	
panes dii	497	tum habere, proncribium	
pannychia fons	480	270	
πανοπλία	451	pelasgicum	670
panthus	497	pellibus se legendi mos apud	
παρτενιον	405	priscos	748
parcarum decreta	119	penelope	777
paris cognatus Ganymedis 15.	penheus Bacchi cognatus		
cuius indicium inter deas 14.	868. à Menadibus exsus		
36	890.893		
patricii Scoti puteus	135	perdiccas	380.787
pauonis caudæ oculi Argi im-	perianther Corinthius	465.	
positi 497. quando eam	526		
extendere soleat	760. περιδινειν	526	
776	περιεφθ	526	
pauperes accusati apud Satur	peripatetici	174.	
num 913. ad eisdem Sa-	perithoi audacia	143	
turni epistola	911	perpendiculum	315
pauperum necessarius usus in	persarum sagittandi exercita-		
repub.	920	tio	200
pauperum & diuitum felicitate	persecus, eiusq̃ res gestæ	48.	
tis collatio	912	54.771.773.777	
paupertatis laus	558.581	perspicuitas orationis uirtus	
peccare humanum, peccata	522		
emendare diuinum	534	pestis uino sedata Athenis	317
pectus hominum quale esse	phædrus Myrrhinausius	754.	
	phamareta		

I N D E X.

phænereta obitetrix Socratis	153.	Moralis inuentor	137.
mater	137.670	Naturalis nullum esse frus-	
phaeton Solis insulæ rex	417	ctum	137. eius summa quæ-
phalaris apud inferos qualis		dam capita	234. uaria dog-
470		mata	239
phanomachus	837	philosophi quales	630.633.
pharmaces Medus	800	617.627	
phari turris	401.405	philosophorum cōfidentia &	
φαιλία	527	temeritas	246. doctrina in-
phello inf.	456.	certa	72.76. ignorantia
phellopodes		223.	de summo bono uaria opi-
455		niones	77. incertæ digladi-
phæreridæ Syri lōgruitas	793	tiones	77.144.257. intem-
phidas statuarius	595.	perantia	166. secta quæ opti-
231		ma	150.170. uitia & uita do-
philadelphus quando regna-		ctrinæ contraria	78
rit	798	philoxenus cur à Dionysio in-	
philæteros eunuchus	786	latumias coniectus	732
philémon comicus	795 799	747	
philippus Maced. rex apud in-		phlogius Soleris	427
feros calceos mercede con-		phocyon Atheniensis apud in-	
suit	94	feros	464
philoctetes	721	phædra	744
philomides	72	phrygius tonus	305.314
philosophia dolio cūfusarum		phryxus Hellestōrū tranat	43.
frugū cōparata	240.	phthisis ex intemperantia	592
hæresib. infecta	281.	phyllira Oceani F.	142
cicutæ &		physices nullus fructus	137
aconito collata	243.	pietoria ars desertorem suum	
do in cōpendium contrahi		accusa	
possit.	235.		
eius difficultas			

I N D E X.

adufat	654	ex Poetarum lectione duo pe-	
pileatum effe, figaum libera-		tenda 733.	corundem uanō-
tis	876	tas arguitur	41
pifcatorum uana ſpei collata		polemō ex ebrio philoſophus	
philophorum temeritas	638.641		
246		pollux & Helena quomodo na-	
piſces qui muti, aut non, & nō		ti 613. immortalitatem cum	
& cur	607	fratre communicat	41
pittaci longxuitas	790	polus hiſtorio	92
pityocampes	470	polybius hiſtoricus	793
plato cur nō ſit in Elyſiis cam		polycrates tyrannus 120. qua-	
pis 465, quādiu uixerit 792		lis apud inferos	94.836
platonici quales uulgō habiti		polydamus Scotuſſeus	380.
174		proditor Troiæ	404
platoniciſ ſceminæ commu-		polydamantis athletæ ſtatua	
nes	467	polylampes	427
plautus Epicharum imitatus		pompilii longxuitas	783
799		porcus flouiatilis	607
pleione nympa	40	poſidonius philoſophus & hi-	
plorare iubemus, prouerbiali-		ſtoricus	791
ter, quos contemnimus 139.		potamen rhetor	795
615		potentia mundi uana & incer-	
pluto inferorū deus 139. qua-		ta 71. eius moleſtiæ & incom-	
lis 466. eius regia	84	moda 557. in potentia con-	
podagra ex intemperantia 592		ſidentium ſtultitia	99
poemata quā diuerſa ab hi-		præiudicia in ueritatis inquiſi-	
ſtoriis	344	tione uitanda	246
pœnæ malorū apud inferos 85		præſentibus acquieſcendum	
poetæ longxui aliquot	795	98.142	

præto-

I N D E X.

prætorium	401.405	πυρρίτης	526
praxiteles statuarius	595	pyriphlegethon	84
preces ubiq; Deū audire	545	pyronides	427
priapus qualis deus	497	pyrrha epimethei F.	703
principia philosophorum du-		pyrrha coquus	90
bia & incerta	28.98.206.	Pyrrhi ducis præstantia	706.
256		ab assentatoribus corruptus	
prometheum cū fratre iactū	736		
lapidum homines procreas-		pyrrhon ex pictore philoso-	
se	703	phus	638.654
protopopææ ratio	399	pythagoras cur fabis & carni-	
protei Cynici baculus	731	bus abstinere iusserit	472.
protefilai facta	872	584.585. ut impostor su-	
πρόξενος	332	gillatus 558.564. eiusdem	
ψύλλα	451	animæ migrationes 581.583.	
psyllotoxotæ	419.451	586.588. disciplina & do-	
ψύτλα	526	gmata 564.610	
ptolemæus Lagi F. quando ui-			
xerit, eiusq; in doctos libera-		Q	
litas	798	Quæ supra nos, nihil ad nos,	
ptolemæus Philadelphus	786	Socratis dictum	137
pulchra difficilia	702	R	
pulchrum, quod cuiusq; pro-		Reges apud inferos mendi-	
prium	346	cantes 94. longæui re-	
pulicem magnitudo in Luna		consentit	784
inf.	419	reges Colossis similes	618
pyladi & Orestis historia	772	quibus miseriis ac curis tor-	
πίος	526	queantur	126.593
pyramidum uanitas	193.130	regula quid	315
		rhadamanthus	458.496
		rhæ	

I N D E X.

thea Saturni uxor	8.701.886	simul mercantur	704.
rhetor quomodo quis euadat	sapientia	uirtutis premium	
672		161	
rhetores longzui recensentur	Sardanapalus		702.
793		apud inferos deridetur	98
rhetorum præceptor	671	satietas ex iisdem	70.143
risus fons in Elysio campo	saturnalia		612.879
464		saturnus	496.
robur ingenio iungendum ad	liberos, & pro Ioue saxum		
uictoriam comparandam	41	uorari	886.
robore corporis confidentium		an à Ioue	
stultitia	99.111	expulsus	887.
romulus ex quo decorum gene		an falce sua	
re	497	patre Cælum exsecat	897.
rufinus Cyprius peripateticus		cur & quomodo imperium	
552		deposuerit	887.913
rusticæ opes præcipue	332	saturni continentia, & in uxo	
		rem fides	8.
		exempla	911.
		filii, & regni partitio	893
		forma, & lex	894.
		potestas	884.911.
		seculum qua-	
		le fuerit	889.905.680
		satyrus	92.
		satyri	497.
			865
		scamander fl.	46.53.
		scaphrus	527
		scaphrus piscis	607
		scholæ nostræ ueterum	gy-
		mnasis multo deteriores	
			283

I N D E X

scythæ anthropophagi	12	septa transilire, proverbium	
sciatherus	452	611.567	
scipio Nasica clepsidra inuen-		sepulchrorum uanitas	130
tor	715	serum longæuitas	781
sciron	470	serpentes Libyæ	803
<i>σκαρδαῖος</i>	529	seruus Tullius	785
scorpionum duo genera	804.	sidon Phœnicie	41
octo	811	sidonius rhetor	540
scribæ sacri Aegyptiorum ple-		sigeum	132
runq longæui cur	780	silentium Pythagoricū quin-	
scriptorum communia uitia		quennale	564
342		silenus à Momo derisus	865
è Scriptorib. duo petenda	733	<i>σιλλαιος</i>	526
sectarum uarietate philoso-		simia manet simia; &c. pro-	
phiam inanem argui	281	uerbium	729
de Sectis disceptatio	150	similares partes quibusdam	
seculum aureum sub Saturno		rerum principia	281
889.905		Simon coriarius repère diues,	
selecti dii	496	nomen auget	578
semele fulminata	533.41	simonidis longæuitas	796.
semidei	496	eius industria, & aræ duæ cu	
semones dii	ibid.	iussmodi	800
senectutis longæ causa	782	simonides diues quib. curis no-	
794		ctu in somnis uexetur	602
senectuti turpissima libido		sinarthoeles rex	788
617		sinerdis interitus	148
senio alæ	893	sinum non inspuit, proverb.	
sensus humani fastidium	143	827	
sentina	139	sirenum fabulæ	767.776
		Silyphus	

I N D E X.

Hyphus apud inferos	89	somnus deus	669.	quan-
frim quę animalia ferant	802	tis laboribus ad omnes uo-		
<i>σιμλον</i>	616	lando, obnoxius	622	
sobrietas instar medicamenti		somus ciuitas	480.	portæ
592		479. 568. 611.		regia 481
sobrium esse, & diffidere, filum		sophistarum ambages	522. 525	
Thesci	222	<i>σφιστος, σφιστω</i>	288. 714	
socrates 465.	apud inferos	sophocles poeta, & eius mors		
quid agat 94.	quo animo	795. 798		
mortem & infernū subierit		sophoniscus Socratis pater		
60.	eius accusatores	670	670.	statuarius ibid. &
socratis de hominum pectori.		137	616	
bus fenestratis dictum	285.	sosipolis		517
fortitudo falsa 139.	sapien	sottratus Cnidius	461. 530	
tia, constantia, uirtu	137	706		
solatiorum cum lunariis fer-		spes		121. 259
us	426	sphenopogones		910
solis insula 417.	regio ferti	stefschorus musicus	464.	poc
lissima	433	ta lyricus	796. 799	
solis diurnus labor	619	stoici 174 558.		eorundem se-
solonis cū Cræso colloquium		sta & dogmata	150. 205.	•
113. 116.	longuitas	790.	266. 270	
sapientia & uirtus	322. 323	struthionum oua, uasorum ni		
somnium	315	ce		807. 811
per Somnium diues, prouer-		strutobalani		420
bium	560. 607	per Stygiam paludē insuran-		
somniorum duæ portæ	669.	dū religiosissimū	137. 879	
uaria forma	481	styx palus		879
somniorum insula	475. 479	de Summo bono		uariæ
		Ssss. 2		philoso-

I N D E X.

philosophorum sententiæ	77.205	telegonus Vlyssis F.	483.498
superborum apud inferos pœnæ	334.328.777	telemachus à patre relegatus	
superstitie veterum	497.860	tellus dea	497
sordi natura, & muti	616	téperantiæ cōmoda	797.780
sycophanta	703	tēpla cur ad Orientē aperta de	
sycophantorum pœnæ apud inferos	85	teres statui uoluerint	245
syllæ uita & res gestæ	746	tempore omnia abire in dete-	
sylogismorū uastia inuēta	98	rins	879
syliarum dii	497	de tēpore uariæ philosophorū	
syliant	ibid.	opiniones	282
syria 670. fertilissima	148	temulentia incommoda	914
T		teres rex	785
		tettigophori	333
Tabes mortis nuncia	123	thales Milesius	707.790
talis lusus etiam Saturni seculo in usu	890	thanatusia certamina	469
tanagra	611	thægenes Thasius	380.872
tantalus apud inferos	80.122.806	thæbæ Bœotia	135
tarquinius 783. cur Superbus dictus	145	thamis dea	497
tarfis, cur à uetigalibus immu-	792	theocriti ætas	798
nis	870	theodotas Rhodius	299
taurus deus	454	theoxenus	327
tauri cornutis oculis	35	therideum poculum	527
taigetis mons		therites solaris	427
		theristes 747. apud inferos à	
		Nirco non discernitur	90
		thesaurus, carbonis, prouerb.	
		256.287.292	
		thesci ætas	583
		thescio	

I N D E X.

thesce rapta Helena	27.583	dem monumentum	318
thesei filium	221	triton	48
thespis citharædus	716	tritonemendites incolæ	443
therys dea	497	troiani belli historia non uera	
<i>Epidaniræ</i>	527	613. ab Homero falsè de-	
trymatides placente	527	scripta	583
thucydides encomið	385.387.	trophonius, eius oraculū	135.
395.398.719.746		templum	99
tigranes rex	788	tyrannus	288
timæus historicus	793	tyro formosus apud inferos ri-	
timocrates	552	detur	67
timolaus	812	tyro Salmonæi filia, regina in	
timon Phliasius	314	Laëtea inf.	455
timotheus tibicen	305.306	tyrus	496

V

tiræus rex	789	VAlere longum iubere, pro-	
tirestias nates 80.97.	rex 587.	uerb.	608
614.		de Vacuo uans philosophorū	
tirestia longæuitas	780	opiniones	282
tirhonus	286.869	uarietas iucunda	70.143
tithonii anni	286	M. Varronis Satyræ	138
tityrus gigas	89	uaticinia solius Dei	136
tomyris regina	119	uerecundia uirginum pro-	
tonorum musicorum proprie	pria		15
tates	305.314	uelim nolim, prouerb.	139
totum ex partibus non cogno		uellus aureum à dracone cu-	
sci	232	stoditum	607
toxeris Scythæ in Heroum nu		uenus qualis dea	497
merum relatus 316.	ciuf-	ueneris iactus in alea	898

I N D E X.

peneris cecus 23. 612.	mune- ra 26. cum Pallade & Iuno- ne contentio de forma 14.	uita brevis, ars longa, Hippe- cratis dictum, philosophia tribuitur 153. 243
perba alata 769	in Verbis non esse uirtutem, sed in factis 270	uita humana histroni similis 904. item bullæ 126. foliis arborum 127, pompis solen- nibus & tragicis fabulis 72.
peritas exosa hominibus 217	peritatis delubrum 481	90. peregrinationi 124
peritatis inuentio impossibi- lis 226. uita quanta diligen- tia inuestiganda 187	peritumna 497	uitæ breuitas, & incertitudo 153. 287. 836. uanitas 99
perspersionum copia in So- mni insula 480	uestita qualis dea 497	uitæ genus optimum quod- nam 97
picissitudo iucundissima 143	piperarum discrimen 810	in Vita nihil iucundum 125
pirginum peculiaris uerecun- dia 15	piri ne an feminæ uita iucun- dior 587	uita non satis est posse, nisi e- tiam fugiamus 525
pirutis uia 155. 285. 151. 701.	us & finis 160	ulysses, eiusq; res & interitus 94. 408. 476. 483. 498.
pirutis orbs 185. 282	pirutis uanum uocabulum 873	774. 777
pirutem omnē in actione cō- fistere 270	pirus auditu superior 767	umbrarum cibis. 130. 140 undas numerantis fabula 278 ungēdi ante cenam mos 611 unio alex 893 uoluptas accusatur 464 uoluptas in uarietate 70 uoluptatis fons 464 in Voluptate summum bonū 77. 282 uoluptatū intēperantia mor- berum causa 914

nota ho-

I N O E X.

nota hominum stulta	812	Y	
turbes etiam morti obnoxie	ὀπίσθαι		137
133		Z	
vulcanus 496. Erichthonii		Z Amolxis Thrax in Elyfio	
pater quomodo 774. 777.		campo qualis 464. 2 Mo-	
martem cum Venere depre-		mo accusatus.	870
henfum ligat	563	ad zamolxim ablegandi mor-	
vulgi iudicium	348	tuos mos	317-333
X		zenon Stoicorum princeps,	
X Antippe Socratis uxor	138	cuius longuitas & mors	790
xanthus Achilles equus	608	zephyrus rinalis Apollinis	10.
locutus	561	34	
xanthus fl.	46. 53	zephyri flatus, nomina, ety-	
xenia	679	mon	35
xenocrates	617. 641. 791	zeuxis pictor, eiusq; Hippocen-	
xenophilus musicus	790	taurus	289. 292. 297
xenophon 385.	cuius longu-	zodiacum ingressus Lucianus	
uitas	792	433	
xerxes rex apud inferos men-		zoroastes magnus Babylopius	
dicans	94	79	

F I N I S.

§§§ 4 TOMI

TOMI TERTII OPE- RVM LVCIANI INDEX.

	Broca mulier 327	lium æthiopes felices 75. ceteros	653
	acarnan qualis in uita 64	mortales sapientia corpræ- cellant 242. inuentores A-	
	accidens quid 113	strologiæ ibid.	
	achantus ex Phalaridis hostiū numero seruatus 223	ætion Proxenidis gener 204	
	achilles podagricus 660	ætolica mala 75	
	adonis 688. in eius memo- riam quæ sacra ibid. & 689	agalia Hirci mater 56	
	ægyptus rex simias instituens 162	agamemnon semnio delusus 439	
	ægyptii diuinandi rationem ab Acthiopibus imperfecta acceperunt 243. eorum sacra 87. 88. 244. item dii, & cur ita pingantur 88	agere aliud, aliud docere, ab- surdum est 160	
	ægyptios primos decorum no- titiam habuisse 687	ajax seipsum interfecit 67. qualiter Vlysses oderit 6. furoris causa 68	
	eneas Veneris filius quomo- do intelligendus 250	alcmena Herculis mater 44	
	eschines parasiticam exercuit 488. 489	alcam iactare 305	
	æsculapius deus ascriptitius 417	alecto podagri edueant 644	
	ex Aesculapio genus morta-	alexander Philippi ne an Io- nis filius 36. cur se Iouis fi- lium appellari passus, quos item, & quomodo superæ- uerit ibid. inde eius nuptiæ in Italia depictæ 204. adora- ri se passus 40. montē ad sus- imaginem formari noluit 29.	

I N D E X.

quid in eo laudabile	39	do filius	250
amicitia, parasitica principis		anubis deus	402
481		annus ex sole mensuram ha-	
amor quid?	5	bet 243	cuius principium
minibus imperat	ibid.	Romanis sacrum	60
amphion, cantus dulcedine fa-		apis apud Aegyptios deus	
xa permouet	275	88 & 689	
amymone uirgo	25	apophras quid	610
ptuno, amata	27	quam barbarum derisum	
ammones durus pater	25	608 idem Atheniensibus	
illius forma	ibid.	familia	ibid.
anaxarchi ad Alexandrum im-		apophrades dies unde dicti	
pia uox	525.526	610	
anaxicles Glauciae parens	550	ἀφιστᾶν, & ἀφιστάνειν	768
incantamentis ab inferis re-		apollo medicus	19
uocatus	ibid.	frater	ibid.
anaximenes	123	chrysidis oratione pudescit	
animae morborum, an alicubi		77 exul	78
apparent?	569	& inde	
animus, non lingua examina-		Græcos iaculatur	77
ri debet	196	ab Homero falso dicitur prædica-	
animi absoluti imago	275	tus	403
ἀνυμῆα uox antiqua	628	cuius delubrum	
antigonus medicus	540	237	Oracula
ἀντιλαμβάνομαι pro intelli-		399 in u-	
go	768	ticinando gestus & modus	
ἀρβονεκτῆρ barbaram esse		724.725 imago barbata	
621		723 qua de causa	ibid.
antylachus Mercurii quomo-		aqua ab Aegyptiis culta	442
		arachne contemptæ Palladis	
		pœnas luit	665
		araneæ podagrarum peregrina-	
		Sss	5
			tie

I N D E X.

ais	667	artes labore addiscuntur	477
arz decorum inditia	451	fructū cultori tardē afferunt	
arcopagus	179	488 cur expetantur	478
arcades astrologiam respuunt		instrumentis egent	48 doz
254		in Luciano contrariæ	145
archilochus qualis	599	ad ascalaphus quomodo Martis	
maledicentem responsam		filius intelligendus	250
600.632		asii flos pedagogicū innat	654
argos aqua non abundat	26	asinus quid?	120
arignotus Pythagoricus cele-		asini syluestris pars hospiti do-	
bris	568.569	no data	369
qualiter dæmonem ex dono		aspari Milesia	281
eubatidæ expulerit	571	aspides serpentes	547
aristides Armodii parasiticus		assentator hyperbolis utitur	
503 eiusdem opera Athe-		315 à laudatore quid diffe-	
nienfes tyrannide liberati		rat	313
ibid.		astarte in Phœnicia tēplū	687
aristippus parasiticam exer-		astrologia	241 ubi inuenta
cuit	489	242 uetustissimū doctrinæ	
aristoteles parasiticā non igno-		genus 242 ab Aegyptiis	
rauit	490	exulta	243
arsaces ad inferos descendens		assyrii doctrinam de diis ut ac-	
60 quomodo interemptus		ceperint	687
61 pedibus incedens indi-		attes, ritus quibus Rheæ cole-	
gnatur	59. 62	retur, tradidit	698
artemisia Mausoli uxor	53	à Rheæ castratus	ibid.
ars quid?	465	ate dea noxæ	656 Homérica
artē quod caret, possidenti in-		284.	
utile	469	athenienses fabis magistratus	
		eligunt	

I N D E X.

oligunt	97	βροσιν:δαι	767
atimarchus cognomen	625	bellerophon quomodo in cœ	
αθηναι̃ p̃ αθηναι̃ barbarè	621	lum ascenderit	248
arbo mons ingens	298	bellerophon tes podagram per	
attis aureus deus	402	tulit	661
atreus quo pacto rex creatus		bello quænam ætas apta	526
247		bendis dea	402
augusto, ineptè gratiæ agitur		blepsias funerator ad inferos	
196		descendens	63 pecuniam
aurum & sapientib. charū	129	cui custodiat	64 quo
B		genere mortis obierit	63
Babylonii astrologi	245	bos à Memphis coltus	442
de Babylonio iucantatore		bona tripliciæ	119
546		bonorum fortunæ parvus fru	
bacchus de Priapo ridicula cō		ctus	192
memorat 19.20 inductau		βραδισιν	768
do exercitu duo commites		βρομολογος barbara vox	621
588 eorum habitus, & orna		brassicani in parasiticam Epi	
tus ibid. & inde. prelianti		gramma	519
acies ut instructa	591	brassicæ folia. pōdagra meden	
citur signum siue tessera	593	tur	654
eiusdem aduersus Indos bel		bubalus	600
lantis exereitus, quomodo		bulbi podagra medetur	654
instructus	587	C	
baculus tertii pedis nicem ge		Cælii de aranea & podagra	
rens	647	fabula	667
barbā sub tonsore uellere	675	calchas multa prædixit	
uiri cultum fuisse æstima		636	
tam	752	callas mollis	449
		calydo-	

I N D E X.

calydoniorū calamitates un-	75	χαλιδαι uerbum	768
de	75	chrysis sacerdos	76. 77
camarinata immotam relin-		apollini beneficia expro-	
quere	630	brat	ibid.
canis deus	109	chrysis & Glaucia adamata	
canis quomodo laudandus	310	§ 549 ad amorem mutuum	
		incantamenti coacta	552
canes ut sint affecti	162	chrysippus quod uenditur, an	
capilli ante contrictum con-		dolcatur	112
nubium, tonsi ac sacrati	736	§ ptus	118
		& discantibus cu-	
casiopea laudis cupida	297	ius gratia mercedem acci-	
castor & Pollux inter se im-		plat	117
mortalitatem diuiserūt	22	cuius item no-	
& Polluce quomodo discer-		men quid significet, doctri-	
nendus	21	na, professio	218
eorundem		sylogismus inenitabilis	
similitudo	ibid.		117
χαίρει uox antiqua	184	cicada insectum streperum	
cecropis	610		600
χαρβλημείσαι inuitatum		cineas apprensus malum fi-	
esse	621	gnum	615
cerberi morsus	664	ratus	ibid.
cercyon maleficus	417	cineas deam Syriam per a-	
certaminum praefecti ut flagel-		gros & uillas circumferen-	
lent	159	tes	365. & inde
charopes Nirei parens	56	phialam suffurati	372
charybdis	626	capti, & uenditi	ibid.
chironis pedes	753	civitatis praecipua loca	506
chius	602	ea quibus pateant	ibid.
		claudicatio in laeso pede ac-	
		cident	

I N D E X.

eident	113	cra putatur non tangitur	
clauum clauo tradere	189	733.734. ab Assyriis colli-	
elcarchus	37	tur	442
elcodemus 541	ad inferos	columbam in Sacra ciuitate	
deductus 565	quid ibi	non comedunt	697
niderit ibid.	eius colo-	combabus adolefcens	704
quium cum Dinomache de		sibi uirilia membra amputa	
medendo pedibus	ibid.	uit 706	cum Stratonice
elitus inter epulas ab Alexan-		ad edificidum Iunoni tem	
dro cur interfectus	38	plum in Sacra missus	704
clotho parca	71	illinc imperfecto opere re-	
elypeum abilcere, quam habi		uocatus 709	ut libera
tum fit probrofum	529	tus a rege	ibid. & inde
enidæ podagræ adhibita	653	eius imago enea	713
colum sursum aspicienti qua		conari absq; cognitione quid-	
le 82	forinfecus ferreum	uis	136
82	mortalibus inaccessum	concionem tria significare	
83	eiusdem partes	244	454
cœlites inter se discordes	439	controuersis ut disceptandas	
eorum dolores grauissimi		134	
394		copia quid	742
cepe a Pelusiis cultum	442	coracis opus	628
cogens peccare, peccati reus		corpus, ornatu potius	272
72		cothurno, mali homines col	
cognitionis comparandæ quæ		lati	614
uia compendiosissima	203	crates descendens ad inferos	
colossus a Rhodiis qualis fa-		quos fuerit sortitus itineris	
ctus	403	cemites	59.
columba propterea quod sa-		60.61	

calus

I N D E X.

cultus deorum ros stulta	74.	laurum conuertitur	12
cupido fratribus dissimilis	18	dearum imagines, nō assequi-	
cyclops	625.626	tur humana industria	317
cynæthus assentator	314	in Delitiis uiuere quā sit in-	
cynici perā	170	frugalius ne,	commodum 747 & inde
an egentius uiuant	741. &	delphi ceteros uitæ sanctimo-	
iude eorum insignia	531	nia antecellunt	211
uita cur misera	743.744	in arduis cautibus habitant	
eadē quomodo frugalis pro-		235 eorum abundantia ui-	
betur	745	de	236
ta, & ornatus	753.754	delphis citra sementem & o-	
cyrus à quo nutritus	79	rationem, omnia proueni-	
D		unt	236
DAEDALUS ab astrologia		demetrius ob rursū lauda-	
haud alienus	248	rus	314
damænete Eucratis uxor	567	democritus spectra & phantas-	
septima post mortem die ei		mata negat	574 omnia
dem apparuit	ibid.	ridet	105 uenalis procla-
damis Corinthius ad inferos		matur	ibid.
descendens	63	demonstratio elenchō melior	
mortuus sit	ibid.	144	
iusta paulus	ibid.	demosthenes clypeo quid in-	
negat	433	scripserit	528 ut idem ei
danaë Athrisii filia à patre ut		successerit	ibid.
tractata	30	demosthenes de obiurganti-	
in arcem à patre	31	bus, dictum	419
à Theride deplorantur	30	deus etiam harmonia & nu-	
danaus durus pater	25	merus	96
daphne Apollinem fugit & in		dei & cōuiuium parantis com-	
		paratio	

I N D E X.

paratio	745. & 746	memoriam quæ fuerat in-	
deorum oracula subobscura		stituta	695. 696
416	res in discrimen	aquæ quomodo absumptæ	
perduktæ	395 alii alios		695
excellunt	401 aliorum,	dinomachus	546
alix, atq; alix effigies	85	diogenes uenalis proclama-	
quis uictus domi	83	tus	98
dercerus imago	689	tribus emitur obo-	
eidem templum à Semira-		lis	103
midæ sacratum	ibid.	scientia & pro-	
descendentibus ad Orcū non		fessio	100
prodest retrorsum respicere		quid doceat	
59 eorum gestus	ibid.	ibid. eius mores	103
dencalion, quomodo solus ex		empti usus, & eiusdem ue-	
diluuiio seruatus	694	nalis gestus	ibid. & 103
diana apud Scythas colitur	19	de assequenda gloria, respon-	
quod nō ad coniuium uo-		sum	309
cata esset irata	73	comites, in	
quod non esset ad epulas uo-		itinere ad inferos	69
cata agrè fert	440	fama apud uiros egregios	
dies ab Aethiopibus cultus		54 in Lucianum oratio	
442		150 imago & corpus ubi	
dii quid	107	agat	46
ociosi	435	dion Syracusius mercator	
uendunt mortalibus	76	110	
Ioui assidentes quid agant		dionisus deus ascripti titus	
83	falli non possunt	417	
212		dionysium templi in Sacra	
diluuium	694	urbe, autorem esse	
in eius	19	699	
		diferfi patres, diferforum in	
		liberis studiorum causa	

§ diferfis

I N D E X.

à diuersis hominibus diuersa	enipeus serò zelotypus	35
sacrificia offeruntur	epicurus quibus cibis delecte	85
diuitiæ & sanitas natura pri-	tur	111
ma	quanti uenditus	115
ibid.		
diues, nisi aliis de suis commu-	epicuri diuinam prouiden-	
nicet, pauper	tiam cur negent	514
diuina prouidentia quibus ar-	eorum curiositas	473
gumentis ab Epicureis reuel-	equus leuis natura	314
latur	equitantis insanum equum,	415. 434
docti quidam aliud dicunt, a-	& iracundorum hominum	
liud ipsi faciunt	comparatio	160
domus usus		741
donaria ut indicanda	787	
doridis de cōseruanda Danae	errati defensio difficilis	237
cōsiliū	erraticæ stellæ solæ mouentur	32
		243
E	erechtes	610
Eadem nani esse	eubatides	666
ecchidnæ uicinis	eubatidæ domus, propter spe-	664
egere, pluribus ne melius, an	stra quæ illinc apparebant	
paucioribus	inhabitabilis	751
en/ō/s	eadem ut talibus expurgatæ	768
ellebori radix podagrigo utilis	ibid.	
654	eucrates	538
elenchus ubi necessarius	egrotus	540
electra, idem nonit, & non no-	pistillum incantatione, ut	
uit	fecerit haurire aquam	114
endymion & Luna adamarus	quæ monstra niderit	554
8.9. quàm pulcher	spectrum in sylua oblatum	560
lunæ rationem docet	curipides napulantibus im-	249
	mitandus	

I N D E X.

fnitandus	101	parafitum	fons quidam apud Indos ho-
egit	490	eiusdem car	mines inebriat 595
mina	129	dictum	631 forum ab Anacharfo, quomo-
curiti natura	133		do defcriptum 531
europa Agenoris filia	688		item ab alijs quibufdā ibid.
quando in Phœnicibus cul-			G
ta	ibid.		Galli alio modo, quàm cæte
euryfthei famulus Hydram oc-			ri fepeliuntur 732
cidit	417.418		ganimedes afcriptitijs deus
ἐφεπιπολῆς	768		414
ἐφορῦ	765		gentium de dijs variz opinio
ἐυπράτταρ à Platone ut ufur			nes 442
patum	186		glaucus, laudari fe paffus eft
ἐυχάνειν antiquum	628		212 quomodo à poetis lau-
F			datus 311
Fabarum mirabilis natura			glaucias 549 eius inge-
97			nium, & amor ibid. & inde
fœnus duplex	116		gloria dulcis res 69
exercere cui competat ibid.			gloriosi dijs etiâ infenfi 164
fames quod cogit facere igno-			gorybâtes Euantis orgia, qui-
fcendum	628		bus in locis celebrent 646
farina fabarum podagricum			græcia fabulofa 250
iouat	654		græci à quibus afrologiam di
faftuofi, qui potiffimum fime			dicerint 245
284			gratia Vulcani uxor 11
fato quæ fiunt an peccata 71.			gubernatoris officium 449
& inde.			H
feles à quibusdam culti	442		Hæphæftio ὑγιαίνειν verbo
fuis uitæ iuxta Homerū	471		utitur 190
			T e t t h e b e

I N D E X.

hebe cruribus formosa	43	de futuris sicut prœmiserat	
Herculis uxor	44	nihil dixit	636 eiusdem
hecate incantamenti exhibi-		prædicta, de agricultura, non	
ta	549.562	esse uaticinia	641
helladonicarum curæ	299	iuxta Himerum <i>παλινοδιάρ</i>	
hellenæ, forma admiranda	286	<i>συγγράφειν</i>	305
heraclitus cur ploret	106	hipparchus	324. Lucianum
non potest uendi	107	hospitio suscepit	325. & inde.
hercules an obierit mortem		eius domus à latronibus spo-	
42 deus ascriptitius	417.	liata	341 uxor in auem
429 triplex	45	conuersa	336
tim apud inferos, partim 2-		uxor, magi	328
pud superos	37	hippias Herodotum immita-	
idē quomodo ibid. & inde.		tus	203
herculis parentes	44	hippocentaurus	45
animus ex Ioue	45	hippocratis imago ænea	559
sententia cōtra Damin	429	ea si prætermittuntur sua sē	
& inde. ornatus	751	crificia ulciscitur	560
eius laudes	ibid. & 42	hipponactes	600
hermaphroditus Veneris &		hircus non ab Aegyptiis ma-	
Mercurii filius	12	eius statur	244
forma	18	hirundo <i>δύογαμος</i>	647
heroas etiam parasitos fuisse		homerus poetarum præstan-	
289. & inde.		tissimus	437 Menelaum
herodotus quo pacto innotue-		egregiè descripsit	268
rit	202	in laudando magna usus li-	
passim notus	201. 203	bertate	317. & inde.
uirtute excellens	200	eiusdē de congregandis diu-	
hesiodus quæ scripserit	635	uersus	399
		homo	

I N D E X

homo quid	107	ptias ridet	161
ex duobus compositus	45	ignis à Persis cultus	442
homines multi, laudis auidi		plerixus ariete per aerem uc-	
2.92. & inde. deorum effi-		cius	248
gies intuentes falluntur	85	<i>Ἰναρα ἰχθωτὰ πατρῶα</i>	764
deorum compellationes im-		imagines	259
mitati	320	imaginis, uisæ mulieris orna-	
hominum optimi	308	tus 261.262 eius dētes	270
hordeaceus panis podagræ me-		immolantium ceremoniæ	86
detor	654	indigentia quid	741
hortulanus Lucii Dominus, in		indi Baccho cur se nollent op	
militem, incidit	374	ponere 589 iidem à Baccho	
eundem ut se gesserit	ibid.	in fugam conuersi	591
Hyacinthus ab Apolline ama-		inuidentiæ malum, qui effu-	
tus	12	giant	284
hyoscyamus podagræ mede-		apud inferos æqualitas	57
tur	652	interficere quò liceat	134
hypata Thesaliæ urbs	324	io, Inachi filia, à Ioue amata 21	
hyperboreus quidam uolans		in Iouencam cōmutata ibi,	
548 eius uaria incantamen-		uentis præfecta 29 in Aegy	
ta	549. & inde.	ptum paritura mittitur 29	
I		ion excellens Platonicus	540
Ialemo frigidior	611	iupiter amoris deditus 5 in si	
icarus discendæ astrologiæ		dioscō petitus 438 omnis ge	
auidus nimis	248	neris disciplinas uenales p-	
filia pudica	283	clamat 93 Io filiam Inachi	
ideæ Platoniciæ	554	amat 29 mendacii arguitur	
extra uniuersitatem	110	39 in concionibus magnilo	
idiotæ philosophorum ine-		quus	406
		Tttt a	ionis

I N D E X.

ionis imago	720	uariz de Ixionis amore signa	4
uxores & liberi	79.80		K
eiusdem vires quousq; se extendant	420.430	item	774
consilium de remedio Ixionis amori adhibendo	6	differre	775
sepulchrum apud Cretenses		quid	522
84		ad deos ceteros oratio	L
408. & inde. eū quænam solicitent	394. & inde	adhibita	653
Ἰπ/α/δ/αι	769	laerta Vlyssis mater	68
ismenodorus descendens ad inferos sibi succenset. quomodo interfectus. Eleusinē proficiscens interficitur	60	63	654
isocratis de doctrina dictum		lapillus columnaris in incantationibus usurpatus	546
523			
iuno, à quo, & ubi educata		lapidum usus	131
650		meruit ne Ixion gloriatur de mutuo amore	7
eius imago	720	laus quid	310
iuuenis, in necessitate senex		quatenus tolerabilis	292
674		pua quæ	283
iuniorum de astrologia sententia	254	laude digni, qui?	309
ixion Iunonis amore captus		laudator quomodo laudetur	
4		313	ab assentatore differt
illius imagine falsus	6	ibid.	
quæ supra ipsum sunt petenda		legislatores rationi multum tribuen-	310
ibid.		eius mores	3

I N D E X.

tribuentes	220	luciano varia mortis genera	
λέλογχα	768	excogitantur	128
Iemni Vulcanum suscipiunt		idē cuius causa	130
81		lucius in asinum	338
lentes, ad podagram mitigan-		lucius asinus à latronibus de-	
dam usurpari	653	ductus 341. & inde. ex	
leo cernō uelocior	542	eorum manu fugit	350
λέοντας	765	dominum prodit	375
λεσβιάζαν	626	idem alteri uenditus, & ut	
libanus mons	690	ab eo tractatus 376. & inde.	
ris templum	691	idem ob insuetum cibum	
licambos	600	derisus	378
λίμμα πάρεστιν αὐτῷ	765	pistori uenditus	372
lingua suum dominum accu-		rursusq; hortulano	375
sans 622 officium 623		amori indulgens 382. & in-	
de loco quodam apud indos		de. humanam formam re-	
sacro, & celebri	594	sumit 386 eius genus	
lucianus cōmunis hostis phi-		387	
losophorum 127 carmi		in Lucium nouum supplicii	
na connectens 129 quam		genus excogitatum	353.
nouerit artem 135. 145		& inde.	
in salutando lapsus	182	luna à Phrygibus culta	442
eius erroris causæ	183	Endymionis forma capitur	
quos cenuitiis insectatus		8 alia, atq; alia specie appa-	
141 morti destinatus 130		rens 242 imago ei cur	
eius in philosophos benefa-		non exhibeatur	722
cta 132 ad Palladem o-		lycurgus reipub. administra-	
ratio 146 pro suo li-		tionem à cœlo temperabat	
bello defensio	307	254	

I N D E X.

lydi Comon celebrant	646	menandri Elenchus	603
lypæes orator	614	menippus de Nirci Therfi-	
M		træ forma iudex	55
		menses ex luna metiuntur	243
M Achlzi Indiæ populi	594	mentiri quandoque laudabile	
apud Machlæos Indiæ po-		534	
pulos lucus sacer & celebris		mercator in lapidem quomo-	
594		do	117
magicæ inventor quis	585	mercurius deos ad consilium	
mala, audire tantum tolerabi-		convocat	398
le	368	eorum	
manes bibere nequeunt	48	pieco ibid. poeticæ igna-	
marubium podagræ adhiberi		rus	399
653		Pana propter for-	
mausolus cur insolens	51	mam hircinam deridet	14
forma Diogeni similis. qui-		eundem agnoscit	15
bus imperauerit	ibid.	mercurii ob pulchritudinem	
eiusdem monumentum in		elatus animus. parentes	15
Halicarnasso	52	merula loquax	681
a quibus		midas	545
conditum	53	eius digitus mor-	
mausolo monumentum quid		sus	546
afferat commoditatis	53	idem incanta-	
medici cognita morbi causa,		mentis sanatus	ibid.
tutius medentur	677	<i>μυχθεῖσα</i>	766
medusa	259	midias mollis	449
inspicientibus		minerva ingeniosa	287
quid faciat	260	ex Iouis cerebro nata	180
megra podagræ mater	644	minos iudex apud inferos	70
melampygos homo	637	de Minois filio uaticiniū	641
<i>μελετισεῖο δέινα</i>	767	mistho Sybarita	602
memnon	575	mithres, ex auro solido	402
		mnæstheus pro liberata nave,	

I N D E X.

non facrificat, pro dignitate	tiquitus tradita	520
409	mustela dēs pro medicamine	
modestia philosophiæ comes	usurpatus	541 ex coctæ po-
842	dagæ medentur	654
modicum collatione non cre-	N	
scit 302 cum maiori col-	Naso trahere	5
latum, de eius magnitudine	navis à gubernatore de-	
detrahit	pendet	446
ibid.		
momini ad deos oratio	414 neptunus Enipeo amorē præ-	
moripotius, quàm innocen-	ripit. idcirco culpatur	34
tes interficere	222 sub undis agit	420
morri à canibus rabidis aqua	à Lyſippo æneus factus	402
horrent	583. & 49 nereus Venerē educauit	650
mulier impudica, Aegyptiis	neſſi ſanguis	664
templis ſimilis	275 neſtor 498 paraſitus	500
mulieri, quis ornatus conue-	neuroſpaſta humunculi	700
niatur	275 nicias dux	186
de muliere ambita reſponſum	niobe luſtu forta	665
626	nireus formoſiſſimus Græco	
de muliere, Lucii æſni amore	rum. ſuis parentes. forma	
capta	382 ſub terris quid ab aliis diſſe-	
mulieribus in ſacris Adonidis	rat. ab Hom. celebrata	56
nolentibus capillos tondere	non tæto donec	766
re quæ multa	689 numen humanis obſequiis	
munerum offerendorū ſacul-	non eget	75
tas nemiui intercluſa	239 numerus quaternarius	96
mures araneos ad podagram	O	
uſurpari	654 O Cypus 670. 673. & inde.	
muſica primū iuuenibus an-	odio digni plurimi	146
	T t t 4	oedippus

I N D E X.

oedipus dux Thebanus	661	P	
podagram pertulit	ibid.	Pæan deorū medicus	659
ὁ δειγὰ ἰστὶ μεθόους	765	παυπάλημα	631
oeneus Dianam sacrificiū non		palestra hominū coëstrix	330
adhibet	75	cum Luciano cōcubans	331
ollæ tinnitu, homo oratione		& inde. Hippar. ancilla	326
cognoscitur	521	pallas ex Iouis cerebro nata	
olimpia Herodoto commoda		650 à quo primò producta,	
102		& quando	ibid.
ophion primus Palladē produ		pallium in Cynicorum infi-	
xit	650	gnibus	531
orpheus musicus	276	pallor cuius rei signum	399
orætes ad inferos descendens		pancrates in arte magica ex-	
60 pedibus debilis	62	cellens, quæ miracula arte	
à Mercurio adiunatur	ibid.	magica exercuerit	576
oratio mulieri conveniens		pan Mercurii filius, amator	
275		14. eius ditio, exercitia	16
orodæcides	600	amicæ	17
orpheus astrologiam quo pa-		forma	14
sto docuerit	245	cur talis	15
eius parentes	ibid.	pani fons in India sacer	594
orpheo locus in cælo designa-		pannus lacerus	616
tus	246	panthææ mulieris oratio	291
osiris	689	papaver podag. medetur	654
cultus	690	parasitica ars	461
osculari viperam, melius quā		in quo excellat	467.477
malum hominem	620	an inter artes muneranda	
Idg cur nam	ibid.	465.466 an honesta	514
		parasiticæ, sicut aliarum ar-	
		tiū, nullus professor	480
		eiusdem	

I N D E X.

eiusdem definitio	467	dicatur	249
finis	469.470.	eius nomē	pastinaca podagræ utilia 654.
quomodo apud ueteres au-		patroclus parasitus	500. eius-
dierit	518.	principium gene-	dem laudes & obitus 501
rosū	481.482	patrocli morientis uox	502.
παρσιτινῆς etymon	516	eius dictum, quo parasitus	
parasitus sua arte gaudet	464	affirmatur	ibid.
parasiti felicitas	482	pedum officium	742
parasiti sæpe feriantur	479	pelix opinio	293
dæmones dicti	473.	pelichus	556. eius statuz mira
stis cur formidolosi	507.	biles actiones	555. & inde
eorum uita ibid. & inde. bel		penelope Panos mater	15. eius
lo apti	493.504	parentes	ibid.
parasitandi eadem ubiq; ratio		penthele pagus Atticus	454
	486.487	peplion agreste	653
parcæ omnia decernunt	420.	pera in Cynicorum insigni-	
	430	bus	531
parembole	675.	quid sit	683
parrhisades seu Lucianus qua		perilans artifex ingeniosus	
lis extiterit	151.	quos conui-	224. bouem fabricatus 225.
ciis insectetur	163.	auro ac	eo supplicii genere quod ex-
placēta hamum inescat	173.	cogitauerat, affectus	226
quos pisces capiat	175.	peripateticus quanti uend-	
mine soluitur	165.	eius li-	tur, & qualis 119. duplex ibi.
ber blasphemis refertus	152.	dum	120
oratio pro seipso	154.	in περιεργον αὐτὸν	766
aduersarios actio permitti-		περιεργὸν masculino genere	
tur	166	769	
pasiphae tauro cur copulata		perithous Iouis spurius	5

I N D E X

perſica folia podagræ meden	philomela Iryn genuit	647
tur	654 philipidis mors	185
<i>παραμυ</i> antiquū uerbū	philippus Alexandri perſua-	628
phaeton ſolis filius falſo credi	ſionem increpat	36
tur	240 philoſophia unde cognosca-	
phaetontis ſorores in populos	tur 139. in iudicem electa	
conuerſæ	250 135. ſola uerax 141. man-	
de phaetonte fabula falſa	ſucta 149. propter flagi-	250
<i>φαιδον</i> uaria ſignificat	tioſos philoſophos malè au-	769
phalaris ut imperium obtinue	dit 158. ſcommatibus ſplen-	
rit 212. ut adminiſtrarit 214.	didior 140. à Luciano con-	
ſatellitibus munitus 218. cru-	uictis lacceſſita 130. par pari	
delitatis accusatus ibid. à	referens	140.
Delphis cōſilium petit 217.	philoſophiæ cauſæ diſceptan-	
cur illis æneum bouem mi-	dæ commiſſæ 141. habitatio	
ſerit 227. eius genus 212. de	137. ad eam accedere an ſit	
ſe ab inſidiis tuendo cōſi-	opus 139. eius falſi amato-	
lium ibid. cuius opera ei de-	res 156. eius hypocritæ un-	
teſtæ inſidiæ 216. cōtra eum	de dignoſcendi	172
cines concitati 115. de eo fal-	de Philoſophia diuerſæ ſenten-	
ſa crudelitatis ſuſpicio. 211	tiz	484.
phalli, ſine priapii Iunoni ſa	philoſophicæ ſapientiz ſinis	
crati 699. in eorum unum	121. 122.	
quotannis bis aſcendit 716.	phryges Atti clamorem faciūt	
qua de cauſa ibid. & inde.	646	
pharmaca uaria à medicis po-	phryni ſerpentes	547
dagræ fruſtra adhiberi	653 philoſophus quanti emptus	
phidias Iouis imaginem ut re-	122. cur nihil ſciat	121
tractauerit	303 philoſophi & paraſiti compa-	
	ratio	

I N D E X.

ratio, quoad corpus attinet	493	plesthines podagricus.	661
		πλήρης μὴ	678
philosophi stateræ ad quid. ib.		pluto inferorum rex	565.
philosophi affectibus multis		gus	650. podagra aluit ibid.
subiacent	511.	podagra	644. eius parentes
pisces muti	177. in sacra civi	& patria ibid.	quæ tormen
tate sacri	697	ta afferat	645. quibus se
ad πίνικα ἔξεισι quomodo re		facilem præbeat, & quibus	nō 655 huius principium 681.
spondendum	764	cuius uim an ullum pharma-	cum compescit 662. vires
philosophi sæpe parasiti	487.	ubi primū apparuerint 650.	etymologia 656. sacra quæ
fidem auari	508. ingrati	651. quod tempus dicatum	646. 647
in uenalicium deducti	154.	podagræ mederi ut conentur	
ipsi ne, an parasiti feliciore fa-		medici	653.
cto absumantur	513	podagricus	647
philosophorum prata	132. de	podagricos quid consoletur	
dignitate contentio	169	666	
philosophos non esse bello a-		pœnis infligendis nemo gau-	
ptos	494. 496. 505	det	221
phinea multa prædixisse	636	poetæ & pictores liberi	309
χοινῖσιν	626	poetis ueritas nō est curæ	438
plantaginem podagræ adhibe		poetarū materia adulandi	195
ri	653	pollux in facie uulneratus	21
plato Diogenem iustruit ut re		polyidus	636
ad accusationem instituat		polygnotus pictor	267
148. etiā parasitus fuit	490.	populi diuersi, diuersos deos	
eius de inuitantibus conui-		colunt	
uas dictum	468. eius lan		
147. eiusdem cui nati si-			
mus aliud	520		

I N D E X.

colunt	84	prohibitus 604. quid post
primus podagricus fuit 660		quinquennii silentium doceat 95.96. uenalis pronocatur 94. quid sciat ibid. ubi institutus, eius commune
proborum apud iaferos habitationes	70.71	faciendi modus 95. decem
prometheus cruci à loue affigitur	81	drachmis emitur 98. unde uoluerit exordiū sumi 186. eius iusiurandum 96. ci-
<i>προξένος ἐν τοῖς ποδῶμασι</i>		bus
767		97
protesilaus dux Theſſalorum		pythius Lydo ambiguè reſpon-
666. podagricus ibid.		dit 443. eius de miſſo do-
proxenides certaminum iudex	204	no ſententia
psyllion podagrico utile 654		233
ptolemeis ordo epistolæ in-		pytiocampes maleficus 417
uersus	191	
pulchritudo abſoluta quæ 272		R
punici pomi cortex podagri-		RAnæ coſtæ ad podagram
cum iuuat	654	uſurpatæ
purpura piſcis 749. eo tingun-		654.
tur panui	ibid. & 750	reſ humanæ calamitoſæ 106
pyra feſtum 730. quo tempo-		reſ ſumptuoſæ diuitibus in-
re, & quibus ceremoniis per-		digent
agatur	ibid. & inde	105
pyrrhias	564	reipublicæ adminiſtrandæ gra-
pyrrhus poſt Alexandrum ſe-		uis prouincia
cundas tenet 191. quid po-		115
tiſſ. precaretur	ibid	rerū magna perturbatio 415.
pythagoras. Phalarim inuiſit		425
223. ab Eleuſinis ſacris cur-		rhea dea 697. templum eius
		ab Atto extructum
		ibid.
		pueros adamat
		82
		rhetoricæ cum paraſtica col-
		latio 484. de eadem diuer-
		ſæ ſca

I N D E X.

sententiæ	ibid. & inde	sacrifici in sacris Cyclopi simi	
rhetores bello nō aptos	494.	les	86
uariis affectibus subiacent	salmoncus suæ temeritatis per		
511. & inde.	degrauantur	nas luit	664
uariis	155	saluere uerbo nullum tempus	
ῥησιμετρεῖν barbarū esse	621	præfixitum 184.	huius uer
rius Sardonius	455	bi duplex significatio	184.
rex cur Græcè ἀναξ nuncupe-		eius usus	ibid.
tur	526	salutis cura meritō prima	193
rhoxane uirgo depicta	204	sapientem fœnus exercere an	
rhododaphne cognomē	624	liceat	116
rubetæ podagræ medetur	654	sapientes quibus signis digno	
S		scendi	172
Ἀκρά Syriæ ciuitas	686.	sapientiæ falsi amatores ut cr-	
unde nomen hoc sit fortita		ga amicos affecti	163
ibid.		sappho à Socrate laudata	282
sacræ ciuitatis templum reli-		fardanapalus mollis	449
giosissimum 692.	ex uariis	saturnus cur uinculis alligi-	
gentibus illuc diuitiæ allatæ		tus dicatur	251
ibid. de eo uariæ sententiæ		satyris locus sacer apud Indos	
693. & inde		594	
sacraense templum quale, aut		sciron maleficus	417
quomodo formatum	718.	scythæ homines Dianæ ma-	
& inde.	eius sacerdotes &	stant	87
sacrificia 727. 728.	eius tem	seculum quid	107
pli autores 700. & inde.	in	seleuci de diademate dictum	
eo ædificādo quantum tem		526	
poris consumptum	707.	semiramidis simulacrū cur	
eius situs	715	dextra ædē Iunonis demon-	
		stret	

I N D E X.

stret	726	uenalis 108. quanti uendi-
senes etia à morte abhorret	65	tus ibid. eius dogmata 109.
senem à decore deflectere, an		doctrinae summa 100. genus
tolerandum	183	764. is, quos in sermone
de Seno misero, qui etiam in-		peccantes arguerit ibid.
uicus moritur	65	<i>σοχαζομαι ατ/γ</i> 767
sepis nomen ob barba spinosi		sol geminus, prouer. 615
ratem attribui	624	solis cur non exhibenda ima-
serpentes incantamentis ex re-		go 722. 723
gione quadam coacti	547	solaeiffantem deprehendere
seruus qualis esse debeat	375	cuius sit 761
seruis res dominorum cogni-		fontes an iure puniantur 72
re.	329	sophista quidam Apdphradis
de Seruo quodam Lybico, sa-		uocabulum deridet 604.
crilego, & eiusdē pœna	558	is ob id obiurgatus 608
sileni fons 595. huic locus in		sostratus prædo 71. eius ne-
India sacer	594	quitæ conuictus. pecca-
simia matie apparens malum		torū causam in fatum trans-
omen	614	fert ibid.
simonides	600	spadones manē apparentes,
<i>σιτεισθαι</i> quid	516	malum omen 614.
<i>σιτρον</i> quid	ibid.	<i>σπερδινισειν</i> inusitatum 621
sitis in Tantalo supplicii ge-		stellarum erraticarum aliz ma-
nus	48	res, aliz feminæ 247
sisyphus	645	stellis nomina non forte indi-
socrates solus ex philosophis		ta 243
in bellum egressus 497. ir		stratonice regina Assyriorum
risus 152. qualis amator pue-		700. à prisigno adamata, &
rorum ibid. proclamatur		ut illi cesserit ibid. Comba-
		bum

I N D E X.

bum adamauit 707. Com-	regumenti usus	742
balo commissa 704. eius.	τεθνήξαι	767
dem somniū, de extruendo	telephus multa prxdixit	636
Iunoni templo	703. templa Aegyptia	275
factum ridiculum	295. terra in communi à natura cō-	
stultitiæ finis	631 stituta	743
sues à Gallis nō sacrificiis ad-	thamyris	132
hibentur	733 thebæ duplices, proterbium	
sylogismus minister publicus	616	
166	de Theopompo dictum sophi-	
συμπατριώτης ἐγὼ μοι	765 itz	627
συνετάξατό μοι	766 thescus Herculis discipulus	
συνεργίη το αὐτῷ	ibid. 752. eius uestitus ibid.	
syrus rei magicæ peritus	553 thetis Iunonem educauit	
T	650	
Tantalus sitiens	47 thus podagricum iuuat	654
is quo potu egeat	48 thyestes 79. astrologus	247
taurus ab Aegyptiis cultus	timocles decorum partes tue-	
244. znens nouum suppli-	tur	196
cii genus 225. znens, trium	timoclis Stoici contra Damia-	
maximarum rerum monu	disputatio 196. 411. eadem	
mentum 232. is Apollini di	restaurata 433. loquela que	
catus	227 lis	423
taurum ab Apollinis templo	tisias	629
arceri turpe	234 tormenta, podagricæ uesania	
de Tauro non respuendo ora-	principes	662
tiq	231 tragicus mimus	157
θάτερον τῶν πεινήτων, non be	τροπομαδελτας barbara uox	
ne dictum	628 621	

trazenis

I N D E X.

træzenlorum de contrahen-	ti	171		
dis matrimoniis lex	736	veritas nullius de causa men-		
τηνὸν μνηστῆρ antiquum	628	titur	144	
tychiades	461	veritatis de segregandis malis		
tyranno cur infesti homines		à bonis consilium	171. ha-	
219		bitus	142. vestis usus	741
tyranni Græcorum sapientes		veteres divinationibus maxi-		
220		mè utebantur	252	
tyrannorum res ut fabula de		uictus nimius studiis incom-		
Hydra 221. Græciz oratio-		modus	480	
nes in templis	220	uictu egentes non sunt para-		
V		siti	510	
V Alere verbum à Platone		uinosis nonnihil tribuendum		
quomodo usurpatū	168.	592		
cui tempori conveniat	182.	uir bonus inuitus de aliis su-		
exteris salutandi verbis cur		mit supplicium	222	
anteponendum	189	uirginum corruptiones nefa-		
uenus ex æthere nata	650.	rix	115	
ubi, & à quibus educata ibi.		ulysses Ithacæ princeps	661.	
cum Marte uersata	12.	à podagra laborauit	ibid.	
Diomedè uulnerata	439.	inferos penetrauit	253. so-	
de ἔργους filii nequitia con-		lus Aiaci opponitur	ibid.	
queritur 9. Vulcani uxor	11.	ulyssi ignoscendum, quodd ar-		
Apollini minus propitia	12	ma appetiit	69	
ueneris imago apud Cnidios		ad Voluptatem quæ requiran-		
403. ex qua materia	ibid.	tur	475. & inde. quæ item	
ueneris supercilia à Praxitele		cum ea coniuncta sint	ibid.	
ut sint formata	265	uoluptatem Epicurus ne, an		
ueri sapientes quo signo signa		parasitus magis assequatur		
			473	

I N D E X.

473.	eiusdem descriptio	vulpes colæ podagræ adhibita	
ibid.		ita	654.
usuras colligere, idē quod syl		Y	
logismos concludere	116		
utis Vlyffes	626	ὕβρις, & ὕβρις quid	772
vulcanum ex Iunone sine pa-		ὕγιαίνειν 193.	tessera militi
tie natum	80	bus datur 191.	significa-
vulcanus claudus 11.	pul-	tiones	187
cherrimas duxit uxores, &		ὑπαλάττειν καὶ ἐναλάττειν	
ex an se inuicem amulen-	773		
tur	ibid.	Z	
de Vulcano fabulæ tolerandæ	Zamolxides fugitiuus à Thra		
81	cibus cultus		442
vulgi natura	151	ἰεργομαχεῖν	767

F I N I S.

V o u u

TOMI QVARTI OPE

RVM LVCIANI INDEX.

Carnanes miles	agenor Europæ pater 24.	rex
380	Phœnicum	27
achilles curmor	alabastrum unguenti Phaoni	
tem Patrocli	à Venere pro transfuſione	
gemuerit 239.	cur inter fi-	datum 35.
lias Lycomedis delituerit	alceſtis Proteſilai cognata 47	
401. Thetidis & Pelei filius	alcibiades 201.	eius amator
442. in expeditione Troia-	Socrates	232
na illum periturum oraculo	alcidamas catulus melitæus	
prædictum	401 appellatus 353.	cynicus, &
æſtræon à canib. diſcerptus 278	conſtitutor egregius	346
admetus Theſſaliæ rex 264	alcidamantis cū Morione con-	
adraſtus Argiuorum rex ibid.	certatio 353.	in conuiuio
adulterium Veneris 241.	immodestia	347
Louis	9 ἀλλ' ἐν ἀνθρώποις, &c. Homeri	
æacus 37.	inferorū index 532	uerſus explicatio 378
æaci rerum apud inferos exiſtē-	amatores contumelia affecti	
tium commemoratio 40	amare deſinunt 390.	inz-
æacum cæcutientes ſuſcipere	quales 406. qui dicēdi 413	
305	amatoria amicitia	230
æmilii Probi de ſaltatione lo-	ambitionis deſcriptio	266
cus	152 ambroſia	55
ænigma quid	35 amicitia inter Pyladem & O-	
æoli in uentos imperium 125	reſtem	231
æthiopū in bellū ingreſſus 105	amicitiæ affectus	212
ætoles miles Crocalis amator	amicitiæ amor	229
451	amici ficti	66

I N D E X.

amor deus vetustissimus	97	in Animantibus peruersa affectatione carentibus, naturæ	
amor duplex deus	218.	erga senes orbos diuites frequēs	33
amor in iuuenes puerus	200.	antigonus rex unoculus	155
in mulieres	169.	in pueros antiochiæ ciues saltationem	
ibid. masculus commune		omnibus aliis exercitiis an-	
virtutis & uoluptatis opus		reponere	142
210. militaris	453.	mortuorum ab Antiochenſibus saltatores	
rum	46.	in pueris qualis qui reprehensū	ibid.
requiratur	233.	antisthenes diligens Socratis	
amoris gradus	237. 238.	nimii auditor	334.
incommoda	435.	uis	428
amorem geminos efflare spiri-		ptor	270
tus	219	antrum Diſtuzum	27
de Amore puerorum doctrina		anus Theſſalæ incatatrices	392
Socratis	232	apollo & uates, & medicus	
amycci & Pollucis pugna	516	461. Zephyri riualis	124.
anacharſis Scythæ	427	cuius aduerſus Cræſum ſimol-	
ancora nouiſſima naviganti-		tas	257.
bis ſacra diſta	318	cuius ambigua reſpō-	
ancoram nouiſſimam ſoluere,		ſa	461.
prouerbii explicatio	334.	Hyacinthi forma	
335		captus	495
ancyle	154	aqua Lethæa	46
androcles Epicharis F.	486	in Aqua ſcribere, prouerb.	78
animum non poſſe ſuſtinere		ara Iouis in Gargaro	4
continua ſtudia	170	arbiter intra patrem & Hercu-	
animalia nulla maris congreſ-		lem acceptus	335
ſum appetere	198. 199	arcadia fabularum plena	126
		argonautas ad cāſam Orphæi	
		remiſſiſſe	330
		Vuuu a	Ariſta-

I N D E X.

aristænetus	336.	Cliniæ præce	ex Aspectu nasci amorē	430.
ptor	422.	pæderastes	426	Lucian. cur dictus 243
ab Aristeneto philosophi ad		attica paupertas, prouer.	326	
cœnam & nuptiarum cele-		in Aues mulieres transforma-		
britatem uocati	336	te	51	
aristander ὀνειραπόλῃ	475.	augeias	325	
476.485		augiæ simum repurgare, pro-		
aristippus Agasthenis F.	489	uerb.	325	
aristippi de pulchritudine ora		auro nõ indigere sapiētes	330	
tio	498	aureæ virgæ Mercurii effectus		
aristarchus Imperator	441	150		
aristophanis locus	153 467	B		
aristotelis locus	517	B Acchanalia	339	
in Armis saltandi consuetudo		bacchica saltatio	107.143.	
98		Satyræ dicta	ibid.	
artemidorus ὀνειραπόλῃ		baccho ferula & obliuio cur si		
475.476.485		mul consecrata	378	
arx sophistarum maledicentia		à Baccho saltandi arte qui		
320		subiugati	108	
arualia festa	380	bacidis oraculū de Proteo	292	
in Asia fabularum copia	127.	bagoas eunuchus	161.	cuius
asianæ mensa	35	cum Diocle philosopho con-		
asiaticis quibusdam omnia cō		certatio	ibid.	
munia	276	barbam non facere philoso-		
asinus Cumanus Aesopi	318	phum	165	
asinus ad lyram, prouer.	450	barbari à Nerone petitio	133	
aspasia meretrix 116. Milesia		barbari primū à philosophia		
pellex 155. Periclis Arhe-		instituti	313	
nienfis scortum	241	barbari super saltatore testi-		
		monium		

I N D E X.

monium	132.134	eius infana exclamatio	187.
bastatio tertius gradus in amo		eius serui imberbes	182
re	238	callimachi uersus	233.240
beatorum insule	261	calui apud inferos, ite sumi	43
bithynia	36	calidonijs aper	362
boni in hac uita infinitis ma-		candorem sine rubore in pug-	
lis impliciti	260	lis non commendari	28
boni honore, mali supplicio		canes domus custodes	320
afficiendi	262	canu erga heros amor	ibid.
bonos facile bona indicare	30	cantus Lydius	454
bonum iauitus faciens, an ho-		cantare & saltare Romæ rur-	
nore dignus	262 (241	pe	152
bos arator Herculi immolatus		capillorum in mulieribus cu-	
bonum induco Hercules co-		riosa textura	22.222
gnomipatus	241	caria	36
brachmanes	288	à Carione Glycerium Megapen-	
brachmanes felix hominum		tis pellex subacta	67
genus 313. Nechreis & Oxy		à Carione Megapenthes mor-	
dracis finitimi	ibid.	tus quomodo tractatus	68
<i>βυβίνας</i>	241	carmina salaria quæ	154
C		caryatissare	100 (488
C acozelia	89	castoris & Pollucis encomiæ	
cadmus Europæ frater	28	casus fortunæ uarii	377
cardes à Megapenthe perpetra-		cathumeni Christiani appel-	
te	84	lati	455
celii Rhodigini de saltatione		catellus melitæus	379
locus	152	centauri à Lapithis in nuptiis	
calchas	118	Pyrrhoi & Hippodames cur	
callicratides Atheniensis	180.	profligati	378
		V u u u 3	finæ Ce

I N D E X.

hinc Cera inutilia uerba audire	sophi à sophistis cur traditi
96	316
cerberus	40 claudiani uersus 88, 156
certamen decimumtertium	cleodemus Peripateticus, ar-
Herculi impositum 325	gutus, & dicax 342
charicles Corinthius adole-	cleodemi & Pocillatoris in oð
scens formæ studiosus 180	niuis philosophica conten-
chariclis domus mulieribus	tio 349, 350
referta 181. intans & furi-	inter Cleodemum & Zenothe
bunda exclamatio 185, 191	mim contentio 363, 364
charon minimus inter infer-	à Cleodemo Sestrati uxor sta-
nos habitatores 530	prata 363
charops Aeginetes mascula	cleonymus Androclis nepos
Venere infamis 259. ma-	489
erem fame necauit 260	cedri in patriam pietas 36.
chio 35	mors, genus ibid.
chiriosphi 136	cena opipera quæ 379
chleuocharmus 475	ante Cognitionem non esse
christus à Luciano impostor	reprehendendum 94
appellatus 276. in Palæstina	cognomena Veneris 412
crucifixus 274	colias promontorium Atti-
chrysarium uenefica 381	cæ 242
chrestus 471	comastæ, seu Comeffatores a-
chorca siderum 97	pud Græcos qui dicti 240
chorca Romanorum cum ue-	comburi sacro in loco, res gra-
rerum comparatio 151	nis & præclara 285
ciceronis locus 36	comicorum & Tragicorum fa-
circes dictum 150	bule desaltandæ oblatæ 151
ad Cicutam bibendam philo-	de Comædiarum & Trago-
	diarum

I N D E X.

diarum palmario, certami-	in Conuiuiis longa uerbositas
na poetis proposita 91	molesta 498
in Comœdiis & Tragœdiis plu-	cordaca saltationis genus 112
res feminas, quàm uiros in-	cornices ad sepulchrum He-
troduci 113	siodi aduolasse 302
concubitus Veneris cum Mar-	cornices nec inter columbas,
te 17	nec inter cornes numerari
cōfabulationes navigantibus	164
grate 532	corybantes 14. 97. Cybeles
congressus cum mulierib. 205	sacerdotes 153
coniugio omnibus esse uacan-	corybantum infania 14
dam 235	crates Thebanus, Diogenis Cy-
de Coniugio malo Menandri	nici discipulus 334. cur θυ-
uersus 225	παπανοιήτης appellatus ibi.
contentio in conuiuiis philo-	cretam multa habere ad salta-
sophico unde orta 366	tionem pertinentia 126
contentionum genera 219	cretenses saltatores præstantis-
de Conuersatione cum mulie-	simi 98
ribus Providentiæ lex 198	cumanus asinus leonina pelle
conuiuium philosophicum in-	indutus 318
nitidum tacitum & quietum 345	cupido arcanorum sacerdos 211.
cōuiuii philosophici finis 376	amicitiæ fautor ibid. etiam
in Cōuiuium philosophicum	leonibus familiaris 15. Ga-
cur accersitus Morio 352	nymedis collusor 6
in Conuiuiis philosophico cō-	cupido Thespiensis 183
fabulationes 348. ad biben-	cupidinis in mortales & deos
dam inuitationes ibid.	improbitas 13. pictura 16.
in Conuiuiis quæ sunt, non	in solem & lunam uis 14
diuulganda 378	cureta 97
	V u u u 4 cybæstæ

I N D E X.

cybesteterę Hom. qui disti	102	mi Eridis	518
cyniscus in Beatorum insulis deucalion			378
inter optimos locatus	82	deus <i>ααπδιογρῶγης</i>	472
cyniscus philosophus	76.80	deū bonos non aggligere	483
cynisci cicatrices oblitteratę	83	diana uenationis & uirginita	
cynisci contra Megapenthem		ris patesces	517. Iouis filia ibi,
accusatio	83.	cuius in deos	distia festa Iouis Milichii
impietas	252.	qualis mors	unde dista
ei decreta	61.	maculas ani	dii xquę ac homines
mi sapientię studio cum ab		imperio subiecti	250
sterfisse	82	dii Parcarum famuli	254. 255
		dii sororū fataliū ascie & tere-	
D anus à Lino interfectus		bri	255. hominū cōserui
446		deorum maritum princeps	
danaides, & danaidum penę		Neptunus	250
apud inferos	446	diis ab hominibus cur sacra	
deorum de auro Eridis pamo		fiant	250
contentio	29	diis omnibus non parem esse	
deliciz Siculorum	35	felicitatem	251
in Deo sine falsatione nulla fa		de Dioscuris Theocriti Erdyl-	
era peracta	194	lion	516
deianira ab Achille stuprata		deos non decere irasci	257
401		deos ob oracula etiam & diui	
demetrius artificiosa saltatio-		nationē esse colendos	256
ne exhilaratus	132	deos olim apud homines ter-	
demetrius Cynicus	132.	cuius nos extitisse	252
exclamatio	132.	dialogus Philopatris in Traia-	
democriti risus	305	ni Cęsaris gratiam conscri-	
detur pulchriori, inscriptio po		ptur	454
		dialogi	

I N D E X.

Dialogi meretricii cur Latini dodonæ fagus, puerorum 2			
facti	379	mores prædicat	219
dictum antrum	27	dodonæum, proverb.	241
dies prior pesterioris magister dormire cū pulchris suauē	7		
214		draco aurei fructus custos	128
in diem atram incurrere, pro-		E	
uerb.	477	Echo garrula	29
dilemma	379	elementa mundi quæ	194
diocles senex contentiosus eleusinia sacra	79		
160		elidis pars magna fimo bubu-	
dionicus medicus philoso-		lo completa	335
phorum conuina	337	ἐμμελεν saltationis genus	
4 polyprepontetibicine uul	111. 155		
neratus	355	empedocles 8 monte Aethna	
dionysia	107	semicoctus	42
dionysidorus Rhetor	342	empedoclis interitus	267
diphilus cognomine Labyrin		empedoclem in Sicilia in cra-	
thos	341	teras insiliisse	310
disciplinas omnes perdiscere,		empusa in uarias rerum for-	
nec eas ad uitæ rationes ac-		mas mutata	106
commodare, nullum esse o-		empusa spectrum	134
perprecium	336	de Empusa Aristophanis uer-	
diuitiarum sectatores uitam		sus	134
peffimam agere	52	encomium Herculis, item Ca-	
mortem grauissimo animo		storis & Pollucis	488
pati	ibid.	Polyphemi	20
docti apud inferos	41	epiphroditus Neroni familia-	
doctori turpe cum culpa re-		ris	703
darguit ipsum	365	ephebi cur amandi	228
		V u u u 9 ephesia	

I N D E X

epheſiæ Dianæ templum cur	eunolpus cuncta diuina à phi-
igne deletum 286	loſophia edoſtus 314
epiſtetus ex Hierapoli Phry-	cur à philoſophia in Gra-
giæ urbe oriundus 367	ciam miſſus 314
epaphrodito Romæ ſeruiciũ	eunolpi & Ciphei cum philo-
ibid.	ſophia congreſſi ibid.
epithalamium in cõuiuiũ phi-	eunuchus animal uarium &
loſophico ab Iſtizo Gram-	anceps 164. utrum de-
matico recitatum 371	beat aut poſſit philoſophũ
eraſ. Rotterod. ad Ioannem En-	agere 157. 162 neq; ui-
rychium epiſtolam 335	rũ eſſe, neq; mulierem 162
eridis aureum pomum 29	monſtrum, ab hominum na-
eiuſdem inſcriptio ibid.	tura ſpecieq; alienum ibid.
eridis decz pomum 366.	eunuchorum conditio quàm
518. 496	ſpadonum uilior 164
erianys 80	eunuchos a doleſcentibus cru-
ertheocles Ioeſſæ amator 433	diendis eſſe idoneos 165
conuiuiũ philoſophorum	europa Agenoris filia 24.
excluſus 357	à loue in aſtrum Didæum
eremocles Stoicus 355	abducta 25. 27 Cadmi
eremocles ad Ariſtænetum	ſoror 28
epiſtola per puerum tranſ-	europa tertia mundi pars 27
miſſa 356	europa Theocriti ibid.
eremoclis epiſtola Eridis po-	europa unde dicta 28
mo aſſimilata 366	europæ raptus 25
eucritus numularius 341	ex Europa Ioui qui nati filii
eumenidibus templum ab A-	27
thenienſibus conſtructum	europaſis 36
264.	eugidæ Orphi uxor 47
	eutripidis

I N D E X.

euripidis Medea	49	ferula & obliuio Baccho fi-	
euripidis locus	358.377	mul cur consecratæ	378
exercitia uetera necessaria	216	fecta Arualia	380
expostulatio Ganymedis cum		ad formam genus nihil pro-	
loue	4	deife	19
expostulatio Iunonis cum Io-		formæ Iouis uariæ	16
ue propter adulterium	9	formositatem sine uirtute nõ	
F		esse laudandam	200
FABula quot constet parti-		fortunæ uarii casus	377
bus	134	fortuna & Fatõ nihil uspiam	
à Fabis abstinuisse Pythago-		esse potentius	246
ram	41	fructus ex inuocatione deo-	
fabulosæ formarum transfor-		rum & sacrificandi studio	
mationes	128	quis requiratur	248
facinorosis maculæ inuistæ	88	G	
fagus Dodonea	241	GAlatæ ab Leonticho in fu-	
familiaritas Cupidinis cù leo		gam conuersi	440
nibus	15	galatæ fortes bellatores	439
fatum duplex	469	galatea Polyphemo amata	20
fati & fortunæ potentia	246	cur	21
fati necessitas	243	ganymedes condormienti pa-	
de Fate & Parcis Homeri &		tri molestus	7
Hesiodi sententia	245	ganymedes Cupidinis contra	
felicitas humana quæ	73	neus	6
fœmina genitalis seminis re-		collusor	ibid.
ceptaculum	195	ganymedes cur à Ioue in cer-	
seminis etiam cum philoso-		lum perlatus	8
phia commercium	163	ganymedes effeminatus	
femur aureum Pythagoræ	41	11	

in forma

I N D E X

in forma aquilæ à Ioue ra-	ratus.	ibid.
ptus 3 inter deos rela-	gymnosophistæ	313
tus	5	H
ganymedes Trois regis Darda-	Hædera Baccho sacra	24
nerum fil.	8 laurus Phæbo sacra	245
ganymedis officium	6 hæmus mons Thraciæ	326
ganymedis osculatio Ioui o-	333	
mini neclare suavior	10 hæres Polystrati Phrygius ado-	
in Gargara Iouis ara	4 lescens	34
genetyllis	242 in hæreditatem qui nocentur	
genus nihil prodesse ad for-	74	
mam	19 hebe deorum pincerna	8
genere proximos lege in hære	cur à Ioue ab officio amora-	
ditatem uocari	74 ibid. Iunonis filia	ibid.
gloria, labore & sudore paran-	hebrus Thraciæ fl.	327
da	306 helenæ adhuc uirguncula à	
gloriæ sitim magnis uiris ple-	Thesæo rapta	517
rumq; inhære	299 Menelai uxor	518
glycerium meretrix	381 à Paride rapta	ibid.
à Carione Megapenthis fa-	helenæ pulchritudo	517
mulo subacta	67 hecates cœna	62
in Gnido Veneris templum	heptaphœus porticus	302
182	hercules Archegeta	350
gnipho fœnerator	74 <i>Ἡρακλῆς</i>	174
gradus in amore qui	237 cur <i>Ἡρακλῆς</i> cognomina-	
græci plorare quos iusserint	35 tus 242 cur inter deos	
græcorum dii ab Asiaticis ab-	relatus	492
negati, contempti	276 hercules malorum depulsor	
ab iisdem crucifixus	280- 333	
		hercules

I N D E X.

hercules apud Spartanos cul-	recepti	498	
tus .	516	herolica uita	196
herculis encomium	488	ad Hesiodi sepulchrum corni-	
pictura	347	ces aduolasse	302
herculi bos arator immola-	<i>ἑρικλῆα βίον</i>	484	
tus 241	decimumter-	hircus calcatus Pani sacrificia-	
tium certamen impositum	tus 4	triennis precium	
325	redemptionis pro Ganyme-	de	5
herculi quæ placueriat sacrifi-		hircum olens, prouerb. ibid.	
cia	174	hircum, si proluxa barba face-	
herculem bis integrum bo-		ret philosophum, ceteros	
uem denotasse	240	omnes antecellere	165
herculem etiam postquam		histriones in Comædiis	112
inter deos relatus fuisset, in-		homerus uates Chius dictus	
explebilis edacitatis fuisse		35	
241		homerus ueritatis interpres	
hermaphroditus	399	200	
hermeas eunuchus	165	homeri & Hesiodi de Fato &	
hermeti duo dentes in conui-		Parcis sententia	248
uio excussi	376	homeri locus de Fato	468.
hermione Menelai fil.	518	469. 470. 200. 378. 379.	
hermon Castoris & Pollucis		485. 93. 102. 109. 169. 245.	
sacerdos	343	358	
hermon Epicureus	342	homericæ fabula	132
hermus saltandi genus	101	homo uile & malum animal	
herotis unde dicti	517	199	
ex deo & homine composi-		homini ingenuo quæ fugien-	
ti	516	da	91
herotis in numerum deorum		hominem	

I N D E X.

hominem ingenuum non de-	igne ignem non extingui	173
cere turpi incumbere specta-	iliaca historia copiosa & mul-	
culo	152	tiplex 124.
homines cur diis potiores ha-	imperii amici, ac tempori ser-	
bendi 251	cur diis sa-	uientes qui 66
crificent 250	exlapidi	incantatione phamas Bacchi
bus prognati 120-378	di reconciliatus	395
homines prisci & nobiliores	indigens maxima	315
apud inferos qui 40	indorum mane & uesperis cū	
homines qui primum philo-	saltatione solem salutandi	
sophari ceperunt 308	consuetudo	155.
hominum uita rudis & indo-	indorum precatio	104.
cta 212	chori, sacrificium	ibid:
hominibus felicia quæ uide-	inferorum iudices	87
antur 73	apud inferos homines nobi-	
homines impios malefacto-	liores qui 40	
rum penas dare 285	omnes calui & simi	43
horatii locus 152. 334.	apud inferos paria omnia &	
378	eiusdem coloris	79
hortensis Venus cur dicta	rerum existentium commemo-	
412	ratio	40
hymenæum canere 385	ingenuum hominem non de	
hyperanestra Danaï filia	cere turpi incumbere spe-	
446	taculo	154
hyporchemata 104	iniciandi cum rhythmo & salta-	
I	tionē consuetudo	103
Carus 458	inscribo uino, &c. Scaurii ex-	
ab idiotis philosophia cur	plicatio	378
contemnatur 324	inscriptio pomi Eridis	29
	interro-	

I N D E X.

interrogationes labyrinthæ	316	ionis ara in Gargaro	4
sophistarum	316	ionis & Titanum bellum	
inutilibus nō studendum	89	155	
iocasta Creontis Thebani filia		16	
264		petulantia	460
iocasta meretrix	433	rostrum aduncum, unguis	
ion Platonicus Regula cur di		acuti, & alz	3
ctus	342	irransformatio	ibid.
ab Ioue argumēta de nuptiis		uafamenta innumerabilia	
proposita	368	493	
ionicus cantus	454	à Ioue in forma aquilæ raptus	
iupiter à Cynisco mendax re-		Ganymedes	3
prehensus	253	iphiclus pater Protefilai	
iupiter amatorius	25	46	
iupiter contentioni deorum		istius Grammaticus	342
scipsum interponit	29	istius in conuiuio fauciatus	
cur taurus factus	25	460	374
frater Neptuni	26	isthmi fossio	520
hospitalis	177	ab Italis saltatores uocari Pa	
iupites in cygnum conuersus		tomimos	134
493		iudex formarum Paris	
iupiter ὀμβριος à Græcis uene	30		
ratus	8	iudices infernales qui	
omnium decorum rex	3	275	
Saturni fil.	156	iudicium super duobus phi-	
iupiter uolueris quando appa-		losophis contendentibus	
ruerit	3	167	
noxore legitima relicta, in ter iuno		leuis forer & coniun-	
ra adulteria exercet	9	496	

iunonis

- I N D E X

anonis cū loue propter adul-	pua	139	nimis
terium expositio	10	nocens	490
inno uxor & soror Iouis	465	in Lemno res gesta	127
inno zelotypa	13	inter Leontichum & satrapā	
iuuenalis locus	378	singulare prelium	440
L		ab Leonticho Galatæ in fugā	
L Abdacus rex Thebarum	conuersi	ibid.	
264	lesbonax Mitylenæus Timo-		
labyrinthæ sophistarum in-	cratis discipulus	136	
terrogationes	316	lesbos insula	401
absurdæ responsiones	ibid.	lethæa aqua	46
lacedæmonii Græcorum præ-	libidinis incontinentia	196	
stantissimi habiti	100	liburni, gens ad Ionium sinū	
lacedæmoniorum præliandi	habitans	177	quibus usi
mos idem eorundem	naugiis	ibid.	
uictoria	ibid.	licium conuoluerè pronerb.	
læius à filio secundum oracu-	317		
lum interfectus	257	lis inter duos eiusdem sectæ	
λαὸς, λαπίθης	378	philosophos	158
ex lapidibus homines progenera	letophagi	92	
ti	119	lucianus arrogantia insecta-	
lapithæ Thessaliæ populi	378	tor 265	cur αἰῶες uo-
unde sic dicti	ibid.	catus 243	philosophorum
à lapithis Centauri cur pro-	osor 305	Euangelii Ioan-	
fligati	378	nis insectator	455
λαῖς, λίθος	378	lucianus in dialogis Meretri-	
cum lauis pugnare, pronerb.	cis quid trahet	379	
529	professor Rhetorices	379	
laus in saltatoribus præci-	serum turpiū spectator	91	
	lucianus		

I N D E X.

lucianus sapientior ex theatro	masculus amor cōmune nū-
regressus 93	turis ac uoluptatis opus 210
dator 93	masculum non posse prabere
luna Proci necis spectatrix	delectationē muliebri 206
309	maſtiche 35
lycaonis filię transformatio 51	medea Euripidis 49
lydia 36	medicamentum odii concii-
lydius cantus 454	liandi 395
M	medii inter philosophantes &
M acrobii locus de saltatio-	multitudinem qui dicti 311
ne	megades Megapenthis conſo-
maledicentia ſophiſtarum 211	brinus 63
320	megapenthes à Cyniſco accu-
malum innitus faciens, an pu-	ſatus 83
niendus 262	Lacydx fil. 62
mala cur cognoscenda 379	malo adſtriſtus 69
mali in hac uita felices 260	qua
mali ſupplicio, boni honore	pœna à Rhadamántho affe-
remunerandi 262	ctus 87
manuarius artifex 154	megapenthis ſtatue erutz 66
mantuani uerſus 484	ſupra & adulteria 85
ex mari effigiem nullam poſſe	megapenthis uxor à Mida ſu-
reddi, Serui ſententia 23	prata 65
marinorum deorum princeps	megapenthi fons obliuionis
Neptunus 23	interdictus 87
maris cum Venere quomodo	à Megapenthe noua ſupplicia
à Vulcano deprehenſus 17	inuenta 84
marſ deus bellicoſiſſimus 106	megillæ meretricis coma ficti-
marialis uerſus 241	cia 398
	megillus 79
	meleager 362
	X x x
	melcerus

I N D E X.

meletus Socratis accusator ca-	uirga aurea effectus	156
pitis damnatus	265	mercurium quoque inter disci-
melissa amat Hermotimu in-	plinas uersari	325
scriptam parieti in Cerami	meretrix quibus moribus de-	
co	beat esse prædita	405
melitæus catellus	379	meretricum amor instabilis
memoriam promptam & ex-	446	
peditam in saltatore sequi	meretricum dolus	380
ri	118	meretricii dialogi cur Latini
menandri fabula cur Theffa-	facti	379
la inscripta	382	micelli promptus è uita di-
menandri uersus	225	scelus
menelaus belli Troiani causa	à Mida uxor Megapenthis su-	72
37	prata	65
menelao à Paride rapta con-	milesii sermones	171
iunx	37	militaris amor
menippi pera	41	453
menon saluator clarus	98	mimis & histrionibus priora
mensa Asiatica	35	secula floruisse
mensæ Sicularum	32	151
Syracusana	35	minerua bellatrix
mercurius captus forma	Cad	495
mi	495	minerua Glaucopis
mercurius ὁφύχεος	87	463.
furum præses	ibid.	497 è Iouis capite pro-
mercurius præco	80.327	gnata
umbrarum dux	53.59	minerua τριτογενεα cur di-
artis furandi professor	54	cta
mercurii lamentatio	77	ibid.
		minos Cretensis inferorum in-
		dex
		53.261.265
		mollicies omnis mali magi-
		stra
		197
		monetam ab ipsis notis faci-

I N D E X:

agnosci	83	impostura	220
morio in conuiuium philoso-		mulierum curiosa capillarum	
phicum cur accersitus	352	textura	221
morionis cum Alcідamante		ornatus exqui-	
pugna	353	situs	223
mors omnibus cōmunis	304	mulierum cum uiris conuer-	
mors per ignem illata cur ue-		satio	195
locior & properantior	285	encomium	204
mortis contemptores qui	52	mulierum status cur optimus	
mortem ultrō aduenire	304		49
mortalibus breue tempus ui-		mulieres uiris dominari ibid.	
uendi fato pręstitum	195	mulieribus perfectam & soli-	
mortuorum amor	46	dam uirtutē nō innasci	235
mortuos ex obliuionis fonte		de mulierib. lex Platonica	322
bibere	87	mulieribus Orpheus dila-	
mortuis non esse conuician-		narius	127
dum	528	mundi elementa quę	194
morum dexteritas doctrina		musæ & orpheus optimi sal-	
pręstantior	161	tatores	103
mulierem fallere, non magna		musarum encomium	109
gloria	434	saltatio	ibid.
mulieres cur & quando aman-		musicam in homine com-	
dæ	203	mendari	96
mulieres, genus scelestum	225	myrtus Veneri sacra	241
mulieres gulosę	224.	myſia	36
plē-			
rung mane deformes	200.		
quedam in aues transfor-			
matæ	51		
mulierum aliena atq; asciticia			

N

Natura duplex in unoquo-	
que genere	195
natium gubernatores grauib.	
laboribus subiecti	530
nazianzeni locus	241

I N D E X.

nectar, potus deorum	655	nosce teipsum, uerbum Del-	
neoptolemus Achillis fil.	99	phicum	146
neoptolemus admodum ado-		nuptiarum res utilis & beata	236
lescens ad bellum Troianum		in nuptiis nemo perturban-	
adductus	153	ob saltandi	359
peritiam Pyrrhicie dictus			
99			
neoptolemus Pyrrhici tripu-		Obscura allegoria	35
dii generis inuentor	153	ante obitum beatum di-	
neptunus deorum marinorum		cendum esse neminem	73
princeps	23	odi memorem compotorem	
frater Iouis		prouerb.	339
26		odii conciliandi medicamen-	
Pelopis forma captus		tum	395
495		officium Ganymedis	6
neptunus Sifichthon appella-		olea Mynerum sacra	241
tus	461	olympiarum primi athlete-	
merchus ibid.			125
nero Musicz studiosiss.	529	in olympiis circa Proteum quæ	
nireus Græcorum ad Troiam		acciderint	307
navigantium, excepto Her-		oedipus Laium patrem interfi-	
cule formosiss.	36	cit	264
debilis	ibid.	matrem in ux-	
<i>vinu éreponduu</i>	184	rem ducit	ibid.
niobes liberi ad unum om-		onescritus classis Alexandri-	
nes interfecti	485	æ gubernator	288
niobe Amphionis uxor. in sa-		opes Polystrato unde proue-	
xum transformata	ibid.	nerint	32
nomen uenerabile in turpib.		orestes furis exagitatus	230
personis herere indignum	336	oracula deorum obliqua &	
non est curæ Hippocliidi, pro-		ambigua	257
uerb.	484	orationem	

I N D E X.

orationem singula persequen	Hesiodum 264:	parca tres
do extendere, absurdum 117	246	rerum dominæ 250
orchestice 156	orgia 103.	ab Athenicæ sibus Eumeni-
339		des appellatæ 264.
orpheus Argonautarū incun-	parcas parum fauente & pro-	
dissimus 330	pitio fato in lucem esse edi-	
ribus dilaniatus 127	tas 263	
à philosophia cur in Graciâ	paris arbiter trium dearū con-	
missus 315	stitutus 30	author belli
orpheus Calliopes fil. 330	Troiani 37.518	elegantiz
orpheus & Eumolpus cū phi-	studiosus. Priami filius 30	
losophis congressi 314	patroclus ab Achille cur ama-	
orpheus & Musæus optimi sal	tus 337	
tatores 103	patrocli cadaver 372	
orphei caput loquens 127	pauperum & regum uitâ per-	
esculatio Ganymedis Ioui i-	pêdiculo inter se distare 70	
pse nectare suauior 10	pauperum quàm diuitum	
quidii uersus 169.517	mors faciliior ibid.	
P	paupertatē artes exigere 213.	
P alinurus 529	pecunias in tertio bonorū ge-	
pamphylius sinus 178	nere esse ponendas, Peripa-	
panos descriptio 3.4	reticorum decretum 160	
pani coleatus hircus sacrificā-	peleçilla 248	
tus 4	pelopis elephantinus hume-	
phantomimi ab Italis saltatores	rus 127	carnea depastio ibi.
diçti 134	pella Thraciça 154	
parca omnium rerum causa	penelope 433	
262	penthens Astæonis consobri-	
parca Noctis filiz secundum	nus à Bacchis discerpe 268	

I N D E X.

per has nullus egrediatur ser-	perſe cur in crucē ſubacti	264
mo, Lycurgi inſtitutio	perſeus magus	464
peregrinus à principio Chri-	perſonis in ſcenam productis	
ſtianus. cur in Olympiis, ſe-	que ſeruanda	133
ipſum in ignem coniecerit	in perſonis turpibus uenerabi	
266 nouus Socrates dictus	le nomen habere turpe	336
275 philoſophus Stoicus	phzaci ſalcatione oblectati	
266 quo tempore uixerit	102	
ibid. quando & à quo liber	phalaridis taurus	285
dimiſſus.	277 phanareta obſtetriz, Socratis	
peregrini ambitio	295 mater	334
cum Muſonio & Epicteto	phanias Bacchidi quomodo	
conſuetudo	282 reconciliatus	394
peregrini in Graciam profe-	phaon à Venere iuncturi reſti	
ctio ibid. in Italiam profe-	tutus 35 cur Venerem à	
ctio 282 eiſdem in	Chio tranſuexerit	33
Aegyptum peregrinatio ad	phaon Ioeſſæ amator	434
Agathobulum	ibid. quomodo formoſus effectus	
ne ſeni ignem conieceret, do	35	
lus irritus	295 phaoni à Venere unigeniti al	
peregrini in Elienſes probroſa	baſtrum pro tranſuactione	
dicta	282 datum	35
peregrini ultima uox	298 <i>φιλαυτία</i>	305
peregrino cur nullæ opes miſ-	philcus Angeix fil.	335
ſæ	276 philippi Thraciæ ciuitas	327
in peregrino Luciani ſapiētiz	philo Alopecenſis	384
ſimulatæ imago	305 Dinix fil.	489
perſæ circa Salaminem nauali	philonis de pulchritudine et	
prelio ſuperati	236 comium	491
		philomela

I N D E X

philomela in suam mutata	51	philosophos litigare, ridicu-				
philopatris dialogus cur com-		lum	158			
positus	454	inter philosophos contentie				
philosophia à Ione num in ter		exorta	337			
ras demissa	308.317	phocion uir sanctus & iustus				
philosophia à Sophistis inini-		259	●			
ria affecta	317.311	phœnix avis fœdica	290			
philosophia cur ab Idiotis cō		phrygia minoris Asiæ regio	36			
tempta	324	phrygius adolescentulus Po				
philosophiæ septem discipuli		lystrati hæres cōstitutus	34			
315	niatica	318	phryne	79	fameosum scor	
philosophiæ nullam cum So		tum		155		
phistis consortium	318	phryx plagis sit melior, pro-				
ad philosophiā eunuchus an		uerb.		36		
admittatur	164	phryges p Barbaris habiti		36		
ad philosophiam quidē à ser		pictura Cupidinis		16		
uis progressi	308	pindari uersus		156		
philosophi cur à Sophistis ad		platanus arbor Socraticorum				
cicuta bibenda traditi	316	sermonum auscultator		210		
plerunq̃ arrogantes & glo-		platonis lex de mulierib.		322		
ria cupidi	265	locus de saltat.		117.88.265		
philosophi faucii à conuiuio		plorare iussi, phrasis explica-				
asportati	336	tio		34		
philosophorū cōuiuium	337	plutarchi locus		517		
mores	336	pura impiis destinata		261		
philosophorum recentiorum		polemon zelotypus		419		
uirta & mores	307	tribunus militum		420		
philosophis ab Imperatore cō		Pannychidis amator		ibid.		
stitutum salarium	159	pollucis & Cast. encomiæ		488		

I N D E X.

inter Pollucem & Amycū Be	lus	214
briciorum pugna	516	præconis munus 80
polycletus nobilis statuaris	157	præstigiæ mulierum & anicu-
		larum inuenta 480
polyphemus canendi peritus	21	praxitelis industria 188
hospitum mactator	23	precatio de osculata manu
polyphemus Neptuni	19	qualis 104
Galatæ amator	20	precium redēptionis pro Ga-
Polyphemus unoculus	19	nymede rapto hircus trien-
hispidus atq; agrestis	20	nis 5
polyphemi uox asinina	21	priapus 155 deus bellico
lyra	ibid.	sus 107 saltator ibid.
polypi ingenium	156	prometheus in crucem actus
polyprexen tibicen phrenesi	251	mulierū fabricator 225
correptus	354	prothesilaus Iphidi fil. 46
polystratus in summa senectū		primus Græcorum interfe-
te ab optimatib. amatus	32	ctus 39
polystrati ætas	ibid.	prote ⁹ Aegyptius eximius sal
ad Polystrati fores munera de-		tator 105 in varias rerum fa-
portata	32	cies transmutatus ibid.
polystrati hæres Phrygius ado-		in carcerem coniectus 274.
lescens	34	269 ex urbe Roma eiectus
pomum aureum Eridis	29	ibid.
pomi Erides inscriptio	518	protei fabula 105.153 uita im-
popul ⁹ alba Herculi sacra	241	prudenter instituta 299
porticus Heptaphonus	301	proteū omnia propter gloriā
possi fundi, Possidonii &c. so-		& hominum laudē aucupan-
phistæ cur appellati	328	dam & fecisse & dixisse 303
posterior dies prioris discipu-		de Proteo narratio 269
		providentiæ

I N D E X.

providentia lex, de conuer-
satione cum mulieribus 198

sine Providentia res humanas
administrari, sophistarū gar-
rulitas 249

proxenus Epicratis F. 486

pueri concinnati 324

puerorum amatores à Lacedæ-
monib. infames habiti 242

pueros amare quomodo con-
veniat 233. amare, solis phi-
losophis relinquendum 235

in Pueris animus non corpus
amandus 242

pugna inter Satyrionem Mo-
rionem & Alcida matrem, in
conversio philosophico 353

pulchritudo sine virtute con-
temptibilis 200. 201

pulchritudinis omnes cupidi
492

pulchritudinis potestas 496

pyladi & Orestis amicitia
230

pythphlegeton 40

pyrrhus patriæ virtutis imita-
tor 401

pythagoræ aureum femur 41

pythag. à fabis abstinuisse 41

Q Vercus Ioui sacra 248
quercuum fructus prime-
rum hominum uictus 212

R Aptus Europæ 25. qualis ib.
reliqui terram, &c. uox uul-
turis 301.

reprehendere res incognitas
turpe 89

res humanæ ab Homero in
duo tantum diuise 107

regum & pauperum uitam per-
pédiculo inter se distare 70

rhadamanthus à Cynisco accu-
satus 53. inferorum iudex
87. 532

rheca 16. saltandi artificio oble-
scata 97

risus Democraticus 272

rhodope mons Thraciæ 326

rhodus 178. 179

romanorum saltatio 106

rubor in mulieribus circa ge-
nas fucatus 223

S Acra à Musæo & Orpheo
instituta cum saltatione 155
sacrificia hominum superua-
cua

I N D E X.

canes	249	ma comes 153. quæ conti-
facilegi & parricidæ cur com-		neat 135. quantis de rebus
burendi	288	homines admoncat 95. res
circa Salaminam Persæ nautali		friuola & muliebris 89
prælio superati	236	saltationis exercitium in The-
salarium ab Imperatore philo-		salia quale 103. habitus de-
sophis constitutum	159	ceus & modestus 113. utili-
salii Martis sacerdotes	134.	tas 89. 138
eorundem sacra	ibid.	saltationi & oculorum & au-
salmonæus 460. rex Elidis		riū iudiciū præstare esse 143
cur à Ioue fulminatus 484		saltationem bonum esse mul-
saltandi ars comprehensu dif-		tiplicis ornatus & sciētiæ 97
ficiis	117	citra Saltationem veteres nul-
saltandi studium apud nate-		las celebraſſe festiuitates 103
res	88	de Saltatione libelli conscri-
inter Saltandum canendimos		pri 115
101		in Saltatione præsentem & ſin-
saltatibus cur succinatur 114		gularē requiri memoriā 118
saltandi in armis consuetudo		saltatione solem consalutare
98		qui soliti 104.
saltatio ab Homero laudata		saltationum cum nulla sint cer-
108. à Socrate laudata 110		tamina 114. genera 107.
saltatio affectata 148. bæchi		species numero comprehen-
ca 143. in Ionia & Ponto		sa 115
celebris ibid. cum mundi		saltator corpore & animo qua-
æ omnium rerum genera-		lis esse debeat 140. 145. 118
tione nata 97. imitatrix 129		saltatoris laus præcipua quæ
saltatio inuentum uetus 97.	119	(146
multarum deliciarum extre		saltatori cacozelia enitanda
		saltatori

I N D E X,

saltatori cuida à Barbaro qua-	scytharum in conando sita	
le datum testimonium 132	347	
saltatores ab Atheniensibus	scythica oratio proverb.	426
qui reprehensū 141.	olim sempronius à Sallustio corre-	
simul & canere & saltare so-	prehensa	192
liti 113. Lesbionaci Mityle-	senem affatū nidere, iniucun-	
næo chirisophi didi 136	dum spectaculum	298
in Saltatoribus uiria & uirtu-	senibus uira molesta	32
tes sagaciter deprehensa 142	septem sapientes apud inferos	
sandalia uariis coloribus tin-	42. latiores ceteris ibidem	
& 222	existentibus	ibid
sapientes auro nō indigere 330	sermōnes inter pocula habiti	
sapientie simulatz imago in	non diuulgandi	339
Peregrino Luciani propo-	seruii locus	484
ta 305. studium animi ma-	à Seruis quidam ad philoso-	
culas abstergere 82	phiam progressi	308
sardanapalus mollis & effæmi	serui utriq̃e commune indi-	
natus 260. 41. semiuir ibi.	rum desiderium	195
saturnus à Ioue rege expulsus	sibyllæ uersus de Proteo	292
156.	seculorum deliciae	35.
saturnium seculum 321	mensæ	32
satyri Bacchi ministri 107	siderum chorea	97
satyrien morio 353	similis simili gaudet	450
saxum uoluere, prouer. 265	simile simili charum	530
scarabeus Cynicus 329. 332	simi omnes apud inferos	
scelerati post mortem suppli-	43	
cio afficiendi 260	simulachrum Veneris artifi-	
scripta religioni nocentia non	ciosè ex Pario marmore con-	
esse uertenda 455	festum	185
	simultas	

I N D E X.

Charicle deosculata	186	ne notata	382. 390. 396
supplicia noua à Megapenthe		θεασαμένη ὠδῶσαι	382
inuenta	94	theffalia saltationi quæ fabmi	
sylogismus cornutus	357.	nistret	127
acernalis, meteus	ibid.	thetis mater Achillis	401
syracusanz mensæ	35	θετ/αλὴ γυνή	382
syracusanos conuictiorū luxui		in Thracia multa saltantine-	
nimum indulgisse	35	cessaria inueniri	126
T		timocrates Lesbodiacis Miry-	
Tactus secundus gradus amo-		lenzi præceptor	136
ris	137. 138	tiresias uates Thebanus	51.
tauriuorus Hercules	174	in forminam ex mare muta-	
tempus nihil relinquere inten-		tus. uisū à Iunone priuatus.	
tatum	215	à Ioue uaticinandi arte do-	
tempori feruientes, & imperii		natus	ibid.
amici qui dicantur	66	titani & Ionis bellum	159
thaidis saltatio	388	tragicorum & comicorum fa-	
theagenes Peregrini discipu-		bulæ defaltandæ oblate	151
lus 287. præ amoris impa-		tragedia iniucundum specta-	
tientia mortem sibi consci-		culum	112
uit	60	traiani uictoria	454
theano Pythagoricæ doctrinæ		tramam uertere, prouet.	317
filia	209	transformatio Iouis	9
theocriti Europa	27	τρίτω	518
theocriti locus	412	τροχόγυνα cur appellata ibid.	
therfitæ	331	transformationes formarum	
thesillam armatam cōtra Spar		fabulosæ	128
tanos processisse	209	tribas	397
thesfala gens ueneficii nomi-		troia provincia	36
		troiam	

I N D E X

troiam absente Achille expu-	188.189.	ex Patro
gnari non potuisse	401	marmore confectum
troianū bellū unde ortū	366	ueneris templum in Cuido
tyrānorum ingenia ebria	322	182.183. mitibus ac frugi-
tyro ab Enipreo Thesaliæ flu-		feris arboribus fecundū
uio adamata	484	uenerius iactus quis
tyro Salmonci filia à Neptuno		uerbositatem in conuiujs im-
uiciata	461	probari
		497
V		uerecūdia ambigua & anceps
V Aframenta Iouis in aume-		dez
rabilia	493	219
uates plerūq; mendacia pro-		uictoria dubia & incerta
ferre	51	484
uenus amatoriorum sermo-		uirgīlii locus
num germana mater	194	378.156.518
uenus cum Marte in adulte-		uirum ex uiro nasci non posse
rio dijs exhibita	17.18.19	196
241. cur à Phæone è Chio		uitorum cum mulieribus cō-
transuecta	33.	uersatio
ris nata	412.	195.196
mulierum		uiris dominari mulieres
patrona	194	49
uenus <i>ἡρώς</i>	497	uirtus formositate præstan-
uenus pro Cupidine sollicita		tior
14.15		200. uoluptati ante-
ueneris cum F. Cupidine expo-		ponenda
stulatio	14.	425
ueneris cognomenta	412	uirtutis studiosos mortē con-
ueneris simulachrum ab ado-		temnere
lescente quodam adama-		52
		uisus primus gradus amoris
		237
		uita Heroica
		196
		uita hominum rudis & indo-
		cta
		212
		uita mulierum cur potior ha-
		benda
		49
		uita

INDEX

nita senibus molesta	31	vulcanus decorum faber	251
nictum plantatio facta ab lea-		uxoris animus amandus, non	
to	121	corpus	242
ulysses Homero qualis singa-			
tur 36. laborum patien-		Z	
tissimus	ibid.	Z Armanoche gas Indus cur	
voluptas nature violatrix 196		seipsum cremarit	307.
voluptatis audacia	ibid.	eiusdem epitaphium	ibid.
voluptatis superuacanei &		zenon Aristoneti F.	342
supposititi medi	197	zenonis è conuiuio discessus	
ex Voluptate parua quanta ma-		361	
la proueniant	197	zenothemis uxoris suæ leno	
voluptates quæ potiores ha-		363. oculo & nare in con-	
bende	202	uiuio mutilatus 376. stei-	
voluptatum mutui atq; alter-		cus 341. eius cum Cleoda-	
ni affectus	204	mo contentio 363. in con-	
urania cur cognominata Ve-		uiuio immodestia	347
rus	412	zephyrus Apollinis sinatq;	
		124.	

F I N I S

B A S I L E A E,
PER HENRICVM PETRI,
Anno Salutis humane M. D. LXII.
Mense Martio.

